

شیخ رەزای تالەبانی

ژبانی، پەروردهی، بیروباوه‌پی و شیعی

شیخ رەزای تالەبانی

ژیانی، پەرودەیی، بیروباوەری و شیعی

د. موکەررەم تالەبانی

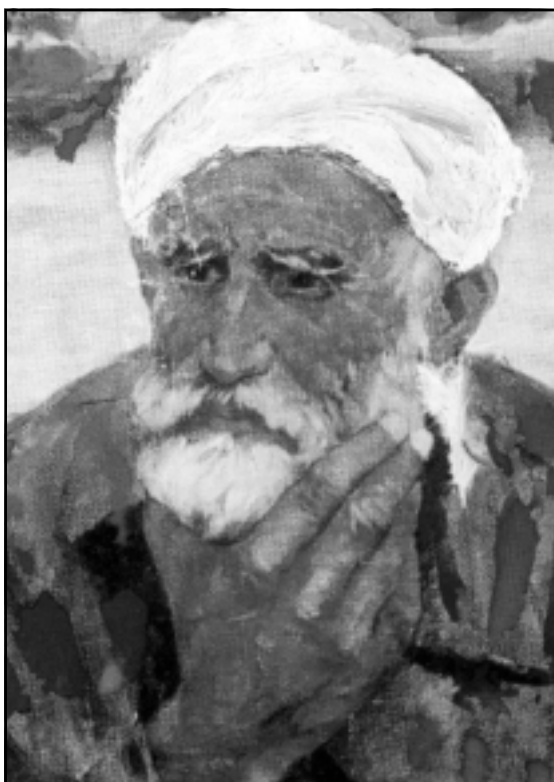

دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوی ئاراس

هەولێر - هەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspess.com
وارگه‌ی ئینته‌رنه‌تت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

د. موکه‌ره‌م تاله‌بانی
شیخ ره‌زای تاله‌بانی - شیعر و لیکۆلینه‌وه
کتیبه‌ی ئاراس ژماره‌: ٩٩٣
چاپی دووهم ٢٠١٠
تیریز: ١٥٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ٥٩٣ - ٢٠١٠
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کرهم
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان
هه‌له‌بژیری: تریسکه ئه‌حمه‌د. شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

وینہی شیخ رھزای تالہبانی
د . موکہرہم تالہبانی کیشاویہتی

شیعری کوردی

زوبدهی مهتاعی حیکمهته ئەم شیعری کوردییە
هەرزانه، بۆ موبالەغە، حەرفی بەگەوهەری
جامەیی حەیاتیی عاریەت کورتە زینهار
ئالوودە دامەنی مەکە بۆ پێچی میژەری
شیخ رەزا

ناوهرپوک

- 13 پيشه‌کي
- 19 **شيخ رها کتبه؟**
- 19 بنه‌ماله‌ي تاله‌باني
- 29 زنجيره‌ي بنه‌ماله‌ي تاله‌باني له هه‌لبه‌ستیکي شيخ رها‌دا
- 32 **شيوه‌ي ژياني شيخ رها**
- 32 ته‌کيه‌ي تاله‌باني له که‌رکوک
- 33 ژياني شيخ رهاي تاله‌باني
- 49 شيخ رها و شاري که‌رکوک
- 54 مائي شيخ رها له که‌ره‌کي به‌رته‌کيه
- 55 شيخ رها و شيخ عه‌ليي کاکي
- 59 شيخ رها و شيخ محه‌مه‌د عه‌ليي برازي
- 62 شيخ رها و حه‌مه‌ي وه‌ستا فه‌تاج
- 63 له ياربي زهر‌فیندا
- 65 له‌گه‌ل شيخ هۆمه‌ر
- 65 زۆرانبازيبي شيخ رها و شيخ ستار
- 68 له‌سه‌ر جواني کاکه جافي که‌ريم ئاغا
- 69 له‌به‌ر دووربي قادري وه‌ستا خدر
- 70 نينۆکي شيخ رها و کلکي حه‌سه‌ن ئاغا هه‌مزه ئاغا
- 70 شيخ رها له ياربي شه‌تره‌نجدا
- 72 سوپاس بۆ عوسمان ئه‌فه‌نديي کاتبی ته‌حريراتی که‌رکوک

74	به‌رخانه‌ی شیخ رها
74	ماینه‌که‌ی کوپخا عه‌لی
75	شیخ رها و شیخ سالخی مامی
76	جه‌نگی مه‌حموود به‌گی شیروانه و جوکل
76	ئه‌ولادی ئه‌م عه‌صره
77	له‌گه‌ل عیزه‌تی ته‌ل
78	غه‌زه‌لی هه‌لم‌ال‌راوی شیخ رها
78	سووکه‌ گالته‌ی شیخ رها
85	ناندان و میوانداری حاجی حه‌بیی قه‌ردار
86	مه‌دحی عه‌بدو‌لا پاشای ره‌واندز
89	هه‌جوی قاضیی که‌رکووک
92	هه‌جوی حوسنی پاشای فه‌رمانده‌ی عوسمانی له‌ که‌رکووک
93	له‌ شیعره هه‌لم‌ال‌راوه‌کانی شیخ رها
94	واقه‌واقی دل
95	ماینه‌ کویت
96	هه‌وال پرسینیک
98	دوستایه‌تی شیخ رها و ئه‌مین فه‌یزی
107	کۆچی دوا‌یی شیخ رها
108	دوا قوناغی شیخ رها
109	شینیی شیخ رها
112	شیخ رها و بنه‌ماله‌ی (خادم السجاده)
118	شیخ رها له‌ مه‌یدانی عه‌شیره‌ت ئاراییدا
120	له‌شکری تاله‌بانی بۆ سه‌ر داووده
129	هه‌جوی کاکه‌یی
130	کاکه‌یی چین و بۆچ رهبانان نه‌ینی بووه؟
139	شه‌ری زه‌نگنه و هه‌مه‌وه‌ند

146	شیخ رەزا و ئیلى جاف
152	عادیلە خانمی خیزانی وەسمان پاشای جاف
154	شیخ رەزا لە شارى كۆیە
155	مەلا عەبدوڵای جەلى زاده
156	شیخ رەزا و قاضى كۆیە
157	لەگەڵ سەمایلێ مەلا خالید
158	شیخ رەزا و فەتحوڵا كەیفى جوانرۆیى
159	شیخ رەزا و شیخ غەفوورى مامى
165	شیخ رەزا لە مەیدانى عەشق و غەزەلدا
168	پینج خشتەیهكى شیعرى كوردى
169	پینج خشتەى غەزەلیكى مەسیح
172	غەزەل
174	راز و نیازى شیخ رەزا
178	گلەیی لە دەست زەمانە
182	رێبازى ئاینى شیخ رەزا
197	خۆشەویستى و ریزی بۆ نەوهى پێغەمبەر (ص)
204	ریزی شیخ رەزا بۆ بارەگەى شیخ عەبدوڵقادرى گەیلانى
210	لەسەر رێبازى قادری
212	لەسەر رێبازى نەقشبەندى
215	بۆ مەرقەدى شیخ نوورەدینى بریفکانى
217	لەگەڵ شیخانێ بیارە و تەوێلە
218	مەدحى مەلا ئەبویەكرى مەلا عومەر (مەلای گچكە)
222	لەسەر رێبازى دەرویشى و رابەر
224	رەخنە لە رەوشتى هەندێ شیخ و دەرویشان
226	رەخنەگرتنى لە دۆخى كۆمەلایەتى و سیاسى
233	لە هەجوووەكانى شیخ رەزا

235	له گه‌ل عه‌لی به‌گی مودیری قز‌لجه
236	عه‌باکه‌ی مودیری ته‌حریرات
236	که‌له‌ش‌پیره‌که‌ی نه‌قیب
238	له‌گه‌ل ده‌رویش ئه‌فه‌ندی موفتی‌ی که‌رکووک
240	مودیری ما‌لی هه‌ول‌پیری
241	هه‌جووی مه‌خموور ئه‌فه‌ندی
241	له ستایشه‌کانی شیخ ره‌زا
241	ستایشی حاجی ئه‌سه‌عه‌ ئا‌غا
242	ستایشی شیخ ستار
244	له ستایشی شیخ ئه‌مینی هه‌ول‌پیری
247	ستایشی مسته‌فا فاضل پاشای کوری محه‌مه‌د عه‌لی پاشای مصری
252	له ستایشی ته‌حسین پاشای والی مووس‌ل
254	له ستایشی شیخ حسامه‌دینی ته‌وی‌له
259	شیخ ره‌زا و شاری سلیمان‌ی
259	شیخ ره‌زا و شیخانی به‌رزنجه
270	شیخ ره‌زا و قوچ به‌گی شاعیر
271	له‌گه‌ل زیوه‌ری شاعیر
271	له هه‌جووی مه‌جوی شاعیردا
272	شیریک که ه‌پشتا ساغ نه‌کراوه‌ته‌وه
272	شه‌ره‌شیرعی شیخ ره‌زا و شوکری فه‌زلی
280	شیخ ره‌زا و میرانی بابان
283	ستایشی ئه‌حمه‌د پاشای بابان
294	سو‌پاس بۆ مسته‌فا زیه‌نی پاشای بابان
297	نامه‌یه‌کی سه‌ره‌خووشی بۆ مسته‌فا زیه‌نی پاشای بابان
300	مه‌دحی مه‌جید پاشای بابان
304	مه‌دحی هه‌باس ئا‌غای پشده‌ر

308	تالانکردنی عه‌شیره‌تی ئاکۆیان
310	شیخ ره‌زا و میری شه‌قلآوه
311	هه‌ندی له هه‌جووه‌کانی شیخ ره‌زا
312	شیخ ره‌زا و مه‌ستی ئەفه‌ندی
314	هه‌جوی مه‌لا ماری مه‌لا عه‌بدو‌لای خدری
315	شیخ ره‌زا بۆ هه‌جووی مه‌لا ماری ده‌کات
317	هه‌جووی مه‌لا سه‌عید
320	هه‌جووی حافظ ئەفه‌ندی قه‌ردار
321	هه‌جووی حاجی مسته‌فا
324	هه‌جووی ده‌فته‌ردار
326	شیخ ره‌زا و ئێران
328	مه‌دحی ناسره‌دین شا
330	ته‌له‌گرافیک بۆ ناسره‌دین شا
333	مه‌به‌ستی «حافظ» له پرسپاری ناسره‌دین شا
337	مه‌دحی حوسام‌ولولک له پینجه‌یه‌ک له‌سه‌ر شیعیری حافظ
340	مه‌دحی یونس خانی والیی سنه
340	شیخ ره‌زا و ده‌وله‌تی عوسمانی
345	شیخ ره‌زا و سوڵتان عه‌بدولحه‌مید
356	داوایه‌ک له وه‌زیر ئەوقاف
357	مه‌دحی که‌مالی پاشای موته‌سه‌ریفی که‌رکووک
359	سه‌ردانی والیی مووسل بۆ که‌رکووک
363	نامه‌یه‌ک بۆ عه‌بدو‌لوه‌هاب پاشای والیی مووسل
365	هه‌جووی به‌ه‌رام پاشا
367	هه‌جووی هه‌مزه‌ پاشای موته‌سه‌ریفی که‌رکووک
371	گالته‌کردن به‌ عه‌بدو‌لا پاشای والیی مووسل
374	هه‌جووی را ئیف پاشای موته‌سه‌ریفی که‌رکووک

- 377 هاوکاریکردنی مهئسوورانی حکومەت له گەڵ دز و جەرەدە
- 383 بەرتیل خواردنی دائیرەى عەدلییە
- 385 شیخ رەزا له بەغدا
- 392 باسی نەعیم
- 397 بەخێرھاتنی والیی بەغدا
- 400 مەدحی توفیق بەگی میرئالای
- 405 مەدحی یوسف پاشای میرئالای بەغدا
- 408 شیخ رەزا و ناظم پاشا
- 421 مەدحی گوڵ وەزیری چایچی
- 423 شیخ رەزا و موفتی زەھاوی
- 429 ھەجووھکانی شیخ رەزا دژی موفتی زەھاوی
- 435 شیخ رەزا بەرامبەر عێراق چی دەلێت؟
- 437 میژووی چەند رووداوێک له شیعری شیخ رەزادا
- 438 میژووی دروستکردنی زیارەتگەى بەرمالی پیغەمبەر
- 438 میژووی دروستکردنی مزگەوتی حاجی مستەفا ئاغا له کەرکووک
- 439 نوێکردنەوہی مەرقدەى شیخی گەیلانی له بەغدا
- 440 میژووی مردنی شاکر ئەفەندیی مەکتووپی
- 441 مردنی حاجی عومەری یەعقوویی کەرکووک
- 442 مردنی سەید محەمەدی کاکەیی
- 442 میژووی ھاتنی کەمالی پاشای موتەصەریفی کەرکووک
- 443 شیخ رەزا و پیری
- 445 ئەو کەسانەى کە باسی شیخ رەزایان کردووه
- 445 مامۆستا محەموود شوکری ئەلئالووسی
- 446 شیخ محەمەدی خال

پيشه‌گی

له سالی ۱۹۴۶، بۆیه‌که‌م جار، له یانه‌ی مه‌موران له که‌رکوک، ئیواره‌یه‌ک له‌گه‌ل نووسه‌ر و ئه‌دیبی کوردی ناسراو شیخ محهمه‌دی خال یه‌کمان گرت. له کاتی گفتوگۆدا باسی شیخ ره‌زا کرا. شیخ محهمه‌دی پیتی وتم؛ ئه‌رکی کۆکردنه‌وه‌ی شیعره‌کانی شیخ ره‌زا ده‌که‌وێته ئه‌ستۆی تۆ. من ئه‌مه‌م له خۆمدا پانه‌دیه‌ینی، چونکه وام ده‌زانی ئه‌وه‌ی ریگه‌ی خه‌باتی سیاسی بگریته، نابیت خۆی به ئه‌ده‌ب و شیعره‌وه خه‌ریک بکات. هه‌روا، ئه‌و شیعره هه‌لم‌آراوه‌کانی شیخ ره‌زا که به‌سه‌ر زوبانی خه‌لقه‌وه بوون، له‌گه‌ل بیروباوه‌ری مندا نه‌ده‌گونجان و سیاسی ده‌بیت وه‌ک وشکه‌سۆفی بیت و سیاسی بۆ سیاسه‌ت و ئه‌دیب بۆ ئه‌ده‌ب بیت و یه‌کگرته‌ی سیاسه‌ت و ئه‌ده‌ب وه‌کو دوو کاله‌ک به‌ده‌ستیک هه‌لگرته‌ن وایه، له‌به‌ر ئه‌وه گه‌تی ئه‌وه‌م نه‌دایێ که ئه‌و ئه‌رکه بخه‌مه ئه‌ستۆم و که‌وته ئه‌ستۆی ئه‌و.

شیخ محهمه‌دی قۆلی پیاوانه‌ی لی هه‌لم‌الی و له‌و بابه‌ته ته‌قه‌لایه‌کی زۆری دا به‌لام مه‌رگ ماوه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌دا ئه‌و هه‌موو که‌نجینه‌یه‌ی شیخ ره‌زا له‌ ده‌ستی فه‌وتان پرژگار بکات و بیخاته به‌رده‌ستی رۆشنبیرانی کورد و له‌ پاش کۆچی دواییی ئه‌و، که‌س ئه‌و ئالایه‌ی هه‌لنه‌گرت و ئه‌و ئه‌رکه‌ی نه‌خسته ئه‌ستۆی خۆی و منیش ئه‌وه‌ی به‌ بیرمدا نه‌هاتبێ ئه‌وه‌ بوو که پرژیک له‌ رۆژان یه‌ک دوو سال له‌ دوو سالانی ژیا‌نم ته‌رخان بکه‌م بۆ کۆکردنه‌وه‌ی شیعره‌کانی شیخ ره‌زا.

سالی ۱۹۹۲ شیعره‌یه‌کی شیخ ره‌زام ده‌خوێنده‌وه که گله‌یی له‌ شیخ غه‌فووری مامی ده‌کات و ئه‌لیته:

چورسا له‌به‌رم جوبه و فیسا له‌سه‌رم فیس
نه‌فیسای له‌سه‌ر نام و نه‌ جوبه‌ی له‌به‌رم کرد

ویستم وینه‌یه‌کی شیخ ره‌زا به فیس و جوبه‌وه دروست بکم و گه‌لیک پی‌وه خه‌ریک بووم. من شیخ ره‌زام نه‌بینیوه، به‌لام رایبعه خانمی کچی و شیخ عه‌بدولای کوری و هه‌ندیک له کوپ و کچه‌زاکانیم دیبوو. له خه‌یال و له‌سه‌ر شیوه‌ی ئه‌واندا ئه‌و وینه‌یه‌م دروست کرد، به‌لام له پاشا بیرم کرده‌وه که که‌س شیخ ره‌زای به فیس‌ه‌وه نه‌بینیوه و به ده‌سکارییه‌ک، فیس‌ه‌که‌یم به می‌زه‌ر داپوشی، که به‌رگی ئاسایی شیخ ره‌زا بوو.

له چند ژماره‌یه‌کی گوژفاری ره‌نگیندا ئه‌و وینه‌یه و هه‌ندی له شیعه‌ره سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی شیخ ره‌زام بلاو کرده‌وه. ئه‌و داوایه‌ی خوا لی‌خۆشبوو شیخ محمه‌دی خالم بیر که‌وته‌وه. به‌یارمه‌تی برایان و مامۆستایانی به‌ریز له دیوانه چاپکراوه‌کانی شیخ ره‌زا و له کتیبه دهنوسه‌کانی هه‌وادارانی شیخ له‌وانه، کتیبه دهنوسه‌که‌ی به‌هان‌دین ئه‌فه‌ندی که‌رکووک و شیخی ئالووسی که له مؤزه‌خانه‌ی به‌غدادایه و له دهنوسه‌کانی شیخانی بیاره، به‌هۆی مامۆستا جه‌میلی رۆژبه‌یانی و مامۆستا محمه‌دی مه‌لا که‌ریم و مامۆستا محمه‌د علی قه‌رده‌اغییه‌وه گه‌لیک شیعی نایابی شیخ ره‌زا دۆزرایه‌وه. هه‌رکه زانرا من خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و شیعرانه‌م له هه‌موو لایه‌که‌وه برایانی به‌ریز یارمه‌تیان دام و گه‌لیک شتی نایابیان بۆ ناردم و له‌م کتیبه تۆمار کران.

له راستیدا، ئه‌م به‌ره‌مه که ده‌یخه‌مه به‌رده‌ستی خۆینده‌واران، ته‌نیا به‌ره‌می من نییه، بگره به‌ره‌می ده‌سه‌وایه‌که هه‌موو ئه‌و به‌ریزانه مافی ئه‌وه‌یان هه‌یه بلین به‌ره‌می هه‌مووانه. قه‌ت له منه‌تی مامۆستا جه‌میلی رۆژبه‌یانی دهرناچم که له من پتر ته‌قه‌لای دۆزینه‌وه‌ی شیعه‌ره ونبوه‌وه‌کانی شیخ ره‌زای دهدا و سه‌رتاپا به‌نوسینه‌کاندا ده‌هاته‌وه و هه‌له‌کانی بۆ راست ده‌کردمه‌وه. کاک محمه‌دی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم وه‌رگێرانی شیعه‌ره فارسیه‌یه‌کانی به‌کوردی خسته ئه‌ستۆی خۆی و زۆری پی‌وه ماندوو بوو و جیی سوپاسمانه. له‌وانه‌ی یارمه‌تیان دام، مامه شیخ عارف شیخ فاتحی تاله‌بانی، که ئینسکلۆپیدیای رووداوه‌کانی شاری که‌رکووک و به تابه‌تی گه‌رکه‌ی به‌رته‌کیه

و زۆربهی ئەو رووداوانەى بۆ روون کردمەوه، سوپاسى بۆ پايانم بۆ هەمووان . ئەوهى شىخ محەمەدى خال دەستى پى کردبوو له وزەى مندا نەبوو . بەلام وەكو ئەلەين "هەركەسە رۆلەى زەمانەى خۆيەتى" لەبەرئەوهى زۆر پيويست بوو ئەوه بزانییت كە شىخ رەزا ئەو شىعرانەى بۆ چ وتوو و له چ كاتێكدا وتوويەتى ئيمە ئەم ئەركەمان خستە ئەستۆى خۆمان و ئەم كارەش كاریكى ئاسان نەبوو بەلام وەكو ئەلەين: بە مەنزل گەيشتن له يەكەم هەنگاوهوه دەس پى ئەكات .

شىخ رەزا بە چوار زوبان شىعرى وتوو، زۆربهيان بە كوردى و فارسى و توركییە . خويندەوارانى ئیستا زوبانى كوردى و عەرەبى دەزانن و شارەزاییەكى ئەوتۆيان له زوبانى فارسى و توركیدا نییە ، شىعرە نایابەكانى شىخ رەزایش زۆربهیان بەم دوو زوبانەن، ئەمە دەبوو هۆى بێبەشبوونیان لەو شىعرە نایابانە . بە وەرگێرانی شىعر لە زوبانێكەوه بۆ زوبانێك، ئەو رەونەقەى كە شاعیر پێى داوه نامیتى . بەلام بلیمەتیی شىخ رەزا تەنیا لە هۆنینهوهى ئەو لەفزه مروارێیاندا نەبوو، شىخ رەزا پیاویكى بىركراوه و لە بارودۆخى سیاسى و كۆمەلایەتیی ئەو سەردەمە شارەزا و رەخنەى له هەموو كەموكورتیی ئەو بارودۆخە دەگرت، لەبەر ئەوه ، هەر هیچ نەبیت، دەبواى ئەو بىروباوەرانەى بخرینه بەرچاوى رۆشنبیرانى كورد كە بزائن شىخ رەزا بەبى ترس و پەروا چ جۆرە رەخنەى له كەموكورتى و چەوت و چیلێى بارودۆخى سیاسى و كۆمەلایەتیی گرتوو . لەبەر ئەوه ئیمە؛ نەریگای دابەشکردنى شىعرەكانى بەپێى زوبان كە كرابوو سى دیوان بە سى زوبان لە بەرگێكدا و نەیش شىعرەكانى بەپێى قافیە و پیتی ئەبجەدیمان نەگرت، بگره بە جۆریكى تر كە بۆ خويندەواران، دۆزینەوهى شىعرەكانى، ئاسانتر بیت وا رێك خران . بۆ نمونە: ئەو شىعرانەى كە لەگەڵ میرانى بەبە و یان میرانى جاف یان ئەمین فەیزى، بە هەر زوبانێك بووبیت له يەك خانەدا تۆمار کران .

شىخ رەزا زۆربهى ژيانى له كەركووك و بەغدا برده سەر، له هاتوچۆى پایتەختى دەولەتى عوسمانى، ئەستەمولدا پتوهندیى لەگەڵ گەلیك له پیاوانى

سیاسی و ئەدیبی کورد و تورک و عەرەب پەیدا کردبوو، لەو سەردەمەدا کوردستان لە نێوان دوو دەولەت، ئێران و عوسمانلی دابەش کرابوو. خۆبێدەرەواران و پۆشنبیرانی کورد لە هاتوچۆی سەرانی سەرانسەری کوردستان سنووری سیاسییان بۆ نەبوو و، بە ناچاری پێوهندییان لەگەڵ هەردوو حکومەتدا پەیدا دەکرد، لەبەر ئەوە، وەک شێخ رەزا سالانی ژبانی بەسەر ئەو ولاتانەدا دابەش کردبوو، ئێمەیش، بەپێی ئەوە، دیوانەکهیمان، وەک ژبانی، بەسەر ئەو شار و ولاتانە دابەش کرد. بۆ ئەوەی لەسەر هەمان زنجیرە میژوووییدا برۆین، وەک دەرەکهوێت، لە یەکەم پلەی ژبانی لە کەرکوک بوو و لەو کاتەدا کاتی عەشیرەت ئارایی بوو، بەلام کە هاتە بەغدا لێرەدا پێوهندی لەگەڵ گەلیک لە بنەمालە ناسراوەکان و پۆشنبیران و کاربەدەستانی حکومەت پەیدا کرد و وەک ئەستێرەیهکی گەش لە ئاسمانی ئەدەبدا دەرهوشایەوه. سەرەرای ئەمانەیش، شێخ رەزا دەریایەکی نەبوو مەلوانیی تێدا نەکات و بەرھەمی هونەری ئەوەندە زۆر و ئەوەندە لقوێژی هەبوو، لەو خانانەدا جێیان نەدەبوو، بە ناچاری، بەپێی مەوزووعی شیعەرەکان، وەک مەدح، هەجوو و ستایش و گالتهوگەپ... هتد، بەش بەش کرانەوه بۆ ئەوەی، بەپێی فەرھەست، بە ئاسانی بدۆزرێنەوه.

شێخ رەزا لە بنەمालەیهکی کوردە و بنەمालە تالەبانی دەگەرێتەوه سەر ئێلی زەنگنە کورد. هەر لە سەردەمی مەلا مەحمودی زەنگنەوه، دێی (رەمەزان مامکە) بەجێ دێلی و بۆ ئیرشادی ئابنی لەسەر رێبازی قادری دێتە ناوچەی سوورداش و لە پاشان بنەمालە لە دێی (تالەبان) و لەوێشەوه دێنە شاری کەرکوک. لەو بنەمालەدا هەر تەنیا شێخ رەزا شاعیر نەبوو، بگرە چەند شاعیرێکی ناسراویان تێدا هەلکەوتوو، لەوانە شێخ عەبدورحمانی باوکی و شێخ قادری برای کە نازناوی (فائزە) و شێخ محەمەدی کوری کە نازناوی (خالصی)یە، بە زوبانی کوردی و تورکی و فارسی و عەرەبی شیعری نایابیان هەیە.

شێخ رەزا؛ نەک تەنیا شیعەرە فارسی و تورکییەکانی پێویستی بە

شهرکردن و لیکۆلینهوه ههن، بگره شیعره کوردییهکانیشی ئهوهنده قوول و پر مانان پۆیوستییان به شیکردنهوه و لیکۆلینهوهیهکی زۆره، ئهوهیش ئهکی نووسهر و ئهدیبهکانی کورده.

شیخ رهزا به شاعیریکی ههجووکه ناسراوه. له شیعرهکانیدا ناوی گه لیک له ئیلان و پیاوه ناسراوهکان هاتوه. گه لیکیان ههجوویکی توندوتیژ کراون. ههندی لهوانه شاعیر بوون و توانیویانه بهرهنگاری شیخ رهزا بن و ئهوانیش ههجووی ئهویان کردوه، به پیتی دهسکهوتنمان له گه ل ههجووکانی شیخ رهزا ههجووکانی ئهوانیشمان بلأو کردوه. له مه و پیتیش، ئه و به پیزانهی که بهر په لاری شیخ رهزا که و توون، نه خۆیان و نهیش که سوکاریان دلگیر نه بوون و ههر له سووچی هونه ریه وه ته ماشای ئه و شیعرانه بیان کردوه. دلنیام به دره چوونی ئه م کتیبه ییش دلگیر نه بن و پیتشه کیش داوای لیبووردیان لی دهکم. ههر بۆ ئه م مه به سته ییش گه لیک راستیمان له بابته ئه و به پیزانه بلأو کردوه ته وه. بۆ نمونه؛ له گه ل ههجووکه ی (کاکه بی) دا، به پیتی زانییمان راستیی بیروباوه ر و ریتبازی ئاینی و کۆمه لایه تی کاکه بی که به شیکه ی له ریتبازی تایه فه ی (ئه هلی حه ق) بلأو کردوه تاکو بزانیته ئه و هه موو بالۆره یی که شیخ رهزا بۆیانی ریک خستوه، ته نیا به هۆی دووبه ره کیی نیوان عه شیره تی تاله بان و عه شیره تی کاکه بی بووه و هیچی تر. ئه گه ر ئه و به پیزانه ی که شیخ رهزا هه جووکردوون ته ماشای ئه و هه جووانه ی که بۆ شیخ غه فووری مامی و شیخ عه لیلی کاکه ی و شیخ محمه د عه لیلی برازای کردوه، هیچ دلگیر نابن. له ناوی ئه وانه ی که به توندی هه جووی کراون دوو باپییری خۆمی تیدان؛ شیخ محمه د عه لی باپییرم له بابه وه و مه لا ماری مه لا عه بدولای خدری زهنگنه ی باپییرم له دایکه وه.

له گه ل ئه م هه موو ته قه لا و یارمه تی مامۆستا و برایانی به ریز بۆ ئه وه ی ئه و کتیبه که موکوورتیی له وانی پیتشو که متر بیت، هیچ گومانی تیدا نییه که هیتستا که موکوورتی زۆره و نه که ته نیا داوای لیبووردن، بگره تکا له خۆپنده واران ی به ریز و به تایبه تی نووسهر و ئه دیبان دهکم هه له کانه مان بۆ

رَاسْت بَكهَنهَوَه بۆ ئهَوَهی ئهَگهر شَتِیْک له عومر ما و توانیمان دووباره
کتیبه که چاپ بکهینهوه، راستی بکهینهوه.
ئیتَر رِیْزی بئی پایانم بۆ ئه و هه موو به ریزانهی که له م کتیبه دا ناویان
به چاکه و به خه راپه هاتوو و داوای لیپوردنیان لی ده که م.

د. موکه ره م تاله بانی
به غدا ۱۹۹۸

شیخ رهزا کییه؟

بنه مائهی تالهبانی:

بنه مائهی تالهبانی خویمان به تیره به کی ئیلی زهنگنه ی کورد دهزانن، هرچه نده میژووناسی کوردی به ناوبانگ مه حمه دئه مین زهکی بنچینه یان ده باته وه سه ر دانیش توانی هریمی سوورداش، که ده که ویتته باکوری رۆژئاوای شاری سوله یمانی، وا دیاره ئه م باوه ره ی له وه وه هاتی که مه لا مه حمودی باپیره که وره ی تالهبانییه کان یه کیک بووه له پیشه واکانی ریبازی قادری له ناوچه ی سوورداش و ئه م به هر هییه ی له سه ر دهستی شیخ ئه حمده ی لاهوری دا که به کیک له نه وهکانی شیخ عه بدولقادری گهیلانی ناسراوه، وه رگرتوه و زۆربه ی ژبانی خواپه رستی له و ناوچه یه دا رابواردوه.

مه لا مه حمود به "زهنگنه" ناسراوه. هه ندیک هه ن ئه ئین؛ ئه م ناوبانگی له وه وه وه رگرتوه که زۆربه ی ژبانی مه لایه تی له ژیر سینه ی میر سمایلی زهنگنه دا رابواردوه، وه کو شیخ ئه حمده ی کوری ناوبانگی "تالهبان" ی له دی تالهبانه وه وه رگرتوه. به لام تالهبانییه کان بنچینه ی ره سه نی خویمان ده به نه وه سه ر یوسف ئاغای کوری رۆسته م ئاغای زهنگنه و مه لا مه حمود ناوبانگی مه لایی به سه ر ئاغاییدا زال بووه، له گه ل ئه وه ی شیدا ناوی عه شیره ته که ی ون نه کردوه.

یوسف ئاغای یه کیک بووه له پیاوه ده مرسته کانی دهوری میر سمایلی زهنگنه. هرچه نده هه ندیک ئه ئین یوسف ئاغای میر سمایل بووه، باوه رپکی تریش هیه که مه لا مه حمود زاوای میر سمایل بوویت. له و سه رده مه دا زۆر که م کچیان به بیگانه ده دا. له و کاته دا، میر سمایل په نجه ی له گه ل میرانی (به به) لئ ده دا، رپی تی ناچیت کچی خوئی بداته پیاویتی

بیگانەى ئیـل. له لایهـكى تـریـشهـوه باسـیـكى وا ههـیه كه مـیر سـمایل كـچهـكهـى شـیـت بووه، لهـو سهـردهـمهـدا، بهـپـتـى برـواى خـهـلق، شـیـتـى تهـنـیا لهـلایهـن شـیـخـانـى خـواپهـرستهـوه تـیـمار دهـكـرا و مـیر سـمایل ئهـو گـفـتهـى داوهـته مهـلا مهـحموود، ئهـگهـر كـچهـكهـى چاك بـكـاتهـوه، لئـى ماره بـكـات. ئهـمهـش زۆر پـیـى تـى ناچـیـت. چونـكه مـیرىـكى بهـدهـستهـلـاتـى وا، دهـیتـوانـى بهـبـى ئهـم گـفـتهـىش روو له مهـلا مهـحموود بـنـیـت و ئهـمـیـش پهـلـپـى واى لـى نهـگـریت. ئهـوهـى زانـراوه مهـلا مهـحموود له سـالى ١١٣٠ كۆچـى له ناوچهـى زهنگنه هاتـوهـته دنیاوه زۆر بهـى تهـمهـنى لهـو ناوچهـیهـدا، له دىـى "پهـمهـزان مامكه" كه به "تهـكـیه" یـش ناو دهـبرـیت، برـدووهـته سهـر و ههـر لهـوئـوه هاتـوچۆـى ناوچهـى سوورداش و شارى كهركوكى كردووه.

مـیرنـشـینـى مـیر سـمایلـى زهنگنه، دهـكهـوته پـاينـى رۆژئاواى چىای قهـرهـداغ و تا سنوورى "داویهـى كوردستان" و دهـگهـیشهـ "ئاوهـسپى" و له باشووریشهـوه تا نزىكى شارى كفرى، دهـستهـلـاتـى بهـسهـر ئهـو ههـریمهـدا گرتبوو و بووبوووه كۆسپـیـك لهـبهـردهـم مـیرنـشـینـى "بهـبه" دا، چونـكه لهـو ههـریمهـ ههـردهیهـدا ملی نه بهـمیرانى بهـبه و نه بهـدهـولـهـتى عوسمانى نهـدهـدا. له پاش مردنى مـیر سـمایل به هانى دهـولـهـتى عوسمانلى، مـیرانى بهـبه هـیـرشـیان برده سهـر ئهـم مـیرنـشـینه و خانهدانى مـیر سـمایلـیان سهـرنگوم كرد و ولاتى زهنگنهـشـیان خسته سهـر مـیرنـشـینـى خۆیان. مهـلا مهـحموود له كاتى مردنیدا، داوا ئهـكات تهـرمهـكهـى له گۆرستانى كهركوك بـنـیـژن و شـیـخ ئهـحمهـدى كورپى دىـى پهـمهـزان مامكه بهـجـى دىـلـى و دىـته دىـى "تـالـهـبان" یـى نزىكى گۆرستانى باوكى و له پاش ماوهیهـك بناغهـى تهـكـیهـى تـالـهـبانى كه له جیگهـى ژیر زهوییهـكهـى تهـكـیهـدا بوو، دادمهـهـزىـتى و له سهـر رىـبازى قادری دهـس بهـئـیرشاد ئهـكات. دىـى تـالـهـبان تاكو ئیـستايش بهـدهـستى شـیـخـانـى تـالـهـبانى و بهـتـایبهـتى بهـرهـى شـیـخ رەزاویه و ههـر له شـیـخ ئهـحمهـدهـوه، ئهـم بـنهـماله ناوبانگى تـالـهـبانـیان وهرگرتوووه و بهـوه ناسراون.

وا دیاره دىـى (تـالـهـبان) ئهـم ناوهـى له دوو وشهـوه وهرگرتوووه "تـالـه" كه له درهختى "تـالـك" هوه كه ئهـم ناوچهـیهـى داپۆشـیوه و "بان" كه دىـیهـكه له سهـر

پتلیکی بانہ بہرز دروست کراوہ و بووہتہ "تالہ-بان" کہ لہ کوردہواریدا زور ناوی وا ہن.

شیخ ئەحمەدی تالہبان (۱۱۹۴ - ۱۲۵۷ھ) یازدہ کور و چوار کچی ھەبووہ. ھەموو فامیلیای تالہبانی لہ نہوہی ئەمانەن. ئەم کورانہ: شیخ عەبدوورھمان شیخ عەبدولکەریم، شیخ عەبدولفەتاح، شیخ محیدین، شیخ محەمەد سائح، شیخ عارف، شیخ عەزیز، شیخ حوسین، شیخ عەبدولقادر و یازدەمینیان بە مندالی مردووہ، ئەمانە، جگہ لہ شیخ عەبدولقادر، ھەموویان لہ گۆرستانی تەکیە تالہبانی نیژراون و زیارەتگاہی دەرۆیشانن. شیخ عەبدولقادر؛ ھەر بە ھەرزەکاری بەرہو باشوور سەری خۆی ھەلدەگریت و لہ ناوچەیی ئەلئەنبار (الانبار) دەگیرسیتەوہ و بەناوی فامیلیای (ئەسەد بەگ) بنەمالەییەکی داناوہ، ئیستایش خۆیان بە بنەمالەیی شیخ عەبدولقادری تالہبانی دزانن.

لہ پاش کۆچی دواویی شیخ ئەحمەد، شیخ عەبدوورھمانی کورہ گەورہی، لہ جیگہیی باوکی بووہتہ پۆستنشینیی رێبازی تالہبانی قادری لہ کەرکووک. شیخ عەبدوورھمانی تالہبانی (۱۲۱۲-۱۲۷۵ھ) پیاویکی خواپەرست و سۆفی رەوشت و دانایەکی ئاینی ئیسلام بوو. لہ دەوری ھەرزەکاریدا، لہسەر فەرمانی باوکی لەلای مەلا داناکانی کوردستان خۆیندووہتی، لہ پاشان لەلای دانای ناسراوی کورد مەلا عەبدوورھمانی رۆژبەیان کۆتایی پی ھیناوہ.

رۆژیکیان شیخ مارفی کۆسە دیتە لای شیخ ئەحمەدی تالہبانی. شیخ مارف کوری نەبوو. دەپرسیت، "شیخ ئەحمەد چەند کورت ھەییە؟" لہ وەلامدا: "قوربان یازدە"، "یا شیخ زەکاتیان دەکەوێتە سەر". "قوربان عەبدوورھمانی لای دەرچیت ھەموو لہ خزمەتتان". "ناوہ لای مەلا عەبدوورھمان دەوێت... ھەموو بەھرەیی خۆمی دەدەمی و بە شیخی بۆتی دەنێرمەوہ". لہسەر ئەم گفتوگۆییە شیخ عەبدوورھمان بە کوری مەعنەویی خۆی داناوہ و بەھاوشانی لہگەل کاک ئەحمەدی شیخ بەھرەیی شیخی لہ شیخ مارفی کۆسە وەردەگریت و ھەر لہ ژیان خۆیدا نیوہی سامانی خۆی دەبەخشیتە شیخ عەبدوورھمان و بەو

سامانه دووباره له سالی ۱۲۶۰ی کۆچیدا تهکيهی تالهبانی دروست ئەکاتهوه.
شێخ عەبدوڕەحمان چوار کورپی هه‌بووه؛ شێخ عەلی و شێخ قادر و شێخ
ڕەزا و شێخ عەبدولواحید. شێخ عەبدوڕەحمان شاعیریکی بەرز، به‌ زوبانی
تورکی و فارسی له‌ مه‌یدانی عه‌شقی خواپه‌رستیدا شیعیریکی زۆری هه‌یه.
به‌ تورکی له‌سه‌ر ڕێبازی قادری ئەلئیت:

شاه اقلیم ولایتدر گروه قادری
راه عشقده زولکرامتدر گروه قادری
جمله ارباب طریقت بلبل شوریده‌در
آنلره باغ مضافتدر گروه قادری

واتا:

شای ئیقلمی وه‌لییه‌ته‌ ده‌سته‌ی ڕێبازی قادری
له‌ ڕیتی عه‌شقدا خاوه‌ن که‌راماته‌ ده‌سته‌ی قادری
سه‌رله‌به‌ری خاوه‌ن ڕێبازی ده‌رویشی بولبولی هه‌را هه‌لگیرسینه‌رن
باخی میوانداریی ئەوانه‌ ده‌سته‌ی قادری.

میژووناسی کورد ئەمین زه‌کی به‌گ له‌سه‌ر شێخ عەبدوڕەحمانی تالهبانی
ئەلئیت: چه‌ند کتێبیکی هه‌یه، ئەمانه‌ی له‌ چاپ دراون: (دیوانی شێخ
عەبدوڕەحمانی تالهبانی) و (شه‌رحی مثنوی مه‌ولانا جه‌لاله‌دین رومی) و
(به‌جة الاسرار) به‌ تورکییه‌ و گه‌لێک له‌ شیعره‌کانی (فضولی بیاتی بغدادی)ش
پێنج خشته‌ کردووه.

له‌ غه‌زه‌لێکی فارسیدا ئەلئیت:

ای که در هر ذرهء تابان بود سیمای تو
در دل هر قطرهء پنهان بود دریای تو
لمعهء از برق حسنت بر رخ لیلی نیافت
برق بر مجنون زد و مجنون شد از سودای تو

واتا:

ئەسى كەسى كە سىماى تۆ لە ھەر تۆزقائىكدا تيشك ئەداتەوہ و
لە ناو دلى ھەر دلۆيىكدا دەرياي تۆ شاراوہتەوہ
تيشكىكى لە تيشكى جوانىي تۆ بە رووى لەيلاوہ نەدى
تيشكى دا لە مەجنوون و لە عەشقى تۆدا شىت بوو

لە دەمەتەقىيەكدا لە نيوان عەقل و عەشقا لە شىعريكى فارسيدا ئەلئيت:

عقل ميگويد بەمن ھمە مە كە ترك ياركن
عشق ميگويد كە ھى ھى ترك اين گفتار كن
عقل ميگويد برو باسجده و سجاده باش
عشق ميگويد برو تسبيحرا زنار كن
عقل ميگويد بپوش آخر لباس عاقلان
عشق ميگويد كە ترك جيبه و دستار كن
من نميدانم كدام اين نكته‌را باور كنم
اى خدايا بر دلم تو كشف اين اسراركن

واتا:

ئەقل ھەر جار پىم ئەلى دەست لە يار ھەلگرە
عەشقىش ئەلى: ھەى ھەى؟ واز لەم قسەيە بيئە
ئەقل ئەلى: برۆ لەگەل بەرمال و سوجدەبردن بە
عەشقىش ئەلى برۆ تەسبيحت بکەرە زوننارى گاوران
ئەقل ئەلئيت: كورە بەرگى ئاقلان لەبەرکە
عەشقىش ئەلى: واز لە جوپە و ميزەر بيئە
من نازانم باوهر بە كام لەم قسانە بکەم
خوايە! رازى ئەم نەپتينيانە توو بو دلم دەرخە.

لە پىنج خستەى غەزەليكى مەغرييدا ئەلئيت:

ز شور بادەء عشقت چنان سرمست و حيرانم
شعورى نيست تا دانم كە كافر يا مسلمانم

ولی از جلوهء حسن تو جانا این قدر دانم
”که، از روی تو مجموعم گه، از زلفت پریشانم
وزین در ظلمت کفرم وزان در نور ایمانم

واتا:

له شورى بادهى عهشقداء و سهرمهست و چهیرانم
ههستیک نییه تا بزائم کافریم یان موسلمانم
له جیلوهی جوانیی تودا، ئەئى گیانه ئەوهنده ئەزانم
که رووی تو دەبینم خۆم کو دەکه مه وه و دیمه وه سه رخۆ
که زولفت دەبینم وهکو ئەو په ریشان و پرش و بلاو ئەبیم

له پینچ خشتهیه کی تورکیدا، شیخ ئەم پرسیارانه ئەکات:

عجبا دهره سالان شور قیامت بومیدر؟
عالمه شعله ویرن عارض و قامت بومیدر؟
مست ایدوب جاذب ارباب کرامت بومیدر؟
عجبا گوکلمی صید ایلین آفت بومیدر؟
بنی مجروح و پریشان ایدن آفت بومیدر؟

واتا:

ئایا ئەوهی هه رای قیامه تی خستووته دنیاوه ئەمهیه؟
ئەو به دهن و قامه تهی که بلێسه ی داوه ته که ون ئەمهیه؟
ئەوهی خاوه ن که راماتی مهست و راکیشاوه ئەمهیه؟
ئایا ئەو په تایه ی که دلمی خستووته داوه وه ئەمهیه؟
ئەو په تایه ی منی بریندار و په ریشان کردووه ئەمهیه؟

له بابته ته صه ووف و خواپه رستیه وه له م شیعره تورکیه دا ئەئیت:

ظن ایدر جاهل اولانلر بزلری دیوانه یز
بز جمالی یاری گورمش بر طاقم مستانه یز

اهل ظاهر لر نه بیلسون اهل باطن حالنی
عشق میداننده جان ویرمش عجب مردانه‌یز

طالب اسرار حقز کیمسه بیلمز بز نه‌یز
شوق محیرنده بویومش لانظیر در دا نه‌یز
بز لری طعن ایتمه ای واعظ بو قیل و قال ایله
فهم قیل احوالز ظن ایتمه بز افسانه‌یز

واتا:

ئو که سانه‌ی نه‌زانن وا ده‌زانن ئیمه دیوانه‌ین
ئیمه جوانی یارمان دیتوه ده‌سته‌یی مه‌ستانه‌ین
ئاشکه‌رازان چون بزانتیت حالی نه‌ینیزان چییه
له مه‌یدانی عه‌شقدان گیانیان داوه چون مه‌ردانه‌ین
داواکه‌ری نه‌ینیی خواین که‌س نازانتیت ئیمه چین
له حه‌یرانی شه‌وقیدا گه‌وره بوو دانه دوریکی بی‌هاوتاین
تیرمان تی‌مه‌گره ئه‌ی واعیز به‌م قیل و قاله‌وه
له حالمان بگه‌ واه‌زانه ئه‌فسانه‌ین.

له‌م بنه‌ماله‌دا، شیخ قادری کوری شیخ عه‌بدوره‌حمانیش (۱۲۵۰-۱۳۱۵) ی
کوچی شاعیریکی به‌رز و له‌ زوبانی عه‌ره‌بی و تورکی و فارسیدا شاره‌زا بووه
و پیاوئیکی دیندار و قانعی، له‌ شیعیریکی تورکیدا هه‌ستی خوئی دهرده‌خات و
ئه‌لیت:

نه‌کسب مال ایچون سعی و نه‌ جاهه‌ رغبتم واردر
قناعت چوق یشاسون، سایه‌سندن راحتم واردر
یوق ایسه‌ گنج و مال، حکمران ملک عرفانم
سواد اعظم فقرا یله‌ گنج وحدتم واردر

شکسته کاسه‌می خوان شهه ویرم که کاسمه
طعام امن و آسایش گبی بر نعمتم واردر

واتا:

نه بۆ کۆکردنی سامان عهدالم و نه بۆ جاه ئاره‌زووم هه‌یه
هه‌ر بۆی قه‌ناعت له سایه‌یدا هه‌سانه‌وه‌م هه‌یه
هه‌رچه‌نیک گه‌نجینه و سامانم نییه، هوکمرانی مو‌لکی خواناسیم
له‌گه‌ڵ جه‌ماوه‌ری هه‌ژارندا گه‌نجینه‌ی به‌کیتیم هه‌یه
که‌یه‌له‌ شکاوه‌که‌م به‌ خوانی شا نادم که له کاسه‌مدا
نیعمه‌تی خۆراکی وه‌کو ئاسووده‌یی و ئاسایشم هه‌یه.

شیخ ره‌زا سی کور و سی کچی هه‌بوو. کورپه‌کانی: محمه‌مه‌د و
محمه‌ده‌ئه‌مین و عه‌بدو‌لا و که‌ه‌کانی‌شی راضیه و مه‌رضیه و رابیه‌ه. شیخ
محمه‌مه‌د له ده‌وری داگیرکردنی کوردستان له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌کانه‌وه، ده‌کریتته
قایمقامی قه‌زای رانیه و له پاشا قایمقامی کفری. محمه‌ده‌ئه‌مین به
هه‌رزه‌کاری مرد و شیخ عه‌بدو‌لا، له پاش کۆچی باوکی، شیخ عه‌لیی مامی
کچی خۆی ده‌دات و ده‌یکاته مه‌وه‌للی ته‌کیه‌ی تاله‌بانی له به‌غدا.
راضیه؛ خیزانی شیخ هه‌بیبی شیخ عه‌لیی تاله‌بانی بوو، مه‌رضیه خیزانی
شیخ غالیی شیخ هه‌میدی تاله‌بانی و رابیه‌هیش خیزانی شاعیری تورکی
ناسراو محمه‌د راسیخ کوری قادر ئه‌فه‌ندیی کوری ئه‌حمه‌د ئه‌فه‌ندیی یالاو
بوو.

شیخ محمه‌مه‌دی کوری شیخ ره‌زا، مرۆفیکی رۆشنبیر و شاعیر بوو. که
قایمقامی رانیه ده‌بیت، شیخ مه‌حموودی هوکمداری کوردستان فه‌رمان ده‌دا
و سوپا ده‌نیریت رانیه داگیر ده‌که‌ن و مالمی شیخ محمه‌مه‌د تالان ده‌که‌ن. شیخ
محمه‌مه‌د له گله‌بیدا ئه‌م شیعره ئه‌نیریت بۆ شیخ مه‌حموود.

له پاش داوین و ده‌ست ماچکردن و عه‌رضی دوعا خوانی
وه‌رین ده‌ست پێ ئه‌کا به‌چکه‌ی گه‌مالمی پیری گه‌یلانی

ئەللى بۆچى منىت دەر كىردى؟ ئەگەر پاست نەكەم بەخىوا
 ھەموو چەلتوو كەكەت دەخىوا بەرازى قوطبى رەببىانى
 يەكەنە و پەلخ و مالوسى قەوى قوليان گەللى زۆرە
 بەرى ملىان لە كوئى دەگرى پشیلەى كانىى ئاسكانى؟
 لە پۆزى و پىاوى چاترە بۆ تۆ لە پىنچ سەد كەس
 ھەزارى لىرەھىى ناكە دە پارە و پوول و تارانى
 ھەموویان دوزمەن، نەك دۆستى تۆن ئەو گىپەخۆرانە
 كە ئىمىرۆ تۆ وەلىى نىعمەت و ئاغای ھەموویانى
 ھەموو شىر و پلنگن وەقتى نانخواردن لە ئەترافت
 سىمىل بابرو كفن در كەللەخى، پەرچەم مەرىوانى
 دوعات با بۆ بکەن ئەمما بە تەدبىریان نەكەى زىنھار
 مەلا و دەرویش و سوڤى و شىخەكانى لوقمە باطمانى
 ئەمانە گشت قسەن، با بىمە سەر مەطلەب وەكو عورفى
 لەسەر ئەم مەطلەعە لادەم بچم بۆ مەطلەعى ئانى
 لە پاش تالان و عەزل و لانەوازى و خانە و پىرانى
 ھەوالەى خۆت دەكەم قوربان، چلۆن بىم بۆ سولەيمانى؟!
 لىرەدا دىتە سەر مەطلەعى فارسى و ئەللىت:

الا اى خستەھى پىكان مژ گانت دل اخوان
 الا اى گستەھى ھەراز دورىت پىر كنعانى
 توبا ياران ھەمان كرى كە بايد كرى بادشمن
 توبا دشمن چونان كرى كە اورا رنجە نتوانى
 بھر سوه بود دلخواھى توراچشمش برون كرى
 زھر كو دشمنى يابى ورا بر چشم بنشانى
 اگر بر جستوجوى تست اينها وای بر دلها
 وگربى آرزوى تست اين نبود حكمرانى

دوو باره دهگه ریتته وه سهه كوردی و ئەه لیت:

له بهرچاوت وه كو بهك وایه بی فه رغن له خزمهتتا
شههین و حاجی له قلهق، شیر و ریوی، مورشید و جانی
له كویت دۆزینه وه ئەم كوێر و قۆرانهی له خوا یاخی؟*
چلۆنت كهوته خاطر مشكه كوێر و ورجی كوێستانى؟
كهه و گا خه رجی بار و جووته، هیهستر مالى كاروانه
ئه مانه نابنه كوێخا و رهئیس و مییری دیوانی
به یار کیلان و گای له ی، پیر و كچ خواستن، ژن و ته دبیر
سهگ و جو، ئەسپ و ئیسقان، بۆق و سهردار، جرج و ناوكانی
عهبا و كهه، فیس و ریوی، ورج و شههقه، میزهه و مهیموون
ههیا و كوێر، شهههه و دۆم، قهحهه و وهفا، نامووس و سۆزانی؟

له ری دوو باره لادهه با بچم بۆ هه تله عی ثالث
بلییم هه ی پاسه وانى میلهت و ریگه ی موسلمانى
وجوودت فه خزه بۆ من، چونكه لای من فه خری كوردانى
نه وه ی كاك ئەحمه دی، نوته ه ی حوسینی، شیرى یه زدانى
جه نابى تو له هه ق من، زۆر له خویم موشفیقترى ئەمما
له به ختی نه حسى من فكرت خراپه، زۆر به نسیانى
هه تیو چیت وت؟ زویانت وه رگه ری خه لپیکى گه وههت كرد
له لای خوێ شاعیری هیشتا قسه ی پیاوانه نازانى؟
فه له ك مل شوێر ئەكا ئەم ریۆ له بهر پیی ئەسپی شیخ مهحموود
مه له ك مه جبووهر ئەكا ئەم ریۆ ئیطاعه ی ئەمهر و فه رمانى
خراپه ی چاكه یه، زامى شیفایه، حیده تی حیلمه
جنیوی فه خزه، تالانى عه طایه، عه فوه عینوانى

که‌ره‌م کار و وه‌فادار و وه‌لی خوئق و عه‌لی کردار
 طه‌بیعت چاک و طینه‌ت پاک و دلّ بی باک و نوورانی
 ئە‌گەر چی موفلیست کردم له ناو خه‌لقا حه‌یات بردم
 خوا توّ خوۆش بکا، با مالّ و رووحم بی به قوربانی
 ئە‌مه‌نده باری طه‌عنه‌ی که‌وت به‌ملدا (خالیصی) ئە‌مریۆ
 ده‌هات بۆ خزمه‌تت قوربان، فه‌قه‌ت زامداره سه‌رشانی

* کوێر؛ مه‌به‌ستی له‌ باب‌ه‌کر ئاغای پشده‌ره که چاویکی کوێر بووه و (قۆر)یش
 مه‌به‌ستی هه‌باس ئاغای پشده‌ره که قۆر بووه.

زنجیره‌ی بنه‌مائه‌ی تائه‌بانی له هه‌لبه‌ستیکه‌ی شیخ په‌زادا:

شیخ په‌زا، له شیعرێکی کوردیدا باسی زنجیره‌ی باو و باپیری خو‌ی ئە‌کات
 و ئە‌لێت:

خوداوه‌ند هه‌ز بکا وه‌قتی به‌نده‌یه‌کی خو‌ی بکا خوۆش‌نوود
 له رێگه‌ی دووره‌وه بۆی دێ به پیتی خو‌ی قاسیدی مه‌قسوود
 له هیندوستانه‌وه شه‌ش مانگه‌ رێ تا خاکی کوردستان
 خوا شیخ ئە‌حمه‌دی هیندی ره‌وان کرد بۆ مه‌لا مه‌حموود
 مه‌لا مه‌حموودی زه‌نگنه‌ یه‌عنی قوطبی دائیره‌ی ئیرشاد
 له ده‌وری مه‌رقه‌دی هه‌ر ده‌نگی یا‌هو دێت و یا مه‌عبوود
 له پاش ئە‌و ئە‌رشه‌دی ئە‌ولادی شیخ ئە‌حمه‌د له جێی دانیش‌ت
 به‌ عه‌ینی وه‌ک سوله‌یمان جێنشینی هه‌زه‌رتی داوود
 به‌ لێ بابی وه‌ها ئە‌لبه‌ت ده‌بی فرزه‌ندی وایه‌تی
 ئیلاهی سه‌د هه‌زار په‌حمه‌ت له قه‌بری والید و مه‌ولوود
 به‌ په‌حمه‌ت چوون ئە‌وان با‌بێینه سه‌ر باسی ئە‌وره‌حمان
 فیدات بم ئە‌ی نه‌تیجه‌ی دووده‌مانی ئە‌حمه‌د و مه‌حموود

نه تیجهم مه قصه ده تالی و موقه دهم شه رتی ته حصیله
 ئه وانهی بویه ئیجاد کرد خوا تا ئهم ببی مه وجود
 ئه میستاش (شیخ علی) نه جلی که بیری صاحب ئیرشاد
 ئه میش وهک باوک و باپیری له زومره ی ئه ولیا مه عدوود
 (رهزا) یش له و نه سله یه بیبه خشه یارهب چونکه قه د نابئ
 گوئی بی خار و به حری بی بوخار و ناگری بی دوود
 شیخ رهزا له شیعیکی فارسیدا که باسی شیخ عه بدوره حمانی باوکی
 ئه کات، بنچینه ی تاله بانی ده باته سه ر تیره ی کاکه سووری (گولی)، ئه و
 تیره یه ی که خو یان به ساداتی به رزنجه دهنانن، به لام بو ئه مه هیچ به لگه یه کی
 نییه .
 بو ئه مه ئه لیت:

مشهور جهان بغوث ثانی عبدالرحمن طالبانی
 محمودش جد و احمدش باب، هرسی ولیند قطب اقطاب
 محمود مریدی پیری لاهور هه رچهند به زنگنه است مشهور
 در اصل ونسب (گلی) است سووی از گلین باغ کاکه سووری

واتا:

عه بدوره حمانی تاله بانی، به ناوبانگ به غهوسی دووهم
 مه محمود باپیری و ئه حمه د باوکیه تی
 ههرسی وهلی و قوتبی ئه قتابن

مه محمود مریدی پیری لاهور، هه رچهند به زهنگنه به ناوبانگه
 له بن و بنچینه دا (گولی) و (سووری) یه، له چه پکه گوئی تاخی (کاکه
 سووری) یه.

ئه لئین، ده رویشان له شیخ علی داوا دهکن که به قوولی له بنچینه ی شیخانی
 تاله بانی بکوئینه وه به لکو دهچنه سه ر نه وه ی ئیمام حوسین.
 ئه لیت: له بهر چی؟ ئه گه ر بو ئه م دنیا بیت، له سایه ی خواوه له دنیا

له هیچمان کهم نییه و ئەگەریش بۆ ئەو دنیا بیت، ئەو له زانینی خوادایه.
کهواتا: شیخ رەزا کورپی شیخ عەبدوڕەحمانی کورپی شیخ ئەحمەدی تالەبانه که
کورپی مه‌لا مه‌حموودی زه‌نگنه‌یه.

شیوهی ژبانی شیخ رهزا

تهکیه‌ی تاله‌بانی له کهرکووک

له پیش دروستکردنی تهکیه‌ی تاله‌بانی له کهرکووک، له‌سه‌ر داوای خوئی، ته‌رمه‌که‌ی مه‌لا مه‌ممودی زه‌نگنه، که باپیره‌گه‌وره‌ی شیخانی تاله‌بانییه، له چیگه‌ی مه‌رقه‌دی ئیستای به خاک سپیرراوه. شیخ ئەحمه‌دی کوری، بۆ نوێژکردن، ژوریک و هه‌یوانیک دروست ئەکات. ئەم ته‌کیه‌ی ئیستای کهرکووک، له پاش کۆچی شیخ ئەحمه‌دی تاله‌بان، شیخ عه‌بدوره‌حمانی کوری که بووه به پۆستتشنین له سالی ۱۲۶۰ی کۆچیدا دروستی کردووه. ئەوه‌ی شایانی سه‌رنجه، بۆ گه‌یاندنی ئاو بۆ ته‌کیه، به هیتی بازووی ده‌رویشان، به‌کیک له زنجیره‌کانی چیا‌ی زاگرووس، به نووکه قولنگ شه‌ق ده‌کن و له رووباری (خاسه)وه ئاو ده‌گه‌یینه‌هه‌وشی ته‌کیه.

به‌کیک له شاعیران، میژووی دروستکردنی ته‌کیه‌ی له‌م شیعه‌ فارسیه‌دا داناوه و ئەلێت:

تعالی الله چه مسجد قصر گلزار جنان است این
سروشانرا مطاف کعبه‌ء کروبیان است این
جناب مرشد کل، قطب دوران کرده است انشا
مفیض خلق عالم مرجع اهل جهانست این
کمال آینش ز آن رخصت گرفت گفت تاریخش
مصلی معبد قطب و مطاف قدسیانست این (۱۲۶۰)

سالی ۱۲۸۵ دووباره ده‌ستیکی تریشیان به ته‌کیه‌دا هیناوه‌ته‌وه. ئەم ته‌عمیره له سه‌رده‌می شیخ عه‌لیی کوری شیخ عه‌بدوره‌حمان ده‌بیت که شیخ رهزا به شیعه‌یکی توری ئەلێت:

خیالی ترک ایدوب آلکدم بو تاریخی حقیقتدن
بهشته سلسبيله کوثره طوبایه بنزرسک

واتا: وازم له خهیاڵ هینا و ئەم تاریخەم له راستی وەرگرت
(له بهههشت، سلسبیل، کهوثر و طوبا دهکهویت)
بهپیتی ئەمه ئەکاته ۱۲۸۵هـ

یارمهتیی دهرۆیشان و دانیشتوانی شاری کهرکووک؛ ئەم ئەرکه قورسهی
بۆ شیخ عهبدورهحمان ئاسان کردوو و شیخ خۆی له مبابهتهوه له شیعریکی
فارسیدا ئەلێت:

گەر بیایی به تهماشاگه ویرانهء ما
بینی از نیست معمراً شده کاشانهء ما
همه عالم کلمات انده بور معنیء هو
درس این است درین مکتب شاهانهء ما

واتا:

ئەگەر بچی بۆ تهماشای وێرانهمان
دهبینی له نهبوون ئاوهدان کراوه کاشانهمان
ههموو دنیا وشهیی ئەوهیه که مانای ناوی خوایه
ئەو دهرسهیه له قوتابخانهی شاهانهمان

ژیانی شیخ رەزای تالەبانی

شیخ رەزا له ساڵی ۱۲۵۲ی کۆچیدا له دێی (قرخ)ی نزیکي شارۆکەیی
چهمچەمال هاتوووته دنیاوه. باوکی شیخ عهبدورهحمان و دایکی صافیە
خاتوونە. له سهههتاوه خۆیندنی له لای شیخ عهبدورهحمانی باوکی و له پاشان
له لای مهلا محهمهدی بلاغ و مهلائی دانا حاجی مهلا سهعید زانیاری نهحو و
صهرف و مهنطیق و بهدیع و بهیان و فیهقی خۆیندوووه. له پاشان بۆ

تهواوکردنی ئەم زانیارییانە، دەچیتە شاری کۆیە و لە خزمەتی مەلای دانا مەلا ئەسەدی جەلیزادە پایان بە خوێندن دیتنی.

شیخ رەزا جگە لە زمانی کوردی، شارەزایییەکی زۆری لە زمانی تورکی و فارسی و عەرەبیدا پەیدا کردووە بەم چوار زمانە شیعری زۆر نابایی وتوووە. مامۆستای بەریتز مەحمود شوکری ئالووسی ئەلئیت: "شیعرەکانی شیخ رەزا زۆریەیان بە زوبانی غەیریە عەرەبی، هەندیککی بە تورکی و هەندیککی بە فارسی و بە کوردین. ئەو بەگۆڕەوی رەواجی ئەو زوبانە لەو شارەدا شیعر ئەلئیت. شیعرە عەرەبییەکانیشی بیگەردن و هیچ لەنگ نین، بگرە بە هەموو ئەو زوبانانە شاعیرە. ئەمە خاوەنی ئەدەب و فەصاحت و بەیان دەیسەلمین." (کتێبە دەسنووسەکانی ئالووسی... کتێبخانەی مۆزەیی بەغدا).

شیخ عەبدوڕەحمان هەر لە سەرەتاوە؛ شیخ عەلی کۆری بە بیر و زانستی رێبازی ئیسلامی و خواپەرستی، بۆ پۆستنشینێ داهاتووی تەکیەیی تالەبانی پەرەدە ئەکات، شیخ رەزایش، لە کاتی ژبانی باوکیدا؛ ئەوەندە بە تەنگی مایەیی گۆزەرانیوە نەبوو و بەو گۆزەرانی دەروێشانەیی که باوکی بۆی نامادە ئەکرد قایل و ملکەچ بوو. بەلام هەر لە ماوەی ژبانی باوکیدا دەبویست لەو سنوورە تەسکەیی ژبانی تەکیە و دەروێشی بێتە دەر و بچیتە جیهانیکی فراوانترهوه. هەر وا، یەکەم چوونی بۆ پایەتەختی دەولەتی عوسمانی، ئەستەمۆل. لە زەمانی شیخ عەبدوڕەحمانی باوکیدا بوو و لە گەڕانەوهیدا خەبەری مردنی دەزانیت. ئەوەی جێی سەرئەنجام، بەرھەمەکانی ئەم سەردەمەیی شیخ رەزا، زۆریەیی لە چوارچێوەی، بیری خواپەرستی و دەروێشیدا بوو. چونکە باروودۆخی ئەو سەردەمەیی تەکیە و دەستەلاتی شیخێکی خواپەرستی وەکو باوکی رێگەیی ئەو جۆرە و شانەیی نەدەدا که لە پاش مردنی باوکی بەسەر زمانیدا دەهات. وەکو زانراوە، سەرەتای هونەری شیعری شیخ رەزا، بە زمانی فارسی لەسەر شیخ عەبدوڵقادری گەیلانی بوو.

لە پاش کۆچی دوایی باوکی، شیخ عەلی برا گەورەیی بوووتە پۆست نشینی تەکیە و لەبەرئەوهی مەلایەکی دانا و شیخێکی خواپەرست بوو بە

راستی ئەو جیگەییە پر کردوووەتەو و تەکیە؛ نەک تەنیا کۆری دەرویشان، بگرە زیارەتگەیی مەلا و داناکانیش بوو.

ئێتر ئەو نازەیی که شیخ رەزا بەسەر باوکیدا دەیکرد نامینێ و شیووی ژیانیش دەگۆریت و شیخ رەزایش خۆی لە چەمەری دەرویشی رزگار ئەکات و دەکەوێتە ناو گێژەنکەیی ژیانیکیی فراوانترەو. هەرچەنیک شیخ عەلی لە شیخ عەبدولرحمانی باوکی دەسڕۆیشتووتر بوو و ئازووقەیی مال و خەرچی براكانی لە مل گرتوو، بەلام ئەمە تەنیا ژیانیکیی دەرویشانە مسۆگەر ئەکات و هیچی تر. ئەمەیش لەگەڵ دەرویش رەوشتیکیی وەکو شیخ قادری برای پێی قایل بیت، هەموو داواکانی شیخ رەزای بۆ جیبەجی ناکرێ و شیخ رەزایش نەدەگەراییەو دۆخی دەرویشیی جارن، لە شیخ عەلی دەتۆریت و دەچیتە لای شیخ غەفووری مامی لە کۆیی، بۆ ئەووی هەندێ پارەیی لێ وەرگرت و بچیتە ئەستەموڵ.

شیخ غەفوور نایەوێت رەزای برازای لە ولاتیکیی غەریبی وەکو ئەستەموڵ سەرگەردان بیت و گفتم دەداتێ که کچی خۆی لێ مارە بکات و لە تەکیەیی کۆیی جیگەییەکی ریزداری بدات. بەلام شیخ رەزا نەیدەویست دووبارە بگەریتەووە ژیان تەکیە و دەرویشی، لە مامی دەکەوێتە گلەیی و لە پاشان هێرشبردنە سەری و که باسی ئەو رووداوە ئەکات ئەلێت:

ئەو رۆژە که تۆرام و لە کەرکووک سەفەرم کرد
مانەندی عەقارب لە ئەقارب حەزەرم کرد
گەردوون سینگیی گەردم و هینامییە کۆیی
میوانی لە کن مامە غەفووری لە جەرم کرد
خواستم که برۆم بۆ سەفەری رۆم بە سیاحت
نەبھێشت و دوو سەد ئەهلی عەمامەیی لە سەرم کرد
دانیشی، نەچی، من کچی خۆم مارە دەکەم لێی
ئەو طالبی دنیا یە ئەو موعتەبەرم کرد

ئەم ژيانەيشى بەدەل نايەت و سەفەرى ئەستەموليشى سەر ناگرەت، لەو
پەشيمان دەبەتەووە که لەگەڵ شەيخ عەلى كاكى تەكى داوہ و ئەلەت:

صەد دەفەعە وتم وەختى كە ديم نەخوختى قەلبى
يارەب كە لەگەڵ شەيخ عەلى بۆچى شەرم كرد
هەر دەجمەوہ لای گەرچى بلى هاتەوہ ديسان
ئەو خويزى بىكارە كە من ليرە دەرم كرد

بەلام واز لە سەفەرى ئەستەمول نايەت، چونكە لە كاتى ژيانى باوكيدا
سەفەرىكى ئەوتى كردبوو و لە گەرانهوهدا خەبەرى مردنى باوكى بىست.
دوو بارە بەهەر جۆرىك بىت دەرواتەوہ ئەستەمول. لەوچى لەگەڵ كەلەك لە ئەدیب
و رۆشنيران و پياوہ سياسىيەكانى كورد و تورك ناسياوى پەيدا ئەكات و لە
كاروبارى سياسىى دنيا و دەولەتى عوسمانى شارەزا دەبەت، وەكو لەم
شيعرە فارسىيە باسى رووداوەكانى ئەو سەردەمەى ئەوروپا ئەكات:

بە بزم عشق مگرچز حدیث مهر و وفا
مرا بكار نیاید قران (ناپلیون)
مرا از ان چه كه فیروز گشت (بسمارك)
مرا از ان چه كه پامال گشت (ماکماهون)

واتا:

لە بەزمى دلداریدا لە راز و نیازی (میهر و وفا) بەولاوہ هیچ بەدەردى من نایەت
قرانى (ناپلیون) هیچ بە کەلکی من نایەت
من لەوہم چى كە (بسمارك) سەرکەوت:
من لەوہم چى كە (ماکماهون) لە ژیر پێدا سواپەوہ؟!.

لە ئەستەمول، میللەت لە سولتان عەبدولحەمید كەوتبوو تەقەوہ و داواى
مافى ديموكراسى و دانانى ياساى بنەرەتى (قانونى أساسى) دەكرد. شەيخ
رەزایش لە دژى سولتان لایەنگیری میللەتى دەكرد، بەلام لە ئیتىحادىيەكانیش
بەداخ بوو. بە سولتان ئەلەت:

دوشمنه قارشى كدى، ميلله ته قارشى اصلان
لعنه الله على حـضـره هذا السلطان

واتا:

بهرامبهر دوژمن پشيله و بهرامبهر ميلله ت شپره
له عنه تى خوا له هه زره تى ئەم سولتانه بېت

له پاش ئەوهى سولتانه به ناچارى ملكه چ ده بېت و قانونى ئەساسى
داده نېت، خه لفى وا ده زانن ته نيا ئەم ياسايه چاره سهرى هم مو گيرو گرفتى
ولات ئەكات. به لام ئەم هه له (ئېتېحادى) يه كان ده يقوژنه وه و له
ره گه زپه رستيدا له جازان خراپتر ده بېت و ئەوان ولات ده به نه پړوه. شېخ رها
ناره زايى ده رده بېت و ئەلېت:

ملكك اصلاحنه بر مېتى ايتمش مامور
آفرين قوهء ادراكنه باب عالى

واتا:

بو چاره سه ركردى ولات مردووئكى كروه ته مه ئموور
ئافه رين بو هيزى هه ستت ئەى (بابى عالى)

له پاش دانانى ياساي بنه رته تى (قانون اساسى) بارودوخى ولات خراپتر
بوو ئېتېحادى به كان ئەو هه له يان بو خوئان قوژنه وه و ژيانى ميلله تانى تر
خراپتر بوو. شېخ رها ئەلېت:

بيچاره عدالت كه بيقمشدى بناسى
بردن ايچنه سيچدى بو قانون اساسى

واتا:

بيچاره عدالت كه بناغهى رووخا بوو
به جاريك ئەم قانون ئەساسى به گووى تى كرد

ژیانی کۆمەلایەتی تەکیە و گەرەکی بەرتەکیە؛ پەرۆردەییەکی تایبەتی شیخ رەزای کردبوو. لە سەرۆکی تەکیەو، لە دیوێخانە شیخ عەلی کاکێ، مەلا و داناکانی کوردستان و پیاوێ ناسراوێکانی ئاینی کۆریان دەبەست و باسی زانستی ئیسلامی دەکرا و لەلایەکی تریشەوێ کۆری دەرویشان دەبەسترا و لەسەر دەنگی تەپڵ و دەف گۆرانیی خواپەرستی و خۆشەویستی پیرانی تەریقەت دەوترا. لە سووچیکێ تریشەوێ شیخ قادری برای، لەبەر دەستکورتیی خۆی خزانەبووێ ژوریکێ تاریکەو، بەلام بەو بێرە رۆشنەیی هەموو تاریکیی ژبانی دامالیبوو و تەنیا گلەییی حالی خۆی و سکالای دلی لەگەڵ خاویدا بەنەپنی دەکرد کە لە شیخێکی تورکیدا ئەلێت:

بنای عیشمی قەرلێ ویران ایلین معمار
 أمیدم وار کە دستی لطفیلە معمور ایدر برگون

واتا:

ئەو وەستایەیی کە لە کاتی توورەپیدا خانەیی ژبانمی وێران کردوو
 هیوادرم کە رۆژیک بە دەستی بەخشنەیی ئاوەدانی بکاتەو

شیخ قادر، عیزەتی نەفسی زۆر گەرە بوو، هەرچەنیک شیخ عەلی درێغیی هیچی لی نەدەکرد، بەلام لە ژبانی دەرویشی بەولاوێ چی ئەکات، شیخ قادر بەوێش شوکرانەیی خاوی دەکرد.

نەکسب مال ایچون سعی و نە جاھه رغبتم واردر
 قناعت چوق یشاسون سایەسنده راحتم واردر

واتا:

نە بۆ سامان کۆکردنەوێ تۆ دەکۆشم و نە بۆ جاھ مەیلیم هەیی
 هەر بۆی قناعت لە سایەپیدا ئاسوودەیییم هەیی.

شیخ رەزا وەکو شیخ قادر نەبوو. بەشداریی لە سامانی برا و مامەکانی بەمافیکێ رەواي خۆی و کەموکورتی لە چاوی ئەوانی دەزانی وەکو ئەلێت:

بېگانه هه موو صاحبی جاه و جه به رووتن

بېچاره برای شیخ عهلی موفلیس و رووتن

شیخ عهلی دیتی "قرخ" و "تالهبان" که له شیخ عهبدورهحماني باوکیانهوه بۆیان مابووهوه، بۆ شیخ رهزای تهرخان کردبوو. هه ره له پایزیشهوه هه موو ئازووقه‌ی وشکه‌ی زستانی بۆ برا و برازاکانی ده‌نارد و نان و چیشتی ئیوارانیان له مه‌نجه‌لی خو‌یه‌وه بۆیان ده‌چوو. به‌لام ژیان بریتی نه‌بوو له‌مه و شیخ رهزایش به‌مه قایل نه‌ده‌بوو و شیوه‌ی ژیانیش له چوارچێوه‌ی قه‌ناعه‌تی ده‌رویشی چوو بووه ده‌ری.

دیوه‌خانی شیخ رهزا بریتی بوو له ژوور و هه‌یوانیک له نزیکي دووهم ده‌رگه‌ی ته‌کیه که ده‌ینوارپیه مائی خو‌ی له گه‌ره‌کی به‌رته‌کیه. هه موو دیواره‌کانی به نووکه قه‌له‌م به شیعری شیخ رهش کرابوو، یا شیخ خو‌ی و یا که‌سانی تر، بۆ ئه‌وه‌ی له بیریان نه‌چیت، لیره‌دا تو‌ماریان ده‌کرد. به‌لام به‌داخه‌وه، نه‌شیخ رهزا خو‌ی و نه‌یش که‌سی تر بیري له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه ئه‌و شیعرانه کۆ کاته‌وه و تو‌ماری بکات و زۆری فه‌وتا، شیخ رهزا ده‌یوت: "دیوانی من له سینه‌ی صه‌دان که‌سدا تو‌مار کراوه" به‌لام ئه‌و صه‌دانه زۆربه‌یان له ژیر خاکدان.

گه‌یک له پیاوانی هاو‌ده‌می، له گه‌ره‌کی به‌رته‌کیه و ناوشار له‌م دیوه‌خانه‌دا له شیخ رهزا گرد ده‌بوونه‌وه و زۆربه‌ی کاتیان به شه‌ره‌شعیر و نوکته‌بازی راده‌بوارد.

دانیشتوانی گه‌ره‌کی به‌رته‌کیه، له ره‌سه‌ندا هه‌موو کوردن، به‌لام هه‌ریه‌که له هه‌ریمیکي کوردستانه‌وه هاتوون. وه‌کو: قاله ته‌نیایی، ئه‌مین سوورداشی، ئه‌مینه رووتی زه‌نگنه، مه‌مه‌د ئه‌فه‌ندی خه‌لیفه، سلیمان چاووش، ساله‌ی چه‌رمه‌ره‌ق، ئه‌حمه‌د مه‌لاژن، تو‌فیقی بیلال، سه‌ید ئه‌مین هه‌پلوس، سه‌عه به‌شیر، سه‌عه‌ی سه‌مه وریژ، فه‌قی ئه‌ولا چاووش، سه‌مه‌ی وه‌ستا فه‌تاح، بله‌ منگن، ئه‌حه‌ی سو‌فی عه‌زه ده‌م بۆر، وه‌ستا عه‌بدو‌لای که‌وش دوور، خه‌لیفه ئه‌حمه‌د... هتد.

ئەم ھەمە چىزەھە، ۋەكو يەك فامىلىيا و يەك ئىل لە دەورى شىخانى تالەبانى كۆ بووونوۋە و ژيانيان دەبردە سەر.

كورەكانى شىخ ەلى، ھەرىكە لە ھەوشى تەكە دىووخانىكى تايبەتى بۆ خۆى دانابوو. شىخ محەمەد ەلى؛ مۆواندارىي ەشائىر و نان و خوانى لە مل گرتبوو، خەلقىكى زۆرى لى كۆ دەبووۋە و ئىوارانىش، بۆ ئەوۋى لاوانى بەرتەكە لە ناو شاردا تووشى گىچەل و فىترى رەوشتى خراپ نەبن، شەوان بەيارىي (سىنى و زەرف) و گالتەوگەپ رايان دەبوارد و لەبەرئەوۋى شىخ رەزايان لەو گالتەوگەپە بەشدار نەدەكرد رقى ھەلدەسا و ھەجوى دەكردن.

شىخ محەمەد رەئووفىش دەستەيەكى لاوى نازا و چاپووكى لەخۆ كۆ كرديوو دەستەلاتى بەسەر شاردا كىشابوو.

ئەلەين؛ لە سەردەمى عوسمانى، شىخ رەئووف دەبووست بىتتە سەرۆكى شارەوانىي كەركووك، بەلام موتەسەرىفى تورك ەونولا (عون الله) دەپەوئەت توركمانىكى ھاوزمانى خۆى بكات و لە ئەنجامى تەقەلاى ئەودا توركمانەكە دەكرىتە سەرەك شارەوانى. شىخ رەئووف ئەمەى پى ناخۆش دەبىت و چوار لاوى چەكدار لەگەل خۆى دەبات و سەرەك شارەوانى دەرتەكات و خۆى لە جىي دادەنىشەت. كابرا دەچىتە لاى موتەسەرىف و بۆى دەگىرەتەوۋە. ئەوئىش سەرۆك ژاندارم لەگەل خۆى دەبات، تەماشائەكا شىخ رەئووف لە جىگەى سەرۆك دانىشتوۋە. ھەر لە دەرگەوۋە بە توركى دەپرسەت: "شىخ محەمەد رەئووف كى تووى كرده سەرەك شارەوانى؟". شىخ رەئووف دەست بۆ دەمانچەكەى پىشتى دەبات و ئەلەت: "پاشام ئەمە منى كرده سەرەك شارەوانى" ... "پەكى... پەكى..." ئەلەت و دەگەرىتەوۋە سەراى ككومەت و برووسكەيەك دەنيرەت بۆ والىي مووصل داوا ئەكات شىخ رەئووف بكرىتە سەرۆك شارەوانى و ئەلەت: "ئىمە يەككىمان پىويستە ئەو ككومەت پىارىزەت نەك ككومەت ئەو پىارىزەت". شىخ رەئووف دەكرىتە سەرەك شارەوانىي كەركووك و لە پاش ئەوئىش شىخ ەبىبى براى و لە پاش شىخ ەبىبىش شىخ فاضلى ئاموزاي سەرەك شارەوانىي كەركووكيان كرووۋە.

ژیانی بەرتهکیەیش بریتی بوو لە چەند مانگیکی کار و کەسابەت، ئەوەی لە کاتی مەبڕینەویدا "کارگەیی"ی دەکرد و هەندیکیشیان سالی چەند کاروانیکی توتنی قاچاغیان دەهێنا بۆ جگەرەفرۆشەکانی ناوشار و هەندیکیش لە بازاری کۆنەفرۆشان «قاریلر بازاری = بازاری پتوپیریزن» دووکانی کۆنەفرۆشیان هەبوو، بەمانە نازووقەیی زستانیان ئامادە دەکرد و ئێتر بە درێژیی سال کاریکی وایان نەبوو، لەم دیووخانە رایان دەبوارد.

شیخ رەزا دەوری هەرزەکاریی لە نیوان ئەم جۆرە ژیانە کۆمەڵایەتیەدا رابوارد. لەلایەکەووە زیکر و خواپەرستی دەرویشان و لەلایەکی تریشەووە کۆری مەلا و رۆشنبیران و پیاوماقوولانی شار و سەرۆک ئیلان و هەروا مەجلیسی گالتهوگەپ، ئێتر زیرەک ئەوێه ئەم هەموو دژایەتیە و بیری چەشن چەشنانە بقۆزیتەووە، تەنیا بلیمەتی شیخ رەزا ئەم هەموو بیروپرایانەیی هەلقۆزتبوو و بووبوو ئینسکلۆپیدیای بیروپرای تەصەوف و دەرویشیی خواپەرستی و رۆشنبیری و ئەدەب و شیعەر و گالتهوگەپ، لەملاو؛ لە سنە و سابلاخ و کرمانشاو و لەولاو تاکو ئەستەموول و لە باشووریشەووە تاکو بەغدا، زیرەکی و بلیمەتی، وەکو "هۆشووجن" گول گول دەیچنییەووە و "سوواله"یەکی هەمەرەنگی لی دەهۆنییەووە. هەموو کەسێک ئەم ژیانەیی دەدیت، بەلام وەکو کوردەواری ئەئیت: "هەموو چەکمە زەردێک هەمزه ناغا نییە".

شیخ عەبدولرحمان، هەر لە سەرەتای پۆستنشینییەووە، براکانی بۆ رێگە پێشانان بە رێبازی تالەبانایی قادری، بە هەریمەکانی کوردستاندا بلاو کردبوووە. شیخ غەفوور بۆ کۆیی و شیخ عەزیز بۆ ناوچەیی (گل) و شیخ محەمەد صالح و شیخ عەبدولکەریم بۆ بادەوا و سالەیی و شیخ محەمەد عارف بۆ ناوچەیی سیروان و شیخ محیەدین بۆ سەرتاب و جاحیلر... هتد. ئەمانە تالەبانیان لە فامیلیایەکی بچوکی ئاینپەرستەووە کردە ئیلیکی گەورەیی دەستەلاتدار. ئەم ئیله کەوتە شەرپوشۆر و پەلاماردانی ئیلانی تر و هەریمتیکی زۆربان داگیر کرد. شیخ رەزایش دەبوايي، بە هەق و ناھەق پارێزگاری لە ئیلی خۆی و دژی ئیلانی تری بوەستی و ژیان و گوزەرانیشی کەوتبوووە سەر

ئەو. وەكو ئەلئیت:

جائیزەم مەطلووبە ئەم مەدحەم بە خۆرای نییە
هورتمانیش بۆ (رەزام) گەر هیچ نەئیرن یاسەنتار
ئیتەر نە شیخ عالیی کاکی بەم هەموو دانایی و دل گەورەیی و نەیش
خزمانی و دۆستانی و هەتا سولتانی عوسمانی، سولتانیککی بەزەبر و زۆری
وەکو عەبدولحەمیدیش لە زمانی رزگار نەدەبوون کە بە سولتان ئەلئیت:
کاشی یک روزم بما بین همایون رەدەند
تا (حمید خان) را بگویم: ای (حمیر المؤمنین)
بعثت تو برخلاف بعثت پیغمبر است
(انت ما ارسلت الا زحمه للعالمین)

واتا:

خۆزگە تاقە رۆژیکم ری دەدەن بە مابین هەمایونی
تا بە حەمید خان بلیم ئەی گویدرێژی موسلمانان
ناردنی تۆ بە پێچەوانەیی ناردنی پیغمبەرە
تۆ بۆ ئازاری خەلق نەبی بۆ هیچی تر نەئیرراوی

چونکە سولتان خۆی بە "أمیر المؤمنین" ناو دەبرد و وای جار دابوو کە
خەلافەتی ئیسلامی بۆ ئەو ماوەتەو و لە جێی پیغمبەر دانیشتوو.
لەم هەجووی سولتان شیخ رەزا رادەکیشریت بۆ بەرپرسیاری و لە
گەڕانەویدا پرسکاری ئەجامی لێ دەکەن. ئەلئیت "لەت" یکیان پێو نام، "رەزا"
بووم، بووم بە "رەزالەت".

لەم سەفەرانی ئەستەموول و بەغدا، شیخ رەزا پێوهندی و دۆستایەتی
لەگەڵ گەلیک لە ئەدیب و شاعیر و رۆشنیرانی کورد و تورک و عەرەب پەیدا
ئەکات، لەوانە شاعیری تورکی بەناوبانگ نامیق کەمال. کە دەچیتە لای
نایناسیت و بەفیزیکی هە دەست درێژ ئەکات و ئەلئیت: "بن کەمال = من
کەمال" شیخ رەزایش: "بندە فحولی اهلی کەمال". نامیق کەمال دەیناسیت و

گورج " شیخ رەزا سکز... بیورکز... بیورکز " پیشوازیی لی ئەکات. ژبانی شیخ رەزا له گەڵ ئەو هەشدا چاکترین و فراوانترین بەرھەمی ئەدەبی هەبوو، وەک گەردەلوی گەرمیان تووشی هەرچی دەبوو له گەڵ خۆیدا دەبێچایەوه. له لایەکهوه

من سنیم نامم رەزا - کلب امام مرتضی
درویش عبدالقادر - راهم به مولا میرود

واتا:

من سنیم نامم رەزایه - سهگی ئیمامی مورتهزام
درویشی عبیدولقادر - پێگهه به رهوه خوا ئەچی

له لایهکی تریهوه:

نهقیبک نقبینه گیرمش هەزران کیر افغانی
گوتی وارسه دیانسون نسل پاک غوث گیلانی

واتا:

هەزاران کیری ئەفغانی چووته کونی نهقیبهوه
گەر قنگی ههیه بهربگریت نهوهی پاکی غوثی (غهوسی) گیلانی

و له گەڵ ئەو هەموو پێوهندییهی که فامیلیای تالەبانی له گەڵ فامیلیای کاک ئەحمەدی شیخدا هەیبوو شیخ رەزا به هەموو ریزیکهوه:

مەربوو طه حەیاتم به سولهیمانی و خاکی
خۆزگهه به سهگی قاپیبهکهی ئەحمەدی کاک

کهچی له پاش کوشتنی سهمهدی تالەبانی و له تۆلیدا کوشتنی شیخ حوسینی قەرەچپوار و له شکر ئارایی بهرزنجه و تالەبانی، شیخ رەزا له سهەر چۆک بۆیان دهچیته سهنگهروهه و ههجووی وایان ئەکات که موو له جیبی سهوز نهیت.

وه نهبێ هونهری شیخ رەزا تهنیا له مهدهح و ههجوودا بیت، له سیاسهتی

ولادتدا شارەزا و لایەنگیری میران و میرنشینانی کوردستان و نەقدی رژیمی سەلتەنەتی عوسمانی و هێرشبردنە سەر حکومەت و دەدیدی زۆر هەبوون لە سایەى سولتانەوہ سامان و جاھیان پەیدا دەکرد، بەلام زۆربەیان کەللەبوژن، دەپوت:

عالمه عام اولدیغندن التفات پادشاه
خر دەخی بر آد قراندى سایهء شاهانەدن

واتا:

لەبەرئەوہی ئیلتیقاتی پادشاه هەموو سووچیکی گرتووەتەوہ، کەریش، لە سایەى شاهانەپەوہ ناویکی دەس کەوتووە.

ئەوہی جێی سەرئەنجام، شیخ رەزا لە هەجوودا، خو و رەوشتیک نانیته پەکیکەوہ کە ئەوہی تێدا بیست. بە پیاوی ناپەسند نائیت ناپەسند، ئەگەر وابیست سەرنجی خەلقى راناکیشیت و هەجووکر اوکەش پیتی توورە نابیت.

رۆژیک شیخ عەلیی کاکی لێی توورە دەبیست و ئەلێت: "رەزا، ئەمە چییە کەس ما هەجووی نەکەیت و ئیمانی نەتۆزینی؟" ئەلێت: "بەلێ... ئەوانەى هەجوو هەلناگرن، خوا و پێغەمبەر و ئیمامی عەلی و شیخی گەیلانی، هەجووی ئەمانەم نەکردووە". لەبەر ئەوہ دڵنیام ئەو ئێل و کەسە بەرێزانەى کە ناویان بەخراپە لە شیعەرەکانی شیخ رەزادا دیت، هیچ دڵگیر نابن و تەنیا لە سووچی هونەر مەندیبەوہ تەماشای شیخ دەکەن. خوا لێخۆشبوو فەتاح ئاغازی کاکەیی زۆر جار کۆی لە شیعەرەکانی شیخ رەزا کە بەسەر ئێلی کاکەیبدا هەلی داوہ دەگرت و قاقا پێ دەکەنی. هیچ گومانی نییە، نەوہی ئەو کەسانەى کە شیخ رەزا هەجوویانی کردووە، لە پێش ئەوانی تر دیوانەکەى دەقۆزنەوہ.

پلەى سێپەمی ژيانى ئەدەبى شیخ رەزا لە بەغدا بوو. شیخ عەلی بەهەموو توانایەکییەوہ تەقەلای ئەوہی دەدا دلی خەلق راکیشیتە لای خۆی، کەچی شیخ رەزا بەو هەجووانە خەلقى دەتۆران. رۆژیک حاجی عەلی قەردار دیتە

لای شیخ عەلی و ئەلئیت: "من پیاویکی حاجی و دیندار و موخلیصی تەکیەیی تالەبانیم، کەچی شیخ رەزا لە شیعەریکدا منی هانیوەتە ریزی میناس گاور، ئەمە چۆن خوا قەبوول ئەکا!" شیخ عەلی زۆری پێ ناخۆش دەبیت و دەنیریتە دووی شیخ رەزا و هەر لە دەرگەکەوه: "رەزا... ئێمە تەقەلا ئەدەین دلی دوو موسڵمان راکیشین کەچی تۆ بەدوو قسەیی هیچ و پووچ لیمانی دەتۆرینیت... چۆن موسڵمانێکی حاجیی وەک حاجی عەلی دەبیتە ریزی میناس گاور؟" شیخ رەزا ئەلئیت: "نازانم من لە دەس کێ سەری خۆم هەلگرم... بەیانی زوو میناسیش دەرگەیی لێم گرتوو و ئەلئیت: من هەرچەنیک گاورم بەلام پیاویکی بە ویجدانم، خوا چۆن هەلنەگریت من دەبیتە ریزی حاجی عەلی".

ئێتر شیخ عەلی بییری لەوه دەکردهوه کە شیخ رەزا لەم گێژنەگیە دەربینتی و بیگەرینیتەوه سەر دوخی دەوری دەرویشیی شیخ عەبدولرەحمانی باوکیان، لەبەر ئەوه تەکیەیی تالەبانیی بەغدا ی پێ سپارد و کردییە شیخی ئەوی و لە سالی (۱۳۱۸هـ) وەک "طیب رعماً عنة" هاتە بەغدا و لە تەکیەیی تالەبانی لە گەرەکی میدان جێنشین بوو.

لە بەغدا ئاشناییی لەگەڵ گەلێک لە پیاوه ناسراوهکان و ئەدیب و شاعیری کورد و عەرەب پەیدا کرد. لەوانە هەمدی بەگی بابان و سەلیم بەگی بابان و مفتی زەهاوی و شاعیری ناسراو جەمیل صدقی زەهاوی و سەید مەحمودی گەیلانی و ئیبراهیم پاچەچی و عیسا ئەفەندی جەمیل زاده... هتد.

دەگێرنەوه، شیخ رەزا رۆژیک لە بەغدا لەگەڵ سەید مەحمودی نەقیبی گەیلانی یاریی شەطرەنج دەکەن. بە دەستیکی شەطرەنج و بەو دەستیشیەوه تەسبیح، ویرد و دوعا دەخوینتی. لە ناکاو هاوار ئەکات و ئەلئیت: "قتلتە ورب الکعبة" سەید مەحمود وا دەزانیت شای شەترەنجی کوشت و ئەلئیت: "وین... وین قتلتە؟" ئەلئیت: "ئەمە نا.. مفتی زەهاوی" و هەجوووەکی مفتیی بۆ ئەلئیت و بە عەرەبی تێی دەگەیینی. سەید مەحمود ئەلئیت: ئەمە چۆن بلیمەتیکە، بە دەستیکی شەطرەنج و بە دەستیکی تەسبیح، بە لێو ویرد و دوعا و بەبیر شیعەرێک دەخات!!

پنویسته ئه‌وه‌یش بڵێن شیخ ره‌زا، له‌ حه‌قیقه‌تدا ئه‌و شیخ ره‌زایه‌ نییه‌ که له‌ شیعره‌کاندا خۆی به‌ گه‌لێک ره‌وشتی ناپه‌سند ئیته‌مام ئەکات که به‌ ته‌واوه‌تی له‌ ره‌وشتانه‌وه‌ دوور بوو، بۆ نموونه‌، له‌ ده‌وری عوسمانیدا که ده‌وله‌ت سه‌ری بۆ گه‌لێک له‌ داواکانی ده‌وله‌ته‌ ئیستیعماریه‌کانی ئه‌وروپا شوێن کردبوو، هه‌تا بێگانه‌ به‌پیتی یاسای عوسمانی تاوانبار نه‌ده‌کرا، بگه‌ر به‌پیتی یاسایه‌ک که "قانونی اغیار" یان پێ ده‌وت، شیخ ره‌زا ده‌یه‌وێت گالته‌ به‌و یاسایه‌ بکات. له‌ ستایشی ئه‌حمه‌د پاشای باباندا، توه‌مه‌تی کورده‌ بولغاره‌که بۆ خۆی دروست ئەکات و داوای پاره‌ له‌ ئه‌حمه‌د پاشا ئەکات که به‌پیتی (قانونی اغیار) پاره‌ی کورده‌ بولغاره‌که‌ بدات. هیچ گومانی نییه‌ ئه‌مه‌ بۆ ئەسڵ و فه‌سله‌. ئه‌یه‌وێت بڵێت کورێکی بولغاری حیزیش به‌پیتی یاسایه‌کی تاییه‌تی مافی هه‌یه‌. وه‌کو «الشعراء یقولون مالایفعلون».

گه‌لێک له‌ شاعیرانی کوردستان دانیان به‌ وه‌ستایی شیخ ره‌زا له‌ مه‌یدانی شیعری غه‌زه‌لدا ناوه‌، یه‌که‌یک له‌ وانه‌ مه‌لا محمه‌د که‌ریمی قازیی سه‌قزییه‌ (١٨٤٨-١٩١٠) له‌دایک بووه‌، که‌ نازناوی "که‌وشر" ه‌. ئه‌مه‌یش ده‌قی نامه‌که‌یه‌ که‌ له‌ مامۆستای کورد له‌ فارسییه‌وه‌ کراوه‌ته‌ کوردی:

"بۆ خزمه‌تی جه‌نابی زمانپاراوترینی شاعیران شیخ ره‌زا به‌ سه‌رگه‌ردی وجودی به‌خته‌وه‌رت بم".

داوای پێشکێشکردنی ئاره‌زوومه‌ندیی بۆ برانه‌وه‌، له‌ بیرى دره‌وشاوه‌ی ئێوه‌ی پایه‌ به‌رزدا ئاشکرا بۆ و نادیار نه‌مێنێته‌وه‌. له‌و رۆژه‌وه‌ ئه‌م که‌مینه‌یه‌ توانای ئه‌وه‌ی بووه‌ مرواریی شایسته‌ی شیعره‌کان و ته‌هی ته‌ر و تازهی گه‌وه‌ری بیرى ده‌ست بۆ نه‌برایى ئێوه‌ی به‌رپێز (خوا ته‌مه‌نتان درێژ بکات)، له‌ سه‌ده‌ف ده‌ره‌ینین و له‌ گوێکه‌ی دلدا بیکاته‌ گواره‌ و له‌ لاپه‌ره‌ی دلای خه‌میندا بینه‌ مایه‌ی سه‌ردانه‌واندن و به‌خشین و له‌ کۆشکی باخی بیرى که‌م و کورتیدا بینه‌ حوور و غیلمانی به‌هه‌شت و خزمه‌تگوزارانی سه‌ردارانی تاجدار سه‌رومپری سه‌ال و مانگ و سه‌عات و رۆژ و شه‌و، ئاره‌زووی ئه‌م چاوه‌ فرمێسکاوییه‌، دینتی روخساری ئه‌و زاته‌ داوین پاکه‌یه‌ دلخوازی ئه‌م

سته‌مدیده‌یی رۆژگار، بۆ ههمیشه خویندنه‌وه‌ی شیعرى ئه‌و پیرۆزو تازه‌یه، که به زمان و گیان و، دیار و نادیار، له پیشگه‌ی یه‌زدانی په‌روه‌رگار، له سینه‌ی پر بلیسه‌دا مایه‌ی هی‌روبوونی کلپه‌ی ئاگرى دووری و هاو‌راز و هاوخه‌مینه. به‌ئى له‌م ماوه‌یه‌دا ئه‌وه‌ی توانای له‌ئسته‌وگرتنى باسى ژانى دووری و بارى ئاوات و تاسه‌ی ئه‌م که‌مینه‌یه‌ی له‌باردا بوو، له پالنه‌وانى ده‌وران باری میهره‌بان مه‌لا عه‌بدو‌لا زیاتر به چاک نه‌زانرا، بۆیه هه‌لی له‌ده‌ست نه‌دا و به‌ناردنی ئه‌م کورته ئاواتنامه‌یه، که‌وته په‌له و به‌کللی ده‌روازه‌ی خسته‌نه‌ رووی سکالا و پوخته‌ی ئه‌و رازه‌وه، قفلى سندوقی ئاواتی میژینه‌ی خو‌ی کرده‌وه و بۆى سى غه‌زله‌ی له پالوته‌ی بیرى خو‌ی دارشت و چنى.

سازم مگر سیاهی چشمان خود مدام
تا در لباس نامه ببینم جمال دوست

واتا:

مه‌گه‌ر ره‌شینه‌ی چاوی خۆم بکه‌م به مه‌ره‌که‌ب
تا جوانیى دۆست له به‌رگی نامه‌دا ببینم

هه‌رچه‌نده پیشکێشکردنی ئه‌م غه‌زه‌لانه و ناردنی ئه‌م دیاریبانه بۆ مه‌لنه‌ند و هه‌ریمگه‌لی ده‌وله‌تی عوسمانی وه‌ک ناردنی ورده (زیره) و (شاله) بۆ (کرمانی) یان وه‌ک لافی خه‌تخۆشییه لای هونه‌رمه‌ندی (ئه‌سه‌فه‌هانی)، به‌تابه‌تیش بۆ ولاتی که‌رکووک و که به‌بوونی ته‌شریفی موباره‌کی ئیوه (خوا ده‌وامی گه‌وره‌ییان بدات)، وه‌ک زی‌ری قالی که میعیاری بێبه‌روه، که شایسته‌ی به‌کاره‌ینانی نه‌بی، به‌لام په‌نگه له کاتی ناوبردنی ئه‌م که‌مینه‌یه‌دا بێته مایه‌ی یادگار و له کاتی خویندنه‌وه‌شدا بێته مایه‌ی یادکردنه‌وه به‌گوێهره‌ی ئایه‌تی «لا یلکف الله نفساً الا وسعها» بۆیه ناردمه خزمه‌تتان، چونکه وه‌کو وتووینانه:

طاعت ار هیچ نباشد گنهی باید کرد
در دل دوست بهر حیله ره‌ی باید کرد

واتا:

ئەگەر هیچ تاعەتتىكى خوات نەبى، ئەبى گوناھى بگەي
چونكە مرؤ ئەبى ھەر چۆن بووھ رېتەك بكا تەوھ بۆ ناو دلى دۆست

منىش بەناردنى ئەم شىعەرە نارېكانە، رېگەي دۆستايەتيم لە دلى ئىوھدا
كر دووھتەوھ، جەنابىستان بەوپەرى سۆز و وىژدانى خواپېداوىي خۆتانەوھ، لە
كال و كرجىي بەيتەكان و كەموكورپىي پايەكانى چاوپۆشى و پەسندى چەشى
گەوھەربارى بفرموون، داخواز و تكاكارىشم چەند لاپەرەپەك لە مروارىي
شىعەرى خۆتان كە لە بەردەستدان و ئامادەن، لە ھەر بابەتتېك بن، چ لە بابەت
ستايىشى خوا و چ پېداھەئدان و چ قەسىدە و چ لاقرتې و تواج و داشۆرىن و
داواكارىيان ئىجگار زۆرە، بەتايبەتى لاي ئەم كەمىنەپە وەك گۆگردى سوور
واپە. بەناوى ديارى و خەلاتەوھ كە لاي چا و دلرووناكان ديارىپەكى بى
ھاوتاپە و لەگەل وەلامنامەكەدا، بە مەلا عەبدوئادا بۆمى رەوانە بفرموون، تا
بۆ بلاوكردنەوھى و برەوېدانىيان كەسانىكى زۆر لە وىژەي ئىوھى بەرېز و
دەستېرەنگىنتان ئاگەدار بگەمەوھ چونكە خۆت واتەنى «حەيفە بېزى تىغى
مجەوھەر لە غىلافا».

لە كۆتايېدا خوا تەمەنتان درېژ بكات و ھەمىشەش چاوەروانى مژدەي
سەلامەتى و فەرمانتاتم.

بدون سابقه ابلاغ گفته اند خطا است
ولى بسوى هنرمند و اهل فضل روا است
سوال كردم ازین نکته از وزیر خود
جواب داد كه اری جناب شیخ رضا است

واتا:

وتوویانە راگەیاندن بى ئەوھى پېشىنەبىي لە نىواندا ھەبى، ھەلەپە
بەلام لاي مرؤى ھونەرمەند و خاوەن فەزلى رەواپە
لەم بارەوھ لە راوېژ پېكراوى خۆم پرسى

وهلامی دایهوه، وتی: بهآئی جهنابی شیخ رهزایه
(ی: بهآئی، جهنابی شیخ رازییه)

ئیمه ئه و غه زه لانه ی مه لا محه مه دی که ریمی قازی که له بنه ماله ی شیخ
ئیسلامی سه قزه ده سمان نه که وتوو به لام به پیتی ئه وه ی ئه م کاغه زه ی
سه ره وه ی نار دووه بو که رکووک، ده بیت له پیش چوونی شیخ رهزا بو
پیشه وایی ته کیه ی تاله بانی له به غدا که له سالی ۱۳۱۸ کوچیدا بووه،
بوویت. مه لا محه مه زور به ترس و له رزه وه شیعه رکانی پیشکشی شیخ رهزا
ئه کات، رهنگیشه ئه و شیعه ره ی شیخ رهزای دبیت که بو عه بدولا پاشای
رهواندزی نار دبوو ئه آیت:

شاعیری گنده طبع همچو جمل
شعر او چون شعور او مختل

واتا:

شاعیریکی ته بیعت وهک قالونچه بوگن
ئه بی شیعریشی، وهک ههست و شوووری، شیواو بی

شیخ رهزا و شاری که رکووک

شیخ رهزا رۆله ی شاری که رکووک، ژبانی مندالی و هه رزه کاری له
که رکووک رابواردوو و هه ر له که رکووکیش به هره ی هونه رمه ندیی وهرگرتوو.
که رکووک گۆرستانی باو و باپیریته ی، خۆی و خیزانی زۆریه ی ته مه نیان له
که رکووک بووه و جوانترین و فراوانترین به ره می هونه ری و ئه ده بیی لیره
هه لقوولوه و له ژیر چاودیری باوکیکی خواپه رست و زانا و شاعیر په روهرده
بووه و ژبانیکی ده رویشانه ی ئاسووده ی رابواردوو. به لام ئه و به هره
هونه رمه ندیه ی ئه وهنده ناگه هان بوو له سنووری شاری که رکووک جیی
نه ده بووه و له گه ل ژبانی ده رویشانه ی ته کیه دا نه ده گونجا، ده بیست، نهک

تهنیا گهشتی ولاتی عوسمانی و ئیران، بگره به جیهاندا بگه‌ریت و جاری
هونه‌رمه‌ندی خۆی پتدا بلاو بکاته‌وه.

بیــــرون دلده بولدام آثار کنز راز
جاک درونه عطف عنان ایتمک ایسترم

واتا:

له دهره‌وه‌ی دلدا نه‌مدیت ئاساری گه‌نجینه‌ی راز
دهمه‌ویت سه‌ریچی له به‌ستنی روحی دهررون بکه‌م

به‌لام له پاش کۆچی دواویی باوکی، نه ئه‌م به‌و ژبانه‌ی دهره‌ویشانه‌یه رازی
بوو و نه‌پیش مام و برا وه‌کو باوکی نازیان ده‌کیشا، تووشی گیروگرفتی ژبان
بوو و دلّی له که‌رکووک و خزمانی خۆی ره‌نجاوه و چه‌ند جارێک به‌ تو‌راوی
که‌رکووکی به‌جی هیشتووه، به‌لام چۆله‌که‌ی دلّی هه‌ر بۆ که‌رکووک باله‌فری
کردوو و به‌په‌شیمانی که‌راوته‌وه شاره‌ دلگیره‌که‌ی خۆی.

بۆ موجته‌هیدان که‌رچی جه‌وازی نییه‌ ته‌قلید
من موجته‌هیدم، هاتم و ته‌قلیدی که‌رم کرد

به‌لام چۆن بچیته‌وه که‌رکووک، خۆی به‌ به‌شخوراو ده‌زانیت و خزمانی
له‌گه‌ئیدا باش نین.

به‌م حاله‌ ئه‌گه‌ر ده‌فعه‌یی تر بچمه‌وه که‌رکووک
مه‌علوومه به‌ مه‌ردی نه‌پرواوه له سه‌رم تووک
بۆچ بچمه‌وه که‌رکووکی قورمساغ که‌ له‌گه‌ل من
ئه‌هلی هه‌موو ناسازه وه‌کو ئاوی هه‌مامووک

گله‌یی له که‌رکووک ناکات، دلّی هه‌ر بۆ که‌رکووک لّی ده‌دات، بگره له
که‌سوکاری خۆی که‌ نه‌یان‌توانیوه دلّی بینه‌ جی، له‌به‌ر ئه‌وه غه‌ریبی و سته‌م
ده‌چێژیت و سه‌ر بۆ خزمانی دانانوینتی:

پیم خۆشه، له‌به‌ر جه‌وری برا و لۆمه‌یی ئه‌قوام
سه‌د جار له غه‌ریبی بکه‌وم موفلیس و مه‌هتووک

رۆژئى به مرادى منيش ئهلبهت دهگهري چهرخ
ئهم ميچه قهرارى نيهه گاهي جگه گهه بووک*
شەش مانگه زياتر كه له پاش مەرگى پدەرم من
مهغدوورم و مهظلووم و جهفا دیده و مههتووک
* جگ و بووک دوو باری نيشتهوهی "قاپ"ه كه ياريی پي دهكەن.

له شيعرهكههه كه تهيمي شيخ عهلي كاكى ئەكات، ئەوى كردوو بههۆي
بهجههتشتنى كهركووك، چونكه له كهركووكدا هيچ سامانيكى وای نهبووه.

بيگانە هه موو صاحبي جاه و جهبهرووتن
بيچاره براي شيخ عهلي موفليس و رووتن
له كهركووكدا تهنيا خانويهكى بچووكى ههيه و تيدا ناحهسيتهوه:

حوجرههيكم ههيه به قهدهر له پي
رۆژ عيلاجى ئەكەم به شهو ئەته پي

.....

سههه و ريشم له تۆز و قسل و گهچا
وهك په لاسيكه پر له رشك و سپي
له هه موو ئەمانههه شيخ عهلي كاكى تاوانبار ئەكات و په لارى بو ئەه
دههه شيني:

شيخ عهلي خو تو منت ئاواره كرد و دهه به دهه
چاكه هه جوويكت بكم ئەمما موفيد و موخته سهه
بو حه مهى وهستا فهتاه ئيمهت هه موو ئاواره كرد
ئەي حه مهى وهستا فهتاه دايكت به كيري نيره كهه
حه مهى وهستا فهتاه وهكيل خه رج و جي باوه ري شيخ عهلي بوو.
ههه چهنيك خوشترين رۆژانى ژيانى له بهر ته كيه بوو، به لام كه له ته كيه
تۆرا رقى له هه موو شتيك بووه ته وهه و بهر ته كيه يشى له بهر چاوه كه وتوهه:

حرام زاده و دایکی خوگی له بهرتهکیه زوره

خله و بله و فشهگالته و عهزه دهمبوره

ههروا جنیو به هه موو که رکووکییان دهدات:

مهکن باوهر به قهولی دایکی خوگیکانی که رکووکی

ئهگهر خه لطی بکن و ابزانه گاقورانی و کهر کوکی

دیسانه وه ئه لیت:

که بابی گوشتی بز، فاکههی بهری خرنووک

له من پیرسه صهفای شاره حیزه کهی که رکوووک

شیخ رهزا له که رکوووک سامانیکی وای نه بوو که برا و خزم لیتی زهوت بکن، ئه وهی له شیخ عه بدولرهمانی باوکی مابوووه دوو دیتی "قرخ" و "تاله بان" بوون که بۆ ئه و دانرا بوون. شیخ عه لی له پاش باوکی، به دهسته لاتی خوئی هه ندی دیتی دهسکهوت کرد بوو، وه کو: قهره حه سن، له یلان و یه حیوا و زه ویوزاری پشت ته کیه. شیخ رهزا دهیویست ئه مه شه له گه لیدا به ش بکریت. له ته خمیسی غه زه لیککی "حافز" دا ئه م گله یی ئه کات و خزمانی تاوانبار ئه کات و ئه لیت:

تعدایی که با من اقرا با کرد

ندیدم شمر با آل عبا کرد

مگر از حال من رمزی ادا کرد

(سحر بلبل حکایت با صبا کرد

که عشق روی گل با ماچها کرد)

ز عقرب طینتان عم و خالم

پریشان روزگار و خسته خالم

مهیا از پی تازاج خالم

(من از بیگانگان هرگز نالم

که با من هرچه کرد آن آشنا کرد)

پراز زاغ و زغن صحن گلستان
 ز شادی کبک قاها قاه خندان
 هزارانرا داغ حـرفـان
 (بهر سو بلبل مسکین در افغان
 تنعم درمیان باد صبا کرد)
 (رضا) را نفرت است از خرقه پوشان
 ز عشق و شورماچون دف خروشان
 من و من بعد بمزم باده نوشان
 (بشارت بر بکوی می فروشان
 که (حافظ) توبه از زهدو ریا کرد)

واتا:

ئەو تەعدایەیی که خزم لە منی کرد، شمر بە ئالی عەلیی نەکردووه،
 تەنیا توانی ئەو هەیه نیشانەییەکی حالی من
 بە دەست دەستدریژی خزانەو هە باس بکری،
 سەبەیان بولبول رازی خۆی بۆ شەنبای بەیانی گێرایەو،
 وتی عەشقی رووی گۆل مەگەر هەر خوا بزانی چیی بەئێمه کرد.
 لە دوویشک رەوشتەکانی مام و خالم
 رۆژگارم پەڕیشان و خالم خەستەیه
 ئامادەیی بە تاراجبردنی مالم
 من هەرگیز لە دەست بیگانهکان نانا ئیم
 چونکە هەرچی لە من کرا ئاشنا کردی
 حەوشی ناویاخ پڕە لە قەلەرەش و قەلەبازەکه و
 کەو لە خۆشیدا قاقا پێ ئەکەنێ
 بەلام بولبولان هەزار داخی
 بێ بەشییان پێوێه
 ئەلی: لەم ناوەندەدا ئەوی

که‌ی‌ی کرد بای صه‌بای به‌یانیان بوو
(ره‌زا) بی‌زاره له‌وانه‌ی خه‌رقه له‌بهر ئه‌که‌ن
ئیمه به‌هۆی عه‌شق و سوۆزی عه‌شقه‌وه وه‌ک ده‌ف هاتووینه جۆش
من ئیتر له‌مه‌ولا هه‌ر له‌گه‌ڵ به‌زمی بادهنۆشان ئه‌بم
مژده‌بهر بۆ گه‌ره‌کی مه‌ی فرۆشان
که‌وا (حافز) تۆبه‌ی له‌ ریاکردن و خۆ به‌ درۆ به‌خواناس دانه‌قه‌له‌م، کردوو

له‌گه‌ڵ ئه‌م هه‌موو هێرشه‌ی به‌سه‌ر که‌رکووکدا، شیخ ره‌زا پارێزگاری له
خه‌لقی که‌رکووک ئه‌کات و ئه‌لێت:

گرچه جمعیت کرکووک کم از بغداد است
قابلیت نه‌ بتعداد به‌ استعداد است

واتا:

هه‌رچه‌ند ژماره‌ی دانیش‌توانی که‌رکووک له‌ هی به‌غدا که‌متره،
توان به‌ ژماره‌ نییه، به‌ لێهاتن و ئاماده‌یییه.

ئه‌م پارێزگارییه‌ی له‌ که‌رکووک، له‌ به‌غدا ده‌یکات پێی ئه‌لێن که‌رکووکی
به‌غدا که‌من و ده‌سته‌لاتیکی وایان نییه، له‌ وه‌لامدا:

هه‌رچه‌نێک که‌رکووکی له‌ به‌غدادا که‌من
توانا به‌ ژماره‌ نییه به‌به‌هره و زیره‌کییه

مائى شیخ ره‌زا له‌ گه‌ره‌کی به‌رته‌کیه

مائى شیخ ره‌زا، ده‌که‌وێته به‌رامبه‌ری ده‌رگه‌ی دووه‌می ته‌کیه (به‌رهو
رۆژئاوا) بریتییه له‌ ده‌رگه‌یه‌کی گه‌وره که‌ به‌پێی نه‌قشه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه له
هه‌ردوو لوه‌ دوو سه‌کۆی لێیه (سه‌لاملغ). که‌ ده‌چیته ژووره‌وه، ژووریکى
بچووک بۆ قاپییه‌وان و به‌ده‌سته‌ راستدا ژوور و هه‌یوانیک ده‌نواریتته سه‌ر
حه‌وشیکی گه‌وره که‌ مه‌لا ئه‌وپه‌رحمان و خێزانی تێدا ده‌ژیان. له‌م حه‌وشه‌دا

دوو حەوشی تری جیا دەبێتەو، یەکەمیان مائی شیخ واحیدی برای شیخ
پەزایە و دووەمیان مائی شیخ پەزایە.

مائی شیخ پەزا بریتییە لە حەوشیکی گەورە و دۆر و خەزنە و دوو ژوور و
هەیوانیک، دۆر و خەزنە جیگەیی ژبانی خەیزان بوو و ئەو دوو ژوور و
هەیوانەیش بۆ میوانی تاییەتی. چونکە میوانانی تری لە تەکیە دەبوون.
پەنجەرەکانی ژوورەکان دەنواریتە (باغی فەرهاد) و گەرەکی سەی سەرور و
قەلای کەرکووک. ئەم خانووە تاکو ئیستا ماوہ.

شیخ پەزا ژوورەکەیی خۆی کردوووەتە هۆی هەجووی وەستای دروستکردنی
کە ئەلێت:

حوجرەیتکم هەیه بەقەدەر لەپێ
رۆژ عیلاجی ئەکەم بەشەو ئەتەپێ
مەنفەز و درز و ئاو دزی هەرچەند
دەبگرم، دەیکۆتم بە دەست و بە پێ
شەو کە دێم، دەم دەکاتەو وەکو هار
وا ئەزانم صەگە و بەمن ئەحەپێ
سەر و ریشم لە تۆز و قسڵ و گەچا
وەک پەلاسیکە پر لە ریشک و سپێ
خەمی شاگردەکان زیاتر ئەخۆم
گەورە هەر چاکە ئاخ لە دەس دەس و پێ
ژنی وەستاکە بۆچ نەگێم توخوا
ساق و سمت لووسی، کوز پری دەرپێ

شیخ پەزا و شیخ عەلی

شیخ عەلی تالەبانی کوری شیخ عەبدولرەحمانی کوری شیخ ئەحمەدی
تالەبانە و برا گەورەیی شیخ پەزایە. لە پاش کۆچی دوایی باوکی، بوو

پۆستنشینى تەككەيى ئالەبانی له كهركوك و شیخی ریبازی قادری. له دوری فهقییدا، بۆ مەبەستی خویندن، گەلی شارانی كوردستان گەراوه و لەلای داناكانی كوردی ئەو سەردەمە زانستی ریبازی ئاینی ئیسلامی خویندوو.

شیخ عەلی پیاویکی لەسەر خو و زوبان خو و بی فیز و هەموو قورئانی پیرۆزی بەلێكدانەوه (تەفسیر) لەبەر بووه. له زانستی پزشکی و ناسینی گیا و درەختی داوودەرمانیش شارەزا بوو و كتیبەییکی دەسنووسی لەسەر ئەمە داناوه.

شیخ رەزا، له ژێر سایەیی باوكیدا ژیانکی دەرویشانە ژیاوه. بەلام له پاش كۆچی باوكی، هەرچەنیک شیخ عەلی بۆ گوزەرانی شیخ رەزا و فامیلیای درتگی لی نەکردوو و دەویست شیخ رەزایش، لەسەر پیشەیی باو و باپیری رێگەیی ئاینپەرستی بگرت، بەلام شیوهی ژیان گۆرابوو بلیمەتیی شیخ رەزا له مەیدانی شیعر و ئەدەب پالی پێوه دەنا كه له چوارچێوهی تەككەي و دەرویشی دەرچیت و بچیتە مەیدانکی فراوانتر و له ناو كۆمەڵاندا چێگەییەکی رەوای خو وەرگرت. كەچی شیخ عەلی ئەم چۆرە ژیانەیی بۆ مسۆگەر نەدەكرا و له شیخ عەلی دەتۆرئ دەچیتە كۆیی لای شیخ غەفووری مامی، بەلام شیخ غەفووریش دەویست ژیانکی ئاسوودەیی بۆ رێك بخت لایەنگیری ئەوه نەبوو بچیتە شاران. كەچی شیخ رەزا ئەلێت:

پێم خوۆشە لەبەر جەوری برا و لۆمەیی ئەقوام
سەد جار له غەریبی بکەوم موفلیس و مەفلووک
شەش مانگە زیاتر كه له پاش مەرگی پدەرم من
مەغدوورم و مەظلووم و جەفا دیدە و مەهتووک

.....

بەم حالە ئەگەر دەفعەیی تر بچمەوه كهركوك
مەعلوومه به مەردی نەراواوه له سەرم تووک
نایەوێت نە برا بچووكیی شیخ عەلی بکیتیت و نەیش ژیان دەرویشانەیی
تەككەي. دەیهوێت لەمە سەرفراز بیت و بچیتە دنیاوەیی فراوانتر و ئەلێت:

من خواجهئی ئەحرارم و ئامپزشی دنیا
 هیتشتا که نه میکردووه ته بهندهیی مهملووک
 بهلام وهکو ئەلین؛ "بەرد له جیئی خۆی سهنگینه" و دووباره ئارهزوی ئەو
 ژيانهی بهرتهکیه ئەکاتهوه و لهوه پهشیمان دهیتهوه که لهگهڵ شیخ عهلی
 کاکي بهشهر هاتووه.

صەد دەفەعە وتم وهختی که دیم نهخووتی قهلبی
 یارهب که لهگهڵ شیخ عهلی بۆچی شهپم کرد؟
 شیخ رهزا خۆی له دزایهتیهکی نهفسی دهبینیت. له لایهکهوه شیخ عهلی له
 جیگهی شیخ عهبدوهرهحمانی باوکی دانیشتووه و ئەو جیگهیهی پر
 کردووهتهوه، بهلام بهم چی! ئەم ژيانیکی تری دهوێت. له لایهکهوه ئەلێت:
 ئەمیستایش (شیخ عهلی)ی نهجلی که پیری صاحب ئیرشاده
 ئەمیش وهک باوک و باپیری له زومرهی ئەولیا مهعدوود
 ههروهها نهسیحهتی ئەکات که له پێگهی باوکی لانهدات:
 شیخ عهلی ئەطواری باوکت تیک مهده
 (قل هو الرحمان آمنابه)
 کهچی لهو کاتهی که شیخ عهلی له حهج دێتهوه و ههموو جهماوهری شاری
 کهرکووک پیشوازیی لی دهکهن، ئەلێت:

چەند هەتیو خۆی تاسولووس دا چوون بهپیری شیخهوه
 کاشکی موویئ بوومایئ من به کیری شیخهوه
 کهچی له لایهکی تریشهوه ئەلێت:

ایها الناس بشارت که ولی من آید
 آشنای ازلی شیخ عهلی من آید

واتا:

خەلقینه مژده بی وهلی دیت
 شیخ عهلی ئاشنای ئەزهلی دیت

شیخ عهلی بۆ خزم و بیگانه پیاویکی کیسه کراو بوو، به لام شیخ رهزا ده به ویت ههر بۆ برا بیت.

بیگانه هه موو صاحبی جاه و جه به رووتن
بیچاره برای (شیخ عهلی) موفلیس و رووتن
ئهی شیخ عهلی چاکه و شووقت به برا بی
باوه مه که بهم خه لقه که وهک توله له دووتن
قهومی که له عه هدی پدهرت حه لقه به گوش بوون
ته حقیقی بزانه به خوا جومله عه دووتن
رهحمیان نییه ده بارهیی تو خزم و ئه قاریب
موشفیه تره بیگانه له مانه که عه مووتن
نادان و قورمساغ و نه زانن که ئه مانه
گاهی له سه ما، گاه له سهیری مه له کووتن
ئه م ته کیه نوشینانه، چه ده رویش و چ صووفی
هه رچهنده به دل موشته غیلی زیکر و قونووتن
وهک حاجیی مابهینی (سه فا) و (مروه) به ته عجیل
بۆ لوقمه ئه مانیش به مه ته ل یوونس و حووتن
ئینجا دیته وه سه ر خوئی و ئه لیت:

جومعانه براوه، به خوا موفلیسه (لامع)

نه پوولی هه مامی ههیه نه پارهیی تووتن

له لایه که وه شیخ عهلی کاکی ده باته ریژی ئه ولیا و ئاشنای خوا، له لایه که وه
که ئه لیتیش:

لازمه بۆ شیخ سبه پینان گورگه خه و

تا بلین شیخ عابده و نانوی به شه و

لالووتیی شیخ عهلی له گه ل شیخ رهزادا، زۆریه ی له بهر دل شکاندنی دوست
و ناسیاوی بوو. بۆ نمونه، له بنه ماله ناسراوه کانی که رکوک که دوستیکی

زۆر نزیکی شیخ عەلی بوون، بنه‌ماله‌ی (خادم السجاده) و مه‌لا مارفی مه‌لا عه‌بدوولای خدری و حاجی عەلی قه‌ردار... هتد. شیخ عەلی ده‌یویست شیخ ره‌زا وان له‌و وته‌ ناشیرینانه بینیت و ریگه‌ی باو و باپیری بگریت. به‌لام هونه‌ری شیخ ره‌زا له‌وه‌دا بوو و شیعره‌کانی به‌سه‌ر زمانی خه‌لقه‌وه‌ بوو. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه، شیخ عەلی شیخ ره‌زای کرده‌ نوینه‌ری خو‌ی و پد‌شسه‌واویی ته‌کیه‌ی تاله‌بانیی به‌غدا‌ی پی‌ سپارد.

له‌ شیعرێکی تریدا که به‌ شیخ عەلی کاک‌ی ئه‌ل‌یت، جنیو‌یکیش ده‌داته‌ حه‌مه‌ی وه‌ستا فه‌تاح.

(شیخ عەلی) خو‌ تو‌ منت ئاواره‌ کرد و ده‌ربه‌ده‌ر
چاکه‌ هه‌جوو‌یکت بکه‌م ئه‌مما موفید و موخته‌سه‌ر
بو‌ حه‌مه‌ی وه‌ستا فه‌تاح ئیمه‌ت هه‌موو ئاواره‌ کرد
ئه‌ی حه‌مه‌ی وه‌ستا فه‌تاح دایکت به‌کیتری نیره‌که‌ر
له‌ شیعرێکی تریشدا که باسی ئه‌و ئازوو‌قه‌یه‌ ئه‌کات که شیخ عەلی وه‌ری
ئه‌گریت ئه‌ل‌یت:

ئ‌م ده‌غله‌ که ته‌سلیمی ده‌کا شیخ به‌ هه‌جیجی
نوقصانی ئه‌کات هه‌ر له‌ ته‌غاری ده‌ که‌ویجی
ئه‌صل و نه‌سه‌بت دو‌مه‌ له‌ من بووی به‌ هه‌جیجی
بی‌ مروه‌ت و ئینصاف و حه‌رامزاده‌ و بیجی

شیخ ره‌زا و شیخ محه‌مه‌د عەلی برازای

شیخ محه‌مه‌د عەلی، که به‌ "که‌ره" ناسراوه‌، کوری گه‌وره‌ی شیخ عەلی شیخ عه‌بدووره‌حمانه‌. له‌ پاش کۆچی دوایی باوکی، هه‌رچه‌نیک ئه‌و پۆست‌نشین‌ی ته‌کیه‌ بوو، به‌لام له‌به‌ر گو‌ی گران‌ی و زوبان له‌نگی ئه‌م کاره‌ی پی‌ نه‌ده‌کرا و هه‌ر له‌ هه‌رزه‌کاریه‌وه‌ ئه‌مه‌ی سپارده‌ شیخ جه‌میلی کوری گه‌وره‌ی.

شیخ محه‌مه‌د عەلی پیاو‌یکی ئازا و ده‌س کراوه‌ و میوانگوزار بوو. له‌و

کاتهدا میوانخانه (ئوتیل) نه بوو. زۆریه ی پیاوه ناسراوهکان یان له تهکیه ی تالهبانی و یان له خانهقای سهید ئهممه د میوان ده بوون و ههمیشه سو فره و خوانی شیخ بۆ میوان ئاماده بوو. دایکی شیخ محهمه ده عه لی؛ زویه ده خانمی کچی برایم پاشای باجه لانه.

شیخ رهزا، وهکو، تا راده بیته، شهرمی له شیخ عه لیی کاکی ده کرد، سووی لهم نه ده بووه وه، له بهر ئه وه نا کوکییان له نیواندا هه بوو و له شیعریکدا ئه لیت:

سا بئی زگی خو ت هه لمه دره و مه مره له داغا
ئهم قه ومه هه موو مردن و تو مای له وه جاغا
له ولاره په لیکت له زه هاو په ل ده وه شیینی
له ملاره ره گیکت له کنی ساوجه بولاغا

مه بهستی له مه، شیخ محهمه ده عه لی دوو ژنی هه بوو، یه کیکیان زیتبا خانمی کچی عه لی به گی برایم پاشای زه هاو و ئه وی تریان فاتمه خانمی شیخ قه سیمی نه هریی سا بلاغه.

شیخ محهمه ده عه لی به سوارچاکی و نیشانشکینی ناوی ده ره ئینا بوو. شیخ رهزا لهم شیعره ی خواره وه باسی ده ست و تفهنگی ئه کات و ئه لیت:

گهرچی چه ند رۆژئ بوو ته عیلمی تفهنگبازیی ئه کرد
رۆسته م ئاسا چوو ه پارین له یه کی تیتله بیجاغ
هه رکه ئه نگاوتی، وتم؛ ده ک ده س و بازووت نه رزی
هه رکه سی پیت نه لی رۆسته م ته ره سه و قوروم ساغ

شه وانی زستان پیاوانی بهرته کیه له دیوه خانی شیخ محهمه ده عه لی کو ده بوونه وه، به نوکته بازی (خله که زی) و یاریی (سینی و زهرف) شه ویان ده برده سه ر. شیخ محهمه ده عه لی بۆ ئه وه کو یانی ده کرده وه نه چنه ناوشار و تووشی گه یچه ل بن. شیخ رهزایش تاسوقی له و کو یونه وه یه ده کرد، به لام دانووله ی له گه ل شیخی برازایدا نه ده کولا و گو ییان لی که ر ده کرد. شه ویک ده یه ویت بچته دیوه خانی برازای، به لام ده رگه ی لی نا که نه وه.

پرووم کرده بهز می خاسی برازا ئەزیزه کهم
 ئەمشه و، بهسه تهاو زوع و ئیخلاص و سه رکزی
 پرووانیم له درزی قاپییه وه خۆی و تابیعان
 دانیشتون دوو ریزه له دهوری خلهی کهزی
 دهتوت ته می کرابوو به مه خصوصی قاپییه وان
 خۆی کرد به نیره تورک وتی "کیم یلیر سزی؟"
 پیم وت منم کهسه کهم مامه شیخ رهزام
 «تائزمیسن، خومه ییس ئەفهندی، مه گهر بزی؟»
 ئەم سه ددی بابه بو منه ئیزهاری که تا برۆم
 یان مه رحه مهت که حیزه له سه رما گونم تهزی
 ئەمجا به کوردی هاته ته که للم وتی به لئ
 ئەو شیخه حیهه باز و قوماریاز و کهر دزی
 وهختی که له م موعامه له زانیم غه رهن چییه
 ده رحال گه رامه پاشه وه ئەمما به عاجزی

شیخ رهزا که له شیخ عه لیبی کاکی لالووت بوو؛ له گه ل شیخ محهمه د عه لیبی
 برازای گوتم له نیوانیاندا بوو. شیخ عه لی نازی برا بچووکه کانی ده کیشا
 به لام ئەم قسه ی سووکی له مامی قبوول نه ده کرد. شیخ رهزا رۆژیک به م
 هه لبه سته ی خواره وه هه جووی شیخ محهمه د عه لی ئەکات:

نهت و ده ربیشی مریدان چو شکر شیرینی
 به خدا ای پسر شیخ تو هرجا شکری

واتا:

تۆ ته نیا له به رده می مریده کاندایه که شکر شیرین نیت
 به خوا قه سه م ئەی کوپی شیخ تۆ له هه موو شوینیکدا شه کری یا تۆ هه
 جاشه که ری!

شیخ محەمەد عەلی دەیگریت و قوڵی با دەدات و ھەر پەشەیی لێ ئەکات،
 شیخ رەزا ئەلێت: توو بە پێچەوانە تێ گەشتوویت، من وتوومە:
 «تو ھەر جا شەکریت، نەک ھەر جاشەکریت»
 شیخ رەزا نارەزاییی خۆی لێ دەربریووە و لەم ھەلبەستەیی خوارەوہ ئیتر
 پەردەیی لە نێواندا ھەلگرتووە.

شیخ کە ھام صوحبەتی شامار و نەدیمی ھەمە بێ
 شیخ کە دۆستی مچەر پێژاوی یو ئەحمەد جەمە بێ
 شیخ لەبەر جەلبی دلی ئایشە کورانە، ژنەکەیی
 شیر بکیشیت و لە رووی والیدە دەستە و قەمە بێ
 شیخ کە قودسییەتی پیرانی تەریقەت لە کنی
 ھەموو ئەفسانەو و ئەفسوون، ھەموو گالته و گەمە بێ
 شیخ کە گەوادێ وەکو (خادمی سوچادە) لەلای
 سەیدی حوێ، لە سولالەیی عەلی و فاتمە بێ
 شیخ کە قەسری ھەرەمی گەیبیە مەقامی ئەعلا
 سەر بلند کات و بلێ شیخ ئەمە، قەسری ئەمە بێ
 شیخ ئەوا گۆی ھونەری بردووە کە شکەک صەلوات
 شیخ ئەوا جی پدەری گرتووە دەستی بەمە بێ

شیخ رەزا و ھەمەیی وەستا فەتاح

ھەمەیی وەستا فەتاح یەکیک بوو لە دانیشتوانی بەرتەکیەیی کەرکوک و
 وەکیلی خەرجی شیخ عەلی بوو. شیخ عەلی؛ جگە لە نان و شۆربای تەکیە، بۆ
 برا و خەزمانی ئازووقە و مووچەیی سالانەیشی دەدان و ئیوارانیش لە
 مەنجلەلی مائی خۆیەوہ خۆراکی شامیی بۆ دەناردن. ھەمەیی وەستا فەتاح
 سەرپەرشتیی ئەمانەیی دەکرد، لەبەرئەوہی ھەریص بوو لەسەر مائی تەکیە و
 شیخ عەلی، گۆی بەھەر پەشە و گۆرەشەیی شیخانە دەدا و ھەرکەسە

به‌گوڤره‌ی مووچه‌ی خوئی، دابه‌شی ده‌کرد.

شیخ ره‌زا، هر له بناغه‌وه، به‌م مووچه‌یه‌ی کاکی قایل نه‌بوو و ده‌یویست به‌زۆره‌ملی له‌حه‌مه‌ی وه‌ستا فه‌تاح له‌وه پتر بچ‌پرتی و ئه‌ویش نه‌یده‌دا. له‌به‌ر ئه‌وه شیخ ره‌زا له‌سه‌ر چۆک بۆی دانیشتبوو له‌پالی ئه‌وه‌وه جارجار په‌لاری له‌شیخ‌عه‌لیی کاکیشی گرتووه.

له‌یه‌کیک له‌هه‌جوه‌وه‌کانی هه‌مه‌ی وه‌ستا فه‌تاح ئه‌لێت:

هه‌زار ئه‌فسوون و جادووی پێوه ئاوێزانه ئه‌م ریشه
عیلاجی گهر بیتی یا گووزه یا گوێزانه ئه‌م ریشه
به‌ته‌حریکی ته‌لێکی سه‌د هه‌زار نه‌فسی به‌کوشتن دا
ره‌ئێسی حیه‌کاران، شای قوماربازانه ئه‌م ریشه
به‌بای سه‌سه‌ر له‌شوین خوئی ناجمی ریشی ئه‌مه‌ند سه‌خته
به‌بیتی حیکمه‌ت نییه گهر جار به‌جار له‌رزانه ئه‌م ریشه
به‌زاهیر سافه وه‌ک زیوی سپی، ئه‌مما له‌باطیندا
په‌ش و پیس و موله‌وه‌ه، وه‌ک بنی قازانه ئه‌م ریشه
به‌مه‌گرێ ئه‌مه‌رته‌تینی هه‌ز بکا هه‌ر لیره تا (موکری)
په‌ناهم ده‌ی خوایا خاوه‌نی زۆرزانه ئه‌م ریشه
که سه‌یرم کرد، ده‌زانم شیخ له‌من مه‌سه‌رووره یا عاجز
حه‌مه‌ی وه‌ستا فه‌تاح، بۆحالی من میزانه ئه‌م ریشه
هه‌زار هه‌وسار و ده‌سه‌به‌ند و گوریسی لی دروست ئه‌گرێ
به‌سه‌د باتمان خوری گهر ده‌س که‌وێ هه‌رزانه ئه‌م ریشه

له‌یاری زه‌رفیندا

یاری زه‌رفین له‌کوردستاندا باو بوو. ئه‌م یارییه بریتیییه له‌یازده زه‌رفی له‌تووچ دروستکراو، له‌سه‌ر سینیه‌که ریز ده‌کریت و له‌ژێر په‌رده‌وه ئه‌نگوستیه‌که له‌یه‌کیکیدا ده‌شاردریته‌وه. یاریکه‌ران که ده‌بنه دوو

دهستهوه، دهستهیهکیان دهیشارنهوه و ئهوی تریان دهیدۆزنهوه. له شارهکانی کوردستاندا، له نیوان دوو گهړهک، یان دوو شاردا له شهوانی زستان و بهتاییهتی شهوانی مانگی رهمهزانداندا دهکرا. گرهویش لهسه سینییهکهی داثللی یان پاقلاره بوو. له یارییهدا، گهلیک زیرهکی و جارچاریش فیلبازی دهکرا.

شیخ رهزا باسی فیلبازیی ئهم یارییه ئەکات و ئەلێت:

ئهی مهلاقه تۆ له زهرفیندا وهها خیرا نهبووی
یا له حیزی بهختی من یا مۆرکهت مووی پتوه بوو
حال له سی خالی نییه توخوا به راستی پتیم بللی
مووی سمیلت یا بهرت یا کلکی یا بووی پتوه بوو
وا دهزانم مووی رزیوی پیستی دهباغخانه بوو
چونکه ئاساری کهتیره و جهوت و مازووی پتوه بوو
پهشمی پاشت بۆ مهزنده چونکه وهختی رۆژهلات
دیقهتم کرد دهروپشتی زهرفهکان گووی پتوه بوو
مووی سهگی گه ریش وهها نابیی، بهتهخمین سهده ههزار
پشک و ئهسپی و کتیچ و کهله، کرم و کهرنووی پتوه بوو
ئهلغههمز دولبشکی رووحم چوو له ترسان ئهوشهوه
هینده دووپشک و ههزارپی و مار و میرووی پتوه بوو
قاوهچی رووی سینییهکهی ههچهند بهنینۆک ههلهکراند
قهلهی ئاساری نهکرد هیشتا بهشی تۆی پتوه بوو
زۆر نه مابوو بۆی سهرگین بمکوژی، وای تی دهگم
تووکی بن کلکی کهر و بارگیری مردووی پتوه بوو
داوهکهی مووینت و گووینت به کاری هیچ نههات
گه رچی ههه لایی دوو سهده ئهفسوون و جادووی پتوه بوو

لهگه ل شېخ هۆمەر

شېخ هۆمەر له کاتی پێگه‌یشتنی میوه‌هاتدا، به‌قهرتالە قوڤ و تری و هه‌نجیری به‌دیاری ده‌هینا بۆ شېخ ره‌زا. به‌لام جارێک دیت و قوڤی پێ نییه و شېخ ره‌زا وا پێشوازیی لێ ئەکات:

هەر له ناکاو زرمه‌یه‌ک هات کچی کوره (شېخ هۆمهره)
شېخی چی مردووت مرئ بۆچی نه‌تگوت جاشه‌که‌ره
ده‌ردی لوقووی گرت له ناکاو شېخه‌ توهمه‌ت که‌ره‌که
ئو قیافه‌ت حیزه‌که‌ی هه‌یه‌ت وه‌کو که‌متاره‌که
قوڤ وه‌های لێ کرد، له جیی قوڤ کاشکی پوڤی ده‌خوارد
شېخه‌که‌ی ده‌م چه‌وته‌که‌ی لچ گێره‌که‌ی لێو خواره‌که
کوردی بێ ناموسه‌که‌ی گۆرانه‌ قورومساغه‌که‌ی
حیزه‌که‌ی بێ دینه‌که‌ی که‌ر بابه‌که‌ی بێ‌عاره‌که

زۆرانبازیی شېخ ره‌زا و شېخ ستار

شېخ ره‌زا پیاویکی بالابه‌رزى چوارشانه‌ی به‌هیز بوو. له مه‌یدانی گالته‌وه‌گه‌پدا، نه‌ک ته‌نیا هیزی زوبانی، جارجاریش هیزی بازووی به‌کار هیناوه.

له‌م گالته‌وه‌گه‌پدا، شېخ ره‌زا و شېخ ستاری تالهبانی زۆران ده‌گرن و شېخ ره‌زا شېخ ستار ده‌به‌زینئى و ده‌یداته زه‌وی. به‌م شیعره‌ فارسییه، باسی ئهم زۆرانبازییه ئەکات:

ستار آنکه هست به نیر و ته‌متنا
ایزد نیافریده چون او اهریمنا
دوش از درم در آمد و فرمایدکای رضا
(انت الذی تصارعنی قلت‌ه انا)

خندید قاه قاه که روباه چون زند
باشیر پنجه تاتو زنی پنجه با منا؟
گفتم بجای خود بنشین اینقدر مناز
باکرهای ساعد و یا میل گردنا
هومان که پهلوان جهاد بود عاقبت
دیدی چه کونه اش بسر آورد بیژنا
گر تو بزور بازوی خود بیژن، من آن
غرنده اژدرم که ببلعید بهمنا
چون این سخن شنید بر آشفت از غضب
گردن فراخت زد باکمر عطف دامنا
دستی دراز کرد و گریبان من گرفت
تا افگند بخاک منی شیر او زنا
هرچند سعی کرد تنی من تکان نخورد
از جای خود تکان نخورد کوه آهنا
نیروی او چونیک بمن آشکار شد
جستم زجای و چون پسر کاوه قارنا
مانند پور زال گرفتم کمر کهبش
بر بوده مش زخاک چو یک دانه ارزنا
اورا ز روی خشم جان بر زمین ردم
کز مردنش هنوز دلم نیست ایمن
آواز جرت و پرت درونش بلند شد
وز بارگاه مقعدش افتاه شیونا
آهی زد کشید چو نادم بگاه مرگ
گفتا: (حیاته زهب، موته دنا)
برقوت و شجاعت (لامع) جان بدل
اقرارکرد و گفت: تو مردی و من زنا

واتا:

ستار، ئەو كەسەى بەهېز تەھەمەتەنېكە
خو ئەھرىمەنېكى وەك ئەوى دروست ئەكر دووہ
دوینى لە دەرگەى مائەكەوہ ہاتە ژوورەوہ و نەپاندی؛ پەزایا
تۆى ئەوہى لەگەلم بە زۆران دېى؟ وتم؛ منم
قاقا پى كەنى و وتى؛ پىتوى چۆن پەنجە لە پەنجەى شىر ئەدا تا تۆ پەنجە لە
پەنجەى من بەدى؟
وتم؛ لە شوینى خۆت دانېشە، ئەوہندە مەنازە،
بەماسولكەكانى قۆل و مىلى گەردنت
(ھومان) كە پالەوانى جىهان بوو، سەرەنجام
دیت (بېژەن) چى بەسەر هینا؟
ئەگەر تۆ بە ھىزى بازووى خۆت بېژەنى، منېش
ئەو ئەژدەرە بەنەرپەيم كە بەھمە قووت دا .
كە ئەم قسەىەى بېست لە رقادا توورە بوو
ملى ھەلبىرى چمكى داوینەكەى كرد بە بەرى پشتینەكەیا
دەستىكى درېژ كرد و بەخەى گرتم،
تا منى شىر رمېن لە خاكدا بگەوزینى،
ھەرچەندە ھەولى دا، لاشەى من لە شوینى خۆى نەبزووت،
كېوى ئاسن لە جىگەى خۆیا ناجوولئ،
كە ھىزى ئەم باش لە من ئاشكرا بوو،
لە جىى خۆم ھەلسام وەك (قارنا)ى كورى كاوہ،
وہك كورى زال (رۆستەمى زال) پشتینەكەيم گرت،
وہك دەنكە گالى لە عەرد ھەلم برى و فراندم،
وا بەرقەوہ دام بە رووى زەویدا،
ئېستاپاش ھېشتا دلم ئەمین نېیە لەوہ كە نەمردبى
ئاوازی جرتوفرتى دەررونى بەرز بووہوہ،

له بارهگه ی قنگیشیه وه هاواری شیوهن هه لسا،
وهک مرۆی په شیمانی سه ره مرگ هه ناسه یه کی هه لکیشا،
وتی: ژینی به سه رچوو، مه رگی نزیك بووه وه،
وا به دل دانی به هیز و قاره مانی (لامع) دانا،
وتی: تو پیاوی و من ئافره تم.

له سه ر جوانیی کاکه جافی کوری که ریم ئاغا

هه رچییه ک بیت مه به سستی، شیخ رهزا له باسی جوانیی سروشت و
ئاده میزاددا زۆر وه ستایه. لیره دا باسی شوخ و شهنگی ئه م لاره ئه کات:

شیرین وهکو خوسره و پسه ری هورمه جافه
چاو مامزه، لیو قرمه، ئیمانسه، جافه
چاوی رهشی فهتتانی وهکو شه بیۆی عه بیار
دین و دل و ئیمانی دزیوم دزه جافه
بورهان له سه ر قودره تی حه ق ئایه تی حوسنی
بو ده عویایی ئیثباتی خوا موعجیزه جافه
بو که شه کهش و عه ربه ده مژگانی سیاهی
وهک له شکری (تهیموور) و سوپای (جهنگزه) جافه
ته نیا نه (رهزا) بوۆ بووته به نده ییی فه رمان
فه رمانی له سه ر شاه و گه دا نافینده جافه

که چی له گه ل ئه م هه موو باسه ی جوانی، شیخ رهزا نایه ویت هاو ریتی بکات و
ئه لیت:

به چی ما کاکه جاف خوۆی و کللوی
ده ری کرد، ئافه رین، خدری گللوی

له‌بەر دووربى قادرى وهستا خدر

قادرى وهستا خدر له بنه‌په‌تدا خه‌لقى ناوچه‌ى ئاكوڤيان بوو و له به‌رته‌كیه جینشین بووبوو و زۆریش هاوده‌مى شیخ په‌زا بوو. قادر، وه‌كو هه‌ندى له به‌رته‌كیه‌یى، سالى چه‌ند كاروانىكى تووتن هینانى ده‌كرد و تووتنى "بیشه‌مه و شاور و شیتنه" ى ده‌هینا و ده‌یفرۆشته جگه‌ره‌فرۆشه‌كانى بازاری كه‌ركووك، كاروانى ئه‌و سه‌رده‌مه له‌به‌ر یتگرتنى هه‌مه‌وه‌ند و له ترسى پۆلیسى یتى، له دزه یتگه‌كانه‌وه هاتوچۆیان ده‌كرد و زۆریان پى ده‌چوو. شیخ په‌زا ئه‌م شیعهره‌ی له دووربى قادرى وهستا خدرى هاوده‌مى وتوووه.

بۆ نه‌سووتى جگه‌ر و بۆچى نه‌بى دل به‌كه‌باب
بۆچى نه‌پوا له ته‌نم پووچى په‌وان میثلى غوراب
بۆ له سه‌رچاوه‌یى چاوه‌لنه‌قوولئ په‌شحه‌یى خوین
بۆچ له فه‌واره‌یى موژگان نه‌چكى قه‌تره‌یى ئاب
بۆ له‌به‌ر نا‌له نه‌بى هه‌لقه‌یى هه‌لقم به‌ سه‌روود
بۆچ له‌به‌ر گریه نه‌بى چه‌شمه‌یى چه‌شم به‌سه‌راب
مونیسى رۆژ و شه‌وم، باعشى ئارامى دل
پۆبى بوو من له غه‌مى كه‌وتمه نیو به‌حری عه‌ذاب
به‌وقووعى، سه‌فه‌رى قادرى ئوستاد خدر
خانه‌یى عه‌یشمى تال كرد فه‌له‌كى خانه خراب
چه‌نگ و نه‌ی، لى مه‌ده موطریب كه له‌به‌ر فرقه‌تى ئه‌و
په‌نه‌كى روچه له گویم نه‌فخه‌یى ئاوازی په‌باب
ساغیرى مه‌ی مه‌ده ساقى كه له‌به‌ر دووربى ئه‌و
تاله وه‌ك ژه‌هرى هه‌لایل له مه‌ذاقم مه‌یى ناب
كارى كردن نه‌بوو ئه‌م كاره كه گه‌ردوونى ده‌نى
كردى، رووى په‌ش بى وه‌كو به‌ختى من و په‌رى غوراب

ئەى (رەزا) رەنگە لەبەر فیرقەتى ئەو موونیسە تۆ
قەت نەبى خالى وەکو کورە لە سۆزى تەب و تاب
کەچى لە مەیدانى گالتەدا ئەلئیت:

شەد عەدەد بازى ماسى دوو
(قادرى وەستا خە) ریشە بەگوو

نینۆكى شېخ رەزا و كلكى حەسەن ئاغاى ھەمزە ئاغا

شېخ رەزا و حەسەنى ھەمزە ئاغا لەسەر مانای (شەم) دەبیتە مشتومریان
شېخ رەزا ئەلئیت نینۆكى شېرە و حەسەن ئاغا ئەلئیت كلكى شېرە، لەسەر
ئەمە گرەو ئەكەن و سەیری كتیب ئەكەن قسەى حەسەن ئاغا دەردەچت،
شېخ رەزا گرەو كە دەدۆرینى و لەم شیعردە وا باسى ئەكات.

(حەسەنى ھەمزە) لەسەر (شەم) كە چیبە تەفسیری
دەست بە شمشیر لەگەلم صاحیبى دەعوا دەرچوو
من وتم ناخوینى شېرە ئەو وتى كلكى شېرە
لەسەر ئەم لەفرە بەشى شۆرش و دەعوا دەرچوو
گرەوم كرد لەگەلى و چووم و كتیبیم ھینا
ناخوینى من نەبوو كلكى حەسەن ئاغا دەرچوو

شېخ رەزا لە یاریى شەترەنجدا

شېخ رەزا شارەزاییبەكى زۆرى لە یاریى شەترەنجدا ھەبوو. وەكو
دەبگێرنەو ھە جارێك لەگەل سەید مەحموودى نەقیب گەیلانى یاریى شەترەنج
ئەكات و تەسبیحیشى بە دەستەو بەلئو ویرد دوعا دەخوینى. لە ناکاو ھاوار
ئەكات: "قتلتە ورب الكعبه" سید مەحموود وا ئەزانئیت شای شەترەنجى
كوشە، ھەر ئەپرسیت: "وین... وین... قتلتە؟" ئەلئیت كورە ئەمە نا، شیعریكى

ههجووی موفتی زه‌هاویی بۆ ده‌خوینێته‌وه، سه‌ید مه‌حموود ئه‌لێت: ئه‌مه‌ چ
به‌لایه‌که، به‌چاو شه‌تره‌نجبازی ئه‌کات به‌ده‌ست ته‌سه‌بیح و به‌لێو ویرد و دوعا و
به‌بیر شیعر رێک ئه‌خات.

له‌ شیعرێکی فارسیدا، له‌ یاریی شه‌تره‌نجدا، خۆی هه‌لئه‌نێت و ئه‌لێت:

پس از تشریفت ای میر سخن سنج
مفتش بامن از نوباخت شطرنج
ز حدت کف زنان بر تخت میگفت
مگر معنای شطرنج است صدرنج
بسی دقت نمودی جهد فرمود
یک از دنبال یک بردم از او پنج
سه اول پنج آخر هشت نوبت
بر و غالب شدم چون مار برگنج
چو من مردی با ستادی در این کار
بناشد در همه اسلام و افرنج
عراق و پارس و تبریز و صفاهان
بخارا و خطا و بلخ و باگنج
نباشد چون (رضا) شطرنج بازی
نه در ترک و نه در روم و نه در زنج

واتا:

پاش ته‌شریف هینانته‌ی میری قسه‌هه‌سه‌نگین
موفه‌تیش، سه‌ره‌نوێ شه‌تره‌نجی لێ دۆراندم
له‌ توو په‌ییاندا ده‌ستی ئه‌دا به‌ له‌پی ده‌سیا و ئه‌یوت:
بۆچی واتای شه‌تره‌نج سه‌د ره‌نج و ده‌رده؟
زۆر ورد بووه‌وه و خۆی زۆر ماندوو کرد
یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک پینج ده‌ستم لێ برده‌وه

له سه‌ره‌تادا سیّ ده‌ست و له دواییدا پینج، هه‌شت جار
 زالّ بووم به‌سه‌ریا وهک مار به‌سه‌ر گه‌نجینه‌دا
 مه‌ردیکی وهک من وهستا و شاره‌زا له‌م کاره‌دا
 له ناو تیکرای موسلمان و فه‌ره‌نگیدا نییه
 عیراق و فارس و ته‌بریژ و ئەسفه‌هان
 بوخارا و خه‌تا و به‌لخ و باگه‌نج
 شه‌تره‌نجبازیکی وهک (ره‌زا) نییه
 نه له ناو تورک و نه له رۆم و نه له زه‌نگیه‌کاناد

له‌سه‌ر باسی شه‌تره‌نج که له‌گه‌لّ مسته‌فا به‌گی باجه‌لاندا یاریی کردووه
 ئەلّیت:

له به‌گ وا بوو که من ماتم کشی کرد
 که من هه‌ستام ئەو داماو و فشی کرد
 گه‌هی سه‌یرانی سه‌ر گون بوو گه‌هی کیر
 حه‌قیقه‌ت مسته‌فا به‌گ گه‌ردشی کرد
 ده‌بوو باوکی سه‌گی ناو نایه‌ ئەمما
 به‌گی ناو نا قورمساغ یاغنشی کرد

سوپاس بۆ عوسمان ئەفه‌ندی - کاتبی ته‌حریراتی که‌رکووک

عوسمان ئەفه‌ندی کاتبی ته‌حریراتی که‌رکووک هه‌ندیگ تووتنی شاورى
 بۆندار ده‌نیرى بۆ شیخ ره‌زا، شیخیش له‌م شیعه‌ره‌ فارسیه‌دا سوپاسی
 ئەکات.

ای صورت بسان خلیفه‌ء ثالث
 وی نیکو سیرت و حمیده صفات
 نه‌چو من هست شاعری نه‌چو تو
 کاتبی در فنون تحریرات

عنبرین ساخته دماغمرا
بتماکوی عنبرین نغمات
از کلویم بسینه هر نفس
چون فرومیرد ممد حیات
وز درون جگر نبیای ککو
چون همی برگشم مفرح ذات
دوستان زبانیم هستند
باد یکایک فدای عهد و وفات
این قدر من دعاء میگویم
که خلائق همه کنند دعوات

واتا:

ئهی ئهوه بهشیوه له خهلیفه‌ی سییه‌م ئه‌چی
ئهی ره‌وشت باش و سیفه‌ت تاریفکراو
ئه‌شاعیریکی وه‌کو من هه‌یه و نه‌وه‌کو تو
نووسه‌ریک هه‌یه له هونه‌ری نووسیندا
ده‌ماغی منت وه‌ک عه‌ن‌به‌ر بۆن‌خۆش کردوه
به‌تووتنی عه‌ن‌به‌ر بۆنت
هر مژیکی که به‌قورگمدا ئه‌چینه‌ خوار
دریژه‌ به‌ژیانم ئه‌دا
که له‌ ده‌روونی جگه‌ریشمه‌وه‌ دیته‌وه‌ ده‌ر
بۆ ناو قامیشی گه‌رووم هه‌لی ئه‌کیشم دلم‌ خۆش ئه‌کا
که‌سانیک هه‌ن به‌زویان دۆستم
یه‌ک به‌یه‌ک ببنه‌ قوربانی عهد و وفات
هر ئه‌وه‌نده‌ من دوعا ئه‌که‌م
که‌ خه‌لائیقیش هه‌موو دوعات بۆ بکه‌ن

به‌رخانه‌ی شیخ ره‌زا

شیخانی تالەبانی؛ جگه له کاری کشتوکال، زۆربه‌یان مه‌رداریشیان ئەکرد. له به‌هارد، که کاتی مه‌رزێیه، به‌ر‌شمال‌ه‌وه بۆ به‌هاره‌ه‌وار ده‌چونه ده‌شتی (حه‌ویجه)، ئەم ده‌شته جیی به‌هاره‌ه‌واری ئیلانی تالەبانی و داوده و کاکه‌یی و سمایل عوزیری و کافرۆشی و رۆژبه‌یانی و جه‌باریی کورد بوو. له پالی دۆستایه‌تیدا، له سالانی وشکه‌سال، مه‌ردارانی عه‌شیره‌تی (آل عوبید)ی عه‌ره‌بیش، له (شوپیچه‌ی) لاپالی چیا‌ی حه‌مرینه‌وه ده‌هاتنه خوارێ و تیکه‌لی عه‌شایه‌ری کورد ده‌بوون. له پاشان، کابرایه‌کی رۆژبه‌یانی ناغایه‌کی سمایل عوزیری ده‌کوژیت، ئیتر ئیلانی سمایل عوزیری نایین و ئیلانی تریشی کورد، هه‌ندیکیان به‌دائیمی هه‌ندی دێهاتیان له‌و ناوچه‌یه ئاوه‌دان کرده‌وه و خه‌ریکی کشتوکال بوون. به‌لام له‌ سالی ۱۹۳۷-۱۹۳۸، حکومه‌تی عێراق، ئاوی له‌ رووباری زبی بچووکه‌وه (الزاب الصغیر) هینایه ئەم هه‌ریمه و عه‌شایه‌ری عه‌ره‌بی تیدا چینه‌شین کرد.

شیخانی تالەبانی؛ بۆ ئەوه‌ی ده‌می شیخ ره‌زا له‌یه‌ک بنین، هه‌ریه‌که سالی به‌رخیکیان بۆ ده‌نارد و ئەمه‌ بووه باجی (به‌رخانه‌)ی شیخ ره‌زا.

قه‌ومه‌کان، به‌و زاته‌ و حوکمی له‌سه‌ر به‌حر و به‌ره
به‌رخه‌ نێرێ گه‌ر نه‌نێرێ هه‌ر که‌سی خاوه‌ن مه‌ره
دیم به‌ گژیا ئەیدرم گه‌ر (في المثل) شی‌ری نه‌ره
با نه‌قه‌ومیت و نه‌زانن ئەم هه‌موو شو‌روشه‌ره
گشت له‌سه‌ر به‌رخێ شه‌ل و کاوری له‌ر و بزنی گه‌ره

ماینه‌که‌ی کوێخا‌ه‌لی

کوێخا‌ه‌لی ماینێکی کویتیی دابووه شیخ ره‌زا. ئەوه‌ی شتی بدابایه‌ته شیخ ره‌زا، به‌قیمه‌ت یان به‌هیمه‌ت، ئەبوايه «نهر» بیت. هه‌ر شتیکی لی‌هات، ئیتر شیخ ره‌زا به‌سه‌ر و پۆته‌لاکیدا ئەچیت. ماینی کوێخا‌ه‌لی ده‌که‌وی

به لادا و شیخ رهزایش ئەمەیی بۆ ئەلێت:

کۆ چوزانی کووچەلێ سمیتی شکاوه یا ملی
وا له حالی ههلوه لادا مایه کههێ (کوێخا عهلی)
چووم بزانی ماوه یاخو مردوووه، وهختی که دیم
شا ده ماری سست، نابزوی رهگی قاچ و قوولی
دام به سهه خۆمدا گوتم: وا هه سه رهتا بۆ مایه کویت
دهک به میراتم کهوێ ده سه بهند و هه وسار و جلی
نابزوی قاروورهی ئەگەر سهه جار ته ماشا کا هه کیم
دهردی نازانی چییه تاکو نه کا بی نی سلی
گهه ئیمامی عه سه کهه ری نوێژی له سهه کا لایقه
چونکه موشتاقه، به وه صلی ناله کانی چوار پهلی
که سه ری ئە نفی دوژمنان و جهه بری که سه ری دوستان
ههه رمی نی چاکه به خوا شیخ (رهزا) و کیه ری زلی

شیخ رهزا و شیخ سالحی مامی

شیخ سالح کوری شیخ ئەحمه دی تاله بانه و مامی شیخ رهزایه. ئەم وهکو
شیخ غه فووری مامی دهو له مهند نه بوو که پێی بلیت "دهو له تی شه دادی هه په"
روژیک ده چیته مالیان. ئەویش ههه ره وهندهی بۆ ده کرایت که نان و که ره ی
دهر خوارد بدات. شیخ رهزا وای باس ئەکات:

گهه چی فه قیر و موفلیسه "شیخ مامه صالحم"
نه مدی که سه ی وه کو ئەو صاحی بی که ره م
میوانی بووم نان و که ره ی نایه به ره ده م
ئێستایش به ی مودا هه نه مه منوونی ئەو که ره م

شیخ رهزا ده زانی مه به سستی له «مه منوونی ئەو که ره م» چییه. فه رموون له
جیگه یه کی تریدا چی پێ ئەلێت!

تو که خۆت مهیلی جنیوبازی دهکهی "شیخ صالح"
بو دهکهی سهرزهنشتی من که "رهزا" ههجاوه
غایهتی بهنده، جنیوم به دوو سی کەس دابئی
تو ههتا ئیسته به قوربان، به ههزارت داوه!

جهنگی مهحموود بهگی شیروانه و جوکل

شهریک له نیوانی مهحموود بهگی شیروانه و جوکل روو دهدا. لایهنگیرانی
مهحموود بهگ باسی ئازاییی ئهم ئهکهن. شیخ رهزا؛ به بهکارهینانی وشه
«شیروانه» به سی چهشن، باسی ئهم شهپه روون ئهکاتهوه و ئهلیت:
جهنگ گاهی جوکل و «مهحموود بهگ»، شیروانه بوو
ئافهرین "مهحموود بهگ؛ لهم جهنگه دا شیر وانه بوو
وهقتی قاصید هات و لیم پرسی: چلۆن بوو ئهم شهپه
وردهورده بۆی بهیان کردم، کهچی شیر وانه بوو

ئهلوالدی ئهم عهصره

رۆژیک شیخ رهزا له محهمهدی کورپی، که مندال بووه، توورپه دهبیته و
ئهکاته گۆچانیکدا و راوی دهنتیت. محهمهد خۆی دهخاته پشتی "سهید ئهمینی
ههپلوس" که خهلقی گهپهکی بهرتهکیه بوو. ئهویش له تکادا:
«یا شیخ سهلهوات ده ئهلوالده» و بهردهمی ئهگریتهوه. شیخ رهزایش
پهکسهر:

تری ئهلوالدی ئهم عهصره به کیرم
که من مردم مهگهر گوو بکهن به خیرم
بهم جووته گونوه که ئهلیی عهنتهری نیرم
خۆت لاده نهوهک بتخمه بهر ههملهیی کیرم

هەندىك ئەلەين؛ لەو كاتەدا دوكتۆر حوسەين باباجان لەوئى بووه و دوا بەيتەكە ئەو وتوويەتى.

لەگەڵ عىزەتى تەل

عىزەت مەئموورى تەل (برىد و برق)ى سەلىمانى بووه. پىاوئىكى زىرەك و نوكتەباز و خاوەنى قسەى نەستەق بوو. بىگومان لەم نوكتەبازىيەدا لەگەڵ شىخ رەزادا دەمەتەقەيان بووه. لەوانە شىخ رەزا ئەلەيت:

پىر كە كۆكى و نەترى دووره لە مردن هەشتا
ورده ئاهەنگى دواى كۆكە نىشانەى ئەجەلە
پىر كە كۆكى و تىرى، دەنگى وەكو بارەزەلە
شاهىدى موعتەبەرم عىزەتى مەئموورى تەلە
هەروا لە شىعەرىكى توركىشدا پىتى ئەلەيت:

عزت يوزنى تيغ زيانمە تراش ايت
آب دهنكله دههنى گـوتنى ياش ايت
آندن صوره يات خرقهـمى آلتنده فراش ايت
پارهم وارىسه آل، يوقسه سويله بلاش ايت
گوت سلمك ايچون تاش آرامه خايهـمى تاش ايت
اوردقچه ديان ديمه أمان شىخـم يواش ايت

واتا:

عىزەت بە تىغى زوبانم رپوت تەراش كە
بە ئاوى دەمت كۆنى قنگت تەرى كە
لە پاش ئەوه پال كەوه خەرقەكەم لە ژىرت راختە
پارهم هەبوو وەرگرە، يان بلى بە لاش بىكە
بۆ قنگ سىرىن بۆ بەرد مەگەرئى گونم بکەرە بەرد
تا دەتوانى خۆت بگرە مەلى ئەمان شىخـم ئىواش كە

غەزەلى ھەلىمالراوى شېخ رەزا

چوومە خەزمەت يارى مومتازم وتى لاچۆ دزى
پىتم نىشان دا ئەسلى مەقەدە نايە بەردەستم كوزى
چەند ھاوارم لە كىپرەم كرد؛ نەكەى فيلە نەكەى
گوپى نەدامى خۆى ھەوادا كەوتە ناو قەعرى كوزى

غەزەلىكى ھەلىمالراوى ترى:

وتم: ئەى شوخى پەرى چەھرە ئەمەت پىتوھ دەچى؟
وتى: يارەب جەوابم نىيە خۆت ئەيزانى
وتم: ھەر تىي ئەخەم و لىي ئەبىرم ھەرچى بلىي
وتى: ھەر ئەزىھەتى گيانم مەدە، خۆت ئەيزانى

سووكە گائەھى شېخ رەزا

جاران فەقى و سوختەكانى (حوجرە) شەويان بە شەرەشيعر رائەبوارد.
يەككە بەيتىكى شيعرى شاعىرىكى دەوت و دوا پىتى چى بوایى ئەوى تر بەو
بەيتەى كە بەو پىتە دەس پى ئەكا، ئەوى دەھىنايەوھ. بىگومان ديوھخانى
شېخ رەزا جىگەى ئەم رابواردنە بووھ. بەلام شېخ رەزا ھىچ كاتىك بۆ شيعر
دانەماوھ و گورج شيعرىكى بە يەككە لەو دانىشتوانانە ھەلدەدا. زۆربەى تاكە
شيعرەكانى لەم بابەتە بوون. فەرموون لەگەل ھەندىكان:

عومرم گەبى بە ھەشتا، كىپرەم بەكارە ھىشتا
تەصدىق ئەگەر نافەرمووى ھەستم بەرم بەرھشتا
دوا پىتى شيعرەكە (أ) ھە دەبىت ئەوى تر بە (أ) دەس پى بكات:
ئەحمەق بووم نەمكرد ھەتا رىشم نەبوو گاننى بدم
(مستەفا بەگ) چاكى كرد تا رىشى ھات ھەر گاننى دا
مەبەستى لە مستەفا بەگى باجەلانە. ئەمىش بە (أ) دوايى ھات.

ئەسپەكەت دەرکرد لە دەستم وا درێغ بۆ ئەسپە كوێت
سنگەكەى ماوه (كەرىم خان) پێم بلێ بىكۆتمە كوێت!

تۆ هەتە تیغى دەبان و من هەمە تیغى زوبان
فەرقى ئەم دوو تیغە هەروەك ئاسمان و پێسمان

نان و دۆشاوى ئەمان دابوو بە یاپراغ و پلاو
بووى بە گەورەى ئەهلى (نۆدئ) كاكە لاو
كە حكومەت مەعاشى سەیدەكانى جەبارىش دەبێت شێخ رەزا ئەلێت:
وام ئەزانى ئێسوه ساداتن مەعاشتان نابرن
داخى داخانم (جەبارى) خو له ئێسوهیشیان بىرى
بۆم دەنێرئ نىسك و نۆك و سووتەنى و خاكە و خەلۆوز
لازمە بۆ كورى حاجى هەر بخوینم (قل أعوذ)
حاتەمیش، راستت دەوئ، ناگاتە حاجى بۆ سەخا
ماهى ئەنۆهر كەى دەبێتە نەبىرى عالەم فرۆز
لەسەر ئاوووهواى قەلادزە ئەلێت:

بەدە آب و هەواى "قەلەدزە"

كە سەگىشى لە عومرى خوئ وەرزه

ملى ئەهلى لەبەر لەرى و چرچى

هەر وەكو كێرى پشت لە كوزە

لە گالتهیهك لەگەڵ شێخ صالحى مامى ئەلێت:

تۆ كە خوئ مەیلی جنىوبازى دەكەى «شێخ صالح»

بۆ دەكەى سەرزەنشىى من كە (رەزا) هەجاوه

غایەتى بەندە، جنىبوم بەدوو سى كەسى دابى

تو هەتا ئێستە، بەقوربان، بە هەزارت داوه

له گهڻ مه لايه کي کوڙ:

نا به کاري وه کو ئه جووته له عينه ليره
نه بو قهت نه مه موده يکي مه ديد و ديره
ئه و به تر گوڙ نه شڪينيت و نه ميش قنگ نه دري
هر دوو عاصين له خوا کيري من و نه کوڙه

هر کهي ناي مه لا نه زيزه
دايم له بن گوني هر گيزه گيزه
به خوي گه واد و نه کهي حيزه
خواردني گووه و شهبه تي ميزه

يه هوودي به چه يکم گرت و ليم برد و تيا خووسا
که تيم نا چاوي نووسا بانگي کرد: يا هره ته تي موسا

نه م قه حيه فه له که له داخي مردم
موحتاجي ره شي ره شيدي کردم

موده تي نيربازي و ئيستا که مه يلي مي نه که م
ناره زوي گاني کچيکي کوز پري دهرپي نه که م

ماری ره شه خنکاوه له گيژاوي خه لادا
کيرمه له قنگي کاکه همه ي حاجي مه لادا

ناخ له دهس شورباي سلیمان چاوش و قاوه ي خله
ئه و نه لپي ناي گه راوه، نه م نه لپي نه وتي گله

سلیمان چاوش شوږبای ته کیه ی نه کړد و خله یس قاوه چی بوو. شیخ رهزا
باسی نهوتی گل نهکات که له زهمانی عوسمانی و حوکی عیراق نهوتی دتی
(کوږوموږ) ی ناوچه ی (گل) شیخ همید و له پاشان شیخ تالیبی کوږی له
حکوومهت به (التزام) دهیانگرت به جوړیکی بیدائی نهوتیکی زهردیان لی
دوره کړد و له دتیپهکانی کوردستاندا بۆ (چرا) به کار دهیترنا.

هه تیوی لووس و بی تووکم له عومری خوځم گه لی گاوه
له سه متی سمتی (حمادی) م نه برد نه م حسره ته م ماوه

هه تیوی خوږو و مه حبووی ساده
که دستت کهوت سواری به و پیا ده

هر له دنگی که رهنا و شه پیووری جه نگیزخان نهکا
ورده ناهنگی دواپی پیر که وهختی گان نهکا
دتی تاله بان له هه ریمتیکی دهیمه کاله به ره می کشتوکالیی له سهر بارانه.
هه ندی جار وشکه سال ده بیت ناغا و جووتیار وه کو یه ک بی ولهت و
دهسکورت دهن. جووتیاران له سهر نه م بهرز و نرمی سروشت و که م بارانییه
روژنامه ی خو یان هه یه. نه لین: "نیمرو ناغا و قهریه" گوایه له پیش نه مه دا که
وشکه ساله، جووتیار ناغا به چی دیلی و به شوینی گوزهراندا دهروات. که
باران دهباریت په شیمان دهبته وه و له دووره وه درده که ویت و دیته وه.
میکائیل جووتیاری شیخ رهزا ده بیت. په یمانی ده داتی که وهرزه که ی به چی
نه یلی به لام عهد و په یمان نایبیتته چی و ده که ویتته بهر په لاری شیخ رهزا:

جاشکترین میکائیل عه دی به سهر نه هینا
عومری گه یشته هه شتا وازی له کهر نه هینا
نه مبارزی بوو تراندی، نیستا گوتی به هاره
تا ریخی دهرنه هینا تاریخی دهرنه هینا

گویند اگر و طء کنی عرش بلرزد
عرشی که بیک و طء بلرزد بچه ارزد
ماییم و یکی حجرهء بی باک نشستم
صد بچه بگاییم و یکی خشت نلرزد

واتا:

ئه لئن ئه گهر هه تیوئ بگی عرش دینه له زرین
عه رشی به گانی به زری چی دینی؟
ئیمهین و ژووریکی که بی باک لئی داده نیشم
صه هه تیو ئه گین و خشتی ناله قی.

بخرنر برسد شیخ (رضا) میکندش
هر کرا یافت بزور و برضا میکندش
گر چه درجوف جرم دست دهد مغبچهء
از خدا شرم ندارد بخدا میکندش

واتا:

شیخ رهزا نیره کهری دهس که وئ ئه یگی
تووشی هر که سی بی، به زور بی یا به رهزا، ئه یکا لئی
له ناوه راستی هه ره میشا هه تیوئیکی لووسی دهس گیر بی
شهرمی له خوا نییه، به خوا قه سه م، ئه یکا لئی (یا: پئی دائه که نئ)

گیرم که سر زلف کند چون جیمی
وقتی که دهان تنگ کند چون میمی
ای کیس هزار عشوه و صد ناز کنی
از کس چه کنی مگر بدوزی نیمی

بدستم گرفتد مه طلعتی در موقعی خالی
دو پایشرا بگردن در فرازم چون زن والی

هنرمندش نخوانند انکه عالی را کند سافل
هنرمند آن کسی باشد که سافلا کند عالی

واتا:

ئه‌گهر جوانیکی پروو وهک مانگم دهسکه‌وئ له شوینیکی خالی
هه‌ردوو لاقی ئه‌ینیمه سهر شان وهک ژنی والی
هونه‌رمه‌ند ئه‌و که‌سه نییه شتی به‌رز نزم کاته‌وه
هونه‌رمه‌ند که‌سیکه نزم به‌رز کاته‌وه

شنیدم که عرب صدر سینه‌را گویند
رسیدم بدیاری که صدرشان پشت است

واتا:

بیستوومه عه‌ره‌ب به سنگ ئه‌لین (صدر)
که‌یستمه ولاتئی (صدر)ه‌کانیان پوشت و حیزن

برای (چرخ)ای در زیر این چرخ
بسان چرخ دائم می‌زنم چرخ

واتا:

له ژیر ئه‌م ناسمانه‌دا هه‌میشه وهک چه‌رخ
ئه‌خولیمه‌وه بو (چه‌رخ)یه‌ک (چه‌رخ) پاره‌یه‌کی ئیران بوو

طرد کن ازدر خود این ناپاک
(لا تری الکل و لا الکل یراک)

واتا:

ئه‌م ناپاکه له‌به‌رده‌رگه‌ی خۆت دهرکه
نه سه‌گ ببینه و نه سه‌گ بتبینی

غم سبق داش ازل درد و ألم، یاروندیم
علت و زلت، وقتت رفیقان قدیم

واتا:

خەم ھاورپتی کۆنمە، دەرد و ئازار یار و ھاو دەممە
ھەروا نەخۆشی و زەلیلی و دەسکورتی ھاورپتی کۆنمە

لە سایە ی دەھری دونپەرور ئەمبستە لەک لە لەک ئەدوئ
بە کۆئلی کلکەوہ پێوی لەگەڵ کەوئلی دەلەک ئەدوئ

عومەرم دی، عومەری پێشووتریش گەر وایی
گەردنی شیعیە دوو صەد دەفعە لەسەب ئازا بی
رەگی کپیر ھا لە گونا ھەر گونە ئەیبیزوئینی
مەسئەلەیی کۆنە سەگ ئیسقان بەکلک ئەشکینئ
ئەمین بۆقە خەلکی بەرتەکیە و پیاوئکی خراب بوو بەلام عەبدوڵا و کوری
زۆر کوری چاک بوو.

سەیری کە زبڵ ئەصلی گووہ و گول ئەروئینی
باوکی وەک (ئەمین بۆقە) کوری وەک عەبە دینی

ئەمین نانەوا و ھەمین ئاشپەز بی
یایە لەگەڵمان وا بەغەرەز بی

بەتیەیی بەصرەیی یو مپزەری ھیندی من و تو
وہکو رخت و شەقەبەندیئ کە لە گا جووتی بەدی

ناندان و میوانداری حاجی حەبیبی قەردار

بنەمالەئە قەردار لە کەرکووک؛ لە ڕەسەندا لە عەشیرەتی (بەلباس)ی کوردن، بەلام هەر لە سەر دەمی عوسمانییەو خۆیان بە تورکمان داناو و لە کەرکووک جێگەییەکی کۆمەڵایەتی تاییبەتی و خاوەن سامان بوون. حاجی حەبیب یەکیکە لەو بنەمالەییە و سامانیکی زۆری هەبوو. شیخ ڕەزا گالته بەو ئەکات کە دەوڵەمەندیکی وەک حاجی حەبیب لە سێ مانگی زستانا تەنیا دەعوەتیک ئەکات و لە شیعریکی تورکیدا ئەلێت:

موسم قیشدە اوچ ایلوق بر بریانی
قیزاروب عارض خویان گبی هەر بر یانی
بویله بربرهء نازک بو گبی موسمده
جاناب اربعهسنده یمگک الوانی
اولدوق بارکشی منت انفاسی مسیح
صانکه ایتمش برهیه مائدهء ربانی
ایلمزمی بو گبی اطعمه احيای وجود
بلکه هر بر لقمهسی گوزدن دوشورور لقمانی
خارج حوصله بر دعوت ایدوب حاجی حبیب
نیجه تعریف ایدهم نعمت بی پایانی

واتا:

لە مەوسمی زستاندا لە سێ مانگدا بریانییەکی
سوور دەکەنەو وەک لەشی جوانان هەموو لایەکی
گۆتلیکی نازکی وا لەم فەسلەدا
لە هەر چوار لایەو بە خواردەمەنیی ڕەنگاوڕەنگ
بووینە هەلگرمینت ئەنفاسی مەسیح
وەک خوانی ڕەبانی گۆتلیکی لێ دانابێ
ئەم چۆرە خواردنانه مرقوف زیندوو ناکاتەو؟

به لکو هر لوقمه یه کی لوقمان له بهرچاو ئه خات
له حه وصله به در، حاجی حه بیب دهعه تیکی دا
نیعمه تی بی پایانی چون تاریف بکه م

مه دحی عه بدولا پاشای رهواندز

عه بدولا پاشای رهواندز له دهوری حوکی عوسمانیدا قایمقامی ههولیر
بوو. شیخ رهزا لهم شیعره فارسییهی که مه دحی ئه کات، به دهمه ته قتییهک له
نیوان شاعیریکی گهن و پزیشکیک دس پی ئه کات. له ئه نجامدا ئه لیت
شیعری ناپوخته وهکو رهوانی ده زمانی پزیشکه:

شاعیری گنده طبع همچو جعل
شعر او چون شعور او مختل
رفت پیش حکیم تا دهدش
شربتیی از برای دفع علل
مسهلی داد گفت کاین دارد
هفت بارت در آورد بعمل
چون بخورد و چهاربار برید
تاخت پیش حکیم و ساخت جدل
طعنه زد کای حکیم بی تمییز
فرق ناکرده ناقه را ز جمل
سخن از هفت و هشت میراندی
هفت اکنون بچار شد مبدل
گفت البت مخالفی خوردی
که بدارو ازان رسیده خلل
گفت چیزی نخورده ام لاکن
بودم اندر خیال شعر و غزل

واتا:

شاعیرِ تکی ته بیعت بۆگهن وهک قالۆنچه
شیعری وهک ههست و شعوری شیواوه
چوو له لای پزشکی تا شه به تیکی بداتی
دهرمانیکی رهوانیی دایی وتی:
حهوت جارت رهوان ئهکا
که خواردی چوار جار ریا
پای کردهوه بۆ لای پزشکیکه و کردی بههرا
تانهی لی دا؛ وتی: ئهی پزشکی نهفام
که وشتیری می له وشتیری نیره ناکه یتهوه
قسه ی ههوت و ههشتت ئهکرد
ئیسنا ههوته کهت بوو به چوار
وتی هه لیهت شتیکی خراپت خواردوو
دهرمانه که له و شته خراپهوه زیانیکی تووش بووه
وتی: هیچم نه خواردوو به لام
له خه یالی دانانی شیعر و غهزه لیات بووم

گفت از شعر ساختی چیزی
گفت آری سه شعر مستعجل
گفت برخوان چو شعرها برخواند
گفت خندان حکیم کای اجهل
تو عمل هفت کرده اما
سه زبالا چهار از اسفل
شاعری چند هست می زبند
کادری این حدیشان بمثل
نیک و بدرا ز غرفه شعرا
نشناسد بغیر میر اجل

انکه قائمقام اربیل است
ماه ملک است و آفتاب ملل
دم تیغش لهیب نار جحیم
کف جودش سحاب کشت امل
با منش لطف گریود چه عجب
رغبت است آفتابرا بحمل
وصف او در سخن نمی گنجد
به که وصفش ادا کنم بجمل
تا ابد انجنابرا یارب
دستگیری کند لطف ازل

واتا:

وتی: هیچ شیعیرکت داناوه
وتی: به آئی، سی شیعیری به په له
وتی: بیان خویننه وه، که خویندیانیا نییه وه
به پیکه نینه وه وتی: هه ی له هه موو کهس نه زانتر
تۆ هه رهوت جارمه که رهوان بووی، به لام
سیانیا ن له سه ره وه و چواریا ن له خواره وه
چهند شاعیری هه ن بۆ ئه وه ئه شین
ئه م باسه یان به نمونه بۆ بهینینه وه
چاک و خراپی دهسته ی شاعیران
ناناسیتنه وه مه گه ر میری بالآ
ئه وه ی که قایمقامی هه ولییره
مانگی مولکه و خۆری میله ته
دهمی تیغی گری ناگری دۆزه خه
دهستی به خششی هه وری چاندنی هیوا به

ئەگەر لوتفی لەگەڵ من ھەبێ سەیر نییە
 خۆر ھەزی لە بورجی (ھەمەل) ھەبە
 بە قسە وەصفی ئەو ناكری و تێدا جێی نابێتەو
 باشتر وایە بە کورتی وەسفی بکەم
 خواپە ھەمیشە دەستی جەنابی ئەو
 بگرە لە لوتفی ئەزەلی خۆت

ھەجووی قازیی کەرکووک

زۆریەکی کاربەدەستان، لە دەوری داگیرکەرانی عوسمانیدا، تورک بوون،
 قاضیی کەرکووک لە میللەتی (لاز) ئەبێت کە لە بناری قافقاس جیگیرن و
 ھەندیکیشیان وان لە سنووری تورکیا، بەلام شیخ رەزا بە (ئەرنائوت)ی
 ئەزانیت. لەم شیعەرە تورکییەدا ئەئیت:

گوردک می؟ کیمی؟ نائیبی گوردم. نیجە برذات؟
 اوصافی نەدر، شکلی نەدر؟ بزە اکلات
 ایتمش می تاهل، حرمی ورمی؟ وار اما
 آرایش آغوش حریفان خرابات
 بزە بیلورز اول جەتی، حوکمی ناصلدر؟
 حکم قرەقوش یعنی، بلا شاهد واثبات
 ادراکی نە اندازەبە، بر جاھل ابتر
 نە شرعی بیلور (ارناؤوط) اوغلی نە نظامات

واتا:

دیت؟ کئی؟ نائیبم دی. چۆن پیاویکە؟
 ئەوسافی چیبە، دیمەنی چۆنە؟ تیمان گەپینە
 ژنی ھیناوە، ھەرەمی ھەبە؟ ھەبە بەلام،
 لەوانەبە کە ئەگەریت بۆ ھاوڕیتی مەبخانە

ئېمەيش ئەمە ئەزانين، حوكمى چۆنە؟
حوكمى قەرەققوش، يانى، بەبى شاپەد و ئىسپات
تىگەيشتنى لە چ ئەندانەدايه؟، نەزانىكى كلك براو
نەشەرە ئەزانىت ئەم (ئەرنائووت) باوكە، نەنيزام

ئەندامى صارى، گوزلرى گوک چەرەسى ابرش
شوم اولديغنى اورتهيه قويمش بو علامات
ياشى نەقدر؟ اللى دن اكسك، نيجه بيلدن؟
باقدم ديشنه، دقت ايله حين ملاقات
عزل اولدى؟ اووت، واسيطهء عزلى كيم اولدى
انفاس مسيحانهء اصحاب كرامات
سياح اوله رق مملكت رومى گيزردم
قاضى ا و زمان امرد ايدى گوزلرى آفات
ثعلب صاته رق گيچدى تصادف يناشمدن
ايتدى بكا برگوشهء چشم ايله مبالات
اسلوب حكيمانه ايله بنده گوز ايتدم
خىلى ارامزده جريان ايتدى اشارات

واتا:

ئەندامى زەرد، چاوى شين، رووى ئەبرەش
ئەم نيشانانە ئەو دەگەيىنىت كە شوومە
تەمەنى چەندە؟ لە پەنجا كە متر. چۆنت زانى؟
كە تووشى بووم بە وردى سەيرى دانەكانيم كرد
عەزل كرا؟ بەلى. كى بوو هۆى عەزلى؟
ئەنفاسى مەسحانەى خاوەن كەرامات
لە ولاتى رۆمدا كە بە سياحت دەگەرام
قازى لەو كاتەدا مووى لى نەهاتبوو و چاوى عەبيار

(ثعلب)ی دهفروشت، به تەصادف لەلامووە تێپەری
بە سووچی چاوی خۆی لە قەرەم دا
منیش بە جووژیکێ حەکیمانە چاوێکم لێ هەلتەکان
گەلێک ئیشارات لە نێوانماندا رووی دا

ابخامی دیدم اول برینی قاچە ساتارسن؟
بازار ایده‌رک چقندی ایلی لیرەیه فئات
ویردم پارەیی نزد فقییرانەمە گلدی
بیچارە چابوق اوچجورینی چزدی دیدم یات
معهودی دیامافله فغانی گوگە چیقندی
حتی ایشیدوب صیحەسنی اهل سماوات
بالواری، امان یاگری ال پارەئی یاخود
توکرەکلە انک بر ازەجک باشنی ایصلات
سوردم آتمی دیکلەمدم آه و انینی
(لیلای) آلان قاضی یە بسدر بومکافات

واتا:

لە ئەنجامدا وتم ئەوی تریان بە چەند ئەفروشی؟
هەرچی کرد و نرخێ گەیشته دوو لیره.
پارەکەم دا و هاتینه کۆلیتی هەژاریم
بیچارە بە پەلە بەنەخوینی دامالی و وتم پال کەووە
لە بەرگەرتنی ئەویدا هاواری چوووە ئاسمان
تا وەکو خەلقی سەماوات هاواریان بیست
پاراپیوه، توخوا یان پارەکەت وەرگروه یان،
سەرەکەیی نەرم کە بە تف تەری کە
ئەسپم لێ خوێی گویم ئەدایە ئاھ و نووزە
ئەو قازییە کە (لەیلانی) برد ئەم بەخششە بەسپەتی.

له پاش ئەم ھەموو قسە پيسانە، جەنابی قازی وتووێتی: شیخ رەزا منی بە (ئەرنائووت) زانیو، بەلام من (لازم). ئەمجا شیخ رەزا لە شیعریکی تری تورکیدا ئەلێت:

نائبی بن (ارناووط) صاندم مگرسە لاز ایمش
ایتدیگم ھجویەلر (لاز) اولدیغیچون از ایمش
شکلی بنزەر لازە ئەمما ارمنیدن بو زمدر
الغــــرز، لاز یا ایواز یا پاپاز ایمش

واتا:

قازی که من به ئەرنائووتم دەزانی کهچی (لاز) بووه
لەبەرئەوێ لەز بووه ئەم ھەموو ھەجووانەم کەم بووه
شیوێ لە لەز ئەجیت، بەلام لە ئەرمەنی چاک کراوه
بە کورتی دەبیت یا لاز یا ئیواز یا پاپاز بیت*
* ئیواز: بەپیاوی ئاینی ئەرتوودوکسی بولغارستان ئەلێن و پاپاز: بەقەشەیی
ئەرمەنی ئەلێن.

ھەجووی حوسنی پاشای ھەرماندەیی سویای عوسمانی لە کەرکووک

حوسنی پاشا ھەرماندەییکی بەدرپەشت و بەدخوو بووه و زۆر ئازاری دانیشتوانی شاری کەرکووکی داوه. شیخ رەزا بەم شیعەرە ھەجووی ئەکا:

بەسەگم وت عەجەبا خزمته حوسنی پاشا؟
تووڕە بوو، کلکی لەقاند و وتی؛ حاشا حاشا
راستی گەرچی سەگیشم بە خوا خۆم دەکوژم
ناوی من بێنی لەگەڵ ئیسمی خەببسی پاشا

له شيعره هه‌لمالراوه‌كاني شيخ ره‌زا

وه‌كو زانراوه، شيخ ره‌زا، يه‌ك‌يک له‌و ده‌رگه‌ي شيعرانه‌ي كه لتي داوه،
ده‌رگه‌ي شيعري هه‌لمالراوه و ده‌ستيكي بالاي تي‌دا هه‌يه. شيخ ره‌زا خوي له
شيعريكي فارسيدا كه مه‌دحي نازم پاشا نه‌كات نه‌ليت:

عشق باساده روخان ازبي سمت است و سرين
نه رخ و زلف خم اندرخم و چين درچين است
آن دروخست كه من شيفته‌ء خال و خطم
شيخ راهم غرض از ساده پرستي اين است

واتا:

عيشق له‌گه‌ل ساده رووان بو‌پووز و كه‌فه‌له
نه‌ك بو‌روو و زولفي لوول و چين له‌سه‌ر چينه
نه‌وه درويه كه نه‌لي من شيت و شه‌يداي خه‌ت و خالم
شيخيش هه‌ر نه‌م مه‌به‌سته‌ي هه‌يه له ساده‌به‌رستي
فه‌رموون له‌گه‌ل نه‌م چهند شيعره هه‌لمالراوانه‌ي:
له شيعريكي كورديدا نه‌ليت:

كي‌ر كه هه‌ستا، نه له بي‌گانه ده‌پرسی و نه له خو‌يش
گورزي خوي هه‌ر ده‌وه‌شي‌ني، چه له پاش و چه له پيش
هه‌مه كي‌ريكي قه‌وي، هي‌ند به كوني ته‌نگا چوو
سه‌ر و چاوي هه‌موو زامدار، په‌راسووي هه‌موو ريش
تا ملي غه‌رقه له چه‌رما، وه‌كو سيواكي مه‌لا
پرچي نه‌فشانه له‌سه‌ر پشتي ملي وه‌ك ده‌رويش
پاله‌وانيكي قه‌وي و قه‌له له ميل بازيش‌دا
مه‌كه‌مه ريشه و بنجي وه‌كو شاخي گام‌يش
له شيعريكي تري كورديدا نه‌ليت:

هەر وهکو ئەشکم بە رهنگی سووری خۆی خۆینینه کوز
داستانی شاهنامهی خوسرهو و شیرینه کوز
ئینشیقاقی هەر وهکو کالەک له بهر شیرینییه
هەر کهسێ نهیچه شتبی نازانی چهن شیرینه کوز

واقه وافی دڵ

هەر واقه وافی دلمه به دهستی فیراقه وه
وهک پتیوی که ههردوو گونی ببی به فاقه وه
ئیمان له تهوقی سهرمه وه وهک واشه ده رپه پری
سمتی که ده رپه راند و سه ری نا به تاقه وه
موطرب له عه شقی عیراقی به سه سه رتم
بۆم ههسته ورده ورده له په رده ی (عیراقه وه)

به سه ربۆ ده فعی ئە عدا چاوه که م قه لغانی سیمینت
هه زار مارتین به قوربانی تفهنگی لوه له چه رمینت

کیر ئە گه ر مه یلی کونی کرد سه ره که ی بگره له مشت
همه جا خانه عه شق است، چه مسجد، چه کنشت

موده تی نیربازی و ئیستا که مه یلی می ئە که م
ناره زوی گانی کچیکی کوز پری ده رپی ئە که م

ئهم قه حپه فه له ک له داخی مردم
موحتاجی ره شی ره شیدی کردم

گه لئى سمتى سپيم دەس كهوت نەمتوانى پياكيشم
دريغ بۆ مەتراقى كىرەكهى چەند سال لەمە وپيشم

هينده به تەعريف و كينايەت لە بنى سينگت بەم
بەگ ئەفەندى بە سەراحتەت لە كونى قنگت بەم
... ئەفەندى خەلقى بەسره دەبیت و لە كەركوك مەئموورى حكومەت بوو.
هەندى قسەى ناشيرينيان نايە ژنەكه يەوه و لەبەر ئەوه گەرايهوه بۆ بەسره و
شيخ رەزا ئەلئيت:

لېرە گايان ژنەكهى... ئەفەندى بەسره
ئىستە بۆ (بەصره) دەچى (بعد خراب البصره)
هيند گەواده گەر ئەولادى لە پيش چاوى بگىي
پيشى رادەگرى كه ها كىر و گونى پى بسره
عەينى بەغدايه به خۆى چونكه لەبەر ئاوى مەنى
مەقەدى بەحرە، گونى قاىغە، كىرى جسرە
بە مۆتەسەرىفى كەركوك ئەلئيت:

مۆتەلەوين مەيزاجى گونا گون
مۆتەسەرىف كه ديدە بۆ قەلەمۆون
مۆتەسەرىف جىگەرەكهى لە دەما
دئ و دەچى وەك مريشكى چىلكە به قوون

ماينه كوئيت

كوردستان بریتىيە له چيا و هەردە و دەشت. كورد هەر له كۆنەوه، بۆ
هاتوچۆ و گويزانەوهى دەغل و دان و كوتال بەرزەولاغى بەكار هیناوه.
بەرزەولاغ بریتىيە له ماين و هيستر. هيستر له چياكان و ماين له هەردە و

دهشتدا، ماین به پیتی رهسهن و رهنگ ناو دهبریت. ئەوهی بۆ سواری بیت له
رهسهندا له مایینی عه رهبه و ئەوهی بۆ بار هه لگرتن بیت پیتی ئەلین (بارگیر).
ناوی ماین به پیتی رهنگ: رهش، کویت، شی و بۆره... هتد.

شیخ رهزا له م شیعهدا باسی ماینه کویتی خوئی ئەکات و ئەلایت:

ماینه کویت جار ان دهتوت رهوتی رهوتی ئاهووه
ئیسته ههستانی له سهه ئاخوهر به یاهوو یاهووه
قهت له یهک قسناغ کهمی جو نادهمی هیشتا له ره
سال دوازه مانگ سواری نايم هه ماندووه
عومقی چالی مه قعه دی بی شک مه سافه ی قهسر ئەبی
درزی دهروازهی کوزی لۆچ لۆچ به سهه یه کدا چووه
گهه به ئاوزهنگی په راسووی ئەمسهر و سهه هه لدریم
هینده نابزوئی بزانه ماوه یاخو مردووه
خاوهنی پیشووشی نازانی که ته ئریخ و سه نهی
چهنده ئەمما من له پیرانی قه دیم بیستووه
وهختی نادر شا هجوومی کرده سهه ئیقلیمی رۆم
تازه، گۆیا، ئەو له کوز دایکی خرووجی کردووه

ههوال پرسینیک

ناسیاویکی شیخ رهزا دهستی دهشکیت و به م شیعه فارسییه ههوالی

ئه پرسیت:

شکسته باد دو دست فلک ازین کردار
برید باد دوپای سپهر ازین رفتار
دلوری که دری آهینن زجا کندی
ببازوان قوی همچو حیدر کرار

بچشم زخم حسودان شکسته شد دستش
بلی زمانه عجب رویی است شیر شکار
ولی تو هیچ مخور غم شکسته بسته شود
بشاهراه حقیقت شکسته کیست بکار

واتا:

یاخوا هر دوو دستی چهرخی گهر دوون بشکی که ئەم کارهی کرد
هر دوو پتی ئاسمان ببری نه وه که ئەم رهفتاره ی کرد
قاره مانئ که در گهی ئاسنین له شوینی خوی هه ئه که کند
به بازووه به هیزه کانی وهک هه زره تی عه لی
به چاوی پیسی هه سوودان دهستی شکا
به ئی، زه مانه رتوییه کی سهیره که ئە توانئ راوی شیر بکا
به لام تو هیچ خه فته مه خو، شکسته ئە گپرتیه وه
له شارپی راستیدا شکان که لکی هه یه

براه عشق که از ما و من پیر هیزند
زیای دست بشسوی و زدست دست بدار
نه آخر آن فلک است، این فلک که روز (أحد)
شکست گوهر دندان (احمد مختار)
نه آخر آن فلک است این فلک که روز (صه فین)
خراب کرد جهانرا بشکتن عمار

واتا:

له رپی عیشقدا که له من و ئیمه رپز ئە گرن
دهست له پئ داشنۆره و دهس له دهست هه لگره
ئەم گهر دوونه هه هه مان گهر دوون نییه که له رۆژی (ئو خود) دا
گه وهه ری ددانی پیغه مبه ری شکاند؟!

ئەم گەردوونە ھەر ئەو گەردوونە نىيە كە لە پوڤژى (سەفەن)دا
بە كوشتنى (عەمار كورپى ياسر) دنباى ويران كرد؟

دۆستايەتیی شیخ رەزا و ئەمین فەیزی

زۆر ئاشکرایە، لە ژبانی شیخ رەزادا، کەس ئەوەندەى ئەمین فەیزی
خۆشەویست و جی ریز نەبوو. شیخ رەزا خۆی لە بابەت پێوەندیی لەگەڵ
ئەمین فەیزیدا ئەلێت:

نسبت من با أمین فیضی ازلی است
همچو سنی بعمر، نهچو روافض بعلی است

واتا:

پێوەندیی من و ئەمین فەیزی ھەر لە پوڤژى ئەزەلەوھى
وھك هى سونبىانە لەگەڵ عومەر، نەك وھك هى رافزىيان لەگەڵ عەلى

ھەروا ئەلێت:

در حضر ممتاز و ممتاز از سفر آمدی
اول و آخر (امین فیضی) تو ممتاز آمدی

واتا:

تۆ لە مالا ھەلاوێردەى و، بە ھەلاوێردەبىش لە سەفەر گەراپتەوھ
لە سەرھتا و لە دواییدا، ئەمین فەیزی، تۆ بە ھەلاوێردەبى ھاتوو

لەلایەكى تریش لە شیعەریكى توركیدا باسى خۆش گوفتارى و پەوشت
جوانى ئەكات و ئەلێت:

استاذ سخن، میر سخن سک
خلاق معالی دینلان وارايسه سن سک
ای کان کمالات (أمین فیضی) افندی
مجموعهء خلق (حسن)، خلق (حسین) سک

واتا:

مامۆستای قسه و میری قسه تۆی
ئەگەر دروستگەری مەعانی هەبی وەکو ئەلین تۆی
ئەبی کانی کەمال ئاغای ئەمین فەیزی
دەستەییی رەوشتی (حەسەن) و رەوشتی (حوسێن) تۆی

ئەمین فیضی بەگ لە ساڵی ١٨٦٠ لە شاری سلێمانی هاتوووە دنیاو. لە پاش تەواوکردنی قوتابخانەکانی ئەو، چوووە شاری بەغدا و لەوێ لە قوتابخانەی سەربازی دەرچوو و چوووە ئەستەموڵ لە کۆلیجی سەربازی خۆیندوووەتی و بە روتبەی مولازم دەرچوو و لە سوپای عوسمانیدا گەشتوووە روتبەی میر ئالای تۆچی و لەم روتبەیدا خانەنشین کراوە. ساڵانی شەری یەکەمی جیهانی لە شام و حەلب رابواردوو و لە پاشا گەرارهتوووە ئەستەموول، لە پاش نەخۆشیکی دوور و درێژ لە ساڵی ١٩٢٨ لە ئەستەموول کۆچی دوایی کردوو.

ئەمین فەیزی بەگ سەررەپای شارەزایی زۆر لە زانستی ریاضیات، ئەدیب و شاعیر بوو، یەکەم دیوانی بەتورکی بەناوی (شعاعات) لە چاپ داوە. لە زانستی ریاضیاتدا کتێبی (ئێجمالی نەتایج) لە چاپ داوە و لە زانستی فیزیک کتێبی (هەوای نەسیمی) بلۆ کردوووەتوو و لە زانستی (جبر) کتێبی (تەفرەقەیی ریاضیە) چاپ کراوە. ئەمین فەیزی ئەندامی لیژنەی زانستی ئەکادیمیای پارێس بوو. زۆریش دروست و جێ ریزی شیخ رەزای تالەبانی بوو و لە کتێبی (ئەنجومەنی ئەدیبانی کورد) گەلیک لە شیعرەکانی شیخ رەزای تیدا بلۆ کردوووەتوو.

شیخ رەزا لەم شیعرانەی خوارەووەدا غەمباریی خۆی، لەبەر دووری ئەمین فەیزی دەرەبریت و سکالای تەندروستی و تەمەن درێژی بۆ ئەکات:

انچنانم زهجر کاکه أمين
که ندانم يسار را زيمين

آن کند بخت قط نبینم یار
تا زخم خنده بر زمان و زمین
چند ریزم بیاد روی تو اشک
چند باشم ز دوریت غمگین
تا غمیرا بحیله چاره کنم
دیگری سر بر آورد ز کمین
مستم از جام بادهء فیضت
چو مسیحا ز روح فیض آمین
سالهای دراز باقی باد
بسلاامت امین ما آمین

واتا:

له بهر دووری کاکه ئەمین فهیزی له حالئیکام
پاست و چهپ لئیک جوئ ناکه مه وه
بهخت هه ر ئە وهندهم بۆ بکا دۆست ببینم
تا (له بهخته وهریی خوئدا) به عهرز و عاسمان پی بکه نم
چهند له یادی رووی تۆدا فرمئسک بریژم
چهند له دووری تۆ خهفته تبار بم
تا به فروقیل چاری خه می ئەکه م
خه میکی تر له په ناگاوه سه ر دهر دینئ
له جامی باده ی به ره که ته لی شواو کردووی تۆ مه ستم
وهک مه سیح له (روح الامین) ی پر به ره که ت که جویره ئیله
خوا بکا ئەمینی ئیمه به سه لامه تی بمینئ
ساله هایه کی دوور و دریژ. نامین

ئەمین فهیزی چهند نامه یه کی هۆنراوه ی جوانی بۆ شیخ رهزا ناردووه، ئەم
شیعرا نه ی ئەمین فهیزی، به شیوه یه کی زۆر نازک و دلسۆزانه ن. له وه لامه کانی

شیخ رەزا دەر دەکەوێت، کە چەند پیاویکی خۆش مەشرب و پەوشت بەرز بوو. لەبەر ئەوە شیخ رەزا، نەوێک تەنیا هیچ هەجوویکی بەرامبەر ئەو نەوتوو، بگرە بە ئەویەری ریز و دڵسۆزی ئەم دۆستایەتیە لەگەڵیدا بردووته سەر. لە وەلامی یەکێک لەو نامە هۆنراوانە، شیخ رەزا ئەمە ئەڵێت:

مشریت خوب و لهجه شیرین است
دهنت درج گـوهر اکین است
فکر بکر تو بینی بین الله
نغز دوشیزه نگارین است
عرش بلقیس و فرش براقش
در حقیقت کمینه کابین است
این نه شعر است، رشتهء شهرت
این نه نظم است عقد پروین است

واتا:

رەوشتت باش و زمانت شیرینه
دەمت قوتووی پر لە گەوهەرە
فیکری بە خەیاڵی کەسا نەهاتووی تۆ، بەینی بەینە لا
کچکی جوانی رەنگینە
عەرشى بەلقیس و فەرشە بریقەدارەکەى
لە راستیدا کەمترین مارەییە (بۆ ئەو کچە)
ئەمەى تۆ شیعەر نییە، هۆنراوەى ناوبانگە
ئەمە هۆنراوە نییە، ملوانکەى ئەستێرەى سوورەییایە

مصرعی از قریحہء عطار
کە عجب آبدار و رەنگین است
گر بتضمین بیاورم چە عجب
یکی از فن شعر تضمین است

بمعانی گران، بنظم سبک
گر بود سهل ممتنع، این است
تا بضرب المثل همی گویند
که دعا از برای آمین است

واتا:

نیو بهیتی بهرهمی شیعیری فهریدودینی عتار
که زور ناودار و رهنگینه
ئه‌گهر بیخه‌مه ناو شیعیری خوم سه‌یر نییه
چونکه به‌کئی له هونه‌ره‌کانی شیعر ئه‌وه‌ته شیعیری که‌سیکی تری بخه‌یته ناو
به واتا گران و به سنگ سووکه
ئه‌گهر (ناسانی که‌س پی نه‌ویزاو) هه‌بی ئه‌وه‌یه
ئه‌وه‌تا مه‌سه‌له دیننه‌وه و ئه‌لین
دوعا له‌به‌ر خاتری تامینه‌که‌یه‌تی

خاطرت شاد باد (آمین فیضی)
زان که دریای دانش و دین است
دوشمنت خاکسار و زیر و زبر
زان که در خورد و لعن نفرین است
فضلرا داند از خدای (رضا)
نه از آن شاعران خود بین است

واتا:

دلّت هه‌ر شاد بی ئه‌مین فه‌یزی
چونکه دلّت ده‌ریای زانست و ئاینه
دوژمنت له خۆلا بگه‌وزی و سه‌ره‌وژیر بی
چونکه شایانی ئه‌وه‌یه له‌عنه‌تی لی بکری

رہزا ہموو گہورہیییّ لہ خواوہ ئەزانئ
لہو شاعیرہ خوہرستانہ نییہ

لہ وہ لّامی نامہیہ کی ئەمین فہیزی دۆستی، شیخ رەزا ئەم شیعەرہ فارسییہی
بو دهنێرێت.

ز رشحہء قلمت در مشیمہء قرطاس
نتیجہ ہاست بقیمت گرانتر از الماس
رسیدہ کار بجای ترا امین فیضی
کہ جبرئیل امین خوانمت ز روی قیاس
صحیفہ معجزہ پیراست بسکہ چون مریم
ببر گرفتہ موالید عیسوی انفاس
ہزار سال بمانی و این عجب نبود
شرافتت بہ مثل خضر زیندہ و الیاس
در این دیار (رضا) را بہرزہ عمر گزشت
بجان رسیدہ گناہش بگردن افلاس

واتا:

لہ نووکی قہلّمتهوہ لہ ناو مندالّدانی کاغہزدا
ئەنجامی وا زۆر ہییہ بہ نرخ لہ ئەلماس گرانترن
کار گہیشتووہتہ رادہیہک ئەمین فہیزی
بہ قیاس بہ جوہرئیلی ئەمینت ئەخوینمہوہ
تہنیا موعجزہی پیر کاغہزہ، کہ مندالی بہ ہناسہی عیسا
لہدایکبوی زۆری گرتووہ بہ بەرسنگییہوہ وەک مریہم کہ عیسا ی بہ موعجزہ
بوو

یاخوا ہزار سال بمینی و ئەمہ سہیر نییہ
چونکہ شہرہف و گہورہییی تق وەک ہینی خدری زیندہ و ئیلیاسہ
عومری (رہزا) لہم ولاتہدا بہ ہیچ و پووج بەسەر چوو

ئەوئتا كرددوونە گيانەلا، گوناھى بەگەردنى بى پوولییە

لە وەلامى نامەییەكى تریدا، شیخ رەزا، دووبارە ئەوپەیری پیزی بەرامبەری
دەردەخات كە ئەئیت:

الا ای هنرمند یار قـدیمی
توی خسروانرا سزای ندیمی
ز حکمت بپرداختی نامەء ت و
بدادی درآن نامەداد حکیمی
هوای نسیمی از ان گشته نامش
كە جان پروراند هوای نسیمی
بدانش ترا هیچ همتا ندیدم
مگر جوهر فرد و در یتیمی
تو خواهی سفر از یمن دورتر کن
امین فیضیا در دل من مقیمی

واتا:

ئەى یارى هونەرمندى دیزینه
تۆى شایانى هاوده می پادشایانى
لە وێل و كەمالى خۆتەوه نامەكەى خۆت پازاندهوه
جاری خاوهن حیکمەتیی خۆتت لەو نامەیه تدا دا
بۆیه ناوی نراوه (هه‌وای نه‌سیمى)
چونكه هه‌وای شنهبای به‌یانیان (هه‌وای نه‌سیمى) گیان په‌روه‌رده ئەكا
لە زاناییدا كەسم به‌هاوتای تۆ نه‌دى
مه‌گەر تۆ جه‌وه‌رى فرد و دورى به‌تیم (تاقانه گه‌وه‌ر)
هزرت لێیه سه‌فه‌ر بۆ له یه‌مهن به‌ولاهیش بکه
ئەمین فهیزی تۆ له هەر كوێ بى، له دلى مندا جیت گرتووه

که داوا له شیخ رهزا دهکریټ بچیت بؤ به غدا و ببیته شیخی تهکیه ی
تالهبانی، ئەم نەرکه له گه‌ل بیری کراوه ی شیخ رهزا دا نه‌ده‌گونجا . ناتوانیټ،
وه‌کو شیخانی ته‌ریقه‌ت ئیدیعی "که‌رامه‌ت" بکات . ئاماده‌یه بچیته به‌غدا،
به‌لام به‌م مه‌رجه:

مشریم مشرب امین فیضی است
هر دوو از هرد و عالم ئازاده
ای (رضا) تا بمرگ رندی کن
این بود دولت خـدا داده

واتا:

په‌وشتی من په‌وشتی ئەمین فهیزییه
هه‌ردووک له هه‌ردوو دنیا ئازادین و کارمان پی نییه
(رهزا)، تا رۆژی مردن هه‌ر بی موبالات به و گوی به‌هیچ مه‌ده
ده‌وله‌تی خواداده ئەمه‌یه

که باسی په‌که‌تیی بیروباوه‌ری خوئی و ئەمین فهیزی ئەکات ئەلیټ:

ز ارباب دانش امین فیضی یا
ترا امتیازیست کز فن ضیارا
نشانها ست بر اتحاد من تو
زیک مایه گویی سرشتند مارا
زیاد و کم از نام نامیت نبود
برسم جمل گر شماری (رضا) را

واتا:

ئهی ئەمین فهیزی، تو هه‌لاوێرده‌بیبه‌کت له زانایانی تر هه‌یه وه‌ک
زۆر نیشانه بؤ په‌کیتیی من و تو هه‌یه
وه‌ک بلئی من و تو یان له په‌ک مایه دروست کردبۆ

ئەگەر ناوی (رضا) بە حەرفى ئەبجەد بژمىرى
زىاد و كەمى لە ناوى ناودارى تۆ نابتى
چونكە ژمارەى ناوى ھەردوويان بە پىيى (ابجدى) (۱۰۰۱) ھ.

ئەگەر ئەمىن فەيزى بچىتە ميوانىي شىخ رەزا، چۆن چاكەى بداتەوھ؟
كە تەشريفى شەريفى ھات (ئەمىن فەيضى) بەميوانى
لە عوھدەى شوكرى دەرناچم مەگەر خۆم كەم بەقوربانى

كۆچى دوايىي شېخ رەزا

ھەندئى لە نووسەرەكان سالى كۆچى دوايىي شېخ رەزاي تالەبانيان بە ۱۹۰۹ى ميلادى داناوہ. بەلام بەرپيزان د. كەمال مەزھەر و ھەمەبۆر و ئەھمەد تاقانہ، لەسەر ئەوہى كە لە كىلە قەبرەكە نووسراوہ، بە شەوى ھەينىي مانگى موخەرەمى سالى ۱۳۲۸ى كۆچى داين ناوہ. مامۆستاي بەرپيز د. كەمال، لە ژمارەى يەكى گۆقارى كۆپى زانبارى سالى ۱۹۷۳ ئەلئيت ئەمە بەرامبەرى ۱۹۱۰ى ميلادىيە و بەپىي بۆچوونى محەمەدئەمىن زەكى بەگ كە لە كىتەبى (ناودارانى كورد)دا ئەلئيت؛ پۆژى مردنى بە يەكەم پۆژى مانگى موخەرەم داناوہ كە بەرامبەر ئىوارەى پىنجشەمەى ۱۳ى كانوونى دووہمى ۱۹۹۰. بەلام مامۆستا عەبدورەزاق بىمار لە پۆژنامەى (الرقىب) كە عەبدوللە تىف ئنەبىيان لە بەغدا بە زوبانى عەرەبى دەرى دەھىنا، واى بىنيوہ كە لە ژمارەى ۸۲ كە لە ۹ موخەرەمى سالى ۱۳۲۸ى كۆچى بلاو كراوہتەوہ وا ئەلئى:

«لقد اسفنا كل الاسف، لما بلغنا من مرض جناب الفاضل
الاديب الذي سارت يذكر فضائله وورصانه اشعاره الركبان،
الشيخ رضا افندي الطالباني، مرضاً اصاب رجليه فاقعده
وألمه، فنسأل الله له من صميم القلب سرعة الشفاء».

بەلام لە ژمارەى ۸۳ لە ۱۰ى موخەرەم ۱۳۲۸ كۆچيدا ئەلئيت:

«لقد استأثرت رحمه الله بالفاضل والشاعر اللبيب، الذي كان
يعد وجوده فلتة من فلتات الزمن الذي عقلت عن مثله الايام
منذ زمن، الشيخ رضا افندي الطالباني، عصر الخميس عند
قول المؤذن "الله اكبر" توفاه الله عن عمر ناهز السبعين قضاہ
في التحصيل والادب. اما نظمہ في اللغات الاربع عربیة وترکیة

وفارسية وكردية، فهو الذي قد سارت به الركبان وتناقلته
الألسن لسلامته ورقته، حتى اني اذكر اعتراضى عليه رحمه
الله في عدم تدوينه اياه، فاجاب بالواقع بان (ديوانه صدور
الرجال لا بطون الدفاتر) وقد احتفل العموم احتفالاً يليق بنعش
الفقيه، وواروه في مقبرة الشيخ عبدالقادر الكيلاني قدس سره،
واقيمت له تعزية حافلة في زاويته (تكيه) الواقعة في الميدان.
فنسأل الله له العفو والمغفرة والرضوان، ولحضرة كل من
اخوانه وانجاله وعائلته الصبر لينالوا الأجر».

كهوا بوو شيخ رهزا له ۹ى موحه رهمى ۱۳۲۸ كۆچى كه بهرامبهرى ۲۱ى
كانونى دووهى ۱۹۱۰ى ميلادى ئەكا كۆچى دوايى كرد و ئەو بولبوله خوښ
ئاوازه بيدهنگ بوو.

دوا قونانى شيخ رهزا

شيخ رهزا له رۆژى ههينى ۱۰ى موحه رهم ۱۳۲۸هـ كه ئەكاتە ۲۱ى كانونى
دووهى ۱۹۱۰م، له گۆرستانى شيخ عهبدولقادرى گهيلانى، بههاتنى
جهماوهرىكى زۆر، به خاك سپيتردرا و له تهكيهئى تالهبانى له گه ركهئى
(مهيدان) ماته مينيئى بو دانرا و له سهه كئله قهبرهكهئى ئەم شيعره فارسىيه
نووسراوه:

يا رسول الله چه باشد چون سگ اصحاب كهف
داخلى جنت شوم در زمرهء اصحاب تو
او رود در جنت من در جهنم كى رواست
او سگ اصحاب كهف من سگ اصحاب تو

واتا:

يا (رسول الله) چ دهبيت وهك سهگى (اصحاب كهف)
بجمه بهههشت له گهل زومره هاوپتيانى تو
ئهو دهچيته بهههشت كهئى رهوايه من بو جهههههم

ئەو سەگى اصحاب كەھفە، مەن سەگى ئەصحابى تۆ

شىنى شىخ رەزا

رۆژنامەسى (الرقیب) كە لە بەغدا بە زوبانى عەرەبى دەردەچوو دوو شىنى
بلاو كردهو كە دوو شاعىرى عەرەب بۆيان وتوو، بەكەمیان «عطاء الله خطیب
زادە» كە ئەلئیت:

اترضى المعالي ان تناح سواها
وقد علمت ان الفقيـد رضاها
ام الصبر هل يقضى بحسن اصطبارنا
وانفاس محياء الرضاء قضاها
قضى نحبـه والمكرمات تحفه
وتبكيه، لكن ما افاد بكـاها
وكم بكت العلياء ترجو
وهيـهات ان يعطي البكاء مناها
قضى نحبـه ايام عشر محرم
غريباً وحيداً مثل أهل عباها
فلا ابن يبيعه الشراب، ولا اخأ
ولا بنت تجلوهمـه بعداها
فتبأ لدنيا لا ثبات لها، ولا
وفاء، ولايرجى البقاء. بحماها
وطوبى لأرض قد حوت منه اعظما
بها طالما الدهر الخؤون تباهى
وطوبى لقبر قد حوى العلم والتقى
واصناف فـضل لم تكن تتناهى

وطوبى لقبير حل منزلة الرضا
اخو العلم من للمكرمات حواها
لطيف، رقيق القلب، شفاف طبعه
لقد كان من عين الكمال جلاها
فكم عالجت يمناه مرضى ضلالة
فما مسها الا استرد هداها
وكم مدنف اشفت من الجهل نفسه
فرد بآيات القريض شفاهها
وكم كببد حرى شكت من اوارها
رواها بابيات اليه رواها
فلو رقموا يوماً على الطور نظمه
لكنت ترى الطور استحال مياها
فصيح ترى الحر البليغ امامه
كمعدوم نطق لايلم شفاهها
كليم، واقلام المعاني عصية
متى هزها تلف الرجال شباها
كأن القوافي كن في اسر نطقه
تدحرج انى شاء حيث اتاها
فل و لطمت عشر العقول بعشرها
على مثله حزنناً يحق أساها
ول و رأّت الخنساء بعض فعاله
لما ادكرت من بعد ذاك أخاها
فلا كل مفقود من الحر مؤلم
ولاكل نار يهتدي بسناها

ولاكل مغمور بجفن مهنداً
ولا كل عضب للكمأة وقاها
ولاكل ذى جاه عريض بسيد
ولا كل من ساد الرجال حماها
ولا كل مفقود يناح لفقده
ولا كل ذات تفتدى بسواها
لمثل الرضا تجري الجفون بخيعها
لمثل الرضا تفني العيون ضياها
لمثل الرضا تغري الخوادر جيبتها
لمثل الرضا تدمي الاسود جباها
لمثل الرضا في الكون تجرى ماتم
لمثل الرضا تهوى النفوس أذاها
لمثل الرضا يستصعب الحر صبرة
لمثل الرضا تجفو الكرام كراها
حباه اله العالمين جنانه
ولا زال مسروراً بضحية طه

ههروا سهيد مهدي بهغدادى له شارى نهجهف ئەم شيعره عهريبيهي له
ژماره ٩٣ رۆژى ٢١ شباطى ١٣٢٥ رۆمى له رۆژنامهى (الرقيب)، له مهنته مى
شيخ رمزادا بلاو كردووته وه.

قولوا لاطناب العلوم قوضي
هذا الرضا وهو العماد قوضا
من للعلوم الغر بيدي ماخفي
منها بفكر يسبق السيف مضا
من للقفوافي اللؤلؤيات التي
كانت نجوم جبهة الدهر وضا

اصبح وجه الدهر وهو اسود
وكان وجه الدهر فيه ايضا
جوهره لم يحتملها الدهر ان
تبدو، فضمها لقلبه القضا
فللقضا اجاب في رواحه
"ارخ لربه وفاه برضا"

بهییتی ژمارهی ئەبجەدی ئەکاتە ۱۳۲۸ھ

شیخ رەزا و بنەمالەهی (خادم السجاده)

بنەمالەهی (خادم السجاده)، لە پێشوا نیشتەجێی شارێ کۆییە و لە پاشان هاتووونەتە شارێ کەرکووک. هەر لە کۆنەووە بەرمالێکی پێغەمبەر، سەلامی خوای لێ بیت، کەوتوووەتە لایان و پشتاویشت پاراستوویانە و مایان بوووەتە زیارەتگای موسلمانان. هەرچەنێک لە سالانی دواییدا، عەلی ئەفەندی خادیمی سوجادە، لە نووسینیکیدا لە رۆژنامەکان بلأوی کردووە ئیدیعیای ئەوێ کرد کە ئەم بنەمالەییە، لە رەسەندا، لە بنەمالەیی (ئەمەوی)ن، لەبەر ئەو ئەم یادگارە کەوتوووەتە لایان. بەلام هیچ بەلگەییەک بۆ ئەم بۆچوونە نەبوو.

هەر وەکو ئەو قورئانە پیرۆزەیی کە خەلیفە (عوسمان کوری عەفان) کۆی کردووە و لە سالانی شەری رۆس و تورکدا کەوتە دەستی ئەفسەریکی رۆس و ناردی بۆ مۆزەخانەیی (پتروسبرگ) و لە پاشان نێردرایە (تاشقەندی) پایەتەختی کۆماری ئۆزبەکستانی سوۆقیەتی، هەر وایش، لە هەلیکیدا ئەم یادگارە کەوتوووەتە لای ئەم بنەمالە کوردە، کە کورد لە مێژووی دەولەتانی ئیسلامدا رۆلیکی گەورەیان بوو.

لە کاتی حوکمی عوسمانی و لە سەردەمی حاجی ئەمینی خادیم سوجادە، کە پیاویکی مەلا و زانا و ناودار بوو، سولتان عەبدولحەمید فەرمانی داو ئەم زیارەتگەییە ئیستا کە لە کەرکووکە، لە سالی ۱۳۲۳ کۆچی دروست کراو.

لەم بنەمالەییە، رەفییق ئەفەندی خادیم سوچاوە، لە کاتی دامەزراندنی حکومەتی عێراقدا لەگەڵ شێخ حەبیبی تالەبانی و عەبدوللا صافی، بوونە بەنوینەری شاری کەرکووک و لە (مەجلیسی تەئسیسی) بەشدارییان کردوووە وە لە پاش ئەو عەلی ئەفەندی کورپی لە پەرلەمانی عێراقدا نوینەری شاری کەرکووک بوو.

ئەم بنەمالەییە، پشتاوپشت دۆستایەتیەکی قوول و خزمایەتیان لەگەڵ شێخانی تالەبانیدا هەیە. حاجی ئەمین لەگەڵ شێخ عەلی و رەفییق ئەفەندی لەگەڵ شێخ محەمەد عەلی و عەلی ئەفەندی لەگەڵ شێخ جەمیل. لەمە بەولایە هیچ هۆیک نییە کە شێخ رەزا ریزی بەرامبەر بەرمالی پیغەمبەر (د.خ) و هێرشی توند بەسەر نوکەرانی بەرمال بێنێت.

شێخ رەزا لەگەڵ ئەو هەموو هەجوووە نارەوایە حاجی ئەمینی خادیم سوچاوە، ریز و خووشەویستی بەرامبەر ئەم یادگارە پیرۆزە پیغەمبەر (د.خ) دەردەخات و لە چەند شیعریکدا سوپاسی سوڵتان عەبدولحەمید ئەکات کە جێگەییەکی لایق بەم یادگارە دروست کردوووە. لە شیعریکی تورکیدا ئەلێت:

سجاده شریفه تقبیل ایدلرہ
بی شہہدر شفاعت سجاده صاحبی
زحمت ویرردی زائرینہ ضیقت مکان
دگمزدی ذیل پاکنہ ہر عاشقک لبی
تا استلام شہر اول انشا بیوردیلر
عەبدولحەمید خان بو مقامی مرتبی
وارد سمای ہفتہ تاریخکز (رضا)
بتدی طواف خانہء سجادهء نبی

واتا:

ئەوانەمی ماچی سوچاوەی شەریف ئەکەن
هیچ گومانێ نییە کە بەر شەفاعەتی خاوەن سوچاوە ئەکەون

تهنگی جیگه سه‌خه‌تی ده‌ایه زیاره‌تکاران
له‌پی هه‌ر عاشقیگه نه‌ده‌گه‌یشته داوینی پاک
تاگو له مانگی به‌کدا فه‌رمانی دروستکردنی درا
ئهم مه‌قامه‌ی دا عه‌بدولحه‌مید خان
میژووت گه‌یشته ئاسمانی هه‌فته‌م ئه‌ی (ره‌زا)
کوژتایی هات زیاره‌تخانه‌ی سوجاهه‌ی پیغه‌مبه‌ر
۱۳۲۳ کوچی.

له هۆنراویکی تریدا میژووی دروستکردنی ئهم ئابیده‌یه دوویات ئه‌کاته‌وه و
ئه‌لئیت:

دولسون همیشه جیب همایون پادشاه
کیم جود (معنی) (حاتمی) افسانه یاپدیلر
سجاده‌ی شریفه‌یه عبدالحمید خان
پک منتظم عمارت شاهانه یاپدیلر
مرکز جهانه گلمدی مانندی بر ملک
هر کاری یاپدیلر سه‌ملوکانه یاپدیلر
تاریخی مطابق واقع دیدی (رضاً)
(سجاده‌ی پیمبر ایچون خانه یاپدیلر)
۱۳۲۳ کوچی

واتا: هه‌میشه پر بیت گیرفانی هه‌مایون پادشاه
ئوه کتیه به‌خشنده‌ی (مه‌عن) و (خاته‌م)ی کرده ئه‌فسانه
بۆ سوجاهه‌ی شریف، عه‌بدولحه‌مید خان
کوژشکی زۆر ریکی شاهانه‌ی کرد
نه‌هاتووته جیهان شاهیکی وه‌کو ئه‌و
هه‌ر کاریکی کردبیت شاهانه کردوویتی

به پتی ژمارهی نهجهدی، میژووی دروستکردنی ئەم کۆشکه ئەکاته ۱۳۲۳ .
هەر له بابەت ئەم کردەوهیهدا دیسان ئەلیت:

پادشاه آل عثمان یعنی خان (عبدالحمید)
قابل انکار دگل احسان فوق العادهسی
پادشاه؛ انبیایی مس ایدهن سجادیه
گور مدی لائق، زیارتخانهء معتادهسی.
بر زیارتخانهء شاهانه انشا قیلدیلر
آسمان دورنجه دوسون شاه ایله شهزادهسی
پک کوزل دوشمش رضا جوهرلی تاریخکر
(امجد پیغبه رک موقف سجادیهسی)

واتا:

پادشای ئال عوسمان یانی خان عەبدولحەمید
قەد ئینکار ناکریت چاکە ی فەوقەلعادە ی
بۆ ئەوانە ی زیارەتی بەرمالی پادشای پیغەمبەر ان دەکەن
ئەو زیارەتخانە یە ی بە لایق نەزانی
زیارەتخانە یە کی شاهانە ی دروست کرد
تا کو ئاسمان وەستاوہ بوەستی شاه و شازادە ی
زۆر جوان کەوتووہ (رەزا) میژووی جەوہر دارت
(جیگە ی بەرمالی پیغەمبەر خاوەنی مەجد)

شیخ رەزا لەگەل ئەم ھەموو ریزە ی بەرامبەر زیارەتگە ی بەرمالی پیغەمبەر،
لە ھەموو دەر فەتیکدا ھەجووی حاجی ئەمین کردووہ و ھەتا لە ھەجووی
شیخ محەمەد عەلی برازای ئەم جینۆہ بە حاجی ئەمین دەدات:
شیخ کە گەوادئ وەکو (خادمی سوجادە) لە لای
سەیدی حور لە سولالە ی عەلی و فاتمە بی
لە شیعریکی تریدا کە باسی نان و خوانی حاجی ئەمین ئەکات ئەلیت:

خادم سجادهی پیغمبری
کشستی جود و سخارا لهنگه‌ری
اغنیایا خواهند از انعام تو
سینیی شه‌کراو پلاو دوو لهنگه‌ری
ئو کسه‌سی خوانی له بۆ دئ صویح و شام
چی له ئیمه زیاتره غه‌یرهز که‌ری؟

واتا:

ئهی نۆکه‌ری به‌رمالی پیغمبه‌ر
تۆ لهنگه‌ری که‌شتیی سه‌خا و به‌خششی
ده‌وله‌مندان له نان و نیعمه‌تی تۆ
سینیی شه‌کراو و دوو لهنگه‌ری پلاویان ئه‌وی
ئو کسه‌سی سینیی بۆ دئ به‌یانی و ئیواره
چی له ئیمه زیاده غه‌یرهز که‌ری یا که‌ری و
مه‌به‌ستی شیخ محممه‌د عه‌لی که‌ریه

وا دیاره ئه‌م بگره و به‌رده‌ی نیوان شیخ ره‌زا و خادمی سجاده ته‌نیوه‌ته‌وه
و شیخ ره‌زا له شیعریکی فارسیدا ئه‌م هه‌جووه تونده‌ی کردووه.

می‌خواره‌ینم من که مرا باده بیارید
من ساده پرستم، پسری ساده بیارید
چندان خوشم از بچه‌ء کون داده نیاید
گره‌ست یکی بچه‌ء ناگاده بیارید

واتا:

من مه‌یخۆر نیم مه‌یم بۆ بیئن
من بی تووک په‌رستم، هه‌تیویکی بی تووکم بۆ بیئن
من ئه‌وه‌نده‌م چه‌ز له هه‌تیوی قنگدا و نییه
ئه‌گر هه‌یه هه‌تیویکی نه‌گاویاوم بۆ بیئن

نی‌نی غلطم بچه‌ء ناگاده در این شهر
پیدا نشود گادهو، ناگاده بیارید
بایک کفلی گرد قناعت نتوان کرد
کونرا بترمواوی و به‌عراده بیارید

واتا:

نه‌نه، هه‌له بووم، هه‌تیوی نه‌گاوایاو له‌م شاره
دهست ناکه‌وئ، گاوایاو و نه‌گاوایاو (هه‌رچی دهس که‌وت) بیه‌پین
پیاو ناتوانی به‌ته‌نیا که‌فه‌لیکی خری داکه‌وئ
قنگی وا زل بپین به‌ ترامواوی و عه‌ره‌بانه بگوپیزریته‌وه

زان مکتب حربیه که سرچمشه‌ء کون است
چندین نفر و ضابط و بگزاده بیارید
آن صبر ندارم که ز پایش کنم ایزار
دامن بکمر بر زده آماده بیارید

واتا:

له‌و قوتابخانه‌ی جه‌نگیبه که سه‌رچاوه‌ی قنگه
چهند نه‌فه‌ر و ئه‌فسه‌ر و به‌گزاده بپین
ئه‌وه‌نده خوّم پی ناگیرئ تا دهرپیکه‌ی له پی دانه‌مالم
یه‌کیکم بق بپین حازر و ئاماده بی داوینی دیزداشه‌که‌ی کردبی به‌به‌ر
پشتپنده‌که‌بدا

مقصود همین آتش شهوت بنشانم
گر پیر و جوان، گر نر و گر ماده بیارید
گر زانکه فرستاده فرستیده نیارود
از بهر مجازات فرستاده بیاریده

واتا:

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌م ئاگری شه‌ه‌وه‌ته‌م دامرکینمه‌وه
پیر بئی و جوان بئی، نیر بئی و می بئی، هرچی هه‌یه بۆم بئین
ئه‌گهر ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌ینێرن هه‌تیوه‌که به‌ئینی نه‌یه‌ینا،
له‌ سزادا خۆی به‌ئین

ان طالع نحسم اگر آن هم نهدد دست
یک پیر نود ساله‌ء افتاده بیارید
گر پیر نود ساله میسر نشود نیز
فرتوت شده (خادم سجاده) بیارید

واتا:

ئه‌گهر له‌ چاره‌ی ره‌شم ئه‌وه‌یش ده‌ست نه‌که‌وت
پیریکی نه‌وه‌د ساله‌ی لیکه‌وتوو بئین،
ئه‌گهر پیری نه‌وه‌د ساله‌یش ده‌ست نه‌که‌وت
(خادیمو سو‌جاده‌ی فره‌توت و په‌ککه‌وتووم بۆ بئین)

شیخ زه‌زا له‌ مه‌یدانی عه‌شیره‌ت ئاراییدا

بنه‌م‌آله‌ی تاله‌بانی، له‌ پاش بلا‌وبونه‌وه‌ی یازده‌ کوری شیخ ئه‌حمه‌د، له‌
شیخانی ته‌ریقه‌وه‌ بوونه‌ عه‌شیره‌تێکی گه‌وره‌ی شه‌ره‌نگیز، له‌ سه‌رتاب و
حاجیله‌ری قه‌زای خانه‌قینه‌وه‌ تاوه‌کو نزیکێ ناوچه‌ی «دووبز» له‌سه‌ر (زێی
بچووک) ده‌ستیان به‌سه‌ر زه‌ویوزاری هه‌ریمێکی فراوان داگرت. له‌مه‌دا
لووتیان ته‌قییه‌ لووتی هه‌ندی له‌ عه‌شیره‌تانی ئه‌و هه‌ریمه‌. له‌ قه‌زای خانه‌قین
له‌گه‌ل ئیلی باجه‌لان و جموور، له‌ قه‌زای کفری له‌گه‌ل به‌گزادانی جاف و له‌
ناحیه‌ی کۆشک (گل) له‌گه‌ل عه‌شیره‌تی داووده‌ و جه‌باری و به‌گه‌کانی گل و
شیخانی به‌رزنجه‌. له‌ قه‌زای داقوق له‌گه‌ل عه‌شیره‌تی کاکه‌بی و داووده‌ و له‌
ته‌ینال له‌گه‌ل شیخانی به‌رزنجه‌ و عه‌شیره‌تی هه‌مه‌وه‌ند... هتد.
له‌م گیره‌ و کێشه‌یه‌، که‌ بۆ داگیرکردنی زه‌وی و ئاو بوو، گه‌لیک شه‌ره‌وشۆر

له نیوانی تالەبانییەکان و ئەم عەشیرەتەکانە پووی داوێ. شیخ زەزایەش وەکو یەکتێک لە تالەبانی، بەزمانە تیزکەکی، بەهەق و ناھەق، لایەنگیری عەشیرەتی خۆی کردووێ و ھەجووی عەشیرەتانی تریشی کردووێ. ئەوانە لە ھەجووانەدا وتووویەتی، ھەرچەنێک زۆریەیان راست نین، بەلام لە بابەت ھونەرییەو بەھایەکی زۆریان ھەیە و دەبێت تەنیا لەم سووچەو تەماشای بکریین و نەبێتە ھۆی دلگیری ئەو کەسانە کە بە خراپە ناویان ھاتووێ. لەسەر ئازایی عەشیرەتی تالەبانی ئەلێت:

بارەکە لا ئافەرین ئەو عەشرەتی نەصرەت شیعار
 مەردی مەیدان شیری جەنگ ئاوەر ھوزەبری کارزار
 چوار عەشیرەت، کاکەیی و ھەمەوێند و جەباری و داوودە
 ئیتتیفاقیان کرد و ھاتن چوار سەد و پەنج سوار
 ھەر بە ئەوێل ھەملە چەندتان کوشت و چەندتان سەری
 چەند لەشیان لێ بەجی ما، بوون بە طوعمە مور و مار
 ئیستەکەش لەو دەشتە شەپیانە لەسەر لاشە پزیو
 کەرگەس و شاھین و گورگ و مامە پتیوی و کەمتیار
 بەینی بەینەلا (عوبێد)ی فیلەتەن کارێکی کرد
 ھیچ کەسی نایکا مەگەر ھەیدەر بە زەبری زولفیقار
 ھەر سواری فیرقەییکی پارفاند و دایە پیش
 کەوتە سەر کوێخا مەخۆل (عەبدولوھاب)ی نامدار
 لێی خوری وەک شیری غورپان: سا مەرۆ راوھستە بۆم
 ئەو تلیشی (دایە پیزوار)ت بەریشی (یادگار)
 چەکمەیی سووری لە پێدا بوو بەجاری زەردی کرد
 تس لە ملیۆن تێپەری کرد، تر گەیشتە سەد ھەزار
 یەک لە یەک ئازاتر تەعریفی کامیکتان بکەم
 دەک فیدای دەست و تەنگت بێ سولالە شیخ ستار

شەھسوارىكى وەكو تۆمان ھەبى باكمان چىيە
 تۆيش لە ھەقىقەتدا سوارىكى وەكو ئەسفەندىيار
 لىرەدا شىخ رەزا خۆى دەيسەلىتتە كە ئەم مەدحە ھەموو مەجازە. بەلام
 ئەوھى راست بىت لەم شەرەدا تالەبانىيەكان شىكستيان نەھىناوہ.
 ئەم قسانە گشت مەجازن گەر ھەقىقەتتان دەوى
 بەذلى نان و ھىمەتى پىرانە بۆتان كەوتە كار
 بىگومان شىخ رەزا ئەم ھەموو ھەلئانەى بە بەلاش نىيە:
 جائىزەم مەطلووبە ئەم مەدحەم بە خۆپراى نىيە
 ھورتمانىش بى (رضا)م گەر ھىچ نەنننر يا ستار
 لەم شىعەرھىشيدا دووبارە باسى ئەم شەرە ئەكات و ئەلىت:

سى عەشىرەت بوون بەيەك تا رىشەمان دەرکەن بە يەكجارى
 جەبارى و داوودە و كاكەيىكانى (دايە رىزوارى)
 قەسەمىيان خوارد بە رووحى سەيد براكە و گۆرى خان ئەحمەد
 بە كەللەى خووگ و شاخى گاوە حۆل و گوشتى مردارى
 دەبى ئىمرۆ بەجارى قەتەى نەسلى (تالەبانى) كەين
 تەقوتۆقيان كە ھەستا گوللە ھەر وەك تەرزە دەبارى
 سوارەى تالەبانى دەرپەرین، وەك رۆستەمى دەستان
 فىرارىيان ئىختىيار كرد سەيدەكانى باوہ يادگارى
 فىرارى كاكەيى ھەر نەيسە ئەمما گوپى فەلەك كەر بوو
 لە جەرت و فەرتى ئاغای داوودە و ساداتى جەبارى

لەشكرى تالەبانى بۆ سەر داوودە

لەبەر سەرنەكەوتنى لەشكرى داوودە و ئىلە سوپىندخوارانى بەسەر
 تالەبانىدا شىخ ھەمىدى تالەبانى كە زانى داوودە خەرىكى كۆكردنەوھى
 لەشكرىكى تريبە بۆ تۆلەسەندنەوھى شەرى شىكستى پىشوو، دەسپىشخەرى

کرد و لهشکرێکی له تالهبانی و گل و زهنگنه و رۆغزایی جاف کۆ کردوه و دایه سههر دێهاتی (تاویر و تالا و نهيجول)ی داووده. ئەوهی سههره، شێخانی تالهبانی لهگهڵ زۆریهیی ئاغاکانی داووده، له ریگهی ژن و ژنخوازهوه زاوا و غهزور و خالۆزا و پوورزان. لهگهڵ ئەم ههموو خزمایهتییهش ئەم ههموو شههره خویناوییه له نێوانیاندا رووی داوه.

لهم شههرهدا گهلیک پیاوی ئازا له ههر دوو لا بهشدارییان کردوه. وهکو شێخ ههمید که پیاویکی که له مێرد و نهترس بوو شێخ رهزا بهم شیعهرهدا باسی لهشکر ئازایی شێخ ههمید ئەکات و وهکو لهشکرێ نيزامی بۆ شههری رێکی دهخات. له زهنگنهکان باسی ئازایی ئەمین قادر زولهیخا ئەکات. لهم بنه ماله قادر زولهیخا و ئەمینی کوری و رۆسته م کوری ئەمین بهیهکه سوار و که له مێردی ناویان دهرهینابوو. ههروا باسی ئازایی و نهترسی جافهکان ئەکات و به گیان پۆلا ناویان دهبات. له داوودهکانیش پیاوانی ئازا وهکو مههمد و ئینجه بهگ عهباس ئاغا به ئازایی ناویان دهرهینا بوو.

لهم شههرهدا داوودهکان شکست دێن و خۆیان له قهلاکانیان قایم دهکهن. شێخ ههمید ههلهتهی قهلاکان دهبات و ژنه تالهبانییهکانی ئاغایانی داووده ههلهله بۆ خزماتی تالهبانیان ههلهدهن و: «حیزانه خۆتان بگرن له بهردهم ههمید» تانه له مێردهکانیان دهدهن. یهکیک له ئاغایانی داووده به برینداری بهجی دهمینیت و شێخ تههای شێخ صهمدی پوورزای خۆی دهباته سههری بۆ پاراستنی، سوارێکی رۆغزایی سویندی لی دهخوات: «به کهلامی خوا چهکمهی زهردی له پیدایه هه ئهیکوژم و تهقهیهک ئەکات و ههر دووکیان ئەکوژیت».

داوودهش لهم شههرهدا ئازاییهکی زۆریان نواندوه، شێخ رهزایش دانی پێ دهنیت بهلام ئەلێت:

عهشرهت ئازایش بێ که نامووس نهبی بێ فهدیهیه
 عهشرهتی بێ غیرهت ئەمرۆ عهشرهتی (داووده)یه
 فهرموون لهگهڵ باسی ئەم شههرهدا وهکو شێخ رهزا دهیگیرێتهوه:

ازان سو چ و (داووده) لهشکرکشید
ازین سو بجنبید (عبدالحمید)
بفرمود تا (تالبانی) گروه
نستند برخانهء زین چوکوه
برانگیخت آن اشقر دیو زاد
چو پوستم یکی سان لشکر بداد
جناح ازچپ و راست برپای کرد
بقلب اندرون خویشرا جای کرد
گروهی فرستاد بر میمنه
ز گردان گردن کشی (زنگنه)
به رنج اندرون دریکن مصاف
گروهی ز فولاذ جانان (جاف)
پی چرخ گردون گروهی دیگر
ز چابک سواران سه تا بسر
به مستی دگر رزم جوین (گل)
زیر دست زور آورد شیری دل
نخستین از (گل) علم پر فراخت
ب (تاویر) و (تالا) و (نیجول) تاخت
ز ان دوده جای (داووده) بود
بمردان جنگی بر آمده بود
(ممد نام سالار آن انجمن
که گفتی کسی نیست همتای من

واتا:

که (داووده) له ولاره لهشکریان هیئا
عبدالحمید له ملاوه بزوت

فہرمووی کہ دستہی (تالہبانی)
 وہکو کئیو لہسہر پشتی زین دانیشتن
 ئہو ئہرژنگہ بیچووہ دیوہ راپہری
 یہکینکیش وہک ریوستہم لہشکری ریز کرد
 قوآئی لہ راست و قوآئی لہ چہپ دانا
 جئی خۆی لہ ناوجہرگہی لہشکردا کردہوہ
 دستہیہکی نارد بق لای راست
 لہ کہلہمیردانی مل دانہنہوانی (زہنگنہ)
 بق شہری چہرخی گہردوون دستہیہکی تری
 نامادہ کرد لہ چابووک سوارانی سی تا بسہر
 لہ لایہکی تریشہوہ شہرہنگیزانی (کل)
 زہبہردہست زۆر ہاورد و شتیردل
 یہکہم کہس لہ گلان ئالای ہہلگرت
 ہیرشی بردہ سہر (تاویتر) و (تالا) و نہیجول
 جئی داوودہ لہو دوو دییہدا بوو
 پر بوون لہکہلہمیردانی شہرکہر
 گہورہی ئہو کۆرہ (مہمہد) ناوی بوو
 ئہیوت کہسی نییہ ہاوتای من

منم وارث تخت (اسکندری)
 جہانرا سزاوار سر عسکری
 نژادم ز (خورشید خاور) زمین
 منم تس خاقان و سالار چین
 بمن راست شد پشت (داوودی)یان
 زین بر کنم بیخ (محمودیان)
 بگفت این دو لشکر بینجول ماند
 خدا صد سواری بتعجیل نارد

رسیدند سرره گرفتند تنگ
بر انگیخت دهمان آمد بجنگ
برادرش مدحت پس پشت او
تفنگ سیه لوله درمشت او
پر آورد چند آتش کسارزار
بسی برنیامد که برگشت کار
جوانی ز خویشانی او گنجه نام
همی راند برتو سن بتزگام
زنندش یکی گله برتو سنا
بغلطید برخاک لرزان تنا
دلیران گرفتند پیراهنش
کفن گشت بر گنجه پیرآهنش
بر آن خاک شد پیکرجان چاک
یکی گنجه را کرد باید بخاک
تنی چند که بودند خویشان او
دران حمله گشتند قریبان او

واتا:

منم میراتگری ته ختی نه سکه ندهری
شایانی سه رله شکری جیهانم
له رهگزی خورشید زهمینم
منم نهوهی خاقان و سالاری چین
به من پشتی داووده راست بووه ته وه
له بن ریشهی مه محمودیان دهر دینم
وتی نه دوو له شکره له نه یجول بمین
خوا سهد سواری به په له نارد

گه‌یشتن و سه‌ره ریگه‌یان تون گرت
 «ده‌همان» راپه‌ری و هاته کۆری شه‌ر
 (مه‌دحه‌ت)ی برای له پشت سه‌ریه‌وه
 تفه‌نگیکی سی لوله‌ی له‌مشتیدا بوو
 چه‌ند ته‌قه‌یه‌کی کرد و شه‌ر هه‌لگیرسا
 ئه‌وه‌نده‌ی پی نه‌چوو بارودوخ گۆرا
 لاویکی گه‌نجه‌ ناو له خزمه‌کانی
 به‌پشتی ئه‌سپه سه‌رکیشه‌که‌یه‌وه تاوی ئه‌دا
 گولله‌یه‌کیان نا به ئه‌سپه‌که‌یه‌وه
 به لاشه‌ی په‌له‌قاژه‌که‌ریه‌وه له ناو خاکدا گه‌وزا
 قاره‌مانان جله‌کانی ژیریان گرت
 گه‌نجه ئه‌و جلانه‌ی بوون به کفن
 لاشه‌ی به‌سه‌ر ئه‌و خاکه‌وه له‌ت له‌ت بوو
 ده‌بوا یه‌کیک له خاکدا بیشاریتته‌وه
 چه‌ند که‌سی که خزم و که‌سی بوون
 له‌و هیرشه‌دا بوون به قوربانی

چو (داووده) دید اتش تیزخیز
 همان گه‌ گرفتند راه‌گریز
 بطاس اندرون مه‌ره انداختند
 تکا در سوی قلعه‌ها تاختند
 دبیری که خوانند اورا امین
 بر آغا حمد حمله‌ پرداز کمین
 بر او بانگ یرزد که سرعسکرا
 مرو تا بدانی نشان مرا
 منم پور قادر زلیخای شیر
 چه قادر زلیخا و چه (اردشیر)

شنیدم که آغا دران گیروار
همی راند مرکب سرا سیمه‌دار
فرومانده گفستی بدست اجل
چو مسهل خو رانش عمل بر عمل
عنانش زکف رفته لرزان چو بید
امین درپسش همچو دیوسفید
دراین بود کار و سرشرا ببند
چو جاد و گرانرا کنند حیلہ بند
بزیر زمین کشته شد بازپا
بتمثال آن مرد جنگ آزما
به اسب دیگر تا امین شد سوار
بزد خیمه آغا بصرح حصار
چو پوشیده رویان بی آبرو
بکنجی در آن قلعه بنهفت رو

واتا:

که (داووده) بلّیسه‌ی ناگریان دی
رپگهی هه‌لاتنیان گرتنه بهر
موریان خسته تاس و ناو ژووره‌وه
هر به‌غار به‌ره‌وه‌لاکان تاویان دا
بنووسی که پئیان ئه‌وت ئه‌مین بوو
له‌که‌مین‌ه‌وه هپرش‌ی برده سهر ئاغا مه‌مه‌د
لیی خو‌ری وتی: ئه‌ی سهر‌له‌شکر
مه‌رّو تا ناو‌نیشانی من بزانی
منم رّوله‌ی قادر زوله‌بخای شیر
چه قادر زوله‌یخا و چه ئه‌رده‌شیر

بیستم ئاغا لهو بگره و بهردهیهدا
 به سهراسیمهیی ئهسپهکهی تاو ئهدا
 ئهتوت به دهستی ئهجهلهوه داماوه
 وهک دهرمانی رهوانی خواردی جار
 له دواى جار عهملهی ئهکرد
 جلهوی ئهسپهکهی له دهس دهرچوو بوو
 وهک بی ئهلهززی ئهمینیش وهک دیتو
 سپی ههر بهدوایهوه بوو
 لهم حالهدا بوو ئهوه بهم جوره کهوته داوهوهی
 وهک جادووگهر به فیله بیهستنهوه
 ئهوه تیزرهوه له ژیر زهویدا کهوت
 وهک ئهوه مهرده شهپر تاقی کهروهه
 تا ئهمین سواری ئهسپتکی تر بوو
 ئاغا له حهوشهیی حهسارهکهدا دهواری ههلهدا
 وهک ئهوه بی ئابروویانهی که پروویان ئهشارنهوه
 له گۆشهیهکی ئهوه قهلایهدا پرووی خۆی شاردهوه

دریده شـشـدش پردهء نام و ننگ
 زنام آوری یادماندش بچنگ
 بسر برد آن روز باصد هراس
 در آن قلعه تا رفت از شب دوپاس
 شبی تیره فرصت غنیمت شمرد
 بیرون رفت راه دراجی سپرد
 بدراجی آمد جگر خسته باز
 چو دراج بر جسته از چنگ باز
 جنان ملک و مالش بتاراج شد
 بیک بازیء چرخ دراج شـشـد

کسی را که برداشت پاشای جاف
 تواند کند بر نظر کوه قاف
 چو محمود پاشا در این ملک نیست
 دراجی کدامست داووده کیست
 سگ کیست (داووده) دودکی
 زند پهنجه با جعفر برمکی
 عشایر همه بندگان دیند
 بر آورده دودمانان ویند
 پس این دودمان واجب الحرمتند
 اگر راست خواهی ولی نعمتند
 یکی از دوعا گوی ایشان (رضا) است
 (رضا) را که گرخشم گیرد قضا است

واتا:

به لام پهردهی ناو و شورمتی در ا
 ته نیا بیره وهریبه کی به دهسته وه ما
 نه و پژهی به صده ترس و لهرز برده سهر
 تا دوو پاس له شه و تیپه پری
 شهوی تاریکی به فرصت زانی
 هاته دهره وه و پی دراجی گرتنه بهر
 به دلی ماندوووه هاته وه دراجی
 وهک پژهی له چنگ باز هه لاتبی
 مال و مولکی وا به تالان ریوی
 به تاقه یاریبه کی بازی گهردوون بوو به پژهی
 که سی که پاشای جاف هه لی بریبی
 نه توانی به روانینی کیوی قاف له بن هه لگه نی

ومکو مەحموود پاشا لەم ئارادا نەبێ
 دراجی کامەیه و داوودە کێیە؟
 داوودەى حیز سەگی کێیە
 تا پەنجە لە پەنجەى جەعفەرى بەرمەکی بدات
 عەشیرەتان هەموو بەندەییی ئەون
 بەرز کراوەی بنەمالەى ئەون
 لەبەر ئەو ئەم بنەمالەیه پێویستە قەدریان بگیرێ
 ئەگەر راستت ئەوێ وەلى نىعمەتن
 (رەزا) یەکیکە لە دوعا گۆيانى ئەوان
 ئەو رەزایەى ئەگەر رقی هەستى ئەبێتە بەلای خوا

شیخ رەزا زۆر شانازی بە ئازاییی شیخ حەمیدى ئامۆزایەوه کردوو و
 ئەلێت:

حەیدەرى کەر راه یاخو خالیدی ئیبنی وەلید
 رۆستەمیکە رۆژی دەعوا بەینى بەینەلا (حەمید)
 هەروا ئەلێت:

(شیخ حەمید) گەرچی لە قەبیلەى ئیمەیه
 (ئەحمەد ئاغای یەعقوب ئوغلى) ئیمەیه
 کەچی لە دژی ئاغای جەبارى دلى سارد نابیتەوه و ئەلێت:
 لە سوورەى سەر خېرم ئاگر دەبارى
 کوتامە ژیر گونى ئاغای (جەبارى)

هەجووی کاکەیی

هیچ گومانی تێدا نییه کە شیخ رەزا لەبەر ناکۆکیی نیوان عەشیرەتى
 تالەبانى و کاکەییەکان ئەم هەجووهى خوارهوهى کاکەیی کردوو. بەلام کە
 تەماشای ئەم هەجووه دەکەین، لەگەڵ هەجووی عەشیرەتى داووده و جەبارى

جیاوازه و بهجۆریکی وا باسی، نهینیهکانی ریبازی کاکهیی ئەکات، پتویسته هه‌ندیک له بنچینهی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی کاکهیی قوول بینه‌وه، چونکه هه‌موو ریبازیکی سیاسی و ئاینیی نوێ گه‌لیک ناتۆره‌ی بۆ هه‌لبه‌ستراوه، به‌تایبه‌ت ئەگه‌ر ئەو ریبازه به‌جۆریکی نه‌ینی بووبیت.

کاکه‌یی چین و بۆج ریبازیان نه‌ینی بووه؟

له کوردستانی خواروودا ناوی کاکه‌یی به‌و تابه‌فه ئاینیه‌یه ئەلێن که له رۆژئاوای ئێران به (عه‌لی ئیلاهی) ناو ده‌برێن. به‌لام پیاوه ئاینیه‌کانی خۆیان ناوی «ئه‌هلی حه‌ق» له خۆیان ده‌نێن. ده‌بیت ئه‌وه‌یش بزانی که هه‌ندیک ریبازی مه‌ذهبه‌یی تریش هه‌ن ئەم ناوه له‌خۆ ده‌نێن، که هه‌مووی؛ ریز و خۆشه‌ویستی ئەم ریبازانه‌یه به‌رامبه‌ری یه‌کیک له هه‌ره که‌له‌یه‌به‌رانی ئیسلام، عه‌لی کوری ئەبی طالب ده‌گه‌یتێت. ده‌بیت ئه‌وه‌یش بزانی که خاوه‌نی ئەم بیروباوه‌رانه ناتوانن به‌بیاکی راستیی بیروباوه‌ریان بخه‌نه ژێر ده‌ستی ئەوانه‌ی که باسیان ده‌که‌ن، چونکه ئەم بیروباوه‌رانه وه‌نه‌بیت ته‌نیا به ده‌رکه‌وتنی ئیسلام و ره‌هه‌به‌ریکی وه‌کو عه‌لی کوری ئەبی طالب ده‌رکه‌وتبێ، بگه‌ر بن و بنچینه‌یان تیکه‌لی گه‌لیک له بی‌ری کۆنی کورددا بووه و به‌چه‌شنیکی جۆراوجۆر ده‌رکه‌وتوون.

ئه‌هلی حه‌ق؛ تابه‌فه‌یه‌یک زۆربه‌یان له کوردستانی رۆژه‌لات و کوردستانی خواروودا، له یه‌که‌م پله‌دا له نێوان کوردانی کۆچه‌ری ره‌شمالنه‌شین و سه‌نه‌تکارانی شاراندا بلۆ بووه‌وه.

جێگه و بنچینه‌ی بلۆبوونه‌وه‌ی ریبازی ئەه‌لی حه‌ق، به‌پێی ده‌سنوسه‌کانی خۆیان، تاوه‌کو سه‌ده‌ی هه‌فته‌می کۆچی، لورستان بووه و له‌وتۆه به‌ره‌و رۆژئاوای کوردستان؛ کرماشان و سه‌نه بلۆ بووه‌ته‌وه و ئیستا زۆربه‌ی کوردانی گۆران و هه‌موو ئێلی قه‌لخانی و سنجاوی و به‌شیک له که‌له‌ور و زه‌نگنه و عوسمانه‌وه‌ند و جه‌لاله‌وه‌ند له شاره‌کانی قه‌سری شیرین و کرند و سه‌ره‌پێلی زه‌هاو له‌سه‌ر ریبازی ئەه‌لی حه‌قن. له کوردستانی خواروودا؛ له

ناوچه‌کانی سلیمانی و کهرکووک و خانەقین و دەرووبەری مووصل و هەندێ لە کوردستانی ژوروو لە تورکیا لەسەر ئەم پیتازەن.

بۆ زانیی راستیی بیروباوەری ئەهلی حەق، لە ژێر تەئسیری کۆمەلایەتی، که لە میژووی سیاسی و کۆمەلایەتی کوردستان جیا نابنەوه، که بێگومان که پاشماوهی بیروباوەری ژۆر کۆنی کورد لە نیوان باوەری ئەهلی حەق بەشێوهی شەر لە نیوان لایەنگیرانی «عەلی» و لایەنگیرانی «معاویە» دا خۆی دەرئەخات. لەبەر ئەوه ناتوانین بڵێین ئەم بیروباوەرە ئاینیکی کۆنی کورده تیکەلی ئاینی ئیسلام بووه یان پیتازیکی ئیسلامییە هەندێ باوەری کۆنی کوردی تێدا ماوهتەوه.

لە کتیبیکی پیرۆزی خۆیاندا بە زویانی کوردی گۆرانی ئەلێت:

پارســــان وراه، رای هەق راسین، برانان و راه

پاکی و راستی، نیستی ورده ئا قەدەم و قەدەم تامنزلگاہ

کتیبی پیرۆزی ئەهلی حەق، وهکو گۆرانیی سۆزی دەرۆیشان، لە عیبادەتدا بەئاهەنگیکی تاییەتی لەگەڵ سازی (تەمورە) دەوتریت.

ئەهلی حەق باوەریان بەوهیە که حەفت فریشتە هەن، لە دەورانی جیاواز بەناوی جیاجیا، لە گیانی هەندێ پیاوچاکاندا دەردهکەون، وهکو لە کتیبی

پیرۆزیان لە (شانامەیی حەقیقەت) دا ئەلێت:

که عدل خدا این بود درفنون

هر انکی بمیگرد بدوران برون

هر آن بودش به دونیا مکان

بیاید به عقبی بود آن چنان

چو موزون بگردد حسابش بکار

دو باره بیاید بدون شمار

چنین تا کند طی همه آن هزار

در آن اخر روز از امریار

وگر دون بدون در زمان نیست راست

خدا در کجا عدل او کجاست

نیشانه‌ی ناشکرای نُه‌هلی حق هیشتنه‌وه‌ی سمیله که ده‌بیت لئوی سه‌روو داپوشیت، له‌سه‌ر نُه‌و باوهره که نیمامی عه‌لی قه‌یچی سمیله نه‌ده‌بری. هه‌روا له بیروباوه‌ریاندا پاراستنی سپ (نه‌ینی) که بناغه‌یه‌کی میژوویی و کۆمه‌لایه‌تیی هه‌یه. «دشت پیر و دلیل، جم و جمخانه، خانه‌دانانی حه‌قیقه‌ت، روژه سه روزدا نام برد».

نُه‌وه‌ی جیی سه‌رنجه؛ له صه‌ده‌ی حه‌فته‌می کۆچیدا، به‌درکه‌وتنی نوئیکه‌روه‌ی نُه‌م ریپازه، که هه‌ندیک به‌دامه‌زینه‌ری داده‌نین، که «سولتان سوهاک» شپه‌ویه‌کی تری وهرگرت، که میله‌تی کوردی بۆ روژی ته‌نگانه ناماده ده‌کرد. وه‌کو ده‌سنیشانکردنی خانه‌دانانی حه‌قیقه‌ت و سپ پاراستن و سزای سپ ده‌رخستن و هه‌لبژاردنی (پیر و ده‌لیل) و دامه‌زاندنی کۆری ئاینی (جمخانه) و ئادابی تایبه‌تی «روژی سی روژه» و یاسای تری که سولتان ئیسحاق (سان سهاک) به‌بنه‌ره‌تی حه‌قیقه‌ت دای ناوه، هه‌ر له‌سه‌ر هه‌مان ریپاز ده‌روئن.

هیچ گومانی نییه که هو‌ی داریشتنی هاوکاری و یه‌کگرتنی ده‌سته‌کانی نُه‌هلی حه‌ق له‌لایهن سولتان سوهاکه‌وه دوو شت بووه، یه‌که‌میان؛ هه‌ره‌شه و مه‌ترسی سوپای (مه‌غول) که له‌و کاته‌دا، ناوچه‌کانی کوردستانی روژه‌ه‌لات و کوردستانی خواروو بوون و دووه‌میان؛ بۆ پاراستنی ریپاز و ئادابی میله‌تی کورد که له ژیر پاله‌په‌ستوی ریپاز و ئادابی میله‌تانی تره‌وه بوو.

سولتان سوهاک، له پاش داگیرکردنی به‌غدا و پامالکردنی خیلافه‌تی عه‌باسی له‌لایهن (هو‌لاکۆ) وه. بۆ به‌ره‌ه‌ستی مه‌غوله‌کان، باره‌گه‌یه‌کی تایبه‌تی، به‌شپه‌ویه‌کی ریپازی ئاینی دامه‌زینیت، بۆ یه‌کگرتن و هاوکاری له ئینوان هه‌موو تایه‌فه‌کانی نُه‌هلی حه‌ق و هه‌موو نُه‌هلی حه‌ق له ژیر سه‌رکرده‌ی حه‌وت خانه‌داناندا ده‌به‌ستیه‌یه‌که‌وه. نُه‌مانه‌یش؛ خانه‌دانی شا ئیبراهیم، خانه‌دانی عالی قه‌له‌ندر، خانه‌دانی باوه‌یادگار و خانه‌دانی سه‌ید نُه‌بولوه‌فا، خانه‌دانی

میره سوور، خانه‌دانی سهید مسته‌فا و خانه‌دانی بابو عیسا. ئەم خانەدانانە بە «هەفتەوانە» ناو دەبرێن. لە پاشاندا بە‌پیتی پێوستی، خانەدانانی زولنووڕ و ئاتەش بەگ و شا‌ه‌یاس و بابا‌ه‌یدەریش خزانە پالیاں. ئەم بنە‌مالانە، کە بە سهید ناسراون، تاكو ئیستایش لە نیوان میلیله‌تی کورد جێی ریزن.

لەبەر ئەوه، ئەگەر شیخ رەزا لەو شیعەریدا کە بە‌سەر کاکە‌یییەکاندا هە‌لی داوه، بە‌هۆی دووبە‌ره‌کیی نیوان ئەوان و عە‌شیرە‌تی تالە‌بانیه‌وه و لە‌بەر ئە‌وه‌ی ئاداب و ریتبازی کاکە‌یییەکان تاكو ئیستا زۆر‌بە‌ی نە‌پنن، لە‌بەر نە‌زانینی راستیی ئەو ریتبازە، گە‌لیک بالۆ‌رە‌یان بۆ ریک خستوون.

هەر لە‌بەر دەر‌خستنی هە‌ندی لە راستیی ریتبازی ئە‌هلی‌حق، کە کاکە‌یی بە‌شیکن لە‌وان، بە‌پیتی زانیمنان ئە‌مه‌مان روون کردە‌وه. کە ئە‌وه‌ی شیخ رەزا، لە‌بابە‌ت ئادابی کاکە‌یییە‌وه ئە‌لیت راست نییه. لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌شدا شیعەرە‌کانی شیخ رەزا، لە‌گە‌ڵ هە‌موو ئە‌و بالۆ‌رە‌یه‌ی کە بۆ کاکە‌یییە‌کانی ریکی خستووه، رە‌ونه‌قی هونە‌ریی هەر هە‌یه. خوا لێ‌خۆ‌ش‌بوو، سه‌ید فە‌تاح ئا‌غای سه‌ید خە‌لیل کە یه‌ک‌یک بوو لە‌ پیاوه‌ ناسراوه‌کانی کاکە‌یی، گو‌یی بۆ شیعەرە‌کانی شیخ رەزا شل دەر‌کرد و هیچ د‌لگیر نە‌دە‌بوو. بە‌و هیوایه‌وه کە برا کاکە‌یییە‌کان وە‌کو هە‌موو ئە‌و کە‌سانە‌ی بە‌ر پە‌لاری هونە‌ری شیخ رەزا کە‌وتوون و د‌لگیر نە‌بوون ئە‌وانیش د‌لگیر نابن.

تالە‌بانی، لە‌ ناوچه‌ی لی‌وای کەر‌کووک، لە‌سه‌ر حیسابی عە‌شیرە‌تانی ئە‌و ناوچه‌یه‌ تە‌نینه‌وه و رووبە‌روویان بوونه‌وه. لە‌وانە کاکە‌یی و دا‌ووده و جە‌باری و هە‌مه‌وه‌ند... هتد. شیخ رەزا ئە‌لیت:

چوار عە‌شیرە‌ت، کاکە‌یی و هە‌مه‌وه‌ند و جە‌باری و
دا‌ووده

ئیتیفایان کرد و هاتن چوار‌سه‌د و پە‌نجا سوار
شیخ رەزا لایە‌نگیری عە‌شیرە‌تی خۆی و هە‌جووی ئە‌وانی تری کردووه لە‌م
هە‌جووه‌ی کاکە‌ییدا ئە‌لیت:

بابان باشنده بر باطمان یشیل وار*
 امام القوم فی تقسیم شه‌لوار
 هه‌تانه هه‌ر وه‌کو بیستوومه به‌زمی
 له سالی‌کا شه‌وی یاران دیندار
 ده‌بستن حه‌لقه‌یی وه‌ک عیقدی په‌روین
 له جینگه‌یه‌کی خالی لیس فی‌ه ده‌یی‌ار
 به‌چۆکا دئی قوته‌ی مل نی‌رکه کاردوو
 وه‌کو بولبول ئه‌خوینی وه‌عضی گوفتار
 ده‌خوینی مرثیه‌ی مالووسی مه‌رحوم
 یه‌کانه‌ی گون ره‌ش و گا حوولی شاخدار
 وه‌کو باران به‌کلکی پیره‌ سه‌گدا
 به‌ریشی داده‌چۆرئ ئه‌شکی خون بار
 له پاش ئیکمالی ره‌سم و ماتهم و شین
 وه‌رین ده‌س پی ده‌کا وه‌ک که‌لبی هه‌وشار
 مه‌عازهللا ئه‌لی (یا ایها القوم)
 درۆیه حه‌شر و نه‌شر و جه‌نات و نار
 له گوئی مه‌گرن قسه‌ی ئاخوونی شیعه
 به‌ ئاشووین مه‌لای سه‌ر لنگه‌ ده‌ستار
 غه‌ره‌ز له‌م چرت و پرت و فاک و فیکه
 ئیطاعه‌ی ئه‌شقیایه‌ و ده‌فعی ئه‌شرار
 حلوولی مه‌ذه‌به‌بیکه‌ بی‌ گرئ و قوورت
 ته‌ناسوخ ریگه‌یه‌که‌ راست و هه‌موار
 بیحه‌مدیلا نه‌ما (کاک ئه‌حمه‌دی شیخ)
 زه‌هاوی مرد و گوژی گوم بوو (چاومار)

ئەگەر بى (شىخ عەلى) ش دەفەولبە لا بى
 ئىتر دنيا دەبىتە عەينى گولزار
 بمىنى يا نەمىنى چى لە دەس دى
 بە تەنيا (شىخ پەزا) كەى ھەرزە گوفتار
 ئەگەر مشتە و مشاريش بى زمانى
 عىلاج دەكرى بەمشتى پر لە دىنار
 بە دىنارى عىلاج كەن يان بە سمتى
 بلوورينى كورىكى سادە روخسار
 ئەزىزان مەزھەبى يارانى جەم جەم
 لەسەر سى پوكنە، ئەوہل: تەركى ئازار
 دووہم ئىكرامى ضەيف و شەرتى ثالث،
 لە ھەردوو عومدەتر كىتمانى ئەسرار
 ئەمانەش جوملە پەشمن ئەسلى مەقەسە
 چوارە پىت بلىم ئەى پىرى ھوشيار
 شكستەى جەوز و تولى سەوز و كەلبەى
 بەرازى بۆز و كەللەى خوگى مردار
 ئەگەر دەرچى لەسەر ئەم دىنە رووحت
 دەچىتە قالبىكى شوخ و نازدار
 ضەيف بى خوانەخواستە ئىعتىقادات
 بە ئاين و بە ئەركان و بە ئەطوار
 نەكەى تەرسىك بەریشى خەلفە باپىر
 نەدەى گانى لە رىگەى (باوہ يادگار)
 شىاكەى كاوہ حوول نەگرى لە رىشت
 نەچىتە ژىر كولىنى (دايە رىزوار)

قهپۆزت دانەپۆشى بەر سمیلت
 بەسەر ملتا نەیی وەک یالی کەمتار
 لە قیبلە (مستەفا) روو وەرنەگێری
 لە پێگە شەرعدا نەمری گوناھکار
 لە پەشمی ریخناکی بەر سمیلت
 نەپسەن سەرکەلە و دەسبەند و ھەوسار
 کە مردی رووچی ناپاکی بە چوستی
 لە ئینسانی ئەچیتە شەکلی سەگسار
 وەرن یاران شەوی مיעادە ئەمشەو
 لە پێ دەری فری دەن یار و ئەغیار
 شەوایی زەرد و سوور وەک خەرمەنی گول
 لەسەر مافووری زەرد رووی کەن بەخەروار
 شەوایی خامەک و زەر بەفت و خارا
 لەسەر یەک دای بنین وەک مالی توجار
 کەنیز و خانم و خاتوون و خادیم،
 فقیر و مونعیم و دەرویش و سالار
 نەدیم و نوکەر و ئاغا و ئەفەندی
 لە دەوری دانیشن وەک خەتی پەرگار
 لە نەزمی بەزمی جەم ساقی بگێری
 شەراب و لی بدا موطریب لە مزمار
 نەبیذ و شەربەت و نوقل و مەزە و مەھی
 دەف و تەمبوور و ساز و بریط و تار
 دەبی ئەم بەزمە ھەر بەم نەزمە پروا
 ھەتا دوو حیصصە رابووری لە شەوگار

که دنیا بوو به رووی قهیماس زهنگی
 سره‌ی به‌شکردنی شه‌لواره نه‌مجار
 به قورعی مه‌عه‌له‌ت یه‌ک یه‌ک به‌شی که‌ن
 مه‌پرسن نه‌قره‌با و قه‌وم و که‌سوکار
 مه‌پرسن دایک و پوور و خوشک و خوارزا
 له ژیر کورکه‌ی به‌رن بی قه‌ول و گوفتار
 مثالی قه‌ولی باوه باوه و میره میره
 میثالی کیپر و کوز هه‌روه‌ک کون و مار
 به‌شه‌رعی مه‌زده‌ک و ناینی باب‌ه‌ک
 دخوولی جائیزه ئیسمی کونادار
 (فه‌ییا سادتی للواطء والنیک)
 لقد علمتکم تقسیم شلوار)
 چرا پف لی که‌ن و شی‌رانه هه‌ستن
 شه‌قی هه‌لده‌ن له په‌رده‌ی عیصمه‌ت و عار
 سه‌ر و ده‌رپی به‌رن بی فه‌رق و ته‌میز
 مه‌پرسن نه‌قریبا و قه‌وم و که‌سوکار
 شه‌والی هه‌رکه‌سی به‌ر هه‌رکه‌سی که‌وت
 ئیتر فه‌رقی نه‌کا، بیگریته به‌ر کار
 که‌ نه‌م وه‌عه‌هی ته‌واو کرد پیره ئاخوون
 ئیتر هه‌ر پف له شه‌مع و تف له‌ه‌تیار
 ئیتر هه‌ر نه‌تکی دین و که‌سری نامووس
 ئیتر هه‌ر ته‌رکی شه‌رم و عففه‌ت و عار
 ئیتر هه‌ر لنگ نه‌بیته لام نه‌لف لا
 ئیتر هه‌ر کیپر ده‌بیته باسکی هه‌وجار

ئیتەر ھەر گومەزەھى سىمتە دەسوورئ
 بە سوورەھى سەر خرا وەك چەرخى دەوار
 ئیتەر ھەر لئى بەرىنە و لئى خورپىنە
 بەرەو ژوور و بەرەو ژئىر و بەرەو خوار
 ئیتەر ھەر دايكە پىرە و ھەلئەنیشئ
 بە كەللەھى كىرەو وەك ورجى سەردار
 ئیتەر ھەر پاوئەھى زىوہ و زپەھى دئ
 لەبەر كوت پىوئەدان ئەخشئ لە دىوار
 ئیتەر ھەر خەپلەپە وەك چاوى گازەر
 بەمەترەق دەيكوتن ساداتى ئەبرار
 ئیتەر ھەر ناوگەلئى خوبانى بىكرە
 لە خوئىن سوور دەپئ وەك بەرگى گولنار
 ئیتەر ھەر كىرە وەك پەيكانى گۆشتىن
 بەژئىر بنىا دەچئ وەك پەرى سوفار
 ئیتەر ياخوا نەصیبى دوژمنت بئ
 برىنى نىپزە و نووزەھى برىندار
 لە وەصفى (كاكەھى) گەر صەرفى عومرم
 بكەم، ناكەم بەيانى عوشرى ميعشار
 عەمـوودىكم ھەپە وەك توولى داوود
 كوتامە ژئىرى كوركەھى داپە پىزوار
 تىپكى كەند بەرپىشى سەھى براكە
 تىپكى دا بە يادى باوہ يادگار

شەرى زەنگەنە و ھەمەوھەند

زەنگەنە و ھەمەوھەند دوو عەشیرەتى كوردن، يەكەمیان لە دێیەكانى داوینی چىای قەرەداغەوھە تاكو نزیكى شارى كفرى، لە لیۆارى رۆوبارى (ئاوھ سپى) و رێگەى سولەیمانى - كفرى جینشین. دووھمیشیان لە دێھاتى نیوان بازیان و چەمچەمال لە ھەردوو لای رێگەى سلیمانى - چەمچەمال خەریكى كشتوكال و مەردارین.

لەبەرئەوھى ناوچەى زەنگەنە دەكەوتنە سەررەپتى ھاتوچۆى كاروانى بازرگانى لە نیوان سلیمانى و بەغدا و ئەم رێگەى، ھەر لە (گەلى سەگرەمە)وھ تاكو نزیكى كفرى بەناو ئەم عەشیرەتەدا تى دەپەریت، ئاغاكانى ئەم عەشیرەتە سوودیان لەوھ وەرەگرت و چەند كاروان سەراپەكیان دروست كەردبوو بۆ وچاندانەوھى ئەم كاروانى بازرگانىیە و ھەروا بۆ پاراستنى ئەم كاروانانە دەستەبەكى چاپووك سواری پرچەكیان پێك خستبوو و باجیان لە بازرگانان وەرەگرت و دەیانپاراستن.

ھەمەوھەندەكانیش، بۆ وەرگرتنى باج رێگەریان لەم كاروانانە دەكرد و زۆر جاریش تالانیان دەكردن لەمەدا لووتیان دەتەقیبە لووتى سوارانى زەنگەنە و زۆر جاریش لە نیوان ئەم دوو عەشیرەتە شەرەنگیز و ئازایە شەرى گەورە رووى دەدا و لەشكریان لە یەكتر دەكرد و شیخ رەزای تالەبانى كە بنچینەیان دەچیتە سەر مەلا مەحمودی زەنگەنە لایەنگیری ئەمانى دەكرد.

شاعیر و ئەدیبى ناسراوى كورد (پیرەمێرد) لە شیعرێكدا بەناوى (ولاتى ھەمەوھەند) باسى ژيانى ئەم كاروانانە ئەكات و مەترسیی جەرەدە و باجى ئاغاگان، كە ئەئیت:

ھەر سواریك دەركەوئ ئەلپى ئای جەرەدەبە ئەوھ
باج و پیتاکی زەنگەنە، گىروگرفتى جاف
ھەچیش كە ھاتە رپى ھەمەوھەند بردى ساف و لەساف

لە شیعرەكانى شیخ رەزا ناوى چەند ئازایەكى ناودارانى زەنگەنە و ھەمەوھەند ھاتووھ. لەمانە؛ برايم خانچى و فرود ئاغا و غەفوور ئاغا و جاسم

ئاغا و كهرىم ئاغا و ئورهرمان شهشه له عهشيرهتى زهنگنه و له ناوى هممهوندهكانيش، فهتاح و عهزه موسم، «جهوامير» كه پيشهوايى عهشيرهتى هممهوندهى كرد، كه حكومهتى عوسمانى دورىيانى خستهوه بو (بهن غازى) له ليبيا، له وئوه به شهر و تالان دژى حكومهت و عهشايهرانى عهرهب، به مال و مندالوه گهيشتنهوه و لآتى خويان.

باسى زيرهكيى برايم خانچى دهكرىت كه جارىك يهكيك له ميرزاكانى ئهردلان بو زيارهتى كه ربهلا و نهجهف ديت و ريگهه دهكهوئته خانى برايم خانچى و زور له خزمهتگوزارى مهمنون دهبيت و كه دهكهوئته ري، دهستهيهك له شوهرسوارانى كور و برازاي سوار ئهكات كه له خزمهتى ميرزادا تا سنورى و لآتى زهنگنه بچن. ميرزا دهپرسيت: «برايم خانچى، تو بهم گهر و بچووكييه كه چى كوركانت له شازاده دهچن، ئيمهه ميرزاده كوركانمان وا بهشان و شهوكت نين؟!» برايم خانچى له وهلامدا، «جهنابى ميرزاده، ئيمه ليره همميشه خهريكى خزمهتگوزارى ميرزاكانى وهكو جهنابتانين و ئاگامان له خيزانمان دهپرئت. ئيوهه بهريزتانيش هر خهريكى لهشكرئارايى و ئيش و كارى دهولتن و ئاگاتان له خيزانتان نيبه. وهكو خيزانى ئيمه رهنكه بو ميرزاكان بخرچين، خيزانى ئيوههش بو نوكرانانتان دهخرچين له بهر ئوه كورانى ئيمه وهكو شازاده به شان و شهوكت و كورانى ئيوههش وهكو نوكرانانتان نابود دهبن». ميرزا سهرى له زيرهكيى برايم خانچى سوور دهمنئى و خه لآتى ئهكات.

شيخ رها كه باسى ئهم شهريهه نيوان زهنگنه و هممهوهند ئهكات، وهكو فيردهوسى له شاهنامهدا باسى شايبان و پالواهران ئهكات ئهويش واى دهگهينئيت و ئه لئيت:

(هماوند) از بهر سازان و خان
شبيخون نمودند از بازيان
تكا پوى جولان بسرحد جنگ
در انجا بهم برزدند چون پلنگ

واتا:

همه‌وهند سه‌رله‌بهر شه‌به‌یخوونیان کرد
له‌بازیانه‌وه به‌شه‌و په‌لاماری سالاران و خانیان دا و
هاتوچوو هه‌لمه‌ت گه‌یشته سنووری شه‌ر و
وهک پلنگ له‌یه‌ک به‌ریوون

پس از حرب و جنگ و جدال کثیر
ز خانچی بر آمد یکی نره شیر
فرود آمد از اسب فرزند زال
غفور دلاور تهمتن مثال
تفنگی بکمدار از ک‌شاسپ
بر آورد و بنهاد بر زین اسپ
بسورخ جاسوس بر دوخت چشم
بابرو گره برزد از روی خشم

واتا:

پاش جه‌نگ و هه‌را و تیک پشائیکی زور
نه‌په‌شیریک له‌خانچیه‌وه هات
کوری زال له‌ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی
که‌غفووری قاره‌مانی وهک توه‌مته‌ن بوو
تفه‌نگیکی وهک برووسکه‌به‌په‌له‌ده‌ره‌ینا و
له‌سه‌ر زینی ئه‌سپه‌که‌ی دای نا
چاوی خوی دوو به‌کوی جاسووسه‌که‌یدا و
له‌رق گری خسته برؤکانی

چوانگشت برپای چقماق زد
توگفتی که آتش در افاق زد

چو زد گولله برسینه فتاحرا
بدست اجل داد مفتاحرا
بخاک اندر آورد سرچنگنه
نه خوب است پرخاش بازنگنه
چو دیدند ان گونه زحم درشت
سپاه مخالف نهادند پشت

واتا:

که په‌نجه‌ی نایه سهر چه‌خماخه‌ی تفه‌نگ
ئه‌توت ئاگری به‌ردایه ئاسۆ
گولله‌یه‌کی نایه سینگی فه‌تاحة‌وه
کلیلی دهرگه‌ی ژیانی دایه ده‌ستی ئه‌جه‌ل
سه‌ری له خاکدا گه‌وزانده‌وه
هه‌را له‌گه‌ل زه‌نگنه شتیکی باش نییه
که سوپای ناحه‌ز ئه‌م برینه گه‌وره‌یان دی
پشتیان پی له دوژمن هه‌لگرد

گریزان زبیم سواران خان
تپش درلب و لرزه در استخوان
زجنگ اوران روی بر تافتند
بزی چند باخویش پرداشتند
تلف شد اگر گوسفندی دویست
بسی دیده برگشته ها خون گریست
اگر گله‌ء چند تاراج شد
بس کله بر تیژها تاج شد

واتا:

له ترسی سوارانی خان هه‌لات

تامیسک لهسه‌ر لیو له‌رز له ئیسقاندنا
پوویان له شه‌پکه‌ران وهرچه‌رخان
چهند بزنیکیان له‌گه‌ل خویان برد
ئه‌گه‌ر دوو سه‌د سه‌ری مه‌ر فه‌وتابئی
چاویکی زۆر خوینی بۆ کوژراوه‌کان ږشت
ئه‌گه‌ر چهند گه‌له‌مه‌پی به‌تالان برابئی
که‌له‌سه‌ری زۆر به‌سه‌ر نووکی نێزه‌وه بوو به‌تاج

دلییری شش آتش در آن کارزار
شنیدم فرومانده اسپدش زکار
پیاده بر آویخت باسر کشان
تفنگی به‌کف داشت آتش فشان
امین حاجی آن برگزیده سوار
نهان شد ز پیچش بتاریک غار
دوید درپی او بغار اندرون
ر بوده چو گرگ گشیدش بیرون
بضربی سر شرا زتن دور کرد
بسی چشم بدخواهرا کور کرد
گـرو برده از بهلوانان پیش
بمردی (ششه) روستم عصر خویش
در انجا که جولانگه (جاسم) است
چه‌جانی (فتاح) و (عزه موسم) است

واتا:

قاره‌مانی شه‌ش تیر (ئه‌وره‌حمان شه‌شه) له‌و مه‌یدانی جه‌نگه‌دا
دیستم ئه‌سه‌په‌که‌ی له‌ کار که‌وتبوو

به پیاده له گهل سه رکیشه کاندا
تفه نگیکی ئاگرپرژینی به دهسته وه بوو
ئهمینی حاجی ئه و شوړه سواره هه لېژارده به
له بهر پیچی سکی خوی له ئه شکه و تیکی تاریکدا شار دبووه
به دوایدا رای کرده ناو ئه شکه و ته که
وهک گورگ فراندی و رای کیشاپه دهره وه
به یهک شیر لیدان سه ری له له شی کرده وه
زور چاوی به دخوای کوپر کرد
(شه شه) که روسته می سه رده می خوی بوو
گرهوی له قاره مانی پیشووان برده وه

هد آنکه ببیند جهان بخشرا
فراموش کند رستم و رخسرا

واتا:

له شوینهی که مهیدانی جوولانی (جاسم) بوو که ی جیگهی (فته تاح) و (عهزه
موسم) ه
ئوهی له ویدا جهان به خش ببینی
روسته م و ره خشه که ی له بیر ئه چپته وه

سپر بر سر آورد آغا (کریم)
بقلب سپه تاخت بی ترس و بیم
بس پشت او تارسیده پسر
شنیدم همین کفت با او پدر
تو که آیدت از دهان بوی شیر
که کفتد بیای بجنگ دلیر
چنان پاسخش داد آن شیرزاد
که فرزند چنین را ز مادر مباد

واتا:

که ریم ناغا سهری له سپر دهرهینا
بی ترس و لهرز هیرشی برد بۆ ناو جهرگی سوپا
تا کوره گهیشته پشت سهری
گویم لی بوو باوکی پیی وت
تۆ که هیشتا بۆنی شیر له دهمتا دی
کئی وتی وهره ناو جهنگی قارهمانان
ئو بیچوو شیرهیش وا وهلامی باوکی دایهوه:
منالی که پشتی باوکی بهره لا کا بۆ دوژمن با ههرگیز له دایک نه بی

که پشت پدر را بدشمن دهد
همان یه که خود را بکشتن دهد
تو گوی فرامرز من بیتر نم
بهر جنگ پشت و پناهت منم

واتا:

دهبیت کوپ خۆی به کوشت بدات
توو وکو (فلامهرز) و من (بیژهن)م
له ههر جهنگیدا من پشت و په ناتم
وهکو دهیگپر نه وه، ههمه وهند له شکر ئه کهن که تالانی عه شیره تی زهنگه
بکهن. له بازبان به شهو خویان ئاماده ده کهن و به رهو ههریمی زهنگه دین. له م
شه ردا گه لیک له پیاوه که له میزده کانی ههر دوو عه شیره ت به شداری و ئازایی
دهنوین.

ههمه وهند چاوه روانی دهرچوونی ئاژه لی زهنگه ده کهن و له گه ل دهرچوونیان
بۆ له وه راندن چهند میگه له مه ر و بز و تالان ئه کهن. سوار و پیاده ی زهنگه
ئه که ونه شوینیان. غه فووری جاسم ناغا بۆیان دادنهیشی و به گولله یه که فه تاح
ئاغای ههمه وهند ئه پیکی و ئیتر له شکری ههمه وهند تالانی خویان ده بن و

چەند كەس ئىكەن لى دەكوژرېت. ئەورەحمان شەشە، كە يەككە لە كەلەمىردانى زەنگنە بوو ئەسپى نابىت و بە پا دىتە كۆرى شەپوھ. ئەمىنى حاجى ھەمەھەند خۆى ئەكوتىتە ناو ئەشكەوتىك و ئەورەحمان شەشە، بە خەنجەرىكە ھە بۆى ئەچىتە ژوورئ و ھەرچەنىك ئەمىنى حاجى چەند دەمانچەيەكى پىوھ دەنىت بەلام نابىكئ و لەوئ ئەمىنى حاجى دەكوژرېت و بەمە شەپ كۆتايى دىت.

شىخ رەزا و ئىلى جاف

ئىلى جاف: ئىلى جاف ئىلىكى زۆر گەورەبە، ھەرچەنىك ئىستا زۆريان لە ناو سنوورى عىراق و ئىراندا نىستەجئ و بەكشتوكالەوھ خەرىكن، بەلام ھەر نىو سەدە لەمەوئىش زۆربەيان كۆچەر و لە نىوان قزرەبات (سەدىيە) و تا دەگاتە سەنە و سابلاغ گەرميان و كوئىستانيان كوردوھ و ئازەلىكى زۆريان بۆ لەوھرى نوئ لەم نىوانەدا لەوھراندوھ.

لە يەكەم جاردا كە لە پەيمانى نىودەولەتيدا ناوى ئەم ئىلە ھاتبئ لە پەيمانى شا سەفىووددىنى سەفەوى كە لەگەل سولتان مورادى چوارەمى عوسمانى، لە ۱۱ى موھەرەم ۱۰۴۹ى كۆچىدا بەستراوھ. باسى ئىلى جاف ئەكات. جاف لە رېگەى كۆچەرىدا تووشى گىچەلىكى زۆر دەبوون و گىچەلىكى زۆرىشان بە ئىلانئ گەرميان و كوئىستانى كوردستانى رۆژھەلات و باشوور دەكرد. ئەو وتەيە بەناوبانگە كە ئەلئىن: «من مئى خۆم لىرە ئەلەوھرېنم تۆ دەغلى خۆت بگوئزەروھ» لەبەر ئەوھ حكوومەتانى ئىران و عوسمانى لەم گەرميان و كوئىستانەى جافدا تووشى سەرنئىشەيەكى زۆر دەبوون.

وا دەردەكەوئت وشەى «جاف» لە ناوى ئىلى (جاوان = جافان) ھوھ ھاتبىت ھەرچەنىك لە شەرى نىوان ئىران و عوسمانىدا كە بەدابه شىكردنى كوردستان كۆتايى ھات، ئىلى جاف لايەنگىرى عوسمانى گرتوھ، بەلام لە كاتى مىرى كەخەسەرە بەگەوھ بەتايبەتى لە دەورى ھەمە پاشاوھ ئەم لايەنگىرىيە، بۆ

مسوگه رکردنی ها توچۆی نیوان ههردوو حکوومهت، کز بووه، ئەمەیش بووته هۆی کوشتنی حەمە پاشا لەلایەن تیرەری میر وەیسسیهوه که لە هاندانی عوسمانییەکانهوه دوور نییه. لە پاش کوشتنی حەمە پاشا، هەرچەتیک سولتانی عوسمانی دەستەلآت و سه‌رۆکی مه‌حموود پاشا و وه‌سمان پاشای به‌سه‌ر ئێلدا سه‌لماندووه، به‌لام وه‌کو میرنشینی تری کوردستان، عوسمانی بۆ له‌ناو بردنی ده‌سته‌لآتی ئەمانیش درێغی نه‌کردووه، هه‌تا جارێک مه‌حموود پاشا له‌ ئەسته‌موول هه‌ست به‌وه ئەکات، به‌نهینی به‌رگی ده‌رویشی ده‌پۆشیت و هه‌لآیت و له‌ پێگهی «باکۆ»وه ده‌گه‌رێته‌وه کوردستان.

به‌گزاده‌ی جاف خۆیان به‌ نه‌وه‌ی پیر خدر شاهۆ ده‌زانن. وه‌نه‌بێ ته‌نیا ئەم تیریه‌ ناوی به‌گزاده‌یان لێ نرابێت، تیرەری تریش هەن که به‌گزاده‌یان پێ ئەڵێن، وه‌کو بارام به‌گی و وه‌له‌ به‌گی و که‌یخه‌سه‌ره‌ به‌گی.

تیره‌کانی جافی ناو سنووری عێراق ئەمانه‌ن: ته‌رخانی، شاتری، میکائیلی، که‌ماله‌یی، رۆغزایی، عیسانی، هاروونی، ده‌داحی، تیله‌کو، یه‌زدان به‌خشی گاکولی، سادانی، صوفی وه‌ن، زردوویی، تاوه‌گۆزی، نه‌جمه‌دینی، گه‌لکه‌نی، میر ناسری، شیخ سمایلی، جنکی.. هتد. جافانی ناوچه‌ی زه‌هاویش، جوانرۆیی، باوه‌جانی، قبادی، ئیناخ، وه‌له‌ به‌گی، میر وەیسسی و یار ئەحمه‌دی.. هتد.

شیخ ره‌زا دۆستییه‌کی قوولی له‌گه‌ل میرانی جافدا و به‌تابیه‌تی له‌گه‌ل وه‌سمان پاشا و مه‌حموود پاشادا هه‌بووه. هه‌موو ساڵیک چه‌ند جارێک سه‌ردانیانی کردووه و ماوه‌ییک له‌ کۆشک و دیوه‌خاناندا له‌گه‌ل به‌گزاده‌ی جافدا رای بواردووه. ئەوه‌ی شایانی سه‌رنجه، شیخ ره‌زا، له‌ مه‌یدانی گالته‌وگه‌پدا نه‌بیت، هیچ هه‌جووی به‌گزاده‌ی جافی نه‌کردووه.

مه‌حموود پاشا هه‌ست ئەکات که شیخ ره‌زا وه‌سمان پاشای له‌ هه‌موو پتر خۆش ئەوێت و رۆژیک پێی ئەلێت؛ ئەگه‌ر هه‌جوویکی وه‌سمان پاشا بکه‌یت یه‌کێک له‌ دێیه‌کانی خۆمت پێ ده‌به‌خشم. شیخ ره‌زا له‌ وه‌لامدا به‌ به‌یتیکی فارسی ئەلێت:

من حقوق نعم دولت عوسمانی را
نفروشم بهمه حشمت سلطان محمود
لیتره‌دا مه‌به‌ستی له «عوسمانی» و «سلطان محمود»، عوسمان پاشا و
مه‌حموود پاشای جافه.

واتا:

من حقی نیعمه‌تی ده‌له‌تی عوسمانی
نافرۆشم به‌هموو جاه و حیشمه‌تی سولتان مه‌حموود

میرانی جاف به‌رام‌به‌ری شیخ ره‌زا ده‌سکراوه بوون. شیخ ره‌زا باسی
به‌خششیان له شیعیکی فارسیدا ئەکات و ئەلیت:

حق شناسم ندهد از کف دامن و صافرا
آل برمک یافتم بگ زادهایی جافرا
خواستم در مدح ایشان قطعه‌ء انشا کنم
خامه‌گفتا که‌ی توانم شرح این اوصافرا
گر قیاسی جودشان با (حاتم طائی) کنی
فرق بس باشد ازینجا تابه کوی قافرا

واتا:

به‌گزاده‌ی جافم وهک ئالی به‌رمه‌ک هاته به‌رچاو
ویستم پارچه شیعیی له تاریفیاندا دانیم
قه‌له‌م وتی: که‌ی ئەتوانی باسی ئەم وه‌سفانه لیک بده‌مه‌وه!
ئەگەر بته‌وئ قیاسی سه‌خاوه‌تیان له‌گه‌ل حاته‌می ته‌ی بکه‌ی
فه‌رقیان زۆره لیتره و تا کئیوی قاف

که‌چی له‌لایه‌کی تریشه‌وه له ده‌سکاریکردنی شیعیکی فارسی (حافزی
شیرازی) دا باسی ره‌زیلیی مه‌حموود پاشا ئەکات و ئەلیت:

مگر یزدان کند کشف کف (محمود پاشا) را
که کس نگشود و نگشاید به حکمت این معمارا
به دست کونه و لقی گهر ببیند صورتی جلقى
(چنان بر باید از دستش که ترکان خوان یغمارا)

واتا:

مه گهر خوا خوئی ناوله پی مه محمود پاشا هه لپینی چی تیا به
ئه گینا کهس ئه م مه ته له ی هه لئه هینا وه و هه لی ناهینی
ئه گهر وینه ی جلقى له دهستی کونه
وای له دست ئه فیرینی وهک تورک خوانی تالانی ده فیرین
هه که تووره یشی ده کهن؛ ئه لیت:

جاف و جیف و جاتره

سهگ له جافان چاتره

وهکو وتمان ئیلی جاف له کۆچی گهر میان و کویتستاندا لووتیان ده ته قایه
لووتی هه ندیک به ئیله کانی کوردی ناوچه ی مه ریوان و موکریدا و هه ندی
جاریش تووشی شه ری گه وه ده بوون. جاف له م شه رانه دا، له مال و مندال و
ئاژه ل به ولوه هیچیان نه بوو که پاریزگاریی بکه ن، له م شه رانه دا خیزان و
ئاژه لیان دهر باز ده کرد و دهستی خو یان ده وه شاندا و ده گه رانه وه. یه کیک له م
شه رانه شه ری نیوان جاف و ئیلی فه یزولا به گی ناوچه ی موکر یانه، که شیخ
رهزا له شیعر ئیکیدا باسی ئه کات و لایه نگیری ئیلی جاف ده گریت و ئه لیت:

خزمینه مه دن په نجه له گه ل عه شره تی جافا
میرووله نه چی چاکه به گژ قولله بیی قافا
کی بی له دلیرانی عه شایر که نه چوو بی
وهک تیری ئه جه له نووکه رمی جافی به نافا
خوینر ئیژ و شه ره نگیز و عه دوه ند ته نوم ه ند
کامیان که گه نه، شیر ه له مه دیدانی مه سافا

چونکه رهسه‌نی ورد و درشتیان هه‌موو جه‌نگین
 مه‌ی ساریه نه‌شنه‌ی چه له دوردا چه له سافا
 وا بئ غه‌م و په‌روا ده‌چنه عرصه‌ئی هه‌یجا
 تو ناچییه سه‌ر دۆشه‌کی بووکی له زه‌فافا
 (یبه‌غون الی الامر صغارا وکبار
 یسعون الی الحرب ثقالا و خفافا)
 وه‌سمان به‌گیان ئامیره وه‌ختی که بئ: ده‌ی
 دینه جه‌وه‌لان هه‌ر وه‌کو حاجی له ته‌وفا
 خواه‌م زخدا آنکه شود دشمن جاهت
 کوئی له ده‌سا ده‌س له ملا مل له ته‌نافا
 لوتفی بکه با (شیخ ره‌زا) بیته‌وه گو‌فتار
 حه‌یفه برزی تیغی موجه‌وه‌هر له غیلافا

ئیلی فه‌یزولا به‌گیش گه‌لیک پیاوی ئازا و که‌له‌مێردی به‌ناوبانگیان تیدا
 هه‌لکه‌وتوه. کاتی ئه‌م دوو ئیله گه‌وره‌یه‌ی کورد، جاف و فه‌یزولا به‌گی، له
 دیهاتی سه‌قز و بۆکاندا به‌یه‌کدا چوون، له هه‌ردوو لا کوشتار و دیل بووه.
 جاف ده‌ستی خوئی وه‌شاندوه و له‌و ناوچه‌یه‌ ده‌ور که‌وتوه‌ته‌وه و خوئی
 به‌سه‌رکه‌وتوو داناوه و فه‌یزولا به‌گیش توانیویانه جافی کوچه‌ر له دیهاتی
 خویان ده‌ره‌یتین و ئه‌مه‌یان به‌سه‌رکه‌وتن داناوه، هه‌رچه‌نیک له نیوان
 کوردستانی بن ده‌ستی حکومه‌تی قاجاری و کوردستانی بن ده‌ستی
 حکومه‌تی عوسمانی سنووری ده‌وله‌تی هه‌بووه، به‌لام کورد ئه‌م سنووره‌ی
 نه‌سه‌لماندوه و نه‌بووه‌ته به‌ربه‌ستکردنی هاتوچۆیان. سه‌رۆکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی
 فه‌یزولا به‌گی (حاجی سه‌لیم خان) ده‌ستی شاعیری بووه، له‌سه‌ر هه‌مان
 کیش و قافییه و هه‌ر به‌ وشه‌کانی شیخ ره‌زا ولامی ده‌داته‌وه و ئه‌لیت:

(شیخ) نه‌یبه‌ستتوه چه‌ند سالی له‌مه‌وه‌به‌ر له مه‌سه‌فا
 هه‌ر جافه‌ چوووه نووکی رمی موکری به‌ نایا

تیپی عهدوو وهک پۆلی قولنگ ئهو وهکو شه مقار
 تیکی دهشکاند یهک یهک و ئه یخست له مه سافا
 (شیخ) بی خه به ره له م قسه مه شهووره له ئافاق
 حه ربه و رمی ئهو بوو به جیما له غیلافا
 هه ر ئهو کوره جافه بوو له بهر چو دبی دلیران
 نالینی ده هات هه ر وهکو بوو کی له زه فافا
 زۆر کهس له جه وانانی ئه وان بوو به ئه سیر هات
 ده ست به سته و و ته نی خه سته و گه ردن له ته نافا
 چاک وایه نه کات مه دحی ئه وان نه ک بلی مونسیف
 ئه م مه دحه که فه رموو یه تی (شیخ) لاف و گه زافا
 بۆ مه دحه یان کافیه (شیخ) بیت و نه زه ر کات
 مه علوو مه که مه عنای له لوغه تدا چییه (جافا)

بیگومان وهکو حکومه تی عوسمانی له شه ری برا کوژی دوو ئیلی گه وری
 کورد وهکو جاف و فه یزولا به گی دهس خو شی له ئیلی جاف کوردوه،
 ناسره دین شای قاجاریش سو پاس و ده سخو شی له ئیلی فه یزولا به گی
 کوردوه به رام به ر ئهو سه رکه و تنه ی به سه ر ئیلی جافدا . ئه م سو پاس نامه یه له
 سالی ۱۸۶۵ ی زاینه . (نامه یه کی میژووی بۆ شیخ په زای تاله بان و هه والی
 تازه - مه مه دحه مه باقی - گو فاری مامو ستای کورد ۱۹۹۵ - سوید)

پۆژیکیان شیخ په زای به میوانداری ده چیته لای وه سمان پاشا . پاشا فه رمان
 ده دات که کهس بۆ کاروباری عه شیره ت نه ییته لای چونکه شیخ په زای لیره یه و
 ئیمشه و به زمان بۆ ده گێرێ . شیخ په زای مو تریب نییه به زم بگێریت و ئه لیت:

ئه سبابی طه ره ب زیل و به مه ئه ی به گی جافان

به زمی بگێرین چاکه له من زیل و له تو به م

زیل و به م دوو ئاله تی مۆسیقان، له وته ی (له من زیل و له تو به م) دوو مه عنا
 ده گریته وه . یان من (زیل) لی ده دم و تو (به م) لی بده، یان «له توو به م» به و
 مه عنا که ی تری به وه دیت.

عادیلہ خانمی خیزانی و ہسمان پاشای جاف

عادیلہ خانمی خیزانی و ہسمان پاشا لہ میرزاکانی ئہردہ لانه. خانمیکی زیرہک و بہ ہۆش و بیروړا ورد و بہ ریوہبہری کاروباری عہشیرت بوو. لہپ اش کۆچی دواویی و ہسمان پاشا، بہ عہقل و دستہ لآت، لہ ناوچہی ہلہبجہ و شارہ زوردا سہرۆکی عہشیرہتی جافی و ہرگرتہ دستہی خۆی و بہرامبہر ئہوہ حکومہتی بہریتانیا، کہ ہیشتا حوکمداری ئہو ناوچہیہ بوو، لہقہبی (خان بہ ہادور) کہ دہدراہہ راجاکانی ہیندوستان و ہاوتای لہقہبی (سیر)ی ئینگلیزیہ، پیی بہخشی. خانم ہہمیشہ دیوہخانی یانہی رۆشنبیران و شاعیران و ئہدیبان بوو. لہ پاش مردنی و ہسمان پاشا ئہو دۆستایہتیہی لہگہل شہخ رہزادا ہر پاراست و شہخ رہزایش ئہو ریزہی بہرامبہری ہر بہردہوام بوو.

جاری خانم گفٹ دہداتہ شہخ رہزا کہ ہیستریکی بۆ بنیریت. بہ لآم ہیستر لہ پیش ناردنی دہتۆپیت. دہیہوئی سہر بنیتہ سہر شہخ رہزا و لیتی دہپرسیت، نایا ہیستری زیندووی دہویت یان ہیسترہ مردوہکہ. شہخ رہزا بہم شیعرہ و ہلامی دہداتہوہ:

ئیستری زیندوو بلیم، بۆم چاکہ، یا مردووم دہوئی*
ئیحتیاجیم زۆرہ خانم با بلیم ہہردووم دہوئی
بیچوہکانم سہر لہ سوہینئ ہہموو دہورم دہدن
ئہو ئہلئ پوولم نہماوہ ئہم ئہلئ بیچووم دہوئی
باوجودی ئہم ہہموو تہکلیفہ گپژیان کردووم
کوړ خہیالی ژن ئہکات و کچ ئہلئ من شووم ئہوئی

* «ہہردووم دہوئی» دوو مانای ہہیہ، یان بہمانای ہہردوو ہیستر، زیندوو و مردوو، بہ لآم شہخ رہزا ہیستری مردووی بۆچیہ؟! لیزہ مہبہستی ہہردووی خانمہ. خانمیش و ہکو و ہسمان پاشا بہچاوی ہونہرمہندانہ گوئی لہ شیعرہکانی شہخ رہزا دہگرت.

ماموستا شیخ محمه‌دی خال دهیگزیتته‌وه ئه‌لیت: خانمی خیزانی وه‌سمان
 پاشا هه‌موو سالی‌ک دیاری و خه‌لاتیکی زوری ناردوووه بۆ شیخ ره‌زا. وا
 ده‌رئه‌که‌وئ ئه‌و ساله‌ دیارییه‌که‌ی دواکه‌وتوووه. له‌به‌ر ئه‌وه شیخ ره‌زا ئه‌یه‌وئ
 په‌لاریک به‌هائ به‌لام ریزی به‌رامبه‌ر عاديله‌ خانم ری نادات بیگزیتته‌ ئه‌و
 ناچار په‌لاره‌که‌ ئه‌گریتته‌ نووسه‌ری خانم که مه‌لا محمه‌دی سنه‌یی بووه و ئه‌م
 شیعه‌ فارسییه‌ی بۆ ئه‌نیریت:

کجا شد آن کرامتهای دیرین
 کچاشد آن عناته‌های پیشین
 نه‌گاهی پرسدم پاشا نه‌ خانم
 نه‌یادم میکند خسرو نه‌ شیرین
 از این جانب نمیدانم سبب چیست
 از این جانب مگر ملای بی دین
 نترسند از زبان اتشینم
 جعلناها رجوما للشیاطین

واتا:

بۆ کوئ چوو پیاوه‌تیه‌کانی جاران
 کوا به‌ته‌نگه‌وه‌بووه‌کانی پتیشوو
 نه‌ جارئ پاشا لیم ئه‌پرسی و نه‌خانم
 نه‌ جارئ خسروه‌ یاد ئه‌کا و نه‌شیرین
 هیچ هۆیه‌ک نابینم له‌لای پاشاوه و خانم
 مه‌گه‌ر هۆ هه‌ر له‌لای مه‌لای بی دین بی
 بۆ ناترسی له‌ زوبانی ئاگرینم
 که دام ناوه بۆ ره‌جمی پیاوخرپان

که‌سه‌یک نابیت وه‌لامی شیخ ره‌زا بداته‌وه. له‌و کاته‌دا حاجی توفیقی

مەحمود ئاغا كە تەحسىلدار ئەبەت پەيدا ئەبەت. شىعرەكانى شەيخ رەزاي بۇ دىن كە ولامى بداتەو، پىرەمىزدىش ئەم شىعرەى بۇ ئەنوسىت:

رضای تلخ كامت خواند شیرین
 دهانیش ریش باد آن مردی کچ بین
 كە كى خسرو بە كىخسرو شیبە است
 كجا شیرین بود چون حوری عین
 تو آن جوری كە از پاداش نیکی
 ملا محمل گش و نادر ندیم است
 رضا نبود كە خوانندش شیاطین

واتا:

رەزاي دەم بۆگەن (ئەى خانم) تۆى كە بەشیرین
 دەمى داوەشى ئەو مەردومە كە چ بینه كەوا ناوی خانم بەشیرین ئەبات
 لە كوئى خوسرەوى پەرویز ئەبى بەكەیخوسرەوى كەيانى،
 لە كوئى شیرینی دلدارى خوسرەو ئەبى بە حۆرى عین.
 تو ئەو حوریبەیت، كە لە پاداشی چاكیدا، لە بەهەشەتەو هاتوویت
 مەلای نووسەرى خانم كەزاونە پاكیش و هاودەمىكى نایاب و بەكتایە
 رازی نبیە كە پىی بلین شەیتان
 (شەيخ مەمەدى خال - گوڤارى كۆرى زانیارى - ۱۹۸۷)

شەيخ رەزا لە شارى كۆبى

مەلا عەبدولالى جەلىزادە: شەيخ رەزا شارى كۆبىيى خۆش وىستەو. لە سەردەمى فەقىيەتيدا بەشەيكى ژيانى لە كۆبىيى لەلای مامۆستاي دانا مەلا ئەسسەدى جەلىزادە خویندەوویەتى و رېزىكى زۆرى بەرامبەر ئەو بئەمالەپە ھەپە. لە پاشان بۇ جارێكى تری لە كەركووكەو بە تۆراوى هاتووتە كۆبىيى، بەلام لەگەل شەيخ غەفوورى مامى و شەيخ رەشىدى ئامۆزاي نەگونجاو و

به‌په‌شیمانی گه‌راوه‌ته‌وه که‌رکووک، دلگیری له‌ خزمانی خۆی له‌ کۆیی بووه‌ته
هۆی بیزاری و هه‌ندئ جنیویش به‌ کۆیی‌ه‌کان بدات. به‌لام ریزی به‌رامبه‌ر
مامۆستایانی جه‌لیزاده هه‌ر ماوه و به‌تایه‌ت به‌رامبه‌ر مه‌لا عه‌بدو‌لا.

مه‌لا عه‌بدو‌لا کوری حاجی مه‌لا نه‌سه‌دی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا جه‌لییه

له‌ سالی ۱۲۶۰ له‌دایک بووه و له‌ ده‌وری هه‌رزه‌کاریدا له‌لای باوکی و له
پاشان له‌لای مه‌لا محه‌مه‌دی خه‌تی خۆیندووویه‌تی. زۆربه‌ی ژبانی
به‌مامۆستایی راباردوووه و له‌ سالی ۱۲۹۲ چوووه‌ته‌ به‌غدا و زۆر جیی ریزی
موفتی زه‌هاوی و زۆربه‌ی داناکان بووه. له‌ یه‌ک‌یک له‌ گه‌فتوگۆ
دیپلۆماسییه‌کانی نیوان ده‌وله‌تی عوسمانی و ده‌وله‌تی ئێران؛ نوینه‌ری
عوسمانی بووه و له‌ کاره‌که‌دا سه‌رکه‌وتوووه. شیخ ره‌زا له‌ شیعریکی فارسیدا
ریزی خۆی ده‌رده‌بریت و نه‌لیت:

عیب در ذرات تو ای کان کرم معدوم است
مگر این عیب که لحم علما مسموم است
شعر من در همه سو از همه کشور ساری
علم تو در همه جا بر همه کهس معلوم است
میرود شعر من و علم جهانگیر شما
هر دو بی فائده، تا جای اقامت روم است
نامه بنویس بهر طرز دلت می‌خواهد
همه سحر است، اگر نثر و اگر منظوم است

واتا:

ئه‌ی کانی به‌خشش خه‌وش له‌ شه‌خسی تۆدا نییه
ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی که‌ گۆشتی زانایان ژارابییه
شیعری من به‌هه‌موو لایه‌کی هه‌موو ولاتیکدا رۆییوه
زانستی تۆیش له‌لای هه‌موو که‌س دیارییه
شیعری من و زانستی جیهانگیری ئیوه

هەردوو بئى سوودن تا شوينى دانىشتنمان ولاتى رۆم بئى
به هەر جۆرى دلت ئارەزووى لئيه نامه بنوسه
هەمووى هەر جادووه ئەوهى ئەينووسى؛ چ شيعر و چ پەخشان

دانىشتوانى كۆيى بەزيرەكى و قسەزانى ناوبانگيان دەرچووه. ئەوهى له
ناوياندا بژيت دەبى لهوان زيرەكتەر بيت ئەگينا دەرى دەپەريتن. شيخ رەزا
ئەلئيت:

حاجى عەبدو لا له ئادەم فيلتەرە
باوجوودى مەرتەبەى پتغەمبەرى
ئەم بەصەد شەيتان له كۆيى دەرئەچوو
ئەو بەشەيتانىك له جەننەت دەرپەرى

شيخ رەزا و قازى كۆيى

له كردهوهيهكى قازى كۆيى، شيخ رەزا واى پئى گەيشتوووه كه غەدرى له
(لاميع ئەفەندى)ى دۆستى كردهوه. لهبەر ئەوه هەجوى قازى كۆيى ئەكات و
ئەلئيت:

شيخ (رەزا) بيت و لەسەر تو هەجوى قازى كۆيى بكا
سەيرى كه چيى پئى بكا دۆم بئى و كلاًش بو خۆى بكا
چونكه غەدرى كرد له (لاميع) شەرت بئى قازى وا بگيم
هەر گەن و گوويى له زگيايه به جارئ رۆى بكا
شيخ رەزا كه باسى دلبرانى شارى كۆيى ئەكات ئەلئيت:

شارى كۆيى كه لهبالەب له بۆنى غونچەلهبه
گەر فەلهك لئى بگەرى، مەنبەعى عەيش و تەرەبه
دلبرانى بەمەسەل هەر وهكو ئەشعارى من
كامى لئى ئەگرى ئەبيژى ئەمەيان مونتهخەبه

که چى که رقى له کۆييه کان هه لدهستى ئەلئیت:

دهورى وهسمان بهگ له کۆيى ژن نهما نه يگين به به
نسبه تى کۆيى له گه ل من نسبه تى ئيين و ئە به
ئە لغه رهن سۆزانی یو زانی له کۆيى چاتره
موخته سه ر چاکه قسه، کوونى بيه کۆيى مه به
که پتر رقى هه لدهستى ئەلئیت:

هه رکه سه ئه صل و ميزاجى فيتنه يى و به دگۆييه
دهستى حيزيشى هه بى ئەمجا به ته حقيق کۆييه
وا دياره داندۆكى له گه ل موفتى کۆيه ش نه کولاره و ئەلئیت:
موخبير خه به رى داوه له سه ر موفتى کۆيه
حه سه رت که شى شيرى سه گ بۆ که وچکه دۆيه

له گه ل سمايلى مه لا خاليد

گه ليک ته قه لام دا تا بزائم ئەم سمايلى مه لا خاليده کييه، نه خه لقى
که رکوک و نه خه لقى سلیمانیه. ئە وهى که گومانى تيدا بيت، ده بيت خه لقى
کۆيه بيت و شيخ رهزا ئە مهى پى ئەلئیت:

هاته وه ئاشووبى دهوران مه ردی مه يدان هاته وه
شيړى يه زدان، له نده هۆرى ئيبنى سه عدان هاته وه
بۆ قرانى له شكري ئە عدا له ناکاو ميثلئى به رق
ئە صغهرى صاحبقران و له على خه فتان، هاته وه
هه وری ميحنه ت باره شى غه م سه يلى ماته م بۆ نه فام
به رقى تابان، ميهرى رهخشان، ره عدی غوران، هاته وه
پاله وانی پایى ته ختى سه فده رى شيړزاد خان
تاج به خشى، کيشوهرى، مه غريب آلوب خان هاته وه

سه‌عدی سه‌فدهر، مالکی ئەژدهر، هوزه‌بری پر هونه
 بێژهن و گیو و، طوس و نه‌وزهر، پووری دهستان هاته‌وه
 همدولیللا باز له بۆ‌قه‌تلی سه‌ری تۆرانییان
 رۆسته‌می مازهنده‌ران، سامی نه‌ریمان هاته‌وه
 ژیر دهستی ئەسه‌ده ئاغا بووین وه‌کو مووری زه‌عیف
 بۆ‌خه‌لاسیمان سمایل وه‌ک سوله‌یمان هاته‌وه
 دۆستان له‌ب تشنه‌ بوون ناگاه له فه‌یزلی لوطفی حه‌ق
 جۆیی (نیل) ده‌ریایی (قیلزه‌م)، به‌حری (عه‌مان) هاته‌وه
 (لامعی) شاعیر به‌هه‌ر مه‌جلیس بچۆ، خه‌لکی ئەلین
 بولبولی دهستان سه‌را، مورغی غه‌زهل خوان هاته‌وه

شیخ ره‌زا و فه‌تحو‌لا که‌یفی جوانرۆیی

فه‌تحو‌لا که‌یفی جوانرۆیی هاوده‌می شیخ ره‌زا و حاجی قادری کۆیی بووه و
 له‌لای مه‌لا ئەسه‌ده‌ی جه‌لیزاده خویندوو‌یانه. که‌یفیش شاعیر بوو و له‌گه‌ڵ
 شیخ ره‌زادا هه‌جووی یه‌کتریان کردووه. له شیعره‌کانی که‌یفی ئەمه ده‌خه‌ینه
 پیش چاوی خوینده‌وارانی رێزدار: له غه‌زه‌لیکدا ئەلێت:

ئهم دل‌ره‌قی بێ رهممه‌ فه‌ره‌نگیکێ ته‌واوه
 عه‌ینی شه‌ره، جۆ فیتنه‌یه قوربان بلی چاوه
 قه‌وسی به‌سوپه‌ر کردووه گرتوو‌یه‌ته ده‌ستی
 سه‌ده خه‌نجه‌ری خوینرێژ و دوو سه‌ده تیری سواوه

ئهو‌هی زانراوه، که‌یفی نه‌یتوانیوه وه‌کو شوکری په‌نجه له‌گه‌ڵ شیخ ره‌زا
 بدات و مامۆستا مه‌لا ئەسه‌ده‌ی جه‌لیزاده‌یش رێگه‌ی به که‌یفی نه‌داوه جنیو
 به‌شیخ ره‌زا بدات و له‌سه‌ر ئەوه که‌یفی ده‌رکردووه.
 شیخ ره‌زا له به‌یتیکێ فارسیدا ئەمه به که‌یفی ئەلێت:

شاعیر چو توی بلب لبانت ریدم
واز فرق سرت تا بدهانت ریدم

واتا:

شاعیر که تۆ بی بریم به قهراغی لیوهکانتدا
له تهوقی سه رتهوه تا دهمت پیا دا بریم

که یفیش له وه لامدا ئەلّیت:

فرقی نبود بمیان فرق و کیرم
ای ریدی به کیرم کوزت بکیرم

واتا:

جیاوازی نییه له نیوان تهوقی سه رم و کیرما
ئە ئه وهی ریای به کیرما تیرت به کیرم

شیخ رهزا و شیخ غه فووری مامی

شیخ غه فووری کورپی شیخ ئەحمەدی تالەبان کورپی مه لا مهحموودی
زهنگنه یه. له کورانی شیخ ئەحمەد ته نیا شیخ عه بدورپه حمان، له که رکووک
بووه پۆستنشینی تهکیه ی تالەبانی، ئەوانی تر بلأوه بیان لی کرد و، شیخ
غه فوور له کۆیی لقیکی تهکیه ی تالەبانیی کردهوه و به هۆی ئەم تهکیه وه،
سوڵتانی عوسمانی چەند دئیەکی به ناوی «ییطعامی فوقه راء» دایه و توانی
سامانیکی باش بنیته یه که وه.

شیخ رهزا، له پاش کۆچی دواایی شیخ عه بدورپه حمانی باوکی، له سه ر
پتیوستی گوزهران، له گه ل شیخ عه لیبی کاکی تیک چوون و به تۆراوی چوو له لای
شیخ غه فووری مامی، بۆ ئەوهی هەندئ پارهی لی وه رگریت و بجیت بۆ
ئەسته موول. شیخ غه فوور نه یویستوو، برازا که ی، به سه رگه ردانی بکه ویتته
ولآتانی غه ربیبی و له کۆیی گلی ده داته وه و شه ش مانگ میوانداریی ئەکات و

گفتی ئەوهی دەداتى که کچی خوئی لی ماره کات و پئویستی گوزهرانی بۆ
جیبهجی بکات. شتێخ رهزا ئەمه‌ی پئی خوۆش ده‌بیت و بریار ده‌دات ئیتتر
نه‌چیته‌وه که رکووک.

به‌م حاله‌ ئە‌گەر ده‌فعه‌یی تر بچمه‌وه که رکووک
مه‌علوومه به مه‌ردی نه‌رواوه له سه‌رم تووک
بۆچ بچمه‌وه که رکووکى قورمساغ که له‌گه‌ڵ من
ئە‌هلی هه‌موو ناسازه وه‌کو ئاوی هه‌مامووک
پێم خوۆشه له‌به‌ر جه‌وری برا و لۆمه‌یی ئە‌قوام
سه‌د جار له غه‌ریبی بکه‌وم موفلیس و مه‌فلووک
رۆژێ به مرادی منیش ئە‌لبه‌ت ده‌گه‌رێ چهرخ
ئە‌م میچه قه‌راری نییه گاهى جگه گه‌ه بووک*
شاهى که نه‌بێ، راده‌بویرین به فه‌قیرى
بۆ ئە‌هلی قه‌ناعه‌ت له پلاو خوۆشته‌ره داندووک
شه‌ش مانگه زیاتر که له پاش مه‌رگی پده‌ر، من
مه‌غدوورم و مه‌ظلووم و جه‌فادیده و مه‌هتووک
تا ساکنى کۆى مامه غه‌فوورم، وه‌کو فه‌غفوور
کیسه‌م پره‌ دايم له زه‌ر و لیره‌ی مه‌سکووک
پابه‌ندى خه‌لايق نییه طه‌بعم وه‌کو خه‌لکی
بئى کولفه‌تم و ره‌ندم و سه‌یياحم و سالووک
من خواجه‌ییبی ئە‌حرارم و ئامی‌زشی دنیا
هێشته‌اکه نه‌میکردووته به‌نده‌ییبی مه‌ملووک
وه‌ک (لامیع)ی شاعیر نییه ئیستى له جیهاندا
شیرین سوخن و قابل و خوۆش طه‌بع و (ره‌زا) سووک

* میچ قاپه‌که له ئە‌ژنۆی مه‌ر ده‌بیت و یاریی پئی ده‌کهن. که هه‌آدریت گاهى
له‌سه‌ر پشت (جگ) ده‌هسته‌یت و یاریکه‌ر ده‌یدۆریتیت و گاه (بووک) له‌سه‌ر

شیخ غهفوور تی دهگا که شیخ رهزا ههواى سیاحت کهوتووهته کهللهیهوه و به کهس پاناکیریت، ئیتر کچی چیی بداتی، وا دیاره لهو گفتهی پهشیمان بووهتهوه و شیخ رهزایش لپی دهکهوئته تهقهوه و برپاری ئهوه دهدات که بچینهوه کهرکووک و لهگهڵ شیخ عهلیی کاکى ناشت بیتهوه.

ئهو رۆژه که تۆرام و له (کهرکووک) سهفهرم کرد مانهندی عهقاریب له ئهقاریب ههزهرم کرد گهردوون سنگی کردم و هینامیه کۆیی میوانی له کن مامه غهفووری لهجهرم کرد خواستم که برۆم بۆ سهفهری رۆم به سیاحت نهیهپشت و دوو سهه ئههلی عهمامهی له سهرم کرد دانیشتی نهچۆ من کچی خۆم ماره دهکهم لپی ئهو طالبی دونیایه ئهوا موعتهبهرم کرد چورسا لهبهرم جووبه و فیسا لهسهرم فیس نه فیسی له سهر نام و نه جووبهی لهبهرم کرد شهش مانگه بهم ئهفسانه گلی داومهوه لای خۆی نهمزانی، ملم بشکی، تیا چووم، زهرهرم کرد (والله) دهکهم دهرحهقی ئهو بهلکه زیاتر ئهو کاره که دهرباری رهشیدی پسهرم کرد کارم تهپ ئهیبی ئهموت ئهگهر لوتفی بیی مام ئهی لایقی ریشی، بهخوا، کاری تهپم کرد بۆ موجتههیدان گهرچی جهوازی نییه تهقلید بۆ موجتههیدم، هاتم و تهقلیدی کهرم کرد ئهی گووی خله بهم لوتفه که ئهو کردی لهگهڵ من لهم مهرحمهت و لوتفه ئهوا من گوزهرم کرد

هەرچه‌نده وتم وهختی که دیم نه‌خوهتی قه‌لبی
 یاره‌ب که له‌گه‌ل شیخ‌ه‌لی بۆچی شه‌رم کرد
 هەر ده‌چمه‌وه لای گه‌رچی بلّی هاته‌وه دیسان
 ئەو خوێرییه بیکاره که من لیره‌ دهرم کرد
 هەرچه‌نده (رضا) باعشی به‌دنامییه‌ عه‌وده‌ت
 له‌م سووکی و به‌دنامییه، سه‌رفی نه‌زهرم کرد
 ئیتر ده‌که‌ویته‌ شان و بالّی به‌ره‌ی شیخ‌ غه‌فوور و له‌ پاشاندا جنّو:
 چایه‌که‌ی مامه‌ غه‌فوورم زهرده‌ وه‌ک میزی نه‌خۆش
 ئیحتیاج نا‌کا به‌ ناگر به‌ دوو تر دینیتیه‌ جۆش
 ئینجا ده‌که‌ویته‌ هه‌جووی کوئی:

هه‌رکه‌سی ئەصل و میزاجی فیتنه‌یی و به‌دگوویییه
 ده‌ستی حیزیشی هه‌بی ئەمجا به‌ته‌حقیق کوویییه
 هه‌روا به‌ موفتی کوئی:

موخبیر خه‌به‌ری داوه‌ له‌سه‌ر موفتی کوئی
 هه‌سه‌ره‌ت که‌شی شیریی سه‌گ بۆ که‌وچکه‌ دۆیی
 ده‌که‌ویته‌ دژی په‌شیدی کوری شیخ‌ غه‌فوور و به‌هیچ جۆریک دانووله‌ی
 له‌گه‌ل ئەودا نا‌کوئیت و له‌ شیعریکی فارسیدا ئەئیت:

فریاد که از (نصیبینم) گشتند
 واز خشم مرا بخون آغشتند
 ای وای از این مردم بی شرم و حیا
 مانند رشید پور عمومیم پشتند

واتا:

فریاد که له‌ نوصه‌یین کوشتمیان
 له‌ رقا له‌ خوینیان گه‌وزاندم
 ئەی هاوار له‌م خه‌لکه‌ بی شه‌رم و حه‌یایه

هه‌موو وهک ره‌شیدی کوری مامم پوشتن

که ده‌گه‌ریتته‌وه که‌رکووک، شیخ‌عه‌لی دپی (قرخ) و (تال‌ه‌بان) ته‌رخان ئه‌کات
بۆ‌گوزهرانی و له‌ته‌کیه‌پیش مووچه‌په‌کی بۆ‌ده‌بریتته‌وه و ئیتر له‌گه‌ل شیخ
غه‌فووری مامی وه‌کو جاوی نه‌شۆراو دای ده‌دریت و ئه‌م هه‌موو جنیوانه‌ی
ده‌داتی:

مامه‌که‌م قه‌حپه‌ ژنه‌ ده‌وله‌تی شه‌دادی هه‌یه
طالعی راه‌به‌ر و به‌ختی خووادادی هه‌یه
یه‌ک دوو دپی داوه‌تی سوولتان په‌یی ئیطعامی طه‌عام
هه‌ر یه‌کی به‌قه‌ده‌ر خه‌زنه‌یی ئیرادی هه‌یه
چ فرووش و، چ زرووف و چ ضیاع و چ عه‌قار
له‌هه‌موو جنسه‌مه‌تاعی سه‌د و هه‌شتادی هه‌یه
ئه‌م هه‌موو گه‌نج و خه‌زینه‌ی هه‌یه هه‌شتاکو ته‌ره‌س
نه‌هه‌وای جوود و نه‌مه‌یلی که‌ره‌م و دادی هه‌یه
ره‌سمی ئابائی کیرامی بووه ئاساری سه‌خا
نه‌ له‌ ئابائی حه‌یائو نه‌ له‌ ئه‌جدادی هه‌یه
گه‌ر سه‌ر و ریشی پیاوانه‌یه باوه‌ر مه‌که‌ پپی
باطنی جووله‌که‌یه، زاهیری زوهه‌ادی هه‌یه
خۆی به‌هه‌ر سووره‌ت ئومیدی که‌ره‌م پپی هه‌یه لیک
رقی زۆرم له‌ (ره‌شیدی) کوری گه‌وادی هه‌یه
ره‌نگی که‌ر ده‌نگی به‌قه‌ر هه‌یه‌تی سه‌گ خوویی چه‌قه‌ل
چاوی کوپتر مه‌خزه‌نی کپتر، مه‌قه‌دی به‌ربادی هه‌یه
زیکر و ئه‌ورادی له‌سه‌ر کپتر و نه‌که‌ر مونه‌صیره
سه‌یری ئه‌و حیزه‌ قوروم‌ساغه، چ ئه‌ورادی هه‌یه
تف له‌ کوز دایکی له‌ کن خۆی کوری هه‌یناوه‌ته‌ ده‌ر
گوو به‌ریش باوکی، له‌ کن خۆی ئه‌میش ئه‌ولادی هه‌یه

ئەمە گشت باوکی سەر و مەشقی لەبۆ داداوه
 سەر بەخۆ سالکی رەهزەو نییە ئوستادی هەیه
 لە گرووھی حەرەما کارەکەر و دایک و خوشک
 فاطم و عاصم و ئامان و پەریزادی هەیه
 شەو و رۆژ چەپلە بەکوز لێ دەدەن و هەڵدەپەرن
 فەرگیان تاب و تەبی کوورەییی حەدادی هەیه
 بێ حەیان جوملە خصوصەن ژنە سۆزانییەکە
 رەوشتی دێلەسەگ و قەحپەییی بەغدادی هەیه
 من لە کەرکووکەوه دینتێتە کن ئەم قەحپە ژنە
 لەگەڵم خەصمە فەلەک، نییەتی بێدادی هەیه
 کونی و حیز بوو مانەندی رەشید طبعی (رەزا)
 هێند لەبەر جەوری فەلەک خاطرێ ناشادی هەیه

شیخ رەزا که له شیخ رەشیدی ئامۆزای توورە دەبیت له چوار خشتهیه کیدا
 ئەمە ی پێ ئەلێت:

رەشه رەششاشی کەری رەش بە رەشت
 تا رەشت ماوه رەش و سوور بە رەشت
 چل و چۆی چەمی رەشەش بە رەشت
 بە بەشت هەم بە لەشت هەم بە رەشت

له گۆڤاری کۆری زانیاری - دەستە ی کورد -

مامۆستا شیخ محەمەدی خاڵ ١٩٨٧

شیخ محەمەدی خاڵ که شانازی به شیخ رەزا و پیرەمێردەوه ئەکات،
 شیخ رەزادا هاوتای ئەکاتەوه که وتووێیەتی:

پەندی پێششینانە بۆز بە لەری
 جاشە رەشمان بە دەنگە جۆیی زەری

پہشہ بہ ختم بہ خہلقی سہگ ئہوہری
پہشہ می بوو بہ من پشیلہ وہری

شیخ رہزا لہ مہیدانی عہشق و غہزہلدا

شیخ رہزا دہوری ہہرزہکاری لہ کہرکووک و کوئی بووہ. لہبہر ئہوہ
شیعری عہشقبازی و غہزہلی لہم دوو شارہدا بووہ. ہہلبہستی «دولبہری بی
وہفا» لہ کہرکووک بووبیت. «دلبہرانی کويسنجق»ی لہ کوئی بووہ. ئہم
ہہرزہکارہ کہ تہمہنی ہہرزہکاری لہ ناو شیخ و دہریشدا پابووردبیت،
غہزہلی ئہم کاتانہی بہ عہشقی ئیلاہییہوہ دہرپیوہ، بہ لام ناین، ریگہی
دلڈاری و غہزہلی لہ ہیچ شاعیریک نہگرتوہ.

لہ ہونراوہی «دولبہری بی وہفا»دا ئہلئت:

رؤژی نہبوو ئہم دلبہرہ بی رحمہ وہفا کا
جاری نہبوو ئہم کافرہ شہرمی لہ خوا کا
حیرانن ئہطیببا لہ عیلاجی مہرہزی من
لوقمانی ویصالت مہگہر ئہم دہردہ دہوا کا
کاری کہ غہم و دہردی فیراقت بہ منی کرد
سہرما بہ ہہتیو، با بہدہواری شہری ناکا
دیوانہیہ شہخصی کہ لہ غہیری لہبی لہعلی
وہک شاہی سکہندہر تہلہبی ئاوی بہقا کا
تاب و تہبی ئاتہشکہدییی ہیجری وہکو شہمع
نزدیکہ منیش واریدی سہحرایی فہنا کا
لہم ریگہیہ تہقدیری ئہزہل وا بوو کہ ئیمہ
پامالی جہفا بین و پہقیب سہیر و صہفا کا
روح و دل و دین، ہہرسی دہکہم بہزل و نیشاری
کامی دلی من گہر لہ لہبی لہعلی پہوا کا

سەردانى، لە پى عەشق، (رضا) لازمە، عاشق
 بۆ يار سەر و مالى سوپەرى تىرى قەزا كا
 لە كاتى ھەرزەكاريدا كە بەتۆراوى چووھتە كۆيى بۆ لاي شىخ غەفوورى
 مامى، چاوى بە كچە شوخ و شەنگەكانى كۆيى دەكەويىت و بەشدارىي بەزم و
 سەيرانى ئەو ولاتە جوانە ئەكات و ھەكو گەردانەى شيلان دەھەۆنئىتەوھ:

شارى كۆيى كە لەبالەب لە بوتى خونچە لەبە
 گەر فەلەك لىي بگەپى مەنبەعى عەيش و تەرەبە
 دلپەرانى، بە مەسەل، ھەر ھەكو ئەشعارى من
 كامى لى ئەگرى ئەبىژى ئەمەيان مونتەخەبە
 غارەتى عەقلى منى كردووھ زىبا صەنەمى
 عارىزى پەشكى قەمەر، قامەتى نەخلى روطەبە
 نەوزەر ئاسا و، فەروویدون صفەت و، سەلم رەوش
 شەيدە مانەند و سیاوھش وھش و خەسرەو لەقەبە
 عارض و غەبغەب و روخسار و زەنەخەندان و لەبى
 نازك و طورفە و زىباو و بەديع و عەجەبە
 دلپەر و زەرکەمەر و جیلوھگەر و عیشوھ فرووش
 سەروى سىمىن بەدەن و ، شاھىد و شىرىن لەقەبە
 ظالم و دل شكەن و دۆستكوژ و خەصم نەواز
 عيسەوى دىن و موغ ئاين و فەرەنگى مەزەبە
 سىوى داناوھ لە ژىر لىو، كە ئەمەم گۆى زەقەنە
 زىوى خىر كردووھ ھەك گۆ، كە ئەمىشم غەبەبە
 خواستى لىي ماچى (رەزا)، كافەرە نەيدا و وتى
 ئەى خوا لەم كورە شىخ زادەبە چەند بى ئەدەبە

لە كۆيى دوو سوۆزى ھەبە. سوۆزى دوورىي ولات و سوۆزى خوۆشەويستى و
 دلدارى:

ده‌مکوژئی حوکمه ده‌زانم به‌خوا دهردی حه‌بیب
 وهره سا به‌شقی خوا دس له یه‌قهم به‌رده طه‌بیب
 وهره ده‌ستی بخه‌مه گه‌ردنی به‌لوورینت
 تا وه‌کو سفره، له داغا، بدری ورگی ره‌قیب
 طالع‌مه‌حسه، ده‌ترسم که به‌ئازاری فیراق
 بمرم و پوژئی نه‌بی ده‌وله‌تی وه‌صلم به‌نه‌صیب
 چاوی فه‌تتانی ئه‌تۆ ساحیره، جادووکه‌ره‌یه
 که به‌یه‌ک عیشوه ئه‌دا عاییدی سه‌د سالا فه‌ریب
 تا له‌تو دووره دلّی غه‌مزده ئه‌ی راحه‌تی جان
 مه‌شریق و مه‌غریبه، مابه‌ینی له‌گه‌ل صه‌بر و شه‌کیب
 بی فراز نابئی نه‌شیب ئه‌م قسه ته‌حقیقه، وه‌لی
 من له‌ پئی عه‌شقی تو نه‌مدی به‌خوا غه‌یری نه‌شیب
 غه‌یری زولّفه له‌ سه‌ر و سه‌فحه‌ییی پووت ثابته، یا
 طینه‌ت و طیبه که مه‌مزوجه له‌گه‌ل زینه‌ت و زیب
 شیخ ده‌گۆرتیه‌وه گه‌ر چاوی به‌ زولّفت بکه‌وی
 خه‌رقه‌و و سوچه، به‌ زهننار و چلیپا و و سه‌لیب
 طاقه‌تی طاق بووه بی‌چاره له‌ ژیر باری فیراق
 بکه‌ ره‌حمی به‌ (ره‌زا) چاکه ته‌ره‌حوم به‌ غه‌ریب
 سه‌رو، که به‌بالا به‌رزییه‌وه شانازی ده‌کا و نه‌ی؛ که په‌نجه‌ی هونه‌رمه‌ند
 به‌ئاوازی جوان شه‌کری لی‌ ده‌باری، سه‌رو سه‌ری داوه له‌ به‌رد و نه‌ی
 شه‌کری خواردوو که بیانگره‌ته قامه‌ت و خو‌ش له‌بیی تۆ:
 سه‌رو و نه‌ی چین که له‌گه‌ل قامه‌تی تۆ بی‌نه‌به‌رد
 شه‌کری خواردوو نه‌ی، سه‌رو؛ سه‌ری داوه له‌ به‌رد
 گه‌ر ده‌لیلی وه‌کو نوقطه‌ی ده‌هنت نه‌بوایه
 منیش ئینکارم ئه‌کرد وه‌ک حوکمه‌ما جه‌وه‌ری فه‌رد

لێی دەپارێتمهوه ئه‌ی ڕووحی ره‌وانم توخووا
چیه‌یه‌ ده‌رمانی دلم؟ پیم ئه‌لێ: لاچۆ. دلّه‌ ده‌رد

پینج خسته‌ی شیعرێکی کوردی

شیخ ره‌زا وه‌کو مه‌فتوونی شیعره‌کانی «حافز» بووه، هه‌روا مه‌فتوونی
هۆنراوه‌ جوانه‌کانی «کوردی»یه. له‌م ته‌خمیسه‌ی شیعرێ (کوردی) نازانی
شیعرێ کامیان هینی ئه‌وی تری رازاندووته‌وه:

دلی بردم، به‌ناز و عیشووه‌ دیسان، شوخێ، عه‌یارێ
فریبی دام به‌ سیحری چاوی خۆی مه‌حبووێ، سه‌حاری
له‌ هیجرانا ته‌قم کرد ئه‌ی ره‌فیقان کوا مه‌ده‌دکاری
(ئه‌مان مرده‌ عیلاجی سا له‌ ریتی پینجه‌مبه‌را چاری
ویصال، یا قه‌تل و یا ته‌سکین، له‌ هه‌رسی بۆم بکه‌ن کاری)
به‌ده‌وری نێرگسی مه‌ستی که‌سی نه‌یماوه‌ مه‌یلی مه‌ی
له‌ بۆ شه‌هدی له‌بی له‌علی، ده‌نالێنی دلم وه‌ک نه‌ی
له‌ تابێ ئاته‌شی عه‌شقی بکه‌م داد و فیغان تا که‌ی؟
(ئه‌وه‌ند سووتام ئه‌صلا تابێ فریادم نه‌ما ساده‌ی
ره‌فیقان نیوه‌ سووته‌ن ئیوه، نامه‌رد عه‌رزه‌ هاواری)
له‌ رێگه‌ی عه‌شقدان نایانه‌ پیم زنجیری مه‌جنوونی
له‌ده‌ستم چوو ڕمووز و دانش و فه‌همی فلاطوونی
وه‌کو شه‌خصی که‌ زاری کا له‌ جه‌وری دوژمن خوونی
(له‌ کونجی سینه‌ ده‌نگی ئای و ئۆی دلّ دێ به‌ مه‌حزوونی
وێران بێ نه‌مده‌ی ساتی لێی نه‌ی ناله‌ی برینداری)
که‌ چاوی ساحری ده‌ستی به‌ غه‌مزه‌ و ناز و ئیما کرد
مه‌تاعی عه‌قل و هۆش و ده‌رکه‌می تاراج و یه‌غما کرد

كهسى نه يگوت دريغا كى نه توڙى وا شپت و شهيدا كرد
 (نه لاي ههركهس دهچم مه نعم دهكا، خوت بوچى رپوا كرد
 دريغ كوا حالزاني، رهبي تووشم بيىنى بيمارى)
 گوتم؛ وهك سورمهيه، بو چاوى عاشق خاكه كهى ژير پيت
 له ئولكهى حوسندا گهر لافى شاهى لى بدهى لىت ديت
 گوتى؛ مه يخانه بى دايم به يادى چاوى مه ستم جيت
 (صهبا يارانى مه جلس گهر هه والى من بپرسن لىت
 بلنى؛ كي شايه مه يخانه دوو چاوى بيچووه عه يارى)
 سهرى جهنگى هه يه دايم له گهل من چه رخي دونپه روه ر
 نه به ختم يار، نه چه رخم ياوه ر و نه طالع مه ره به ر
 نه وهند بى رحم و صاحيتب كينه يه ده رحه ق به من دل به ر
 (له نه زعا بيى نه ليم قوربان جه فا به سيه، نه لى: كافر
 نه رى چيت ديگه تو سهگ مه رگ، كارم ماوه پيت جارى)
 نه ماوه رهونه قى بازارى عه قل و دانش و وردى
 به پوولنى نايكرن لهم عه سردها عيلمى (نه بى وهردى)
 له نه شعارى (رهزا) په يدايه ئاسارى جوانمه ردى
 (دور و ياقووت ده بارى لهم كه لامه شيرنهى كوردى
 خوا سا كوا له دنيا دا قه درزاني، خريدارى)

پينج خشتهى غه زه ليكى مه سيح

لهم پينج خشته يه دا كه به فارسى يه، نازانى به يته كانى شيخ رهزا و
 به يته كانى مه سيح كاميان له كاميان جوانتره.

در باغ خيال تو دلم گشت گهر سنج
 مه رت بدلم نقش كشيده است چو شطرنج
 ميگشت شب و روز چو افعى بسر گنج

(جسم و خط و خال و رخ و ابروی تو هر پنج
زیباست بر آن عارضی نیکوی تو هر پنج)

واتا:

له باغی خه یالی تۆدا دلم بووه به گه وهه
خۆشه و یستیت له دلما وهک شه ترهنج نه قشی کیشاوه
شه و رۆژ وهک ماری سهه گه نجینه ده گه را به سهه گه نجینه دا
(چاو و خهت و خال و گۆنا و برۆی تۆ ههه پینجیان
جوانن بهه روخساره چاکه ی تۆوه ههه پینجیان)

تا چشم من امروز بدان سیمبر افتاد
کز شوق جمالش دل و جان بیخبر افتاد
مرغان صبحی همه گشتند بفریاد
(سر و سمن و یاسمن و عرعر و شمشاد
گشتند فدای قد دلجوی تو هر پنج)

واتا:

هه رکه چاوم بهه لاشه جوانه وهک زیوهت کهوت
دل و گیان له ناره زووی جوانیی ئهوا بیهۆش بوون
به بیان هه مو که وتنه فه ریاد و خویندن
(داری سه روو و سه مه ن و یاسه مین و عه رعه ر و شمشال
هه موو ههه پینجیان بوون به قوربان ی قه دی جوانی تۆ)

در روی زمین نیست بخوبی چو تو انسان
هر چند که گفتیم توی یوسف کنعان
زاهد که نظر کرد همی گفت بقرآن
(شمس و قمر و مشتری و زهره و کیوان
هستند هوا خواه سرکوی تو هر پنج)

واتا:

له رووی زهویدا جوانیک نییه وهک تۆ
هه‌رچه‌ندیش وتمان تۆ یوسفی که‌نعانی
زاهید که دیتی وتی به قورئان قه‌سه‌م
(رۆژ و مانگ و موشته‌ری و زوهره و زوحه‌ل
هه‌ر پینجیان به‌و به‌رزه‌وه ئاره‌زووی ده‌رگه‌ی تۆیان هه‌یه)

میگفت خوش ان نوحه گری عاشق دل‌ریش
تاچند نهی برس‌ر هرگل هوس خویش
رحمی بنما بر من مسکین جفا کیش
(پتویسته من و عابد و زاهد، شه‌ه و درویش
بو سیم کف پای سگ کوی تو هر پنج)

واتا:

ئهو دل‌داره دل برینداره شینکه‌ره جوانی ئه‌وت که ئه‌یوت
تا که‌ی ئاره‌زووی خۆت ئه‌خه‌یته سه‌ر هه‌ر گول‌ی
به‌زه‌ییه‌کت به منی هه‌ژاری خه‌فه‌تباردا بیه‌وه
(پتویسته من و عابد و زاهید و شا و ده‌رویش
پتی سه‌گی به‌ر ده‌رگه‌ی تۆ ماچ که‌ین هه‌ر پینج)

خواهی که بیابی زه عشق فتوحی
باید که (رضا) نوش کنی جام صبوحی
نومید مش و از کرم او چ و نصوحی
(عقل و خرد و هوش و دل و جان (مسیحی)
برباد شد از حلقه‌ء گیسوی تو هر پنج)

واتا:

گه‌ر ئه‌ته‌وی له رپی دل‌داریدا سه‌رکه‌وتنیکت ده‌سگیر بی،

دەبى ئەى (رەزا) جامى شەرابى سبەينان بخۆيتەو
لە كەرەمى ئەو نائومىد مەبە ئەگەر پەند لە گوئى ئەگرى
(عەقّل و كەمالّ و هۆش و دلّ و گيانى (مەسىحى)
هەر پىنجيان بەهۆى ئەلقەى زولفى تۆو بەر باد بوون)

غەزەل

شەيخ رەزا زۆربەى غەزەلەكانى لە دەورى هەرزەكارىيى رۆژانى فەقەيتيدا لە
كۆيى وتوو. ئەمە يەكئىكە لەم غەزەلە نايابانەى:

خامە بۆ تەصويرى ئەبرۆت پەيرەوى (مانى) دەكا
شانە بۆ نەخچيرى زولفت عەنبەر ئەفشانى دەكا
قووتى رۆحە لىوھەكەت، ياقووت ئاودار نىيە
مەنعى بازارى عەقيق و لەعلى روممانى دەكا
خالى لالپوت نگىنى خاتەمى و نادر ظوھوور
موھرى دەستى ئاصەف و حوكمى سولەيمانى دەكا
دلّ لە نەشئەى عەكسى مەستى چاوهكەت لايوعقەلە
بۆ كەبابى جەرگى من لىتوت نەك خوانى دەكا
بەرگى سەرتاپام پەلاس بى هەر بە شەرتى تۆم بى
تارى ئەو بەرگەم لە لا صەد شالى كرمانى دەكا
چەند هەزار جارت دەخيلم حەرفى بەدكار مەشنەو
هەرچى دەربارەم بلّى، بىزانە، شەيتانى دەكا
ئەر لە پەردەى نازەوہ ئاوازی تۆم بەرگوئى كەوئى
بولبولى شيرين زوبان مەبلى غەزەلخوانى دەكا
كەس نىيە ئەو شوخە حالى كا لە سۆزى ئاتەشم
وا لە عەشقى ئەو (رەزا) مەشقى غەزەلزانى دەكا

له غهزهله فارسييه نايابهكاني شيخ رهزا ئهم شيعرهه خوارهويه*:

به گلشن قد موزون ترا تا ياد ميکردم
خيابان تا خيابان سرورا آزاد ميکردم
ندانستم گذار شانه بر زلف تومي افتد
وگر نه تاقيامت خدمت شمشاد ميکردم
اگر يك تار موگم من شد از زلف پريشانتم
به زخم شانه نادر ناخن استاد ميکردم
بهر صحرا كه ميديدم بدام افتاد آهويي
فدای چشم تو ميگنتم و آزاد ميکردم

واتا:

هرچند بالاي ريك و راستي توّم له باخچهدا بير ئهكهوتهوه
شهقام به شهقام داري سهرووم نازاد ئهكرد و حيسابم بؤ نهئهكرد
نهمزاني ربي شانه ئهكهويته زولفي تو
بمزانياه تا قيامت خزمتهه داري شمشالم دهكرد كه شاندي لي دروست
دهكهن
له هر سارايهكدا بمديايه ئاسكيك كهوتووته داوهوه
ئهموت بهقورباني چاوهكاني تو بي و نازادم ئهكرد

نشستم هم چو مجنون بهسر بازار رسوائی
ترا با مدعی ميديدم و فرياد ميکردم
فريب خویش ميدادم كه اينك يار ميايد
بهر اواز پايي خاطر خود شاد ميکردم
(رضا)ی کار عاشق گر بزورت پيش ميرفتين
بدین بی دست و پايي کار صد فرهاد ميکردم

واتا:

وهك مهجنون له لای سهرووی بازاري ريسوايييهوه دانيشتم

تۆم لهگه‌ڵ ناچه‌زی به‌دکار ده‌دی و ده‌که‌وتمه‌ هاوار هاوار
خۆم فریو ئەدا و ئەموت یار ئەوه‌تا دیت
دلی خۆم به‌هه‌موو تره‌په‌یکه‌ پێ خۆش ئەکرد
.....
به‌م بێ ده‌ست و پێه‌ کاری سه‌د فه‌ره‌ادم ئەکرد

راز و نیازی شیخ ره‌زا

شیخ ره‌زا، له‌ ئەسته‌موولدا ژیانیکه‌ پێ له‌ هونه‌ر، له‌گه‌ڵ گه‌لیک له‌ شاعیر و
رۆشنبیرانی کورد و تورکدا ناسیاوییه‌ په‌یدا کردووه‌ و له‌گه‌ڵیاندا پرای
بواردووه‌. له‌م ژبانه‌ی ئەسته‌موولیدا ئەوه‌نده‌ به‌ ته‌نگی بوون و نه‌بوونه‌وه
نه‌بووه‌ و شیعر و ئەده‌ب و هونه‌ری کردووه‌ته‌ خۆراک. له‌وانه‌ی که‌ ناسیاوییه‌
له‌گه‌ڵیدا په‌یدا کردووه‌، شاعیری که‌رکووکی (میهری) و شاعیری هه‌ولپیری
(خه‌یالی) که‌ له‌ ئەسته‌موولدا ژیاون و هه‌ر له‌وێش مردوون. له‌م شیعره
تورکییه‌دا خه‌یالی ئەو مه‌جلیسه‌نه‌ی هونه‌ر و شیعر و ئەده‌ب ئەکات که‌ ئەلئیت:

خرم او دم که ساکن دیر مغان ایدم
همراز جام همدم رطل گران ایدم
ترکان سر و قامت ایله دست درمیان
خویان غنچه لبله دهان بردهان ایدم

واتا:

خۆزگه‌م به‌و ئاسووده‌یییه‌ی که‌ دانیشتووی دیری موغان بووم
هاورپیی جامی شه‌راب و هاوده‌می پیتوانه‌ پیران بووم
له‌گه‌ڵ شکسته‌ی قامه‌ت سه‌روواندا ده‌س تیکه‌ڵ.
نه‌دیمی جوانانی غونچه‌ لیوان بووم

گاه‌ی حریف حلقه‌ء رندان باده‌ نوش
گاه‌ی انیس مجلس درد کشان ایدم

(مهري) نكته سنج و (خيالي) بذله گو
ياران شوخ مشرب ايله هم عنان ايدم

واتا:

دهميك هاوريي حهلقه‌ي بيپهوشي باده‌نووشان،
دهميك نه‌نيسي كوري هه‌ناسه‌كيشان بووم
له‌گه‌ل (ميهرى*) ي نوكته‌باز و (خه‌يالي) ي خوش گوي
ياراني مه‌شربدا روپه‌روو بووم

* ميهرى: مه‌لا محه‌مه‌دي موفتي كوري مه‌لا عه‌بدو‌لاي ده‌شته‌يييه. له‌ نه‌سلدا
خه‌لقى ده‌شته‌ي هه‌ورامانه و له‌ سنه‌ ژياوه و هاتووه‌ته‌ كه‌ركووك و له‌پاشان
چووه‌ته‌ نه‌سته‌موول. به‌ زوباني فارسي و توركي و كوردي و عه‌ره‌بي نووسه‌ر و
شاعير بوو. له‌ سالي ۱۳۳۶ كوچي له‌ نه‌سته‌موول كوچي دواييي كرد و له‌وي
به‌خاك سپتردا.

سجاده غرق باده، عمامه رهن مني
سه‌ر دفتر گروه خراباتيان ايدم
گاهي مقيم خانه‌ء خمار و زمان
قارنجه‌لرله معتكف گنج خان ايدم

واتا:

به‌رمال نوقمي باده، ميزه‌ر په‌هني مه‌ي
سه‌ر ده‌فته‌ري ده‌سته‌ي مه‌بخانه جويان بووم
دهميك دانيشتووي خانه‌ي مه‌بخانه و
دهميكيش له‌گه‌ل ميرووله‌كاندا خه‌لوه‌كيشي كونجي خان بووم

خيلي زمانده حضرت دستور كاملك
بر باقمه سنده طائر قدس اشيان ايدم
اول بزم دلفريبيده طوطي خوش ادا
اول انجمنده شاعر معجز بيان ايدم

واتا:

گه لیک جاریش له لاکردنه وهیه کی جه نابی باری
بالنده بی پاکی پیروزی ناشیان بووم
لهو به زمه دلگیره دا تووتیی خوش گو
لهو کۆره دا شاعیری حیرهت به بیان بووم

دوران کارزار فصاحتده بن دخی
(نفی) گبی برافعی آتش زبان ایدم
عمان ایکن کفمه بولنمادی بر صدف
لقمان ایکن معطل برلقمه نان ایدم

واتا:

له دهورانی دهسته ویاخه ی فهصاحه تدا منیش
وهکو (نهفعی) ماریکی ئاتهش زوبان بووم
که عمان بووم له له پمدا سه ده فیک نه ده بینرا
که لوقمان بووم بۆ لوقمه نانیک داماو بووم

تیر مشهدم مقام (رضا) دن او حال ایله
هربر بلایه شاكر و الحمد خوان ایدم

واتا:

دلگیری مه شههدم له مه قامی (رضا) دا و بهو حاله ییش
بۆ هر به لایه ک شوکرانه و سوپاسخوان بووم

به وهیش قایل نییه، ده به ویت له جیهانی مادیش به دهر، گه شتیکی جیهانی
روحیش بکات، وهکو له م شیعره تورکییه دا ئه لیت:

گشت قضای عالم جان ایتمک ایسترم
جان کمنده بر جولان ایتمک ایسترم

بیــــرون دلدە بوو لمادم آثار کنز راز
جانی درونه عطف عنان ایتمک ایسترم
درگاه حضرتە عرض نیاز ایتمک ایسترم
اسرار من لدنی بیان ایتمک ایسترم
جاسوس آهم آلدی جانانه دن سیر دوان سپر
اشک جهان، نورد دوران ایتمک ایسترم
روبر دکل حقیقتە سن شیخه کین (رضا)
بن جستجوی پیر مغان ایتمک استرم

واتا:

دهمه ویت گه شتیکی جیهانی روحی بکه م
له رتسمانی روحدا، دهمه وئ جه ولانیک بکه م
له دهره وهی دلدا نهمدیت ئاساری گهنجینهی راز
دهمه ویت سه رپتچی له به سستی روحی دهر وون بکه م
بو پیشبردنی سکالای نیاز بوو دهرگهی حضرتە
ئهمه وئ رازی (من لدنی) دهرخه م و ئاشکرا بکه م
جاسووسی ئاهی سه ردکیشم له گیانان پتر نه بوو
ئهمه وئ له جیهانی نووردا غلمه غلانی بکه م
نه پنی نییه له راستی تو ئهی شیخ (پهزا)
من دهمه وئ جوستجوی پیری موغان بکه م

له شیعیکی تورکیکی تریش ئه لیت:

عرض در سعادتە واردکسه ای صبا
بر فاتحه اوق و پیر مغانک مزارینه
طوپراق ایچنده، سویله، یتر یا تمغک شکیب
قالق عودت ایله جانب دار و دیارینه

تاکی اسیر خاک، باشک قالدیر، آچ گوزک
باق عالمک صفای بهار و نهارینه
ویرمز ایسه جواب یناشدیر پیاله یی
بر جوعه دوک او عاشق رندک کنارینه

واتا:

ئه‌گەر چوویته خزمه‌تی خاوه‌ن شکۆ ئه‌ی صه‌با
فاتحایه‌ک بخوینه مه‌رقه‌دی پیری موغان
بلّی له ناو خاکدا نوستنت به‌سه ئه‌ی شه‌کیب
هه‌لسه‌ بگه‌رێهوه بۆ لای ماڵ و ولاتت
تا‌کو که‌ی به‌ندی خاک بیت، سه‌رت هه‌لبه‌ر، چاو بکه‌ره‌وه
ته‌ماشای روونی به‌هار و رۆژی جیهان که
ئه‌گەر وه‌لامی نه‌دایه‌وه، باده‌که‌ی لی نزیک که‌ره‌وه
قومیک برێژه لای ئه‌و عاشقی هوشیاره

گله‌یی له ده‌ستی زهمانه

شیخ ره‌زا ئه‌لّی که‌س نییه تووشی زیان نه‌بووی له ده‌ستی زهمانه و هه‌موو
تاوانیک ده‌خاته ئه‌ستۆی ئه‌و و ئه‌گەر خوا ده‌ستی بدات، هه‌موو که‌ون تیک
ده‌شکینیت. له‌م شیعهردا ده‌رده‌که‌ویت که شیخ ره‌زا زانیاریی له زانستی
فه‌له‌کدا هه‌بووه:

از دست تطاول زهمانه
کس نیست نخورده تا زیانه
ای بیهوده زکرد مردم آزار
ناهی زگناه و خود گنه‌کار
تو مجرم و عامل گناهی
وز بیگنه‌ان جریمه خواهی

ادم به دسیسهء تو اغلواس
 نه حبه سبب شد ونه حوا
 من سنگ زدم به فرق هابیل!
 ای راهنمای صد چو قابیل
 خود ظالم و از منت شکایت
 دانی به چه ماند این حکایت؟
 ماند به حدیث گرگ محجوب
 یوسف نهندریده، پیش یعقوب
 یحییای نبی ذبیح من بود؟
 ان هم عمل قبیح من بود؟
 من پای خلیل را بیستم؟
 دندان حبیب را سکستم؟
 من دست یزید را دریدم؟
 دم خروس را بریدم؟

واتا:

له دهستی دسد ریژی زهمانه، کس نییه زیانی نهچه شتی
 تو گونا هبار و گونا هکاری و له بیگونا هان داوای جه ریمه نه که ی
 ئادم به فرو فیلی تو هه لئه له تا، نه خه تای دهنکه گهنم بوو و نه خه تای حهوا
 من به رد م به سه ری هابیل دا؟ نه ی ری نما ییکه ری سه دی وهک قابیل
 تو خوت سته مکاری و گله ییت له مننه نه زانی نه م حیکایه ته له چی نه چی؟
 له حیکایه تی گورگی شهرمه زار نه چی له پتیش یه عقوب، که ورگی یوسفی
 هه لئه دریبوو

یه حیای پیغه مبه ر من سه رم بری؟

نه وهیش کاری ناشیرینی من بوو؟

من پی خه لیم به سته وه؟

من ددانی خو شه ویستی خوام شکاند؟

من دهستی یه زیدم پراکیشا و
لهسه کورسی دهسته لات دام نیشانده؟

من جامهء کعبه را دریدم؟
دم خــــرویس را بریدم
نگسته رگی، نخسته جانی
سنگی نزده بر استخوانی
ای چرخ ستمگریت تاکی؟
وی گرگه شکم درید تاکی؟
ای کاسه سیاه سفله پرور
مینا شکن دل هزور
ای باعث نامــــرادای من
شرمی زنک و نهادی من
ای چرخ که درکفت اسیرم
گر آوردت خدا بگیرم
ریش زملت برارم از بیخ
ببریده بهم به کون مریخ
حوت و حملت کباب سازم
ثورت مزهء شراب سازم
انگشت عطاردت ببــــرم
عمامهء مشتریت بدرم
جوزات دهم به خورد خرچنگ
ناف اسدت به خون کنم رنگ

واتا:

من به رگی که عبه م دری؟

من کلکی کهری وهیسم بری؟
 دهماریکم نهپساندووہ، له شیکم بریندار نه کردووہ
 بهردیکم نه داوه به ئیسکیکدا
 ئەی چه رخی گهر دوون سته مکاریت تا کهی!
 ئەی گورگ ورگ درینی تو تا کهی؟
 ئەی قاپ رهشی سیله په ره ر
 ئەی مینای دلای هونه رمه ندشکین
 ئەی مایه ی به مراد نه گه یشتنی من
 شهرمی بکه له نیازیاکیی من
 ئەی گهر دوون من له دهستی تودا دیلم
 ئەگه ر خوا رۆژی گرفتاری منت دهکا
 پیشی (زوحل) ت ئەکه م به که باب
 تاکم ئەبیریه قنگی (مه ریخ)
 (حووت) و (حه مه ل) ت ئەکه م به که باب
 بورجی (ته ور) ت ئەکه م به مه زه ی مه ی
 په نجه ی (عطارد) ت ئەبیرم
 میزه ری (موشته ری) ت ئەدرم
 (جه وزا) ت دهر خواردی قرزانگ ئەدهم
 نافه کی (ئه سه د) ت به خوین رهنگ ئەکه م

اتش بزئم به کهکشانت
 درهم شکنم شکوه و شانت
 هم زهره زهره ات کنم چاک
 مه رت فکنم چو زهره بن خاک
 عر سرطانت را سرارم
 دود از دم عقریت برارم

شیرت بکشم بهسم قاتل
دلوت فکنم به چاه بابل
نه خیمه گذارمت نه خرگاه
چرمت بکنم چو چرم روباه

واتا:

ئاگر بهر ئهدهم له (کاکیشان) ت
شان و شکۆت تیک راشکینم
زرایی (زهره) ت لهت لهت ئهکه م
مۆرت وهکو زار توور هه ئهدهم
عومری (سه رهطان) ت دوایی پی دینم
دووکه ل لهده می (عه قره ب) ت دینم
شیرت به زه هری کوشنده ئه کوژم
(دهلوت) ت توور ئهدهمه چالی بابل
نه خیهوتت بۆ دههيلم نهدهوار
چهرمت وهک چه رمی ریوی بکنم

رێبازی ئاینی شیخ رهزا

شیخ رهزا له بنه مالهیهکی ئایندار و خواپه رسته. باو وباپیری پیشه وایی
رێبازی قادریبیان کردووه. شیخ عه بدورهممانی باوکی، له شاری که رکووک،
بناغه ی خواپه رستی و دهرویشیی بلاو کردووه ته وه و شیخ رهزایش، ژیان
مندالی و هه رزه کاریی له ژیر چاودیری باوکی، له ناو دهرویشان و تهکیه و
زیکر رای بواردووه. هه رچه نیک له شیعرهکانیدا وشه ی وا هه ن له گه ل ئه و
رێبازهدا ناگونجیت، به لام ئه مانه هه ر به وتن بوون نهک به کردهوه. له
پارانه وهیهکی له خوا ههستی به و تاوانه کردووه و داوای لیبووردنی لئ
دهکات، به لام وهکو یهکیک ناز به سه ر گه وره ی خۆیدا بکات.

ای ریزه خوری خوان نوالت مه و ماهی
جودت چو وجودت ابد و نامتناهی
برنامهء اعمال سیاهم قلم عفو
برکش که بدل کن بسفیدیم سیاهی

واتا:

ئهی ئهو کسهی که مانگ بهو بهرزوه و ماسی له بنی دهریادا بهرماوهی خوانی
ئهخۆن

بهخشندهگیی تۆ وهکو بوونت ههمیشهیی و بی پایانه
قهلهمی لیبووردن بهسهه نامهیی رهشی کردهوهمدای بینه
گوناهیی رهشم به لیبووردن بگۆره به سپی

بودم من اگر بندهء از خواجه گریزان
باز آمدم ای بندگیت عزت شاهی
بر عفو و عقوبت نبود سود و زیانت
این هرد و به پیش تو مساویست الهی

واتا:

من ئهگهه بهندهیهک بم له خاوهنی خۆم ههلاتوویم
وا گهه رماهوه بۆ لات، ئهی کسهیی که بهندهییی تۆ شکۆی پادشایییه
تۆ نه له سزادانم قازانج و نه له لیبووردنم زیان دهکهی
ئهم دووانه ههردو له پیش توودا یهکن ئهی خوایه

بیرون شدن از ساحت ملک تو محال است
عبد توام و، ملک توام، خواهی نخواهی
این دیدهء گریانم و وین سینهء سوزان
بر صدق سخن میدهم هردو گواهی
صد بار امید است (رضا) را بتو هرچند
سرتاقدمش غرق گناه است و مناهی

واتا:

ياخيبيون له ساحه بي مولكي توقه ت نابي
بهندهي توم و مولكي توم بنهوي و نهتهوي
نم چاوه گرياناوييه و نم سينگه گي تي بهربووم
هردووك شايه تي راستي قسه كانم بو نهدن
(رهزا) صهد جار هيواي بهتويه هه رچهند كه،
له تهوقي سه ريه وه تا پي هه مووي نوقمي گونا و نه و كارانه يه خوا نه هي لي
كردوون

لهم پارانه ودا، دلسوزي شيخ رهزا له خوا به رستيدا و پشت به خوابه ستن
وهكو رهوشتيكي راست و رهوان دهرده خات. له پارانه وه كه پيدا له گه ل
په پامبه ري خوا (ص)، به «منطق» پرسيا ري واي لي دهكات، كه ريگه ي وه لامي
لي ببريته وه:

يارسول الله چه باشد چون سگ اصحاب كهف
داخل جنت شوم در زمرد اصحاب تو
او رود در جنت و من در جهنم كي رواست
او سگ اصحاب كهف و من سگ اصحاب تو

واتا:

يا رهسوله لا چي دهبيت وهك سهگي نه سحابي كه هف
له ريزي هاورياني تودا بجمه به ههشت؟
كه ي رهوايه سهگي نه سحابي كه هف بچيته به ههشت و من له دوزه خ بم،
نه و سهگي نه سحابي كه هف و من سهگي نه سحابي توم.

به گطاشلي بوخاري زاده كه به كتيكه له شيخاني نه قشبه ندي، نم شيعره
توركيه ي شيخ رهزاي وا ته خميس كردوه:

خدايا هر كسه مقصودي اسان ايليان سنسين
خليله نار نمرودي گلستان ايليان سنسين

کرمله هر دل منکودی شادان ایلیان سنسین
الهی غنچهء مقصودی خندان ایلیان سنسین
گوکل مرغک سحرلر زار و گریان ایلیان سنسین

واتا:

خوایا ئه وه بق هر کهس نیازی ئاسان کردووه تۆی
ئه وهی بق ئیبراهیم خلیل ئاگری نه مروودی به گلستان کردووه تۆی
ئه وهی هر دلّی غمباری به بهخشش شاد کردووه تۆی
خوایا ئه وهی غونچهی نیازی خندان کردووه تۆی
ئه وهی دلّی مهلی له بهیاندا خستووته زار و گریان تۆی

دکرگون فراق اولمش گوگل وادی حیرته
شرار آتشی تسکین اولوب جهای صفوته
تمنای وصال یار ایله ماواى الفتده
خیال زولفه دلدار ایله صحرای محبتده
بخار دود آهم سنبلستان ایلیان سنسین

واتا:

رؤژیک دلّ له دۆلی حیره تدا جیا بووه ته وه
بلیسهی ئاگری له خوْشه ویستی هه لېژارده دا دامرکاندووه
رازی به یار که پشتن له ماواى ئولفه تدا
له بیابانی خوْشه ویستیدا ، خه یالی زولّف
ئه وهی بوخاری دووکه لی ئاهمی کرده سنبلستان تۆی

ظهوره گلن مشکن حور جنت عالم بالا
زخی خلق اولمامشکن روزا شب هم جمله اشیا
ضیا بخشای عالم اولمامشکن ادم و حوا
وجوده کلمه دن بزم سواده ساغر و صهبا
بنی میخانه فطرتده سکران ایلیان سنسین

واتا:

که هیشتا دهرنه که وتیوو حۆریی بهه شتی عالمی بالآ
که دروستیش نه کرا بوو رۆژ و شهو و هه موو شتیک
که ئادهم و ههوا هیشتا روونا کبه خشی عالم نه بوون
به بی ئه وهی به زم و سه ودا و باده و شه راب دروست کرابی
ئه وهی منی له مه یخانه هی سروشت سه رخۆش کرد تۆی

مشام جان عشاقی معطر شمهء گلدن
مخضر روضهء قلبی گل و ریحان و سنبلدن
دلی سیراب مست ایدن شراب شیشهء ملدن
جهالت ظلمنک محو ایلوب سر صفحهء دلدن
دروتم مشرق خورشید عرفان ایلیا سنسین

واتا:

ئه وهی بۆنی له شی عاشقانی له بۆنی گۆل بۆندار کردووه
په زه ی دلی له گۆل و ریحان و سونبل سه وز کردووه
دلی له شه رابی شیشه ی مه ل پاراو و مه ست کردووه
نه زانی جۆری له سه ر په ره ی دل پامال کردووه
ئه وهی ده روونمی کرده رۆژه لاتی عیرفان تۆی

دلم ازاده آسوده ت و توقعه تملقدن
حضیض جای راحتده رها علو و تفوقدن
دل مکسوری جبر ایدن جراحات و تشققدن
گریبان دل محفوظ ایدوب دست تعلقدن
عروس فکر بکرم پاک دامان ایلیان سنین

واتا:

دلّم له ئومید و ریا ئازاد و ئاسودهیه

له بنی جای ئارامیدا رزگاره له سه‌رکه‌وتن و زالبوون
ئوهی دلی شکستی له برین و درزبردن تیمار کردووه
گیرفانی دلی له دهستی پتوهندی پاراستووه
ئوهی بی‌کرمی دامین پاک کردووه تۆی

جبال قلب عشاقی تجلیله قییلان دکن
انی هر بر علائقندن تمنیدن قییلان ایمن
شب دیجور عشقی برق نورن ایلیان روشن
ایدر نور جمالک اهل عشقه کلخنی گلشن
خلیل الله تابستانی بستان ایلیان سین

واتا:

ئوهی چپای دلی عاشقانی به‌جلوه داکوتاه
که له هه‌ر پتوهندی و رازیک هیمنی کردووه
تاریکی شه‌وی عه‌شقی به‌برووسکی نووری پووناک کردووه
نووری جوانیت کولخانی بۆ عاشقان ئەکاته گولشه‌ن
ئوهی ئاگری بۆ خه‌لیلولا کرده بوستان تۆی

قیلوب خورشید لطفکله منور کلبه‌ء سینهم
سهام عشق جانانه مه‌یا طبله‌ء سینهم
ایدوب آلیش غم‌دن مبرا صدر کینه‌م
رهاياب ایلیوب خار سنم‌دن روضه‌ء سینهم
وجودم شوره زارک رشک رضوان ایلیان سین

واتا:

به‌هه‌تاوی لوتفتان فه‌واره‌ی کلبه‌ی سینهم
بۆ تیری عه‌شقی جانان ئاماده‌یه‌ی طه‌بله‌ی سینهم
دلی ئالوده‌ی غم‌م له‌ کینه‌ی سینهم ئازاد ئەکه‌ی

باغی سینهم له دووکه‌لی سینهم رزگار ئەکه‌ی
ئەوه‌ی شوڤه‌کاتی له‌شم له‌ه‌ساده‌ت خو‌شنوود ئەکات تو‌ی

گوگل شاه گدا در شاه عشقنده
شمیم ناز بوی ایچون بهار بوستاننده
گوگل مرغک ایدوب گویا نوای داستاننده
بهار فیض پار اشتیاقک گلستاننده
سرشکم مایه بخش ابر نیسان ایلیمان سین

واتا:

دلی شاه گه‌دایه له‌عه‌ته‌به‌ی شاه‌ی عشقتدا
بۆ‌بۆنی نازدار له‌به‌هاری بوستانندا
دلی مه‌لی کردووته‌ه‌ خوینه‌ر له‌باغی تۆدا
له‌گولستانی ئیشتیاقدا به‌هاری فه‌یز رژیین
ئەوه‌ی فرمیسکمی کردووته‌ه‌ مایه‌به‌خشی بارانی نیسان تو‌ی

ئاواتی ئەوه‌ ده‌خوازیت رۆژیک به‌ده‌وری «که‌عه‌به‌»دا بسوو‌ریته‌وه‌ و له‌پاشان
روو‌بکاته‌ ده‌رگه‌ی پیغه‌مه‌بری خوا (ص)، له‌ری‌ی قوربانیدا ده‌رد و خه‌فه‌تی له
کۆل‌بیته‌وه‌.

کی بود یارب طواف کعبه‌ه‌و زمزم کنم
بعد از ان رو در مزار سید عالم کنم
روی خود در سایه‌ پای رسول الله نهم
تا غبار مقدمش بر دیده‌ خود جا کنم
دست حاجت برگشایم از دعا بر درگه‌ش
این دل مجروحرا من زان دوا مرهم کنم
یا رسول الله بحالم گوشه‌ چشمی فکن
تا شوم قوربان تو خودرا خلاص از غم کنم

سر فرازا از فراق روی تو در ماتمم
وعدهء وصل (رضا) ده ترک این سودا کنم

واتا:

خواه کهی بیت ته وافی که عبه و زهمزم بکه م
پاش نه و هیش روو بکه مه زیاره تنگهی که ورهی جیهان
رووی خۆم له سایه ی پای ره سوله لادا دانیم
تا گوردی به ریپی له سهر چاوی خۆم دانیم
دهستی دامای بۆ پارانه وه له پیش درگهی هه لبرم
ئه م دله زامداره به و دهرمانه تیمار بکه م و مه له ه می لی بده م
یا ره سوله لا گوشه چاوی بۆ حاله هه لئه ،
تا به قوربانته بيم و خۆم له خه م رزگار بکه م
ئه ی سهر به رز، له دووری رووی تودا له خفه تدام
گفتی نه وه به (رهزا) بده که پیت بگا، تا ته رکی ئه م خه یاله بکه م

له شیعریکیشیدا ئه لیت:

زبان فارسیم هست و لهجهء عربی
بصد زبان دیگر عاجزم ز نعت نبی
بقدر علم خدا از خدا صلوات و سلام
بروح شاه و سالت؛ محمد عربی

واتا:

زمانی فارسی و دیالکتی عه ره بيم هه یه
سه د زمانی تریش بزانه توانای وه صفی پیغه مبه رم نییه ،
ئه وه نده ی زانیاریی خوا صلوات و سه لامی خودا
بۆ گیانی شاهی په یامبه ر محمه دی عه ره بی

له گه ل هه موو (ریزیکی بۆ پیغه مبه ری خوا): شیخ رهزا، به ها و قه دری

پیغهمبهری ئیسلام محهمهدی مستهفا (ص) له گه‌ل‌ه‌زهرتی (مه‌سیح)‌دا ده‌خاته‌ته‌رازووی‌قه‌ده‌روه، که‌چی‌تای‌محهمهد (ص) له‌به‌ر‌گرانی‌له‌زه‌وی ده‌میڤی و‌تای‌مه‌سیح (س) ده‌چیته‌ئاسمان، که‌ئه‌لیت:

مسیح بر فلک و شاه انبیا بتراب
دلم ز‌اتش‌این‌غصه‌بسکه‌بود‌کباب
سؤال‌کردم‌ازین‌ماجرا‌زییر‌خرد
چو‌غنچه‌لب‌بسخن‌برگشود‌داد‌جواب
که‌قدر‌هر‌دو‌بمیزان‌قدر‌سنجیدند
که‌چون‌گرانتر‌ازو‌بود‌درهمه‌أبواب
نشت‌کفه‌میزان‌مصطفی‌بزمین
ب‌آسمان‌چهارم‌مسیح‌شد‌بشتاب

واتا:

مه‌سیح‌له‌ئاسمان‌و‌شای‌ئه‌نبیا‌به‌زیر‌گ‌ل‌دا‌بی
دلم‌له‌داخی‌ئهم‌خه‌فه‌ته‌به‌جاری‌بووه‌که‌باب
له‌بارهی‌ئهم‌روود‌اووه‌له‌پیری‌خاوه‌ن‌و‌تلم‌پرسی،
وه‌ک‌خونچه‌لیوی‌بو‌قسه‌کرده‌وه‌و‌وه‌لامی‌دامه‌وه‌و‌وتی:
سه‌نگی‌هر‌دوو‌کیانیان‌خسته‌تای‌ترازووه‌وه
جا‌چونکه‌شای‌پیغهمبهران‌له‌هم‌وو‌روویه‌که‌وه‌له‌و‌قورستر‌بوو،
تای‌ته‌رازووه‌که‌ی‌ئهم‌نیشته‌زه‌وی‌و
مه‌سیحیش‌به‌په‌له‌سه‌رکه‌وت‌بو‌ئاسمانی‌چوارهم

له‌بابه‌ت‌گه‌وره‌یی‌و‌ده‌سته‌لاتی‌خوادا‌ئه‌لیت:

هشت بهشت و شش جهت، هفت زمین و نو فلک
جمله تو افریده، (وحدک لاشریک لک)
من چیم ای فدای تو، دم زنم از ثنای تو
ای همه ماسوای تو، درکف قدرت تو یک

واتا:

ههشت بههشت و شش لا و ههوت زهوی و نو فلهک
ههموو تو دروستت کردوون به تهنیا خووت و کس هاوړیت نییه،
من چیم، به قوربانت بم، دم له هه لنانی تو بدهم،
ئهی کسئی که هه رچی له تو به ولاوه به له دهستی توانای تو دان تهنیا
ای جهان آفرین ثنا گویت
وی دو عالم معطر از بویت
ساکنان سرادق ملکوت
همه قوربان یک سری مویت
کل زخونین دلان رخسارت
لاله از هندوان کیسویت
لاله در باغ داغدار روخت
سه مائل بقدر دلجویت

واتا:

ئهی کسئی که، ئه و خوییهی جیهانی دروست کردووه مه دحت دهکا،
ئهی کسئی هه روو دنیا به بوی تو بوخویش بووه،
ئهمانهی له خپوهته کانی باره گهی فریشته کانا دانیشتون،
هه موو به قوربانی سه ری موویه کت ئه بن،
گول له بهر جوانییی روخساری تو خوین په ریوه ته دلی،
لاله له خولامانی کاکوئته،
لاله له ناو باخا داخی رووی توئی له دلیدایه،
سه رووی بالابه رزیش به عه شقی بالای دلگیری تووه چه میوه ته وه
سرمه مفتون چشم (مازاغت)
نافه دلریش خال هندویت

عارضت (والضحی) خطت (واللیل)
قل هو الله) حـررز بازویت
(قـاب قـوسین) را نمیدانم
جز کمانهای هردو ابرویت
نسخهء کائنات وهرچه در اویست
شرح رمزی زمـصـحف رویت
باز گویم غم اسارت خویش
بـزبان فـصـیح لا هویت
عرش کمتر بهای مشت گلی
که برو آرمیده بهلویت

واتا:

کل مهفتوونی چاوت بووه که خوا، به (مازاغ البصر وماطغی) باسی کردووه،
میسکی ناوکی ناسک دل برینداری خالی رهشته،
پروخسارت (والضحی) به گندهمووی روت (واللیل)ه
(قل هو الله احد) په نای هیژی بازووته
ثابتهی (قاب قوسین أو أدنی) به لامهوه،
له که وانهی بروکانت به ولاره نییه،
کتیبی نه جیهانه و هرچی تپدایه،
ته نیا لیکدانه وهی نیشاره تیکی قورنانی پروته
خهمی دیلی خویم به زمانی پشکووتووی،
عهرشی خوا که مترین بایبیه کی مشتت خوله،
که لاتهنیشتی تو له سهری ئوقره ی گرتبی،

روز و شب جـبـریل در پرواز
بی سرروپا همی دوان سویت
روضه خوانی کند بنظم در پرواز
همچو درویش بر سر کویت

واتا:

جبریل شهو و روژ له فریندایه
بی پەروا بەرهو لای تو پائەکا
پەوزە خوانی ئەکا بە هۆنینهوهی مرواری
هەروەک دەرویش لەبەر دەرگەتدا

(کز سرا پردهء مقدس ذات
بر سسراپای انورت صلوات)
ای منادی بکاف و ها، یا، عین
وی منادی (انا النبی بحنین)
جبریل آمین بأمر خدا
وحیت آوردکای شهکونین
خیز و برنه قدم بکوی قدم
خیز و برکش علم ز علم بعین

واتا:

له بارهگهی پیرۆزی خواوه،
سهلهوات له سهراپای نوورانیت بی
ئهی کهسی که خواوهند به (کهیعیص) بانگی لی کردوی و،
ئهی کهسی که خۆیشت له غەزای حونهیندا جارت داوه؛ من پیغهمبەرم،
جبرهئیلی ئەمین به فرمانی خوا
سرووشی بو هینای و فەرمووی، ئەی شاهی هەردوو جیهان،
ههسته ئالا هه لکه، تو هاتیته پایهیهک که نهمه و دای
(کهسی) تیدا هه بوو نهمه و دای (کوئی)
نیوان تو و گه و ره هه موو بووه کان، ئەوهندهی نیوان دوو کهوا یا که متر بوو
سویندت ئەدهم به گیانی (حهسەن)، به سهری (هەلی)، به خوینی (حوسهین)
روژی قیامهت که هاوار ئەکهی بو ئومه ته کهت و

به هیوای نکا بقُ ناده میزاد و جنوکه نه چیته پیشه وه،

کن در آن روز یارسول الله
نظری سوی من بگوشهء عین
بنواز و مرانم از لب حوض
تر کن از اب کوثرم (شفقتین)
ای بکویت سعادت ابدی
وی ز دویت شرافت حرمین
ماز امر تو غافل و بهقا
مشفق و مهربان تر از ابوین
در مزار این درود میخوانم
باز پرسند از توام ملکین
(کز سرا پردهء مقدس ذات)
برسرا پای انورت صلوات

واتا:

ئهی پیغهمبهری خوا، لهو رُوژدها،
به گۆشه ی چاو لایه کم به لادا بکهره وه،
دلنه واییم بکه و له کناری ههوزی (کهوثر) دهرم مه که
ههردوو لیوم لهو ئاوی کهوسه ره ته ر بکه،
ئهی کهسی که بهخته وهری هه میشه ی له بهر دهرگهی تۆدایه و،
شهره فی ههردوو حهره می (مه که و مه دینه) له پرووی تۆوهیه،
ئیمه له فرمانی تۆ بی ئاگاین و تۆیش له باوک و دایک به بهزه ییتری بۆمان
که فریشته کان له گۆردا پرساری تۆم لی دهکن،
من ئهم وه لامه بیان نه دهمه وه.
له باره گهی پیروزی خواوه،
درود له سهرا پای نورانیت بی:

خواجه انبیا و ختم رسل
 هادی خلق و پیشوای سبیل
 ای همه ممکنات جسم و توجان
 وهی همه کائنات خاروتو گل
 محرم کردگار و مهبط وحی
 مهتر اصفیاء و مظهر کل
 (لم تلد مثلك النساء فتی،
 لم يجد شبهك الزمان رجل)
 صفت شانئت (هو الأبتیر)
 لقب باغضت زینم وعتل
 در قیامت چو ذو الجلال ترا
 میدهد رخصت شفاعت کل

واتا:

ئەهی گه وره و دواهینه ری پتغه مبه ران،
 ئەهی ری پشاندەری خەلک و سه رقافلەهی ری،
 ئەهی ئەو کەسەهی کە هەر شتی بشی بیی لە شه و تۆ گیانیت،
 ئەهی کەسی کە هەموو ئەم جیهانە درکە و تۆ گوئیت،
 تۆ مەحرەمی باره گەهی خوایت و سروشت یۆ هاتوو،
 تۆ گەورەترینی هەلیژاردەکانی خوایت و دیارگەهی هەمووانی،
 دایکان کوری وەک تۆیان نەهیناوه،
 زەمانە پیاویکی وەک تۆی بە خۆیەوه نەدیوه،
 سیفەتی ئەو کەسەهی خراپەت ئەلی ئەوهیە (خۆی کلک براوه) و
 ناتۆرەهی ئەوهی قینی لیتە ئەوهیە وشک و توندیرو و نامەردە
 رۆژی قیامەت، کە خوداوند ریگەت دەدا، نکا بۆ هەمووان بکەهی

آید از باره‌گاہ قدس خدا
 (لک ماشئت یانبی فقل)
 فکر من کن که کرده ام تسبیح
 در خرابیات رهن شاهد و مل
 تا مرا چون توی شفیع چه باک
 ز آتش دوزخ و سلاسل و غل
 خیل محمودم و نمیت‌رسم
 از دم کـرنا و بانک دهل
 به‌هوای تومست و بی پروا
 نعت گویان خرامن از سرپل
 کز سرا پردهء مقدس ذات
 بر سرپای انورت صلوات

واتا:

له باره‌گهی پیروزی خواوه فرمانت بقو دئی:
 ئەهی پیغه‌مبه‌ری خوا چیت دهوئ بوئ ده‌کری، بئی،
 بیر له من بکه‌روه که له مه‌یخانه‌ی نیوان یار و مه‌یدا
 خه‌ریکی سو‌یحانه‌لا کردن بووم.
 منیک تکاکاری وهک توّم ببئی، ترسم له ناگری دۆزه‌خ و کوّت و زنجیر چیه‌یه؟
 من له خپلی مه‌موودم و ترسم له ده‌نگی که‌ره‌نا و ناوازی ده‌هۆل نییه،
 مه‌ستی خو‌شه‌ویستی توّم و بی ترس و له‌رز به‌نازه‌وه به‌سه‌ر
 پردی سیراتا و به توّدا هه‌لده‌دم و ئەلیم؛
 له باره‌گهی پیروزی خواوه،
 دروود له سه‌راپای نوورائیت بی.

له شیعرێکی تورکیشدا به پیغه‌مبه‌ردا (ص) ئەلّیت:

خیالک شبچراغ لجهء بحر حقیقتدر
 جمالک نور بخش دیدهء اهل بصیرتدر
 سن اول ماه، فلک جاه، شهنشاه دو عالم سن
 در لطفنده شهر سهر نهاد باب خدمتدر
 حریم روضنه یوز سورمکه مشتاق ایکن جیریل
 قیاس ایله بکا تقبیل درگاهک دولتدر
 حضوره حال ما فی البالی عرض ایلمش گلمش
 (رضا) نک التماس خاکپایندن شفاعتدر

واتا:

خه یالت شه وچرای شه پۆلی دهریای پاستیه
 جوانیت نووربه خشی چاوی خاوهن ئاگه دارانه
 تو ئه و مانگهی، جاهی فهلهک، شاهه نشای دوو جیهانی
 له بهر مرواریی لوتفتان شاهان سه رشۆری دهرگهی خدمه تتانن
 جیریل که ئاره زووی ئه وهی ده کرد که روو بساویته دیواری په زه تان
 به ئه اندازه له گه ل من، به خو شبه ختی زیاره تی دهرگه ته،
 هاتووه ته حضور بۆ ئه وهی رازی خو ی عهرز بکا،
 تکای (هزا) له خاک و پاتان شه فاعه ته.

خۆشه ویستی و ریزی بۆ نه وهی ییغه مبه ر (ص)

شیخ رهزا ریز و خۆشه ویستی خو ی له چه ند هۆنراویکی نایابدا، بهرام به ر
 میری موسلمانان عه لی کوری ئه بوتالیب و نه وهی دهر بریوه. له و شیعه رهیدا که
 له رۆزی (عاشوورا) دا له هه وشی مه رقه دی (کاظیمین) دا وتوویه تی و له
 شیعه ره که ی که (له عشق حضرت حسین) ئه ئی و له لیکدانه وهی شیعه ره که ی
 (حافز)، ریزیکی بی پایانی بهرام به ریان دهر دهر بری.

شیخ رەزا که له به‌غدا بوو، له عاشوورا له هه‌وشی کاظیمین شیوه‌نیکی
 گه‌وره ده‌به‌سترتیت و (په‌وزه خوونان) یه‌ک یه‌ک ده‌چنه سه‌ر (مینبه‌ر) و
 به‌نه‌وی عه‌لیدا هه‌ل‌ده‌دن. شیخ رەزا ئەم هه‌له له‌ده‌س نادات که هه‌نه‌ری خۆی
 و خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌رپریت، ده‌چیته سه‌ر
 مینبه‌ر و ئەم شیعه‌ر ئە‌ل‌یت:

آل علی

در ماتم آل علی خون هم‌چو دریا می‌رود
 تیغ است بر سر می‌زند ده‌ست است بالا می‌رود
 از عشق آل بو الحسن این تیغ زن وان سینه‌زن
 داد و فغان مرد و زن تا‌عرش اعلی می‌رود

واتا:

له شیوه‌نی ئالی عه‌لی خۆین وه‌کو ده‌ریا ری ده‌کات
 هه‌ر تیغه و به‌سه‌ردا ده‌دات و هه‌ر ده‌سته به‌رز ده‌دیته‌وه
 له عه‌شقی ئە‌ولادی (ئە‌بولحه‌سه‌ن) ئەم تیغ لێ‌ده‌ره و ئە‌و سینه لێ‌ده‌ره
 هاوار و فیغانی ژن و پیاو تا عه‌رشی بالا ده‌روات

پیرامون شمع خدا، یعنی حسین مجتبا
 جانها همی کردد فدا، سرها بیغما می‌رود
 کوتاه کن انیکاررا، بدعته مکو این کاررا
 این سوک آل حیدرست، این خون نه‌بیجا می‌رود

واتا:

بۆ مه‌شه‌لی مۆمی خوا، یانی حوسه‌ینی موجته‌با
 گیانان ده‌بن به‌ قوربانی، سه‌ران به‌تالانی ده‌روا
 واز له ئینکارکردن بینه، ئەم کاره به‌ بیدعته دامه‌نی
 ماته‌می ئە‌ولادی هه‌یده‌ره، ئەم خۆیتنه به‌خۆراییی نا‌روا

روی زمین پرهممه، در دست جانباران قمه
خون از برو دوش همه، از فرق تاپا میروود
من چون ننالَم این زمان، مرد ضعیف ناتوان
کین برق آه عاشقان، از سنگ خارا میروود

واتا:

پرووی زهمین پره له فیغان، گیان بهختکه ران دهست به قامه
خوین له پشت و ساه سینگ هه مووان ئه روا له تهوقی سه رهوه تا پی
من ئیمروچ چون نه نالینم، مروقی بی هیژ و بی دهست لآت
که ئه تیشکی ئاهی ساردی دلدارانه بهردی پره ئه سمیتنی

از ابن سعد بی وهفا، شامی و شمر پرجفا
بر آل بیت مصطفی، چندین تعدی میروود
بغداد گردد لاله گون، در روز عاشورا بخون
(واز کاظمین) آن سیل خون تا (طاق کسرا) میروود

واتا:

له کوری سه عدی بی وهفا، له بهزید و شمیری پر ئازارهوه
بۆ بنه ماله ی پیغه مبه، چون ئه م دهست ریژییه دهکات
بهغدا له روژی عاشورادا له خویندا وهکو گولاله سوور دهبی
له (کاظمین) هوه سهیلی خوین تا (تاقی کیسرا) دهروا.

واز طاق کسرا سرنگون، ریزد به پای (بیستون)
واز بیستون اید برون، سوی بخارا میروود
خوین سیاوش شد هیا، در ماتم (آل عبا)
تا دامن روز جزا، تاجیب عقبا میروود

واتا:

له تاقی کیسرایشه وه لیژ ئه بیته وه ئه ریژته داوینی بیستون

له بیستونوه دهردهچیت بهرهو بوخارا ئهروا
خوینی سیاوهحش له خفهتی (ئالی عهبا) دا ناوی نهما
تا دامهنی رۆژی قیامت، تا گیرفانی دوا رۆژ ئهروا
لیرهدا شیخ رهزا گوپی لی دهبیت، له یهکتر دهپرسن، ئههه کییه و چ کهسه؟،
ئهلیت:

من سنیم نامم (رضا) کلب امام مرتضی
درویش عبدالقادر، راهم بمولا میرو

واتا:

من سونیم و ناوم (رهزا)یه، سهگی ئیمامی مورتهضام
دهرویشی عهبدولقادر، ریم بهرهو لای خوا دهرهوا

له بابته خویشهویستی بۆ چهزهرتی حوسین و پایهی کهربهلا له ئابیدهکانی
ئیسلامدا ئهلیت:

لافت از عشق حسین استو سرت برگردن است
عشقبازی سر بمیدان وفا افگندن است
گر هوا خواهی حسینی، ترک سرکن چون حسین
شرط این میدان بخون خویش بازی کردن است

واتا:

لافی عشقی حوسهین لی ئهدهی و سهریشته بهسهر ملتهویه
عشقبازی ئهویه له مهیدانی وهفادا سهر دانیت
گهر ههوا خوی حوسهینی؛ وهک حوسهین دهست لهسهری خۆت ههگره
مهرجی ئهه مهیدانه ئهویه مرۆ یاری به خوینی خۆی بکا

از حریم کعبه کمتر نیست دشت کربلا
صد شرف دارد بر آن وادی که گویند ایمن است

ای من و ایمن فدای خاک پاکی کاندرو
نور چشم مصطفی و مرتضارا مسکن است

واتا:

دهستی که به لا له حه رمی که عبه که متر نیبه
سه قاتی هه به به سه ر ئه و شیوه دا که پی ئه لین (وادی ئه یمه ن)
(ئه و شیوه ی مووسا دهنگی خوی تیا بیست)
ئه ی من و شیوی ئه یمه ن به قوریانی ئه و خاکه پاکه بین که
نشینگی نووری چاوی موسته فا و عه لیه

زهره زهرانگین و خاتم خیر الوری
زور و زهری مرتضی و حیدر خیر کن است
سنیم سنی ولیکن حب آل مصطفی
دین و ایین من و، آباو و اجداد من است

واتا:

جوانی فایمه ی زهرا و مؤرخانه ی ئه موستیه ی دوا پیغه مبه رانه
به ری خاوتنی جه نابی حه یده ری قه لای خه بیه ر له بن هه لکه نه
من سونیم سونی، به لام خو شه ویستی که سوکاری پیغه مبه ر
دین و ئاینی خو م و باو و باپیرانه

شیعه و سنی ندانم، دوستم باهر که او
دوست باشد، دوشمنم آنرا که با او دشمن است
حب آلو سب اصحاب نبی یا للعجب
از قبیل نام سبحان بردن و گوه خوردن است

واتا:

من شیعه و سونی نازانم، دوستی هه ر که سیکم که دوستی ئه و بی و
دوژمنی هه ر که سیکم له گه ل ئه و دوژمن بی

خۆشه‌ويستی كه سوكارى پيغهمبەر و جنيودان به ياران و هاورياني له هه‌مان
كاتدا

شتيكي سه‌يره، له‌وه ئه‌چي يه‌كي سوبحانه‌لايش بكا و گوويش بخوا

شيخ ره‌زا، له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو ريزه‌ي بۆ نه‌وه‌ي پيغهمبەر (ص) بيري خۆي
ده‌رده‌بريت و جياوازي ده‌كات له نيواني ئه‌وان و نيواني شيعه و خويشي له
شيعه دوور ده‌خاته‌وه و بيروياوه‌ري ئايني روون ده‌كات‌وه.

ايمان بخدا دارم و پيغمبر و اصحاب

نه شيعه‌ه سبابم و نه بابي سگباب

واتا:

باوهرم به‌خاوا به‌پيغهمبەر و هاورياني هه‌يه

نه‌شيعه‌ي جنيوفرۆشم و نه‌بابي سه‌گبابيشم

له‌به‌رئه‌وه‌ي جياوازيه‌كه له نيواني «ئه‌صحاب» ي پيغهمبەر (ص) ناكات كه له
نه‌وه‌ي خۆي بن يا نا، له «خوله‌فای راشيدين» كاميان زۆرت‌ر سووديان بۆ
ئيسلام بووه پتر ريزي لي گرتووه.

مسند آرای خلافت بحقيقت عمر است

گوش بر شيعه‌ه ناپاک مده شيعه خراست

شيعه‌ه فاحشه‌ه آيه حق در قران

بهر ناپاکی آن قوم دلیلی دیگر است

واتا:

ئه‌وه‌ي كورسيي خه‌لافه‌تي به‌راستي پازانده‌وه عومه‌ره

گوئ بۆ شيعه‌ي ناپاک شل مه‌كه چي ئه‌لين، شيعه‌ه كهرن

كه خوا خۆي له قورئاندا فه‌رموويه‌تي (شيعه‌ه فاحشه‌ه)

ئه‌وه به‌لگه‌يه‌كي تري ناپاكيي ئه‌و تايه‌فه‌يه

یارب این طائفهء بد که چه ناپاکان اند
دخت بویگر که هم خوابهء خیر البشر است
نوکر و خان و خوانین عجم، دودکیند
این همه اثر معجز مولا عمر است

واتا:

خوابه ئم تایهفه بده چند ناپاکن
(عایشه‌ی) کچی ئه‌بویه‌کر که هاوسه‌ری چاترینی ئاده‌میزاده
نؤکه‌ر و خان و خه‌وانینی عه‌جه‌م هم‌وو کرماویی دانن!
ئمه‌ گشتی نیشانه‌ی موعجزه‌ی حه‌زرتی عومه‌ره

(شیعه) دوم دارد این طرفه نباشد بعقل
گرچه حیوان بنوده لیک ز حیوان بد تراست
پیش‌شوایان ره دین هدی هه‌که دهد
زان ره خوف وخطر قصهء شان الحذراست

واتا:

شیعه کلکیان هه‌یه؛ ئمه به‌عقل سه‌یر نییه
هه‌رچه‌نده حه‌یوان نین، له حه‌یوان به‌دترن
پیشه‌وایانی ریگه‌ی ئاینی خواناسین هه‌رکه‌س بووین
باسیان شایانی ئه‌وه‌یه مروّ خوئی لی بپاریزیی که رتی‌ه‌کی پر مه‌ترسییه

این قدر هوش و خرد برسر این طائفه نیست
که خدارا نکند آنکه نبی را ضرر است
مردهاشان که بتابوت گذارند چو سگ
سگ دوصه‌د مرتبه زایشان بخدا خو بتراست

واتا:

ئم تایهفه ئه‌وه‌نده‌یان میثک له که‌لله‌دا نییه بزائن خوا،

خوانه که کرده، شتی ناکات زیانی پیغه مبهری تیدا بی
مردوویان وهک سهگ ئه نینه تابووت (و ئه بیهن بق که ره لا و نه جهف)
سهگ به خوا قه سهم دوو سهد پله له وان چاکتره

لعن و نفرین ایشان همه بر شمر یزید
لعن (لامع) بهمان طائفه خیره سر است
نه خدا راضی از ایشان، نه علی بود رضا
سب اصحاب نبی، موجب نار سقر است

واتا:

له عنه ت و نه فرینی شیعه هموو له شمر و یه زید
له عنه تی (لامیع) یش له سهر تایه فهی شیعهی سه رگیژه
نه خویان لی رازییه و، نه عه لیشیان لی رازی ئه بی
جنیودان به هاو پیانی پیغه مبهر مایهی چوونه ناو ناگری دۆزه خه

له کاتیکدا ئه م هموو قسانه ئه لیت، خوئی نار هزایی و قینی به رامبه
شه هیدکردنی ئیمامی حوسه بن دهرده بریت.

از ابن سعد بیوفا، شامی و شمیری پرجفا
بر ال و بیت مصطفی، چندین تعدا میرود

ریزی شیخ رهزا بو باره گه ی شیخ عه بدولقادی گه یلانی

بو یه کهم جار هاتنی شیخ رهزا بو به غدا، له گه ل شیخ عه بدوره حمانی
باوکی و براکانی، بو زیاره تی مه رقه دی شیخ عه بدولقادی گه یلانی بوو. ئه لاین
بو یه کهم جار له مه رقه دی شیخدا ئه م شیعه ره فارسییه ی وتوو.

این بارگه حضرت غوث الثقلین است
نقد کمر حیدر و نجل حسنین است

مادرش حسین نسب است و پدر او
ز اولاد حسن، یعنی کریم الابوین است

واتا:

ئمه باره‌گهی چه زره‌تی فه‌ریادره‌سی ئاده‌میزاد و په‌ریبانه
نه‌ختینه‌ی به‌رپشتینی چه‌یدهر و پۆله‌ی چه‌سه‌نه‌ینه
دایکی له‌نه‌وه‌ی حوسه‌ین و باوکیشی
له‌نه‌وه‌ی چه‌سه‌نه، واته‌ دایک و باوکی جسن و په‌سه‌نن

ئهم شیعه‌ری شیخ په‌زا تاکو سالانی هه‌شتاکان له‌سه‌ر هه‌ردوو دهرگای
مه‌رقه‌دی شیخی گه‌یلانی نووسرا‌بوو. وا دیاره‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌فارس‌یه،
لایان‌برد. شیخانی تاله‌بانی، له‌به‌رئه‌وه‌ی پێشه‌وای پێبازی قادرین، پێزیک
بێ پایانیان به‌رام‌به‌ر ئهم باره‌گه‌یه و نه‌وه‌ی گه‌یلانی هه‌بووه. شیخ په‌زایش
هه‌ر وه‌کو باو و باپیری هه‌ر به‌هره و پایه‌ به‌رزیه‌کی ده‌سکه‌وت بوو‌یت، له
سایه‌ی پیرانی ته‌ریقه‌تی ده‌زانیته.

کارم که بکامست، نه‌ از شاه و وزیر است
هر مایه که دارم همه‌ از سایه‌ پیر است
ان پیر کدام است چه‌ نام است مرادرا
آن مهر جهان تابش و، وان ماه منیر است

واتا:

من که کارم به‌ئاره‌زووی خۆم بۆ جێبه‌جێ ئه‌بێ، به‌هره‌ی شاه و وه‌زیر نییه
هه‌ر سه‌رمایه‌یه‌کم هه‌بێ له‌ سایه‌ی پیره‌وه‌یه
ئهو پیره‌ کامه‌یه، ناوی چیه‌ وا؟!

ئهو خۆری جیهان روونکه‌روه و ئهو مانگه‌ تیشک دهره‌وه‌یه
آن پیر نه‌ش‌بلی و، نه‌ معروف و، جنید است
اینها همه‌ یک جلوه‌ از آن پیر کبیرست

هر گریه که پروه‌دهء خوان کرم اوست
صیدش، همه بپرست و، شکارش، همه شیراست

واتا:

ئو پیره نه‌شبیلیه و، نه‌شیخ معرووفی که‌رخیه و، نه‌جونه‌یدی به‌غداییه
ئهمانه هموو تاقه تیشکیکن لهو پیره مه‌زنه
هر پشیله‌یه‌ک له‌سه‌ر سفره و خوانی به‌خششی ئو پروه‌ده بووی
تیچیری راوی هموو به‌ور و هموو شیرن

له‌بابه‌ت پایه‌به‌رزی شیخ‌گیلانی ئه‌لایت:

گلستانی که خوانند آستان غوث گیلانش
زده فیض مقدس خیمه در صحن خیابانش
مطاف شیر مردان طریقت کعبه‌ء کویش
سر گردن فرازان حقیقت گوی میدانش

واتا:

ئو باخچه‌یه‌ی پتی ئه‌لین به‌رده‌رگی غه‌وسی گیلانی
به‌ره‌که‌تی پی‌رزی خوا له پانایی شه‌قامه‌که‌یدا ره‌شمالی هه‌لداوه
که‌عبه‌ی به‌رده‌رگی ته‌وافگای شیر مه‌رده‌کانی ته‌ریقه‌ته
سه‌ری که‌ردن به‌رزانی راستی له مه‌یدانی ئه‌وا (گۆیه)

غلام کمترین‌شرا لقب شد خواجه‌ء احرار
بقطب العارفین مشهور شد طفل دبستانش
(به‌ای نقش‌بندی) خوشه چین خرمن جودش
(شهاب سهروردی) کاسه‌لیس خوان احسانش

واتا:

(خواجه‌ی ئه‌حرار) نازناوی که‌مترین به‌نده‌ی ئه‌وی وهرگرتوه
مندالی قوتابخانه‌ی به (قوتبی خواناسان) ناوبانگی دهرکردوه

(به‌های نه‌قشبه‌ندی) له خه‌رمانی به‌خششی ئه‌ودا گولچنی ئه‌کا
(شه‌هایی سه‌هره‌وه‌ردی) کاسه‌ی حه‌سه‌ناتی ئه‌و ئه‌لیتسیته‌وه

هزاران (شمس تبریزی) خراب بادهء عشقش
هزاران (پیری جامی) جرعه نوش بزم عرفانش
شاهنشاهان طفیل و تاج داران طوق در کردن
خداوندان، اسیر و شه‌ریاران بند فرمانش
(رضا) را همتی شه‌باز لاهوت آشیان یعنی
بینگی استخوانی و سگ درگاه خود خوانش

واتا:

هزاران (شه‌مسی ته‌بریزی) به‌باده‌ی عه‌شقی ئه‌و سه‌رخوئن
هزاران (پیری جامی) قومی به‌زمی عیرفانی ئه‌و هه‌ئه‌مژن
شاهنشاهان هه‌موو که‌وتوونه‌ته‌ دووی و تاجداران ته‌وقیان له‌ ملدایه
پادشایان دیلن و حوکمرانان گرفتاری فه‌رمانی ئه‌ون
ئه‌ی شابازی هیلانه‌ی لاهوت هیمه‌تی دهره‌ق (ره‌زا) بکه، واته
ئیسقانی توور دهره‌ به‌رده‌می و به‌ سه‌گی به‌رده‌رگی خوئی ناوبه‌ره

له‌ مه‌دحیکی تری شیخی گه‌یلانیدا ئه‌ئیت، له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌وره‌یی گه‌وه‌ری
قه‌دری له‌ سه‌ده‌فی دنیا‌دا چی‌گه‌ی نه‌ده‌بووه‌وه، ئه‌مه‌ بوو که‌ کۆچی دوایی له
دنیا کرد.

سر نتابد فلک از بندکی حضرت شیخ
به‌ میان بسته‌ چو جوزا کمر خدمت شیخ
هر کرا دیده‌ء دل باز شود می نگرد
طارم عرش بزیر قدم رفعت شیخ

واتا:

فه‌له‌ک له‌ به‌نده‌یی حه‌زهرتی شیخ سه‌ره‌پچی نا‌کا

وهك ئهستېرهى جهوزا پشتېنى بۆ خزمهتكارىيى حەزرەتى شېخ له پشت
بهستوه،

ههركهسى بينايىيى دلى بركېتهوه ئهينى
گومهزى عەرش له ژېر پېتى پايه بهرزىيى شېخدايه،

وسعت گوهر قدرش صدف دهر نداشت
مگر اين بود ز دنيا سبب رحلت شېخ
چون ولايت به اصالت زأزل خلعت اوست
تا ابد ماند، بجا سلطنت و شوكت شېخ
چون ملك باز بدرگاه قبولش خوانند
بر عزازيل گر افتد نظر رحمت شېخ
شیر مردان خدا شبلى و معروف و جنيد
پاسپانند بگرد حرم حرمت شېخ
(لامعا) قصهء اغيار نشايد كه ترا
بر زبان بگذرد الا سخن مدحت شېخ

واتا:

سهدهفى گهر دوون جيگهى گوههري ئهوى تيدا نهدهبووهوه
پهنگه هه ئه مه بووبى بوو بههوى كوچكردى شېخ له م جيهانه
له بهر ئه وهى كه وهليه تى هه له سه ره تا وه به ئه سلبيه تى خه لاتی ئه وه
هه تا دنيا دنيايه شه و كهوت و سه لته نه تى شېخ له جىي خويدا ئه مينى
ئه گه ر سه رنجى لوتفى شېخ بهر شه يتان بكه وئى،
وهك فريشته بانگى ئه كه نه وه بۆ ناو دهر گه ي په سندی
شيبلى و شېخ مه عرووف و جونه يدى شېره پياو
به دورى حه رمه تى شېخدا پاسه وان
(لاميع) شايان نبيه تو قسه ي كه س به سه ر زمانندا بى
مه گه ر قسه يى كه پيدا هه لدانى شېخ بى

هەر له پایه‌به‌رزیی شیخی گه‌یلانیدا لهم شیعه‌دی خواره‌وه ئە‌ئیت:

علو قدر عبدالقادری اوچ انبیادن صور
غبار خاک نعلینی رقاب اولیادن صور
او باز سرفرازک آشیانی نیرده‌در بیلیم
آنی بالانشینی بارگاه کبریادن صور

واتا:

هه‌والی به‌رزیی قه‌دری عه‌بدولقادر له سێ پێغه‌مبه‌ر بېرسه (مه‌مه‌د، عیسا و
موسا)

هه‌والی تۆزی خاکی پیتلوی له ملی ئە‌ولیا بېرسه
ئاشیانی ئە‌و بازه‌ سه‌رفرازه‌ له کوێیه‌ نازانم
ئە‌وه‌ له باره‌گه‌هی بالانشینی گه‌وره‌یی بېرسه

له‌گه‌ڵ ئە‌م هه‌موو ریزه‌ی بو‌ شیخی گه‌یلانی، شیخ ره‌زا، له جیی خویدا، له
ره‌خنه‌ و له هه‌جووی نه‌وه‌ی گه‌یلانی زوبانی نه‌پاراستوووه‌، وه‌کو به‌ سه‌ید
مه‌حموودی نه‌قیبی گه‌یلانی ئە‌ئیت:

(نقیبک) نقبنه گیرمش هزاران کیر أفغانی
گوتی وارسه دیانسون نسل پاک غوث گیلانی

واتا:

هه‌زاران کیری ئە‌فغانی به‌کونی نه‌قیبیدا چووه
ئە‌گه‌ر قنگی هه‌یه‌ با به‌رگه‌ بگریت نه‌وه‌ی پاکی غه‌وئی گه‌یلانی
هه‌روا ده‌ئیت:

أرجح بغداد، وانا غریبها
على جنه‌ المأوی، لولا (نقیبها)

واتا:

من غه‌ریبم و به‌غدا به‌سه‌ر به‌هه‌شت ده‌دم ئە‌گه‌ر نه‌قیبی تیدا نه‌بوایی

چونکه نه قیبی به پیاوی سیاست ده زانی نهک به پیاوی ناینیپه رست.

لهم شیعره تورکییه دا، شیخ رهزا لهسه ریبازی شیخ قادر (فائز)ی برای به
هه ژارییه وه نه نازی، به لام پشت ده به سستیته شیخی گهیلانی و له وه وه هیز
وه رده گریت:

شراب خون دل، صهبای اشک حسرتم واردر
بو مآتم خانهای سینهمده بزم عشرتم واردر
در پیر مغان بگچیلرک باش قوماندانی
بنم کیم سایه فقرمده شان و شوکتتم واردر
بنی خالی بیلورسک قوه قدسیه دن جاهل
سگ درگاه غوثم بن دخی برهمتم واردر

واتا:

ناره زووی بادهایی صهبای سوورم ههیه
له شینی خانهای سینهمدا ناره زووی خوشیم ههیه
لهسه لهشکری نیشک گیرانی پیری موغان
له سایه هه ژاریمدا شان و شهوکه تم ههیه
وا تی دهگهی که من له هیزی قودسییه دا بوشم ئهی نه زان
صهگی ده رگهی گهیلانیم منیش هیمه تکم ههیه

لهسه ریبازی قادری

شیخ رهزا له بنه مالیه که، هر له مهلا مه محمودی زهنگه وه، له و ناوچه یانه
پیشه وایی ریبازی قادریان کردوه، ریز و ئیخلاص بۆ باره گهی شیخ
عه بدولقادی گهیلانی و ریبازی دهرویشانهی ئه و سنووری بۆ نییه. لهسه
ریزهوانی قادری لهم شیعره تورکییه دا ئه آیت:

سالک ملک بقادر سالکان قادری
تارک کوی فنادر سالکان قادری

جهد ايدوب علم الهيدن سبق خوان اولديلر
 وارشان انبيدار سالکان قادری
 جامهء عرفان ايله تزین باطن ایتدیلر
 ظاهر اهل قیادار سالکان قادری
 مجلس اشراقیاندر حلقهء انکارلری
 سر قلبه آشنادر سالکان قادری
 ایلمشدر دللرک گنجینهء غیب الغیوب
 مخزن سر خدادر سالکان قادری
 چوق فنا فی اللهدن سیر الی الله ایتمکه
 رهروان کبریادر سالکان قادری
 فیض ارشادیله تسخیر ایتمده طالبلری
 گوییا معجز نمادر سالکان قادری
 بوستانی ذکرى جهرى ایچره درنا لشکری
 بلبل باغ (رضا) در سالکان قادری

واتا:

پیرهوانی ولاتی جاویدین پیرهوانی قادری
 پشت له ولاتی نهمانن پیرهوانی قادری
 تیکۆشان، به کهم خوانچهیان برد له زانستی خواپه رستیدا
 وارشی پیغهمبه رانن پیرهوانی قادری
 به بهرگی زانستی خواناسی دهروونیان پازانده وه
 شغل و زیکیان ئاشکرایه پیرهوانی قادری
 حلقهیی زیکیان مه جلیسی ئیشراقیانه
 شاره زاییی ئه سراری دلن پیرهوانی قادری
 دلایان کردو وه ته گهنجینهی غهیبولغویوبوب
 عه ماری سری خودان پیرهوانی قادری
 زۆر له (فهنا فیلا ه) و بق به رهو خوا چوون

پیشه‌وای گهره‌مین پیره‌وانی قادری
به‌پیرۆزی و به‌ره‌که‌تی ریتنوما‌یییه‌وه ئه‌و مریدانه‌ی ملکه‌چن
هه‌ر ئه‌لێی موعجیز نوێن ریره‌وانی قادری
له‌ بوستانی زیکری ئاشکرا نالینیان له‌ ده‌رووندایه
بولبولی باغی (ره‌زا)ن پیره‌وانی قادری

له‌سه‌ر ریبازی نه‌قشبه‌ندی

شیخ ره‌زا، له‌گه‌ڵ هه‌موو ریزی بۆ ریبازی قادری، ریبازی نه‌قشبه‌ندی‌ش به
ریبازیکی خواره‌ستی رها داده‌نیت و زۆر به‌پیره‌وه باسیان ده‌کات. له
شبعریکی تورکیدا ره‌وشتیان به‌سند ئه‌کات ئه‌لێت:

گل صد برک گلزار جناندر نقشبندیلر
هزاران گلستانی لا مکاندر نقشبندیلر
غدا جویان عشقه بذل ایدرلر زاد ارشادی
جوانمردان قصر عارفاندر نقشبندیلر
دبستان ادبه خواجه خضر لدیدن
سبق خوانان ختم خواجگاندر نقشبندیلر
حقیقته صفای قلبه نائل اولدیلر بونلر
نقوش گیریدن حرز اماندر نقشبندیلر

واتا:

گۆلی صه‌د گه‌لای گۆلزاری به‌هه‌شتن نه‌قشبه‌ندییه‌کان
هه‌زاران گۆستانی بی لائن نه‌قشبه‌ندییه‌کان
زادی ئیرشادیان ده‌به‌خشنه شه‌یدای زادی عشق
جوامیری قه‌لای خواناسین نه‌قشبه‌ندییه‌کان
له‌ قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌دا له‌ مامۆستا خدر زانستی سفره‌یان رفاند
سفره‌ی خه‌تمه‌ی خواجه‌کانن نه‌قشبه‌ندییه‌کان
له‌ راستی گه‌یشتونته‌ خاوینبی دل ئه‌مانه‌،

جمال ذات حقی بولدیلر اعیان کنزنده
بو صورتده عیان اندر عیاندر نقشبندیلر
ایدلر هوش دردم خلوت اندر انجمن دائم
(رضا)یه مرکز قطب زماندر نقشبندیلر

واتا:

جوانیی زاتی خویان له ناوی جواناندا دۆزییه وه
به م جۆره زۆر ئاشکران نه قشبه ندییه کان
له به ستنی کۆری نه پینیدا دردم دده دۆزنه وه
بو (رهزا) مه رکه زی قوتبی زهمان نه قشبه ندییه کان

هه روا ریزی به رامبه ر پیشه وای ریبازی نه قشبه بندی شیخ به هائودین
دهرده بری و له شیعرئیکی فارسیدا نه لیت:

قبله حاجت بود روی بهاء الدین ما
طاق محرابت روی بهاء الدین ما
تکبه روحانیست آستان حضرتش
منزل جانان بود کوی بهاء الدین ما

واتا:

قبله ی روو تیکردنی پتویستییه رووی به هائودینمان
تاقی میحرابی مزگه وته رووی به هائودینمان
ته کیه ی روحانییه بهرده رگه ی به هائودینمان
نشینگه ی دۆستانه شاری به هائودینمان

بوی بو یکرست بویش در مشام سالیکان
خوی پیغمبه ر بود خوی بهاء الدین ما
هر کسی آرام باید از پریشانه غم
در قرار تاب گیسوی بهاء الدین ما

واتا:

بۆنى بۆنى بابەكره له لووتى ساليكان بۆنى بههائودين
خووى پيغه مبهره خووى بههائودينمان
ههركهسى پيويستى به ئارامى بيت له پەريشانى غەم
دهچيته قه رارگه ي كاكولى پر پيچى بههائودينمان

پنجهء گستاخ دست منكرانرا بشكند
قوهء اقرار بازوى بهاءالدين ما
جستو جو كردم بحمدالله در بحر (رضا)
يافتم لؤلؤ زنو بوى بهاءالدين ما

واتا:

پهنجەبى بى ئەدەبى دەستى ناپەسندان دەشکينى
هيزى ئيقبارى بازووى بههائودينمان
له سايەى خواوه له دەرياي (رهزا) دا گه رام،
مرواريم پهيدا کرد له بۆى بههائودينمان

بهلام كه پيى ئەلئين بيهره سه ر پيبارى نه قشبه ندى، رقى هه لده ستيت و ئەلئيت:

كهنه رندى چون (رضا) از خاندان قادري
نقشبندى كى شود، اسلام؛ آنكه كافر
من همانم شير نررا در كمندم آورده ام
ماده روباها توخواهى در كمندم آورى؟

واتا:

كو نه بليمه تى وهكو (رهزا) له بنه ماله ي قادري
چون ئەبى به نه قشبه ندى، چون ئەشى مرؤف موسلمان بيت ببينه كافر
من ئەو كه سه م نيره شيرم خستوو هته كه مه نده وه
هه ي رپويى مينگه، تق ئەته ويى من كه مه نديكيش كه ي؟!

بۆ مەرقەدى شېخ نوورەدینی بریفکانی

شېخ رەزا لە ھاتوچۆی بۆ ئەستەموول، بە کوردستاندا ریگەیی دەکەوتتە بریفکان زیارەتی مەرقەدی شېخ نوورەدین بریفکانی دەکات. لە شیعیریکی فارسیدا باسی ئەم سەفەرەیی ئەستەموول و شېخ بریفکانی دەکات.

عزم دیار روم چوکردم ز شەرزور
افتاد در دیار (برفکان) مرا عبور
کوهی بلند پایه در آن رهگزار بود
بگداخته زتاب تجلی بسان طور

واتا:

کە لە شارەزورەووە کەوتمە ری بۆ ولاتی پۆم
گوزەرم کەوتە ولاتی (بریفکان)
کئیویکی بەرز لەو ریگوزەردا بوو
هەرۆک کئیوی طوور بە تیشکی تەجەلای خوا توابوووە

حیران شدم ز نشئەء آن کوه پر شکوه
پرواز کرد از سر من طائر شعور
آواز کرد ناگهم از غیب هاتفی
کاین راز پرتوو لحظهء دیگر کند ظهور

واتا:

لە نەشئەیی ئەو کێوێ پر شکۆیە سەرسام بووم
پەلەوری ھەست لە سەرما ھەلقری
لە پێ ھاوارکەرئێ لە غەیبەووە ھاواری لێ کردم وتی:
تاویکی تر ئەم نەینییەت بۆ دەردەکەوئ.

زان کوه نیکبخت چو بالا بر آمدم
بنمود چون رواق فلک کنبدی ز دور

پرسیدم این رواق منور از آن کیست
بخ بخ تبارک الله از این جنت و قصور

واتا:

که له و کپوه خوشبخته سهرکه و تمه سهر
وهک کۆشکی ئاسمان گومه زئی له دووره وه دهرکه وت
پرسیم ئەم کۆشکه نوورانییه هی کتییه؟
به خ به خ، خوا به ره که تی تی خا ئەم به ههشت و کۆشکه

مانند قرص انور زرین آفتاب
می تافتی زیام و درش لمعه لمعه نور
گفتند این ضریحه قطبی ز اولیا است
پیموده ساقی از لش باده طهور

واتا:

وهک قرص پرووناکی زپیرینی خۆر
پارچه پارچه پرووناکی له سهربان و دهرکه که یه وه ئەدره وشایه وه،
وتیان ئەمه ئارامگهی قوتبیکه له خۆشه ویستانی خودا،
مه یگیزی ئەزهل جامی بادهی خاوینی بۆ پر کردوه

این مرقد حبیب خدا (شیخ نووری) ست
جسمش بخاک خفته و جان رفت در حضور
آیند فوج قوج زبهر زیارتش
از آسمان ملائکه در صورت طیور

واتا:

ئەمه ئارامگهی دۆستی خوا (شیخ نووری) یه،
لاشه ی له ناو خاکدا نووستوه و گیانی چووته حضور ی خوا
پۆل پۆل فریشته له ئاسمانه وه له شێوهی په له وهردا

دین بۆ زیاره تکردنی

سازد خدا به پایهء جمشید بر ترش
موری اگر به سایهء قصرش کند مرور
یارب بجاه حرمت این قطب اولیا
جرم (رضا) ببخش که فرمودهئی انا الغفور
روزی مکن در این سفرش رنج و محنتی
باز آورش بشادی و آسایش و سرور

واتا:

ئەگەر مێروولەیی بە سێبەری کۆشکە کەیدا تێپەڕی،
خواپە پایەیی لە پایەیی جەمشید بەرزتر ئەکاتەو،
خواپە بۆ خاتری حورمەتی ئەم قوتبی ئەولیاپە،
تاوانی (رەزا) ببەخشە، چونکە فرمودەیی خۆتە: لە گوناخ خۆش ئەبم
پۆژی ئەم سەفەرەدا تووشی دەرد و مەینەتی مەکە،
بەخۆشی و شادی بیهێنەو شوینی خۆی

لەگەڵ شیخانی بیاره و تەویڵە

وا دیاره شیخ رەزا پێوەندییەکی وای لەگەڵ شیخانی بیاره و تەویڵەدا
نەبوو، لەبەرئەوە زۆر باسیان ناکات. شیخانی بیاره دۆستایەتیان لەگەڵ
تەکیە و شیخانی تالەبانیدا هەبوو.
لە چوار خشتەیه کدا، شیخ رەزا شیخ عومەری بیاره لەگەڵ شیخ علیی
تەویڵەدا هەڵدەسەنگینی که ئەئیت:

مکن بهانه که من پیرم و علی است جوان
منم سزای مشیخت بعلت پیری
بهیج نحو صرفه از علی بنرد
نه همچو وصف حقیقت است عدل تقدیری

لیره دا شیخ رهزا زیره‌کانه به‌هانووی شیخ عومەر دهربری و ئه‌لئیت:

واتا:

بیانوو مه‌هینه‌وه که تو پیری و عه‌لی هیشتا گه‌نجه،
من به‌هژی پیرییه‌وه شایانی شیخایه‌تیم،
عومەر به‌هیچ جوړی پیشی عه‌لی ناکه‌وئ
(عه‌دلی ته‌قدیری) هرگیز نابی به (وه‌سفی حه‌قیقی)
* وشه‌ی عه‌لی سیفه‌ته، به‌لام (عومەر) که (ممنوع من الصرف) ه‌عه‌دلی ته‌قدیری
تیدایه‌ گوايه ئه‌صله‌که‌ی (عامر) بووه، هرگیز عه‌دلی ته‌قدیری نابیت به وه‌سفی
حه‌قیقی.

به‌یه‌کئیک له‌خه‌لیفه‌ توندروه و بی‌عه‌قله‌کانی (ته‌ویلّه) یش ئه‌لئیت:

خلیفه ساخته شیخ (طویلّه) چو تو خری
بلی خلیفه‌ء شیخ (طویلّه) خر باشد

واتا:

شیخی (ته‌ویلّه = ته‌ویله) که‌ریکی وه‌کو توژی کردووه به‌خه‌لیفه‌ی خۆی به‌ئی
دیاره‌ که‌سی جینشیننی شیخی (ته‌ویله) بی‌ئبه‌ی که‌ر بی!

مه‌دحی مه‌لا ئه‌بویه‌کری مه‌لا عومەر (مه‌لا گچکه)

مه‌لا ئه‌بویه‌کر کوری مه‌لا عومهره. دانا‌یه‌کی ئیسلامی به‌ناویانگ، له‌و
قوتابخانه‌یه‌ی که‌ خۆی دروستی کردبوو له‌ دئی (باداوا)ی نزیک‌ی شاری
هه‌ولیر، مامۆستای زانیاری ئیسلامی بوو و گه‌لئیک له‌ فه‌قی و سوخته‌ له
عیلمی سوودیان وهرگرت. شیخ رهزا له‌م شیعره‌ تورکییه‌دا که‌ مه‌دحی مه‌لای
گچکه‌ ده‌کات، باسی چه‌وتوچیللی بارودۆخی ولات ئه‌کات که‌ گه‌لئیک هه‌ن
گه‌په‌شت‌وونه‌ته‌ پایه‌ییک لایقی ئه‌وه‌ نین و له‌ ناو ئه‌و جیه‌انه‌دا که
جیوجانه‌وه‌ریکی زۆری تیدایه‌ (مه‌لای گچکه) وه‌کو گولئیک له‌ نیوان
درکودالئیکی زۆردا گه‌شکه‌ ئه‌خاته‌ دلّه‌وه.

بو شفق کیم فلک لکهء دامانیدر
 پایمال ایتدیکی مظلوملرک قانیدر
 آه مظلوم، نسیم چمن مـفـخـرتی
 دهن زخم جگر غونچهء خندا نیدر
 مطلع جدی، چراگاه حمل، خانهء تور
 بر طاقم جانورک عرصهء جولانیدر
 اوستنه قونمش اسد سرتنه بینمش سرطان
 روز و شب ملعبهء عالم حیوانیدر

واتا:

ئەم شەفەقە کئیە، خالی رۆشنکەرەویدی فەلەکه
 خوینی ئەو زۆر لیکراوانیە که پامال کراوه
 ئاهی مەظلومان نەسیمی باغی خۆهە لکیشانیەتی
 زاخاوی برینی جەرگ غونچەیی خەندانیهتی
 دەرکەوتنی (جدی) چراگەیی (حمل) خانەیی (ثور)
 مەیدانی جەوہ لانی دەستەپەک جانە وەرانی
 (أسد) نیشتووہتە سەری، (سرطان) سواری پشتی بووہ
 رۆژ و شەو و وازیخانەیی عالەمی حەیوانییەتی

گر بو و حشیلک ایسه نطفهء آباه
 مدنیت صفت غول بیابانیدر
 گیچ بو اقبال جهاندن نه سعادت امولور
 بر نبارک که ستم اعظم ارکانیدر
 بر بوقک کوکسنه جوهرلی ینشانلر دیکلور
 که فلان مملکتک قوجه قوماندانیدر
 بر اوصورغانی ایدر پوست نشینی ارشاد
 صانکه (ویس القرهنک) زبدهء اقرانیدر

(بو الهدی) کلب حلب مخلصی عالیسی ایکن
شمدی شیخ الوزراء طرهء عنوانیدر
اوپله محصول زنا، خائن مادر بخطا
رخنه جوی نسب حضرت گیلا نیدر

واتا:

ئهگهر ئهم جانه وهرییه بیت نوتفه ی باوکان
شارستانی سیفته تی غولی بیابانه
برق، لهم ئیقبالی جیهانه هیوای چ خوشبهختی دهکرت
له بینایهک که ستم چوار قورنه ی گورهیه تی
به سینگ گویهک نیشانی گه وهردار ددهووریت
که گوره قوماندانی فلان ولاته
ترکه نیک دهکاته پۆستنشین ئیرشاد
وهکو زوبده ی هاودهمانی (وهیسولقره نی) بیت
(بولهودا) ی سهکی حه له ب که نۆکه ری شکۆی بوو
ئیسنا (شیخولوزه را) طوره ی ناو نیشانیه تی
یه کیکی وا له زینا بوو و خائین و دایک حیز
بووه ته رهخنه گری نه سه بی گه یلانی!

بوگبی ایشلری چو قدر فلک سفله نواز
ایسته مز هر نه دیرسن شیمهء انسانیدر
اصل انسان دیدیگک جوهر نایاب اگر
اولسه، اربیلدهکی علامهء ربانیدر
حضرت (حاجی عمر زاده کوچک ملا) کیم
مایهء کسب غنا سایهء احسانیدر
کیمیا ممکی ایسه حاصل فیض نظری
جام جم وار ایسه آینهء وجدانیدر

(ابن سینا) گبی چوق عالمه حکمت گستر
سبق آموختهء مکتب عرفانیدر
نامه پیرای حکم خامهء معجز اثری
چهره پرداز کرم دست زر افشانیدر

واتا:

ئهم جوّره کارانهی زوّره فهلهکی سفله نهواز
نایهوی ههرچی بلّی شیمهیی مروّفانهیهتی
ئسلّی ئینسان که بلّی گهوههری نایابه ئهگر
ههبت، ئهو دانای رهبانیهیه که له ههولیره
حهزرتی (حاجی عومهر زاده مهلای گچکه) کتیه؟
مایهیی دهولمهندی له سایهیی بهخشندهیهتی
ئهگر کیمیا مومکین بیت، بهرههیی فهیزی روانیهتی
ئهگر جامی جهم ههبت، ئاوینهیی ووجدانیهتی
وهکو (ئین سینا) گهلیک حکمهت پیتسانی خهلق دهوات
پیش ئارامی مهکتهبی عیرفانیهتی
نامهیی به حکمهت رازاوه، خامهیی ئیعجاز نوای
چارهیی روخووشی کهرهم دهستی زهر پهخشانیهتی

مظهر صدق وصفایینهء ناصیهسی
مطلع شمس و قمر ابوبکرک گریبانیدر
خرقه پوشان در خانقه ارشادی
اریشوب هر یری بر خواجهء فرقانیدر
چونکه تنظیم ئنادک صوکره تقدیم دعا
نزد ارباب سخن شرط سخندانیدر
قالدیروب درگه مولایا (رضا) دست نیاز
بر دعا ایله که هنگام دعا خوانیدر

مهر اقبالی جهانگیر اوله تا مهر و منیر
بو رواق فلگک زینت ایوانی—در

واتا:

دیمه نی راستی و سافی ناینه ی پرووی
دهرکه وتنی رۆژ و مانگ له گیرفانی ئه بویه کره
خه رقه پۆشان له خانه ییی ئیرشادی
هه ریه که گه پشتووته خواجه ی فورقانیک
چونکه له ریکخستنی سوپاس صورت دوعا گوئی
لای خاوهن گوفتار شهرتی قسه زانییه
رهزا دهستی نیازی بق دهرگهی مهولا بهرز دهکاته وه
به دوعایه ک که هه ر کاتیک دوعا خوئنیه تی
میهر و ئیقبالی دنیا بگریته وه تا میهر و منیر
ئهم دهرگه یه جوانی ئه یوانی فه له که

له شیعیکی تری تورکیدا به مه لای گچکه (مه لا ئه بویه کر) ئه ئیت:
سنک تک بریوک عالم جهانده وارمیدر؟ کلا
سکا سوء نظردن حفظ ایچون دیرلر کوچوک ملا

واتا:

ئایا دانیه کی وه کو تو له جیهاندا هه یه؟ نه
بق ئه وه ی له چاونه فه س بتپاریزن پیت ئه ئین مه لای گچکه

له سه ر ریبازی دهرویش و رابه ر

له دیوانه که ی شیخ رهزادا ئهم شیعه ره تورکیه ی خواره وه له سه ر رهوشت و
ریبازی دهرویش و رابه ر بلاو کراوه ته وه که گویا شیعیری شیخ رهزایه . به لام
وه کو بۆمان دهرکه وتوو، ئهم شیعه ره هینی (دهرویش رضا پاشا) ی

موتہ سہریفی سیواسہ کہ یہ کیک لہ موریدہ کانی شیخ عہدورہ حممانی
تالہ بانی بووہ و کتیبی «بہجہ الاسرار» شیخی چاپ و بلاو کردووتہ وہ.
رضا پاشا لہ شیعہ کہ پیدا رهوشتی مورید دہرہ خات کہ دہبیت رابہریکی
شارہزا بکاتہ پیشہ وای خوی و بۆ ہموو فہرمانیکی ملشور بیت، کہ ئہ لیت:

مرشد کامل مرید صادق سلطانیدر
هر نہ امر ایتسہ، انا فرمان آنک فرمانیدر
منبع ماء الحیاء، مجمع البحرانیدر
خضر توفیق ہدایتدر لدنی کانیدر
طفل کش کشتی شکندر صورت ارشادہ
حضرت موسیٰ وقتک خواجه عرفانیدر
فیض لطفندن مشامہ نغمہ عیسیٰ گلور
جاندر او ہربر بدنہ جانلرک جانانیدر
امتثال ایلہ (رضا) امر جلیل الشانہ
امر ونہی مرشدک مسترشدن برہانیدر

واتا:

رابہری تہ و او سولتانی دہرویشی راستالہ
چ فہرمانیکی پی بدات، فہرمان فہرمانی ئہ وہ
سہرچاوی ئاوی ژیان، کۆکای دہریاہتی
خدری بہ مراز گہ یاندن رابہری، سہرچاوی خواناسیہ
مندالکوز و کہشتی شکینہ لہ کاتی رابہریدا
حہزرتی مووسای سہردہم، ماموستای خواناسیہ
لہ بہخشش ناسکی ئہ بۆنی ئاوازی عیسا دیت
ئہ و روحہ لہ ہموو لہ شیکدا و گیانی گیانانہ
(رہزا) ملکہ چ بہ بۆ فہرمانبہری، فہرمانی خاوهن شکۆ
فہرمان و قہدغہ کردنی مورشید بہ لگہی رتی موستہ رشیدہ

ره‌خنبی له ره‌وستی هه‌ندی شیخ و ده‌رویشان

شیخ رها، له‌گه‌ل ئەم هه‌موو ریزه‌ی بۆ ئاین و ئاینداری و ریبازه‌کانی ده‌رویشی، ره‌خنه له کرده‌وی هه‌ندی ریبازی ته‌سه‌وف ده‌گریت و به‌په‌چه‌وانه‌ی ئەو ریبازانه‌ی داده‌نی و به‌په‌چه‌وانه‌ی ره‌وستی پیرانی ته‌ریقه‌تی ده‌زانی، وه‌کو ئاهه‌نگ و سه‌مای مه‌وله‌وییه‌کان و شیر و زهرک وه‌شاندنی روفاعیه‌یه‌کان.

له شیعرێکی فارسیدا باسی ئەو ره‌وشتانه ده‌کات که ئەلێت:

دو گز عمامه، سه‌گز طیلسان و یه‌ک گز ریش
دو سه‌د مرید روان در رکابش از پس و پیش
زیس فریفته‌ء صورتند اهل جهان همه
که ادعای نبوت کند رود از پیش

واتا:

دوو گه‌ز میزه‌ر، سی گه‌ز عبا و یه‌ک گه‌ز ریش
دوو سه‌د مرید، له‌به‌ر و دوا‌ی ئەو به سواری و ئەوان به پێ
خه‌لقی ئەم جیهانه ئەوه‌نده هه‌لخه‌له‌تاوی دیمه‌نن،
ئه‌گه‌ر ئەو شیخه ئیدیعای پیغه‌مه‌به‌ریش بکا بۆی ئەچپته سه‌ر

چه سحرها چه فسونها، جه‌مکر و داستانه‌ها
که دیده ام من ازین صوفیان کافر کیش
یکی کلاه بلندی بقدر قامت عوج
نهاده بر زیر فرق نامبارک خویش

واتا:

من چه‌ند سیحر و ئەفسوون و داستانی فرۆفیلیم
له‌م سوڤیه کافر مه‌زه‌بانه به‌چاوی خۆم دیوه
یه‌کیکیان کلۆیکی ئەوه‌نده‌ی بالای عوج بنی عه‌له‌ق
به‌رزی ناوه‌ته سه‌ر که‌لله‌ی ناموباره‌کی خۆی

که شیخ مولویم مسلک و طریقت ما
نی است و دومبگ و رقص و سماع چرس و حشیش
یکی گرفتہ بکف حریہء چو آلت من
کہ از مسایخ رفاعیم زندهء شیش

واتا:

ئەلّی من شیخی مەولەویم و تەریقەتی ئیمە،
شمشالە و دومبگە و سەما و حەوزی مەی و تریاک کیشانە،
یەکیکیان نێزەییەکی وەک کێرە رەقەکەیی منی گرتووتە دەستەو و،
ئەلّی من لە شیخانی رفاعیم و شیش وەشپن

مشایخی کہ جهانرا بدین دسیسە خورند
چە آن مشایخ و چە پشم خایەء درویش
پناہ دە تو خدایا (رضا) ز مکر و ریا
بظاہری ز عبادت بباطنی بنگ کیش

واتا:

ئەو شیخانە جیہان بەم فرۆفیلانە ئەخۆن
چ شیخی وەک ئەوان و مووی هیلکە گونی دەرویشان،
خوایە، پەنای (رەزا) بدە لە مەکر و رپای ئەمانە.
بە دیمەن لە بەندەکانی تۆن و بەدزیشەو بەنگکیشن!

دوو بارە لە شیعریکی فارسیی تریشدا باسی هەمان جوړه پیاوانی ئایینی
دەکات و ئەلیت:

تنهانه کتاب شرع بر باد شده
شهنامهء عشق نیز از یاد شده
از خرقة نشان عصر هر صومعهء
اصطبل خرابات خر آباد شده

واتا:

تهنیا کتیبی شهرع بهرباد نهبووه،
شانامه‌ی عه‌شقیش له یاد چوووته‌وه
به‌هۆی به دیمه‌ن خه‌رقه‌ی خواپه‌رستی پۆشه‌کانی ئەم چه‌رخه‌ هه‌ر
عباده‌تخانه‌یی
بووه به ته‌ویله و هه‌رچی مه‌یخانه‌ی عه‌شقی راستییه بووه به که‌رئاوا

هه‌ندی له‌وانه‌ی که ده‌چنه حه‌ج بۆ ئەوه‌ی خوا له گونا‌هیان خۆش بێت، که‌چی
که ده‌گه‌رینه‌وه، خه‌ریکی چه‌رپوچاپ ده‌بن و ده‌یان‌ه‌وی به‌زوت‌ترین کات
ده‌وله‌مه‌ند بن.

حاجی که ز (صفا) و (مروه) برگشته
گر مار شده ازدها برگشته
تنهانه ز خانه‌ء خدا برگشته
آن خانه خراب از خدا برگشته

واتا:

حاجی که له سه‌فا و مه‌روه گه‌راوه‌ته‌وه
ئه‌گه‌ر زوو بووی به مار، ئیستا به ئه‌ژده‌هایی گه‌راوه‌ته‌وه،
ته‌نیا له مائی خوا وهرنه‌گه‌راوه
ئه‌و مائوتیرانه له خوای خۆیشی وهرکه‌راوه

ره‌خنه‌گرتنی له دۆخی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی

زۆریه‌ی هه‌ج‌وو‌ه‌کانی شیخ ره‌زا ره‌خنه‌ن له ره‌وشت و کرده‌وه‌ی ئەوانه‌ی
به‌ر په‌لاری که‌وتوون و هه‌ر که‌موکورتییه‌کی باری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی
دی‌بیت چاوی لێ نه‌پۆشیوه و ره‌خنه‌ی لێ گرتوه.
به‌ده‌وله‌مه‌ندی خاوه‌ن پاره که له خۆی به‌ولاوه سوودی بۆ که‌س نییه ئه‌لێت:

خەبەر چوو بۆ مېرە سوورە
 قوربان شېخ صالح مەغدوورە
 خۆشى خۆشى پى كەوت وتى
 ئاگرە سوورە لە خۆم دوورە
 كەسى فەقىرى بىچارە
 گەر عەببى ھەببى مەنشوورە
 دەولە مەندى صاحب پارە
 سەد عەببى ھەببى مەستوورە
 ئەگەر ئاگر لە مالى چى
 ئەلئىن ئاگر نىيە نوورە
 نەنوورە يلى نە—وورە يلى
 شاپلىتە يلى دەرقوونە يلى
 قسەى جوولەكەى مەشھوورە

جىگە و شوئىنى ھەزار و دەولە مەند و، دانا و نەزان و، راستگۆ و درۆزن و،
 رەوشت پاک و بەرتىلخۆر لە ناو خەلقدا دەبىنى رەخنەى لى دەگرىت.
 فەرموون لەگەل ئەم شىعرە تورکىيەدا:

مغلەسک عطسەسنە، صىحەء ناگاہ دىنر
 منعکم ظرطە سنە، یرحمک اللہ دىنر
 عالم پر ھنرە عقل کھن اصحابى
 جاھلى بىخبرە مرشد آگاہ دىنر
 يولى اگری کیدەنە زاهدی پاکیزە گھر
 سوزى دوغرى دیەنە شاعرى گمراه دیز

واتا:

بەپژمىنى لات و موفلس ھاوارى ناگاہ ئەلئىن،
 بەترينى دەولە مەند، (یرحمک اللہ) ئەلئىن

به دانای پر هونه، خاومنی عقلی کۆن ئەلین،
به نهزانی بێ خه‌به‌ر، مورشیدی ناگاه ئەلین
ئەوی پێی چه‌وت بگرت، زاهیدی باکی پێ ئەلین،
ئەوی راستگۆ بیت شاعیری ری چه‌وتی پێ ئەلین

مرتشینک اوقونور مضبطه‌ء تبریه‌ سی
هر طرفدن نیجه بیک اشهدالله دینر
بر قوری نامی قزانمقده (رضا) فائده نه
استخوان ریزه‌ء شطرنجه‌ دخی شاه دینر

واتا:

به‌رتیلخۆر مه‌زبه‌ته‌ی ته‌بریه‌ی ده‌خوینرته‌وه،
له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ چۆن هه‌زار (اشهد بالله) ی بق ئەلین
ئە‌ی (ره‌زا) له‌ ده‌سکه‌وتی ناویکی وشک سوودی چییه‌؟
به‌ پارچه‌ ئیسکه‌که‌ی شه‌تره‌نجیش شا ئەلین

له‌ پشتگیری سته‌مکاران و زۆرداران، ئەمانیش ده‌باته‌ ریزی ئەوان و ئەلینت:

ظلمدر گرچه‌ بزم شیخ شریفک آدی وار
ظلمه‌ یوفدر میلی أما ظالمه‌ امدادی وار
پاره‌ آلمان اوچده‌ بردر رسم عاداتی مکان
شیخ عالی همتک بر معتدل معتادی وار

واتا:

هه‌رچه‌ندیک ناوی شیخی شه‌ریفیشی تیدا‌یه‌ به‌لام زۆلمه‌
مه‌یلی زۆلمی نییه‌ به‌لام یاریده‌ده‌ری زآلمه‌
پاره‌ وه‌رناگریت سبیه‌که‌ باجی عاده‌تی جیگه‌یه‌
شیخی هیمه‌ت بالا باجیکی موته‌دیلی هه‌یه‌

له‌ جیگه‌یه‌کی تری، له‌ شیعیریکی تورکیدا ئەوه‌ ده‌رده‌خات که‌ که‌س به‌ناو و

لهقهبی بهرز بهرز نابیت و هیچ سوودیکی بۆ نابیت.

اسم عالی ایله عالی اوله‌ماز شخص رزیل
سکابر فائده ویرماز لقب اسماعیل
گورونور ساخته‌در هر کیم اوزاقدن باقسه
متصرف می اولور (عجل بنی اسرائیل)!

واتا:

به‌ناوی بهرز پیاوی ره‌زیل بهرز نابیت
لهقهبی ئیسماعیل هیچ سوودی بۆ تو نییه
دیاره که ساخته‌یه هر له دوروهه سه‌یر که‌یت
(گویره‌که‌ی به‌نی ئیسرائیل) چۆن به موته‌سه‌ریف ده‌بیت!

له سه‌رده‌می حوکی عوسمانی؛ دورووی و درۆده‌له‌سه‌ بلاو ده‌بووه‌و شیخ
ره‌زا ئه‌مانه‌ی به‌چاو ده‌دیت و ره‌خنه‌ی لی ده‌گرت و ته‌می خه‌لقی ده‌کرد که
بروا به‌م جزره‌ مرۆفانه‌ نه‌که‌ن. له‌م باب‌ته‌وه‌ ئه‌لایت:

ئه‌م ساده‌ پوخانه‌ له‌ مه‌لاحه‌ت که‌ ته‌مامن
ده‌ورت که‌ ده‌دن، ته‌فره‌ مه‌خۆ، قه‌ت مه‌لی پامن
گه‌ه دۆست و وه‌فادار و گه‌هی دوژمنی خوین‌ خوار
دل‌ نه‌رم ده‌بن گاه‌ و گه‌هی سه‌خت که‌لامن
عاجز مه‌به‌، نه‌ک بۆ تو، وه‌فایان نییه‌ بۆ که‌س
مه‌علومه‌ که‌ ئه‌م تا‌قمه‌ وه‌ک تاسی حه‌مامن
له‌ چی‌گه‌یه‌کی تری که‌ باسی دنیا ده‌کات و له‌ ده‌می‌که‌وه‌ ده‌گوریت بۆ
ده‌میکی تری:

دنیا که‌ عیباره‌ت له‌ هه‌وا و هه‌وه‌سی‌که
وه‌ک تاسی حه‌مام هر نه‌فه‌سی بۆ ته‌ره‌سی‌که
له‌سه‌ر ره‌وشتی پیاوی سوورته‌ک ئه‌لایت:

كەسى بېبى حەيا و شەرم و نامووس
 ئەبەد ناكا رەفئىقى طاقمى لووس
 ئەگەر سەد سالل بدهى رەنج و نەيانگىتى
 قسەسى وات پى ئەلئىن نەيگرتى قامووس
 بەعزى ھەن نانى يەككە دەخۆن و پارىزگارىيى يەككى تى دەكەن، شىخ
 رەزا لە قسەيەكى ئاشكرادا ئەلئىت:

داخلى فەرجه لەسەر قنگ، كىر بەگون دەعوا ئەكا
 نانى (كون ماسى) ئەخوات و پاسى (جرتاوا) ئەكا
 (كون ماسى) و (جرتاوا) دوو دىن، سەگىك دەبى بە پوژ نانى دىي كون
 ماسى ئەخوات و شەو دەچىت پاسى جرتاوا دەكات. ئەم قسەسى پىشيانانى
 كوردەوارىيە لەسەر دوورپوويىيە.
 دەربارەى مەئموورى رەوشت چەوت ئەلئىت:

قازى رەئىسى ئەوئل، تويش مودەعى عمومى
 ئەم كارە چۆن سەر ئەگرى لەعنەت لە بابى رۆمى
 لەسەر بىباكىيى مرۆف و كردەووى لە ژياندا ئەلئىت:
 دوئىنى قەترەيى خوئىن بوئىت و ئىمرۆكە كەفى خاكى
 بەنى ئادەم كەرى، گەر كەر نەبى بۆچ ھىندە بىباكى
 لەسەر چەپەلى و رەوشتى ھەندى كەس ئەلئىت:

صاغ لە دنيادا نەماوہ گەر قسەسى صاغت دەوى
 بى ھەزارت پى نىشان دەم گەر قورمساغت
 دەوى

ھەندىك ھەن سەد جار رووشكىتن بكرىن ھەر دىنە پىشەوہ (رووقايم) شىخ
 رەزا ئەلئىت:

چەرمى رووى ھىند قايمە شمشىرى ميسرى نايبرى
 گەر بەكەوشى كەى دەمىنى تا قىامەت نادرى

له نامه‌یه‌کی هه‌آبه‌ستدا بۆ محهمهد به‌گی قایمقامی رانیه، له بابته
چه‌زبه‌دانی سه‌روکی ئیلی ئاکویمان، ته‌میتی ده‌کات و ئه‌لیت:

شعار خویش مکن شیوهء هلاکو را
بجان من که مرنجان رئیس آکورا
مخور فریب بحرف و دروغ مدعیان
زبنده بشنو و مشنو حدیث بد گورا

واتا:

په‌وشتی هۆلاکو مه‌که به‌ دروشمی خۆت
تو گیانی من سه‌روکی ئاکۆ مه‌په‌نجینه
به‌ قسه‌ی درۆی ئه‌وانه‌ که وا ئه‌لین ته‌فره‌ مه‌خۆ
قسه‌ له‌ من ببیسته و قسه‌ی به‌دگۆ له‌ گوێ مه‌گره

گرفتم آنکه بجرم عظیم متهم است
بتدیل عفو بیوشان جرائم اورا
بشکر آنکه خدا جاه و نعمت داد است
علی الخصوص بتی نازنین دلجووار

واتا:

ئوه‌ی تاوانی گه‌ره‌ی دراوته‌ پال گرتم
به‌ داوینی لیبووردنت تاوانه‌کانی داپۆشه
له‌ سوپاسی ئه‌وه‌دا که خوا جاه و نیعمه‌تی داویتی
به‌ تابه‌تی که په‌یکه‌ریکی ژنیکی جوانی دلگیری داویتی

بتی که در صفتش آورم باستشهاد
دو مصرع از غزل سعدی سخن گورا
«حصار قلعه‌ء باغی بمنجنیق مده
ببام قصر برافگن کمند گیسو را

واتا:

په پیکه ری که له وه سفیا بقی به لنگه
دوو تاکه بهیتی غه زه لیکي (سه عدی) ی قسه زان دینمه وه،
«قه لای یاخی به مه نجه نیک گه مارۆ مه ده
که مه ندی زولفانی هه لده بۆ سه ربانی کۆشکه که ی»

له بابته ئه وهی شا و قه له ندهر به شوینی زیڤدا راده که ن ئه لیت:

ای زر که مطلب همه شاه و قلندری
دل بند و دلفریب و دلارام و دلبری
از زر عجب مدار فغانم که آدمم
زر گوی وینگر زر کند خر باین خری

واتا:

ئه ی زیڤ! که داوای هه موو شاه و قه له ندهری
دلگیر، دل هه لئه له تین و ئارامی دل و دلبری
به سهیری مه زانه که بۆ زیڤ هاوار بکه م، منیش ئاده م
بلای (زه ری) سهیرکه که ریش به و که ریابه تیبه ی خوی ئه که ویته زه ره زه ری

له بابته ئه وه که سانه ی که خویان لی گۆراوه ئه لیت:

شده هر غیر زالی پور زالی
عجب حالی عجب (قحط الرجال) ی
زند باشیر شرزه پنجه امروز
همی هر روبهء باهر شغالی

واتا:

هه موو بیگه هیک بووه به زالی کوری زال
باریکی سهیره، قاتیبه کی سهیری پیاوه!
ئه مرۆ هه ریوییی یا هه ر چه قه لئ بگری

په‌نجه له په‌نجه‌ی شیری شهرزه ئه‌دا

له بابته ئه‌وه‌ی که دنیا بۆ کهس نامی‌تی، دهرباره‌ی ئه‌یوانی کیسرا ئه‌لیت:

شکافی که بینی در ایوان کسرا
دهانیست گوید؛ بقا نیست کسرا

واتا:

ئهو درزه‌ی له تاقی کیسرادا ده‌ییینی
دهمی‌که کراومه‌توه، ئه‌لی: بقا و مانه‌وه بۆ کهس نییه

درب‌ر گرفته پیکر (سلمان پاکرا)
فخریست زین وسیله بر افلاکرا

واتا:

په‌یکه‌ری تهرمی (سه‌لمانی پاکی) له باوش گرتووه
به‌م هۆیه‌وه هه‌قی شانازی به‌سه‌ر ئاسمانه‌وه هه‌یه

کهس ناتوانی دوو کاری دژایه‌تی پیک بخت:

مستی و داعیه‌ء حکمت هیهات هیهات
برندارند بیک دست دو تا خ‌ربزرا

واتا:

سه‌رخۆشی و بیهۆشی و ئیدیعی زانیی حکمهت و هه‌یه‌ت زۆر دووره
کهس ناتوانی به‌دهستی دوو کاله‌ک هه‌لگری

له هه‌جوه‌کانی شیخ ره‌زا

شیخ ره‌زا به‌شاعیریکی هه‌جوه‌که‌ر ناسراوه و گه‌لێک له‌وانه‌ی باسی شیخ
ره‌زایان کردووه هه‌ر به‌وه ناسیویانه. مامۆستا مه‌لا جه‌میلی رۆژبه‌یانی ناوی

«لسان الحق»ی لی دهنیت، هر وهکو ههجووهکانی حافزی شیرازی به «لسان الغیب» ناو دهرتت، ئەمیش، واته شیخ رەزا خووی، له پارچه شیعرێکی فارسیدا که بۆ نازم پاشای موتهسه‌ریفی به‌غدا ناروویهتی ئەلێت:

زخیل شاعران من هم حکیم
گهی گویم هجا و گاه تحسین
همی گویم نگویانرا ستایش
همی خواهم بدانرا لعن و نفرین
بکام دوستان ریزم تبرزد
زنم بر فرق بد خواهان تبرزین
کریمانرا دهانم گۆزهء شهد
لئیمانرا زبانم تیغ روبین

واتا:

له ناوی شاعیراندا منیش هه‌کیم
جاری هه‌جوو ئەکه‌م و جاری تاريف
ئوهی نه‌کراوه تاريفی ئەکه‌م
بۆ خراپانیش ئەکه‌م له‌عنه‌ت و نه‌فرین
شه‌کری که‌لله به‌ ئاره‌زووی دۆستان ده‌وه‌رینم
ته‌وره‌زینیش ئەده‌م به‌ که‌لله‌ی به‌دخواهان
ده‌مم گۆزه‌ی پر له‌ هه‌نگوینه‌ بۆ چاکان
زبانم تیغی پۆلایینه‌ بۆ نامردان

به‌لام شیعرێ ستایش و ئاینی و ره‌خنه‌کانی له‌ هه‌جووه‌کانی که‌م ره‌ونه‌قتر
نێن.

فه‌رموون له‌گه‌ڵ هه‌ندێ له‌وه‌ه‌جووانه‌ی.

لهگه لّ عهلی بهگی مودیری قزلجه

شیخ رهزا بۆ ئیشیکی دوستیکی دهچپته لای عهلی بهگی مودیری قزلجه،
عهلی بهگ نه تهنیا ئیشهکه ناکات، به وشکی وهلامی شیخ رهزا ده داته وه و
شیخ رهزاش ئەم ههجووهی ئەکات:

له طهرف کـیـره وه بهریدی صهبا
بۆ مودیری قزلجه نامه دهبا
بۆ جهنابی موقه رهبولخاقان
میر عهلی بهگ له ئهجهبی نوجهبا
میرم ئایا چلۆنه عیله ته کهت؟
باز به خارشته بن گونت عهجهبا؟
ئیهتیاجت بنووسه عهیبی چیه
مههرمی رازی تۆم به عهدی صهبا
صه د ترت دا به کوودهکی له گونم
ئهی ترت رهعد و وهی تست رهشهبا
دوده مانتان چرووکه بنیادی
بۆ قه باحهت بنم دگل هه بهبا
عه بدوره حمان بهگی برات فهرمووی
ئابرووی خانه دان عهلی ئه یبا
خاله کوپریش صه راحه تن ئه یگوت
که عهلی بهگ بووه به دیل به بهبا
له ئی بانته ئیبا مه که میرم
(هذه ارثکم اُخـا و اُبا)
گهر به کیری قزلجه تیر ناخوی
وهه تا (شیخ رهزا) به رهشتا با

عەباکەى مودىرى تەحريرات

مودىرى تەحريرات لە کەرکووک عەبايەک بەدىارى بۆ شىخ رەزا ئەنيريت ئەوئەندە ئەلئيت: شىخ عەباکەى کۆن بوو من عەبام بۆى نارد، شىخ رەزا توورە دەبیت و جوببە کۆنەکەى خۆى لەبەر دەکاتەو و لەگەڵ ئەم شىخەرە کە بە چوار زوبانە، تورکى و فارسى و عەرەبى و کوردى، عەباکەى بۆ ئەنيريتەو:

گزر دوائر اقلامى ارقه سنده دوات
مدار اهل قلمدر مدير تحريرات
نکفتمت که حذر کن زتيغ ناطقه أم
(فان ناطقتى آفة من الآفات)
لەبەر عەباکە جەبەم کردى ئەى فەقىرى خودا
بگرە عەباکەت، کىرم بە قنگى خۆت و عەبات

واتا:

لە دائىرەکاندا مەرەکەبدان بە شوین قەلەم یا ئەسوریتەو
مەدارى خاوەن قەلەمە مودىرى تەحريرات
پىم نەوتى ئاگات لە تیغى زوبانم بى!
زوبانم ئافەتتیکە لە ئافات
لەبەر عەباکە جەبەم کردى ئەى فەقىرى خوا
بگرە عەباکەت، کىرم بە قنگى خۆت و عەبات

کە ئەشىرەکەى نەقیب

لەو سەردەمەدا شەرەکە ئەشىر مایەى رابواردن بوو. شىخ رەزا نامەبەکى
هەلبەست ئەنيريت بۆ نەقىبى سولهيمانى داواى کە ئەشىرێکى لى ئەکات و
ئەلئيت:

کە ئەشىرێ بە (رضا) لازمە کرماشانى
زیرەک و چابووک و دەم گەرم و دى و شەپرانى

که له شپږئى که قهپى گرت له بناگوټى که له شپږ
 پر به دم بیچرئى وهک سهگى هه ورامانى
 که له شپږئى که نه گهر شپږى نه پرى بېته مه ساف
 راي رفینئى به شهقى میسلى که رى تالانى
 بؤ حه والهى دوبرى نه و که سهه خوم نه یزانم
 دوو گونى پتوه هه بئى وهک دوو جه رهى (له یلانى)
 به دريژى وهکو مه ولان به گه که هی میرى به یات
 به جه سامهت وهکو کوخا زله که هی بیبانی
 جنسى خوى جووته مریشكى به رى حه مله ی بگرئى
 نه کو سوویى بېته وه بیچاره له بهر بئى گانى
 نه ی نه قیب زاده، بنیره که له شپږئى که وهها
 بؤ (رهزا) که هی سه گه که هی قاپیبه که هی گه یلانى

به لام نه م جوړه که له شپږه وا شپږ رهزا باسى دهکات له کوئ پيدا ده بېت؟
 نه قیب زاده که له شپږ نانیږئى. له و کاته دا خه بهر ده گاته شپږ رهزا که
 حه سهنى مه حمود ناغا نه مه ی بیستووه؛ که له شپږئى که و دوو مریشكى ناماده
 کردووه بیاننږیت بؤ شپږ رهزا. شپږ رهزا نه م شيعره ی بؤ نه لیت:

نه و به هه یهت که له شپږه که به هه لمهت شپږه
 که ره مت کردووه بیستوومه، ده سا بینیره
 دوو مریشكى له گه لدا که فریشكى نه که وئ
 خرتى چند ساله یه نه لبت به مریشکان فیږه
 باره که لا حه سهن ناغای کورى مه حمود ناغا
 که فى فه ییاضه، دلئى واسیعه، چاوی تیږه
 نه وهکو شاری سوله یمانیبه، کوږیه به که ره م
 نه وهکو طاوق و کهر کووکه نه وهک هه ولپږه

ئەم ھەموو شیعەرە کە ناردم کەلەشپیریکى نەنارد
 جدى ئەعلايە نەقىب زادەيە، خۆى بى خپەرە
 دۆستان، ئەم کەلەشپیرە وەکو تەعريفى ئەكەن
 بۆ (رەزا) لازمە ئەم نپەرکەيە ئەو نپەرە
 ھەدييەتتى گەر لە تەرەف دۆستەو ھە بى شوکرى ئەكەم
 پىي رەزامەندم ئەگەر چى تەرفىكى كوپەرە
 قافىيەى تەنگە نەزيرەى کەمە شاعير زینھار
 ئەو ھى لەم قافىيە بۆت ماوہتەو ھەر کپەرە
 بەلام شپخ رەزا دەس لە مارەيىي دايكى ھەلگريت دەس لە کەلەشپىرى
 نەقىب ھەلناگريت:

ئەو دوو مريشک و کەلەشپەرە کە وتم بينپەرە
 دووى لە رى مرد و يەکى بە نەخۆشى لپەرە
 شەو ھەموو دەس بەدوعا بووين و لە وختى سەھەر
 کەلەشپىر ئەمرى خواى کرد و وتم واى شپەرە

لەگەل دەرويش ئەفەندی موفتى کەرکوک

بنەمالەى دەرويش ئەفەندی موفتى، بنەمالەيەكى كۆن و خانەدانى
 کەرکوک و گەلىک پياوانى دانا و ئايناس و ئەديبان تيدا ھەلکەوتووہ.
 دەرويش ئەفەندی موفتى پياويكى خاوەن ديواخان بوو. رۆژيک دەبيستن کە
 دژى شپخانى تالەبانی دواوہ. ئەم قسەيە دەگاتە شپخ محەمەدەلى كورى
 شپخەلى و بەبى پرسى باوکی چەند کەستىک دەنيرت و تيلانرپينيان دەکات
 و ديوخانيان پى ھەلدەگريت. ئەمە دەبیتە ھۆى ناخۆشى لە نيوانى شپخانى
 تالەبانی و مالى موفتى.

دەرويش ئەفەندی جارجار دژى حکومەتى عوسمانيش دواوہ و ئەمە
 بووہتە ھۆى ئەوہ کە بەرپرسيار بىت. لەم بەرپرسياربەدا بەند دەکريت. بەلام

شیخ رهزا لهه شیعه رهیدا، ئەمه به کهم دهزانی و دهیهوئ سوورگون بکری:

تحت توقیفه آندی قوی آلسون کیرهته
خلق ایچون چاهی قزان چاهه دوشر آلبته
حبسه ابقا نه دیگ بصرهیه سورمگ لازم
(بصرهدهن) (بومبه)یه، من (بومبه) الی (که لکهته)
ناسه عبرت اولیور ایتملیدر وقعه نویس
ترسن ترجمهیی حالنی ثبتی غزته

واتا:

خرایه بهندیخانهوه با بهند بکریت که رهته
ئوهی چال بۆ خهلق هه لکه نیت هه خۆی تیتی دهکه ویت
له حبسه مانهوه مانای چی؟ ده بیت ره هیتلهی به صره بکریت
له (به صره وه) بۆ (بۆمبای) له بۆمبا بۆ (که لکهتا)
ئهم کردهوهی ده بیت ببیته عیبرهت بۆ خهلق
ته رجومهی حالی ئهم ته رهسه بخریتته غه زته

ئاه چه خو شه به چه قو گوپی له بنا خشت بپرین
ریشی قوت کهن به مه قهس بیکه نه مه یموونه قوته
به دهف و دائیره زه مزه مه وه دووی بکه ون
لی بدن چه پله بلین بینه وه کورگه ل ئهمه ته
شیخ رهزا ئەببستیت که موفتی وتوویه تی! «ئهم تاله بانیا نه چین به
که وچکینک شۆربا ئهم هه موو خه لقه یان راکتیا وه ته لای خو یان، من له جیاتی
شۆربا دهعه وتی (قوزی) ئه کهم.» شیخ ئەمه ئه قوزیتته وه ئەلئیت:
یه کتری دهعه وتی ئه کهن ئه هلی دیا نه ت به قوزی
کورپی موفتی به قنگی، خانمی دایکی به قوزی
مالی موفتی، له کهر کووک، له بهری قه لا بوو. وا دیاره مالی قازیش له و بهر،
له بهری قووریه بووه. شیخ رهزا ئەلئیت:

مالی موفتی لہم بہرہ، مہ علوومہ قازیش لہو بہرہ
من فقیرم کی دہ زانی لہم بہرم یا لہو بہرم

مودیری مالی ہولپیری

مودیر مالیکی ہولپیری لہ کہر کوک دہ بی. شیخ رہ زایش کاری بہم جوڑہ
کار بہ دہستانہ زوڑہ. دہ کاری بۆ راپہ پین و یہ کیکی بۆ نہ کہن بہر ہہ جووی
شیخ دہ کہون. لہم شیعرہ کوردیہ ئہ لیت:

مال مودیری کہ خہ لقی ہولپیرہ
ہر وہ کو مووی خایہ بی خیرہ
صوورت و سیرہ تی لہ پیاو ناچی
ئو قورم ساغہ میہ یا نیرہ
من بہ مہ خفی کہ چووم و تپی فکریم
بہ زمی غہ و غایہ مہ قعدی کیڑہ
دیم (حوسین) کردی قہ صدی قہ تلی (فہ تاح)
وہ کو (یونس) کہ دہس بہ شمشیرہ
حہرہ می موحتہرہم کہ لہ علی خانہ
خہرہ می عیصمہ تی گہ رایہ کیڑہ
راوی ریوی ہہ سوو لہ بۆ کھولہ
گورگ لہ بہر بہر خہ دپتہ ناو بیڑہ
بہ ہری ئاودانی مہ زہ عہی فہر جی
جووتہ گون، حوقہ یہ کیڑہ ئاودیرہ
وتم: ئہی بی حہا تو ناترسی
لہ خوی رۆژ و مانگ و ئہ ستیرہ؟
وتی: یا شیخ ئہ مان مہ کہ مہنعی
ئہ ہلی قوونیان* بہ قوونی ئہو فیڑہ

نییه باکم گەر ئه و خه بیته بلی
ئوه ئه شعاری (لامع)ی** کویره

* قوونیان دتییه که نزیکه ههولیر.

** لامع نازناوی شیخ رهزا، به لام له دواییدا وازی لی هینا.

هه جووی مه خموور ئه فهندی

شیخ رهزام و به فه صاحته له جیهاندا مه شهوور
پسهری پیری نه زهر کردهی قوطبی لاهوور
شیعری من وهه بییه، که سبی نییه، هوشیاره وه به
خۆت له من لاده له سوڤراخی قنگت بهم (مه خموور)
له شیعیکی تریدا ئه لیت:

گەر نهکا (مه خموور ئه فهندی) تهرکی تریاکی له عین
فییری سی به زمی دهکا، پزمین و کوکین و ترین

له ستایشهکانی شیخ رهزا

شیخ رهزا قهت دۆست و ناسیاوی فه رامۆش نه کردووه و هه میسه
کردوو یانیه ته سهری و بییری که وتوونه ته وه. ئه مجا ئه و ستایشانهی، به پیتی
جۆری پتوهندی له گه ل ئه و دۆستانه یه تی. له ستایشه که ی ئه حمهد پاشای
بابان «رۆژی به کشه می که مه شهووره به رۆژی بازار» بۆ رهخنه و گالته و گه په
و له هه ندیکیان بۆ بیرخستنه وه یه و هه ندیکیشی سوپاسنامه.

ستایشی حاجی ئه سعهد ئاغا

حاجی ئه سعهد ئاغا، شیخ رهزای فییر کردبوو که هه موو سالتیک تووتنی

بۆنداری (بېشەمە و شاور و شیتنە)ی بۆ بنیڤری. تووتن ناردن بۆ کەرکووک ئاسان نەبوو. دەبوايە بە قاچاغ لە تاریکی شەودا، بەدزی پۆلیسی ڤیژیەووە لە دزەڤییەکانەووە بیټ. حاجی ئەسەد ئاغا ماوہیک تووتن نانڤیټ و شیخ رەزا لەم شیعرەدا بیری دەخاتەووە و ڤیگەیی قاچاغی پێشان دەدا و ئەلێ:

تۆ کەم نەزەری دەرەقی من ئیستە کە ئاغا
من ماوہ هەوای صوحبەتی تۆم هەر لە دەماغا
تا ڤۆژی قیامەت بە خوا زیندووہ نامرئ
بابئ کە بمینئ کورئ وەک تۆی لە وجاغا
بۆ تووتنە کەمی (بېشەمە) و (شاور) و (شیتنە)
شیت بووم و نەهات وەختە دلم دەرچئ لە داغا
جاران چە بە چاغ و چە بەبار بۆت دەهەناردم
نانڤیری ئەمیستا نە بە بار و نە بەجاغا
ڤی نەوتە کە باجگیری ئەگەر زۆرە دەفەر مووی
ڤی (خاسە) بە شەو خالییە بابئ بە (بلاغا)
نەمزانئ فەلەک گۆبەنی هەر بۆ منە یاخو
صەد دەستی وەکو دەستی منئ کردووہ بەزاغا
پارەب گوزەران کا بە صەفا وەختئ ئەزیزت
پەییوەستە لە دەوری چیمەن و گەردشی باغا
بۆ چووئە تەوافئ حەرەمی شاھدی مەقسوود
عالم هەموو مەزروونە، (رەزا) هەر لە یەساغا

ستایشی شیخ ستار

شیخ ستار کورئ شیخ ئەحمەدی تالەبان و مامئ شیخ ڤەزایە. بەلام تەمەنیان زۆر لە یەکەووە دوور نەبوو و زۆریش هاو دەم و گالتەوگە پێیان لەگەل

یهک دهکرد . شیخ ستار دانیشتووی دهرهوهی کهرکووک و له گوندی بادهوا بوو
و جارچار دههاته کهرکووک و له تهکیه، زۆریهیی کاتی له گه‌ل شیخ رهزای
برازایدا راده‌بوارد . شیخ رهزا له دووری شیخ ستاردا ئەئیت :

سویای غەم دەوریان دام دەس بە مەطریق
له پاش ته‌شیریفی تو، دامیانە بەرشەق
تەعالە‌لا، کە جە‌لادی فی‌راقت
دە‌پێژی بی موحابا خوینی ناحەق
مە‌پرسە بو له هیجرانت نە‌مردم
کە من صەگ مەرگم و گیان سەخت و دل رەق
کە زینیان خستە پشتی ماینە رەش کویت
گەر چاوم له تاوان زەرد و ئە‌ب‌ل‌ه‌ق
له شەوقی تو وه‌کو (مە‌نصووری حە‌لل‌اج)
خروسی طە‌بعی من ئە‌یگوت: ئە‌ن‌ئ‌ه‌ل‌حە‌ق
له بەزمی خس‌ره‌واندا یەک زەمانی
مورەخە‌ص بووم، وه‌کو دەستووری موطل‌ه‌ق
ئە‌م‌ی‌ست‌اش طاقە‌تم طاقە‌ و پە‌ریشان
خروسم ئە‌خرە‌سە و ح‌ال‌م مو‌ف‌ه‌ش‌ش‌ه‌ق
له‌بەر هە‌یوانی مزگە‌وت ئ‌ی‌ستە بی تو
وه‌ها د‌ی‌م و دە‌چ‌م، وه‌ک ح‌ا‌ج‌ی له‌قل‌ه‌ق
ئ‌ی‌لا‌هی ع‌وم‌ر و ج‌ا‌ه‌ت بە‌رق‌ر‌ار بی
عە‌د‌و‌وت سە‌ر‌ن‌گ‌ون بی و خ‌و‌ت مو‌ه‌ف‌ف‌ه‌ق
س‌م‌ی‌لی شیخ ستار (حە‌بل‌وط‌ه‌تینە)
کە‌لامی (شیخ رهزا) وه‌حیی مو‌ص‌ه‌د‌د‌ه‌ق

له ستایشی شیخ ئەمینی ههولیری

شیخ ئەمین یهکیک بوو له داناکانی شاری ههولیری کوردستان. حکومهتی عوسمانی، وهکو مهلا ماری مهلا عهبدولای خدریی کرده سه رهک دادگهی بیدایهت شیخ ئەمینی ههولیریشی کرده سه رهک دادگهی سزای که رکووک. ئەم شیخ ئەمینه به حاکمیکی عادل و رهوشت پاک و دانا ناسرابوو. شیخ پهزا لهم ستایشه دا به شیعریکی فارسی ئەئیت:

گفتم ملک روی زمین شیخ امین است
نه نه غلطم صد ملکش ملک بزمین است
کوته نظری گفت ملک من نتواند گفت
کانرا بفلک مسکن وانرا بزمین است

واتا:

وتم فریشتهی رووی زهوی شیخ ئەمینه
نه نه، هه له م، سه فریشته بهندهیه تی
کورت بینی وتی ناتوانی ببی به فریشته
چونکه چیگهی فریشته ئاسمانه و ئەم له زهوییه

گفتم مگر این ضرب مثلرا نشنیدی
ای خواجه که تشریف اماکن بمکین است
باز از دراین کار در آید که ملائک
از نور و بن آدم بیچاره ز طین است

واتا:

وتم: ئەی تو ئەو پهندهت نهیستوو هه کابرا
که ئەئیی؛ شه رهفی شوین بهو که سه وهیه که له شوینه که دایه
که فریشته له تیشک دروست کراوه و ئاده میزادی هه ژار له قور

ماهیت آن تعبیه از عالم انوار
سرمایهء این قطرهء از ماء مهین است
با آن گهر پاک برابر نشود خاک
صد پایه بمیزان خرد آن به اُزین آست

واتا:

ماهیهتی نُو له جیهانی تیشک پر کراوتهوه
سه‌رمایه‌ی نُو به دلّویه‌یی نأوی نماچیزه
خاک له‌گه‌لّ نُو گه‌وه‌ره پاکه به‌رانبه‌ر ناوه‌ستی
به ترازووی عه‌قل نُو صه‌د پله له‌م چاکتره
گفتم کمکی باز بکش خواجه عنانرا
اصرار مکن عفو بفرمانه چنین است
در بارگه لم یزل اقدس یزدان
بنیاد فضیلت همه بردانش دین است

واتا:

وتم: خواجه که‌می جله‌وه‌کته راکیشه دواوه
سوور مه‌به؛ بیه‌خشه، وانیه
له باره‌گه‌ی همیشیه‌یی و پیرۆزیه‌یی خوادا
هه‌موو بنیاتی گه‌وره‌یی له‌سه‌ر زانست و ناین بینا ده‌کری
مسجود ملائک شدن آدم خاکی
از سایه علم لدن و دین مبین است
ای شیخ اگر محکمه را معدلتی هست
از رای زرین تو، وز فکر مستین است

واتا:

سوجه بق برآوی ناده‌می له خاک دروستکراو له‌لایه‌ن فریشته‌وه

له سایه‌ی زانستی خوایی و ناین روونه‌وهیه
ئه‌ی شیخ؛ ئه‌گه‌ر دادگه‌ دادپه‌روه‌ریه‌کی بی‌ت
له رای سه‌نگینی تو و له بی‌ری بته‌وته‌وهیه

جـبـریـل اـمـیـنـت زـیـرای چـه نـگـویـم
صد بار خدا گفت که جبریل امین است
شیرنتر از اشعار (رضا) نیست، بلی هست
اما نه چنین نقره، نه چندین تمکین است

واتا:

بۆچی پیت ئه‌لیم جبره‌ئیلی ئه‌مین
خوا خۆی سه‌د جار وتووێه‌تی جبره‌ئیل ئه‌مینه
شیرنتر له شیعی (ره‌زا) نییه، به‌لێ هه‌یه،
به‌لام نه‌ئه‌وه‌نده بی‌گه‌رده و نه‌ئه‌وه‌نده به‌ خۆیه.

می که تبه‌ زداير زمزم قال و قيل
می که پرده گشاید زبزم کن فیکون
می که گر گزرد بر مشام آبستن
فقد بمغز جنین در مشیمه شور جنون

واتا:

په‌نگی ره‌شی شه‌وه‌یی له ئیشاره‌تی (قال) و (قيل) پاک کاته‌وه
شه‌رابی که پرده له به‌زمی جیهانی (کن فیکون) هه‌لمالی
شه‌رابی ئه‌گه‌ر بۆنی بڕوا به‌ لووتی دووگیانا
سه‌ودای شیعی له مندا‌لدانا بکه‌وێته‌ که‌له‌ی ئاوه‌له‌مه (شه‌رابیکی وام بده‌ری)

که تا بیاری آن عندلیب ناطقه‌ أم
یکی قصیده سرايد چو گوهر مکنون

بمدح ناظر مالیه مصطفی پاشا
مشیر معدلت آیین مرحمت قانون

واتا:

تا به یارمه‌تیی بولبولی هیژی وتنم
چه‌کامه‌یی بهؤنمه‌وه وهک‌گه‌وه‌ه‌ری بن‌ده‌ریا نایاب بی
له‌تاریفی وه‌زیری دارایی مسته‌فا پاشادا
که وه‌زیری داد‌ناین و په‌حم قانونه

هنر وری که بدورش ممالک اسلام
چنان شده است چو یونان بعهد (افلاطون)
خجسته رای وزیریی که ساعد هنرش
ببزم و رزم چو آید ز آستین بیرون

واتا:

هونه‌رمه‌ندیکه که ولاتانی ئیسلام له‌سه‌رده‌می ئه‌وا
وهک یونانی سه‌رده‌می ئه‌فلاتونیان لی‌هاتووه
وه‌زیریکی بیرورا پیروژه که باسکی هونه‌ری
له‌قؤل دیته‌ده‌ر بق‌بهم و په‌زم

ستایشی مسته‌فا فازل پاشای کوری محهمه‌د‌ه‌لی پاشای میسری

مسته‌فا فازل پاشا وه‌زیری دارایی ده‌ولته‌تی عوسمانی بوو. ئه‌م بنه‌ماله‌یه،
تا پوژانی دوایی شایه‌تییان له‌میسر، له‌په‌سه‌ندا به (ئه‌رنائووت) ناسراون.
به‌لام له‌پوونکردنه‌وه‌یه‌کدا شاهزاده محهمه‌د‌ه‌لی که جیگیری شا فارووق
بوو، له‌بابه‌ت په‌سه‌نی بنه‌ماله‌ی محهمه‌د‌ه‌لی پاشا ئه‌لئیت؛ راسته محهمه‌د
ه‌لی پاشا له‌ئه‌لبانیا هاتووه‌ته دنیاوه، به‌لام باوکی که فه‌رمانده‌ی له‌شکری
ئهو ولاته بوو، له‌په‌سه‌ندا کوردی دیاربه‌کر (نامه‌د)ه.

شیخ رەزا، نەترسی و زوبانی خوۆی بووه هۆی برینی ئەو مووچەییەکی که
له لایەن گەنجینهی حکومەتەوه بوۆی برا بووهوه. دەیه ویت ئەمە بگه یئیتە
وهزیری دارایی بوۆ ئەوهی چاویکی تری بخشێنیتە ئەو رووداوه و هەلی
وهشێنیتەوه.

مرا بهیچ نیاساید این دل محزون
مگر بطلعت زیبا و قامت موزون
گهی به پستهء خندان دلبر باهر
گهی به نرگس فتان شاهد مفتون

واتا:

ئەم دڵە خەمگینەم بە هیچ ناحەسیتەوه
مەگەر بە سیمای جوان و قەد و بالای ریکویتیکی
جاری بە فستقی خەندانی (واتە دەمی بە زەردەخەنە)ی دلبەری بەناز
جاریکیش بە چاوی وەک نیرگسی دلبەری باری دڵ پتووه گرفتار

من آن قلندر آزاده مشربم که قلم
کشیده بر بد و نیک جهان بوقلمون
بآب شوی خدایا جریدهء اخبار
که صرفهء نبرم زین فسانه و افسون

واتا:

من ئەو قەلەندەرە ئازاد مەشرەبەم کهوا قەلەمی
بەسەر چاک و خراپی دنیاى قەلەموون سیفەتا هیناوه
خوایه رۆژنامەى دەنگویاس بە ئاو بشۆ
که من هیچم دەسگیر نەبۆ لەم ساخته و فرۆفیلانە

به بزم عشق مگو حدیث مهر وفا
مرا بکار نیاید قرآن (ناپلیون)

مرا ازان چه که فیروز گشت بسمارک
مرا ازان چه که پامال کشت مکماهون

واتا:

له به زمی عه شقا ته نیا رازی خو شه ویستی و وهفا به که لکه
ژنه پنانی ناپلیون به دهردی من ناخوا
من چیم داوه له وه که بسمارک سه رکه وتووه
من ههقم به وهوه چیه که مه کماهون که وتووه ته ژیر پی

کدام خاروخسم بهره از غنائم یونان
کدام شال نصیبم ز غارت (شالون)
بجز حکایت (شیرین) مپرس از (فرهاد)
بجز فسانهء (لیلی) مجوی از (مجنون)

واتا:

چ درک و دالیکم دهسگیر بووه له تالانی یونان
کام شالم پی براوه له تالانی (شالون)
له رازی (شیرین) به ولاره له فرهاد مه پرسه
له دووی ئەفسانهی لهیل زیاتر مه گه ری لای مه جنوون

مرا بدین سر شوریده با جریده چه کار
بیار ساقی گل چمره بادهء گلگون
میی که روح رساند بعالم وحدت
میی که راه نماید بحضرت بیچون

واتا:

من بهم سه ره سه و دایبیه وه کارم به روژنامه چیه
ئه می مه یگیزی پهری روخسار بادهی وهک گول سور بینه
مهیی بینه که روخ بگه یه نیتته جیهانی یه کیتی

مهیی که ریگه بکاته وه بۆ لای جهنابی بی هاوتا

بدشمنان بنماید شجاعت و قهرش
بدوستان بنشانند خزانهء قارون
بین بزیر رکابش سمند صاعقه رو
بین بدست نوالش پرند آزرگون

واتا:

نازایی و قاری ئه نوینی به دوژمنان و
گه نجینهی قاروونیش ئه نوینی به دوستان
له ژیر ئاوزهنگی و زینی ئه و ئه سپی زهردی وهک برووسکه تیه ی بوو ببینه
له دهستی به خششیتا ئاوریشمی ئاگر رهنگ ببینه

که تا مشاهده بین هزبر بر ثعبان
که تا معاینه بینی جحیم در جیحون
نسیم گلشن مهرش اگر وزد نیسان
سموم آتش قهرش اگر جهد کانون

واتا:

تا زهبری پالوان به سهر ئه ژده هاوه ببینی و
دۆزهخ له جه یحوونا به دی بکهی
شنه پای گولزار لوتفی ئه و ئه گهر به نیسانا هه لکا
ژاری ئاگری قاری ئه گهر له کانوونا بجوولی
بیراغ لالهء نشکفته را بر یزد برگ
بباغ لالهء افسر درا بجوشد خون
کفش پیالهء از بادهء کرم سرشار
دلش سفینهء از گنج معرفت مشحون

واتا:

لاله‌ی نه‌پشکوتووی ناویاغ گه‌لای ئه‌وهری
لاله‌ی سیسبوی ناویاغ خوینی تیا دیته جوش
له‌پی پیاله‌ی پر له باده‌ی به‌خششه
دلای پاپوری پر له گه‌نجی زانسته

یکی فقیر بود با سخای او ملیار
یکی پشین بود با عطای او ملیون
ایا بلند جنابا! وزیر آصف رای!
به یمن اختر مسعود و طالع میمون

واتا:

پیایکی هه‌ژار له‌گه‌ل به‌خششی ئه‌وا ئه‌بی به ملیاردیر
یه‌ک پوولی ناچیز ئه‌و بیدا ئه‌بی به ملیوئی
ئه‌ی پایه بلند، ئه‌ی وه‌زیری بیروپا وه‌ک ناسه‌فی وه‌زیری چه‌زهرتی سوله‌یمان
به به‌ره‌ک‌تی ئه‌ستیره‌ی به‌خته‌وه‌ری و تالیعی پیروژ

یکی برای خدا تیغ انتقام بکش
بخواه کینه‌ء من از زمانه‌ء وارون
همیشه تاجه‌هان خلق داستان داند
بعدل داد کند عمر دولتت افزون

واتا:

بۆ خاتری خوا تیغی توڵه‌ هه‌لکیشه و
داخی من له زهمانه‌ی شووم داوا بسینه
تا هه‌میشه خه‌لکی دنیا وه‌ک داستان بزنان
که‌وا ته‌م‌نی ده‌وله‌تت به‌ عدل و داد زیاد ئه‌کا

له ستایشی ته حسین پاشای والیی مووصل

شیخ رهزا له پاش کۆچی دواایی شیخ عهبدورهحمانی باوکی، شیخ علی دبی (قرخ) و (تاله‌بانی) تهرخان کردبوو بۆ گوزهرانی. ئەم دوو دێیه دەیمه‌پۆیه به‌ره‌میکی وایان نه‌بوو خه‌رجیی مال و دیوه‌خان و هاتوچۆی شیخ رهزا، له مل بگریت، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش مه‌ئمووری باج، به به‌رتیل نه‌بوایه، باجیکی وای ده‌خسته سه‌ر به‌ره‌می گهنم و جۆ که شیخ رهزا نه بۆی هه‌لده‌ستا و نه‌یش توانای به‌رتیلدانی هه‌بوو. زمانه تیژه‌که‌ی هه‌بوو و به‌س. به‌لام ده‌یتوانی هاواری خۆی بگه‌ینیتته به‌رزترین مه‌قامی ده‌وله‌ت. لیره‌دا گیروگرفتی گوزهرانی ده‌خاته پێش چاوی والیی مووصل که که‌رکوک له ژێر ده‌سته‌لاتیدا بوو و شکاتیش له مه‌ئمووری باج ده‌کات.

شاد از (خشه) بودم هم رفت بطاپو
بیهوده گزشت آن همه ام سعی و تکاپو
میکارم و چون میدروم کشته‌ء خودرا
در خرمنم آتش زند این چرخ جفا جو

واتا:

دلّم به (خشه) خۆش بوو، ئه‌ویش تابۆ بردی
ئهو هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌م به‌فیرۆ پۆیی
زه‌وی ئه‌کیلم و تۆو ئه‌چینم و که داچینراوه‌که‌ی خۆم نه‌دروومه‌وه
ئهم چه‌رخێ جه‌ف به‌خشه ئاگر به‌ر ئه‌داته خه‌مانم

بشکافت چو گندم فلک شع‌عبده بازم
تا مشت جوی گشت مرا حاصل ازین جو
(طاپو ایله ویردی املم باد هوایه
خرمن گبی یانسون یورکی ناظر ویرگو)

واتا:

گهردوونی فیتلباز دوو کهرتی کردم وهک دمنکه گهنم
تا مشتتّی جۆم له مبهەر جۆگهیه دهسگیر بوو
وهکو تاپۆ هیوای دایه بابا
وهکو خهرمان ههناوت بسووتتّی نازری باج

دست من و دامان تو، ای حضرت والی
ای واسطهء رزق گدایان دعاگو
عالی نسبا سیرت و سیمای تو زیباست
تحسین لقباً اسم و عسمای ت و نیکو

واتا:

دهستی من و داوینتی تۆ ئەی جهنابی والی
ئەی هۆی پزق و پۆزیی ههزارانی دوعاگو
ئەی بنهچه بهرز! رهوشت و سیمای تۆ ههردووکیان جوانن
ئەی کهسێ که له قهبت (تهحسین)ه، ناو و شهخسی تۆ ههردوو چاکن

گر بندهء ثابت قدمی هست منم من
ور خواجهء صاحب کرمی هست توی تو
فرش است ز خاک قدمت عرش سلیمان
جویی است ز بحر حکمت هوش (ارسطو)

واتا:

ئەگەر بهندهیهکی نه له قیو و بهرهوام ههبی، منم من
ئەگەر خواجه و خاوهنیتی بهخشندهیش ههبی، تۆ
عهرشێ هه زهرهتی سولهیمان رایه خپکه له خاکی بهرپیتی تۆ
هۆشی ئه رهستۆیش ئه وهندهی دهنکه جۆپیکه له دهریای حکمهتهکانی تۆ

قطریّ بود از دائرهء جود تو (قا آن)
تابی بود از شعلهء قهر تو (هلاکو)

سرپنجهء تدبیر تو آرایش ملک است
بی منت لشکر کشی و قوت بازو

واتا:

قائان دلّوپه‌بکه له دائیره‌ی به‌خششی تو
هؤلاکو تاویکه له تیشکی قارت
سه‌رپه‌نجه‌ی را و ته‌گبیری تو مایه‌ی رازانه‌وه‌ی ولاته
بی هه‌لگرتنی منه‌تی له‌شکر کردنه‌ سهر و هیزی بازوو

ادراک تو در تسویه‌ء امر سیاسی
بشکافت بسی معنی باریکتر ازمو
گه جلوه رهونقو گه شاهد وحدت بود این باغ
گه در صفت ژاله و گه لاله‌ء خود رو
تشریف بیارید اگر، ازسر اخلاص
آید بنعمال قدمت (شیخ رضا) رو

واتا:

تیگه‌یشتنی تو له چاره‌کردنی هر کاریکی سیاسیدا
مه‌عنای گه‌لی له موو باریکتر نه‌قله‌شینی
دهمیک رهونق و دهمیک شایه‌دی به‌کیتییه‌ ئم باغه
دهمیک وهکو ژاله تال و دهمیک وهکو لاله‌ی پروا
نه‌گهر ته‌شریف بیتن، شیخ ره‌زا له پرووی دلسؤزییه‌وه
پرووی خو‌ی نه‌خاته به‌ر پیلاوه‌کانی پیت

له ستایشی شیخ حیسامه‌دینی طه‌ویله

شیخانی بیاره و ته‌ویله هر له کۆنه‌وه دۆستایه‌تییه‌کی قوولیان له‌گه‌ل
شیخانی تاله‌بانی هه‌یه. شیخانی تاله‌بانیش پیوه‌ندییه‌کی روحییان له‌گه‌ل

ناوچهی هوراماندا ههیه و له پاوهدا لقیکی تهکیه‌ی تاله‌بانی ههیه و گه‌لێک کهس له‌و ناوچهیه سه‌ر به‌ رێبازی قادریی تاله‌بانیه‌کانن. شیخ ره‌زایش، هاتوچۆی بۆ ئەو ناوچهیه و شارانی کوردستانی ئێران، له‌ رێگه‌ی بیاره و ته‌ویله‌وه‌ ده‌بوو. له‌م ستایشه‌دا، شیخ ره‌زا باسی رێبازی سو‌فیه‌تی شیخانی ته‌ویله‌ ده‌کات.

ته‌نحر از مطلع گیلان بدر آرد ماهی
 نعلم برکشد از سمت بخارا شاهی
 نه‌زندان صبوحی زده‌ بزم (ألست)
 های هوی، طری، خنده‌، قاها قاهی

واتا:

نه‌ مانگی له‌ جی هه‌له‌هاتی گه‌یلانه‌وه‌ سه‌ر ده‌ربینی (مه‌به‌ست له‌ حه‌زهرتی
 غه‌وئه‌)

نه‌ له‌ لای بوخاراه‌ شاهیکی (وه‌ک شاهی نه‌قشبه‌ند) ئالا هه‌لکا
 نه‌ های و هووی، قاقا و پتکه‌نینی، خوشیی
 له‌ سه‌رخۆشانی مه‌ی له‌ که‌له‌داوی به‌زمی خواناسی به‌رز بیته‌وه‌

نه‌ز کاشانه‌ بازار (انا الحق) گویان
 مست و سرخوش گزرد پیر فنا فی اللّهی
 نه‌ بدا من چکد از دیده‌ گریان اشکی
 نه‌ بکیوان جه‌د از سینه‌ سوزان آهی

واتا:

نه‌ پیریکی فه‌نافیللا له‌ کونجی خه‌لوه‌ته‌که‌ی خۆیه‌وه‌، به‌دم (أنا الحق) وتنه‌وه‌
 به‌ مه‌ستی و سه‌رخۆشی برواته‌ بازار
 نه‌ دلۆپی فرمیسک له‌ چاوی پر له‌ گریانوه‌ برژێته‌ داوین
 نه‌ له‌ سنگی ئاگر تی به‌ریووه‌وه‌ ئاخیک سه‌رکه‌وی بۆ ئەسته‌یره‌ی زوحه‌ل

أوحدى، سرى، احمدى، معروفى
بايزيدى حسنى خواجه عبیداللہى
زیر این کبند فیروزه نیای امروز
پی بحق برزه ز اسرار خدا آگاهی

واتا:

ئہوحدى مہراغہیى، سرپی سہقہتى، کاک ئہحمہدى شیخ، شیخ مہعرووفى
کہرخى
باہزیدى بہسطامى، ہسہنى بہسرى، خواجه عوبہیدلایہکى ئہحرار
نابینتہوہ لہژیر ئہم گومہزہ شینى ئاسمانہدا ئیمړؤ
پہیى بہخوا بردبى و لہ رازى خوا ئاکہدار بى

بود ہرجا در فیض ہمہ را قفل زرنند
التجا کار خرونیسست بہر درگاہى
قرب یزدان نتوان جست زہر آہرمنى
دست بیعت نتوان داد بہر گمراہى

واتا:

لہ ہہر کوئیہکدا دہرگہیہکى فہیز و بہرہکہت ہہبوو ہہموویان داخست
کارى پیاوى عاقل نییہ پہنا بہریتہ بہر ہہر دہرگہیى
ناتوانى لای ہہر شہیتانئ نزیکى خوات دہسگیر بى
ناتوانى دہستى بہیعت بدہیتہ دہست ہہر گومړایى

کرد ہر ملحدکى جامہء تقوا دربر
کہ منم قطب جہان تابکف آرد جاہى
فیض خواہى زمردان (حسام الدین) شو
آنکہ پیش کرمش کوه کم است ازگاہى

واتا:

هر گویکه بیّ خویّی کراسی خواپه‌رستی له‌به‌ر کردوو و
ئه‌ئی منم قوتیی جیهان، بۆ ئه‌وه‌ی پایه‌یه‌ک بۆ خۆی ده‌سحا
تۆ ئه‌گه‌ر فه‌یز و به‌ره‌که‌تت ئه‌وئ ببه‌ به‌یه‌کی له‌ مریدانی حیسامه‌دین
ئه‌وه‌ی که کۆیۆ له‌ مه‌یدانی که‌رمیا له‌ پووشکه‌ کایۆ که‌متره

چون نشیند زپی ختم به‌ خلوت گویی
خیمه‌ در وادی وحدت زده‌ شاهنشاهی
آنکه‌ بایک نظرش دست دهد سالک راه
قرب صد ساله‌ عبادت بسلوک ماهی

واتا:

کاتی که‌ پاش خه‌تم له‌ خه‌لوه‌تا داده‌نیشی، ئه‌ئی
شاهه‌نشایۆ ده‌واری له‌ شیوی به‌کیتیا هه‌لداوه
ئه‌وه‌ی به‌یه‌ک لایکرده‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستی که‌سی ده‌که‌وئ ری سولووکی گرتیته
به‌ر
برییتییه‌ له‌ نزیکه‌ی پاداشی سه‌د سالّ خواپه‌رستی به‌رپی سولووک گرتنه‌به‌ری
یه‌ک مانگ

آرد از همت او دامن مقصود بدست
دست در دامن مقصود چو من کوتاهی
حاسدی گرکند انکار کمالش چه‌عجب
یوسفیو افگند. دست حسد در چاهی

واتا:

به‌هیمه‌تی ئه‌و داوینی مه‌به‌ست ئه‌گرئ به‌ده‌ستی خۆی
که‌سی که‌ ده‌ستی له‌ داوینی مه‌تله‌ب گرتن کورت بی وه‌ک من
حه‌سوودئ ئه‌گه‌ر ئینکاری که‌مالی ئه‌و بکا سه‌یر نییه

دهستی حسد یوسفیک ئهخاته چالیکهوه

چه غم از رهزنیء نفس گرت بدرقه اوست
پنجه باشیر علی چون فگند روباهی
ای متاع دوجهان جائزهء یک نگهت
خواهم از چشم (رضا) عطف نگاهای گاهی

واتا:

خهمی ریگری نهفست چیه ئهگر ئهو بهرئ کهوتیی له پیدای
پیوییی چون پهنجه له پهنجی شیری علی ئهدا
ئهی سهرمایهی ههردوو دنیا خهلاتی یهک لاکردنهوتم ئهوی
له چاوی رهزانهندییهوه و، جاروبار لایهکم بهلادا بکهیتهوه و تهماشایهکم بکهی

از ثنا زود عنان باز کشیدم که نداشت
در خور طبع روان قافیہ جولان گاهی
تا سری هست سر ناموران در قدمت
تا دلی هست دلت نائل هر دل خواهی
بو جودت که بود تعبیه در جوهر جود
نهرسد رنجی و، عارض نشود اکراهی

واتا:

زوو جلّوی تاریفکردنتم گرتهوه چونکه
قافیہ مهیدانیک ئهسپ تاودانی وای نهبوو شایانی تهبیعهتی رهوانی شیعرم بی
یاخوا تا سهرئ هیه سهری ههموو ناوداران له بهر پیتدا بی
یاخوا تا دلّی هیه دلت به ههموو دلّخواری بگا
لاشته که له گهوههری بوونا پر کراوه
هیچ نازاریکی نهگاتئ و هیچ ناخوشییهکی نهیهته ری

شیخ رەزا و شارى سلیمانى

شیخ رەزا پێوەندییەکی روحى و ئەدەبى زۆرى بە سلیمانیهوه ههیه. ئەو پێوەندییه روحیه؛ له پێوەندیی شیخ مارفى كۆسه لهگهڵ شیخ ئەحمەدى باپیرییهوه و مامۆستای روحی شیخ عەبدوڕەحمانى باوكى و هاوفهقییهتی لهگهڵ كاك ئەحمەدى شیخهوه دەست پى دەكا.

شیخ رەزا و شیخانى بەرزنجە

دۆستایهتییهکی زۆر قوول له نێوان شیخ ئەحمەدى تالەبانى و شیخ مارفى كۆسهوه ههبوو. رۆژیک شیخ مارف له شیخ ئەحمەد دەپرسیت؛ «باشیخ چەند كورپ ههیه؟» له وهلامدا: «قوربان یازده»، «باشیخ زهكاتیان دهكهوێته سهـر» چونكه شیخ مارف كورپ نهبوو. «قوربان عەبدوڕەحمانیان لى دەرچیت ههموویان له خزمهتتان». «ناوه‌للا، من عەبدوڕەحمانم دەوێت، دهیکه مه‌ه‌لا و په‌روه‌ردى خواپه‌رستى ده‌كهم و ده‌تده‌مه‌وه» ئیتر شیخ عەبدوڕەحمان به‌هرى شیخیتى له‌سه‌ر ده‌ستى شیخ مارف وه‌رده‌گریت و ئیجازى زانستى له‌سه‌ر ده‌ستى زانای به‌ناوبانگ مه‌لا نه‌وره‌حمانى رۆژه‌بانی ده‌یت.

ئەم دۆستایهتییه هاوفهقییهتییه نێوان شیخ عەبدوڕەحمان و كاك ئەحمەدى شیخ ده‌سپێریته نه‌وى هه‌ردووکیان و هه‌موو شیخانى به‌رزنجە و تالەبانى ده‌گریته‌وه، به‌لام له پاشان هه‌ندى روه‌داوى به‌داخ له نێوانیاندا روه‌ی داوه كه‌ردى خستوه‌ته سه‌ر ئەو دۆستایهتییه قووله.

شیخ رەزا، له‌ناو ته‌مى ئەم دوژمنایه‌تییه‌دا دۆستایه‌تییه كۆنى پایمال نه‌کردوه و له ستایشه‌كه‌ى كاك ئەحمەدى شیخدا ئەو پێوه‌ندییه روحیه‌ی ده‌رده‌بریت و خۆشه‌ویستى خۆى، نه‌ك ته‌نیا به‌رامبه‌ر بنه‌ماله‌ى كاك ئەحمەد بگه‌ به‌رامبه‌رى هه‌موو سلیمانى ده‌رده‌خات و له شیعریكى كوریددا ئەلێت:

مه‌ربووطه‌ حه‌یاتم به‌ سه‌وله‌یمانى و خاكى
خۆزگه‌م به‌ سه‌گى قاپیه‌كه‌ى ئەحمەدى كاكى

ئەو قیدوھتی ساداتە کە سوککانی سەماوات
 شەریانە لەسەر سوژدە ئەبەر مەرقەدی پاکی
 ئەو مەرقەدی والایە کە وەک عەرشی موعەلا
 مەحفووفە بە زوواری مەلەک دەوری شیباکێ
 بۆ دەست و عەسا نازگەکەیی داخە دەروونم
 قوربانی عەسای دەستی دەبم سۆل و سیواکی
 دنیا لە دوای حەزرەتی شیخ زێر و زەبەر بۆ
 وەک تاجی کەیی و جامی جەم و بەختی ضوحاکی
 دەرھەق بە حەفیدانی ئەدەب لازمە زینھار
 قوربانی حەفیدانی دەبم بابی و داکی
 بەم حالە پەڕیشانەوہ باز (اشھد باللہ)
 شیعرت تەرەبەنگیزە (رەزا) شاعیری چاکی

لە شیعیکی فارسیدا، لە مەدحی شیخ مستەفای نەقیبدا ئەئیت:

دست خیاط ازل خرقە ناموس و عفاف
 خوش برید است ببالای نقیب الاشراف
 یعنی نعم الخلف حضرت (کاک احد شیخ)
 آنکہ با شیر زند پنجه بمیدان مصاف

واتا:

دەستی بەرگدووری ئەزەل خەرقەیی ناموس شەرەفی
 زۆر جوان بە بالایی (نەقیبوئەشراف) بپیوہ
 یانی باشترین پاشماوہی کاک ئەحمەدی شیخە
 کە لە مەیدانی شەرا پەنجە لە پەنجەیی شیر ئەدا

مصطفی نام و چراغ نسب مصطفوی
 نطفہ ہاشم و نقدی کمری عبد مناف

مدعی، گو نزیذ لاف زهم چشمی او
تکیه بر جای بزرگان نتوان زد بگراف

واتا:

مستهفای ناوه و چرای نهولادی مستهفایه
نوتفهیی هاشم و دراوی بهر پشتینی عهبدولهناف
بلیّ به مودهعی با لافی سهراچاوهی نهو نهدا
ناتوانرئ به ههرزهگویی پال بهجیی پیاوی گهورهوه بدرئ

بزیارت گهی آبی کرامش چه عجب
سر قدم ساخته آیند ملائک بطواف
ای ترا بندگی من نه به امید طمع
ندهم دست کریم تو بصد وجه کفاف

واتا:

بؤ زیارهتکردنی باو و باپیره گهورهکانت
هیچ سهیر نییه نهگهر فریشته بهسه سهر بئین
نهی کهسی که بهندهیی من بؤ تو به هیوای تهماع نییه
دهستی بهخشندهی تو به سهد مایهی ژیان ناگورمهوه

امتیاز از دیگران داده خدایت بسهچیز
همت عالی و دست کرم و طینت صاف
تکیه بر مسند جدت زن و اندیشه مکن
جز سرانگشت ندامت تگزد اهل خلاف

واتا:

خوا توئی له خهلقی تر به سی شت ههلاویردوه
هیمهتی بهرز و دهستی بهخشش و رهگهزی پاک
پال به پشتهوانهی باپیرتهوه بده و بیر مهکهروهه،

ناحەزتان لەو بەولاوو کە پەنجەیی پەشیمانی بگەزن هیچی تریان پێ نابێ

خەمرا تیغ زیان من و شمشیری توبس
دی ازان روز کە این هر دو براین ز غلاف
بشکافد دم شمشیر توش مەرەء پشت
بگزر د نوک سنان منس از حقهء ناف

واتا:

بەسە بۆ دوژمن تیغی زمانی من و شمشیری تۆ
ئای لەو رۆژەیی کە ئەم دوو تیغە لە کیلان بێتە دەر
نووکی شمشیری تۆ مورەعەیی پشت ئەو لەت ئەکا
نووکی رمی منیش لە ئەلقەیی ناوکی تۆ ئەپەڕێ

کەمترین جود تو ای زبەدەء اولاد حسین
خرج دە سالەء دولت ز دولک خانەء جاف
تا بود هەمچو بنی اکله با آل علی
چرخ در بارەء ارباب هنر بی انصاف
باد اندام عدو تو بسجیل قضا
(عصف ماکول لایلاف قریش ایلاف)

واتا:

کەمترین بەخششی تۆ ئەی پوختەیی ئەولادی حوسەین،
خەرچی دە سالەیی دەوڵەتە لە دوو صد هەزار ماله جاف،
تا گەردوون لەگەڵ ئەولادی عەلیدەا بێ ئینساف بێ،
و هک چۆن (بنی اکله) لەگەڵ ئالی عەلی بێ ئینسانی بوون
ئەندامی لەشی دوژمنی تۆ بە بەردی رەقی قەزا و قەدەر
و هک کای خوراوی سوورەتی (لایلاف قریش) ی لێ بێ

له ستایشیکی تری حهفیدان؛ شیخ سهعید و شیخ مارف و شیخ مستهفا
ئه لیت:

توکزن نبیرهء کاک احمدی و آل نبی
کفایت است ازین خوبتر چه میطلبی
بس است قدر و شرف این قدر که جد شماست
شفیع روز قیامت محمد عربی

واتا:

تۆ که له نهوهی کاکه ئهحمهه و ئالی پیغه مبهری،
ئهمهت بهسه، لهمه زیاتر داوای چی ئهکهی؟
ئهمهنده بق قهر و شهرفی ئیوه بهسه کهوا
شهفاعةتکاری روژی قیامت محهمهه دی عهرهه بی باپیرتانه

بنا محمدهو، مادر بتول و، حیدر باب
زهی سلالهء طاهر (فدیتمک بأبی)
بهر کجا کهنسب نامهء شما خوانند
کرا رسد که کند ادعای ذو نسبی

واتا:

باپیره محهمهه و، دایک بهتوول (فاتیمه) و، ههیدر باوک بی
بنهچه لهمه خاوینتر ئه بی هه بی باوکم به قوربانتان بی؟
له هه کوی شهجههه ی ئیوه بخویننهوه
کی دهرفتهی ئهوهی ئه بی ئیدیعیای خاوهن بنهچه بی بکا؟

اگر بحرمت آل نبی بردارد
به نیمراه بماند دعای نیمه شبی
اگر گذشت نزاعی میان ما چه عجب
زمانه راست کزینسان هزار بو العجبی

واتا:

ئەگەر لەبەر حورمەتی ئالی نەبی (نەبوایە)
دوعا و پارێزەوهی نیوێشەوان لە ناوێراستی رینگەدا ئەمایەوه
ئەگەر هەرایەک لە نیوان ئیمەدا رووی دابی سەیر نییە
زەمانە هەزار شتی سەیری لەم بابەتەیی هەیه

تەهی نەبود ز حکمت بخیر منجر شد
بخوان (حکایت خضر نبی وقتل صبی)
هەزار سال بگویم اگر ثنای شما
سخن هنوز بود در مقام بی ادبی

واتا:

هەرایێ لە نیوان ئیمەدا رووی دابی خالی نەبووه، لە سەرۆه ئەنجامی بەخێر
بووه
پازی حەزەرەتی خدر پیغەمبەر و کوشتنی مندالەکه بخوینەرۆه،
ئەگەر هەزار سال تەعریف و سەفای ئێوه بکەم
هێشتاکو قسە لە مەیدانی بی ئەدەبی ناچیتە دەر

محب آل رسول از گناه کی ترسد
(فقل لمن ذنبه ذنبه علی رقبی)
بس است عرض خلوص ای (رضا) زبان درکش
بزد آن که بود در مقام (بسمع بی)*

واتا:

خۆشەوێستی نەوهی پیغەمبەر کهی لە گوناھ دەترسی؟
بلی بە گوناھباری خۆشەوێستیان گوناھی ئەو لە گەردنی من
پەزا، با عەرزێ ئیخلاس بەس بی و زمان بکێشەوه،
لە خزمەتی ئەو کەسەدا که لە پلەیی (بسمع بی) دایە

* ئىشارەتە بۇ ھەدىئى (مايزال العبد يتقرب الى بالتوافل حتى اكون سمعه الذي
يسمع به ويصرة الذي يبصر به)، واتە: بەندە زۆر لە خوا ترس و عىبادەتكار
واتە خوا) بۆى ئەبم بە ھەموو شتىكى واتە ھەموو كارىكى بۆ مەيسەر ئەكەم.

جناب شيخ سعيد آن حفيد قطب جهان
که یافته است زجدش نشان منتخبی
دوم نیبرهء فرخندهء (شیخ معروف است)
به فصل و دانش او معترف ذکی و غبی

واتا:

جەنابى شىخ سەئىدى كورەزاي قوتبى جىهان،
كە نىشانى ھەلېزار دەيىي لە باپىرى ۋەرگرتوۋە،
دوومەيشيان نەۋەي پىرۆزى شىخ مارقى نۆدەيە،
كە زىرەك و كەۋدەن دانايان بە كەورەيىي ئەۋدا ناۋە

سېم سلالەء والا گەر جناب نقيب
كە شىر رىم كند ازوى بگاھ پر غضبى
دعاى اين سە حفيداست ورد روزوشبم
بلطف خود ھمەرا دست گىر يا ربى

واتا:

سېئەمىش ۋەچەي رەسەن بالا جەنابى نەقىبە،
كە ھەر كاتى رقى ھەستى شىر لە تاوان لىي ھەلدى،
ۋىردى شەۋ و رۆژم دوعاى خىرە بۆ ئەم سى كورەزايە،
خوايە بە لوتفى خۆت دەستى ھەر سىانيان بگرە

لەگەل ئەم ھەموو بە پىزىيەدا، شىخ رەزا، بەرامبەر بنەمالەي ھەفەيد، لەملاۋە
لە ناوچەي بنارى «گل» ڕووداۋىكى خوتناۋى لە نيوانى شىخانى بەرنجە و
شىخانى تالەبانى ڕوۋى داۋە. شىخانى بەرنجەي قەرەچىۋار، ھەرچەندە

جیی ریزی شیخانی تالەبانی بوون، بههۆی ناکۆکیی نیوانیان لهسهه زهویوزار، یهکیک له پیاوه ناسراوهکانی تالەبانی «شیخ سهمهده کوری شیخ عهزیز» به جۆریکی دلرەقانه له لایهین شیخ حوسینی قهرهچپوارهوه کوژرا و، له تۆلهی ئەودا شیخ حوسین به دهست شیخ هه میدی شیخ عهزیز کوژرا و ئەم هه موو دۆستایهتی و به پیزییهی نیوانیان به با چوو. ئەم دۆرمانایهتییه هه ته نییهوه و، هه ره چه نیکی شیخ مهحمودی هه فید له کاتی حوکمداریدا تهقه لای ساریژکردنی ئەو دوو برینهی کرد، به لام هه ره ته شه نهی ده کرد و بووه هۆی وهستانی زۆربهی تالەبانییهکان دژی هیزهکانی شیخ مهحمود و تیشکاندنی له شه پری «ئاوباریک» دا. له پیناوی کوژرانی ئەم دوو پیاوه دیاری و ناسراوهی هه ردوو ئیلادا چه ند جارێک له شکری هه ردوولا به یه کدا هاتن و گه لێک کوشتار له ناویاندا رووی دا.

شیخ ره زایش له مه دا نهیتوانی پشتیوانیی ئێله کهی نه کات، به لام لایه نگیری ئاشتبوونهوهی هه ردوو ئیل بوو و له شیعرێکیدا ئەلێت:

(شیخ سهعهید) سهه رداره، (شیخ مههروهف) هه تا حه زکهی نه جیب
 بۆ جوانمهردی و شه جاعهت (بهینی بهینه لالا نه قیب)
 گه ره قیب نه بوایه کهی ما بهینی ئیمه تیک ده چوو
 کیر به کوز داکي موفه تین، گوو به ریش باوکی ره قیب

به رامبهه کوشتنی شیخ حوسینی قهرهچپوار، به رزنجه چه ند جارێک له شکریان له تالەبانی کردووه و به لام لهم شه رانه دا سه ره نه که وهتوون. لهم شه رانه دا عه شیره تی ره باتیش له هاوشانی شیخانی به رزنجه دا به شدارییان کردووه. شیخ ره زا هه ره چه نیکی به رامبهه به رزنجه چاوپوشی ده کات، به لام به هاتنی ئاغای ره باتی زۆر تووره ده بیت و ئەلێت:

ئه گه ره (به رزنجه) غه دریکیش بکهن هه ره نه یسه ساداتن
 (خدر) ئاغای ره باتی دایکی خو گۆ ئیوه بۆ هاتن
 خه زورهی شیخ هه مید ئاغای ره باتی کۆنه قه لئاغ شر
 له ئەسل و مه عده نا ئەجدادی ئیوه دۆم و خه راتن

له یه کیک له و له شکرئاراییبانهی بهرزنجه و تالهبانیدا، بهرزنجه به له شکرئیکی گورهوه دینه سهر تهکیه تالهبانی له کهرکووک. تالهبانی خویمان و زهنکنه و گل و بهرزنجهیش ههمه و هند و جهبارییان له گهل دهبیت. ئەم له شکره گورهیهی بهرزنجه دوو رۆژ چاوه نواری هاتنی ئاغا ته های رهباتی ئەکن. کهچی ئاغا تهها به سواری نیره کهریک؛ دوو دهمانچهی «قهره بینای» کۆن له پشت و پیاویکیش به (قامه) و یه کیکیش به (کوتهک) له دواين. پیاویکی قۆشمه ی جهباری قورئانیک دینی و دهیخاته باوش ئاغا تههاوه. «ئاغا بۆ خاتری ئەم قورئانه، تالهبانیش ئەولادی شیخ و مشایهخن، رحم له مال و مندالیان بکه» ئاغا تهها تووره دهبیت و دهگه پیته وه.

بۆ دامرکاندنی ئەم شهروشۆره له نیوان دوو فامیلیای پيشرهوی ئابنیدا، حکومهتی عوسمانیش دهکه و پته ناو بژیکردن و ئاوی تهینال، که مولکی شیخ عهلی بوو دهیدهنه شیخانی بهرزنجه و له جیاتی ئەوه زۆربهی ئاو و زهویی ديهاتی (لهیلان) و (یهحیاوه) ئەدنهنه شیخ عهلی. شیخ رهزا که له شیعریکدا ئەیوت:

شاه حسین از خواب دیدم در ملا
گفتم ای شاه شهید کربلا
سیدی برزنجه از نسل تواند
(قال لا والله هذا مفتتری)

واتا:

شا حوسینم له خهودا دی به ئاشکهره
وتم ئەی شای شهیدی کهربه لا
سهیدی بهرزنجه له نهسلی توون؟
وتی ناوه لا ئەمه بوهتانه.

کهچی ئاشتبوونهوهی تالهبانی و بهرزنجهی پۆ خووش دهبیت و ئەلئیت پهنجهدان له گهل بهرهی پیغه مبهه پيشه ی ئیمه نییه، بهلام ئەمه کردهوهی خوایه.

ماہ رمضان چون گذرد نوبت عید است
پیش از رمضان آمدن عید کہ دید است
کرکوک چرا برہمہ آفاق ننازد
امروز کہ آرامگہ این سہ حفید است

واتا:

کہ مانگی رہمہ زان بہ سہر بجیّ نوبہی جہ ژنہ
کئی ہاتنی جہ ژنی بہر لہ مانگی رہمہ زان دیوہ؟
کہرکوک بؤ بہ سہر ہہموو جیہاندا نہ نازئی؟
نہمڑکہ نئو سیّ کورہ زایہی کاکہ حمہدی تیدا نئہحہ سیّتہوہ

أز عید غرض صبحت آن قدوہء سادات
سردار گروہ شرفا (شیخ سعید) است
صد شکر کہ مقدم آن یار عزیزان
ہہر سال دو عید آمد و امسال سہ عید است

واتا:

مہ بہست لہ جہ ژن ہاورپیہ تیی نئو پیّشہوای ساداتہیہ
کہ شیخ سہعیدی سہرداری گرؤی شہر یفانہ
سہد جار سوپاس بؤ خوا کہ لہ ہاتنی نئو دؤستہ عزیزانہدا
ہہموو سالیّ دوو جہ ژن ہاتووہ و نئہمسالّ سیّ جہ ژن ہہیہ

أز سعدی آن (شیخ سعید) است کہ إمسال
مقراض حوادث سرمویی تبرید است
با آل نبی پنجہ زدن پیشہء ما نیست
این واقعہ؛ تقدیر خداوند مجید است

واتا:

لہ بہرہ کہتی نئو شیخ سہعیدہوہیہ نئہمسالّ

مقەستى رووداۋ سەرھەموويەكى نەقرتاندوۋە
پەنجە لىدان لەگەل ئالى پىغەمبەر كارى ئىمە نىيە
بەلام ئەم رووداۋە قەزا و قەدەرى خۋاى گەورە خۆيەتى

نسبەت نە كىنۇنست بدىن دودە (رضا) را
در روز ازل، عاشق و درویش و مریداست

واتا:

خۇدانە پالى ئەم بنەمالەيە، بەش بەحالى شىخ رەزا، لە ئىستاوە نىيە
ئەو ھەر لە پۆزى ئەزەلەۋە عاشق و دەرویش و مریدە

لە پاش ئەم ئاشتىيە؛ شىخ رەزا دووبارە دەگەپتەۋە دەربىرنى رىزى خۆى بۆ
فامىلياي «حەفید» بەلام رىزى شىخ رەزايى، كە ئەلئیت:

«شىخ مستەفا» لە زومرەى ئەولادى مورتەزايە
ھەر كەس كە خەسمى ئەو بى دەيگىم لەلام غەزايە
حاجى رەسوول زادە مەفعولى شىخ «رضا» يە
«رضا» بەنارەزايى ۋەك ماری بى رەزايە
لە شىعريكى تریدا ئەلئیت:

موخالەفەم نىيە من سەعاتىكى مىقاتم
غولامى حەلقە بە گوشى جەمىعی ساداتم
كەچى لە فەردىكى شىعري فارسیدا ئەلئیت:

زهر جا جمع گشتند اهل سادات
فسادات فسادات فسادات

واتا:

لە ھەر لايى (سەید) كۆ بىنەۋە و (سادات) پىك بىتن ئىتر ھەر (فەسادات) و
(فەسادات) و (فەسادات) ئەبى ھونەرەكەى لە فارسىيەكەدا لەۋەدايە (سید) كە
كۆكرايەۋە و كرايە جەمە ئەبى بە (سادات). ئەم رىستەيەش شەرت و جەزايەۋ

جهزا (ف) ئهچېته سهر و بهم پتیه وشه ی (سادات) که (ف) ی چووہ سهر ئه بی
به (فسادات)، هه روا کۆی (فاسد) یشه.

شیخ رهزا و قوچ بهگی شاعیر

جاریک شیخ رهزا دهچېته سلیمانی و ئه پتیه میوانی سهید ئه حمه دی نه قیب.
نه قیب به شه رهی شیخ رهزا وه گه لیک له ئه دیب و شاعیرانی سلیمانی له سهر
خوانی نانخواردنی شام (شیتوان) کۆ دهکاته وه. له کاتی نانخواردندا شیخ رهزا
کوردانه قوڵی هه لده مالیت دس ئه کاته تیکه ی زلکردن. قوچ بهگی شاعیر به
دهرفه تی دهزانیته و دهسکاری له شیعریکی حافزی شیرازی دهکات و ئه لیت:

در حلقه یی گول و مول چهنده ئه که ی تیکه ی زل
تهوقی ظالمت له مل (یا ایها ال) رهزا را
بنه رته ی هه لبه سته که ی حافز ئه مه یه:

در حلقه ه گل و مل خوش خواند دوش بلبل
هات الصبوح هیوا یا ایها السکاری

واتا:

له ناو حلقه ی گول و شه رابا دوینی جوانی دهخویند بولبول
ناشتابی بهینه و کۆبهنه وه ئه ی مهستان

شیخ رهزا تیکه که ی بو قووت نادرئ و دهری دینی و ئه یخاته ژیر خوانه که و
دهسکاری له شیعریکی تری حافز دهکات و ئه لئ:

غلط گوفتی و گو خوردی بیا و خوش بتر قوچ بگ
کی بهر ریشی تو ئه فشانه د فه له ک ریتالی مانگارا
بنه رته ی هه لبه سته که ی حافز ئه مه یه:

غزل گفتی و در سفتی بیا و خوش بخوان حافظ
که بر نظم تو افشانده فلک عقد ثریارا

واتا:

غەزەلت وت و دورت ھۆنییەو وەرە حافز خۆش بۆ
کە بەسەر ھەلبەستی توا ببارینی فەلەک ملوانکی ثریا

کەچی شیخ رەزا ئەیکاتە:

خەلت کرد و گووت خوارد ، وەرە بترە قوچ بەگ
کە بەسەر ریشی تۆدا فەلەک ببارینی ریحی مانگا

لەگەڵ زیوهری شاعیر

شیخ رەزا لە پارچە شیعریکی ھوت بەیتیدا ھەجووی زیوهری شاعیر دەکا
و تەنیا ئەمە ی خوارەو ھەمان دەس کەوتوو و ئەلێت:

لەبەر مەغبووری و لیلی دوو سۆ تیلام لە (زیوهر) دا
و ھکو شەخسی کە چەند کیری لەسەر چەشمە ی قوزی

و ھدا

لە ھەجووی مەحووبی شاعیردا

ئەم شیعەرە ی شیخ رەزا بەیتیکە لە پارچە شیعریک، لە نەجمەدین مەلاو
و ھرگیراوە و، لە (٤٠٥) ی کەشکوۆلی مەمەد ئەمجد ئەحمەدی سەدباری
و ھرگیراوە زۆر بەداخو ھەندێ کەس دەستی بەسەردا گرتوون و ھەر
ئەمەیان دەس کەوت:

کووپە ھەییەت، روو (مەرە)، سینەک سیفەت دینار پەرست
(ئەسکەمل) مل، مەشرەب (ئوغلان)، کاری پاپازی دەکا

شعیرێك كه هێشتا ساغ نهكراوهتهوه

ئەلێن، له زویانی رهشید ئەفهندی عیزهت ئەفهندی عهبدوڵا ئاغای کهرکوکییه، که به رهشید چاوش ناسراوه، گویا شیخ رهزا ئەمه‌ی به شیخ عه‌لیی کاکای وتوو. به‌لام مامۆستا جه‌میلی رۆژبه‌یانی ئەلێت ئەمه به شیخ مه‌حمودی حه‌فید و تراوه. بۆچوونه‌که‌ی مامۆستا جه‌میل له راستیه‌وه نزیکتره، چونکه ئەم جۆره قسانه له نیوان شیخ رهزا و شیخ عه‌لیی کاکیدا نه‌بووه و گله‌ییی شیخ رهزا له کاکای؛ هه‌ر ته‌نیا له باب‌ه‌ت گوزهرانه‌وه بووه.

فه‌رمووته: ئیجتیناب بکه له‌و جه‌نابه‌ته

شیخ‌م، ئەگه‌ر بزانی، جه‌نابت جه‌نابه‌ته

پیر بووی و ته‌رکی ره‌سمی کۆده‌کیت نه‌کرد

هه‌روا ئەزانی ئەووه‌لی عه‌هدی شه‌بابه‌ته

هه‌رچه‌تیک ئەمه له شیعری شیخ رهزا ئەچی، به‌لام له‌و پڕوایه‌دام ئەگه‌ر شیعری شیخ رهزا بیت، نه به شیخ عه‌لیی کاکای و نه‌یش به‌شیخ مه‌حمودی حه‌فیدی نه‌وتوو.

چونکه که ئەلی «پیر بووی» شیخ مه‌حمود له سه‌رده‌می شیخ رهزادا پیر نه‌بوو. ئەم شیعره یان شیخ رهزا به شیخ‌یکی تری وتوو و یان یه‌کیکی تری به شیخ مه‌حمودی وتوو.

شه‌ره‌شعیری شیخ رهزا و شوکری فه‌زلی

شوکری فه‌زلی له باوکه‌وه کوردی شاری سنه‌ی کوردستانی رۆژه‌لاته و دایکی عه‌ره‌بی به‌غدايه. زۆریه‌ی ژیا‌نی له به‌غدا و سلێمانی رابواردوو و زمانی کوردی و عه‌ره‌بیی زۆر چاک زانیوه و توانیویه په‌نجه له‌گه‌ل شاعیریکی وه‌کو شیخ رهزا بدات. شوکری له‌م شه‌ره‌شعیرانه‌دا، خۆی داوه‌ته پال شیخانی به‌رزنجه‌ی سلێمانی و هه‌روا زاوای موفتی زه‌هاوی بووه، له‌به‌ر ئەوه شیخ رهزا، له‌گه‌ل شوکریدا جار‌جار په‌لاری له شیخانی سلێمانیش گرتوو و

هەندى جارىش شوكرى له گەل بنەمالەى موفتى زەهاوى جوت كردوو. بەلام ئەم ھەموو ھەجووى يەكتر و ئەم ھەموو جنىودانە بۆ دەرخستنى ھونەرمانەندى بوو و تەئسىرى لەسەر پتوھندييان نەكردوو. ھەر لەو كاتانەدا شوكرى تووشى گىچەلێكى گەرەى كار بە دەستانى ھوكمى عوسمانى دەبیت و مەترسى لەسێداردانى لێ دەكەن. كەسوكارى ھاوار دەبەنە لای شىخ رەزا، ئەویش بەھۆى دۆستايەتیی لەگەل نازم پاشای والى بەغدا، لە مردن رزگارى ئەكات و لە پاش كۆچى دوايى شىخ رەزا شوكرى زۆر بۆى دەگریت.

لەو سەردەمەدا، مەيدانى قۆشمە لە نىوان دوو شار يان دوو گەرەك، بە يارىي شەقێن و سینی و زەرف، يان لە مەيدانى شەرەشيعردا كراو. ئەگەر شىخ رەزا زوبانى تىژى كەركوك بوو، شوكرىش زوبانى سولەيمانى بوو و ھەردووك بۆ دەرخستنى ھونەريان لەسەر چۆك بۆ يەكتر دانىشتون، ئەم پەتاخى سولەيمانى و ئەویش ھینی كەركوكى دەرخستوو. لە سمكۆلانى ئەم دوو ئەسپە رەسەنەى شيعردا، گەلێك لە پياوانى ئەم دوو شارە بەرکەوتون، بەلام ھەردوولا لە سووچى ھونەريیەو تەماشای ئەو شەرەجنىوھيان كردوو. بۆ ھەلسەنگانى ھونەريان شاعیری ناسراو (پیرمەيرد) ئەكەنە حەكەم. پیرمەيرد ئەلێت: ھەردووكيان شاعیرن و ھونەرمانەندن ناتوانم يەكێيان بەسەر ئەوى تریاندا بەدم.

شىخ رەزا لە شيعریكى كوردیدا ھەجووى شوكرى دەكات و ئەلێت:

شوكرى لە داخى تۆ ئەمە سألێكە يا دوو
 كێرم نەخۆشە حالى پەريشانە كەوتوو
 جارێ بپرسە موخليسەكەت چۆنە چۆن نىيە
 مەحسووبە كۆنەكەت عەجەبا ماوہ مردوو
 كوشتەى فيراقى تۆيە عىلاجى ئەگەر نەكەى
 ئۆبائى بەو ملەت كە ئەلێى نێركە كار دوو
 عەمدەن ئەلێم نەخۆشە، موراعاتى تۆ دەكەم
 وەرە دەمێكە روحي بە جەننەت سپاردوو

گەر من درۆ ئەكەم ئەوه دایكت بپرسه لێی
 یایه بهدهستی خۆی کفن و دفنی کردووه
 شانە و خەنە و حەمامی حەرام کردووه له خۆی
 پاش پەحمەتی، حەرامه له من، سویندی خواردووه
 ئیستەش کراسی چاکنه ناولنگی کولکنه
 وهک دپوهلۆکه تووکی بهری بستێ هاتووه
 یایه ئەگەر سهکرمه بهژیر کورکهیا بجی
 ههروا دهزانی لاقه مهلیکی پییا چوووه
 یایه که مهعبهری دوپری و دههلیزی کوزی
 یهتاغی ئەشقیایه گوزهگاهی ئۆردووه
 شیعرێ که تۆ بهچاکی دهزانی شیاکهیه
 بهزمی بهیانی دهفهرمووی گه‌نوگووه
 ههروهک تسی که جهوهه‌ری خۆی ده‌رخا به با
 نامووسی خۆی به شیعرێ سه‌فیهانه بردووه
 بهم شیعره بپه‌رانه‌وه نابی به (شیخ ره‌زا)
 زه‌حمه‌ت مه‌کێشه ئاینه‌کاری (ئه‌ریستو)وه
 شوکریش له وه‌لامدا به شیعرێکی کوردی ئەلێت:

پیشالی کیری خۆم که له زینا رەتاندوو
 سه‌رسی داوه، که‌وتوو، جه‌رگی پساندوو

شیخ ره‌زا ده‌زانیت شیخانی سوله‌یمانی شوکری هان ده‌ده‌ن که ئەم
 جێوانه‌ی پێ بدات و ئەلێت:

پووره شوکری به‌سیه با نه‌تگیم و شه‌مه‌ت له‌ق نه‌که‌م
 دایکه کێرخۆرت هه‌والله‌ی سووری سه‌ر ئەبله‌ق نه‌که‌م
 نیه‌تم بوو ده‌فه‌یه‌ی خۆمت پیاده‌م باز وتم
 نه‌قصه بۆ ئەمثالی من با گوو له هه‌ر ئەحمه‌ق نه‌که‌م

من که شه‌هبازی شکاره‌ندازی شاهیم پی ئه‌لین
 حه‌یفه با ئاهه‌نگی جه‌نگی سه‌رگه‌ر و له‌قله‌ق نه‌که‌م
 تو به جارئ وه‌ک ژنی فاحیشه‌ پیت لی هه‌لبه‌ری
 نه‌، وتم: خه‌یری نییه‌ چاویکی گه‌ر لی زه‌ق نه‌که‌م
 حه‌یزه سا خو بگره تا بوئ بیه مه‌یدانی مه‌ساف
 شه‌رت بی هه‌یچت پی نه‌لیم، تا بن گونت نه‌سته‌ق نه‌که‌م
 کونه‌ حه‌یزی شاری به‌غدا لیم هه‌رام بی شاعه‌یری
 گه‌ر کوزی خوشکت وه‌کو ئه‌یوانی کیسرا شه‌ق نه‌که‌م
 هه‌ر وه‌کو (مه‌ستی)م به‌ فه‌ردئ گا، خوا روحم به‌رئ
 موله‌یدی کافر مه‌زه‌ب گه‌ر تۆیش به‌ ئه‌و موله‌ق نه‌که‌م
 من ده‌زانم کی له‌ خسته‌ی بر دووی ئه‌ما چ سوود
 سه‌یده، سه‌ید قسه‌ی سووکی ده‌بی ده‌رحه‌ق نه‌که‌م
 پئی بلئ با مونته‌یه‌ بی، تۆیش گه‌نوگوو به‌س بخو
 با سوله‌یه‌مانیش به‌ جارئ کافری موته‌ق نه‌که‌م
 عه‌ده کردوو مه‌ له‌ خزمه‌ت (شه‌یخ ره‌زا) دا ورچه‌ کویر
 نه‌یخه‌مه‌ ناولنگی دایکت تا له‌ تۆی ئیره‌ق نه‌که‌م
 شوکری له‌ شه‌یره‌یکی به‌رگری له‌ سوله‌یه‌مانیدا ئه‌لئیت:

گوو مه‌خو یا شه‌یخ ئه‌تر با شوپرسی به‌ریا نه‌که‌م
 خوئ و که‌رکووکت به‌جاری سه‌ر به‌سه‌ر ئه‌یفنا نه‌که‌م
 شه‌یخ ره‌زا له‌مه‌ بیده‌نگ نابیت و ئه‌لئیت:

عاله‌م و دنیا ئه‌زانئ شوکریه‌یه‌ کویر خه‌رجی منه
 شوخ و شه‌نگه‌ هه‌ر وه‌کو ره‌ققاص ئه‌لئیت موته‌ق ژنه
 دایکی حه‌یزی خه‌لقی به‌غدا، باوکی گه‌وادی سنه
 وه‌ک به‌دیه‌ی بنت بکراوی بی حه‌یا و بی بنه
 شوکری له‌ وه‌لامدا ئه‌لئیت:

لؤتی و ره ققاص من نیم، نیره گای پیره بنه
ئهی له گولچینی ژنت به مر بو ندر دیدیوبه نه
شیخ ره زایش ئەلئیت:

تویج لیمان بووگی به شاعیر ئەهی حه رام زادهی سنه؟
بوچه شانئ ناخه فیئینی مه سرفه فی چهس ئەو تنه؟
شوکریش ئەلئیت:

شاهم شیعرهی خوئ وهرگره کهم دهماغ و سه رسه ری
من ئەگه ر زؤلئ سنه م تو پوشت و گه واد و که ری
شوکره ئەگه ر له مهیدانی شیعرهی کوردیدا په نجهی له گه ل شیخ ره زادا
دابئت له مهیدانی شیعرهی فارسیدا له کیشی ئەودا نه بووه. شیخ ره زالا
شیعره یکی فارسیدا ئەلئیت:

صبا ز بنده که هستم ته متن شعرا
ببر سلام به شکری که ای زن شعرا
گواهست زردی رویت بدان که حامله ای
ولی بگو زکدامین قلم زن شعرا

واتا:

ئهی بای صهبا، له بهنده وه، که روسته می زالی ناو شاعیرانم
سه لامی به ره بو شوکره و پچی بلئ: ئەهی ژنی شاعیران
زه ردیی پرووت شایه تی ئەوهیه که دووگیانی
به لام بیتم بلئ له کام گانکه ری شاعیران دووگیانی؟

اکر ز نطفهء من بخشیدت خدا پسری
نهاده کن لقبش آهریمین شعرا
عجب مدار که آن کودک بزرک نژاد
به یک دو هفته شود شیر او ژن شعرا

واتا:

ئەگەر خوا لە من کورپۆکت پێ ببەخشیت
(شەیتانی شاعیران) بکە بە لەقەبی
لات سەیر نەبێ ئو منداڵە رەگەز گەورەییە
لە یەک دوو هەفتەدا ببێ بە شیری توورپی ناو شاعیران

ترا بە محکمی و سختی کمر نازم
کە منهدم نشد از گرز صد من شعرا
سرت چو کفەء میزان فرونشسته بخاک
فران مانده دوپایت بگردن شعرا

واتا:

بنازم بە پتەوی و رەقیی کەمەرت
کە بە گورزی صد تەوریزی شاعیران نەرووخوا
سەرت وەک تایی تەرازوو نیشتوووتە زەوی
هەردوو قاچیشت بە بەرزەو بەسەر شانی شاعیرانەوین

زخیرەء نبود از هنر در انبارت
بغیر خوشه چینی زخرمن شعرا
دهان کیسهء کونت نه آپخان شده چاک
که التیام پزبرد بسوزن شعرا

واتا:

هیچ زەخیرەییەکی هونەر لە عەمارتا نییە
جگە لە گۆڵە گەنمی کە لە خەرمانی شاعیرانی کۆ بکەیتەو
دەمی توورمکەیی قنگت وا یەکاڵا نەبووتەو،
کە بە سووژنی شاعیران بۆ دوورینەو بەشی

د و باره حامله ات میکنم اگر نرنی
سلیطه دست دخالت بدا من شعرا
به اتفاق سخن گستران قافیہ سببخ
سر آمدی چو (رضا) نیست در فن شعرا

واتا:

ئەگەر دەستی خۆبەدەستە وەدان نەگری بە داوینى شاعیرانەوہ
جاریکی تر زگت پر ئەکەمەوہ ھەى بى شەرمى بى ئابپروو
ھەموو قسەکەرانی شیعردانەر لەسەر ئەوہ بەک دەنگن
سەر بە دەرەوہیەى وەکو (رەزا) لەناو دەستەى شاعیراندا نییە

شەرەشیعەرى شیخ رەزا و شوکرى ھەر دوراودوور نەبوو. زۆرجار لە
سولەیمانی و بەغدا بەکتریان دیوہ و بەبى جنىو گفتوگۆیان کردووە. بەلام
ھونەرى ھەردوو شاعیر لەمەدا بوو. دووریش نییە شاعیری ناسراو جەمیل
صدقى زەھاوی لە ھاندانى شوکرى دەستى بووبیت، لەبەر ئەوہ شیخ رەزا لە
شیعەریکی کوردیدا ھەردووکیان جووت ئەکات.

پیم مەلین ئەم دوو ژنەت بۆچیە ئەى شیخ رەزا

(شوگری) بۆتەسک و تروسکی و (جەمیل) بۆ زگ و زا

ھەر لەسەر ئەم شەرەشیعەرە، شیخ رەزا جارجار رقی لە سولەیمانی
ھەلساوە و پلاریکی تی گرتووہ کە ئەلێت:

ھەر مەتاعى کە تەلەب کەى لە سولەیمانیدا

ھەبە، ئیللا کوزى بیکر و کونى نامستعمل

ئەلێتیش:

سولەیمانی ھەتانە، ناوی نابەم، وەک کونى بێچوو

وہکو دانێى لەسەر بەرگی شەقایق جى سمى ئاھوو

و ئەلێتیش:

موسولمانان، موسولمانان، موسلمانى موسلمانى
هه تيويكتم ئه وئى خه لقى سوله يمانى سوله يمانى
كه چى له لايه كى تریشه وه ئه لئيت:

موخاله فهم نييه من سه عاتى ميقاتم
غولامى حه لقه له گوئى جه ميعى ساداتم
بيگومان شوكريش شاعير بوو و په نجهى له گه ل شيوخ رهزادا ئه دا . به لام
شيخ رهزا، وهكو شه ره كه له شير مهرجى به زاندى ده كرد و ئه لئيت:

حيزئى ئه گهر قسه به سه ستى به (رهزا) وه
بئى شك به حه لالى له كوزى دايكى نه زاوه
بئى حيكمت و بئى قيمهت و بئى جئى نييه شيعرى
عومرى له هه وه ل تاكو ئاخىر تيدا رزاوه
شوكرى گه نوگوو خوئى سوله يمانيه بوئه م
هه رچه نده كه ئه مدى وهكو لوتى ده گه راوه
له هه جوويكى تريشدا ئه لئيت:

سو به رى ئه هلى سنه بو شه رى بيگانه تنه
خوبه خو شه ر ده كهن و ئه سه له حه يان هه ر به تنه
رقى هه لسا سينه يى دئى له سوله يمانى ئه دا
ئافه رين ئه هلى سنه ئه م ره قه تان هه ر له كنه
ئه هلى ئيمه كه چووه شارى (سنه) حوكمه ئه گئى
به دوو شاهى و قه ره بوولئى ژنى كاميان مه زنه
له به يتيكى تريشدا ئه لئيت:

گه ر له نامووست ئه ترسى هاى وه ته نكى تنته وه
وه ختى بو ته كيه ئه چى دهس بگره پشتى قنكته وه
له م شيعره يش به دايكى شوكرى ئه لئيت:

کوزی (یایه) ئەگەزێ کێر وەکو گاز
بەری عەرصە ی پانە وەکو دەشتی حیجاز
قیتکەییکی هەیه وەک گردی (دەماوەند) ئەعلا
پر له هیلانە کەو و قەشقەر و کۆتەر و باز

هەر و لە بەیتیکی تریدا ئەلێت:

خورووی نامری بەشیشی من تلێشی ناوگەلی دایکت
بۆم چی صەد هەزار لەعنەت لە خۆت و شیرێ ناپاکت

شیخ رەزا و میرانی بابان

میرنشینی چی بوو؟ میرنشینی بەجۆریکی رەسمی، بەپیتی یاسایەک کە غازان
خانێ ئێلخانێ لە سالی ۱۳۰۳م دەری هینا، دامەزرا. ئەو میرانە کە
دەستەلاتیان بەسەر هەریمیکی فراواندا هەبوو، بەرەمی ئەو هەریمەیان بۆ
خۆ و بۆ بیکهێنان و بەکارهێنانی هێزێکی سەربازی بۆ یارمەتی حکومەت
بەکار دەهینا.

عوسمانییەکان کە لە شەری (چالدران)دا بەسەر صەفەوییەکاندا
سەرکەوتن، بە پێچەوانەیی ئەوان کە میرەکانی صەفەوییەکان بەسەر
کوردستاندا دەچەسپان، ئەمان، میرەکانی کوردیان بەو بەلای خۆدا راکێشا
کە رژیمی میرنشینی ئێلخانییان نوێ کردەووە و دایانەووە دەستی میرانی
کورد.

لەمەدا (شەرەفنامە) و (ئەولیا چەلەبی) و (مۆذن زاده) و (هاممەر) یەک
دەگرن کە رژیمی میرنشینی لە کوردستاندا لە هەموو کاروباری ناووە بە
تەواوی سەر بەخۆ بوو. کوردستان بەپیتی ریککەوتنیک لە نیوان سولتانی
عوسمانی و پێشەوای ئاینیی کورد مەولانا شیخ حەکیمودین ئیدریسی
بەدلیسی، دابەش کرایە (سنجق) و (میرنشینی)، یەکیک لە میرانی کورد
سەنجەقی دەبردە رێو و میرنشینی بریتی بوو لە چەند سەنجەقتیک، میری

میران سەرۆکایه‌تی ده‌کرد.

شهره‌ف خان له (شه‌ره‌فنامه) باسی گه‌لێک له‌و میرنشینه‌نه ده‌کات، وه‌کو میرنشینی (آمد = دیاره‌که‌ر) و میرنشینی هه‌کاری و میرنشینی بۆتان له‌ جزیره و میرنشینی یا ئییا له‌ی شاره‌زور که مه‌رکه‌زی شاری که‌رکوک بوو و به‌ سه‌رۆکی میرانی به‌به (بابان) بوو... هتد.

شیخ ره‌زا، پێز و خۆشه‌ویستییه‌کی بێ پایانی به‌رامبه‌ر میرانی به‌به هه‌بوو. ئه‌و پێز و خۆشه‌ویستییه‌ هه‌ستیکی نیشتمانییه‌وه‌ری و کوردپه‌روه‌رییه‌وه‌ بوو چونکه‌ میرنشینی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی بابان، پۆناکییه‌کی گه‌ش بوو له‌ کوردستانی خواروودا. شیخ ره‌زا ئه‌م میرنشینه‌ی به‌ ولاتیکی سه‌به‌خۆی کوردستان و میرانی بابانیشی به‌ پێشه‌وا و پارێزه‌ری ئه‌و ولاته‌ داده‌نێت، به‌لام له‌ پاش شکستی عوسمانییه‌کان له‌ شه‌ری (قیه‌ننا) و بڵاوبوونه‌وه‌ی سه‌رمایه‌داری و پتویستی به‌ ولات و بازاریکی یه‌کگرتوو وای کرد که له‌ سه‌رده‌می حوکمداری سولتان مه‌حموودی دووهم ده‌وله‌تی عوسمانی ده‌ست بکات به‌ سه‌رنگومکردنی ئه‌و میرنشینه‌نه و ده‌سته‌لاتی حکومه‌تی مه‌رکه‌زی به‌سه‌ر کوردستانیشدا بگه‌ڕیت.

شیخ ره‌زا له‌ شیعریکی کوردیدا بیره‌وه‌ریی خۆی له‌سه‌ر شاری سوله‌یمانی که‌ پایه‌ته‌ختی میرنشینی بابان بوو ئه‌لێت:

له‌ بیرم دێ سوله‌یمانی که‌ دارولولکی بابان بوو
نه‌مه‌حکومی عه‌جه‌م، نه‌سوخره‌کێشی ئالی عوسمان بوو
له‌به‌ر قاپیی سه‌را سه‌فیان ده‌به‌ست شیخ و مه‌لا و زاهد
مه‌طافی که‌عه‌به‌ بۆ ئه‌ربابی حاجه‌ت گه‌ردی سه‌یوان بوو
له‌به‌ر طاووری عه‌سکه‌ر پێ نه‌بوو بۆ مه‌جلیسی پاشا
سه‌دای مۆسیقا و نه‌قاره‌ تا ئه‌یوانی که‌یوان بوو
دریغ بۆ ئه‌و زه‌مانه‌، ئه‌و ده‌مه‌، ئه‌و عه‌صره‌، ئه‌و پۆژه
که‌ مه‌یدانی جریته‌ بازی؛ له‌ ده‌وری کانی ئاسکان بوو

لهو سه‌رده‌مه‌دا والیی به‌غدا له‌به‌ر یاخییوونی هه‌ندێ عه‌شایه‌ری عه‌ره‌ب ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ر ویلایه‌ت‌دا نه‌ده‌ما و بۆ گه‌رانه‌وه‌ی ده‌سته‌لات، داوا‌ی یارمه‌تی له‌شکری بابانیان ده‌کرد و به‌هێزیکی کورده‌کان ده‌سته‌لاتی حکومه‌تیان ده‌گه‌رانه‌وه‌.

به‌زه‌ری حه‌مله‌یی به‌غدا‌یی ته‌سخیر کرد و تیی هه‌ل‌دا
سلیمانی زه‌مان، راستت ئه‌وێ، باوکی سوله‌یمان بوو*

* مه‌به‌ستی ئه‌وره‌حمان پاشای بابانه‌ که باوکی سلیمان پاشا بوو.

شیخ ره‌زا (سه‌لاحه‌دینی ئه‌یووبی)ی به‌ کوردی بابان داده‌نی، که‌چی ئه‌و له‌ عه‌شیره‌تی راوه‌ندی کورد بوو. به‌پیتی ئاینی رێز له‌ فه‌ضلی عه‌ره‌ب ده‌کریت، به‌لام کوردیکی وه‌کو سه‌لاحه‌دین ولاتی ئیسلامی له‌ ده‌س (سه‌لیبی)یه‌کان رزگار کرد و به‌سه‌ربه‌ری چووه‌ ناو قودسه‌وه‌.

عه‌ره‌ب ئینکاری فه‌ضلی ئیوه‌ ناکه‌م ئه‌فضه‌لن ئه‌مه‌ما
(سه‌لاحه‌دین) که‌ دنیای گرت له‌ زومره‌ی کوردی بابان بوو
عموومی شه‌ه‌ریاران و سه‌لاطین و رمنگه‌ستان
له‌ روعب و سه‌طوه‌تی ئه‌و شپه‌رده‌دا گه‌شتی هه‌راسان بوو
قویووری پر له‌ نووری ئالی بابان، پر له‌ په‌حمه‌ت بی
که‌ بارانی که‌فی ئیحسانیان وه‌ک هه‌ووری نیسان بوو
له‌و ده‌وره‌شدا عه‌جه‌م و عوسمانی هه‌ر به‌کورد شه‌ریان ده‌کرد، تورک به‌ له‌شکری به‌به‌ و قاجارییه‌کانیش به‌ له‌شکری ئه‌رده‌لان و بووه‌ته‌ هۆی شکستی هه‌ردوولا و ده‌سته‌لاتی دوژمنان به‌سه‌ر هه‌موواندا.

که‌ (عه‌بدو‌ل‌ل‌ا پاشا) له‌شکری والیی سنه‌ی شپه‌ کرد
(ره‌زا) ئه‌و وه‌خته‌ عومری پێنج و شه‌ش طفلی ده‌بستان بوو
له‌ شیعیکی تردیدا که‌ باسی به‌خشش و که‌رهمی (ئالی به‌به‌) ده‌کات ئه‌ل‌یت:

سائیل به‌ غینا نائیل ئه‌کا به‌خششی که‌متان
ئالی (به‌به‌) یاخوا نه‌رزی ده‌ستی که‌رهمتان

هەرچەند بە مەئەل خەنجەری ئەلماسە زوبانم
 نابری سەری مووی ئە ئەدای شوکری نیعمەتان
 گیرفانی گەدای کردووەتە کانی جەواھیر
 ئیکسیری نیثاری زەر و شاباشی درەمتان
 ئیوون بە حەقیقەت مەلیکی میللەتی کوردان
 شایانی زیارەت بکری خاکی قەدەمتان
 ئینکاری حوقوقیان لەسەر ئەم میللەتە ناکری
 ئابای فەرەیدوون، فرو، جەمشیدی حەشەمتان

ستایشی ئەحمەد پاشای بابان

شیخ رەزا لەگەڵ هەندێ لە میرانی بەبە دۆستایەتیەکی تاییبەتی هەبوو. لەبەر ئەوە هەندێ جار پەردە و یقار لادەدات و لە مەیدانی رەخنە و گالته‌و‌گەپدا، شتی وا بۆ خۆی دروست دەکات کە دۆستانی لە هیچ داواپەک درێغیی لێ نەکەن. لەم ستایشەدا، دوو شتی مەبەستە، یەکەمیان، حکومەتی عوسمانی، لە ژێر پالەپەستۆی حکومەتە بیگانەکانی ئەوروپا یاسایەکی دانا کە بیگانەپەک مافی ئەوێ هەبێ نەک بەپێی یاسای سزادانی عوسمانی، بگرە، ئەگەر تاوانبار کرا، بەپێی یاسایەکی تاییبەتی کە - قانونی ئەغیار «قانون اغیار»یان پێ دەوت دەبێت. لێرەدا شیخ رەزا گالته‌و‌گەپ بەو یاسایە دەکات کە هەتا، هەتیویکی حیزی بولغار ئەو مافەیی هەبێ کە یاسای عوسمانلی بەسەردا دانەزێت:

چاکی کرد پەردەیی نامووسی درێ وتی سیکتی بنی
 ویرمەدی پارەسنی بویلەمی قانون ئەغیار؟*

* پارەکی ئەدا، ئایا وایە قانونی بیگانە؟

دووهمیان؛ شیخ رەزا، لە دروستکردنی ئەم باسە دوور و درێژە بێ باپەخە،

مه به سستی داوای یارمه تیبیه له دۆستیکی زۆر گیانی به گیانی، وهکو ئهحمده
پاشا، ئهگینا کهس نییه شتی وای لێ بقهومی و ئابرووی خۆی لای مرۆفییکی
وهکو ئهحمده پاشا بهریت و بلیت کارپکی ناپه سندی وام کردووه، تو پاره کهم
بو بده!

ئهمه سی پوژه که سه رگه شته و چهیران دهگه پیم
کیم ههیه غهیری وهلی نیعمهتی فخرخونده شیعار
فهرموون له گه ل سه رجه می شیعره که دا:

پوژی به کشه مه که مه شهووره به پوژی بازار
من به غار که وتمه دوما بالی کوپکی بو لغار
کوپ چه کوپ لپوی وهکو لاله یی خه مرا رهنگین
کوپ چه کوپ چاوی وهکو نیرگسی شه هلا بیمار
ئه هلی ئینصاف به خوا رهنگه چه نه ی بشکینئ
گه که سی بیت و بکا قامه تی ته شبیه به چنار
له هه مووی صهرفی نه زهر سمت و سورینکی هه بوو
نازک و نه رم و له تیف، میثلی ته لای دهسته و شار
خپ و مه خرووط و موده ووهر، سپی و نه رم و دونیم
هه ره وهکو کو مه له به فری که شقی که ی به مشار
که به دیکه ته نه زهرم کرده سورین و که فه لی
هه ردوو چاوم په رییه ته وقی سه رم وهک سه گی هار
دامه نم گرت و وتم «مه رجه مه ته ایت الماسم»
«بو یله پاندرمه بنی آتشی عشقن ایله زار»*
چشم جادوی سیاهت همه بنداست و فریب
همه نازاست و گریشمه همه خوابست و خمار
بنی صید ایتدی سنک دیده ئی آهو رهوشن
ئه ی سنک دیده لرک آهوه کی شیی ر شکار

* واتا:

دامه نيم گرت وتم: «مه رحه مهت كه نه لئاماسم

وا من به ناگرى عه شفته وه مه سووتينه

چاوى سيحربازى رهشت هه مووى كوټ و بهند و فريوده ره

هه مووى ناگر و ناز و به لاچاو روانين و خه و سه رخوشيه

چاوى روشن (ناهو)ى تو منى خسته داوه وه

ئهى ئهى چاوانهى تو كه شير دهخاته داوه وه

ساعه تى چاك له سه ر و سووره تى نه حسم فكرى
پيمى وت: «گيت ايشنه حاجى به به يا غمه مى وار؟
صاچمه لاقرديلرك حاصلى يوق آچه گتير،
(آچه سزا) ايتمه ساقن آرزوى بوس و كنار»
من كه يه ك پاره يى جلقم له نه زهل شك نه ده برد
پيم وت: «ايشته كه مرده دوليدر يوز دينار»
«بن بيوك زات شريفم وكلا خواجه سيم،
طانيور بنده كزى جمله شاه و خونكار»
ئه لغه رهن هينده دروم كرد و فسوونم بو خويند،
كه وته دووم هه ر وهكو دووى گورگ نه كه وى به رخی هه ژار
موخته سه ر خوشه قسه، برده مه نزلگه هى خوم
گرتم و خستم و ليم برد و گونم كرد به چوار
مؤله تم ساتى نه دا ئه و شه وه تا وهختى سه هر
كارى خه يرم به مه زهنده گوزه رى كرد له هه زار
وهختى سو بچه ينى كه داوينى فه له ك نه تله سى بوو
هه ر له جى راسته وه بوو، دامه نى گرتم وهكو خار
چنگى وهك په نجه يى شاهين له يه قه م قايم كرد
ده ستي كرده جه زه ع و ناله و هاوار هاوار

زەفتییە و ئەهلی مەحەللە ھەموو جەم بوون لە سەرم
 پرسییان: (مالخبر)، ئەی زاھیدی سالووس شیعار؟
 پێم وتن لەم کۆرە بولغارە بپرسن کە لە من
 چیی دەوئ، بۆچی دەنالیئنی وەکو ھەوری بەھار؟
 چاکی کرد، بەردەبیی نامووسی درێ وتی: «سیکتی بنی
 ویرمدی پارەسنی، بویلەمی قانونی اُغیار؟»*
 «دیدیگر حاجی افندی چوچوقک حەقنی ویر،
 سرکە فاش اولدی دەھا فائەدە ایتمز انکار»
 «یوقیسە پارەن ئەگەر مەھلتن اوچ گون اولسون،
 حەقنی اوچ گونەدک ویرمیسن ای غەدار»

* وانا:

پارەکی نەدا، وایە قانونی بیگانە؟
 وتیان حاجی ئەفەندی حەقی مندالەکە بەدە،
 سەرکە ئاشکەرا بوو ئیتر بۆ کەلکە ئینکار.
 گەر پارەت نییە سۆ رۆژت مۆلەت دەدەینی،
 دەبیت حەقی لەم سۆ رۆژەدا بەدەیت ئەی غەدار.

ئەمە سۆ رۆژە کە سەرگەشتە و حەیران دەگەریم
 کێم ھەبە غەیری وەلییولنیعمەتی فەرخوندە شیعار
 یەعنی ھەم نامی نەبی حەزرتی (ئەحمەد پاشا)
 فەخری دین، کانی حەیا، بەحری کەرەم، کۆھی وبقار
 مەدحی ئیحسانی بکەم، عیلمی بکەم، فەضلی بکەم،
 بەخوا خاریجە ئەوصافی حەمیدەیی لە شمار
 کەفی زەر بەخشی کەوا مەنبەعی دور و گەوھەرە
 میثلی بەحری کە نەساحیلی بێت و نەکەنار

طهبعی جهواد و کهریم هەر وهکو (قائنی) ئەلێ
«ز به قنطار همی بهخشد و اُستتر به قنطار»*

* زێر به هۆقه ئەبهخشی و حوشر به قهتار

تا وهکو دهوره بکات و بگهڕێ چهرخ و فهلهکه
تا وهکو دیت و دهچێ، بێت و بچێ لهیل و نههار
به مورادی بگهڕێ شهمس و قههەر چهرخ و فهلهکه
زهفهەر و فهتھی قهرین، بهختی موعین، طالعی یار
رهئیی ئەو باعیسی تهنظیمی ئومووراته، وهلی
بۆ کورهی عالی می ئیمکان بووته قوطبی مه دار
له مه دحیکێ ئەحمه د پاشای به بهدا له شیعرێکی فارسیدا ئەلێت:

أصفي جم صفت و داور إقليم گشا
صاحب سيف و قلم حضرت (أحمد پاشا)
در گروه وکلا، عارف و دانا تر از او
هست؟ گفتم بخرد، گفت؛ نه کلا حاشا
دهر در طاعت او (یصرفه کیف یزید)

واتا:

ئاسه فی جهمشید صیفته و دادپهروهری ولاتان داگیرکه
خاوهنی شیر و قهله م چه زهتهی ئەحمه د پاشا
وتم به پیاوی ژیر: له ناو دهستهی وهکیلاندا لهو زانا و دانتر ههیه؟
وتی: حاشا، نهخیر نییه.

گهردون له ژیر رکیفی ئەودایه، چۆنی ئارهزوو لی بی وهری دهچهرخینێ،
چهرخێ دنیا له ناوی مشتیدایه، ههرحۆنی بویت وای لی ههلهکیریتتهوه.

له ستایشیکێ تری بۆ ئەحمه د پاشا، دووباره رهخنه له رهوشتی خوی و
مه دحی ئەو دهکات و ئەلێت:

هر چند زغم دامن تقوی بکمر بر
تسبیح بکف گیرم و مسواک به بربر
ناکه کفلی نرم تراز پنبهء محلوج
برجسته ز دنبال یکی ساده پسربر
چون دیدم وان شوق دلم در طیش آمد
چون خایهء حلاج به زیر و به زبربر

واتا:

هر چهنی، داوینی له خواترسان نهکهم به بهری پشتینهکه‌مدا و
تسبیح نهگرم به‌دهسته‌وه و سیواک نهکهم به‌رما،
کوتوپر که که‌فه‌لنکی وهک لؤکه‌ی شیکراو نه‌رم
له دواپی کورپکی لووسی بی تووکه‌وه راست نه‌بیتته‌وه،
که له سؤزدا دلم که‌وته دله‌کوته
وهک گونی هه‌لاج که‌وته سهر و خوار

آبم ز دهان ریزد و جانم بلب آمد
صد آه جگر سوز برارم ز جگر بر
چون افعی سرمازده از تابش خورشید
بازم زند احلیل پدر سوخته سربر

واتا:

ئاو له دهمم زا و رژا و روحم هاته سه‌رلیو
سه‌د ئاهی جگه‌رسووتین له دهروونمه هه‌لده‌کیشم
وهک ماری سه‌رما لیدراو بکه‌ویتته بهر تاوی هه‌تاو
کیری سه‌گبایم دیسانه‌وه سه‌ریم پیا نه‌م‌آیتته‌وه،

دو شنبه بودم معتکف کنج عبادات
آهو کفلی آمد و زد حلقه بدر بر

برجستم و دربان نمودم چو مرا دید
از داعیهء ساده پرستی بخبر بر

واتا:

پوژی دووشه مه له کونجی عیباده تدا گوشه گیر بیوم
که فله ئاسکی هات و نه لقه هی دهرگه که هی لی دا،
هه لسام دهرگه که م یو کرده وه که دیمی،
له خه یالی هه تیویازی به ناگام

بر زد بمن از خشم یکی بانگ بتهدید
بانگی که زند ظابط حربی به نفربر
کی شیخ ریائی تو نه آن (شیخ رضائی)
کز رندیی تو بوده جهانی بخطر بر
اکنون سر تزویر فروشته هی به عمدا
یعنی برخ ساده حرام است نظر بر

واتا:

له رفان هاواریکی توندی له پروما هه لبری،
وهک هاواری نه فسه که به سه نه فهدا دهیکا، وتی:
نه هی شیخی ریائی تو نه شیخ رهزایه نیت
که عالمی له رندی و زیره کیی تو له مه ترسیدا بوو؟
که چی ئیستا سه ری ساخته و فروفیلت داخستوو به نه نقه ست که گویا حرامه
سهیری پرووی بی تووک بکا!

وانگاه بمن عطف نظر کرد که برخیز
تیری به هدف برزن و تیغی به سپر بر
این گفت و یکی شیشهء منی از جیب بر آورد
زان می که شعاعش زند آتش به حجر بر

واتا:

ئەوجا لايەكى بەلاما كردهوه واتە راست بەرهوه
تيرى بە نيشانەوه بنى و كيردى بە قەلغانا بكة
ئەمەى وت و شووشەيهك شەرابى لە گيرفان دەرھيتنا
لەو جۆرە شەرابەى تيشكى ئاگر لە بەرد بەر ئەدا

جام دوسە پيمود زتاب مى صەببا
أويخت بسى خوشەء پروين بە قمربر
سوڊى نكند موعظه و نكر در آنجا
كز شوق فتد رعشه بر اعضاى نكر بر

واتا:

دوو سى پيالەى پتوا لە شەرابى سوورى بى گەرد
گەلى هيشووى ئەستيرەى بە مانگدا هەلواسى
پەند و ئامۆزگارى سوودىكى نابى لە شوينىكا
ئەندامى نيرينه لە سۆزدا هەموو بکەونه لەرزىن

افتاد نگاهم چو بدان ساق نگارين
پيچيده دوساقم زهوس يك بدگربر
در عرصهء اعمال نهالى بنشاندم
شاخش بقمر بر شد و بيخش بسقر بر

واتا:

كە چاوم بەو لاقە شيرين وينەبييه كەوت
لەبەر ئارەزوو هەردوو لاقم لەيهك ئالان
لە مەيدانى كاردا نەماميكم ناشت
لقى دەگەيشتە مانگ و ريشەى دەگەيشتە دۆزەخ

هوشدار (رضا) هرزه مگو زانکه بد آید
بر طبع ولی نعمت فرخنده سیریر
(احمد) لقب آن والی جم جاه که باشد
صد رتبه ز جمشید به اصل و به گهر بر

واتا:

ناگات له خۆت بۆ (رهزا)، قسه‌ی پووج مه‌که، چونکه ناخۆشه لای
ته‌بیعه‌تی وه‌لی نیعمه‌تی ره‌وشت پیرۆزی خۆت
ئوه‌ی نازناوی (ئه‌حمده) ه، و، والیبه‌که شکۆی وه‌ک هی جه‌مشیده و
سه‌د پله له جه‌مشید به‌ئه‌سل و به‌ره‌سه‌ن له پێشتره

طهمورث و هوشنگ و کیومرث و سیامک
جمشید کند فخر بدین چار پدر بر
نسبت نتوان کرد بدین جمله‌ء معدود
آباء کرامش که نیاید به شمر بر

واتا:

ته‌هموورس و هۆشه‌نگ و که‌بیوومه‌رس و سیامه‌ک و
جه‌مشید شانازی به‌م چوار باوکه‌وه ده‌کا
به‌راوردیان نا‌کرۆی له‌گه‌ل ئه‌م کۆمه‌له‌ه‌ه‌ل‌مێراره
باوک و باپیری به‌خشنده‌ی ئه‌و که له ژماره‌ نایه‌ن

پێوه‌ندی شیخ ره‌زا ته‌نیا له‌گه‌ل ئه‌حمده‌ پاشادا نه‌بووه، پێوه‌ندیه‌کی
زۆریشی له‌گه‌ل هه‌مدی پاشادا بووه و له‌م شیعره‌ فارسییه‌یدا مه‌دحی ده‌کات:

ورق از شه‌پیر جبریل خواهد کلک‌ انشارا
که در هرنامه نتوان برد نام (حمدی پاشارا)
وجود (معن) را (زائد) شمارد مشرب‌ جودش
ز (حاتم) عارش آید فضله خواند فضل‌ یحیارا

واتا:

قه‌له‌می دانانی شیعرى کاغزى له شاپه‌رى جبره‌ئیل دهوئى
چونکه ناتوانئى له هه‌موو نامه‌یه‌کدا ناوى (حه‌مدى پاشا) ببرى
په‌وشتى به‌خششى ئەو بوونى (مه‌عنى کورى زائده) به‌ زیاده دانئى
قارى له‌ حاته‌مى طه‌ى دپته‌وه، فه‌ضلى په‌حیای به‌رمه‌کى به‌ فه‌زله‌ پاش خوانى
دابئى.

بتبرىک قدومش جان فشانم گر نیفشانم
ز شرم کم بهای آسمان عقد ثریا را
تلى باید زدن لیکن ز نقدم دست کونه بود
خجالت میدهد پیویسته این دست تهی مارا

واتا:

گیانم له‌ پیروژبایی هاتنیا دانئیم، ئەگه‌ر
له‌ شه‌رمى بى‌ نرخیدا ملوانکه‌ى ئەستیره‌کانى سوره‌بیای ئاسمانى دابه‌ش
نه‌که‌م
پىویست بوو ته‌لگرافى لى‌ بدهم بۆ به‌خیره‌هاتنت، به‌لام پارهم له‌ دستدا نه‌بوو
ئەم ده‌سکورتییەى ئیمه‌ هه‌میشه‌ شه‌رمه‌زاریمان به‌سه‌ردا ئەهینى

کجاشد بامنش آن مهربانیها نمیدا نم
خطایی رفت یا از قطره استغناست دربارا
سبب اینست یازره پروردن برفت از یاد
ز طالع نحسی من آفتاب عالم آزارا

واتا:

ئەو گشته‌ میه‌ره‌بانییەى له‌گه‌ل من چى به‌سه‌ره‌ات؟ نازانم
هه‌له‌یه‌ک رووى داوه، یان ده‌ریا پىویستی به‌دلۆیه‌ بارانى نییه
هۆکه‌ى ئەمه‌یه، یاخود له‌ سیچاره‌یی و بى‌ تالعیى من

خۆرى عالەم رۆشنكەر موه پەرورەدەكردنى تۆزى لە ياد چوو

چنان داند كە بالى پشەء بخشد اگر بخشد
بكمتر بندهء از بندگانش ملك كسرا را
گر اين دست و كرم دیدى نگفت اى (رضا) حافظ
«بخال هندوش بخشم سمرقند و بخارارا»

واتا:

وا ئەزانى بالى مېشوو له يهكى به خشيوه ئەگەر بېتو
مولكى كيسرا ببه خشى به يهكى له كه مترین بندهكانى
ئەگەر حافظى شيرازى ئەم دەست و كەرەمەى ئەوى بدىايه، رەزا، نەيدەوت:
«سەمەر قەند و بوخارا به خالى رهشى ئەو ئەبەخشم»

شيخ رەزا له شەترەنج پێندا دەستىكى بالاي هەبوو. خۆى باسى وەستايى
خۆى لەم شيعره فارسىيەدا دەكات و ئەلئيت:

عيراق و پارس و تبريز و صفهان
بخارا و خطاء و بلخ و باگنج
نباشد چون (رضا) شطرنج بازى
نه در ترك و نه در روم و نه در زنج

واتا:

عيراق و فارس و تەبريز و ئەسفەهان
بوخارا و خەتا و بەلخ لەگەڵ گەنج
شەترەنج بازىكى وەك رەزا نىيە
نە لە تورك و نە لە ناو رووم نە لە ناو زنج

سوپاس بۆ مستهفا زیهنی پاشای بابان

مستهفا زیهنی پاشای بابان تاخمیکی شهترنجی جوان بهدیاری دهنیری
بۆ شیخ رها . شیخیش لهم شیعره فارسییهدا سوپاسی دهکات که ئەئیت:

نامه کز یار مهربان باشد
مایهء عیش جاویدان باشد
کافرم گر پیام یار چنین
کمتر از وحی آسمان باشد
جان کنم بذل نامهء که دران
نام آن میر عالیشان باشد
مصطفی بگ که کلک مشکینش
همچو طوطی شکر فشان باشد

واتا:

نامه ئەگەر له یاری میهرهبانوه بی
مایه ی ژبانی جاویدان دهی
کافرم، گەر په یامی یاریکی وا
له سرووشی ئاسمان لام که متر بی
گیان به قوربانی نامهیهک دهکه م که وا
ناوی ئەو میره پایه بلندهی تیدا بی
مستهفا بهگ که قهلهمی وهکو میسک
خۆشی وهکو تووتی شکر بلاو ئەکاتهوه

شاه باز بلند تدبیرش
طائر اوج کن فکان باشد
عزم او در مشیمهء تقدیر
باقضا طفل توأمان باشد

قدر او در مکان نمیگنجد
مرسرا پرده لا مکان باشد
وصف ماهیتش توانم گفتم
گرمه و مهر جسم و جان باشد

واتا:

شبابازی به‌رزی را و ته‌دبیری
بالداری پوئی (ببه و بوو)یه
عه‌زمی ئه و له مندالدانی قه‌ردا
له‌گهل قه‌زا و قه‌ده‌ردا مندالی دووانه‌ن
قه‌در ئه و له چیگه‌دا جی نابتته‌وه
مه‌گه‌ر چیگه‌که په‌رده سه‌ری لامه‌کان بی
ئه‌توانم وه‌سفی ماهیه‌تی بکه‌م
ئه‌گه‌ر مانگ و خور له‌ش و گیان بی

در قیافت جوان بدانش پیر
طرفه پیری که نوجوان باشد
دامنی همتش بر افشانند
آن چه در جیب بحروکان باشد
بیه‌ست فخر کیانیان چون جم
بلکه فخر جهانیان باشد
ای سفر کرده‌ء که فتح و ظفر
در رکاب تو هم عنان باشد

واتا:

به قیافت گه‌نجه ، به ویل و که‌مال پیره
پیریکی نوی که جوانیکی نوی بی

داویندهی هیممه‌تی، هرچی له باخه‌لی
ده‌ریا و کانا هه‌مووی هه‌لده‌ریژی
وه‌ک جمشید نییه مایه‌ی شانازی ته‌نیا
به‌لکو مایه‌ی شانازی هه‌موو خه‌لکی دنیا‌یه
ئه‌ی ئه‌و سه‌فه‌ر کردووه‌ی که فه‌تح و سه‌رکه‌وتن
هه‌میشه هاوئاوزه‌نگی رکیفی تۆیه

س‌فرت به ازان که در ثمین
تا به دریا بود نهان باشد
دست در گ‌ردن هدف نکند
تیر تا همدم کمان باشد
شاعر ترا بریده باد زبان
گر نه مدح تو بر زبان باشد
چه تفاوت میان ناز کند
طبع چون سرکش و روان باشد

واتا:

سه‌فرت چاکتره چونکه دورپی گرانبه‌ها
تا له ده‌ریادا بی‌ ده‌رناکه‌وی
تیر تا هاو‌دهمی که‌وان بی‌ ده‌ست
ناکاته ملی نیشان و نایبکی
یاخوا زبانی شاعیره‌که‌ت به برین چی
ئه‌گه‌ر تاریفی تۆی به‌سه‌ر زمانه‌وه نه‌بی

در لغت (گ‌رد) مردرا گویند
گر زبر دست په‌لوان باشد
من نگویم چو شاعران دیگر
که چنین باد یا چنان باشد

از دعایت همین قدر گویم
که آنچه خواهد دلت همان باشد
هدیه آترا بجان قبول کنم
گرچه یک ریزه استخوان باشد
قدری شعر گران بهای (رضا)
داند آنکس که نکته‌دان باشد

واتا:

له فهره‌نگدا (گورد) به‌واتای مهرده
ئه‌گهر پالّه‌وان و دست له‌سهره‌وه بی
من وهکو شاعیرانی تر نالیم که‌وابی و وابی
بؤ دعای خیر بؤ تو ههر ئه‌وهنده ئه‌لیم
دلت چیی دهوی یاخوا وابی
دیارییه‌کعت به‌گیان قه‌بوول ده‌کهم
ته‌نانهت ئه‌گهر ورده ئیسفانیش بی
قه‌دری شیعی گرانبه‌های (ره‌زا)
ئه‌و که‌سه ئه‌یزانی که له قسه‌ی ورد تی بگا

نامه‌یه‌کی سهره‌خۆشی بؤ مسته‌فا زیه‌نی پاشای بابان

مسته‌فا زیه‌نی پاشای بابان موته‌سه‌ریفی که‌ریه‌لا بوو و دۆستایه‌تیی
له‌گه‌ل شیخ ره‌زادا هه‌بوو. شیخ ره‌زا به‌م شیعره‌ فارسییه، به‌یۆنه‌ی مردنی
برای، سهره‌خۆشیی لی ده‌کات:

لقد اصیب حبیب القلب وا أسفا
وصار صدر سماء المجد منخسفا
دلم بسوخت ز ناوعده مرگ قادر بگ
برادرت (غفر الله ذنبه و عفا)

واتا:

داخه کهم خوشه ویسته که ی دلم گرفتار بووه
سینه یی ناسمانی شکۆ رۆ چووه
دلم سووتا له بهر مه رگی ناوهختی قادر به گ
برات خوا لئی ببوریت و له گوناھی خوش بیت

چو دید تازه نهالی کشید سر بفلک
زمانه ازین و بیخش بر آورد بجفا
بفضل و رحمت خود ایزدش بیامرزد
که اهل جود و خداوند عض و بود وفا

واتا:

گهردوون که دیتی نه مامتیکی تازه هه لچوو سه ری گه یاندوو هته ناسمان
به نارحه تی له رهگ و پیشه وه ده ری هینا
خوا به رحمت و گه وره یی خۆی بیبه خشی
چونکه دهسکراوه و به خشنده و به وهفا و لیبور دوو بوو

تویی جهت متصرف نیامدی بزمین
بکریلا که خداوند (زادها شرفا)
چو یاد آوری از وقعهء امام حسین
چگونه شمر لعینش برید سر ز قفا

واتا:

تو له خۆپایی نه بووی به موته سه ریفی ولاتی
که ره لالا، خوا پایه بهر زتری کا
که له رووداوه که ی حه زه تی حوسینه وه بیرت نه که ویته وه
چۆن شمری له عنه تی سه ری له پشت ملییه وه بری

کنى بحال جوانان اهل و بيت نظر
(لسهم حاسدهم كيف اصبحوا هدفا)
جماعتى نگرى سر برهنه سينه زنان
بمرگ تشنه چو بيمار محتضر بشفا

واتا:

ته ماشاى حالى لاوانى ئەهلو بهيت دهکەى، دهينى
چۆن بوون به نيشانهى تيرى ئەوانهى به غيليان پى ئەبهن
سهيرى کۆمه لى ئەکەى به سهري قۆتى سنگ ئەکوئن
تينووى مهرگن وهکو بيمارى کاتى گياندان تينووى چاکبوونه وهيه

وفات باب و برادر و ز ياد ميبيرى
در آن مصيبت سادات و ماتم شرفا
هزار لعن بارواح قاتلان حسين
ولى چو شيعه مرو تا صحابه و خلفا

واتا:

مهركى باوك و برات له ياد دهباته وه
ئەم موسيبه تهى به سهر ساداتدا هاتووه و ئەم مهنتەم و تهغريبه
ههزار له عنەت له گيانى ئەوانهى حوسينيان كوشت
به لام وهك شيعه ئەوهنده مهرق ئەسحابه و خليفه كانيش بگريته وه

نه اعتماد بر افراط كن، نه بر تفريط
ميانه جو كه همين است مذهب عرفا
زمان عمر تو ممدود باد و درگزر
بجاه و دولت واقبال و عيش و ذوق و صفا
هميشه تا بهواى (رضا)ى حق حجاج
گهى بمروه تكا پو كنند و گه بصفا

واتا:

نه‌پشت به زور روښتن بېهسته و نه‌به‌که‌م روښتن
ناوه‌ندی بگره چونکه رڼيازی خواناسان نه‌مه‌یه
ته‌مه‌نت دريژ بڼت و به‌سه‌رچڼت هم‌میشه
به پایه و ده‌ولت و شکو و ژيانی خوښ و رابواردن
بو نه‌وهی حاجیان له هه‌وای ره‌زاه‌ندی خوا
تاوځ له (مه‌روه) بکه‌ونه راکردن و تاوځ له (صه‌فا)

مه‌دحی مه‌جید پاشای بابان

مه‌جید پاشای بابان قایم‌قامی قه‌زای کفری بوو که کفریش به‌شیک بوو له
میرنشینی میرانی به‌به . له‌م شیعره تورکیه‌ده‌ا . شیخ رها باسی شارستانی
راسته‌قینه ده‌کات که بریختییه له کرده‌وه و ره‌وشتی چاک له مرؤفدا و نه‌لښت:

مدنیت ایکنجی عنق‌ادر
او دخی اسم بی مسمما در
مدنیت مکارم اخلاق
بذل و احسان و فضل و تقوادر
معرفت گر سقل اوزاتمق ایسه
بز اخفش حکیم و دانا در
سر و دستاردن عبارت ایسه
جش قاضی ده (ابن سینا) در

واتا:

شارستانی مه‌لی (عه‌نقا)ی دووه‌مه
نه‌ویش ناویکه له هیچ نه‌نراوه
شارستانی جوانیی ره‌وشت و

دهسکراوهیی و چاکه‌کردن و خواپه‌رستییه
زانست نه‌گهر به ریش دریزکردن بی
بزنی (نه‌خفه‌ش)یش‌ه‌کیمی دانابه
گهر عیبارت بی له میزه‌ر و سه‌ر و که‌له
که‌ری قازیش (نیینی سینا)یه

صورت ماده‌دن کنایت ایسه
آدم و ابلیس، حییه و حوادر
گر عبادت حجازه کیت‌مک ایسه
خر صوفی ده حاجی بابادر
حسنی اوصافی اولیان آدم
شکل آدم‌ده بر مقوادر
شخص کامل اگر بولونسه بوگون
مرحمتلو مجید پاشا در

واتا:

نه‌گهر کیفایه‌ت بی له شیوه‌ی ماده
ناده‌م و ئیبلیس، مار و حه‌وایه
نه‌گهر نه‌وه بی‌ت که بجیته حجاز
که‌ری سو‌فیش باوه حاجییه
نه‌و مرؤفه‌ی صیفات‌ی جوانی نه‌بی‌ت
مقه‌وایه‌که له شیوه‌ی مرؤف دروست کرابی
نه‌گهر مرؤفی ته‌واو هه‌بی‌ت ئیمرو
خاوه‌ن به‌خشش مه‌جید پاشایه

دودمــــــــــــــــان ملوک بابانک
قاله برشمس عالم آرادر

دست گوهر فشانی غبطه‌کان
کف احسانی رشک دیاردر
دهستی اول دهسته بکزه مز که دیدم
حلی مشکل اولان معمار
منت ایتمز جهانی ایتسه نثار
همتی تا او رتبه بالادر

واتا:

له خانه‌دانی میرانی بابان ماوه‌وهی
خۆریکی جیهان ئارایه
دهستی گه‌وه‌ه‌ر بلأوکه‌ره‌وه‌ی خۆشییه‌کان
دهستی به‌خششی شه‌پۆلی دریایه
دهستی وه‌ک ئه‌و دهسته نییه که وتم
ئه‌وه‌ی گرفتی هه‌بی کردنه‌وه‌ی ئاسانه
منه‌ت نا‌کا گه‌ر جیهان دابه‌ش بکات
هیمه‌تی تا ئه‌و راده‌یه به‌رزه

شیع‌ره قارشی اقل جائزه‌سی
یا اوتوز یا ایگرمی لی‌راد
جیبه گیرمر محاسن شیمی
ماه تابان گبی هویدا در
وعده‌ء جود حاتمانه لری
رسته انتظار فردا در

واتا:

به‌رامبه‌ر شیع‌ر که‌مترین به‌خششی
یا سی یا بیست لیره‌یه

پهوشتی جوانی ون نابی له گیرفاندا
 وهکو مانگی تابان ناشکه رایه
 به لېنی جوودی حاته مانه ی
 چاوه پتی ته نیا یهک روزه
 نیکرامی منعمانه ی بۆ ئیمه
 هر له کونه وه پیشه ی بایرانیه تی

دولتی وقف ثروتی مبدول
 نعمتی سائلینه یغمادر
 ساحهء مدحنی مساحه ایدن
 کلک تحریر هرزه پیمادر
 جاه و اقبال و عزتک برجا
 ول تا کائنات برچادر
 داورا همتک دریغ ایتمز
 مقصدک گر (رضا) ی مولادر

واتا:

مولکی وهقف سامانی بۆ خه لوق به خشراوه
 نيعمه تی بۆ داواکه ران تالانییه
 نه وهی ساحه ی مه دحی بیپوی
 خامه ی نووسین زور بیژی نووسینه
 جاه و ئیقبال و عزه تی به رزتان
 به رده وام تاکو نه ستیره کانی کائینات به رده وامه
 نه ی دادگهر هیمه تتان دریغی ناکات
 نه گهر مه قصه دتان (رهزا) مه ولایه

وا دیاره شیخ رهزا هه جوویکی به کیکی له بابانه کان کردووه، به لام له
 په شیمانیدا نه لیت:

جه وههري مهحرزه له ههردوولاه وهك تيغى دهبان
داك كچى پاشاى رهواندز، باب كورپى پاشاى بهبان
«شيخ رها»ش ههجووى بكا باز ئيعتبارى بۆ نيبه
چاك خراپ نابى به شيعرى شاعيريكى قهآتهبان

مهدهجى ههلباس ناغاي پشدهر

شيخ رها پيوهندييهكى فراوانى له گهآل پياوه ناسراوهكانى ئيالانى كورد
ههبوو. ئەوانيش بۆ پتهوكردنى ئەو پيوهندييه، له ههموو دهرفهتكددا،
بهديارييهكى مونساب ئەو دۆستايهتبييهيان نوئى دهكردهوه. لهو دۆستانهئى
شيخ رها سههرهك عهشيرهتانى ئاكو و بلباس و پشدهر و لهم شيعره
فارسبييهدا، شيخ رها سوپاسى سهردارى ئيلى پشدهر دهكات بۆ ئەو
ديارييهئى بۆى ناردوه.

غرض از هديه نه (در است) و (عقيق) و (الماس)
غرض الفت بود و دوستى و استئناس
هديه از جانب جانانه گر زهر بود
خوشتر آيد بمن از (فيه شفاء للناس)

واتا:

مهبهست له دياريى دور و ئاقيق و ئەلماس نيبه
مهبهست هۆگرى يهكبوون و دۆستايهتبييه
ديارى لاي دۆستهوه ئەگهر زاريش بى
لاى من له ههنگوين خۆشتره كه خوا له بارهيهوه فهرمويهتى: دهزمانى دهردى
خهآكى تيايه

هديهئى آمده از دوست يكي پوست پنىر
پوست موئين چو سر و صورتى آغا عباس

بامداد ان چو فرستادهء از جانب مير
عسل رانيه اورد و پنيـر بلباس

واتا:

ديارييه كه م له دؤستېكه وه بؤ هاتووه: پيـسته په نيريـكه
پيـسته په نيريـكي موواوي وهك سهر و سووره تي عباس ئاغا
كه سبه يناني نيرراوي له لايه ن ميره وه
ههنگويني رانيه و په نيري بلباسي هينا

گفتم آري چو مرا ديد جگر خستهء هجر
عسلم كرد روان مير مسيحا انفس
باز گفتم بچها ماش و نخود ميطلبند
نكند شهد و عسل چارهء درد افلاس

واتا:

وتم: به ئي كه مني دي جگهرم زاماري دوريه
ميري هه ناسه وهك مه سيح (نه خو ش چاكه ره وه) ههنگويني بؤ ناردم (كه)
دهرمانی دهرده) ديسان وتم: مندا له كان ماش و نوكيان ئه وي
ههنگوين چاري دهردي لاتي ناكا

شكر نعمت كنمت بندهء احسان نوم
نيك ناسم نه چو (مخموور افندي) نسناس
من به غير از تو كسي را نشناسم مخدوم
تو جز اين بندهء خود نيز كسي را مشناس

واتا:

سوياسي نيـمهت دهكهم، به بنده ي چاكه ي تو م،
چاكه ناسم، وهك مه خمور ئه فندي مه يمون نيم،

من له تۆ بهولاره كه سىكى تر نانا سم شايانى خزمه تگردن بى،
دهسا تويش له من بهولاره كه س به بندهى خوت مهزانه

من كه در بوتهء اخلاصى تو بگداخته ام
بكسان ديگرم مينتوان كرد قياس
من چو مخمور نه از جملهء او باشانم
كافنگند بر سر يك پاى دوصد مهره بطاس

واتا:

من كه له ته نوورى دلسوزى بۆ تودا تواومه ته وه،
ناتوانرى بهر اوردم له گهل كه سانى تر بكرى
من وهك (مخمور) له ريزى هه تيو و مه تيودا نيم
كه له سه ر يهك پى دوو سه د داش ئه خاته ناو تاسه وه

منم آن شاعر نادر سخن و نادر گو
كه بهر شعر كنم تعبیه صد گونه جناس
آن شكم كنده و لب گنده جناب سكيوير
نيست از صحبت او فائده جز وسواس

واتا:

من ئه و شاعيره قسه نايابه، ناياب ويژهم
كه له هه ر به يتيكداسه جوره (جيناس) كو ده كه مه وه
ئو جه نابى (.....) ورك گه نيوى دم و ليو گه نيوه
له وه سه وه سه بهولاره سوودى له هاو رپيه تى كردنيدا نيه

بهمه مردم (رانیه) سلامی زمن است
جـزبه (ابراهيم افندی) پدری الخناس
سینه و گردن و پشت و شکم و ساق و سرین
گند و ناپاک و گوه آلود، سرایا انجاس

واتا:

سلاو له منه وه بۆ هه موو خه لکی رانیه
ته نیا بۆ برایم ئه فه ندیی باوکی ئه لکه نناس نه بی
که سنگ و مل و پشت و سک و ساق و که فه لی
هه موو گه نیو و پیس و گوواوییه و سه ر تا پی پیسییه

قاضیم نیز نپرسد مگر از یادش رفت
حورش از کشک دوسه ساله پوشش ز پلاس
فررا گر کسوت زربفت بیوشند پشم است
گوز بر ریش چنین قاضی پشمینه لباس

واتا:

قازیش هه و آلم ناپرسی، بۆچی له یادی چوو هته وه که
خۆراکی که شکی دوو سی سآله و بهرگی په لاس بوو؟!
که ر ئه گه ر بهرگی له تالی زێر چنراویش له بهرکا هه ر خورییه له بهریا
تر به ریشی قازیدا که بهرگی خورییه له بهرایه

جاسم آغا که دخانی نفرستاده مرا
به تو بخشیدمش ای داور جمشید اساس
یوقسه، ناموسنی بن بیز گبی یرتردم
قاچرردم آنی تا مملکت موش و سیواس
شکر ناس ار نکنم شکر خدارا نکنم
تو ولی النعمی من کنمت شکر و سپاس

واتا:

جاسم ناغا که دوو که ئیکی (واته هه ندی توتوتنی) نه نارد بۆ من
وا به تو م به خشی ئه ی داوهری بنه ما جه مشیدی
وهیا ناموسی وهکو بیز ده دریم

پاوم دہنا تاکو مہملہ کہتی مووش و سیواس
سویاسی خہ لک نہ گہر نہ کہم سویاسی خوا ناکہم
تو نیعمت بہ خشی منی و منیش سویاست نہ کہم

تالانکردنی عہ شیرہتی ئاکوئیان

عہ شیرہتی ئاکو لہ ہریمی سہر سنووری عیراق و ئیران جینشین بوون
ئہم عہ شیرہتانہ، ئہوہندہ ملیان بہ حکومہتی عوسمانی نہدہدا و لہشکری
عوسمانیش نہیدہتوانی کاریکی وا بکات سہر بہم عہ شیرہتانہ شوپ بکات.
وہکو ئہلین: «صہگ بہ زہبری کلکی ئیسقان دہشکینیت»، ہانی تہقیہدین و
عومہر پاشای دیار بہ کریان دا و بہ لہشکریکی گہورہوہ دایانہ سہر
عہ شیرہتی ئاکوئیان و تالانیان کرد و ئاگریان لہ دیہاتہکانیان بہردا و مراد
ئاغای حارس ئاغا و محمہد ئاغای عہدوللا ئاغایان گرت و حہپسیان کردن.
مراد ئاغا لہ بہندیخانہی کہرکووک مرد. شیخ رہزا بہرامبہر ئہم کردہوہ
ناپہسند و درندانہ بہرامبہر خانہدانی ئاکوئیان ئہلئت:

پووخاندی گہردشی گہردوون لہ ہر جی ئاستانی بوو
سووتاندی چہرخی دونپہروہر لہ ہر کوئی ئاشیانئ بوو
وہکو طہیبی (سَجِلٌ لِّلْکُتُبِ) پیچاہیوہ گہردوون
لہ ہر میہمانسہرا ئاساری سفرہ و نان و خوانئ بوو
بہ حاتم گہر بکہی تہشبیبی ئہم ئاغایہ، بی عہقلی
کہ فہرقی ئہم لہ گہل ئہو، ئاسمان و رئیسمانئ بوو
دریغ بو خانہدانی (مارف) ئاغای سہروہری (ئاکو)
کہ جیکہی عہیش و عیشرت، مہنبہعی ئہمن و ئہمانئ بوو
لہ جوود و بہخشش و ئینعامی خوئی و قہوم و ئہتباعی
وہکو شانامہ و ورؤستہم لہ ہر جی داستانی بوو

که یووومهرشی، دوووم جهمشیدی ثانی، خوسرهوی ثالث
 سلهمانی زهمان، ئەسکەندەرئی، صاحببقیرانی بوو
 شهوی وهک زولفی یار، رووی ههسوود و بهختی من تاریک
 لهگه‌ل دهیجوور و یه‌لدا وا حیساب که ئەو ئەمانی بوو
 بهنامەردی شههیدیان کرد وهکو هه‌مزە و عومەر، دوژمن
 مراد ئاغا که رۆژی جه‌نگ و ده‌عوا قاره‌مانی بوو
 که‌سی ئەم سه‌رووی ره‌عنایهی له پی خست که‌ردنی بشکی
 چه زب‌با سووره‌تی یارەب، چه شیرین نه‌وجوانی بوو
 (مراد) یان بۆیه ناو نابوو له وهختی به‌خشش و ئینعام
 له بۆ بانی مراد ده‌ستی که‌ریمی نه‌رده‌بانی بوو
 له حه‌ق شیخ و مه‌لا و ده‌رویش و سو‌فی و سائیل و سه‌یاح
 وه‌کو حاتەم شه‌فیک و د‌ن‌یاز و می‌ه‌ره‌بانی بوو
 ئیتر نه‌تبی له مو‌لکی رۆم (ره‌زا) ئوم‌یدی ئاسایش
 له پیش ئەم کاره‌دا ه‌یشتا ئوم‌یدی پارچه‌ نانی بوو

له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئالۆزی و شه‌روشۆر له نیوان عه‌شیره‌ته‌کانی کورددا
 زۆربه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی و ئاو بوو. شیخ ره‌زا که باسی میرانی خدر به‌گی
 خو‌شناو ده‌کا و ئە‌لیت به‌ناه‌ق کوژرا، به‌لام داخی بۆ ناخوا، چونکه‌ تووتنی
 عه‌شیره‌ته‌کانی تری زه‌وت ده‌کرد. کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌تیش، بۆ ئە‌وه‌ی
 ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر کوردستاندا بک‌یشن، له جیاتی ئە‌وه‌ی ئە‌و شه‌رانه‌ی نیوان
 عه‌شیره‌تانی کورد دابمرک‌ینه‌وه؛ نه‌وتیان به‌سه‌ر ناگ‌ردا کردووه. شیخ ره‌زا
 ته‌نیا به‌م چوار به‌یته‌ فارسییه‌ باسی شه‌ری نیوان عه‌شیره‌تی بلباس و
 عه‌شیره‌تی ئاکۆ و خو‌شناو ده‌کات و ئە‌لیت:

آنچه بلباس بخوشناوو به آکو کرده است
 نشنیدم که ببغداد (هولاکو) کرده است

گرچه میران خدر بگ نه بحق شد مقتول
کشتش به که بسی غضب تماکو کرده است

واتا:

ئوهی بلباس به خوشناو و به ئاکۆی کردووه
نه مبیستووه هۆلاکۆ به بهغدای کردبئ
هه رچهند میرانی خدر بهگ بهناههق کوژرا
کوشتنی چاکتره چونکه تووتنی زۆری زهوت کردووه

شیخ رهزا و میری شهقلاوه

شیخ رهزا هاتوچۆی به سواری هیستریکی زین لیکراو بوو. کاغزیک
دهنیری بۆ میری شهقلاوه، میران بایز بهگ که هیستریکی باشی بۆ بنیری و
له هه مان کاتیشدا کاغزیک دهنیری بۆ عاديله خانمی خیزانی وهسمان پاشا.
خانم دههویت سهر بنیته سهری و لپی دهپرسیت هیستری زیندووت دهوی
یان مردوو و ئه و شیعههه سهرهوهی پیدای ئه لیت «هیستری زیندوو بلیم بۆم
چاکه یا مردوو دهوی» بهلام میری شهقلاوه هه هیستری بۆ دهنیری و
هیچی تر، ئیتر شیخ رهزا دهکهوئیه سهر و گوئلاکی هیستر:

میر به سهه منهت هه ناردی ئیستریکی رووت و قووت
دهست و پا سست و سهقهت ئه ندای ههروهک عه نکه بیووت
خاوهنی ئالیکی نالیم پی نه داوه موئله قا
داویه تی، ئه م ما وهکو بیستوومه قووتی لا یه مووت
پووش له لای هه لویه هه تتاکو په لووشه ی چنگ کهوئ
بای ئه دا لوولی ئه دا قووتی ئه دا مانه ندی حووت
گه رچی ناتوانی بیزوی هیند له ر و کهم قووته
دهنکه جوئیکی نیشان دهی، تا قیامهت دی له دووت

پشتی ریش و شانی زامدار و، جهدهو بوو ناعیلاج
 چند قرووشیکم هه بوو بۆم دا به نهوت و عه زه رووت
 مه صلحه ت وایه هه تا نه یخوار دووم بینیرمه وه
 زۆر نه ترسم ده فعه یی قووتم بدا بمکا به قووت
 (سهی فه تاحی) مه یته رم رۆژئ به حججه ت لئی نهوی
 کلکی ده ره ینا له بن نه مجا به ئاسته م گوئی بزووت
 گهر قه له و بئ نه م نه جننه، لیره ته سخیر ناکرئ
 غه یری چند ده رویشی ره فاعی به زه بری جه لجه لووت
 نه مه تاعه چاکه هه ر لایق به حاجی نه حمه ده
 جووتی پی بکا هه روکه کو خۆت هه ردوو لنگت کرد به جووت
 لایقی شانی من و شایانی شه ئنی تۆ نه بوو
 چاوه که م چیت پی بلیم چارم نییه غه یری سکوت

هه ندی له هه جووه کانی شیخ رهزا

شیخ رهزا به شاعیریکی هه جووکه ر ناسراوه. هه جووه کانی نه وهنده
 توندوتیژن بوونه ته هوی دلگیری گه لیک بنه ماله و پیاوی ناسراو. نه وانه یش
 که له سووچی هونه رمه ندییه وه ته ماشای هه جووه کانی شیخ رهزا ده که ن، به
 هیچ کلۆچیک له قسه توندوتیژه کانی دلگیر نابن. شیخ رهزا نه وه هه جووانه ی
 وه نه بی ته نیا به رامبه ر بیگانه کردبیت، نه وه ی ته ماشای هه جووه کانی
 به رامبه ر شیخ غه فووری مامی و شیخ عه لیلی کاکای و شیخ محمه د عه لیلی
 برازای کردوویته ی، نه وانه ی له مان دوورترن، هیچ گه ردیک ناکه ویتته دلیان
 به رامبه ر شاعیریکی هونه رمه ندی وه کو شیخ رهزا.
 شیخ رهزا، خۆی، نه مه ی به حکمه ت داناوه. له ستایشیکدا بۆ نازم پاشا
 له شیعریکی فارسیدا نه لیت:

زخیل شاعران من هم حکیم گهی
 گویم هجاء وگاہ تحسین
 همی گویم نکویانرا ستایش
 همی خواهم بدانرا لعن و نفرین
 بکام دوستان ریزم بترزد
 زخم بر فرق بدخواهان تبرزین
 کریمانرا دهانم گوزء شهد
 لئیمانرا زبانم تیغ روپین

به لأم لهو بارودۆخه‌ی که شیخ ره‌زا تئیدا ژیا‌بوو، بۆ جیاوازیکردن له نیوان
 (که‌ریم) و (به‌د)، (دۆست) و (به‌دخوا)، میعیاریکی تر هه‌بوو و شیخ په‌زایش
 خۆی میعیاریکی (شه‌خصی)‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌بوو. بۆ نموونه، هه‌جووی
 شیخ عه‌لیی کاکی و شیخ غه‌فووری مامی کردووه چونکه ئه‌وه‌ی ئه‌و لئیان‌ی
 ویستووه نه‌یانداوه‌تی. هه‌روه‌ها هه‌جووی موفتی زه‌هاویی کردووه چونکه
 له‌گه‌ل (ئیتیجادی)‌یه‌کاندا هاوبیر بووه و هه‌جووی ده‌رویش ئه‌فه‌ندی موفتی
 که‌رکووک ده‌کات چونکه (مونا‌فه‌سه‌ی) له‌گه‌ل شیخانی تاله‌بانیدا کردووه و
 هه‌جووی مه‌لا مارفی مه‌لا عه‌بدو‌لای خدریی زه‌نگنه‌ ده‌کات چونکه جی پیزی
 شیخ عه‌لی بووه و هه‌جووی حاجی ئه‌مین و په‌فیک ئه‌فه‌ندی خادیمو سجاده
 ده‌کات چونکه زۆر دۆستی خزمانی خۆی بوون که لئیان دلگیر بوو. له‌به‌رئه‌وه
 داوا‌ی لئیبوردن له هه‌موو ئه‌و به‌پیزانه و عه‌شیره‌تانه ده‌که‌ین که به‌ر په‌لاری
 شیخ ره‌زا که‌وتوون.

شیخ ره‌زا و مه‌ستی ئه‌فه‌ندی

په‌سه‌ول مه‌ستی له زاناکانی شاری سوله‌یمانیه‌یه. زانستی ئیسلامی
 له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌لاکانی کوردستانی عێراق و ئێران وه‌رگرتووه و له ئه‌نجامدا
 خویندنی له‌لای مه‌لا و دانای به‌ناوبانگ مه‌لای خه‌تی په‌لواندن پیک هه‌یناوه. له

پاشان دەچیتە ئەستەموول لە زانیاری فیزیا و فەلەک دەبیتە مامۆستا و لە شاری کەرکووک و مووسل مامۆستایی قوتابخانە دەکات و لە پاشان دەبیتە بەرپۆهەبەری مەعاریفی شاری (وان) لە کوردستانی باکور و دەچیتە میسر فیری زمانی فرەنسی دەبیت و گەشتیکی ئەوروپا دەکات و دەگەریتەووە ئەستەموول. لە زانیاری فیزیا و فەلەک گەلیک نووسین و لیکۆلینەوہی چاپ و بلاو کراوہتەوہ.

مەستی ئەفەندی، لەگەڵ شیخ رەزادا، چە لە کەرکووک و چە لە ئەستەموول شەرەدەنووکیان بوو. لە وەلامیکی شوکری فەزلی بۆ شیخ رەزا، ئەلی: مەستی ئەفەندی قسەیی پێ وتووی جێبو بە من بۆ ئەدەیی. شیخ رەزا ئەم ھەجووہی مەستی ئەکات:

دەستیکی ھەبە (مەستی) ئەفەندی لە کەرەمدا
 مێوانی ئەزیزی ھەبە دايم لە ھەرەمدا
 ئەلھەق ژنەكەي موشفیکە دەرھەق بە غەریبان
 ھەد گانی بە پۆم دا و، ھەزاری بە عەجەم دا
 ھیند کیری ھەتیوان بە کوزیا چووہ دایکی
 دەستیکی شکابوو بە مندالی لە شکەمدا
 بەر زەرەبەیی کام کیری قەوی کەوتووہ ئاخۆ
 بەو دەرەدە چووہ ساعیدی مەستی لە رەحەمدا
 ھەتتاکە مەجیدی کوری زۆر طەبعی جەوادە
 ھەد گانی بە یەک لەحزە بەبێ پوول و درەم دا
 گەواد و تەرەس، مولحید و بی دین و مونافیق
 مردووہ نییە میثلی لە مسقوف و عەجەمدا
 بۆ سەددی رەھی لەشکر وەک تەپلی سکنەندر
 ئاوازی دەھۆلی کوزی داکي دئ لە ھەرەمدا
 ئەو کپەرە زلەي کي بوو لە کپلانی فەتاح بەگ
 مشتیکی کوتابە قوزی، مشتیکی لە دەمدا

شیخ رهزا دان بهوه دانانی که مهستی ئەفهندی پیاویکی داناوو و له بهیتیکی فارسیدا ئەئیت:

مستی و داعیهء حکمت هیئت هیهات
برندارند بیک دست دوتا خـریزرا

ههجووی مهلا ماری مهلا عهبدو لای خدری

مهلا ماری کوری مهلا عهبدو لای کوری مهلا سولهیمانی خدرییه. ئەم بنهمالیه پشتاوپشت مهلا و مامۆستای ئاینی، له تیره ی گهراوی ئیلی زهنگهن. مهلا سولهیمانی خدری ناوچه ی گهراوی به جی دیلی و له گه رهکی (بهگله ر)ی قوری شاری که رکوک جینشین ده بیت. مهلا عهبدو لای کوری مامۆستایهکی دانا و له مزگهوتی جه لالییه کان مامۆستا بووه. موفتی زههاوی؛ به بۆنه ی کۆچی دواپی مهلا سولهیمانی باوکییه وه؛ به هه لبه ستیک پرسه ی بۆ مهلا عهبدو لای نار دووه تییدا ئەئیت:

ألا انما الدنيا سجيتها الغدر
فليس لمغرور بزخرفها عذر
فظا هرها ود و باطنها قلی
وادبارها خیر و اقبالها شر
ورغبتها غیبی و رهبتها هوی
وطالبها عبد و هاربها حر
وعزتها ذل وفرحتها أسی
وصحتها سقم و ثروتها فقر

مهلا ماری کوری مهلا عهبدو لای؛ زانستی ئیسلامی له لای باوکی تهواو کردووه و له سه رده می حوکمداری عوسمانی سه رته تای ژبانی به قازی شه رع له مه لاطیه ی ویلایه تی (ئه دهنه) ده ست پی ده کات و له پاشان ده بیته حاکی بدایه تی ویلایه تی مووصل. له مووصل به هوی به ره ه لستی له ده سترژی

والیی مووصل بۆ کاروباری دادگه، دهگوپزیتنهوه بۆ حاکمی بیدایهتی کهرکووک.

ئهم بنه مالهیه پپوهندییهکی زانستی و روحییان له گه ل شیخ عهلیی تاله بانیدا هه بووه و زۆر جی ریزی شیخ عهلی بوون و مهلا عه بدولا و مهلا مارف گۆرستانیان له تهکیه ی تاله بانیه.

شیخ رهزا بۆ هه جووی مهلا مارف دهکات؟

هه رچه نیک شیخ رهزا گوپی به دۆستایه تی شیخ عهلیی کاکی له گه ل پیاوه، ناسراوهکانی کهرکووک نه داوه، ههچ هۆیهکی وا نییه ئهم هه موو جنیوانه بداته مهلا مارف. بۆ روونکردنه وهی ئهمه، خوا لیخۆشبوو مامۆستا ئه سععه دی سه عید ئه فهنیدی ناییب که له ئه ده بی تورکیدا دهستیکی بالای هه بوو ئه لئ: مهلا مارف له والیی مووصل دلگیر بوو، چونکه له سه ر داوا ی ئه و له حاکمی ویلایه ته وه گوپزایه حاکمی بیدائهی کهرکووک. که والی دیت بۆ سه ردانی لیوا ی کهرکووک، له کاتی پيشوازیدا، والی به ته وسه وه هه والی مهلا مارف ده پرسیت و مهلا مارفیش زۆر به رهقی وه لامی ده داته وه، والیش به تورکی: «هر نه سوبله سن معروف سن = هه رچی بلت ناسراویت» ی پئ ئه لئیت. شیخ رهزا که دۆستایه تییهکی قوولی له گه ل الیدا هه بوو ئهمه به هه ل ده زانیت و ئهم هه جووه ی مهلا مارف دهکات.

من وا ئه زانم ئهمه رپی تی ناچیت. ئه گه ر وا بوایی شیخ رهزا نهک به کوردی بگره به تورکی هه جووی مهلا مارفی ده کرد که بگاته والی. ئه وه ی رپی تی بچیت ئه وهیه، مهلا مارف زۆر دۆستی شیخ عهلیی کاکی شیخ رهزا بوو. شیخ رهزا ییش رقی له دۆستانی شیخ عهلی هه لده ستا و ده یویست بیانتۆریتی و ئهم هه جووه تونده ی مهلا مارفی کردوه.

شیخ رهزا له پینج خسته یهک له سه ر شیعیی حافز ئهم هه جووه ی مهلا مارف دهکات:

(معروف) بی دیرایهت گووت کرده ناو بیدایهت
چیت پی بلّیم قورمساغ هردوو گونم به دایهت
گونمی به تر شههید کرد کیّرم نهکا ریعایهت
(زان یار دلنوازم شکرسیست با شکایت
گر نکته‌دان عشقی خوش بشنو این حکایت)
مه‌عرووف که حیزی وهک خوئی نه‌بوو له نه‌سلی ئادهم
ئازاری مه‌قعه‌دی بوو بؤم راکشا له‌سه‌ر دهم
مردم نه‌وه‌ند سوار بم، خوّم کوشت نه‌وه‌ند پیادهم
(بی مزد بود و منت هر خدمتی که کردم
یارب مباد کسرا مخدوم بی عنایت)
خاشاکی دهوری دوبری لیم بوون به ماری هه‌یجا
کیّرم به سه‌د مه‌شه‌ققه‌ت رۆیی گونم نه‌گونجا
کیّرم له په‌شمی پاشی دانه‌ی کونی ترنجا
(در زلف پر شکنجش ای دل مپیچ کانجا
سرها بریده بینی بی جرم و بی جنایت)
رؤوم کرده سمتی سمتی، یه‌عنی مه‌کانی مه‌عه‌وود
ئه‌رزیکی پر نه‌جاسه‌ت ده‌شتیکی شه‌هوه‌ت ئالوود
رانیم فه‌ره‌س چه‌پ و راست ریگه‌م نه‌برده مه‌قسوود
(از هر طرف که رفتم جز وحشتم نی‌فرود
زینهار آزین بیابان وین راه بی نه‌هایت)
ده‌رمانه سمتی ئه‌مما نه‌رمانه وهک به‌ری ده‌ست
کاروانی کیّر به‌ناویا ده‌روا هه‌میشه سه‌ره‌به‌ست
هه‌ر مه‌نزلیکی سه‌د میل، هه‌ر میلی سی سه‌د و شه‌ست
(این راهرا نه‌هایت صورت کجا توان بست)

کش صدد هزار منزل بیش است از بدایت)
باوکی پیاوی چاک بوو زاتیکی زۆر موقسه‌دهس
خوئی پوشت و داکی خوگی هتا خوا بلّی بهس
بو نهختی ئاوی شه‌هوت جه‌رگی بووه به قه‌قنه‌س
(رندان تشنه لبــــرا آبی نمی ده‌هند کس
گـویا ولی شناسان رفتند ازین ولایت)

هه‌جووی مه‌لا سه‌عید

مه‌لا سه‌عید پیاویکی ره‌وشت پاک و خویش گوفتار بوو. زۆر جی ریزی شیخ
عه‌لی و کوره‌کانی بوو. له کاتیکدا شیخ ره‌زا له شیخ عه‌لی به گله‌یی بوو، هه‌ر
که‌سیک له شیخ عه‌لییه‌وه نزیک بوایی، ده‌بووه جی په‌لار و هه‌جووی شیخ
ره‌زا. له‌م شیعه‌ره تورکییه‌دا هه‌جووی مه‌لا سه‌عید ئەکات:

باغده‌می بوقسه داغده‌د
صولده‌می بوقسه صاغده‌در
هرگیجه بر باجاغده‌در
انساسی بر قو جاقدده‌در
غائب اولانده کیم بیلور
جن گبی نبرده صاقلانور
هانگی قوناغده اکلنور
کیملر ایله یتاقدده‌در
مسجدده لامپه یاندریر
ذکر ایله خلقی قاندریر
بر الی سبحه گیزدر
بر الی سیک دشاقده‌در

بو ترس اوغلی گوت ویران
سیک اوزرنده اوتوران
باشی هوایه قالدیران
صانکه دروب ایاقدهدر

واتا:

له باغدایه یان له چیا له چهپدایه یان له راست
هر شهویک له ناو گه لیکدایه پاشه لی له باوه شیکی تردایه
که ون ده بیت کی چوزانیت وهک جن له کوئی خوی شار دووه ته وه
له کام مآلدا ناهنگ دهکا له گهل چی که سان له چیگه دایه
له مزگهوت چرا هله دهکات به زیکر خهلق هله دهخه له تینی
به دهستیکی ته سبیح سوور ئدا دهستیکی به کیر و گونی وهیه
ئهم تهرهس بابهی قووندره له سهر کیر دانیشتووه
سه ری بۆ ئاسمان هله لبرپوه ومکو وهستابیت به پاوه

حامل ایکن جنابتیه
باشلر اذان و قامته
بر ایاغی جماعتده
بر ایاغی بولاقدهدر
ایشلیه ایشلیه باشلادی
قابتی فرنگی علتی
بوزمادی اسکی عادتی
شمیدیه ایشله ماقدهدر
قیز گبی اینجه در سوزی
نازایله قالدیریر گوزی
ایپلگ ایله آلور یوزی
چونکه گوزی براقدهدر

گر آنی زار و اغلیان
گورسن اینانمه بو ییلان
باشی ازلسه ده ییلان
قویروغین دولاماقده در

واتا:

که لهشی پیسه به جهنا بهت دست دهکاته بانگ و نویژ
پایهکی له نویژی جهماعه تدایه و پایهکی وا له بولاغدا
هر دهستی کرده کارکردن نهخوشی فرهنگی و هرگرت
نه یگوری عادهتی پیشووی هیشتا هر له کاردایه
دهنگی و هکو کچ باریکه بهناز چاو هلهده بریت
به دهزوو رووی هلهده گرت چونکه چاوی له بوراقه
گهر دیت به زار و گریان پروا مهکه ئه مه درۆیه
سه ریشی داریزی مار هر کلکی سوور ددها

شیخ رهزا هه میشه، لهسه مووچه ی گوزهرانی، له گهل مهئمورانی دارایی
بگره و بهردهی بوو و ئه وهی ته گهره ی بخستایی کاروباری زوبانی بو دههینایه
کار، هندی لهوانیش دهستی شاعیریان هه بوو و وهلامیان ده دایه وه و شیخ
رهزایش لهسهر چوک بویان داده نیش، و هکو ئه ئیت:

دهرحه قی، بوچی ئه ترسم، به خوا تا ئه مرئ
چی له دهس نایی، مه گهر بی گونی ئه سپم بگری
به خه بیثی نییه میثلی که و هکو جه وهه ری گوو
مه گه سی پتوه بنیشی، و هکو سهگ پی ده وه ری
پی بلین بهو ته ره سه گهر له عه له یهیم بدوی
به فوووی عه زلی ئه کهم، نابی له ویدا بتری
پده ری نیره کهر و ماده ری و هک ماچه خه ره
کی ئه لئ ئاده مه، که ربا به، و هکو کهر ده زه ری

وهره لاده له شه‌ری ئاله‌تی مه‌عه‌هودی (ره‌زا)
موقته‌زای گرتنه‌طبعی به‌خوا پیت ئه‌گری

هه‌جووی حافظ ئه‌فه‌ندیی قه‌ردار

بنه‌ماله‌ی قه‌ردار له‌که‌رکووک، هه‌رچه‌نیک ئیستا خو‌یان به‌تورکمان
داده‌نن به‌لام له‌ره‌سه‌ندا له‌ئیلی بلباسی کوردن، چه‌ند که‌سیکی دیاریان له
ده‌وله‌تی عوسمانی مه‌ئمووری گه‌وره‌و، له‌ده‌وری کۆماری تورکیایش
یه‌ککیان والیی ئه‌سته‌موول بوو. حافظ ئه‌فه‌ندی له‌به‌غدا ده‌ژیا و له‌گه‌ل شیخ
ره‌زادا زۆر ریک نه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ شیخ ره‌زا ئه‌م هه‌جووه‌ی کردووه:

مرا بخانه‌ء پاشا بضرپ سیلی و مشت
(حسین ئه‌فه‌ندی) زن قه‌حه‌ راند و حافظ پشت
کدام بگچی و قاتق چی و ترمپا چی
بکون (حافظ ئه‌فه‌ندی) فرو نبردا نگشت

واتا:

به‌زه‌بری شه‌قازله‌ و مشت‌ه‌کۆله
هوسین ئه‌فه‌ندیی قه‌حه‌ ژن و حافظی پشت پالیان پتوه‌نام بو‌مالی پاشا
کام ئیشکگیر و به‌له‌م لیخو‌ر و ترومپاچی
په‌نجی نه‌کردووه‌ به‌قنگی حافظ ئه‌فه‌ندیدا

زیسکه‌ حیز بود هم‌چو‌ جسر بغدادش
هم‌یشه‌ آب بزیراست آدمی بر پشت
بدست این دو‌لعین کشته‌ گر شوم چه‌عجب
مگر حسین علی را، یزید و شمر نکشت
نعوذ بالله اگر این بود مسلمان
صواب دین یهود است و مذهب زردشت

واتا:

له بهر ئه وهی حیزه وهک پردی به غدا
همیشه ئاوی له ژێردایه و پیاوی به سه ره وهیه
سهیر نییه ئه گهر به دهستی ئه م دوو مه له وونه وه به گوشت بچم
بوچی به زید و شمر حوسینی کوری عه لیبیان نه گوشت!
په نا به خوا، ئه گهر موسلمان ته ئه مه بی
ناینی جووله که و ریازی زه رده شتیش راسته

هه جووی حاجی مسته فا

له دهوری عوسمانیدا، هه ندی کهس له دائیره ی ئه وقاف و هه ندیک له
خه زینه ی ده ولت مووچه یان بو برا بووه وه. ئه م مووچه یه، به پیتی هه لیزاردنی
مه ئموورانی هه ریمه کان ده بوو. شیخ رهزا، نه له ته مه ندا و نه یش له بی
وله تیدا وا لیکه وتوو نه بوو که میری بیژینیت ئه ویش داوای سنووریکی بو
نه بوو و له بهر ئه وه ده که وته ته قه وه له و جو ره مه ئموورانه به کیک له وانه حاجی
مسته فایه.

گل اگر یکدم بکام بلبل شیدا شود
کام دل نگرفته خاری درمیان پیدا شود
مستحقیرا معاشی داد خواهد پادشاه
حاجی میکوشد که اورا مانع اجرا شود

واتا:

گول ئه گهر تاوی به ئاره زووی بولبول شیت و شهیدا بی
ئاره زووی دلای نایه ته دی، درکی له نیواندا پیدا ده بی
پادشا دهیه وی مانگانه یه ک بدا به مسته حه قیک.
حاجی هه ول دهاا بی به کۆسپ له پتی جیبه جیکردنیدا.

در میان مالک و رضوان صباح روز حشر
از خصوصی ریشی حاجی مصطفی غوغا شود
بانگ بر رضوان زند مالک که ای رضوان مهل
این یهودی ریش سوی جنه المأوی شود

واتا:

له نیوان مالیک و ریزواندا سبهینتی رۆژی حشر
لهبارهی ریشی حاجی مستهفاوه غهلبه پهیدا دهبی
مالیک بانگ دهکاته ریزوان ئهلی: ئهی ریزوان مهینله
ئهم جوولهکه ریشه بهرهو بههشت بیتتهوه

گویدش رضوان نه آخر پیر مرد حاجی است
کی خدا فرموده حاجیرا جهنم جا شود
مالکش گوید فراوان از یهودان حاجی اند
سالک بیت المقدس حاجی انها شود

واتا:

ریزوانیش پی ئهلی ئاخر بۆ ئهم پیره پیاوه حاجی نییه؟
کهی خوا فهرموویه حاجی له جههتهمددا جیی بیتتهوه
مالیک پی ئهلی: زۆر له جوولهکهکان حاجین
ئوهی چووه (بیت المقدس) دهبی به حاجیی ئهوان

چون سخن اینجا رسد رضوان بماند بی دلیل
ریش بر دعوای مالک حجت عظمی شود
پس برغم انف رضوان در جحیمش افکند
درمیان دوست و دشمن عبرت و رسوا شود

واتا:

که قسه دهگاته ئەم ئاسته ریزوان بەلگهی نامینێ
ریش دەبێ بە بەلگهیهکی گهوره بۆ ئیدیعاکه‌ی مالیک
به کوێراییی چاوی ریزوان فریێ ده‌داته دۆزمخه‌وه و
له‌ناو دۆست و دوژمندا ریسوا ده‌بێ و ده‌بێ به‌ په‌ند

حاجی بابا چاره‌ء این ریشرا امروز کن
ورنه‌ فردا فتنها زان ریش تو بریا شود
برکنش از بیخ و بن نی صد رهش گر بر کنی
هفته‌ء نگذشته این تخم بلا بالا شود

واتا:

حاجی بابا هەر ئیمرو چاره‌ی ئەم ریشه‌ت بکه
ئەگینا سبه‌ینێ چهند هه‌را و فیتنه‌ له‌م ریشه‌ی تۆوه‌ به‌ریا ده‌بێ
هه‌لی‌که‌نه‌ له‌بن و ئەگه‌ر سه‌د ره‌گی لی‌ هه‌لکیشی
هه‌فته‌یه‌کی پی‌ ناچی ئەم تۆوی به‌لایه‌ به‌رز ده‌بیته‌وه

چون ترا خواهد بدوزخ برداین ناپاک ریشی
وقف کن تا خلقرا جاروب استنجا شود
هاجی همچون (رضا) و حاجی همچون شما
قرنها باید که تا از لطف حق پیدا شود

واتا:

چونکه سه‌ره‌نجام ئەم ریشه‌ ناپاکه‌ ده‌تباته‌ دۆزه‌خ
بیکه‌ به‌ وه‌قف تا خه‌لک بیکه‌ن به‌ گسکی گۆو مالین
هه‌جوکه‌ ریکی وه‌ک (ره‌زا) و حاجیه‌کی وه‌ک ئیوه
سه‌دان سالی‌ ده‌وی‌ تا له‌ لوتفی خواوه‌ په‌یدا ببن

هه جووی دهفته‌ردار

دهفته‌رداریکی تورک، له کاتی داگیرکه‌رانی عوسمانی. له که‌رکوک بووه. ئەم دهفته‌رداره، وه‌کو ژۆربه‌ی کاربه‌دهستانی ده‌ورویه‌ری عوسمانی، ه‌یچ کاریکی به‌ی به‌رتیل نه‌ده‌کرد. شیخ په‌زایش هه‌رچه‌ن ته‌قه‌لای وه‌رگرتنه‌وه‌ی مووچه‌که‌ی ده‌کرد، به‌لام بۆیان نه‌ده‌کرد. ئیتر وه‌کو شیخ په‌زا ئەل‌یت؛ دو‌م بی‌ت و کلاش بۆ خۆی بکات. له هه‌جوویکی به‌ زوبانی فارسی ئەل‌یت:

میکنم هجو اکر لطف خدا باشد یار
مویی از خایهء من بر نکند دفتردار
خایهء همچ و جبل دارم و کیری چو منار
هر دو، هرمی همه درکس زن دفتردار

واتا:

ئەگەر لوتفی خوا یار بی‌ت هه‌جوو ده‌که‌م
مووی له‌ گونی من هه‌لناکیشی دهفته‌ردار
گونیک‌ی وه‌ک ک‌یو و ک‌ی‌رکی وه‌ک مناره‌م هه‌یه
هه‌ردوو گونم و له‌گه‌ل ک‌ی‌رم به‌ کوزی ژنی دهفته‌ردار

له ئەنجامدا، شیخ په‌زا، سه‌یر ده‌کا که دهفته‌ردار نه‌ به‌تکا و نه‌ به‌هه‌جوو مه‌عاشه‌که‌ی ناداتی. له‌م شیعره‌ تورکییه‌دا ئەل‌یت: با بزانی ک‌ی زیان ده‌کات:

ناموسی اره‌یان ک‌یمسه، ه‌جاده‌ن حذر ای‌لر
شاعرلر ای‌له خوش گ‌یچنور دفع شر ای‌لر
تأخیر معاشم سکا بر فائده‌ ویرمز
ای باعث رزقم باقه‌لم ک‌یم ضرر ای‌لر
ارباب ک‌رم اوله فقط حق شناس اول
وجدانی اولان ک‌یمسه بو راهه‌ گذر ای‌لر
جاندان اوصانوب، دوغریسی ترک ادب ای‌تدم
معناسنی ویرمگله دگل حرفنه صرف نظر ای‌لر

انسان اولان انسانلره حسن نظر ایلر
میدان حمیتده دوروب ترک سر ایلر

واتا:

ئو کهسهی له ناموس بگه پیت له ههجوو خۆی لادهدا
له گه ل شاعیراندا خۆش راده بو پیت و له شه ر خۆی لادهدا
دواخستنی مه عاشم هیچ سوودیکى بۆ تۆ نییه
ئهی مایه ی رزقم با بزاین کئی زیان دهکا
خاوهنی به خشش مهبه به لام حه قناس به
ئوهی ویژدانی هه بی له م رتگه یه وه ده روات
له گیان بیزار بووم، به راستی وازم له ئه دهب هینا
به مانا دانه وه نییه چاوی له حه رفی ده پۆشیت
ئوهی ئینسان بیت له گه ل ئینساناندا چاکه دهکات
له مهیدانی حه مییه ت ده وه ستیت سه ری فیدا دهکات

له لایه کی تریه وه کازم به گ وه عدی ده داتى که موچه که ی بۆ بگه رینیته وه به لام
به جی نایه نیت:

النجه خزنه مالیه دن.....
بنم سعیم گبی کاظم بگک وه عدی مه دردر
بنی خوشنود ایدر، فردا دیور وعد ایدرهر گون
ا و فردادک مرادی غالباً فردای محشردر

واتا:

تا له خه زینه ی مالیه (کهنجینه ی دارایی)
وهکو کۆششی من گفتی نازم به گیش به خۆپایی ده روا
دائی من خۆش دهکات، ئیمرو و سبه ی ئه لیت، هه موو رۆژیک گفتم ده داتى
ئو ئیمرو و سبه یه ی، رهنگه ئه نجامی رۆژی حه شر بیت

شیخ رەزا و ئیبران

پێوهندی شیخ رەزا لەگەڵ ئیبراندا لە دوو ڕێگەوه بوو؛ یەکەمیان شیخانی تالەبانی پێوهندییەکی ئاینی (رێبازی قادری)یان لەگەڵ ناوچەکانی کوردستانی رۆژھەلاتدا ھەیە. ھەر لە کۆنەوه و تاکو ئیستایش، لە کرماشان و سنە و سابلاغ و موکریان لقی تەکیەیی تالەبانی ھەیە و ژمارەییەکی زۆر لە کوردی ئەم ھەریمانە دەرویش و موریدی شیخانی تالەبانین. دووھم، ئەم سەردەمەیی کە کوردستان لە نیوان عەجەم و تورکدا دا بەش کرابوو، ئەم سنوورەیی نیوان ئەو دوو دەولەتە بۆ کورد قەدەغە نەبوو. زۆربەیی ئییلانی کۆچەری کورد لە مەبەر و لەوبەری سنووردا، گەرمیان و کۆیستانیان دەکرد و تا رادەبەک کوردستان یەک ھەریمی ئابووری بوو و ھاتوچۆی کاروانی کوتال بە سەرانسەری کوردستاندا بەسەر بەستی دەگەران و کوردانی ھەردوو ھەریم بەبێ پاسپۆرت، بەپێی پەیمانەیی ھەردوو دەولەت ھاتوچۆیان دەکرد. شیخ رەزایش جگە لەم پێوهندییانە، پێوهندییەکی تایبەتی ئەدەب و زویان ھەبوو کە یەکێک لە ھەرە شارەزاکانی زویان و ئەدەبی فارسی بوو. ئەم پێوهندییانە وای لە شیخ رەزا کردوو، نەک تەنیا لەگەڵ کوردانی ئیبران، بگرە لەگەڵ کاربەدەستانی گەورەیی ئیبرانشدا پێوهندی بکات و لە چۆنگەیی خۆیدا مەدح و جارجاریش ھەجووی زۆر رەقیان بکات کە بە عەجەم ئەلێت:

بشکست سرو افسر کسرای عجم را
برباد فن داد رگ و ریشہء جم را
آورد شبیخون مدینہ بمدائن
بگرفت ز شاھان عجم تاج و علم را
این عربده با آل عمر بہر علی نیست
با آل عمر کینہء قدیمست عجمرا

واتا:

سەر و تاجی کیسرای عەجەمی تێ شکاند

رەگ و ریشەى جەمى دا بەبای فەوتان
(مەدینە) شەبەبخوونى کردە سەر (مەدائین)
تاج و ئالای لە شاهانى عەجەم وەرگرت
ئەم بى ئەدەبىیە لەگەڵ ئالى عومەر لەبەر خاترى عەلى نىیە
عەجەم کینەیان لەگەڵ ئالى عومەر کۆنە

لە جیگەیهکی تری، لەسەر «شیخین و شیرى لافتى» که گوايه لەسەر وتەى
پىغەمبەر (ص): «لافتى الا على ولا سيف الا ذو الفقار» شیخ رەزا ئەمە
بەدەستدریژییەکی زۆر دادەنى و لەم شیعەرەى خوارەوه لە پۆزىان دەدا.

نعش خبیث خویشرا ایرانیان بهر شرف
پىویستە سۆى کربلا مى آورند ازهر طرف
در داده آخوندها صلا، کز سایهء اهل ولا
(ان یدفنوا فى کربلا یغفر لهم ماقد سلف)

واتا:

ئێرانىیەکان لە پىتاوی شەرەفدا تەرمى چەپەلى خۆیان
پەى دەرپەى لە هەموو لایەکەوه دەهینن بۆ کەربەلا
ئاخوندهکان بانگ و سەلايان هەلداوه کەوا لە سایەى ئەوانەدا دۆستى ئالوبەیتن
ئەگەر لە کەربەلا بنیژرین لە هەموو گوناھى پىشوویمان خۆش دەبیت

پس ای گروه بدگمان، شیخین و شاه انس و جان
پهلوی هم در یک مکان، چون سه گهر در يهک صدف
باشند از رحمت برى، در حیرتم زین داوری
تاکی به این جهل و خرى، ای مردمان نا خلف

واتا:

کەواتە ئەى گروى بەدگومان، (شەیخەین) (ئەبویەکر و عومەر) و پىغەمبەر
لە پال یەک و لە یەک شوێندا وەک سى گەوهر وان لە صەدەفێکدا.

له رحمت بهری بن، من لهم داوهرییهی ئیوه سه‌رسامم
ئهی پیاوانی ناپرسه‌ن تا که‌ی لهم نه‌زانی و که‌ریه‌دان!

شیخین و شیریی لافتی عین هم اند این هرسه‌تا
بر دینتان واحسرتا، برکینتان یا للأسف
آخر زشاه انبیا، شرمی کنید ای بی حیا
کی شاه باز کبریا، کمتر ز مولای نجف

واتا:

ئهبویه‌کر و عومه‌ریش هه‌روه‌ک ئهبویه‌کر و عومه‌ر و پیغه‌مبه‌رن
ئهی داخم بۆ ئاین‌تان و وهی خه‌فه‌تم بۆ کینه‌تان
هه‌ی بی‌هه‌یایینه شه‌رمی له شای پیغه‌مبه‌ران بکه‌ن
چۆن ئه‌بی شابازی کبیریا که پیغه‌مبه‌ره له هه‌زه‌تی عه‌لی که‌متر بی!

بگشا (رضا) درج دهن، پاشیده کن درس‌خن
بر قلب بدخواهان بزنی تیغ زبان لاتخف

واتا:

(ره‌زا) نقیمیی دهم و دانت بکه‌روهه و قسه‌ی وه‌ک دور بلاق که‌روهه،
بیده له جه‌رگی ناحه‌زان به تیغی زمانت و هیچ مه‌ترسه

ناسره‌دین شا

ناسره‌دین شا (۱۸۳۱-۱۸۹۶) له بنه‌ماله‌ی شاهانی قاجاره که له ره‌سه‌ندا
له نازه‌ری نازه‌ربایجانن و تا کو ئینقیلابی ره‌زاخانی په‌هله‌وی دژی ئه‌حممه‌د
شا حوکمی ئیرانیان کرد. ناسره‌دین شا پیوه‌ندی له‌گه‌ل ولاتانی ئه‌وروپادا
په‌یدا کرد و ده‌رگه‌ی ئیرانی بۆ سه‌رمایه‌دارانی ئه‌وان کرده‌وه. له کاتی
حوکم‌رانیدا گه‌مارۆی (هه‌رات)ی دا، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ئینگلیزه‌کان باشووری

تیرانیان داگیر کرد، گه‌رایه‌وه. له دواییدا له‌لایه‌ن میرزا ره‌زای کرمانییه‌وه
کوژرا.

شیخ ره‌زا، له‌م شیعه‌ره فارسییه‌دا مه‌دحی ده‌کات و ئه‌ئیت:
گر شعاع خسرو انجم بنودی ما‌ه‌را
ماه می‌گفتم جمال (ناصرالدین) شاه‌را
نورماه از آفتاب و نور شاه از خویشتن
در حقیقت فرق بسیارست شاه و ما‌ه‌را

واتا:

ئه‌گه‌ر مانگ له تیشکی شای ئه‌ستیره‌کان نه‌بوایه (که رۆژه)
ده‌موت جوانیی ناصرهددین شا مانگه، (به‌لام نالیم چونکه)
رۆشناییی مانگ له خۆره‌وه‌یه، رۆشناییی شا له خۆیه‌وه‌یه
له راستیدا جیاوازی رۆژه له نیوان شا و مانگدا

گرنه از خط شعاع مهر بگرفتی ضیاء
در فلک از شـرم رویش گم نمودی راه‌را
کبک را از سایه‌ی عدلش ز شاهین باک نیست
می‌زند هر دم بگردون بانگ قاها قاه‌را

واتا:

ئه‌گه‌ر مانگ له ئاسماندا تیشکی له هیلی تیشکی رۆژ وهرنه‌گرتایه
له شه‌رمی رووی شادا ریچی له ئاسماندا ون ده‌کرد (چونکه به‌رچاوی تاریک
ده‌بوو)

له سایه‌ی دادپه‌روه‌ریی ئه‌ودا که‌و باکی له شاهین نییه
بۆیه هه‌میشه بانگه‌وازی (قا .. قا ..) له گه‌ردووندا لی دده‌ا

این همان شاه‌یست کز بهر عدالت گستری
شیررا گوید شبان شوگله‌ء روباه‌را

گفت بامن ابلهی کوتاه بین از روی تیز
قبلهء عالم توانی گفتن این جم جاہرا

واتا:

ئەمە ھەر ئەو شاھەبە کە بۆ داد بلۆکردنەوہ
بە شیر ئەلێ ببە بە شوانی رانە پێوی
گیلیکی کورتبەین لە رووی رق و کینەوہ پێی وتم:
ئەتوانی بەم شاھە بلێی: قیبلە ی جیھان؟

گفتم ای کوتە نظر آخر نہ او ظل خداست
سرور عالم بباید گفت ظل الله را
این همان شاه جهاندارست کش خاقان چین
عرضه میدارد که دیرن بنده ام درگاھرا

واتا:

پیم وت: ئە ی بەرچاو کورت ئاخر ئە ی ئەو سێبەری خوا نییە؟
کە گەورە ی جیھان دەبێ پێی بوترئ: سێبەری خوا
ئەم ئەو پاشا دنیا بە دەستەبە کە خاقانی چین عەرز ی دەکا
ئەلێ: من بەندەبەکی کۆنی دەرگە ی تۆم

تەلگرافیک بۆ ناصیرەددین شا

لە دەس پیکردنی ئەم شیعەرەدا، شیخ رەزا، باسی تەلگراف دەکات چۆن
بەبەیک لەحزە وەکو تیشکی ھەتاو دووریی صەد سائە قەمچ دەکات و ھاواری
دەگەییختە شا و ئەلێت:

أی تل تونیک واسطهء داد خـواھرا
واقف کنی ز حال گدا پادشاھرا

در یک نظر، به یک حرکت، چون شعاع شمس،
طی میکنی مسافهء صد ساله راهرا

واتا:

ئهی ته لگراف! تۆ هۆیهکی چاکی بۆ ئهوهی دادی بوئ
پادشا له حالی گه دا ئاگه دار دهکهی
به جوولهیهک و له چاوترووکا نیکدا وهک تیشکی رۆژ
پێوانهی سهده سهاله ری دهبری

فرسخ بریدن تو بقدر پریدنست
از صحن دیده تا سر مژگان نگاهرا
تا پای تخت خسرو گیتی ستان برو
از من ببوس خاک در بارگا هرا

واتا:

فرسهق برینی تۆ ئهوهندهی ئهوهیه
که روانینی چاو له ناو چاوهوه تا برژانگ دهفرئ
تا بهرپیتی تهختی پادشای جیهانگیر برۆ
له جیاتیی من خاکی بهردهرگهی بارهگهی ماچ بکه

بر خوان دوعای دولت و انگاه عرض کن
شرح نیازمندی این بندهء شاهرا
آرایش اریکهء جم، خسرو و عجم،
دارای ملک ری، شه گیتی پناهرا

واتا:

دوعای بهردهوامیی دهولتهی بۆ بکه و پاشان به دریزی
داواکارییهکانی ئهم بهندهیه عهرزی حوزووری شا بکه
ئهی مایهی پازانهوهی پشتینی جهمشید و خوسرهوی عهجهم

ئەى خاوەنى مولكى رەى و شای جیهان پەنا

آن خسروى كه (ناصردين محمد است)
بر خلق آيتى است ز رحمت إلههرا
آن انجمنش سپاه فزونتر بود ولى
انجا كه حيدراست چه حاجت سپاهرا

واتا:

ئەو خوسره‌وهى كه يارمه‌تيدەرى ئاينى محەمه‌ده
نیشانەى رەحمەتە لە خواوہ بۆ خەلق
لەشكرى لە ئەستېرە زۆرتەن بەلام
مادام حەيدەر هەبى بۆ پشتيوانى، سوپاى بۆ چييه؟

مەهرا بروى انور شە ميکند قياس
آنکس که از سفيد نداند سپاهرا
يارب بحق آل على پايدار کن
جاه و جلال، حشمت روحى فداهرا

واتا:

ئەو کەسەى رەش و سپى لەيەک ناکاتەوہ
قياسى مانگ لە رووى شا دەکا
خوايه بۆ خاترى ئالى عەلى
جاه و جەلال و حيشمەتى ئەم شايە- بە قوربانى بىم - پايەدار کە

درشە کمال زاتى و درماہ عارض است
فرق است آسمان و زمين شاه و ماهرا
باز يچه نيست منقبت خسروان (رضا)
كى طاقت تحمل کوه است کاهرا

واتا:

ته‌واوی له شادا هی خۆیه‌تی و له مانگدا له‌لاوه هاتوو
شاه و مانگ جیاوازییان جیاوازیی ئاسمان و زه‌وییه،
(ره‌زا) تاریفکردنی پادشایان گالته نییه
که‌ی گایه‌ک توانای هه‌لگرتنی کتیوکی هه‌یه

مه‌به‌ستی «حافز» له پرسیری ناسره‌دین شادا

ناسره‌دین شا له شاعیران ده‌پرسیت: مه‌به‌ستی «حافز» چیه که نه‌ئیت:
«بلبلی برگ گلی خوش ره‌نگ در منقار داشت». گه‌لێک له شاعیران وه‌لامی
شا ده‌ده‌نه‌وه، به‌لام شا هیچیانی به‌دل نابیت. ئەم پرسیاره ده‌گاته شیخ
ره‌زایش. شیخ ره‌زا له‌سه‌ر هه‌مان کیش و قافیه ئەم وه‌لامه‌ی شا ده‌داته‌وه و
زۆری به‌ دل ده‌بی و به‌خششی ده‌داتی.

شاه والا وقت طالع روی در ادبار داشت
این دل غم منزلم را غرق در اقدار داشت
بر سرورم صد هه‌زاران کوه عصبه بار داشت
صاحباً در حالتی کین بنده غم بسیار داشت
یادم آمد آن کلام آنجناب اظهار داشت

واتا:

ئهی پادشای پایه بلند، کاتی که به‌خت رووی له پشت هه‌لکردن بوو
ئهم دله‌ی خۆم له مالمدا نوومی لیلی کردبوو
سه‌دان هه‌زار کتیوی غم به‌سه‌ر شادیمه‌وه بووه بار
گه‌وره‌م: له کاتی‌کدا که ئەم به‌نده‌یه خه‌می زۆری له دلا بوو
هاته بیرم ئهو قسه‌ی ئهو جه‌نابه که وای ده‌برێ

کرده بودی ز امتحان با شاعران گفت و شکفت
کز وجود من بر و در منظر عالم برفت

هیچ کسی بر وفق طبع من در معنی نسفت
گفته بودی مقصد حافظ چه بود از آن چه گفت
«بلبلی برگ گلی خوش رنگ در منقار داشت»

واتا:

بۆ تاقیکردنه‌وه له‌گه‌ڵ شاعیراندا قسه‌ت کردبوو و گویت بۆ شل کردبوون
که بوونی من به دیمه‌ن له به‌رچاوی جیهان رویشتبوو*
که‌س به‌ گوێزهی ئاره‌زووی من مرواریی مانای نه‌سمی
فه‌رمووبووت مه‌به‌ستی (حافز) له‌وه چیه‌یه که وتووێه؛
* واته: که‌س بیری له بوونی من نه‌کردبووه‌وه تا بانگ بکریتم بۆ ئه‌و تاقیکردنه‌وه
و پرسیاره.

زان حبیب حی وحق امداد فیض سرمدی
بس تضرع کردم‌اند در باب آل احمدی
ذات احمد را شفیع آورده برهر مقصدی
نصف شب غواص کردیدم به به‌حری ابجدی
تا ببینم این صدف آیا چه در دربار داشت

واتا:

زۆر داوای به‌ره‌که‌تی هه‌میشه‌بیبیان له‌و خۆشه‌ویستی خوای به‌حه‌ق و زیندووه
کردووه
له‌باره‌ی ئالی پیغه‌مبه‌ره‌وه زۆر پاراونه‌ته‌وه
بۆ هه‌ر مه‌به‌ستی زاتی پیغه‌مبه‌ریان کردووه‌ته‌ تکاکار
نیوه‌شه‌و وه‌ک ئه‌وانه‌ی ده‌چنه‌ بنی ئاو به‌ ده‌ریای حه‌رفی ئه‌بجه‌دیدا نوقم خوارد
تا بزانه‌م چه مروارییه‌ک له‌ناو ئه‌و سه‌ده‌فه‌دا شارراوه‌ته‌وه

زان همه مردان پیامد صفوت جاروی کش
بر دل آمد معنی شیرین بس بی عیب و غش

لوح قلبم را صفاداند همی آینه‌ش
بلبلی برگ گلی شد سیصد و پنجاه و شش
با حسین و با حسن هم با علی معیار داشت

واتا:

لهو هموو مهردانی خواوه خاوتنییه‌کی زور بیگه‌رد و ناته‌واوی هات به‌دلدا
واتایه‌کی جوانی زور بیگه‌رد و ناته‌واوی هات به‌دلدا
ته‌خته‌ی دلّمی خاوتن کرده‌وه وهک ناوتنییه‌ک پاک بکریته‌وه
رسته‌ی «بلبلی برگ گلی» ده‌کاته سیّ صهه و په‌نجا و شه‌ش
له‌گه‌ل سیّ وشه‌ی (حسین) و (حسن) و (علی) هاوسه‌نگه

این چنین جاری است عادات حکیم ذو المن
بهر ترفیع همان قطب رفیع ممتحن
بر گروه اولیا بارد بلاهای فتن
برگ گل سبزا است آن دارد نشانی از حسن
چونکه در روز وفاتش سبزی رخسار داشت

واتا:

عاده‌تی خواوی خاوه‌ن حکمه‌تی به‌خشنده وا رویشتووه
بو پایه به‌رزکردنی ئه‌و قوتبه به‌رزه تا‌قی کراوه‌یه
به‌لا و فیتنه به‌سه‌ر ده‌سته‌ی ئه‌ولیا‌دا ده‌بارئ
به‌رگی گولّ سه‌وزه و نیشانه‌ی (حسن) ی پیوه‌یه
چونکه له پوژی وه‌فاتی روخساری سه‌وز هه‌لگه‌پابوو

این نمیباشد خدا نخواستہ آ‌زین و شین
این همی باشد خداوند پی اسرار بین
آنچه رفت برنسل شاه غازی بدر و حنین
رنگ گل سرخست آن دارد نشانی از حسین
چونکه در حین شهادت سرخیء رخسار داشت

واتا:

خوا خوی ئەمه له چاکی و خراپیه وه نییه
خوا خوی ده زانی ئەمه هه مووی له رازه کانی نیوانه وهیه
ئهو هی به سه ره نه وهی غه زا که ری به در و حویندا تته ره بووه
رهنگی گول سووره نیشانه ی حوسه یینی پیوه یه
چونکه له کاتی شه هیدبوونیدا روخساری سوور هه لکه رابوو

چونکه در عصر سعادت قطب بوده نزد کل
پیش آژین دانسته حالت زان شده مأمور پل
وز معارف نوش کرده از نبی نوشاب مل
بلبلی باشد علی کز فرقت آن هردو گل
واندران برگ و نوا خوش ناله های زار داشت

واتا:

چونکه له سه رده می پیغه مبه ردا لای هه مووان قوتب بووه
له پیشتردا حاله ته که هی زانیوه
له پیغه مبه ریشه وه شه رابی زانستی نوش کردووه
بولبوله که پیش (عه لی) یه چونکه له بهر جیا بوونه وهی له و جووته گوله ی
ناله و هاواری زور خوش هه بوو له ناو نه و گه لا و ناوانه دا

صد هزاران رحمت حق باد برجان رضا
بس به والله پیمبر شافعش روز جزا
من ز ایمان کرده ام از جان حب مرتضی
من نهانی گویم این تخمیس از بهر رضا
تا بدانندش (رضا) ایمان بسی انوار داشت

واتا:

سه ده هزار پهحمهت له گیانی (رهضا) بی

تهنیا پیغمبر تکاکاری بِن لای خوا له رۆژی سزادانه وه
من له باوه‌ری خۆمه‌وه به گیانی خۆشه‌ویستی (علی)م کردووه
من به نه‌ینی ئەم پینج خسته‌کییه بۆ ره‌زانه‌ندی ئەئیم
تا بزانی (ره‌زا) باوه‌ری زۆر رۆشن بووه

مه‌دحی حوسامولولک له پینجه‌یه‌ک له‌سه‌ر شیعری حافز

له مه‌دحی حوسامولولک، شیخ ره‌زا به‌و هیوایه‌یه که قسه‌کانی بگاته شا
که ئەئیت:

من اگر روان نسازم به پیمبر صبارا
بحسام ملک و مللت که ترحمی خدارا
ز مقربان خاقان که شود وسیله مارا
بملازمان سلطان که رساند این دعا را
که بشکر پادشاهی ز نظر مران گذارا

واتا:

من ئەگەر به په‌یامبه‌ری بادی سه‌بادا
هه‌وال نه‌نیرم بۆ (حسام الملك والملة) که
کئ له نزیکانی خاقان ئەبئ به‌هۆ بۆ ئیمه
ئهم پارانه‌وه‌یه بگه‌یه‌نئ به نزیکانی خاقان
که له سوپاسی پادشاییتدا گه‌دا له بیرری خۆت مه‌به‌روه

من آگرچی بینوایم، تو وزیر پادشاهی
من آگرچی در حسیضم، تو بر اوج مهروماهی
ز میان ما تفاوت زمه است تا بماهی
همه شب دراین امیدم که نسیم صبحگاهی
به پیغام آشنائی بنوازد آشنارا

واتا:

من هرچهند هه ژارم و تو وهزیری پادشای
من هرچهند له بنی چالام و تو له خوږ و مانگدای
له نیوان نئمه‌دا جیاوازی له مانگه‌وه تا ماسییه‌که‌ی گا به‌سه‌ر پشتینییه‌وه‌یه
هه‌موو شه‌وی به هیوای ئه‌وهم شنه‌بای به‌یانیان
به په‌یامی ئاشنایی دلنه‌واییی ئاشنای خوئی بکا

من اگر بحکم تقدیر شده روم جایگام
به‌وای ملک ایران بأمید قرب شاهم
شده رومیان زهر سو چو رقیب سد راهم
ز رقیب دیو سیرت بخدای خود پناهم
مگر آن شهاب ثاقب مددی کند سهارا

واتا:

من نه‌گهر به برپاری قه‌در ولاتی رۆم بووه به‌جیم
به هیوای نزیکی له شاوهم له‌به‌ر ئاره‌زووی ولاتی ئیران
پومییه‌کان له هه‌ر لا وه‌ک دوژمن وان به‌سه‌ر ریمه‌وه لییان گرتووم
په‌نام به‌ خوای خوّم گرتووه له دوژمنی دئی و ره‌وشت
مه‌گهر ئه‌و ئه‌ستیره‌ی کشاوه (که ره‌جمی شه‌یتان ده‌کا) یارمه‌تییکی ئه‌م ناچیزه
بدا که وه‌ک ئه‌ستیره‌ی (سوها)یه

تو که آفتاب صبحی قدحت ز نور لب ریز
پی زده‌های ناچیز کرم‌ت وسیله انگیز
سحری (رضای) خودرا بدهن نوانه‌ ریز
بخدا که جرعه‌ء ده (بحافظ) سحر خیز
که بوقت صبحگاهی اثری بود دعا را

واتا:

تۆ که خۆری سبهینانی، پیالەکهت لیوانلیتوه له نوور
بهخششت هۆ ئەدۆزیتهوه بۆ گهیشتن بهم ورده ناچیزانه
بارانکی رحمهتی سبهینانی رهزامندیی خۆت بهسهه سهلوینکی مندا بریژه
توخوا قومی بده بهحافزی سبهینان له خهو راپهاریو
چونکه کاتی سبهینان کاری خۆی دهکا دوعا و پارانهوه

شیخ رهزا، وهکو ههموو ئادهمیزادیک، یهکیکی خۆش دهویست و رقی له
یهکیکی تری دهبیتهوه. له کاتیکدا ئەلایت:

افتخار همه ایران به نظام العلما است
این سخن مظهر تصدیق جمیع حکما است

واتا:

شانازیی ههموو ئیران به نیزامولعولهماویه
ئهم قسهیه دیمهنی باوهه پیکردنی ههموو خاوهن ویل و کهمالیکه

له چوار خشتهیهکدا ئەمهی خوارهوه به (ابن ملجم) ئەلایت:

نخواهم ملک کیخسرو، نجویم مسند جم را
بنرخ نیم جو نخرم متاع هر دو عالمرا
نگردم روز محشر عهد باشد داخل جنت
بحق شاه مردان تا نگایم (ابن ملجمرا)

واتا:

مولکی که یخوسرهوم ناوی، پایهی جهمشیدم ناوی
ههموو که لویهلی ههردوو دنیا به نرخنی نیو دهنکه جۆ ناکرم
عهه بۆ رۆژی حهشر ناچمه ناو بهههشت
تا ئیبنومهلجهم نهگیم، قهسهه به شاهی مهردان

مه‌دجی یوونس خانى والیى سنه

شیخانى تالهبانى له ئیراندا، به‌تایبه‌تی له ناوچه و شاره‌كانی كرماشان و سنه و سابلاغ و موكریان و هه‌ورامان ده‌رویش و مریدیكى زۆریان هه‌بوو. شیخ ره‌زا له‌به‌ره‌وه‌ی شیخ‌عه‌لیی كاکی پۆست‌نشینى ته‌كیه‌ی كه‌ركووك بوو، ده‌چیته‌ سنه و ده‌یه‌وێت ته‌كیه‌یێك له‌وێ دروست بكات، به‌لام به‌ چى. ئه‌م شیعره‌ ده‌نووسیت بۆ یوونس خانى والیى سنه.

من دراین مملکت روم کـــه بادا ویران
خوار و بدنام شدم همچو عمر در ایران
نه بایران بودم جای اقامت نه بروم
گشته ام زیر فلک همچو فلک سرگردان
شیخم و نیست مراجای برو تکیه کنم
نکنم تکیه مگر بر کرم یوونس خان

واتا:

من له‌م وڵاتی رۆمه‌دا - خوا وێرانی کا -
زه‌لیل و به‌دناو بووم وه‌ک عومه‌ر چۆن له‌ ئێراندا زه‌لیل و به‌دناوه
نه له‌ ئێران جێم هه‌یه‌ نیشه‌جێ بێم و نه له‌ رۆم
له‌ ژێر ئه‌م ئاسمانه‌دا وه‌ک که‌شتی سه‌رگه‌ردانم هه‌ر رۆژێ له‌ جێیه‌کم
شیخم و جێیه‌کم نییه‌ پالێ پێوه‌ بده‌م و پشتی پێ ببه‌ستم
پشت به‌که‌س نابه‌ستم مه‌گه‌ر به‌ به‌خششی یوونس خان

شیخ ره‌زا و ده‌وله‌تی عوسمانی

شیخ ره‌زا له‌ سه‌رده‌می حوكمی عوسمانی له‌ كوردستاندا له‌دایك بووه و له‌ دوا سالانی ئه‌و حوكمه‌دا (1910) كوچی دواپیی كردووه. سوڵتانی عوسمانی، به‌ناوی «خه‌لیفه‌ی ئیسلام» ده‌سته‌لاتی خۆیان به‌سه‌ر گه‌لیك له‌

ولاتانی ئیسلاام، به تاییه‌تی ولاتانی عه‌ره‌ب و کورددای کیشاوه. شیوه‌ی حوکمی ئەم سولتانانه، حوکمیکی ئۆتۆکراتی، که ده‌ستووری ولات ده‌سته‌لاتی سولتان بوو و ناوی «امیر المؤمنین»ی له‌خۆ دهنای و ئەو حوکمی به حوکمی ئیلاهی دهناسرا و هیچ هیزیک نه‌یده‌توانی سنووریک بۆ ده‌سته‌لاتی دانیت. ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانی دابه‌ش کرابوو ده‌یان «ولایه‌ت» که (والی) ده‌یبرده‌یۆ و له‌سه‌رووی ئەوانیشه‌وه سه‌ره‌شکر (میر ئالای) ده‌یتوانی والی و موته‌سه‌ریف لابه‌ریت و یه‌کیکی تری بۆ دانیت. له‌به‌ر ئەوه یاسایه‌که نه‌بوو بۆ پاراستنی مافی ئەمانه، ئەمانیش ده‌یانویست به‌که‌مترین کات خۆیان ده‌وله‌مند بکه‌ن و به‌هه‌وه‌سی خۆیان جووره‌ها باجیان ده‌خسته سه‌ر میله‌ت و له‌دزی و به‌رتیلخواردن دره‌غییان نه‌ده‌کرد و بۆ ده‌موکرتکردنی میله‌تیش چه‌شن چه‌شن سوپایان ریت ده‌خست. له‌پاشاندا له‌شکری ده‌ره‌به‌گی و له‌پاشان «یه‌نکی چه‌ری» و له‌پاشاندا له‌شکری نیزامی و بۆ یارمه‌تی ئەوانیش، هیزی (ژاندارم = جه‌ندرمه) له‌زه‌مانی حوکمرانی سولتان عه‌بدوله‌میدیش، له‌کورده‌ستاندا سوپای (حه‌میدییه) له‌کورده‌کان دانرا، وه‌کو حه‌سه‌ن ئاغای زه‌نگنه له‌ناوچه‌ی خانه‌قین تا‌کو شارهبان و سالح به‌گی نه‌وتچی له‌که‌رکووک و حوسپین ئاغا هه‌مه‌وه‌ند له‌ناوچه‌ی سوله‌یمانی کرانه (تابور ئاغاسی).

شیخ ره‌زا له‌سه‌ره‌تای ژیانیدا، وه‌کو زۆربه‌ی خه‌لق، ده‌وله‌تی عوسمانی به‌پاریزه‌ری ولاتی ئیسلاام دژی گاوران داده‌نا. به‌لام وه‌کو رۆشنبیری‌ک ره‌خنه‌ی له‌که‌موکورتی و کرده‌وه‌ناره‌واکانی کاربه‌ده‌ستانی گرتوو و په‌رده‌ی له‌روو هه‌لمه‌لیون و له‌پاشاندا، نه‌که‌ته‌نیا له‌کاربه‌ده‌ستان، بگره‌له‌رژیمی ئەو ده‌وله‌ته‌ و له‌سولتانیش ده‌گریت. له‌شيعه‌ره‌کانی شیخ ره‌زادا، له‌سه‌ره‌تاوه مه‌ده‌حیککی زۆری سولتان عه‌بدوله‌عزیز و سولتان عه‌بدوله‌مید ده‌کات و به‌سپه‌ری خوا له‌سه‌ر ئەرز داده‌نای و له‌پاشان که هاتوچۆی ئەسته‌موول ده‌کا و له‌گه‌ل گه‌لیک له‌رۆشنبیرانی کورد و تورک ناسیای و پێوه‌ندی په‌یدا ده‌کات، ده‌س ده‌کاته ره‌خنه‌گرتن و له‌پاشان هه‌جوو و له‌عنه‌ت لیکردنیان. ئەم گۆرانکاریانه هاوکاتن له‌گه‌ل گۆرانکاریی بارودۆخی سیاسی و

کۆمهلايه تېيى ولات و دهرکه وتنى ههست و بېروباوهرى نوپى ئه و سهردهمه .
شېخ رهزا له م شيعره تورکيهه دا له سه رهتاي ژيانيدا مه دحى سولتان
عه بدولعه زيز دهکات . سولتان عه بدولعه زيز ؛ هه رچه نيك ويستى هه ندئ
ئيسالاحات له ئيمپراتوريه تي عوسمانيدا بکات ، به لام بووه هوئى پامالکردنى
سامانى دهولت و جيا بوونه وهى رۆمانيا و سرب و بولغارستان و مصر . شېخ
رهزا ئه ئيت :

کردم بکار نامهء شاهان بسى نگاه
برهم زدم جريدهء اين كه نه كار گاه
از حال خسروان زمان جستم آگهى
انان كه بووده اند خداوند دستگاه

واتا :

سه يريكى زورى كارنامهئى پادشاهانم كردوه
دهفته رى ئه م كارگا كۆنهئى دنيا م په ره به ره كردوه ته وه
به دواى هه وائى پادشاهانى جيهاندا كه پراوم
ئه وانهى كه خاوه ن باره گا بوون

ساسانيان بحكمت و سامانيان بملك
عباسيان بدولت و سلجوقيان بجاه
هر چند خواستم كه بيايم نيا فتم
شاهى بفر و دولت (عبدالعزيز شاه)

واتا :

ساسانيان به حيكمت و سامانيان به دارايى
عه باسيان به دهولت و سلجوقيان به پايه و پله
هه رچه ند ويستم بيدۆزمه وه نه مدۆزيبه وه
شاهى له شان و شكۆئى دهولته تي سولتان عه بدولعه زيزدا بئ

چشم سپهر و دیدهء دوران ندیده است
شاهنشهی بدین حشم و لشکر و سپاه
این تخت و این اساس و این گنج و این گهر
وین تاج و تخت و این علم و چتر و بارگاه

واتا:

چاوی ئاسمان و دیدهی زهمانه نهیدیوه
شاهنشایی ئه‌وهنده دستو دائیره و لهشکر و سوپای بیی
ئهم تهخته و ئهم بنه‌رته و ئهم گهنجه و ئهم گه‌وه‌ره
ئهم تهخت و تاجه و ئهم به‌یداخ و چه‌تر و باره‌گه‌یه

این لشکر نظام که کوکرده گوش چرخ
از نالهء نفیر بهر شام و صبحگاه
خورشید سایه گستر و جمشید تاجور
دارای بنده پرور و سلطان دین پناه

واتا:

ئهم سوپای ریکویتیک و نیزامییه که گوئی چه‌رخی گه‌ردوونی که‌ر کردووه
به‌هژی ناله‌ی بووقییه‌وه ئیواران و به‌یانیان
وهک خۆر سبیه‌ری بق هه‌مو و لایی کردووه وهک جه‌مشید خاوه‌نی تاج
وهک دارای به‌نده‌په‌روه‌ر و، سوولتانی پشت و په‌نای ئاینه

فخر دول، ملاذ ملل، مایه‌ء أمل
ظل خدا، امام هدی، سایه‌ء الاه
میگفتم از ستایش او شمه‌ء ولی
یارای هرکس نبود مدح پادشاه

واتا:

شانازی ده‌وله‌تانه، په‌نای گه‌لانه، مایه‌ی هیوایه
سایه‌ی خویه پتیشه‌وای رینموونیه، سببه‌ری خویه
ئه‌مویست چه‌رده‌یی باسی ئه‌و بکه‌م و به‌شان و بالیدا هه‌لده‌م
به‌لام له‌توانای هه‌موو که‌سیکدا نییه‌ تاریفی پادشا بکا

کی دارد احتیاج بتعریف چون منی
بسط جلال شه‌که زماهیست تا بماه
خواهم یکی مساعده از طبع تا دهم
داد سخن بمدحت دستور پادشاه

واتا:

که‌ی پتویستی به‌تاریفکردنی که‌سیکی وه‌ک منه
به‌ربلاویی شان و شکوی پادشا که له‌مانگه‌وه تا گا و ماهی گرتووه
ئه‌مه‌وئ سروشتم یارمه‌تیم بدا
تا رازی قسه‌ ببنمه‌ سه‌ر تاریفی وه‌زیری شا

صدری که‌ گر تلافی وافی نمیشدی
دولت خراب گشتی و ملت شدی پناه
محمود ندیم پاشا صدری که‌ بر درش
کرداست چرخ، قامت تعظیمرا دوتاه

واتا:

سه‌ره‌ک وه‌زیری که‌ ئه‌گه‌ر نه‌بوایه به‌چاره‌سازی به‌شکه‌ری،
ولات ویران ئه‌بوو و میلله‌ت له‌ناو ده‌چوو
مه‌حموود نه‌دیم پاشا ئه‌و سه‌ره‌ک وه‌زیری له‌ به‌رده‌رگه‌یدا
چه‌رخی گه‌ردوون بالای خوی نوشتاندوووه‌ته‌وه بق دووباره‌ ته‌عظیمکردنی

یه‌ک یه‌ک به‌دست و بازوئی زرین ببست
هر رخنه‌ء که‌ یامته‌ ببنیاد ملک راه

دم درکش ای (رضا) که ندارند نسبتی
دریاؤ قطره، زره و خورشید و کوه و گاه

واتا:

به دست و بازووی بیروای سه‌نگینی خوی
یه‌که‌یه‌که هم‌موو نه و که‌له‌به‌رانه‌ی گرتووه که پریان که‌وتووه‌ته بنیاتی
ده‌ولت

دهمی خۆت بگره (ره‌زا) چونکه به‌راورد ناکرین به یه‌ک:
دهریا و دلۆپ و، توژقال و خۆر و، کیتو و کا

شیخ ره‌زا و سولتان عه‌بدولحه‌مید

زۆربه‌ی ژیان‌ی شیخ ره‌زا له سهرده‌می حوکمرانی سولتان عه‌بدولحه‌مید
بوو. سولتان بۆ‌چه‌سپاندنی (دهسته‌لاتی ئیلاهی)ی خوی، پیوانی
ناینه‌رست و شیخانی پیتازی ده‌رویشی و مه‌لاکانی له خوی نزیک ده‌کرده‌وه
و چاوه‌دیری مزگه‌ت و ته‌کیه و خانه‌قاکانی ده‌کرد، له‌به‌ر نه‌وه پیوانی ناین
به چاوی پارێزه‌ری ولاتی ئیسلام ته‌ماشای سولتان عه‌بدولحه‌میدیان ده‌کرد.
شیخ ره‌زا، له سهره‌تای ژیانیدا، هه‌ر به‌وه‌سته ته‌ماشای سولتانی ده‌کرد
و له‌م شیعه‌ تورکییه‌دا مه‌دحی سولتان عه‌بدولحه‌مید ده‌کات و نه‌لێت:

سریر سلطنت ملک الیمن آل عوسماندر
خلافت خاندان پروهرده (عبدالحمید خان) در
وکیل فخر عالم، زبده‌ء نریت آدم
امیر المؤمنین، ظل خدا، محبوبی یزداندر

واتا:

شکۆی پادشاهی ته‌ختی شاهیی نالی عوسمانه
په‌روه‌ده‌ی خانه‌دانی خه‌لافه‌ت عه‌بدولحه‌مید خانه

چینشینی پیغه مبر، زوبدهی نهوهی نادم
میری موسلمانان و سیبه‌ری خوا و خوشه‌ویستی به‌زدانه

بیلنمز هیئت شاهانه‌سی عکس تجلادن
ملکدر، یا ملک شاه جهان، یا ماه تاباندر
خرد مندانده عاجز عقل کل قاصر
زه اندیشه باغلو قوهء ادراکه حیراندر

واتا:

له عه‌کسی جلوه‌کردندا نازانریت هه‌پئه‌تی شاهانه‌ی
فریشته‌یه یا مه‌لیکی شای جیهان یان مانگی تابانه
هؤشمه‌ندان په‌ک که‌وتووه عه‌قلی هه‌موو قاصر
به‌پئی بیرکردنه‌وه به‌ستراره، هیزی له تیگه‌یشتنی سه‌رسامه

النده کاسهء شمس و قمر دهرگاهنه قارشو
بوکلمش صانکه گردون بر گدای کاسه گرداندر
باصوب ناف زمینه، عرشه چیقمش تخت اجلالی
دگل باد اوزره دوران ایلیمان تخت سلیماندر

واتا:

نهوهی کاسه‌ی خۆر و مانگی به‌دهسته‌وهیه به‌رامبر دهرگه‌ی نه‌وه
قه‌مچ بووه وه‌کو گه‌ردوون گه‌دایه‌کی کاسه هه‌لگره
ته‌خت شکۆی کوتراوته ناوکی زهوی شکۆی گه‌پشتووته عه‌رشه‌ی ناسمان
نه‌لئی ته‌ختی سوله‌یمانه به‌سه‌ر هه‌وادا ده‌سووریتته‌وه

بولنمز گلش عـصـرنده غـمـدن دیده‌ گریان
نسیم رآفتندن گل گبی بلبلده خنداندر
اوگوندن کیم ایشتمش صیت عدلک چرخ دون پرور
بنمله ایتدیکی جووو جفالردن پشیماندر

واتا:

له عهصرى شاديدا، چاوى گريانى غهم نابينريت
له شنهبای دل نهرميدا، بولبوليش وهكو گول پي دهكهنيت
لهو روزهوه نهوهى بيستووويهتى ناوى عدلت، چهرخى ناكهسان
لهو جهور و جهفایهى كه لهگهله مندا كردووويهتى پهشيمانه

يقه قورتارمق ايستر پنجهء قانون عدلكن
انكچون گاه ير آلتنده، گاه ابر ايچره پنهاندر
ينه چيقيماز او شاهك عهدهء مدح و ثناسندن
(رضا) گر فى المثل فن سخندانیده حساندر

واتا:

له چنگى ياساى عدلت دهپهويت ياخه رزگار كات،
لهبهر نهوه دهميك له ژير نهرز و دهميك له ناوى هوردا شاراوويه
ديسان له عهدهى مدح و سوپاسى نهو شايه دهرناچيت،
رهزا نهگهر له هونهرى قسه زانيدا بيتته (حهسان)

هميشه تا قمر رونق فزاي طارم خضرا
هميشه تا (زحل) آرايش ايوان كيواندر
الهى بر قرار اولسون عافيت اوزره
وجود پادشاه عصرمز كيم جود و احساندر

واتا:

هميشه تا وهكو مانگ رهونهق نه داته ئاسمانى شين
هميشه تا (زحل) نهيوانى گيتى نه رازينيتته وه
خوایا هر پایه دار بي به لهش ساغيه وه
هه بوونى پادشای سهردهمى ئيمه كه نهو هم سه خاوهت و هم چا كه يه

له مه دحییکی تری سولتآن عه بدولحه مید؛ شیخ رهزا له دوا بهیته که ی
شیعریکی تری تورکیدا، خوئی به سولتآن دهناسینی که سولتآن ریزیکی
زۆری به رامبه ر شیخ عه بدورهممانی باوکی هه بوو و ئه ئیت:

(قل هو الله احد) حرز سرماه افسرک
مست صهبای (ألم نشرح) دل دانشورک
مستشار عقل او همدمک (روح الأمين)
دستگیرک فیض اقدس (اسم اعظم) یا

ورک

واتا:

(قل هو الله احد) مایه ی ناسایشی گهنجینه ی تاجت
مهستی شهراپی (ألم نشرح) دلی دانات
عهقل به کهم پرس پیکه رت و هاودهمت (روح الأمين)
فهیض ئه قدهس دهستگیرت (اسم اعظم) یاوه رت

تاج و تختک تا ابد محفوظ (الله الصمد)
(آیه الكرسي) مدد (انا فتحنا) رهبرک
ریزه سنک آستانک درهء تاج الملوک
قره العین سلاطین خاکپای انورک

واتا:

تاج و تهخت تا ئه بهد پارێزگاری (الله صمد) ه
(آیه الكرسي) یارمه تیده رت (انا فتحنا) رهه برت
ورده بهردی بهرده رگهت دوری تاجی شاهانه
خاکپای نوورانیت (قره العین) ی شاهان

برجهان کفاره قارشو، غمزهء خوبان گبی
صف چکوب آمادهء هیجا سپاه صفرک

تاج و تخت دولت یونان دل عاشق گبی
سینه چاک ناخن سم سمند عسکرک

واتا:

بهرامیهر جیهانیکي گاوران وهکو چاو ههآتهکاندنی جوانان
سویای دلیرت ریزی بهست نامادهی جهنگه
تاج و تهختی دهولتهتی یونان وهکو دلی عاشق
سینهی قلیشاوه له بهر سمی ئهسپی سهریازتدا

جوهر فردن وجودی یوق دیهن جاهل دگل
نص قاطعدر بو دعوی اوزره نوک خنجرک
عرشه آصمه قورقارم عرشی ده ایتسون رخنهدار
جوهر فرد کیان تیغ ثریا جوهرک

واتا:

ئو کهسهی بلّیت جهوهری فهد وجودی نییه نهزان نییه
نووکی خهجهرت ئهم داوایه به یهکجار دهبریتتهوه
به عرشدا مهیکهره دارا ئهترسم عرش بریندار کات
تیغهکته که گهوهری تاقانهیه و له گهوهری (سورهییا)یه

هدهد شاهد (سبأ) و سایهء بال هما
یا دهم باد صبادر رخس آهو پیکرن
جانشین فخر عالمسک عجب می اولسه لر
(جم) قولک (کی) بنده (خاقان) کوله (کسرا) چاکرن

واتا:

هودهودی (سبأ) دۆزهروهیه یا سیبهری بالی (هوما)یه
باوهشین بای صهبایه رهخشی ئاسکه ئاسات؟
ئایا سهیره، که جینشینی فخری جیهانی

(جم) کۆیلهت، (کهی) بهندهت، (خاقان) عهدت و (کسرا) نۆکهرت بن؟!:

حی قائمله حسابی بر گلور (عبدالحمید)
چوق دوام ایتسون گرک ذات عدالت گسترک
مرحمت کارا، سلیمان حشمتا، شاهنشها
ای (رضا) لب تشنهء احسان عالم پرورک

واتا:

ژمارهی (حی قائم ۱۷۰) له گه‌ل ژمارهی (عبدالحمید ۱۶۹) یهک ده‌گرن
بۆیه ده‌بی زاتی داوهرتان زۆر بژین
به‌زه‌یی کارا، سوله‌بیمان پایه، شاهی شاهان
ئهی (ره‌زا) ی لئو تینووی چاکهی عالم په‌روه‌ری ئهو

شفقت ملت نوازک صورسه کیمدر بو (رضا)
طالبانی (عبدالرحمن) زاده موری احقرک
مه‌رمه‌ اولدقچه روز و شب تابان اوله
اوج برج سلطنتده آفتابی منظرک

واتا:

دلسۆزی گه‌ل نه‌وازتان گهر بپرسی کتیه ئهم ره‌زایه‌م
ئهم میرووله هیچ و پووچه کوری عهدوره‌حمانی تاله‌بانیه
تا خۆر و مانگ و رۆژ و شه‌و هه‌یه هه‌ر شه‌وق ده‌داته‌وه
خۆری رپوتان له که‌شکه‌لانی که‌لوو کونگه‌ره‌ی شاهیه‌یا

سو‌لتان عهدولحه‌مید بۆ راکیشانی دلی موسلمانان له ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی
ته‌کیه و مزگه‌وت و جیی خواجه‌رستی دریغی نه‌ده‌کرد. له‌به‌ر ئه‌وه به‌فه‌رمانی
ئهو جینگه‌یه‌کی لایه‌ق بۆ (به‌رمالی پیغه‌مه‌ر) که له‌ژیر چاوه‌دی‌ری به‌ره‌ی
(خادم السجاده) له که‌رکووک دروست کراوه. شیخ ره‌زا له سوپاسدا له
شیعریکی تورکیدا ئه‌لئیت:

پادشاه آل عوسمان، یعنی خان (عبدالحمید)
قابل انکار دگل احسان فوق العاده سی
پادشاه انبیایی مس ایدهن سجادیه
گورمادی لایق زیارتخانهء معتاده سی
بر زیارتخانهء شاهانه انشا قیلدیلر
آسمان دوردقچه دورسن شاه ایله شهزادهسی

واتا:

پادشای خانهدانی عوسمانی، یانی خان عبدالوحمید
چاکهی له عادهت بهدهری قهه ئینکار ناکریت
بؤئهوانهی دهس له بهرمالی پادشای پیغهمبهان ددهن
ئو زیارهتگهیهی ئیستای به لایهق نهدی
زیارهتگهیهکی شاهانهی بؤ دروست کرد
تاكو ئاسمان ههیه بمیئت شاه و شازادهی

بؤ روونکردنهوهی میژووی دروستکردنی زیارهتگهی بهرمالی پیغهمبهان، شیخ
رهزا له دوا بهیتی ئهم شیعره تورکییهدا، لهسهه ژمارهی (ئهبجهدی) دهری
دهخات که له ۱۳۰۳ی کوچیدا دروست کراوه.

دولسون همیشه جیب همایون پادشاه
کیم جود (معن)ی (حاتم)ی افسانهیا پدیلر
سجادهء شریفهیه عبدالحمید خان
پک منتظم عمارت شاهانه یاپدیلر
مرکز جهانہ کلمدی مانندی بر فلک
هر کاری یاپدیلرسه ملوکانه یاپدیلر
تاریخی مطابق واقع دیدی (رضاء)
«سجادهء پیغمبر» «ایچون» خانه یا پدیلر

واتا:

هەر پڕ بێ گێرفانی پیرۆزی پادشاه
که بهخششی (معن) و (حاتم) بیان کرده ئەفسانە
بۆ بەرمالی بلند پایە عەبدولحەمید خان
ساختمانیکی زۆر ریکوپیکی شاهانەیان دروست کرد
نەهاتووە مەلبەندی جیهانەو پادشای و
هەر کاریکی کردوو شایانە کردوویتی
میژووی کردنی پڕ بەپڕ دۆزییەو (رەزا)
بۆ سوچادە پێغەمبەر یانەیان دروست کرد

شیخ رەزا که دەچیتە ئەستەموول و لەگەڵ رۆشنبیران و ئەدیبانی کورد و
تورک ناسیاوی پەیدا دەکات، بۆی دەردەکەوێت ئەم سولتانە ئەو ئەفسانەییە
نییە که وەکۆ ئابیدە، بەبێ رەخنە لە گردن لە کردەوی سەری بۆ دانەوێت.
لەویدا چاوی کردوو تەو، تەماشای دەکات ئەم شانشینانە پادشا لەسەر
لاشەیی هەزاران چەوساوی میللەت دامەزراوە. کاریە دەستانیش بە دزی و
بەرتیلخواردن میللەت دەرووتیننەو. دەس دەکاتە شکایەتکردن و رەخنە
گرتن:

قلم آلدیم یازەیم شاهە شکایت نامە
دەشت واقعەدن چاتلدی نوک خامە

واتا:

خامەم گرتە دەس سکالانامە بنوسم بۆ شا
لە تاوی خراپەیی باسەکه نووکی قەلەم شەقی برد

بەو جۆرە کاریە دەستانە ئەلێت:

ایشی کورمکە جبان اقچە المقده جسور

واتا:

له کار بهر یوه بردن ترسنوګ و له پاره وهرگرتن نازا

به لآم بوی دهرده که ویت که ده ولت له سهره وه بۆگه نه:

بو انواع فسادک باعثی، ظن ایتمه والیدر
بالق باشند قوقار، ضرب المثل، معلوم عالیدر

واتا:

ئهم چهشنه فه ساده، واهه زانه ته نیا له «والی» یه وه یه، وهکو ئه لاین ماسی له
سهره وه بۆگه نه دهکات.

ههر والیه که دیت له و پتر خراپتره. ئه مانهش له «باب العالی» یه وه دانراون.
که واتا ئهم «باب العالی» یه «باب السفلی» یه. وهکو قینگ وایه که گووی لیتوه
دی:

نسبتي یوق باب عالیدهن گلن والیده

بویله بر بوق والی آنجق باب سفیلان گلیر

له بهر ئه وه ی، پادشاه به راست و چه پدا له قه بی پاشا و بهگ ده به خشیت،
که ریش له سایه ی شاهانه وه، له قه بیتک بۆ خوی په پدا دهکات.

عالمه عام اولدیغندن التفات پادشاه

خر دخی بر آد قراندى سایه شاهانه دن

له پاشا، په نجه ی تاوانباری، بۆ سولتان خوی دریژ دهکات:

دوشمنه قارشى کدى، ملته قارشى اصلان

لعنه الله على حضرت هذا السلطان

واتا، بهرام بهر دوژمن پشيله و بهرام بهر میللهت شپوره، له عنه تی خوا له
حه زه تی سولتان بیت. که چی ره سافی له پاش چه ند سال دواى ئهم ئه لیت:
«عبید للأجانب هم ولكن على ابناء جلدتهم اسود»

میللهت ده بویست دهسته لاتى سولتان عه بدولحه مید، به پیی یاسای بنه ره تی
(قانون اساسی) که هم کاته وه و وای ده زانی که ئهم یاسایه هه موو

گیروگرفتگی ولات چاره‌سەر ده‌کات. به‌لام ئەمه نه‌بوو. زۆریش هه‌بوون وایان ده‌زانی که ده‌ولت وازی له (قانونی ئیلاهی) که قورئانه هیناوه، بۆیه کاروباری میلهت خراپتر بووه. شیخ ره‌زایش له‌و باوه‌رده‌دا بوو، که ئەئیت:

بیچاره عدالت که بیقلمشدی بناسی
بردن ایچنه سچدی بو قانون اساسی

واتا:

بیچاره عدالت که بیناری رووخابوو،
به‌یه‌کجاری، ئەم قانون ئەساسییه گویی تی کرد

دیانت مضمحل، دولت بوژق، مللت پریشاندر
سببی تحقیر دین، تأسیس قانون، ترک قرآن در

واتا:

ئاینی کز، ده‌ولت تیک چوو و میلهت په‌ریشانه
له‌به‌ر ته‌حقیری ئاین و دانانی یاسا و وازه‌پنان له قورئانه

میلهت ده‌یویست دیکتاتۆرییه‌تی سوڵتان عه‌بدولحه‌مید پامال کات و ده‌ستی بخاته کۆتی یاسای ئازادی و دیموکرات. شیخ ره‌زا هه‌رچه‌نیک دژی حوکمی عه‌بدولحه‌مید بوو، به‌لام رقیشی له ئیتیحادییه‌کان بوو، هیترشی ده‌کرده سه‌ر سوڵتان چونکه گۆتی نه‌ده‌دایه په‌ریشانی میلهت. له شیعرێکی فارسیدا ئەئیت:

آسمانش آن چنانست و زمینش این چنین
چشم عبرت برگشا و قدرت حق را ببین
گرچه از روی زمین را مالک چیزی نیم
وز زمین تا آسمان (حمداً لرب العالمین)

واتا:

ئاسمانی به‌م جوهریه و زه‌مینی به‌و جوهره

چاوی عبیرهت بکهرهوه و توانای خوا ببینه
ههرچه نیک له رووی زه میندا خاوهنی هیچ نیم
هر له زه مینه وه تا کو ئاسمان سوپاس بۆ خوای عالمین

کاشی یک روزم بما بین همایون را دهند
تا (حمید خان) را بگویم: ای (حمیر المؤمنین)
بعثت تو بر خلاف بعثت پیغمبر است
(انت ما ارسلت الا زحمة للعالمین)

واتا:

خۆزگه رۆژێ پێیان دهدام دهچوموه دههگهی شاهانه
تا به (حمید خان) بڵیم ئه‌ی (گویدریژی موسلمانان)
ناردنی تۆ به پێچه‌وانه‌ی ناردنی پیغمبره
تۆ بۆ هیچ نه‌نیراوی بۆ ئه‌وه نه‌بی ئه‌زیه‌تی خه‌لك بدهی

چونکه سولتان خۆی به‌خه‌لیفه‌ی پیغمبر (امیر المؤمنین) میری موسلمانان
داده‌نا. شیخ ره‌زایش وشه‌ی (امیر) ده‌کاته (حمیر) و سولتان ده‌کاته که‌ری
موسلمانان.

وه‌ک ده‌گێرینه‌وه، وه‌زیری ئه‌وقاف ناردووێ به‌شوینی شیخ ره‌زادا و له‌سه‌ر
ئهم شیعره به‌رپرسیاری بکات. شیخ ره‌زا ئه‌لێت من نووسیومه (امیر
المؤمنین) و (رحمة للعالمین)، ئیمه به‌قه‌له‌می قامیش دهنوسین. جارجار
نووکی له‌کاغه‌ز گیر ده‌بی (أ) ده‌بیته (ح) و مره‌که‌ب له‌ نووکی ده‌په‌رێ و
خاڵیک ده‌که‌وێته سه‌ر (ر) ده‌بیته (ز). له‌سه‌ر ئه‌وه مه‌عاشه‌که‌ی ده‌پرن، که
دێته‌وه لێی ده‌پرسن چییان لێی کردی؟ ئه‌لێت (له‌ت) یکیان پێوه‌نام. (ره‌زا)
بووم، بووم به‌ (ره‌زاله‌ت).

داوايهك له وهزيرى ئهوقاف

شېخ رەزا (عرضحال) يېك دەنوو سېت بۆ وهزير ئهوقافى دهولته تى عوسمانى
ئەحمەد موختار، نارەزايىي خۆي بەرامبەر كارى بەدەستانى كەركووك
دەردە بېرىت كە مووچە كەيان بېيوه. لەم شيعرەدا كە سەرەتاكەى بە توركى و لە
پاشان بە فارسىيە تكاى ئەوه دەكات كە بە چاويكى ميه رەبانى سەيرى
داواكەى بكات.

شفاعتله او قور عرضحالى خونكار
شفاعت است سزاوار احمد مختار
محالى قلب ايدهجك ممكناتى مكتوبه
ايدرسه خامهء معجز طرازنى دركار
تو ابر فضلى و دانش يكي مشاهده كن
بخاك تيره چه گونه است ابر گوهر بار
تو آفتاب كمال و آفتاب بين
چه گونه بر كشد اين روزهاى كم مقدار

واتا:

بە شەفاعەتە وە عرضحالم ئه خوینیتە وە خوینکار
شەفاعەتە شایستەى ئەحمەد موختار
مەحال دەگۆریتە ممکنات بە نووسین
ئەگەر قەلەمى موعجیزاتی بێنیتە کار
تۆ تەماشای هەوای فەضل و دانش بکە
ئەرزى بەدبەخت چۆنە هەورى گەوهەربار
تۆ هەتاوى كەمالى و هەتاو بېنە
كە چۆن رۆژانى دنيا رووناك ئەكاتە وە

تو سرو گلشن مجدى و سەد ساپە راست
على الخصوص كە وقت گل است فصل بهار

بشاه عرضه گدایی نمیرسد یاری
به جور ناظو اوقاف مرهم دلزار
اگر امید نباشد بلطف عالیرا
چه گونه گفت (رضا) شعرهای خوش گفتار

واتا:

تۆ سه‌رووی باغی شکۆی، سه‌رووی سیبهر نه‌خه‌یه‌وه
به تایبته که کاتی گولّه و فه‌سلّی به‌هار
بۆ شا سکالای پیاوی هه‌زار ناگات
به جۆرئ وه‌زیری نه‌وقاف مه‌له‌مه به‌ دلی نه‌خۆش
نه‌گه‌ر ئومیدم نه‌بیت به‌ لوتفی پایه به‌رزتان
چۆن (ره‌زا) شیعرئ خۆش گوفتار نه‌آیت

مه‌دحئ که‌مالئ پاشای موته‌سه‌ریفئ که‌رکووک

له‌ ده‌ورانی پێشووئ ده‌وله‌تی عوسمانیدا، که‌رکووک ناوچه‌ئ ویلایه‌تی
شاره‌زور بوو. به‌لام له‌ دابه‌شکردنی سالانی دواپیدا، که‌رکووک ده‌بیتته
ناوچه‌ئ لیوای سه‌ر به‌ ویلایه‌تی مووصل و له‌لایهن موته‌سه‌ریفئکی تورکه‌وه
ده‌برایه‌ پێوه.

شیخ ره‌زا له‌م شیعره‌ فارسییه‌دا هه‌م به‌خیره‌هاتنی که‌مالئ پاشای
موته‌سه‌ریف ده‌کا و هه‌میش له‌ دوا به‌یتته‌که‌یدا، که‌ به‌ تورکیه‌ میژووی هاتنی
له‌سه‌ر ژماره‌ تیبی نه‌بجهدی روون ده‌کاته‌وه.

سالها از سر اخلاصی دعا می‌کردم
که خدا یا گره‌ ازکار ضعیفان بگشا
متصرف بفرست اهل دلبران، توی
متصرف بهمه‌ کون و مکان کیف بشا

مژدهء آمدن آصف ثانی چو رسید
شاعران جمله فتادند ب فکر انشا
ارایوب بولدی (رضا) تام اوله رق تاریخی
(گلدی کرکوکه سلامتله کمالی پاشا)

واتا:

ساله‌ها بوو له رووی دلسۆزییه‌وه له خوا دهپارامه‌وه
خوایه گریّ و نالۆزیی کاری هه‌ژاران بکه‌ره‌وه
موتسه‌ریفی بنیره له قارمانان چونکه تۆی
تسه‌رووف له هه‌موو جیهاندا ئه‌که‌ی به ئاره‌زووی خۆت
که مژده‌ی هاتنی ناسه‌فی دووهم گه‌یشت
شاعیران هه‌موو که‌وتنه بیرری شیعی دانه‌وه

له شیعی‌کی تری فارسیدا، شیخ ره‌زا گله‌ییی حالی خۆی ده‌کات. چونکه نه
له موتسه‌ریف و نه له والی و نه له مالیه و نه‌یش له ئه‌وقاف و نه‌یش له
سولتانه‌وه هیچی ده‌س نه‌که‌وتوووه و له دواییدا داوا له که‌مالی پاشا ده‌کات که
موچه‌که‌ی بداتی:

دلم از غصه پر و کیسه ام از زر خالی
نه عطا از متصرف، نه کرم از والی
نه‌ز مالیه اعانت، نه‌ز اوقاف مدد
نه‌ز مابین همایون نه‌ز باب عالی
قلبه‌ء اهل کمال است کمالی پاشا
(من جمیع الوزراء غیر کمالی مالی)
داعیانرا بنود طاقت تأخیر معاش
بنگر برسر احوال پریشان حالی

واتا:

دلم پره له خهفت و کیسه کهم خالییه له زږې
نه بهخشم له موته سه ریفه وه دیوه و، نه ده سبلاوی له والیه وه
نه یارمه تیه که له داراییه وه و، نه فریا که وتنی له نه وقافه وه
نه له درباری هوما یوونیه وه و، نه له قاپی بهرزی ئاستانه وه
قیله ی نه هلی که ماله که مالی پاشا
له هه مو وه زیره کاند له (که مالی) به ولوهم نییه
دوعا گویان تهحه مولی دوا که وتنی مانگانه یان ناکه ن
سه رنجکی نه حوالی پریشان حالی بده بزانه چند سهخته

سهردانی والی مووصل بؤ کهرکووک

له سهردهمی حوکمی عوسمانیدا نه یاله تی شاره زوور هه موو کوردستانی
خوارووی دهگرته وه و کهرکووکیش (موته سه لیمی) یه ی نه م نه یاله ته بوو. به لام
له پاش شکستی له شکری عوسمانی له نزیکي (قیه ننا) ی پایه ته ختی نه مسا،
سولتان مهحمودی دووم بریاری دا رژیمی دهره به گیی سهربازی پامال بکات
و سوپایه کی نوئ به ناوی (یهنگی چه ری) دروست بکات و میرنشینیانی
کوردستانیان یه که له پاش یه که له ناو برد و کهرکووکیشیان له شاره زوور جیا
کرده وه و یه کانسهر به سترایه ویلایه تی مووصله وه و میرنشینی بابان له
سوله یمانیش به سترایه ویلایه تی به غداوه.

والی مووصل له سهردانکی بؤ لیوای کهرکووک، شیخ رها له کاتی
پیشوا زیکردنی نه م پارچه شیعه فارسیه نه لیت:

خواه دیدم دوش کز مغرب بر آمد آفتاب
چیست؟! گفتم ای عجب تعبیر خواب
ناگهان از سمت موصل عازم کرکوک شد
آفتاب عالم آرا والی عالی جناب
چون شنیدم این خیر از مهر تبریک قدوم
ره نورد باد یارا پانه ادم در رکاب

تیز رفتاری چو عزم عالم بالا کند
ره بمنزل میبرد پیش از دعای مستجاب

واتا:

دوینئی شهو له خه وندا دیم رۆژ له رۆژئاوا هه لاتیوو
سویهینئی وتم: سهیره! ئههیی لیکدانهوهی ئهم خه وه چی بیت؟
له پر له لای مووصله وه که وته ری بۆ که رکوک
خۆری عالم رازینه وه، والیی پایه بلند
که هه و آلم بیست، بۆ پئی و قدوومی خهیری،
پیم نایه ئاوژهنگی بۆ برینی ری به په له پهل
توند رهفتاری که نیازی جیهانی سه ره وهی هه بی
به ره له قه بوولی دۆعا ده گاته مه نزل

برق کرداری چ و از بالا جهد سوی نشیب
بهر صیدی از هوا گوئی فرود آمد عقاب
یک دو فرسخ ره باستقبال بیرون ناختم
خیمها دیدم زهر جانب طناب اندر طناب
دشت گفتی قلزم است و جستخیز و خلق موج
در میان موج مردم خیمها همچون حباب
باز بگرفتم عنان تا موکب والی رسید
در زمان کردم بسوی موکب والا شتاب
خویشرا از خانه زین بر زمین انداختم
جبههء تعظیم را صد جا نهادم بر تراب
آصف خاکی نهادم چون فرار خاک دید
کرد در ساعت سر افرازم به توجیه خطاب

واتا:

کهسیکی کردار وهک برووسکه که له سهروهه بفری بۆ خوارهوه
وهک بلئی هه لۆ له ئاسمانهوه دادهچۆری بۆ نهچیری
یهک دوو فهرسه خ ری غارم دا بۆ دهرهوه بۆ پیتشوازی
چهندان خپوهتم دی له هه ر لایهکهوه تهناف به تهناف هه لدرابوون
دهشتهکهی له هه شامات بوو بو به دهریا خهلق شهپۆلی دهدا
دهوارهکانیش له ناو شهپۆلی خهلقا وهک بلقی سه ر ئاو بوو
دیسان له غاوهکه م گرت تا که ژاوهی والی گه یشته به رهوه
ئیتیر گورج رام کرد بۆ لای که ژاوهی بالایی
له زینی ولاغه که مه وه خۆم فری دایه زهوی
ته ویلی ریژ لینگرتنم سه د جار خسته سه ر خاک
ئاسه فی خاکی ته بیعهت که بهر خۆ له که وه دبمی
گورج به وهی رووی گفتوگۆی کردمی سه ره رزی کردم

آمد از روی تواضع بامن اندر گفتوگو
گرم گرم ازوی سؤال و نرم نرم از من جواب
تا شدم یک بارهگی سرمست صهبای حضور
عندلیب آسا دریدم پردهء شرم حجاب
کردم آغاز ثنا خوانی باواز بلند
وز جمال شاهد معنی پرافگندم نقاب
خیر مقدم مرحبا ای خسرو مالک رقاب
ملک و ملت شد بتشریف قدومت فیضیاب
هم ز شادی قدوم تست آخر این همه
خندهء برق و صدای رعد و شاپاش سحاب
بر زبان گرمی براند نام عزمت تا خدا
میرود بی امتنان بادبان گشتی بر آب

واتا:

له پرووی تهوازووعه وه له گه لمدا که و ته گفتوگو
ئو گرم گرم پرسپاری لی ده کردم منیش نهرم وه لامم ده دایه وه
تا به به کجاری مهستی شه رابی حوزووری بووم
وهک بولبول په ردهی شهرمم دری
به دهنکی بهرز دهستم کرد به تاریخکردنی
له بهر جوانیاری مانای وتهکانی په ردهم لادا که و تمه دوان، وتم
مه رجه با به خیر بیت ئو پاشایه ی خاوهنی گهردنی ئیمه یه
مولک و میللهت به ته شریف هینانی ئیوه فه یزیاب بوون
ئاخر له خویشی هاتنی ئیوه یه ئه م هه موو
پیکه نینی برووسکه و گرمه ی هور و بارانی شاباشی هوره
ئه گهر که شتییه وان ناوی هیزی ئیوه بینئ به سهر زمانیدا
بی منتهی بایه وان که شتی به سهر ئاودا دهروات

کاری عاقل نیست رفتن بر خلاف رأی تو
خویشرا رسوا کند دیوانهء جنت مآب
در ولایت بعد از این حادث نکردد فتنهء
تاتو باشی و فهیم پاشا ترا نائب مناب
بعد از این از دور عقرب بنوم اندیشهء
چون بدیدم اقتزان ماهرا بر آفتاب
اقتران این دو نیر مایهء آسایش است
من چنین فالی زدم (والله اعلم بالصواب)
از خدا خواهم که دارد درجهان این هر دورا
بر قرار و پایه دار و کامکار و کامیاب

واتا:

کاری پیاوی عاقل نییه به پیچه وانه ی رای تو بجوولیتته وه و

دېوانەى سەرەنجام شىتتى خۇى رېسوا بكا
 لە ولاتان بەوھېش روونادا ھېچ ئاژاوه و ھەرايى
 تا تۆ ھەببىت و فەھىم پاشا جىنشىنى تۆ بىت
 پاش ئەمە ترسم لە سوورانەوھى بورجى (عەقرەب) نىيە
 كە دىم مانگ و رۆژ ھاوجووت بوون
 ھاوجووتبوونى ئەم دوو ئەستېرەھە ماىھى ئاسايشە
 من رەملىكى وام لى دا، خوا خۆيشى ئەزانى چى راستە
 لە خوام ئەوئى زىكى لە جىھاندا ئەم دووہ
 بەر قەرار و پاىدار و بە مراز گەشتوو بكا

نامەيەك بۆ عەبدولوھەب پاشاى والىي مووصل

شىخ رەزا نامەيەكى ھەلبەست بەزويانى توركى بۆ عەبدولوھەب پاشاى
 والىي مووصل دەنيرىت، تكاى لى دەكات كە ناسياويكى بە (مەئەوورى باج =
 قۆلجى) دامەزرىنى و ئەلئىت:

والى عاليجناب اى عالم آرا آفتاب
 عالم آرا آفتاب، اى والى عاليجناب
 فيضياب اولسم عجب مى لطفكردن بن دخى؟
 بن دخى اولسم عجب مى لطفكردن فيضياب!

واتا:

والىي پاىە بلند، ئەى رۆژى جىهان رازىنەوہ
 ئەى رۆژى جىهان رازىنەوہ، ئەى والىي پاىە بلند
 ئەگەر نوقمى بەخششى لوتفتان بم عەجيبە؟
 عەجيبە گەر منيش نوقمى بەخششى لوتفتان بم؟

مستجاب ايلر دعامى حق عاليكزده حق
 حق عاليكزده ايلر حق دعامى مستجاب

بر جواب احسان ایدرسک چوق تشکر ایلرم
چوق تشکر ایلرم احسان ایدرسک بر جواب

واتا:

دوعام قه‌بوولّ دهکات خوا له دهره‌قی پایه بلّندیتان
دهره‌قی پایه بلّندیتان خوا دوعام قه‌بوولّ دهکات
ئه‌گهر وه‌لامیک بفرمومون زۆر سوپاستان دهکهم
زۆر سوپاستان دهکهم ئه‌گهر بفرمومون جه‌واب

کامیاب اولسون الهی والی پاشا تا اُبد
تا ابد اولسون الهی والی پاشا کامیاب
اجتناب ایتمه (رضا) دن ایله تحصیل رضا
ایله تحصیل رضا ایتمه (رضا) دن اجتناب

واتا:

کامیران بیت خواجه والیی پاشا تا ئه‌به‌د
تا ئه‌به‌د ببیت خواجه والیی پاشا . کامیران
دوودلّ مه‌به له‌وه‌ی له (ره‌زا) ره‌زامه‌ندی وهرگريت
ره‌زامه‌ندی وهرگره له (ره‌زا) مه‌به دوودلّ

قولچیلگله بر صدیقم بویله اولسون به‌ریاب
یا نعم یالا، ثنا خوانک (رضا)یه بر جواب
اول صدیقم هر کسه معلومدر اهلیتی
حاشالله لطفک ایتسون اهل اولانی رد باب

واتا:

هاورّیه‌کم بۆ (قولچی)یی وا ببیته جیّ به‌خششتان
یان نا یان نا وه‌لامیک بده‌ره سوپاس کارت (ره‌زا)
ئه‌و هاورّیه‌م له‌لای هه‌موو که‌سیک دیاره شایسته‌یی
حاشا، ئه‌و که‌سه‌ی لایقه دهرگه‌ی لوتفتانی لیّ داخه‌ن

پک قلندر مشریم ای داور عالیجناب
آمر مطلق جناب اکرمکدر داورا
سن بیلورسن هر کیمی ایلسک ایله انتخاب
عالی شان، عالی نسب، عالی همم، عالی جناب
آصف ثانی ولی النعمتم عبدالوهاب

واتا:

ته و او مه شره بی دهر ویشی ئه ی داوره ی پایه بهرز
خاوه نی ئه مری موته له ق جه نابی ئه کره می خو ته ئه ی داوره
تو ئه زانیت هر که سینک هه لیز پیریت
پایه بهرز، نه سه ب بهرز، هیمه ت بهرز، عالی جه ناب
ئاسه فی دووهم، خاوه ن نیعمه تم عه بدولوه هاب

هه جووی به هرام پاشا

له ده و له تی عوسمانیدا، له گه ل موته سه ریفی لیوا فه رمانده یه کی
عه سه که ریش حوکمرانیی ده کرد. به رپوه بهری لیوا، چاوی له دهس ئه و
قوماندانه بوو. شیخ رهزا که لیک ته قه لا له گه ل هه مزه پاشای موته سه ریف
دهدا که شیخ محهمه دی کوری بکاته مه ئمووری ژماردنی ئاژهل که گوزهرانیی
پتوه بکات، به لام نایکا و له پاش هه جووی ئه م داوا له به هرام پاشا دهکات
ئه ویش گفتی ناداتی. له و ده مه دا، کاربه ده ستانی عوسمانی، سه رتا پا خه ریکی
به رتیلخواردن بوون و، شیخ رهزایش ئه م هه له له ده ست نادات که ئه لیت:

بو عجل سامری کیم؟ آدی بهرام پاشادر
آنک تصویری الله ایچون جای تماشادر
هنردن، معرفتدن، فهمدن، ادراک و دانشدن
ته ی، خالی، مجوف، صانکه برشکل مقوادر

واتا:

ئەم گوڤرەكەى سامرىيە كىيە؟ ناوى بارام پاشايە.
توخوا سەبىرى وینەى كەن، جىي تەماشايە
لە هونەر، زانست، تىنگەيشتن و ئىدراك و دانش
بۆش و خالى، وا دەزانی كە مقەوايە

مقوى شكلنە برشى دىنور، اما بو عكروته
نەوار دىنسون كە صورتدن مجرد بر هيوولادىر
قدومى نحسى ملزومى ويران ايتدى ايرانى
دگل ايرانه، ايراندن اويانه دفع اولادىر

واتا:

لە شەكلى مقەوا شتىك دەيى، بەلام بۆ ئەم عەكروته
جى هەيە پىي بلىت، هەر هيوولايە
هاتنى نەحسى ئىرانى ويران كرد
نەك بۆ ئىران، دەبىت بۆ ئەولاي ئىران دەركرىت

اگر ايلدن ايله ايلر ايسه احبابه بر دعوت
بساط آراى خوان نعمتى زيتونله خورمادر
تورم ايلمش اشكمبەسى باسور ريخندن
گگرددكچه و كچه صانورسون صوت ناقوس نصارادر

واتا:

ئەگەر سال بەسال مپواندارییهكى خوشهويستانى بکات
سوفره ئارای نىعمەتى خوانى زهیتون و خورمايە
كۆمى ئاوهساوه لەبەر باسوورى پىخى
كە قرمپنە ئەدات وا دەزانی دەنگى ناقووسى دپانه

نیچون مطران افندی سیومه‌سون (بهرام پاشایی)
که ناقوس دیردن نغمه پرواز کلیسادر
ید اشراره تسلیم ایلمش اغنام واعشاری
لوانک حاصلی کاتبلرک بیننده یغمادر

واتا:

بۆچ مه‌تران ئه‌فهنندی (به‌هرام پاشا) ی خوش نه‌ویت
که دهنگی ناقووسی (دیر) دیت بۆ کلّیسا راده‌کا
باجی سه‌رانه‌ی مه‌ر و ئه‌عشاری داوه‌ته دس ناکه‌سان
به‌ره‌می لیواکه له نیوان کاتباندا تالانییه

بنم مخدممی اغنامه مه‌ئموور ایتمدی زیرا
بیلردی لیسه بندن حاصل اولماز ایش بداواذر
ندامت حاصل ایتمدم شمدی هجو حمزه پاشادن
که بو دیوسه نسبت حمزه افلاطون و دانادر

واتا:

کوری منی نه‌کرده مه‌ئمووری باجی مه‌رومالات چونکه
ده‌یزانی لیسه له من دهرناچیت کار خراپه
ئیسنه له هه‌جوی حمزه پاشا په‌شیمان بوومه‌وه
که حمزه له چاو ئه‌م ده‌یوسه ئه‌فلاتون و دانایه

هه‌ججوی هه‌مزه پاشای موته‌سه‌رینی که‌رکووک

به‌رتیل و دزی له حکومه‌تی عوسمانیدا بووبوو هه‌جوی کاربه‌ده‌ستان هه‌ر
که‌سیکیان ده‌کرده کاربه‌ده‌ست، ده‌یویست به‌ زووترین کات گیرفانی پرکات.
هه‌مزه پاشا یه‌کیک بوو له کاربه‌ده‌سته به‌رتیلخۆرانه. شیخ ره‌زا له چه‌ند
شیعریک هه‌ججوی ده‌کات، له شیعریکی تورکی ئه‌لّیت:

تیکدی پالانی خری ایشته علی الاستعجال
 شرقدن غربه خروج ایلیه جکدر (دجال)
 بایمال ایتدی بوتون ملکت اسلامی یازیق
 ای مسیحاء یره ایندرمه بو دجاله مجال
 صویدی رشوتله اگر حمزه بنم طائفه می
 بنده اصلانم آنی هجو ایله الحرب سجال
 متصرفمی اولور حمزه گبی بر ایشک
 هر نه ایتدک سن بزه ایتدک ای قحط رجال

واتا:

به پهله کورتانی کهری دورری
 له رۆژه لاته وه بۆ رۆژئاوا (دهجال) دهرده چیت
 به داخوه هه موو میله تهی ئیسلامی پامال کرد
 ئەمی مه سیحا له ئەرزدا ریگه مه دهره ئەم دهجاله
 ئەگەر هه مزه به بهرتیل تایفه می منی رووت کرده وه
 منیش شیرم به هه جووی ئەم (الحرب سجال)
 که ریکی وه کو هه مزه به موته سه ریف ده بیت؟
 هه رچی کرا پیمان تو کردت ئەمی (قحط رجال)

له پاشا مزگینیی بۆ دینن که هه مزه پاشا عهزل کرا وه. ئەم هه مزه پاشایه
 دۆستی سهی محمه دی سهی منجوغ* بو وه، شیخ رهزایش ئەمه می پی
 ئەئیت:

(حمزه پاشا) ایله غوغاده ایکن کلدی بشیر
 که بشارت سنه اوخانی عزل ایتدی مشیر
 ساده عزلیله قناعت ایدم اول ترسک
 ایدرم مرگ مفاجات ایله آنی تبشیر

(شیخ منجوغ)* ایله طبعی اویاجگر زیر
منجوغ ایله به‌زور کلهء اعناق حمیر

* شیخ منجوغ (موورگ) یه‌کیکه له شیخانی سهد سه‌روه له که‌رکوک

واتا:

ئو که‌سه‌ی له‌گه‌ل همزه پاشادا بووه مزگینیی هینا
که مزگینیت دده‌می مشیر ئو خائینه‌ی لابر
ته‌نیا به‌عزلی قایل نابم ئو ته‌ره‌سه
ئهمه‌وی مزگینیی مردنی له ناکاوم بده‌نی
طبعی له‌گه‌ل شیخ منجوغ ریک ده‌که‌ویت چونکه
موورگ و زه‌نگوله ده‌کریتته ملی که‌ر.

ئم همزه پاشایه، خوی به‌شاعیر ده‌زانیته و غه‌زه‌لیکی بلاو کردووه‌ته‌وه.
شیخ ره‌زا ئهمه ئه‌لیت به‌غه‌زه‌له‌که‌ی.

نشر اولندی تزک تازه گبی بر غزلک
اول تزکدن بیلورم حالی یماندر صقلک
صقلک هر بری جارویی خلیه دونه‌جک
حمره بابا بو ایسه زادهء طبع جعاک

واتا:

غه‌زه‌لیکت؛ وه‌کو ته‌پاله‌ی ته‌ی بلاو کرایه‌وه
له‌و ته‌پاله‌یه‌وه ده‌زائم حالی ریشته چه‌ند خراپه
همه‌وو ته‌لیکی ریشته ده‌بیته گسکی ئه‌ده‌بخانه
همزه به‌با که‌ر ئهمه بی‌رچه‌ی طبعی فالونجه ئاسات

گیت سنک عزلک ایچون کیمسه تأسف ایده‌ماز
تا کوپک وار ایسه، کرکوکده چوقدر بدلک

بو لواده املک قالماق ایدی ییلرجه
گوتکه قویدی فلک رستهء طول املک

واتا:

برق؛ کس بق عزلی تو به داخه وه نابیت
تاکو صهگ هه بیت، له کهرکووکدا زور هه ن جیت بگره وه
هیوات وا بوو له م لیوایه ساله ها بمینیت
فهلهک رسته ی دریزی هیوای کوتایه قنگت

سنی تشییع ایدرم دیده گریان ایله آه
دوشمدی داممه اول بچه آهو کفلک
اوپرم لبلرینی اشک ندامت توکرم
اولب غنچه دهن اول پسر لب عسلک

واتا:

تو به چاوی گریانه وه به ری ئه خه م ئاه
ئو کوره که فه ل ئاسکته نه که وته داومه وه
له بی ماچ ده که م و ئه شکی په شیمانی ده ریژم
ئو له به غونچه رهنگه ی ئو کوره ی له هه نگوینته

گلردم بن ده سزکله بینردم ارقه کزه
بر ایمش ماده لری چونکه جمیل و جملک
عزل عالیکزه ظن ایتمه (رضا) اولدی سبب
سوء کردار و فساد عملندر عملک

واتا:

ده هاتم منیش له گه لتان و سواری پشتتان ده بووم
ماده بیان یهک بووه چونکه جه میل و جه مهل

وا مهزانه (رضا) بووه هژی عهزلی جهنابتان
خرابهی کردهومت و کاری فساده کارت

گالته کردن به عهبدو لا پاشای والیی مووصل

ناوچهی پشدر له کاتی حوکمی داگیرکه رانی عوسمانییه کان، له سه ر
سنووری ئیران و عوسمانی، سه ریان بۆ هیچ لایه کیان شو ر نه ده کرد. که لیک
هه بوون که داوایان له کار به دهستانی حکومت ده کرد که سه ر له به رده
رهقه کانی چیا ی کوردستان نه دات و ریگهی گفتوگو بگرن بۆ ریگه وتن له گه ل
ئیلی پشدر. به لام عهبدو لا پاشای والیی مووصل وا دهزانی به چه ند تو پیک
ده توانی سه ر به پشدرییه کان شو ر کات و ئەم سه رکه وتنه ئاسانه ده کاته
ده سه که وتیکی خۆی و به مه نیشان و خه لاتیکی باش وهر ده گریت. به لام سه ر له
به رده رهقه کانی چیا کانی کوردستان ده دا و به شکستی و په شیمانی
ده گه ریته وه و له جیاتی نیشان و خه لات، عه زل ده گریت و شیخ رهزا،
به شیوهی مه دح گالته ی پی ده کات.

دامان دلیرانه ی بند کمر ایتدک
کوه و کمر پشدری زیر و زیر ایتدک
کاشانه لری اوج ثریا ایله همدوش
بر طائفه اشرازی هم آغوش یر ایتدک
تابع اولانی یرلرینه ایلدک اسکان
طاغی قلانی صاغه سو رو ب در بدر ایتدک
خیبر گبی بر قلعه آلق دکل آسان
الله ایچون ای حضرت والی هنر ایتدک

واتا:

چاکی دلیرانه تان کرده پشتتان
چیا و هه رده ی پشدره تان ژیر و زه به ر کرد

قه لاکانیان له گه‌ل ئه‌وجی سورهبیا کرده یه‌ک
دهسته‌یه‌کی ئه‌شرارت له‌گه‌ل ئه‌رزدا راست کرده‌وه
ئه‌وه‌ی ملشۆڕ بوو له‌ جێی ئه‌وانت دانا
ئه‌وه‌ی زۆردار بوو به‌ره‌و راست رانیت و ده‌ربه‌ده‌رت کرد
زۆر ئاسا نییه‌ قه‌لایه‌کی وه‌کو خه‌یه‌به‌ر بگه‌رت
بۆ خوا ئه‌لیم، ئه‌ی جه‌نابی والی هونه‌رت کرد

صف بسته‌ء جنگ ایلدیگک عسکر اوگنده
جولان ایده‌رک ملته‌ء جانک سپر ایتدک
قیردک قوه‌ء طاغیه‌نک انفنی مکسور
هب آنلری محکوم بر ادنی نفر ایتدک

واتا:

له‌ به‌رده‌می ئه‌و سه‌ربازانه‌ی که پیزتان کردیوو
جه‌ولانتان ده‌کرد و قه‌لای گیانتان به‌ سوپه‌ر کرد
لووتی هیژی زۆردارانتان شکاند
هه‌موو ئه‌وانت خسته‌ ژیر ده‌ستی نه‌فه‌ریک

بیلدرمک ایچون سلطنت و شان و شکوه‌ی
گوش فلک الاطلسی طوپ ایله‌ کر ایتدک
ایرانی دخی ألمق ایدی مقصدک اما
انصافه‌ یاقشمان دیو صرف نظر ایتدک

واتا:

بۆ ئه‌وه‌ی شان و شکۆی سه‌لته‌نه‌تیاں پێ بناسپینیت
گوپی فه‌له‌کی ئه‌تله‌سیت به‌ توپ که‌ر کرد
مه‌به‌ست ئه‌وه‌ بوو ئێرانیش بگه‌رت به‌لام،
وتت له‌گه‌ل ئینسافا ناگونجیت، سه‌رفی نه‌زه‌رت کرد

اسلوب حکیمانہ ایشی عوقہ سالوردی
تشہیر سلاح ایله سوزی مختصر ایتدک
عشق اولسون اگر بویله ایسه دوریه چیقمق
چشم ظفره جلوہ ویران بر سفر ایتدک

واتا:

ئسلووبی حکیمانہ دهبووه کؤسپ له بهر کار
به چهک هه لکیشان قالی قسه ت برییه وه
ئافهرین ئه گهر وا بیت بؤ دهورییه دهرچوون
سه فهریکت کرد که رهونه ق بداته چاوی سهرکه وتن

عصرک گیدشی منهج عدل اوزره دگلدی
فتحکله آنی رشک زمان عمر ایتدک
بر حمله ایله قالمادی قارشنده مبارز
ای فارس میدان شجاعت نه لر ایتدک

واتا:

چوونی عصر له سهر بهرنامه یی عدل نه بوو
به فه تحت، ئه وهت به سته سهرده می (عمر) هوه
به هیرشیک له بهرده متان شه رکه ریک نه ما
ئهی سواری ئازای مه میدان چیتان کرد

یوز سورمک امیدنده ایدم پاینه اما
بختم بکا یار اولادی چابوق گذر ایتدک
یا خود صاقتمق عادت ایمش شاه گداندن
شاعرده گدادر دیو آندن حذر ایتدک
یا بشقه سبب دن طولایی (شیخ رضا) نک
خوش گوکلکیکی پا مال سپاه کدر ایتدک

واتا:

به تہمای ئہوہ بووم روو بساومہ بہرپاتان
بہختم یارم نہبوو زوو رویشتن
یان خویشاردنہوہی شاہ لہ گہدا عادہتہ
شاعیریش گہدایہ وتت و لہوہ خوٓت لادا
یان لہبہر ہوٓیہکی تر لہ (شیخ رہزا)
دل خوٓشیتان پامالی کہدہر کرد

ہہجووی رائیف پاشای موتہسہرپیفی کہرکووک

رائیف پاشا لہ دەوری عوسمانیدا موتہسہرپیفی کہرکووک بوو. لہ کاتی
موتہسہرپیفی ئہودا، کورپیکی بچووی جوو لہ دەس کہسوکاری رادہکات و
دہیہوٓت ببٓتہ ئیسلام. بہپتی یاسا، لہبہرئہوہی نہگہیشتووہتہ تہمہنی ئہوہی
چارہنووسی خوٓی بکات و، لہسہر داواۓ کہسوکاری و حاخامی جووہکان،
فرمان دەدا کورہکہ بدہنہوہ دەستی باوکی. ئہمہ دەبٓتہ ہوٓی نارہزایی
موسلمانہکان و ئہمین پاشای قوماندان فرمان دەدا کہ بہپتی یاسا تہحقیق
بکریٓت. شیخ رہزایش خوٓی تی دەخا لہ شیعیریکی تورکیدا بہ سہر و
پوٓتہ لاکۓ رائیف پاشادا دٓت و ئہٓت:

گلیر گلماز ہمان دینی یہودی التزام ایتدی
نہ تعظیم شریعت نہ رعایات نظام ایتدی
مسلمان اولش ایکن بر یہودی زادہ جبرا
یدی خاخامہ تسلیم ایدوب چوق احترام ایتدی
ایشی برخائنه واردردی آخر (رائف) جاہل
کہ ملت ہر طرفدن، خارج و داخل، قیام ایتدی
ملوث ایلدی، رشوتلہ، دینی دولتی گویا
جناب داوراکرم ابقای نام ایتدی

واتا:

هەر هات و نه هات پشتگیری له ئابنی به هودی کرد
نه پیز له شه ریهت و نه ریهاتی نیزامی کرد
کوره جوویهک که بو بووه موسلمان، به زۆر
دایه دهستی حاخام و زۆر پیزی لی گرت
کاری دایه دهستی خائینیک ئاخر (رائیف)ی نهزان
که میللهت له هه موو لایهک، له ناو له دهرهوه هه لسان
به بهرتیل دین و دهولهتی پیس کرد که گۆیا
جهنابی داوهری نه کرهم گووی کرد و ناوی بهجی هیشت

امیر المؤمنین اعدامنه امر ایتسه شایاندر
بو بد طینت که هتک ملت خیر الانام ایتدی
بنای ارتشا چوق یرلری نقصاند قالمشدی
قمو نقصانلری الله ایچون (رائف) تمام ایتدی
الهی حاکیمی شرع شریفی بردوام ایله
نه غیرتله که اول علامهء عالی مقام ایتدی
خصوصا قهرمان دولت و ملت (امین پاشا)
قوماندان دیانت پیشه خیلی اهتمام ایتدی

واتا:

ئه گهر (امیر المؤمنین) ئه مری خنکاندن بدات شایانه
ئه م به درهسه نه که هه تکی میللهتی (خیر الانام)ی کرد
بنای بهرتیل زۆر جیگه ی بهجی مابوو
هه موو که موکورتی بۆ خوا، (رائیف) ته و او ی کرد
خوایه حاکیمی شه رعی شه ریف به ردهوام که
بهچی غیرهتیک که ئه و دانایه ی بی پایه بهرز کرد
به تاییهت قارهمانی دهولهت و میللهت (امین پاشا)

قومانداری نایبی پیشه زور گوئی دایی

کردهوی موتهسه ریف به پئی یاسا و جاردانی «مشروطیت» بوو قوماندان
ناتوانیته هلی وه شینیتته وه. شیخ رها دهیه ویت ئه مه بگه یینیتته
کاربه دهستانی بهرتر که ئه لیت:

قلم آلم یازیم شاهه شکایت نامه
دهشت واقعه دن چاتلدی نوک خامه
بر یهودی بچه اسلامی قبول ایتمش ایکن
آغلیه آغلیه ویرمگ نه دیمگ خا خامه

واتا:

قه له مم گرت بنووسم بۆ شا شکایه تنامه
له سهر سوورمانی رووداوه که نووکی قه له م شه قی برد
کورپه جووله که یه که ئه ئیسلامی قه بوول کر دیوو
به گریان بدریته دهستی خا خام مانای چیه

زوجه سی طالقهدر، قانی هدر، مالی حلال
گوشهء چشم اهانتله بقان اسلامه
(رائف) ک سیئاتی گون گبی میدانه چیقر
گر شهنشاه دوشونسون ایشی، استعلامه
حکم ایدوب کفرینه اصحاب شریعت اول
حضرت قاضی لاری گبی بر علامه
ایتمسون غیرت اگر حضرت شیخ الاسلام
قاله مز حرمتی پاچادره قدر عمامه
سن ده بو یولده (رضا) مال و سری ایله فدا
مؤمنک جیبنه گیرمز بو گبی هنگامه

واتا:

ژنی لی حه‌رامه، خوینی هه‌در و مالی حه‌لاله
ئه‌وه‌ی به سووچی چاوی ئیهانته سه‌یری ئیسلام بکا
خرابه‌ی (رانیف) وه‌کو رۆژ ده‌که‌وئته مه‌یدانه‌وه
ئه‌گه‌ر شاهه‌نشا بیر له‌وه بکاته‌وه له‌م کاره بزانیته
حوکمی کفری ئه‌دات، خاوه‌ن شه‌ریعت
وه‌کو حه‌زهرتی قازی دانایه‌کی لاز
ئه‌گه‌ر حه‌زهرتی شیخوئلیسلام غیرهت نه‌کات
حورمه‌تی عه‌مامه به‌قه‌در باچاره‌یه‌ک نامئینی
تویش له‌م ریگه‌یه‌دا (ره‌زا) سه‌رومالت بکه‌ فیدا
ئه‌م جۆره ئاشوویه ناچئته گیرفانی خاوه‌ن ئیمان

هاوکاریکردنی مه‌ئموورانی حکومه‌ت له‌گه‌ڵ دز و جه‌رده

له سه‌رده‌می حکومه‌تی عوسمانلی، له کوردستاندا، کاربه‌دستانێ
حکومه‌ت له‌گه‌ڵ دز و جه‌رده ریک ده‌که‌وتن بۆ دزی و جه‌رده‌یی و تالانکردنی
کاروانی بازرگانی و مالی هاوولاتییان. شیخ ره‌زا له‌م شیعه‌ره تورکییه‌ی
خواره‌وه‌دا باسی قومیسیتریکی پۆلیس (به‌ه‌رام) ناو ده‌کات که به‌به‌رتیل
چاوی له‌ جه‌رده‌کانی ریکای سوله‌یمانی و که‌رکووک پۆشی بوو و ریکه‌ی
چه‌مچه‌مال بالنده لئی رزگار نه‌ده‌بوو و ئه‌لئیت:

اشقی‌ا حق‌نده عاجز ارتکاب ایتمکده‌در
ارکک ایله قانجغک بیننده واقع بر مثال
بو دوام ایلرسه ملک و مال هب الدهن گیدر
جان دخی ایتمزسه تخلیص گریبان احتمال
قوش ده گچمزم کاربانله بادیمما نیلسون
اشقیاده‌ن بویله باغلانمش طریق (چمچمال)

آلق آلقده، مفوض، بشقه برشی بيلمیور
اولسون بهرام، یارب، آلدیغی آیلق حلال

واتا:

بهرامبهر جهرده بی دسته لات و هر خه ریکی بهرتیل خوارده
وهکو میثالیک له نیوان نیره کهر و ماکه رهیه
ئمه و بروات مولک و سامان هه مووی له دس دهروات
گیانیش یاقه رزگار ناکات ئیحتیمال
مه لیش تی ناپه پیت کاروان و عه ره بانه چی بکهن
به جهرده و ریگهی چه مچه مال داخراوه
له بهرتیل وهرگرتن به ولاره، (مفوض) هیچی تر نازانیت
ئهی خوایه، به هرام، ئه و مانگانه یه ی وهری ئه گریت حرامت بی

له هه جوویکی تری دهفته ردار، شیخ رهزا، دزی و بهرتیلخوری دهرده خات که
له ئیلی زهنگنه وهری گرتووه. له م شیعره تورکییه دا ئه لیت:

واجب اولدی ایدهیم درد دلک اظهاری
یوقسه دق علتنه منجر اولور اضماری
صالی ویر زنگنه لری یا گری ویر رهواری
ویرم باد هوا، اسب صبا، رفتاری
جمله آفاقه دگشمم تویونک بر تاری

واتا:

پتویست بوو دهردی دل ئاشکرا کهم
گهر و نه بی، له دلا هیشتنه وهی رام دهکشیت بو نه خوشیی دق
زهنگنه کان بهره لا که، یان پارکه بگه رینه رهوه
نایدومه بای هه وایا، رهفتاری ئه سپی صه با
ته نیا موویه کی به هه موو دنیا ناگورمه وه

بری یوزدن متجاوز، بری سویلر یوز ایش
بری انصافی براقمازده، دیر طقوز ایش
بری سویلر: بو نه چوق رشوت آلور دونکز ایش
کیمسه بیلمز عددی بن بیلرم اوتوز ایش
زنگنه لردن آلنان لیرهر لک مقصداری

واتا:

یه کییک ئەلّی له سهه پتر، یه کییک ئەلّی سهه بووه
یه کییک پشت له ئیناف ناکات ئەلّیت نۆ بووه
یه کییک ئەلّیت ئەمه چهند زۆره ئەم بهرتیلخۆره بهراز بووه
کەس نازانیت ژمارهی، من ئەزانم سی بووه
ژمارهی ئەو لیرانهی که له زهنگنان وهرگیراوه

وعدەء تخلیه گوز فصلی ایکن اولدی شتا
گورمدم بویله عجب خائن مادر بخطا
یاپدی افسونلری، گوستردی فنون شتّا
آتمی آلدی هوانته ایله مجانا حتی
سیزک سرتنهده اتمادی بر عنتاری

واتا:

کاتی سه رهستکردن که فهسلّی پایز بوو بهزستان
نهمدی دایک حیزتیکی خائینی وا
زۆر سیحری کرد و هونهری جؤراوچۆری پیتشان دا
ئەسپهکهمی به ههوانته به بهلاش وهرگرت

ایشی گویرمکده جبان آچه المقده جسور
نیجه بیک خاطر بیچاره شردن مکسور

ذات نحسنده دنائت دیدکن هب محصور
نه رودار که قوماندان سپاه منصور
ایدسک پادشاه هم بویله خیانت کاری

واتا:

له کار بینیندا ترسنۆک له پاره وهرگرتن ئازا
چۆن خاتری ههزار بیچاره له شەری شکاوه
ئه ورده نا ئه تانهی که پیتی ئه لیت هه مووی تئیدایه
چه په وانه که قوماندانی سوپای سه رکه وتوو
پادشام خیانه تیکی وا بکهی

دولت و مللتسه اسباب زیاندر بو ترس
بلکه بر فتنهؤ آشوب جهاندر بو ترس
ایتسه اللهه یمین عین یلاندر بو ترس
هم بزم قانمزی ضائع ایداندر بو ترس
نیجه قاندردی جنابک قوجه بر خونکاری

واتا:

مایه ی زیانی دهولت و میلله ته ئه م ته ره سه
به لکو فیتنه و ئاشوویی جیهانه ئه م ته ره سه
ئه گه ر به خوا سوین بخوا به ته واوی درۆیه ئه م ته ره سه
هه م خوینی ئیمه ی به بیهووده داوه ئه م ته ره سه
چون پیاویکی خونکاری وهکو جهنابتان ئیقناع کرد؟

گر بودر دائره یی گردش ایام رضا
ویره مز دهر مگر سفله یه انعام رضا
یارامز عفت و، دولت ایچون اقدام رضا
بو ایسه پیش رهوی لشکری اسلام رضا
حق بزم اوزره مظفر ایدهجک کفاری

واتا:

گهر ئه‌مه بېت دائيره‌ی گهردشی رۆژانی ره‌زا
ده‌هر ئینعامی ره‌زا ناداته سفله‌یه‌ک
بۆ ره‌زانه‌ندی، پاکی بۆ ده‌ولت بۆ سووده
گهر ئه‌مه بېت پیشه‌هوی له‌شکری ئیسلام ره‌زا
خوا گاوران به‌سه‌ر ئیمه‌دا سه‌ر ده‌خا

نه بیچمدر، نه ایمش یوزی، ندر اسطاری
بیچمندن بیلنر ملعنتک آثاری
ارمنی لرله اویوب دوغری دگل افکاری
طانمز کیمسه بنم تک او خیانتکاری
دیگله تعریف ایده‌یم حضرت دفترداری

واتا:

چه بیچمیکه، رووی چی بووه، چیه ئه‌ستاری
له بیچی ده‌زانریت ئاساری مه‌لعوونی
له‌گه‌ل ئه‌رمه‌نییه‌کاندا ریکه بیری راست نییه
که‌س وه‌کو من ئه‌و خیانه‌تکاره نانسیت
گویت لی بۆتی وه‌سف که‌م چه‌زهرتی ده‌فته‌ردار

نه آرامیله ویرر پاره نه ایتامه معاش
آقجه‌ء واحده آندن آلامز کیمسه بلاش
بر تراش پاره‌سی ویر، سوق گوته‌نه نابتراش
روحنی آلق ایچون ای ملک الموت یناش
ایتلره طعمه اولنسون اوتن مرداری

واتا:

نه‌پاره به‌ بیوه‌ژنان ئه‌دا نه‌مه‌عاش به‌ هه‌تیو

کەس پوولتیک لەو وەرناگریت بە بە لاش
پارەیی تەراشیکێ بەدەرئ، تابن بکوته‌ره قنگی
ئەیی (ملک الموت) بۆ وەرگرتنی گیانی نزیک بەره‌وه
با بیته خۆراکی سه‌گان ئەو له‌شه مردارەیی

باباسی سبزه ساتر، والدهسی جنگانه
حرمی محترمی، خادمهء کارخانه
دختری بد سیری، جرعه کشی پیمانە
باشی بریانه دوشسر، آل ایاغی بریانه
(سوق هراجه) اللرده گیزهر شلواری

واتا:

باوکی سه‌وزه ده‌فرۆشیت، دایکی جینگانه
ژنی به‌ریزی، کاره‌که‌ری قه‌چه‌خانه
خوشکی به‌ده‌هوشتی ساقیی مه‌یخانه
سه‌ری ده‌که‌وینه لایه‌ک ده‌ست و پای به‌لایه
له‌ بازاری هه‌راجه‌که‌ران ده‌ریتی به‌ده‌سته‌وه ده‌گیردیت

حاله‌نه باقمیه‌چقسک فقرانک آترس
فکرینه اویمیه‌چقسک وزرانک آترس
بیلمدن خربی یماندر شعرانک آترس
بیلمدن خانه ییقار (شیخ رضا) نک آترس
شه‌ره‌ری حوصله‌ سوزی شهب اشعاری

واتا:

سه‌یری حالی هه‌ژاران ناکه‌یی ئەیی ته‌ره‌س
له‌گه‌ل بیری وه‌زیراندا ناگونجیت ئەیی ته‌ره‌س
نه‌تزانن لیدانی شاعیران به‌هیزه ئەیی ته‌ره‌س

نه‌تزانى (شېخ ره‌زا) مال ئه‌رووخىنى ئه‌ى ته‌ره‌س

به‌لام نه‌ به‌تكا و نه‌يش به‌ هه‌جوو نه‌يتوانى مووچه‌كه‌ى له‌ ده‌فته‌ردار وه‌رگري‌ت
ئە‌ى به‌ چى؟ له‌م شيعره‌ توركييه‌دا ئە‌ئيت:

نه‌ رجا ايله‌ معاشم آله‌ بيلدم نه‌ه‌جا
چاره‌ يووقدر بو قورمساغه‌ مگر موت فجا
پاره‌م يووقدر آله‌يم ابديست ايچون بر ابريق
واجب اولدى صقليله‌ ايده‌يم استنجا

واتا:

نه‌ به‌ تكا توانيم مه‌عاشم وه‌رگرم نه‌ به‌ هه‌جوو
چاره‌ى نيه‌ ئه‌م قورمساغه‌ مه‌كه‌ر مه‌رگى فوجا
پاره‌م نيه‌ گۆزه‌ بكرم بۆ ده‌سنويز
پيويست بووه‌ به‌ پيشى خۆم پاك بكه‌مه‌وه

له‌ هه‌جوويكى تريدا له‌م به‌يته‌ توركييه‌دا ئە‌ئيت:

بو ولايتده‌ جنابك اوله‌لى دفت‌ردار
اولدى طبعك گبى ماليه‌ امورى مردار

واتا:

له‌م ويلايه‌ته‌دا كه‌ جه‌نابتان ده‌فته‌ردار بن
كاروبارى ماليه‌، وه‌كو طه‌بعتان، مرداره‌وه‌ بوو

به‌رتيل خواردنى دائيره‌ى عهدلييه‌

له‌ دوا سالانى حوكمرانى عوسمانى، به‌رتيل و دزى هه‌موو ده‌سته‌ى
كاربه‌ده‌ستانى گرتبووه‌وه‌. هه‌يچ كارىك به‌بى به‌رتيل نه‌ده‌رپويشت. ئە‌مه‌
گه‌يشتبوو ده‌ دائيره‌ى عهدلييه‌يش. شېخ ره‌زا باسى به‌رتيل وه‌رگرتنى ئە‌و

دائیره‌یهی که رکوک دهکات که موته سه‌ریف و والیی مووصلیش تاوانبار دهکات و له م شیعره تورکییه ئه‌لئت:

خبرک وارمی؟ آلمش. نه آلمش؟ رشوت
آلنان شی نه ایمش؟ لیره، آلان کیم؟ هیئت
هیئتک آدی ندر؟ دائره‌ه عدلیه
آنی ایجاد ایدنک روحنه یوزبیک لعنت
قاچ عدد لیره آلمش عجا؟ یوز الی
لیره خالصه اوستنده یازلمش ضربت
بیلدک کیملر ایمش لیره آلانلر؟ های های
گیدیشنن بیلنور خائن دین و دولت

واتا:

ئاگات لئییه؟ وهرگیراوه، چی وهرگیراوه؟ به‌رتیل
ئه‌وهی وهرگیراوه چی بوو؟ لیره، کئی وهری گرتووه؟ هه‌ئیئت
ناوی هه‌ئیئت چییه؟ دائیره‌ی عدلیه
ئه‌وهی ئه‌وی داناوه سه‌د هزار له‌عنه‌ت له روحی
چهند ژماره لیره وهرگیراوه؟ سه‌د و په‌نجا
لیره‌ی ساغ له‌سه‌ری نووسراوه (ضربت)
زانیت ئه‌وانه کئی بوون لیره‌یان وهرگرتووه؟ هه‌ی هه‌ی
له رژیشتنی ده‌زانریت خائینی دین و ده‌ولت

بری مستنطق افندی، بری جنگانه رئیس
ا و برن سویلیه‌مام، سویله بابانه رحمت
یوزینی (راغب) آلوب یگرمیسنی (امین)
او برن سویلیدیکم ذات ولی النعمت
حضرت داور اکرم متصرف پاشا
ایشگک باشنی طوت، حمزه‌یه کلدی نویت

حسه ویرمک بکاده لازم ایدی حق سکوت
ویرمدی، آغزیمی ظن ایتدی قیاتمش نمت
اسمی دفترده اوزی خائب و خاسر بری بن
بری موصلده اولان والی عالیء همت
عجبا آلدی قوماندان دخی بر شی، حاشا
وارمی نیاده قوماندان گبی صاحب عفت

واتا:

یه کیکیان موسته نطیق ئەفهندی، ئەوی تریان سه روکی جینگانه
ئەوی تریان نالیم، بلی رهحمت له بابت
سه دی (راغب) وهری گرتوووه و بیستی (ئهمین)
ئەوی تریان که ئەلیم زات وهلی نیعمه تم
حه زه رتی خاوهن شکۆ موته سه ریف پاشا
سه ری کهر بگره، ریز هاته (حه مزه)
پتوویست بوو به شی منیش بدهن بق دهم داخستتم
نهیدا، وای زانی باج دهممی داخستوووه
ئەوهی ناوی له دهفته ردايه و خووی دهمس بووش و بهتال، یه کیکی من
ئەوی تریان ئەوهی له مووصلدایه والیی هیمهت بهرز
نایا قوماندان شتیکی وهرگرت؟ نه حاشا
له جیهاندا هیه پاکیکی وهک قوماندان!

شیخ رهزا له بهغدا

یه کهم جار سهردانی شیخ رهزا بو بهغدا، له گه ل شیخ عهبدوهرحمانی
باوکی بو زیارهتی بارهگهی شیخ عهبدولقادی گهیلانی بووه. له وهاتنه دا،
عهلی پاشای والیی بهغدا، خووی و گهلی له کاربه دهستانی ویلایهتی بهغدا
تاکو شاروچکهی (خالص) دینه پیری شیخهوه و بهریزیکی زور پیشوازی له

شیخ عابدور رحمان ئەکەن.

ئەلین شیخ عابدور رحمان بە کورەکانی ئەلێت، لە بارەگەی شیخی گەیلانی
هەر داوایەک بکەن خوا پێتانی دەبەخشیت. شیخ رەزا لە بارەگەدا ئەم شیعەرە
فارسییە ئەلێت کە تاكو سالانی دوایی لەسەر دەرگەی بارەگە نووسرابوو کە
لە پاشان دەیخوونەوه:

« این بارگه حضرت غوث الثقلین است »

شیخ رەزا کە بە یەكجاری نیشتهجێی شاری بەغدا دەبێت، لە سالی ۱۳۱۸
کوچیدا لەسەر داوای شیخ عەلیی کاکێ، بۆ سەرپەرشتیی تەکیەیی تالەبانی
دەبێت کە لە گەرەکی (المیدان) بوو، بریتی بوو لە خانوویەکی دوو نەوۆمی و لە
پێشەوه ریزە دووکانێکی هەبوو، شیخ رەزا کرایە (متولی) ئەم وەقفانە و
بەکریی ئەم دووکانانە گوزەرانێ بژی و مەموری دەبردە سەر.

مەبەستی شیخ عەلی ئەو بوو کە شیخ رەزا لە شەرەنجێوی شاری
کەرکووک و گەرەکی بەرتەکیە دوور خاتەوه و بیگەرینیتەوه سەر رێبازی
دەرۆشانەیی باو و باپیری، بەلام رەوشت و بیروباوەر و هونەر مەندیی شیخ
رەزا لەگەڵ رەوشتی دەرۆشان نەدەگونجا و تەنیا بۆ ئەوێ لەگەڵ
رۆشنبیران و ئەدیبانی شاری بەغدا ناسیاوی پەیدا بکات قایل بوو بێتە
بەغدا. لەم شیعەرە فارسییەدا ئەو مەرجه دادەنێت و لە بەغدادا پێوهندی
لەگەڵ گەلیک لە بنەمالە ناسراوەکان و رۆشنبیران و کاربەدەستانی
حکومەت پەیدا کرد و وەکو ئەستارەبەکی گەش لە ئاسمانی بەغدادا
دەدرەوشایەوه.

چه کرامت چه خارق عاده
جلق بهتر ز دلق و سجاده
سخن من مفید و مختصر است
بابت ساده بابت ساده
گرچه نتوانم از زمین خیزم
بس که هستم ضعیف و افتاده

گـر بـگـوینـد هـست در بـغـدـاد
 سـاـدـه رـوی لـطـیـف و بـگـزادـه
 نـرـه آسـا بـمـهـر و دـیدـار ش
 (گـیـدـرم بـاشـم اوزـرـه بـغـدـادـه)
 سـوی مـسـجـد دـوگـام مـن نـروم
 سـوی مـیـخـانـه تـنـد و آـمـادـه
 مـشـرـبـم مـشـرـب اـمـین فـیـضـی اسـت
 هـردو از هـردو عـالم آـزادـه
 ای (رـضـا) تا بـمـرگ رـندـی کـن
 اـین بـود دـولـت خـدـا دادـه

که دیتته به‌غدا، کاروباری له‌لای کاربه‌دهستان جیبه‌جی ده‌کریت و پیاوه
 ناسراوه‌کانی به‌غدا ده‌ستی یارمه‌تی بو‌دریژ ده‌کن ته‌کیه‌ی بو‌نوئ
 ده‌که‌نه‌وه.

کارم که به‌کام است نه از شاه و وزیر است
 هرمايه که دارم همه از سایه‌ی پیر است

واتا:

کارم به‌ناره‌زووی ده‌روات نه‌ک له‌شا و وه‌زیره‌وه
 هر سه‌رمایه‌بی‌کم هه‌یه، هه‌موو له‌سایه‌ی پیره‌وه‌یه

که دیتته به‌غدا، ژیانی ئه‌ده‌بیی به‌غدا‌ی پی‌خوش بووه و جی‌گی ئایندارییه.
 گهر بلیم (به‌غدا) له‌جه‌ننه‌ت خو‌شته‌ره هیتشتا که‌مه
 چونکه سوکنای غه‌وژ و که‌رخ‌ی یو ئیمامی ئه‌عزمه
 ئه‌ی برادر شاری به‌غدا بی‌ه‌ساده‌ت بی‌ه‌مه
 زور ئه‌مین به‌له‌م حیسه‌ابه‌ پیت بلیم کورته و که‌مه
 له‌م ولاته‌ه هیچ ولات‌ی هه‌ر وه‌کو به‌غدا نیییه
 حاکی عه‌دل و عه‌داله‌ت زور ئه‌مین و بی‌غه‌مه

شیخ رەزا لە بەغدا دۆستایەتی و یارمەتی، ئەو بنەمالانەی که ناسیایوی
 لەگەڵیاندا پەیدا کردبوو، پیتی گەیشتوو. لەوانە (عەبدولغەنی بەغدادی)
 خەرقەییەکی شامی بۆ هیناوە بە دیاری، لەمەدا، ئەمەیی بە نیشانەیی
 دۆستایەتی زانیو و ئەئیت:

من سـرمـازـدە را داد زغم ازادی
 خەرقەئ شام (عبدالغنی البغدادی)
 خەرقە یاخود شفقت نامەء ازجانب دوست
 که نمایم بکدامین یک ازینها شادی

واتا:

ئازادی بەخشی بە منی سەرما بردە
 پالتۆ شامییەکی عەبدولغەنی بەغدادی
 پالتۆکی، یاخود بەزەیی نامەکی ئەو دۆسته که بۆم هات
 دڵ بە کام لەمانە خۆش بکەم

لەگەڵ هەموو ئەو بەرێزییەیی بۆ شیخی گەیلانی، جارجار دانوولەیی لەگەڵ
 سەید مەحموودی نەقیب نەکولاًوو، هەجووی زۆر تیز و تونی کردوو. لێرەدا
 ئەئیت:

ارجح بغدادا وانى غريبها
 على جنه الفردوس لولا نقيبها
 لەسەر ئەم شیعەرە شاعیریکی عەرەب پێنج خشتی دەکات و ئەئیت:
 عجب ل نفسی کیف ضاع نصیبها
 من العیش فی ارض وانى ادیبها
 فمن ظلمها ان بان غی طمیسها
 «ارجح بغدادا وأنا غريبها
 على جنه المأوى لولا نقيبها»

له به غدادا نه قسهی له کهس خوار دوو هته وه و نهیش له که موکورتی بیدهنگ بووه. جارێک دهچیتته مزگهوتی ئیمام (ئهبوحه نیفه) مه لای مزگهوت مرووثیکی نهزان و بهدغه سال ده بێت. که ده بێته دهمه ته قییان، ده زانیت هیچی له باردا نییه و ئه لیت:

لوکان یعلم انت من جیرانه

لفر من قبره الامام الاعظم

ته کیه ی تاله بانایی به غدا، هم مزگهوت و هم مالی شیخ رهزا بوو. به لام زۆر په ریووت بوو بوو و پدویستی به نوکردنه وه بوو. ئه مهیش پارهیه کی زۆری ده ویت به لام پاره لای شیخ رهزا کوا؟ له شیعیکی تورکیدا ئه لیت:

یتمش، سکسان دهر دیمی درمان ایده بیلمز

مشکل لیری یوز دخی آسان ایده بیلمز

یوز اللی ایش بیتر اما گدای دوران

یوز اللی قدر لیره یی احسان ایده بیلمز

یا دهست تهی گله اگر (موسی عمران)

ویرانه اولان تکیه یی عمران ایده بیلمز

واتا:

ههفتا، ههشتا دهر دم تیمار ناکات

سه دیش گیر و گرفتیم ئاسان ناکات

سه د و په نجا کار ته واو دهکات، به لام گدای دهوران

سه د و په نجا لیره ناتوانیت ببه خشتیت

ئه گهر ههر ئیستا مووسای عیمران بیت

ته کیه که ویرانه یه عیمرانی ناکات

به لام بنه ماله ی عیسا ئه فه ندی و جه میل زاده و عه بدولغه نی به غدادی دهستی به خششیان درێژ دهکن و بو ئاوه دانکردنه وه ی ته کیه که یارمه تیه کی باشی ده دن و شیخ رهزا له سوپاسیدا به شیعیکی تورکی ئه لیت:

ممکن اوله مز هرکس ایچون مجد مؤید
 «قد خصمه الله بعیسی بن محمد»
 بندن سوریکز بن تانرم آل جمیلی
 «اصحاب مکارم، ولد، عم، اب، جد»
 تنهانه منم بارکشی منت ایشان
 «لَاعَاتِقِ الْاِوَالِیِّهِ لَهْمُ الْیَدِ»
 در باره اینها که کریم ابن کریمند
 ببریده زبانی که بگوید سخن بد
 احسانجه وفا سبقت ایدر وعده لرندن
 آنلرجه قباحث گورینور قول مجرد
 الطاف خدادن دیلرم عافیت اوزره
 خیلی یشاسون هریری منصور و مؤید

واتا:

بۆ هه موو که سیک مهجدی هه تایی پیک ناییت
 خوا تهنیا بۆ عیسا کوری محمه دایناوه
 له من بیرسن من ده باناسم ئه و ئالی جه میلیه
 خاوهنی بهخشش، کور و مام و باب و باپیر
 تهنیا منم بارکیش منه تی ئه وان
 هیچ کرده وهیه ک نییه، ده بییت ده ستیانی تیا بییت
 له باره ی ئه وه وه که جۆمه رد کوری جۆمه ردن
 ئه و زوبانه ببرییت که خراپه یان بلاییت
 که وه عدیان دا، به جی پهنانی پیش بهخشش ده که وییت
 به لای ئه وان قسه ی پرووت کرده وه ی خراپه
 له لوتفی خوا ده پاریمه وه له سه ر تهندروستی
 زۆر بژین هه ریه که مه نسوور و موئه ییه د

خابیدهء اسلاف دگل شیوهء شیعرم
آیین (رضا) در بوگی سبک مجدد

واتا:

وتنهوهی پیشوو نییه شیوهی شیعرم
ناین (رهزا)یه ئەم دارشته نوئییه

له شیعریکی تورکیی تریدا دیسان باسی بهخششی مستهفا ئەفهندیی جهمیل
زاده دهکات که سیّ (ثریا)ی به دیاری ناردووہ بۆ تهکیه. ئەلّیت:
سَخاکسبی دگل آل جمیله، ارث آبادر
ان ادنی پایهء همـتـلری اوچ ثریادر
خصوصا مصطفی کیم ایده بیلیم وصفه ایفاسن
وفا هر چند اکا مخلص بولنمش حقی اوفادر
دگل اوفی اگر اعلان اعلا بر لقب بولسه
جناب (مصطفی) حضرتلری اندن اعلان
یتشمز دامن اوصافنه سر پنجه فکرم
نهال قامتی، اهلیتی اول رتبهء بالادر
زالل مشربی، آلایشی، شیرین عذابنده
صانورسن الله الله شربتی شهد مصطفی در

واتا:

دهسکراوهیی کهس نییه بۆ ئالی جهمیل له بایرانهوه ماوتهوه
کهترین پایهی هیمهتیان سیّ سورهییایه
بهتایبهت مستهفا، کئی! ناتوانم وهسفی بکهم
وهفا هرچهنده ملکهچی بیّت، ههقی (اوقا)یه
نهوهک اوفی ئەگەر له بهرز بهرزتر لهقهبی ههبیّت
جهنابی مستهفا لهوهش بهرزتره

سهرپه‌نجه‌ی بیرم ناگاته داوینی ئه‌وسافی
به‌رزیی قامه‌تی ئه‌هلیه‌تی له‌و روتبه‌یه به‌رزتره

دری قارنده خشی‌تندن هر زمان دریا
اگر دریا کفی دریا‌دیرسم بر تعدادر
نیجه دریا‌یه تشبیه ایله‌یم اول دست احسانی
که کمتر بخشش عالی‌لرک مخصوص دریا‌در
ایدر بیک خاطر پژمرده‌یی بر لطف ایله احیا
اول عالی قدر اگر عیسی دگلسه عم عیسی در
(رضا) آل جمیلی سو‌دیگنده مدح ایدر یوقسه
نه‌حاجه‌ت رایت احسانلری میدانده بر پادر

واتا:

له ترسی ناو سکی پیسته هه‌ر کاتی ده‌ریا
ئه‌گه‌ر بلیم ده‌ستی ده‌ریا‌یه ته‌عدایه
چۆن به ده‌ریا بی‌شوبه‌پنم ئه‌و ده‌سته به‌خشش‌ه‌ی
که که‌متر به‌خششی به‌رزنی تاییه‌تی ده‌ریا‌یه
به لوتفیک هه‌زار خاتری غه‌مناک زیندوو ده‌کاته‌وه
ئه‌و پایه به‌رزه ئه‌گه‌ر عیسا نه‌بیت مامی عیسا‌یه
(ره‌زا) له خۆشه‌ویستی مه‌دحی ئالی جه‌میل ده‌کات، ئه‌مه نه‌بی
هیچ ئه‌مه‌ی ناوئ چاکه‌یان له مه‌یداندا دیارییه

باسی نه‌عیم

یه‌کێک له خاوه‌ن مه‌له‌هاکانی به‌غدا کچیکێ گۆران‌بیژنی خه‌لقی هه‌له‌ب
دینئ. ئه‌م کچه برایه‌کی جوانی ده‌بیت ناوی (نه‌عیم) ده‌بیت و گه‌لێک له
پیاوانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی به‌غدا که‌مه‌نکێشی ده‌بن. ئیبراهیم مونیب پاچه‌چی

شهویک به سه‌خویشی له تیاترۆی (گهوه سبع) ئەم نه‌عیمه ده‌کوژیت. شیخ
ره‌زایش وه‌کو شاعیرانی تر شیعیریان به‌سه‌ردا هه‌داوه و ئەئیت:

بر نعیم أدلو صنم گلمش دیار شامدن
زن او زن کیم بویله مه‌حبویی چیقارمش آمدن
حاجی گر گورسه انی دور مطاف کعبه ده
باش چیقارر اژدها اسا سیکی احرامدن
دونده پنهان ایلمش سیمین دونک حفظی ایچون
دون دگل گهردونه حفظ ایتمز آنی اقلامدن
نقرهء سمت و سورینی پاره‌سز گیرمز اله
سن که مفلس سن (رضا) کیچ بو خیال خامدن

واتا:

کوژته‌ئیکی نه‌عیم ناو هاتوو له ولاتی شامه‌وه
ژن ئەو ژنه‌یه، کۆ جوانیکی وای له کوزی دهره‌ئناوه
ئه‌گه‌ر حاجی له سوورانی مه‌طافی که‌عه بیبیت،
کیری وه‌کو ئەژدیها له ئیحرامه‌وه سه‌ر دیتیت
له دهرپیدا دووی سیمینی شار‌دوه‌ته‌وه
نه‌ک دهرپیی به‌لکو گه‌ردوونیش ئەوه له قه‌له‌م ناشاریته‌وه
نوقره‌ی سمت و سورینی به‌بئی پاره دەس ناکه‌وئیت
تو که موفلیسی (ره‌زا) واز بینه له‌م خه‌یا‌له‌ خاوه

له‌سه‌ر ئەوه‌ی نه‌عیم له‌لایه‌ن ئیبراهیم مونیب پاچه‌چییه‌وه کوژرا، شیخ ره‌زا له
شیعیریکی تورکیدا ئەئیت:

قرلسون آل ایاغک، قانه باتسون پاچه‌چی زاده
نیچون ویردن نعیمک، نونهال عمرینی باده
سوره‌ن بزم طربدن ساقی و سازنده زیر
نعیم سز درد سر در نغمه‌ء بی نشئه باده

واتا:

دهس و پات شكی له خوین هه لکیشریت پاجهچی زاده
بۆچ عومری نوئی نهالی نه عیمت دایه بادا
ساقی و دهنگ ساز که به زمان بۆ دهگیرن
به بی نه عیم سه ریشیه نه غمه بی نه شئه باده

له زۆرداری و جۆری ئەم جۆره کرده وانه بیزار بووه و ئەمانه دهستی زۆرداری
حکومه تیان پی نه ده گه بیهشت. شیخ له شیعیکی تری تورکیدا ئەلایت:

ستم اندازه دن چیقدی الهی بردها گوندر
(هولاکو خان) گبی بر کافر خنزیری بغداده
اسامی نامهء عشاقنی اول سرو بالانک
آچوب گوردم یازلشدی (رضا) نک اسمی بالاده

واتا:

ستم له ئەندازه درچوو خویه جاریکی تر بنیره
(هولاکو خان) ی گاوری به راز بۆ به غدا
ناوی نامه ی عاشقانی ئەم سه ر و بالایه
کردمه وه و دیم ناوی (رهزا) له سه ره وه نووسراوه

له وه سفی گه رماوی به غدا، ئەم شیعه ره تورکییه ئەلایت:

گیرمه، بغداده اگر گلدن ایسه، حمامه
بر گل اندامی گوروب، سنده دوشرسن دامه
چیلدیرر گورسه اگر غلمانلری شیخ الاسلام
طولاشیر پاینه زنجیر گبی عمامه
بوسه دن رشوت اگر وعده الورسه ایلر
باطل حق تحریر شه هادت نامه

واتا:

ئەگەر ھاتىتە بەغدا مەچۆرە گەرماوۋە
 گول ئەندامىك دەبىنىت، تويش دەكەويتە داۋە
 ئەگەر شىخولئىسلام (غلمان)يان بىبىنى
 مېزەر وەكو زنجىر دەئالئىتە پايەۋە
 ئەگەر وەعدى ماچ بە بەرتىل وەرگرت
 حەق دەكاتە باطل نووسەرى شەھادەتنامە

شىخ پەزا، لە بەغدا، وەكو دۆست و ناسپاۋى ھەبوو، ناھەزىشى ھەبوو لەگەل
 ھەندى لە پۆشنىبىران و زاناياندا كەوتە تەقەۋە. وەكو لەم شىعرە توركىيەدا
 ئەلئىت:

كەلمە فەسق و فەساد ایتەك اچون بەغدادە
 بەر طاقم اهل غرض باشلاپلر افسادە
 باشلام بەندە مەئايىلرینی تەعدادە
 قەزلى فاحشەدر بچەلری كوندادە
 سىكى ویرەر كىمى گوردنسى (زەھوى) زادە

واتا:

نەھاتمە بەغدا بۆ فەسق و فەساد
 دەستەپەك خاۋەن كىنە دەستیان كرده فەسادى
 مەنىش دەستەم كرده ژمارە كەردنى عەببان
 كچیان سۆزانى و كوپیان قەنگەر
 كىرت بەدە ھەر كەسەكت دى لە (زەھوى) زادە

لە بەغدا ھەندى بازىرگانى خاۋەن پارەى نەزان ھەن، بە سامانىانەۋە دەنازن و
 يارمەتى ھەژاران نادەن و لەگەل كەللە بۆشيان خۆيان وا دەردەخەن كە
 ھەموو شتەك دەنازن. يەككەك لەوانە (مەھدى چلبى) بوۋە كە شىخ پەزا

دهیه ویت خوئی له قهره‌ی بدات و بلیت «چه‌له‌بی» به لووسکه‌یه‌کی نازک به‌دهن
ئه‌لین و له‌م شیعره‌ تورکییه‌دا ئه‌لیت:

دوشنوردم نه ایچون تاجرله دیرلر چلبی
فارسی در بو لغت، تورکی میدر یا عربی
بونی کیمدن صورهم، بحر تفکیرده ایکن
گلدی تاج الادبا قارشومه (مهدی چلبی)

واتا:

بیرم ده‌کرده‌وه، بۆچ به بازرگان ئه‌لین چه‌له‌بی؟
ئهم وشه‌یه فارسییه، تورکییه یان عه‌ره‌بی
ئهمه له کئی بیرسم له ده‌ریای بیرکردنه‌وه‌دا بووم
هاته به‌رامبه‌رم «تاجولئوده‌با» مه‌هدی چه‌له‌بی

دیدم. ای جرعه کەشی معرفتک شق سطیع
وی عیراق وعجمک داهیه‌یی بو العجبی
لقب عالیکزک حاصلی معناسی ندر؟
باقدی دوندردی بنا گوشه‌ء چشم غضبی
دیدى: یاھو، چلبی نازک اولان زاته دینر
هر فرومایه اولان چابقنه دینمز چلبی
دیدم: احسنت بو فضل وهزرو معرفته
ای بزم مملکتک مفتخر و منتخبی
گیتمه دن مکتبه، تحصیل کمال ایله‌مه‌دن
نیرده بولدن بو قدر دانش و علم وأدبی
گورمادی مثلنی ای فاضل یکتا گوزمز
(مصری) گیزدم یمنی، شام، حجاز و حلبی
سایه سنده ایدرز حل مسائل یوقسه
نه بیلور (شیخ رضا) اوپله معما لقبی

واتا:

وتم: ئەي دۆڭپەي زانستی رۆشنکەرەوه
وهی دانای عەجیبی عێراق و عەجەم
لەقەبی بەرزتان حاصلی مانای چیبە؟
سەیریکی کردم بە ئورپەبیبەوه سووچی لێ کردم
وتی: یاھو، چەلەبی بە زاتتیکی نازک ئەلێن
بەھەر نائەسلێکی جابقی نالێن چەلەبی
وتم: دەم خۆش بۆ ئەم فەزڵ و ھونەر و زانستییە
ئەي جیي فەخر و ھەلبژاردەي ولاتی ئیمە
بێ ئەوہی بچیتە قوتابخانە و فیری عەقل و کەمال ببی
لەک وئ ئەم ھەموو دانش و زانست و ئەدەبەت دۆزییەوه
چاومان مانەندی تۆی نەدیوہ ئەي فازلێ یەکتا
میسەر گەرام و یەمەن و شام و حیزاز و حەلەب
لە سایەییەوه کێشە چارە ئەکەین، ئەگینا،
(شیخ رەزا) چۆن دەزانیت لەقەبێکی بە لەغزی وا

بەخێرھاتنی والیی بەغدا

والییەکی نوێ دیتە بەغدا. شیخ رەزایش وەکو ناسراوەکانی شاری بەغدا
دەچیت بۆ بەخێرھاتنی. لەسەر شیوہی سەلاوی عوسمانییەکان سەر
دادەنوینێ و دەستی ریزی بەرز دەکاتەوہ و لەو کاتەدا میزەرەکەي دەکەوینتە
بەرپای والی. یەکانسەر چوار بەیتی تر دەخاتە سەر شیعەرەکەي کە ئەلێت:
«رسم فرنگیان...» و ئەم رووداوہ پینە دەکات.

رویم بدیدە سجدە کنان خاکی راھرا
شکرنەء قسودم ولایت پناھرا
ای والی ولایت زورا خوش آمدی
برزن بجای برمکیان بارگاھرا

رسم فرنگیان کله ازسر فگن‌داست
 تعظیم چون کندد خداوند جا‌هرا
 من اکتفا بشیوهء ایشان نمیکنم
 هم سر به پایت افگنم و هم کلا‌هرا
 اقلیم بابل از قدمت یافت رونقی
 کز ابر نوبهار درخت و گیاه‌ها
 ازین مقدمت چه عجب گر رها شود
 (هاروت بابلی) که اسیرست چاه‌ها
 عزمت خط نفاق زلوح عراق شست
 چون سیل توبه از دل مجرم گناه‌ها
 نقش است بر صحیفه رأیت رموز غیب
 حاجت به گفتوگو نبود داد خوا‌هرا

واتا:

وهک سوجده بهر خاکی ریگه به چاو ئه‌مالم
 له شوکرانه بزیری هاتنی والیی ویلایهت په‌نادا
 ئه‌ی والیی ویلایهت (زه‌ورا) خو‌ش هاتی
 باره‌گه هه‌لده له چیگه‌ی به‌رمه‌کیه‌کاندا
 پاوره‌سمی فره‌نگیان ئه‌وه کلاو له سه‌ر داگرن
 کاتئ که قه‌در و ته‌عزیمی مرؤفی خاوه‌ن جاه ئه‌که‌ن
 من به شیوه‌که‌ی ئه‌وانه‌وه ناوه‌ستم
 سه‌ریشم فرئ دده‌مه به‌رپیت و کلاوه‌که‌شم
 ئیقلیمی عیراق ره‌ونه‌قیکی تق ده‌سگیر بوو
 وهک چۆن دره‌خت و گیا له هه‌وری نه‌ویه‌هاره‌وه ده‌ستگیریان ده‌بی
 هیچ سه‌یر نییه له پیروزی هاتنت رزگار بی
 (هاروتی بابلی) که دیلی ناو چاله

هانتت هیلی دوورویبی و نیفاقی له‌سه‌ر ته‌خته‌ی عیراقدی شۆری
وه‌ک چۆن لافاوی تۆبه‌گونا‌ه له‌ دالی تاوانبار ده‌شوات
نیشانه‌کانی غه‌ریب له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی بیرووات نه‌قش بووه
دادخوا پتویستی به‌گفتوگۆ نییه

آسوده‌ آنچنان بو‌جود تو مملکت
کزدل بلب‌ هوای سفرنیست راهرا
ازبیم‌ صولت توکمان ابراون بدل
از دیده‌ افگنند خ‌دنگ‌ نگاهرا
فرخ‌ رخا، خ‌جسته‌ پیا، والیا یکی
بشن و زمن‌ شکایتی بختی سیاهرا
میراث‌ مانده‌ از پدرم‌ کهنه‌ تکیه‌ء
چون‌ عمر نوح‌ دید بسی‌ سال و ماهرا
انجاز‌ سالکان‌ طریقت‌ جماعتی
گسترده‌ برزمین‌ عبادت‌ جباهرا
شیخ‌ و مرید‌ دست‌ بر اور ده‌ء دعا
یارب‌ دوام‌ عمر بده‌ پادشاهرا
شاید‌ شود‌ به‌وجه‌ توجه‌ معیشتی
آیند و رونده‌ء ان‌ خانقاهرا
ای‌ مظهر‌ مجید، (رضا) را توجهی
تحصیل‌ چو‌ فرضت‌ رضای‌ لاهرا
یارب‌ همیشه‌ مظهر‌ نور‌ خداشوی
تا اقتباس‌ نور‌ زمهراست‌ ماهرا

واتا:

ولات‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌بوونی‌ تۆ‌ وچانی‌ داوه‌ته‌وه

ناخ ههآكيشان نارەزوى ئەوهى ئەماوه له دلەوه سەفەر بكا بۆ سەر لىو
 كچانى ئەبرۆ كهوانى له ترسى ههلمهتى تۆ
 تيرى نىگايان بۆ دللى عاشقان بۆ ناو دللى خويان ههآدهدن
 ئەى ناوچهوان پيرۆز، ئەى پى و قدووم خىر و بهرهكەت،
 ئەى والى، شكايهتى بهختى رهشم له من ببيسه
 كۆنه تهكيبه ميرات له باوكمهوه ماوهتهوه،
 وهك عومرى نوح سال و مانگيكي زۆرى ديوه
 كۆمهآلى لهوانهى كه ريگهى تهريقهتيان گرتووه لهوئى،
 تهوتيليان لهسەر عەردى خواپه‌رستى راخستووه
 شىخ و مريد هه‌موو دهستى دوعايان هه‌لبريوه و ئەلپن،
 خوايا دهوامى عومرى پادشا بده
 به‌لكو له لايه‌نى روو تىكرده‌وه،
 ژيانى بۆ ناينده و په‌وندهى ئەو خانه‌قايه بى
 ئەى ديمه‌نى پى شكۆ، روويى بگه‌ره ره‌زا،
 چونكه ده‌ستخستنى ره‌زاي خوداوهند فه‌رزه
 خوايه، تۆ هه‌ميشه ديمه‌نى نوورى خوا بى، تا
 ئەو ره‌ژهى ره‌ژ رووناكيى خۆى له مانگه‌وه وه‌رده‌گرىت

مه‌دحى تۆفېق به‌گى مير ئالاي

تۆفېق به‌گى مير ئالاي يه‌كيتك بوو له قوماندانه‌كانى ده‌وله‌تى عوسمانى.
 پياويكى ئەديب و شاعيره له شيعرى غه‌زله و مه‌دح ده‌ستىكى به‌رزى هه‌بوو.
 له‌گه‌ل شىخ ره‌زادا هه‌ندى شيعريان به‌يه‌كدا هه‌آداوه. له‌م شيعره فارسىيه‌دا،
 شىخ ره‌زا باسى شاعيرى ده‌كات و ئەلپت:

شمشير به خون دشمن ئالا
 سالار سپاه و مير آلا

(توفیق بگ) انکه از تواضع
پست است، ولی برتبه بالا
دیوان قصائدش مرتب
شعر و غزلش علی و اعلا
هر حرف از و چو در شهوار
هر نقطه چو کوکبست والا

واتا:

شمشیری به خوینی دوزمن ناله
سالاری سوپا و میر نالا
توفیق بهگ نهو کهسهی که به تهوازووع
نزم نهنوینی، بهلام به روتبه بالا
دیوانی شیعی ریگوپیکه
شیعر و غزلهلی بهرز و بالا
هر بهیتیکی وهک دوری شایانی شایه
هر خالیکی نهستیرهیهکی بالا

شاید که صحیفهء بیانش
سازند باب زر محلا
استاد سخن به مدح والی
پر داخته مدحهای بالا
در نامه چو نافه مشک بیزاست
نوک قلمش بهگناه املا
ترکیب وجود او بدیع است
در عالم صورت و هیولا

واتا:

شایانی ئەوهیه لاپه‌په‌یهی فه‌ساحه‌تی
به ئاوی زێر برارێنێته‌وه
مامۆستای قسه‌یه له مه‌دحی والیدا
دانه‌ری شیعرێ مه‌دحی بالآ
بۆنی میسک دیت له نامه‌ی وه‌ک ناوکی ئاسک
نووکی قه‌له‌می له کاتی نووسیندا
دروستبوونی شیوه‌ی زۆر جوانه
له جیهانی صوره‌ت و هیوولادا

گر طرد کند وگر نوازد
هرگز نکنم از او تولا
برمسند عزتم نشانده
شکرانه‌ء مسند معلا
افزایش عمر و مال وجاهش
خواهم زجناب حق تعالی
گر اهل دلم بسان توفیق
تحصیل کند (رضا)ی مولی

واتا:

دهرم کا یان دلم بداته‌وه
هه‌رگیز لێی نابم ته‌وه‌للا
له‌سه‌ر کورسیی گه‌وره‌یی دای نیشان‌دووم
له شوکرانه‌ی پایه به‌رزی خوا
زۆری ته‌مه‌ن سامان و جاهی
داوا ئەکه‌م له خوای ته‌عالا
ئەگه‌ر توفیق دلم بێنێته‌ جێ
په‌زنامه‌ندیی مه‌ولای ده‌سگیر ده‌بێ

توفیق به‌گی میر لیوا، له شیعریکیدا مه‌دحی ره‌ئووف به‌گی دۆستی ده‌کا،
به‌لام شیخ ره‌زا ئەم مه‌دحی ره‌ئووف به‌گ به‌زۆر ده‌زانیت. له شیعریکی
تورکی ئەلایت:

نسخه‌سی گلدی بکا سویلیدیگ مدح رۆوف
ایچنه بن دخی برنسنه سوقارسه‌م دیمه اوف
بطن فـضـلـنـدن نهـان نـافـهـء حـکـمـت آـثـار
ینه چیقدی قوقوسی یعنی ریاح مألوف
قوه‌ء شاعره‌یی شیعردن اکلار عارف
مثلا بعره ایله اولدی اباعر معروف
ذات والاکزی مدح ایتمک شایسته ایکن
بو تنزل یا قیشرمی سنک ادراکنه یوف

واتا:

نسخه‌یه‌کم پی گه‌یشت ئەوه‌ی وتوته له مه‌دحی ره‌ئووف
دیشان بۆنی ده‌رچوو، واتا بای زانراو
توانای شاعیری، زانا، له شیعر تی ده‌گا
وه‌کو له (بعره‌وه) اباعر) زانرا
که مه‌دحی پایه به‌رزیتان شایانی مه‌دح بوو
ئەم نزمییه له‌گه‌ل تیگه‌یشتنی جه‌نابتاندا ریک ده‌که‌وی؟

شربت شعر بخور تاکه روانت باشد
نشود دفع قبوضیت طبعیت به صفوف
برسیه اژدره بکزه‌ر قلم تحریرک
آجوب آغزنی ایسترسه ایدر عالمی لوف

واتا:

شهره‌ته‌تی شیعر بخۆ تا ره‌وان بیت

قه‌بزی به‌بیانیانت به‌ده‌رمانی (قاوت) ئاسا لاناچی
قه‌له‌می نووسینت له‌ئه‌ژده‌ره‌های برسی ده‌کا
ئه‌گهر بیه‌وئ ده‌م ده‌کاته‌وه و دنیا قووت ده‌دا

ایش موافق‌گله‌مز اولسه‌ه توفیق رفیق
نیک و بد جمله‌سی توفیق اوزرنده موقوف
تخت یا پدرده چابوق اول بزه‌گوندر توفیق
سن دخی قاچ غروشن ایله (رضا)یه معروف

واتا:

ئه‌گهر توفیق نه‌بپته ره‌فیع کار به‌ریکی ناگونجیت
گوفتار جوان و به‌ده‌له‌سه‌ر توفیق وه‌ستاوه
ته‌خت دروست که زوو که بۆمانی بنیره توفیق
تویش به‌چهند غروشیکه‌وه چاکه له‌گه‌ل (ره‌زا) دا بکه

شیخ ره‌زا گفت ده‌داته توفیق به‌گی میر ئالای که گۆچانیک و ته‌سیحیکی بۆ
بنیرئ. دیارییه‌کان که به‌ده‌ستی خانمی ژنی ده‌که‌وئت، به‌بئ پرسى توفیق
به‌گ گۆچانه‌که‌ی گل ده‌داته‌وه و ته‌سیحکه‌ه ده‌نیریتته دواوه. توفیق به‌گ
له‌سه‌ر نه‌گه‌یشتنی ته‌سیحکه‌ه هه‌جوویکی شیخ ره‌زا ده‌کات و دیارییه‌که‌ی
بیر ده‌خاته‌وه. شیخ ره‌زایش ئه‌م هه‌له له‌ده‌ست نادات و ئه‌م وه‌لامه‌ی به
شیعریکی تورکی ده‌داته‌وه:

یازدیغک صاچمه سپانی بکا استاد ایتدک
ایتمه توفیق که لعنت اوقونور مفتربه
سکا وعد ایله‌دیگم هدیه‌لرک عرض ایتدم
زوجه‌کز خانمه شاد اولدی دیدی گل بریه
قلدی اظهار فرح پشکشم‌دن اما
متکائی چیویروب سبحه‌یی ویردی گیریه

واتا:

ئەو پەلارگرتنەى كە بۆ من نووسىيىوت بە ھونەرى بوو
مەكە تۆفيق كە لەعنەت دەكریت لە بوھتانكەر
ئەو ديارىيانە گفتم پیت دا خستەم بەردەستى
خانمى ژنتان، شاد بوو و وتى بېرە پېشەوہ
خوشىى خۆى، لەوانەى پېشكىشم كرد، دەرخت بەلام
گۆچانەكەى گل دايەوہ، تەسبىحەكەى دايە دواوہ

ئىتر خوینەوارانى بەرپز تى دەگەن كە شىخ چى بە خانمى ژنى وتوہ.

مەدحى يوسف پاشاى مير ئالائى بەغدا

لە دەولەتى عوسمانيدا قوماندانى لەشكر دەستەلاتى بەسەر كار بەدەستانى
حكومەتەوہ ھەبوو. ئەوانىش بەبى لەشكر نەياندەتوانى كاروبارى دەولەت
بەرنە پېوہ. لەگەل ئەوہشدا، بەرتىل وەرگرتنىان بە كارىكى رەوا دەزانى.
جارجار قوماندانى لەشكر بۆ بەرھەلستى دزى و بەرتىل وەرگرتنى
مەئمووران خۆيان دەنواند. شىخ رەزا لەم چەند بەيتە توركييە مەدحى يوسف
پاشاى مير ئالائى دەكا:

طشت زرينى ألوب باشنە دونيايى دولاش
اتكى سور دىەمز كيمسە سكا آتلو يواش
بارك الله قوماندان فلاتون تەدبىر
اختلاسك اوگنە كيچدى نە آل كسدى نە باش

واتا:

تەشت زەرين بخەرە سەر سەرت و دنيا بگەرئ
ئەسپت تاو دە كەس پیت نالى سوار ئىواش
بارك الله قوماندانى ئەفلاتون تەدبىر

پیشی دزیت گرت‌هوه، نه‌ده‌ستت بری نه‌سه‌ر

له مه‌دحیکێ تریدا، باسی ره‌وشت پاکی و بلاوکردنه‌وه‌ی عه‌دل و نه‌هیشتنی
چۆر ده‌کات ئە‌لێت:

کاشانه‌ه سه‌هبای سرور ایتدی عراقی
دولدر قدحی (میرلوا) عشقنه ساقی
اول (یوسف) شیرین حرکات عشقنه بزده
شیرین ایده‌لم باده‌ه تلخیله مذاقی

واتا:

عێراقی کرده‌خانه‌ییی باده‌ی مه‌ییی سرور
باده‌که پرکه، به‌عشقی میرلوا، ساقی
با ئیمه‌ش به‌عشقی ئە‌و (یوسف) و شیرین ره‌وشته
به‌باده‌ی ته‌لخی تامی ده‌مان شیرین که‌ین

رفتار حکیمانه‌ه ایله‌ه ایلدی پامال
قارنجه‌ه باصمق سزن ارباب نفاقی
أل ویرسه‌ه ایدر گیجه‌ه ایله‌ه گوندزی بتدیل
وادر اوقدر ردی مظالمه‌ه عراقی
دون جیبی کسان دامن تقوایه‌ه صارلمش
باشنده‌ه صاریق سانکه‌ه اولمش شیخ عراقی
هر حبه‌سی بر قبه‌ه قدر سه‌بچه‌ه النده
عراده‌ه ایله‌ه جنبشه‌ه کلمر آن افاقی
ای بخت سیاهم نه‌ه اولور بن دخی اولسه‌م
(یعقوب) گبی حضرت (یوسف) له‌ه ملاقی
پیغمبر ایکن اولدی تاب آور هجران
بن نیجه‌ه تحمل ایده‌یم بار فراقی

واتا:

به رهفتاری حه کیمان پامالی ئەهلی نیفاقی کرد
به بی ئەوه پی له میرووله یهک بنیت
گهر دەس بدات شهو و پۆژ دهگۆریتتهوه
ئەوهنده مهراقی ههیه بق لابردنی جۆر
ئەوهی دوینی گیرفان پڕ بوو داوین خواپه‌رستی گرتووه
مێزهر به‌سه‌ره وا دهزانی شیخی عتراقه
هه‌ر دانه‌یه‌کی به‌قه‌ده‌ر گومه‌زیک ته‌سییحی به‌ده‌سته‌وه
به‌عه‌ره‌بان‌ه‌ی گه‌وره‌ش بجووکت‌ترین قلی نابزوئ
ئە‌ی به‌ختی ر‌ه‌شم چی ده‌بیت که منیش ب‌م
وه‌ک (یه‌عقوب) که له‌گه‌ڵ ه‌زه‌ته‌ی یوسف به‌یه‌ک گه‌یشت
که پتفه‌مه‌به‌ر بوو به‌رگه‌ی ئاگری ه‌یجرانی نه‌گرت
ئە‌ی من چۆن به‌رگه‌ی باری فیراق ب‌گرم؟

بر نامه‌ء تلطیف نوازشله (رضا) یم
اندیشه‌ء بکرن بدل و مهر صدیقی
باقی اوله‌ قالدقچه جهان عز و شرفله
قالاقچه جهان عز و شرفله اوله‌ باقی
دونمزه‌سه اگر چرخ و فلک خواهش اوزره
زیر وزبر اولسون فلکک طاق و رواقی

واتا:

به نامه‌یه‌کی دلخۆشکه‌ره‌وه رازیم
ئە‌ندیشه‌ی کچ به‌ده‌ل و شیربایی و ماره‌بییه
هه‌ر بژی به‌عیز و شه‌ره‌ف تا جیهان ماوه
تا جیهان ماوه بژی به‌عیز و شه‌ره‌ف

ئەگەر چەرخ و فەلەك لەسەر خواھش نەسووریتەوہ

تاق و پەواقی فەلەك زۆر و زەبەر بێت

شیخ رەزا و نازم پاشا

لە دەوری حوكمڕانیی عوسمانیدا، بەغدا ناوچەیی ویلایەتی و لە ھەمان کاتدا ناوچەیی لیوا بوو. والی دەستەلەتیی بەسەر چەند لیوایەكدا ھەبوو. بۆ نموونە، عێراق بریتی بوو لە ویلایەتی بەسرە و بەغدا و مووسڵ. كوردستانی رژیتمیكی تایبەتی ھەبوو كە لە پێشدا ئەیلەتی شارەزور و میرنشینی بەبە و لە پاشان میرنشینیەكە بریتی بوو لە لیوای سولەیمانی، خرایە سەر ویلایەتی بەغدا. لە كاتی ھاتنی ئەحمەد نازم بەگ، كە لە پاشا بوو نازم پاشا، شیخ رەزا ئەم مەدحەیی بەشیعیریكی فارسی دەكات و دۆستایەتیەكی قوول دەكەوتتە نێوانیان.

گنبدی ھست كە نامش كفل سیمین است
اندرونش ھمە با ب طلا رنگین است
عشق باساده روخان ازپی سمت است و سیرین
نەرخ و زلف خم اندرخم و چین درچین است

واتا:

گومەزێ ھییە ناوی سمت و كەفەلی زیوینە
لە ناوھەیی ھەموو بە ئاوی (طلا) رەنگینە
عەشق لەگەڵ سادە پرووان بۆ بووز كەفەڵە
نەك بۆ روو زوڵفی لوول و چین لەسەر چینە

آن دروغست كە من شیفتەء خَلّ و خطم
شیخ راھم غرض ازساده پرستی این است
ایھا الناس چومن رخت بە بەمیخانە بكشید
نەبەسجد كە درو زاھدك بی دین است

واتا:

ئەوہ درۆیہ کہ ئەلّی من شپّیت و شپّیواوی خەت و خالم
شپّخیش ھەر ئەم مەبەستەیی ھەییە لە سادەپەرستی
خەلکینە ئیوہش وەک من رووی بارخانەتان بکەنە مەیخانە
نەک بۆ مزگەوت کہ زاهیدی بی دینی تێدایە.

خود دوو صد عیب نھان دارد و اِغماض کند
داستانش ھمە از عیب من مسکین است
میتوانم کہ کشم کینە ز دشمن لیکن
ای عزیزان چەکنم؟ سیتەء من بی کینە است

واتا:

خۆی لە خۆیدا دوو سەد عەیبی ھەییە و چاوی لێ ئەپۆشی
داستانەکەیشی ھەموو باسی عەیبی منی ھەژار و بی دەستەلاتە
ئەتوانم کینەیی دوژمن تەحەمول کەم بەلام
برادەرینە چی بکەم سینەیی من بی کینەییە

چه غم ار در نظر اهل ریا زشت آید
خلقت من کہ بچشم ھمە کس شیرین است
مایە ام گوھر نظم است خریدارش نیست
سالھا شد کہ زخرجی تھیم خرچین است

واتا:

خەمم چیبی ئەگەر ئەخلاق و پەوشتی من
لە بەرچاوی ریابازان ناشیرین بی کہ لە بەرچاوی ھەموو کەسیکی تردا جوانە
سەرماپەیی من گەوھەری شیعەرە بەلام کەریاری نییە
سالەھا خورجم خالییە لە خەرجی

عارم آید که نویسم به کسی شرح نیاز
جز به (ناظم) که ولی النعم دیرین است
حبذا قبله ارباب هنر (ناظم بیک)
متصرف به شرف چون فلک پروین است

واتا:

شوریهیم لی دئی نیازی دلی خۆم بۆ کهس بنوسم
ته نیا بۆ (نازم) نه بی که خاوهن نیعمه تی له میژمه
چاک بیاویکه (نازم به گی) قبیلهی هونه رمه ندان
ته سه روف به شه ره فه وه ده کات وهک فه لهک و په روینه

عزم او یافت مگر باد وزان چالاکست
حزم او دید مگر کوه ازان تمکین است
خامه اش گرچه عبارت زیکی شاخ نی است
بلکه در دیدهء اعدا به اثر زوین است

واتا:

با عه زمی له و وه رگرتوووه بۆیه وا چالاکه
کیو رهقی له وه وه دیوه بۆیه سه نگین و به وبقاره
قه له می هه رچه ند ته له قامیشیکه
له چاوی دوژمندا، وهک کورته یم تیژ و برندهیه

پس بود معدلتش مایهء ارایش ملک
شهر بغداد چه محتاج به شهر آیین است
خنجر موعظه تا قبضه بدل کار کند
گر چه شمشیر بدست خطبا چوین است

واتا:

ئەوئەندە ئەدالەتتى بۈۋە بە مایەى پازاندنەوہى ولات
شارى بەغدا كەى موحتاى داو و دەستورى شارانە؟
خەنچەرى ئامۆزگارى تا مستوۋەكەى كار لە دل دەكا
گەرچى شىرى دەستى خەتیبیان دارینە

گر ندانم سخن از نگهت خلقش گفتم
روز کاریست كه بوى نغم مشکین است
ای دبیری كه بتحسین منت حاجت نیست
زانكه سر تا قدمش تعبیه از تحسین است

واتا:

ئەگەر توانای ئەوهم نەبى باسى نوکەهیبى خەلقى بکەم
دەمیکە بۆنى هەناسەم وەك بۆنى میسک خوشە
ئەى گەرەبى كە پتویستت بەوہ نییە تارىفى بکەم
چونکە لە تەوقى سەریبەوہ تا نووکی پتی هەموو چاکەبە

پایە ات بسکە بلند است ز وصفت خجلم
چند بالا بروم مینگرم پائین است
چمن عمر تو از باد خزان ایمن باد
تاچمن پر ز گل و یاسمن و نسرين است

واتا:

پایەت ئەوئەندە بڵندە شەرەزارم لە تارىفکردنت
هەرچەند بەرز بڕۆم، ئەببىنم هەر نزمە
چیمەنى تەمەنت دلتیا بیت لە باى خەزان
تا چیمەن پرە لە گول و یاسەمىن و نەسرین

تا درین دیر مـــــــسدس بلالّ نجـــــــوم
پیکر گنبد فیروزه گهر آکین است

ور بکرکوک فروماند (رضا) پنداری
در حصار یست که دیوار و درش رویین است

واتا:

تا ئەم دنیا شەش رەنگە بە ئەستێران کە لە دوور دەچن
گومبەتی ئاسمان کە پیرۆزە زەنگە لە گەوهەر گیراوه
ئەگەر (رەزا) لە کەرکوکدا پەککەوتە و ماندووە گومان بەکە
لە گەمارۆیەکایە دەور و دیواری مەفرەقە

نازم بەگ کە ئەم شیعەرە ی پێ دەگا نامەییەکی سوپاس و عەبایەکی «وویر»ی بە
دیاری بۆ دەنێرێ، شیخ رەزا بە شیعریکی تری فارسی سوپاسی دەکات و
ئەلێت:

از من بدوست واسطه یهک صبا بس است
ازوی مرا تعارف یک مرحبا بس است
گردون نمیکشم بطمع چون شتر دراز
درویشرا زی شم شتر یهک عبا بس است

واتا:

لای من بۆ دۆست یەک بای سەبای نامەبەر بەسە
لە دۆستەوه بۆ یەکتەناسین مەرحەبایەک بەسە
وهکو حوشتەر، گەردن بۆ تەماع درێژ ناکەم
دەرویش عەبایەکی لە مووی حوشتەری بەسە

پشیمی کفایت است ز پوشیدنی مرا
گستردنی بخانهء من بوریا بس است
ما بندهرا بچیز دیگر احتیاج نیست
این دست خط روانه که کردی بما بس است

واتا:

پۆشاک خورییهک بهسه بۆ من
بو راخستنیش له مائی مندا پارچه ههسیری سهر و زیاده
ئیمهی بهنده پتویستمان به هیچی تر نییه
ئهم دهسختهی بۆت ناردين بهسمانه

وقتی که خواجه از سر شفقت غلامرا
درنامه یاد کرد همینش عطا بس است
(ناظم بگم) نواخت فرستاد هدیه ئی
این افتخار بهر من بینوا بس است

واتا:

کاتی که گهوره له بهر بهزهیی هاتنهوه خولامی خۆی
له نامهیهکدا یاد بکاتهوه، ئهم ئهندازه بهخششی بهسه
نازم بهگ دلی دامهوه، دیارییهکی بۆ ناردم
ئهم شانازییه بۆ منی ههژار بهسه

یارب بحق آل عباس ایش نگاه دار
کین پنج تن شفاعتشان از خدا بس است
غمگین مشو (رضا) اگر ت مال وجاه نیست
این خواندنت، نبام امام رضا بس است

واتا:

ههم دلی بهندهی داوهتهوه و، ههم دلی بهنده زادهکهیشی
بۆ ئهوه لهم دوو بهندهوه ئهم دوعای خیره بهسه له باتی یا:
خوایه: بۆ خاتری ئالی عبا رای گری (محمد و فاته و علی و حسن و حسین)
چونکه تکای ئهم پینچ کهسه لای خوا بۆ ههر داوایی بهسه
خهفتهبار مهبه (رهزا) ئهگهر پاره و پایهت نهبی

تهنیا ئه مهت به سه که به ناوی ئیمامی ره زاوه بانگت ده کهن

ئه م دۆستایه تیبیهی شیخ رهزا و نازم به گی موته سه ریف تا دیت قوولتر ده بیت
شیخ رهزا له م ستایشه دا که له م شیعره فارسییه دا بۆ نازم به گی ده نیڕی،
ره خنه له زیان و تهقدیر نه کردنی هونه ر و شیعر و ئه ده ب ده گریت. گهردوون
وا له هونه رمه ند ده کات و کهچی هه ر که ری دیت به خهروار گه وه ری ده داتئ.
به لام شیخ رهزا شوکرانه ی ئه وه ده کات که خوا، له جیاتی ماڵ و ده ولت،
به هره ی ئه م قسه شیرینه ی داوه تی. له گه ل سوپاس نار دنی سه عاتیک به
دیاری، ئه لیت:

روزی که خدا خلعتی هستی به بشر داد
افسوس که روزی نه بمقدار هنر داد
تا داد معاشی فلکم عمر بسر شد
وان نیز به صد کشمکش و خون جگر داد

واتا:

رۆژی که خوا خه لاتی بوونی دا به ئاده میزاد
داخه که م که وا رزق و رۆزی به گویره ی هونه ر به هه ر که سی نه دا
تا گهردوون مانگانه یه کی دامئ، ته مه نم به سه ر چوو
ئه ویشی به سه د کیشمه کیش و خوینی جگر دا

گردون که پشیزی بهنرمند فرزون دید
هر جا که خری یافت، به خروار گهر داد
دانا به مثل همچو درختیست برو مند
صد سنگ بسر خورد درختی که ثمر داد

واتا:

گهردوون که پوولی به زیاد ده زانی بۆ هونه رمه ند
له هه ر کوئ که ری ببینی به خهروار گه وه ری ده داتئ

نمونه‌ی پیاوی زانا وهک داریکی به‌ردار وایه
هر داری بهر بدا سهد بهرد دهری به سه‌ریدا

با این همه کم طالعی و تلخ مذاقی
صد شکر که شعرم مزهء قند و شکر داد
تنهانه همن شعر خوش وگفتهء شیرین
المنت له که مرا فضل دیگر داد

واتا:

له‌گهل ئەم گشته کهم بهختی و دم تالییه
سهد سوپاس بق خوا که شیعرم تامی شه‌کر دها
ته‌نیا ئەم شیعره خووش و قسه شیرینانه‌م نییه
منه‌تی خوا ده‌زانم که گوره‌یییه‌کی تریشی داومه‌تی

این هم کرم اوست وگرنه متصرف
از بهر چه نادیده مرا ساعت زر داد
ناظم بگ دانا، که خداوند توانا
اورا نه همین میمنت و شوکت و فرداد

واتا:

ئەمەش هه‌روا به‌خششی ئەوه، ئەگینا موته‌سه‌ریف
له‌به‌رچی له نه‌دیتو سه‌عاتی زه‌ری دا به‌من؟
نازم به‌گی دانا که خواومندی توانا
هر ته‌نیا ئەم به‌ره‌که‌ت و فه‌ر و شه‌وکه‌ته‌ی نه‌داوه‌تی
ادراک فلاطون و جوانمردی حاتم،
مرادنگی حیدر و انصاف عمر داد
دلخواه ازان گشت که از نگهت خلقت
در نافهء آهوی خطا مشک تترداد

واتا:

تیگه‌یشتنی ئەفلاتون و بەخشندەییی حاتم و
مەردایەتییە حەیدەر و دادپەرۆهریی عومەری داوھتی
لەبەر ئەوە دلی خۆشە که لە نوکەھی پەوشتی
لە ناوکی ئاسکی خەتا مسکی تەتار دەدا

عزمش جەیل قاف تۆاند بفلک برد
قەدرش صفت آب تۆاند بحجر داد
در بزم چۆشد حاصل و کانرا همه بخشید
در رزم چۆشد خون یلانرا بەدر داد

واتا:

عەزمی دەتوانی کۆی قاف بگەپەنیتە ئاسمان
قەدر و حورمەتی دەتوانی بەرد بتوینیتەو و بیکا بە ئاو
که چووہ ناو بەزموہ هەرچی بووہ و هەرچی هەیه گشتی دەبەخشنی
که چووہ مەیدانی شەرەوہ خوینی قارەمانان دەدا بە ئاو

در بیوزە انوار تواست مەر جەهان گیر
از رای منیرت که خجالت بقمر داد
مەر و غضبت را پی پاداش بدونیک
از روز ازل فاعل مطلق دو اثر داد

واتا:

پۆژی دنیا گرەوہ سوآلی پۆشنایی لە بیرورای ری پۆشنکەرەوہی تۆ دەکا
که شەرمەزاریی بەسەر مانگا هیناوه
خۆشەویستی و رقی تۆ بۆ پاداشدانەوہی چاکە و خراپە
هەر لە پۆژی سەرەتاوہ خواوہند که هەموو شتی هەر خۆی دەیکا دوو کاری پی
داون

این را عمل رفعه و، آنرا عمل جر
آرایش احکام بدین رفعه وجر داد
آن عمر گران مایهء خود بهره نبیند
بد گوی تراهم که بکوی تو گذر داد

واتا:

کاری بهر زکردنه‌وی داوه به خوشه‌ویستیت کاری راکیشانی داوه به رقت
(واته ئه‌وی بهر خوشه‌ویستیت بکه‌وی پایه‌ی بهرز ده‌بیته‌وه و ئه‌وی بهر رقت
بکه‌وی راده‌کیشری)

ئه‌وی که خراپه‌ی توی ده‌وی و به کولانی تودا گوزهر ده‌کا
به‌هره له تمه‌نی به‌دبختی خوی نابینئ

آن به‌که دعاییت کنم و هرزه نگویم
کین هرزه دورایی (برضا) سخت ضرر داد
یارب به جهان بادترا هرچه مرادست
یارب زدرت باد بدر هرچه کدر داد

واتا:

چاکتر ئه‌ویه زیاده‌گویی نه‌کم و دوعای خیرت بۆ بکه‌م
چونکه زیاده‌گویی زبانی زوری به (ره‌زا) گه‌پاندووه
خوایه تۆ هرچیت مه‌به‌سته له دنیا‌دا بۆت بیته‌دی
خوایه هر که‌س نارمه‌تیت پی ده‌گه‌یه‌نی له درگه‌ت وهدر که‌وی

له‌م شیعره فارسییه‌دا، شیخ ره‌زا، خوی به حکیم داده‌نیت، ده‌زانی‌ت ستایش
بۆ کئی ده‌کات و له‌عنه‌ت له کئی و، ریز له کئی ده‌گری‌ت و په‌لار له کئی ده‌وه‌شی‌نی
و له ئه‌نجام‌دا مه‌دحی نازم به‌گی موته‌سه‌ریف ده‌کات و ئه‌لایت:

بکار آرد حکیم مصلحت بین
گهی داروی تلخ و گاه شیرین

بمحروران نباید انگبین داد
نساژد با مزاج گرم تسخین
میاور شربت گلقد و بادام
که داروی جعل بشکست و سرگین
پی صفرا مزاجان گرچه زهرابت
بود (عین الشفا) حب السلاطین

واتا:

پزیشکی مهسلّعهت بین
جاری دهرمانی تالّ ددها و جاری شیرین
نابّی ههنگوین بدریّ به تادار
که رمکردن له گهلّ میزاجی گهرم ناگونجیّ
شهرهتی گولاو و شهکر و بادام مههینه
چونکه دهرمانی قالّونچه پشقل و ریخی ولاخه
بوّ سهفرا میزاجان هه رچهتی ژاره
دهبیته مابهی چاکیان (حب سه لایتن)

چو بینی خون فاسد در دماغش
فرو برد در قفایش نشترکین
زخیل شاعران من هم حکیمم
گهی گویم هجاو گاه تحسین
همی گویم نکویانرا ستایش
همی خواهم بدانرا لعن و نفرین
بکام دوستان ریزم تبر زد
زنم برفرق بدخواهان تبرزین

واتا:

ئه گهر خوینی پیست له دماغی داوی

نهشته‌ری رهق به‌ملیا به‌رهو خوار بیته
له‌ناو خیلای شاعیراندا منیش‌ه‌کیمم
جاری هه‌جوو ده‌کهم و جاری تاریف
ئه‌وه‌ی تاریف نه‌کراوه تاریفی ده‌کهم
بۆ خراپانیش له‌عنه‌ت و نه‌فره‌تم ده‌وی
شه‌کری که‌له به ئاره‌زووی دۆستان ده‌وه‌رینم
ته‌وه‌رزینیش ده‌دم به که‌له‌ی به‌دخواه‌اندا

کریمانرا ده‌انم گوزه‌ه شه‌هد
لئیمانرا زبانم تیغ روبین
مع‌اذ الله زبان آتشینم
(جعلناها رجوما للشیاطین)
ستایش راست ناظم بگ سزاوار
نظام ملک وملت (ناصر دین)
جهان محتاج رایش زانکه دارد
دل روشن تر از جام جهان بین

واتا:

ده‌م گۆزه‌یی پر له هه‌نگوینه بۆ چاکان
زبانیشم تیغی پۆلایینه بۆ نامه‌ردان
په‌نا به خوا له زبانی ناگرینم
(جعلناها رجوما للشیاطین)
تاریفکردن لایقی نازم به‌گه مایه‌ی ریکویکی ولات و لایه‌نگری گه‌ل و ئاین
دنیا پیوستی به‌بیرورای ئه‌وه چونکه دلای له جامی جیهان روشنتره.

بیا روزی تماشای کن سواریش
بدوش اشقر اندر خانه زین

واتا:

روژئی وهره تهماشای سواری بیکه
به‌سه‌ر زینی ماینه شیپیه‌وه

گرفت آوازه‌ء عدلش جهانرا
ز(مرز روم) تا دروازه‌ء چین
چو بانگ سازمی آید بگوشش
برزم اندر خروش نای زرین
کند بر فرق محتاجان گهریاش
زابر رحمت از بالا به پایین
نگهبان سریر شهر یاران
بلی شهرا نگهبان است فرزین

واتا:

ناویانگی دادپه‌ره‌ری جیهانی گرتووته‌وه
له سنووری رۆمه‌وه تا ده‌روازه‌ی چین
کاتی‌که هاواری (ساز) دیتته به‌رگویی
له مه‌یدانی جه‌نگدا له هاتنه خرۆشی نایی زپینه‌دا
که‌وه‌هر به‌سه‌ر سه‌ری هه‌زاران بلآو ده‌کاته‌وه
له هه‌ووری په‌حمه‌ته‌وه له سه‌ره‌وه تا خوار
پاسه‌وانی ته‌ختی پادشاهانه
پاسته (فرزین) پاسه‌وانی (شاه)ه

عروسی بکر فکرم را بخواهد
شبی در برکشد تا داد کابین
ازین مدحم غرض خوشنودی اوست
بود آری دعا از بهر آمین

اگر خواهی بچشم خویش بینی
روان برباد صرصر کوه تمکین
خداوندا بحق نور طه
خداوندا بجاه آل یاسین
بتابد کوکب جاه وجلالش
بعالم تا بتابد ماه و پروین

واتا:

بووکی (بکر)ی بیرمی دهوی
شهوی بیگریته باوهش تا ماره بییه کهی بدا
مه بهست له م مدحهم خوشنودیی ئه وه
به ئی بیته بۆ ئه ئامین
ئه گهر دهنوانی به چاوی خۆت ببینی
چۆن کیوی قهدر و وبقار به کۆلی بای سه رسره وه ده روا
خوایا بۆ خاتری نووری پیغمبه ر
خوایه بۆ خاتری پایه ی ئالی یاسین
ئه سستیره ی شان و شکۆی بدره وشیته وه
له جیهاندا تا مانگ و ئه سستیره ی هه وته وانه دهره وشینه وه

مه دحی گۆل وه زیری چایچی

گۆل وه زیر، کوردیکی فه یلی ده بیته. له به غدا، له گه ره کی مه دیدان
چایخانه که ی جیگه ی کۆبوونه وه ی شاعیر و ئه دیبان بووه. شیخ رهزا له م
شیعره تورکییه دا، باسی جۆمه ردیی ده کات که چۆن له رۆژی بیره وه ربی
هاتنه سه ر ته ختی سوڵتان، چای به به لاش گه یراوه و ئاهه نگیکی ریک
خستوه.

گل وزیرک مجمع خوبان اولان چایخانه سی
جوهر روح روان در جرعهء و پیمانہ سی

قوردیغی کورسیلر اوزره خوب و رویان عراق
آل یناقلر هربری یاقوت و مرجان دانهسی

بویله بزم دلفریبی گورسه شیخ خانقاه
مانع اولمز رقصنه واعظلرک افسانهسی
پادشاهک جاننه بربنده سیدر (گل وزیر)
ایسته مز الا (رضا)ی حضرت شاهانهسی

آقچه لر صرف ایتدی شهر آیین ایچون رۆز جلوس
یوق ایکن بر آقچه بیت المالدن ماهانهسی
چای ایچون بیکلرجه اجرت ویرمیان آدملره
منت ایتمز، افرین طبع جوانمردانهسی
ایسترسه ایلر ستایش ایسترسه ایلر هجا
لا ابالیسدر (رضا)نک مشرب رندانهسی

واتا:

چایخانهی گولّ وهزیر که چیگهی کۆبوننه وهی جوانانه
جه وههری روحی رهوانه قوم لیدان و پهیمانهی
له سهر نه و کورسییانه که دای ناوه روو جوانانی عتراق
روومهت نالان هه ریه که وهک دانهی یاقوت و مرجان

نه گهر شیخی خانهقا نه م دلّ خه له تینهی ئیمه ببینی
وه عز و نه فسانهسی واعیزان نابیته مانیع بۆ سهمای
بۆ گیانی پادشاه بنده یه که (گولّ وهزیر)
نایه ویت، ته نیا (رهزا)ی شاهانهی نه بیت

ئاقچەيەكى زۆرى خەرج كرد بۆ ئاھەنگى رۆژى (جلوس)
 لە كاتىكدا بەك ئاقچەي مانگانەى لە خەزىنەوہ نىيە
 بۆ ھەزاران كەس كە پارەى چايبیان نەداوہ
 مەنەت ناگات، ئافەرىن بۆ تەبەع جوانمەردى
 بىيەويت مەدح دەكا و بىيەويت ھەجوو دەكا
 بىباكە مەشرەبى زىرەكى (رەزا)

شىخ رەزا و موفتى زەھاوى

موفتى زەھاوى.. مەلا و دانای كورد، محەمەد فەيزى كورپى مەلا ئەحمەدى
 كورپى ھەسەن بەگى كورپى رۆستەم بەگى كورپى كەيخەسرەو بەگى كورپى بابا
 سولەيمانە، كە باپىرە گەرەى مىرانى بەيەيە. لە ساڵى ۱۳۰۸ لە شارى
 سلېمانى كوردستانى خواروو ھاتوووتە دنياوہ. باوكى لە مىرانى بەبە و
 داىكى خەلكى زەھاوى كوردستانى رۆژھەلاتە. لە تەمەنىكى درىژ نزيكەى سەد ساڵ، ھەشتا
 نازناوى زەھاوى وەرگرتووہ. لە تەمەنىكى درىژ نزيكەى سەد ساڵ، ھەشتا
 ساڵى بە مەلايى و مامۆستايى و لەمە ۳۸ ساڵى موفتى بەغدا بووہ. خويندنى
 زانستى ئىسلامىيە لە لای مامۆستاي دانائى شىخ مارقى نۆدئىيى و زانستى
 بەيان و بەلاغەى لە لای شىخ عەبدوللەي خەريانى لە ھەلەبجە و لە پاشان
 زانستى ھىكمەت و فەلسەفە و رىيازىياتى لە لای شىخ محەمەد قەسىم
 مەردوخى لە سنە و لە پاشان دەچىتە سابلەغ (مەھاباد) لە لای مەلاي دانائى
 محەمەد ئىبنو رەسوول كۆتابى بە خويندنى دىنى.

موفتى محەمەد فەيزى زەھاوى، بە زوبانى كوردى و عەرەبى شىعەرى وتووہ
 بۆ نموونە، لە شىعەرىكى كوردىدا ئەلئىت:

وتم، له بهـغــــادات ژن ھـيـنا
 ھەم لەمبەرى ھەم لەوبەرى
 بۆ نۆبەيان بە ھوكمى دىن
 ھەم لەمبەرى ھەم لەوبەرى

تا به ته قاضای جه مالیان

هم له مبهری هم له و بهری

دهوله مه نديشن تا كه مال

هم له مبهری هم له و بهری

ئهم شيعرهی موفتي زه هاوی كه له ژماره ی (۵۰) سالی ۱۹۹۲ی كۆواری
رهنگين بلاو كرايه وه، بووه هوئی كيشه و بهره له نيوان نووسه راندا ئايا شيخ
رهزا كه ئه لیت:

مالی موفتي له مبهره، مه علومه قازيش له و بهره

من فه قيرم كی دهنانی له مبهرم يا له و بهرم

ئايا موفتي له شيخ رهزای قۆستووته وه يان شيخ رهزا لهو. ئه وهی زانراوه،
شيعره كانی شيخ رهزا له هه ر شارێك وتوو به تی كه وتوو ته سه ر زوبانی
دانیشتوانی ئه و شاره.

ئهم شيعرهی شيخ رهزا زۆر ده ميك بوو به سه ر زوبانی كه ركوو كييانه وه بوو
كه به موفتيی كه ركوو ك ده رویش ئه فه ندی و قازیبی كه ركوو كی وتوو.

موفتي زه هاوی له شيعرێكی عه ره بیدا كه بۆ سه رخۆشكردن له مامۆستا
مه لا عه بدولا خدری به بۆنه ی كۆچی دوایی مه لا سوله يمانی خدری باوكی
ناردوو به تی ئه لیت.

ألا انما الدنيا سجيّتها الغدر

فليس لغرور بزخرفها عذر

فظاهرها ودّ وباطنها قلى

وادبارها خيرٌ واقبالها شرٌ

ورغبتها غيٌّ ورهبتها هوئ

وطالبها عبدٌ وهاربها حرٌ

وعزتها ذلٌّ وفرحتها أسى

وصحتها سقمٌ وثروتها فقر

شیخ رهزا لهو سالانهی که له بهغدا ژیاوه، له سههرهتاوه دۆستایهتی لهگهڵ موفتی زههاویدا پهیدا کردووه. که باسی زیرهکی موفتی دهکات ئەلێت:
 مومکن نییه ئیدراکی ههقانیق به تهواوی
 مومکن نییه ئیدراکی نهکا زیهنی زههاوی
 ههروا له بهیتیکی تریدا ئەلێت که گیتی ههشتا یهکیکی تری وهکو زههاوی نههیناوه.

ئهی مادهری گیتی تو ههتا ایسته نهزاوی
 زاتیکی وهکو فهیزی ئەفهندیی زههاوی
 چونکه موفتی له فهلسهفه و مهنتیق زۆر شارهزا بوو. بهلام له دوااییدا
 دژایهتییهکی قوول دهکهوێته نێوانیان و بهچوار زویان، کوردی و تورکی و
 فارسی و عهرهبی ههجووی موفتی و جهمیل سدقی کوری دهکات.
 ئەگهر له بن و بنچینهی ئەو ناکۆکییه قوول ببینهوه، تهنیا لهم شیعهره
 تورکییهدا شیخ رهزا تروسکهیهک له هۆی ئەو ناکۆکییهمان بۆ دهردهخات که
 ئەلێت:

گرچه علمندن طولایی مفتی بغداد ایمش
 زوجهسی کرخانهلردن چقمه برگواد ایمش
 قاتل عبد العزیز خان، مدحت ایله متفق
 فکرینه خدمت ایدوب خائنلره امداد ایمش

واتا:

ههرحهنده لهبهر دانایی موفتی بهغدا بوو
 ژنهکی له کارخانه دهرچوو، گهواوایک بوو
 لهگهڵ (مهدهت) کوشتیارای عهبدولعهزیز خان، هاوبیر
 خدمهتی بیرری دهکا و یارمهتی خائینان بوو

لهمهدا دهردهکهوێت که موفتی رۆشنبیریکی عهسری و پێوهندی لهگهڵ
 رۆشنبیره عیلمانییهکانی تورک پهیدا کردبوو، که شیخ رهزا ههرحهنده

ئەویش كەوتبۇوھ تەقەوھ لە سولتانی عوسمانى و كاربەدەستانى، بەلام رىقىكى زۆرى، لە ئىتىحادىيەكانىش بوو، چونكە لە حوكمى قورئان و ئاين دور دەكەوتنەوھ.

بەككەك لە زانكانى عەرەبى ئەو سەرەدەمەى بەغدا، (مەحمود شوكرى ئالووسى) كە حەسەدەتى بە موفتى دەبرد ئەلئىت:

«أما علمه، فقد كان له بعض الامام بمنطق اليونان وحكمتهم التي هي من الخرافات ومحض الهذيان. وتقلده للافتاء أتى لما يريده الله من خراب العالم وانذاراً بقرب الساعة، حيث انه ورد، ان من علاقته، ان تتوسد الأمور الى غير اهلها».

هەروا ئەلئىت:

«انه كان متفقاً مع مدحت پاشا الذي تسبب لقتل امير المؤمنين عبدالعزيز خان، انه كان يخدم فكره ويعين الخائنين لدينهم ودولتهم، كما لا يخفى على من عاشره واطلع على سوء احواله، فقد كان من عاداته المعلومة موافقة الحكام على غيرهم وضاللتهم، يحسن منكرهم ويزين باطلهم وبسبب ذلك تمكنوا من تنفيذ اهوائهم ونيل شهواتهم. لذلك عتب بعض السلف على من كان يحضر مجلس امراء الحكومة ورؤساء الدولة مما لامجال لذكره»

(نامىلكەيەكى دەسنووسى ئالووسى - كىتەبخانەى موزەى بەغدا)

لەم بەلگانەدا بۆمان دەردەكەوئىت كە موفتى زەهاوى شارەزايىي لە فەلسەفە و مەنتىق و حىكمەتى يونان هەبوو كە توندەرەوھەكانى ئىسلام، فەلسەفە بە (ھىرطقە) دادەنن. ھەر دووئىيەك بەرامبەر دروستكردن و بوونى ئەزەلىي كائىنات ھەرتەقەيە، چونكە بە پىچەوانەى ئىمامى مولىھى ئىسلامە. ھەر لەبەر ئەم بىرە توندانە، لە كاتى خۆيدا، ئەو فەيلەسوفەى كە بنەرەتى فەلسەفەى عەرەبى ئىسلامى دانا، كە (مەمەد كورى طورخان كورى ئوزلغ) فارابى بوو، لە بەغدا دەريان پەرانە و چووھ حەلەب و خۆى داپە پالى

سەیفودەولە - ئەلحەمدانى .

ئەم بىرەكرەوى موفتى زەهاوى واى لى كرووه كه له بىروباوهردا له رۆشنبىرانى دەولەتى عوسمانى نەك لهگەل سولتانى كۆنەپەرستى ئوتقراى، كه ناوى «امير المؤمنین»ى لهخۆ نابوو، نزيك بىت . چونكه ئايندارانى ئەو سەردەمەى ئىمپراتورىيەتى عوسمانى سولتانيان به پاريزەرى ولاتى ئىسلام و ئاينى ئىسلام دادەنا . مەدەت پاشايش يەكك بوو له رۆشنبىرانى ئىتihad و تەرەقى كه بۆ رووخاندنى رژیمی دەرەبەگى عوسمانى تى دەكۆشان . شىخ رەزا و شىخى ئالووسى ھەر ھاوکارىيەك لهگەل ئەو جۆرە پیاوانەيان به خائىنى ئىسلام دادەنا و ھەموو جۆرە قسە و بالۆرەيان بۆ دروست دەکرد . دەبىت ئەو ھەش بزائىن ئىتihadىيەكانىش بۆ پاراستنى ئىمپراتورىيەتى عوسمانى سىياسەتتىكى رەگەزپەرستى توندىيان بەرامبەر مىللەتانی غەيرە تورک بەکار دەھىنا كه لهگەل ئامانجى ئەوان نەدەگونجا .

پرۆفیسور أ . ف . ميلر ئەلئیت:

«ئىتihadىيەكان له بىرى يەكەتتى عوسمانىدا مەبەستيان ئەو بوو كه ھەموو مىللەتانی تریش بکەنە تورک»

شىخ رەزايش له سەرەتای ژيانى سىياسىدا ، لەسەر ھەمان باوهرى دژى ھاوکارىکردن لهگەل ئىتihadىيەكان بوو . بەلام بارودۆخى دەولەتى عوسمانى تا دەھات ئالۆزتر دەبوو ، نە سولتان و نەيش ئىتihadىيەكان چارەسەرى ئەو گىروگرفتانهيان پى نەدەکرا . ياسای بنەرەتى ، ھەرچەندە زۆر بەى دەستەلاتى سولتانی داىە دەستى ئىتihadىيەكان ، بەلام ھىچى له ژيانى مىللەتانی ژىر دەستى توركى نەگۆرى . وەكو له پىشەوہ وتمان ، شىخ رەزايش ھەستى بەمە دەکرد بەلام واى دەزانى گەرانەوہ بۆ حوکمى قورئان تەنبا رىگەيەكە بۆ چارەسەرکردنى گىروگرفتى مىللەتانی ئىمپراتورىيەتى عوسمانى ، وەكو ئەلئیت:

بىچارە عدالت كه بىقلمشدى بناسى
بردن ايچنە سىچدى بو قانون اساسى

قانونی الھی وار ایکن یعنی شریعت
قانون هذیاندر چه سیاسی چه اساسی

واتا:

عه داله تی بیچاره که بینای پروخا بوو
بهیه کجاری کووی تی کرد قانونی ئه اساسی
قانونی خوایی هه بیت، یانی شه ریعت
قانون ورینه یه، سیاسی بیت یا ئه اساسی

هر له گه لّ په ره سه نندی بیری نه ژاد په رستانی تورک، بیروباوهری نه ژادی
میله تانی تریش سه ری بهرز کردبووه وه. ئیتر نه زه بروزوری سولتان، که
شیخی ئالووسی به «أمیر المؤمنین» ناوی ده بات و نه ییش کوشتن و برینی
ئیتیحادیه کان، که موفتی زه هاوی و جه میلی کوری هاوکاریان له گه لّ
دهکردن، چاره ی گیروگرفتی ولاتی نه ده کرد. هر له م سووچه وه ده بیت
ته ماشای هه جووه کانی شیخ رهزا و قسه هه لّ به سه کانی شیخی ئالووسی
به رامبه موفتی زه هاوی بکریت. موفتی زه هاویش زیره ک بوو ده یزانی چۆن
خۆی پپاریزیت. هه تا ده یگیرنه وه که رۆژیک موفتی زه هاوی و مه محمود
شوگری ئالووسی له سه ر ته ختیک دانیشتبوون و سه رینیک له نیوانیاندا
ده بیت.

ئالووسی شه ر ده فرۆشیته زه هاوی و ئه لّیت: «مال الفرق بینک و بین الحمار؟»،
زه هاوی گورج وه لامی ده داته وه و ئه لّیت: «هذه الوساده» یانی که ره که توّی!
موفتی خۆی و جه میل سدقی کوری ئه دیب و شاعیر بوون. به لام تا کو ئیستا
له ته نیا به یتیک به ولاره که جه میل سدقی زه هاوی وه لامی شیخ رهزای
داوه ته وه هچی ترمان دس نه که وتووه. جه میل صدقی ئه لّیت:

هجانا الرضا من غیر داغ له جونا

کذاک کلاب الحی بالطبع تنج

کهوا بوو، ناکۆکی له نیوان شیخ رهزا و موفتی زه هاوی و جه میلی کوری،

که نهو هه موو هه جووه توندوتیژانه یانی کردووه، له سهه دژایه تی بیروباوه پری سیاسی بووه. شیخی ئالوو سیش پی ناخوش بوو له شاریکی وهکو به غدا مه لایه کی کوردی وهکو موفتی زه هاوی ۳۸ سال موفتی بیت که هیج گومانی تیدا نییه خوئی به پرکه ره وهی نهو چیگه یه ده زانی و شیخ ره زایشی هان داوه دژی موفتی.

هه جووه کانی شیخ رهزا دژی موفتی زه هاوی

شیخ رهزا به کوردی و تورکی و فارسی و عه ره بی هه جووی موفتی زه هاوی و فامیلیای کردووه. له به یتکی کوردیدا ئه لیت:

حه یزی کوزی حیز و دزی فه یرووزه گوواوی
مه عجوونی خه نه و وه سمه یه بۆ ریشی زه هاوی
له شیعریکی فارسیدا به جه میل صدقی زه هاوی ئه لیت:
نشوید گر درامیزد باب دجله جیحونرا
ز شهوت دامن آلودهء فیروزه خاتونرا
توانی یافت چون گردش کنی در کوچهء فرجش
عمود سام و رخس رستم و گرز فریدونرا

واتا:

ئه گهر ئاوی دجله تیکه ئی ئاوی جه یحوون بکه یت
داوینی پیس و ئالووده ی فه یرووزه خانم دانا شوژی
ئه گهر به کوچه و کولانی قوزیا بگه پئی
ستوونه که ی سام و ره خشه که ی رۆسته م و گورزه که ی فه ره ی دوون ده دۆزینته وه

جماع مفت اگر خواهی برو در خانهء مفتی
که آنجا قدر یک جو نیست صد خرمن کس و کونرا
ز خردل دانهء کمتر نماید گر در اندازی
بسوراخ فراخ خواهرش دریا و هامونرا

واتا:

ئەگەر گانی بەلاشت دەوئ برۆ مائی مفتی
لهوئ سەد خەرمان قوز و قنگ قەدری یەک دەنکە جوئی نییە
ئەگەر دەشت و دەریا بخەیتە کونی قوزی خوشکییەو
له دەنکە خەرته له یەک که متر دەنوئینئ

میان هردو ران خواهرانش جنگلستانایست
که انجا خفته بینی صد هزاران خرس ومیمونرا
شکاف زیر، ناف خاتم فیروزهرا نازم،
که در زیر نگین دارد تمام ربع مسکونرا

واتا:

له نیوان هەردوو رانی خوشکەکانیدا دارستانیکە
هەزاران ورچ و مەیموونی تێدا نووستوو دەبینی
شانازی بە درزی ژێر ناوکی ئەمووستیلەکە ی فەیرۆزە (پیرۆزە) خانەو بەم
که تەواوی چواربەکی خەلک تێدا ژیاوی تۆپی زەوی له ژێر نقیمەکە ی خۆیدا
پراگرتوو

سەچندان سپاه روس لوطی در عقب دارد
اگر خواهد باسانی بگیرد ملک (جاپونرا)
بشاخ (کرکدن) تسکین نیاید خارش کونش
چه خواهد کرد کیرم جمیل پشت و مابونرا
اگر هریکی زان لوطیان یک پاره بستانند
بأندک مدتی جمع آورند صد گنج قارونرا

واتا:

سئ ئەوئەندە ی لەشکری رووس گانکەری بە دواوہیە
ئەگەر ئارەزووی لی بی ولاتی ژاپون بە ئاسانی دەگریئ

جزوی قنگی به شاخی کهرگه‌دهنگ ناشکی
نیت کیری من چی ده‌توانی بکا بۆ جه‌میلی پوشت و قنگدهر؟
ئه‌گهر له ههر کام له‌و گانکه‌رانه یه‌کی پاره‌یی وهریگرن
له ماوه‌یه‌کی که‌ما سه‌ده گه‌نجی قاروون کۆ ده‌که‌نه‌وه

له جنیویکی تریدا به شاعیر جه‌میل سدقی، له چوار به‌یتی فارسیدا ئه‌لایت:

زدم به کون (جمیل ابن مفتی بغداد)
کشید گوزی و گفتم بروح ابن زیاد
کشید گوز دیگر چون فرو کشیدم از او
ازان مزید تعفن یزیدم آمد یاد

واتا:

کو‌تامه قنگی جه‌میلی کوری مفتی به‌غدا
باهکی لی به‌ربوو، وتم: به‌روحو ئیبنو زیاد
که لیم ده‌رکشایه‌وه، باهکی تری لی به‌ربوو
له‌و گشته بۆ‌گه‌نییه‌وه یه‌زیدم هاته‌وه یاد

له شیعیکی عه‌ره‌بیشدا ئه‌لایت:

قبیل الموت قال ابو جمیل
لزوجه اصبري صبراً جمیلاً
فلم تصبر علی الفحشاء يوماً
وقد جعلت سبیلیها سبیلاً

وه له شیعیکی فارسیدا به‌رام‌به‌ر به زه‌هاوی زاده که قائم‌قام بووه ئه‌لایت:

(زه‌هاوی زاده) گرچه قائم‌قام است
خدای ما عزیز و ذو انتقام است

واتا:

ههرچه‌ند زه‌هاوی زاده قائم‌قامه

خوای ئیمه‌ش (عزیز ذو انتقام)ه

له جنیویکی تری به جمیل زه‌هاوی له به‌ییتیکی فارسیدا ئه‌ئیت:

مرا هست کییری چ و بازوی پیل
بکونی ساده رخان و جمیل

واتا:

کیریکم هه‌یه وه‌کو قو‌لی فیل
به قنگی لووسان، به قنگی جه‌میل

هه‌روا له جنیویکی تریدا به تورکی ئه‌ئیت:

سورمه‌دان مادرک سیکدن یمش ملیونجه میل
کیم بیلور سن هانگی کلبک یاوروسی سن ای (جمیل)

واتا:

کلدانی دایکت له کیز ملیون میلی پتدا چوو
کئ ده‌زانتت تۆ به‌چکه‌ی کام سه‌گیت ئه‌ی جه‌میل

خانم فیروزه خانم حالی اوزره قالمامش
صانکی بر اسکی بنادر خانه‌ه در خورده فیل
له شیعیریکی عه‌ره‌بیدا به جه‌میل سدقی زه‌هاوی به پینج خشته‌یه‌کی
شیعیریکی پیشووی ئه‌ئیت:

یاجمیلاً ماله عرض ولا فعل جمیل
انت من ماء الزنا انزلت جیلاً بعد جیل
حسینا قول (الرضا) ان قلت فأتوا بالدلیل
سورمدان مادرن سیکدن یمش ملیونجه میل
کیم بلور سن هانگی کلبک یاوروسی سک ای جمیل

هه‌روا له شیعیریکی تری عه‌ره‌بیدا ئه‌ئیت:

لیس شعری مثل: یا ارض ابلی
معجز لکنه سحر حلال
بنت فکر مالها من خاطب
لا لیفقد الحسن بل قحط الرجال

له شیعیکی تورکیدا به جه میل سدقی زه‌هاوی ئە‌ئیت:

جمیلک یاشی قاچدر، جدی کیمدر، کیم بلور آدنی؟
أشک بيطار لرندن صور ملی تاریخ میلادی
وطندن ایلمشدر بر طاقم جنگانه‌لر هجرت
کلوب بغداده بریاد ایتدی‌لر ناموسی بغدادی

واتا:

تەمەنی جه میل چه‌نده، باپیری کلپیه، کی ناوی ده‌زانی؟
له به‌یتاری کهر ده‌بی بیرسن میژووی له‌دایکبوونی
له نیشتمان، ده‌سته‌یه‌کی جنگانه، کۆچیان کردووه
هاتنه به‌غدا، نامووسی به‌غدايان به‌ریاد کرد

اگر پشت ایسه تعیب ایتمه تأثیر نسیدنر
طبیعی پشت اولور ابناء پشتک آل اولادی

واتا:

ئە‌گەر پوشت بی به شووره‌یی مه‌زانه ته‌سیری نه‌سه‌به
بیگومان پوشت ده‌بی ئە‌ولادی پوشت که‌سوکاری

هه‌روا له به‌یتیکی تری تورکیدا ئە‌ئیت:

قزلری فاحشه‌در، بچه‌لری کونداده
سیکن ویر هرکمی بولدنسه زه‌اوی زاده

واتا:

كچه كانيان قهچپن و منداله كانيان قووندهر
كثرت بده هه كه سيكت دى له زهاوى زاده

شيخ رها له شيعريكي عه ره بيشدا به جه ميل ئه لئيت:

قال الرضا لجميل، حين قال له:

يا شيخ هل لك من ميل الى دبري؟

ايرى تقوس واسترخت مفاصله

مثل العجوز حناها شدة الكبر

يقوم حيناً يريد البول منحنيًا

كأنه قوس نداف بلا وتر

ولا يقوم اذا نبهته سحرا

اذا تقوم ايور الناس في السحر

بيكي جميل بعد خيبته

يقول: وا اسفا لم احظ بالذكر

ثم انثنى عنه يهجوّه ويشتمه

والدف للطرق للنجم في الصغر

لهم شيعره توركييهى شيخ رها دهرده كه ويت كه مهحموود شوكرى
ئالووسى توانيوه تى سوود له شيخ رها وهرگريت دژى موفتبي زهاوى كه
ئه لئيت:

عراقك خاندن اقدسيدر (آل آلوسي)

زهاوي زاده جميلك بوزقتر عرض و ناموسي

واتا:

ئالى ئالووسى خانه داني پيرزى عترقه

عيرز و نامووسى جه ميلى زهاوى زاده شه له قاوه

شیخ رهزا بهرامبهر عیراق چی نه ئیت؟

شیخ رهزا خوشه‌ویستی خوی بهرامبهر عیراق له دوا بهیته‌کانی شیعیری
«اهل عراق» دا دهرده‌پریت که نه ئیت:

بو عراقک طو پراغنده صو گبی آلتون آقار
صو کنارنده صوسز خلقه صویی اولش یصاق

واتا:

له خاکی ئەم عیراقه، وه‌کو ئاو زێڕی ڕێ ده‌کات
به‌لام ئەو تینوویانه‌ی له لیواری ئاودان ئاویان لی قه‌ده‌غه کراوه

به‌لام له‌و باره‌یه‌وه خه‌لقی عیراق تاوانبار ده‌کات که یه‌ک له دژی یه‌کترن و
ره‌نجیان به‌بادا دهروات چونکه گوی به‌ قسه‌ی حه‌ق ناده‌ن و برّوا به‌ قسه‌ی
هیچ‌پووچ ده‌که‌ن. له‌م شیعرانه‌دا نه‌ ئیت:

معتدل گیتمز هه‌واسی که صاووقدر گه‌ صیجاق
ناموافق‌ترو مزاجی اه‌لنه‌ بکزر عراق
بو عراقک خلقنی (حجاج) اصلاح ایتمدی
هر طرف‌دک ملتک قانک ایدردی انهراق
حق تعالی تقسیم ایتمشدر نفاقی اون یره
طقوزک ویرمش عراقک اه‌لنه‌ بالاتفاق
گیجه‌ گوندوز چالش‌ر کسینده بولان از‌دیاد
کیسه‌سی بۆش، قارنی آج، باشی آچیق، یالین ایاق
مختلف آب وه‌واسی دهردی چوقدر رزقی آز
راحت ایسترسک اگر، خاکی عیراق‌دک اول اوزاق
زنگینی سکران گبی، مسکینی سه‌رگه‌ردان گزر،
باطلی تصدیق ایدرکن حق سوزه‌ ویرمز قولاق

بو عراقک ط و پراغنده صوکبى آلتون آقار
صو کنارنده صوسز خلقه صویى اولش یصاق

واتا:

هه‌وای به موعته‌دیلى ناروات، جاریک سارد و جاریک گهرم

میزاجى ناریکه، له دانیشتونانى ده‌چیت عیراق

ئهم خه‌لقى عیراقه، (حجاج) نه‌یتوانى چاکى کات

که له هه‌موو لایه‌که‌وه خوینى میلله‌تى ده‌پرژت

خوای گه‌وره دوو‌روویى کردووه‌ته ده به‌شه‌وه

نۆى داوه‌ته خه‌لقى عیراق به ئیتیفاق

شهو و پرۆژ تى ده‌کوشیت هیچ قانزاجى پتر نابیت

کیسه‌ى به‌تال، سکى برسى، سه‌ریه‌تى و پى‌خاوس

ئاووه‌ه‌وای چه‌شن چه‌شن، دهردى زۆر و رزقى که‌م

ئه‌گه‌ر ئاسووده‌ییت ده‌وئى، له خاکی عیراق دوور به

ده‌وله‌مندی وه‌کو سه‌رخۆش ده‌گه‌پریت و هه‌ژارى سه‌رگه‌ردان

گوئى به قسه‌ى راست نادات و بروا به قسه‌ى درۆ ده‌کات

له خاکی ئهم عیراقه زینر وه‌کو ئاو دهروات

ئهو میلله‌ته توونییه‌ى له لیواری ئاو، ئاوی لى قه‌ده‌غه‌یه

له شیعره فارسییه‌کانیشیدا ئه‌لیت؛ له درۆم پرسى که راستم پى بلّیت،

خه‌لقى کام مه‌مله‌که‌تى و مالت له کوئیه؟ وتى من و نیفاق دوو ئیبلیس زاده‌یین

له عیراقدا که جینگه‌ى باپیرمانه .

پرسیدم از دروغ که مارا بگوی راست

اهل کدام مملکتی، خانه‌ات کجا است؟

گفتا من و نفاق دوو ابلیس زاده ایم،

درخطه‌ء عراق که مأوای جدما است

واتا:

له درۆم پرسى وتم راستيم پى بلئ
تۆ خه لكى چى ولاتىكى، مالت له كوئيه
وتى: من و دوورويى دوو بىچووه شهيتانين
له ناوچهى عىراقدا له مهئواى باپيرمانه

كه باسى ئىسماعيل پاشاى عوسمانى دهكات كه به هيرشيدكى چهكداريهوه
هاته سهه عىراق به لام هيچى پى نهكرا، ئه لئ:

(عراقه) كلدى اسماعيل پاشا فرط سرعتله
كه پاى فتنهيه آينهء ملكه جلا وير سون
كلاب اشقيا اطرافك آلدى شاشدى بيچاره
ديدى: «ياهو ناصل بر مملكت الله بلا وىرسون»

واتا:

ئىسماعيل پاشا زۆر به پهله هاته عىراق
كه پامالى پاى فيتته له ولاتدا بكات
سهگى جهرده دهورىان دا بىچاره سهه رى لئ شپوا
وتى: «ئمه چۆن ولاتىكه به لائى خواى لئ بئ»

هيچ گومانى نيهه له هه موو ده ميكدئا ئه وهى به ره له سستى بيگانه بكات پئى
ئه لئين «فتنه» و «اشقيا».

ميژووى چه ند رووداويك له شيعرى شيخ رهزادا

هه ندى روودا وهن، له كاتى خویدا شيخ رهزا به ژماره ي پيتى (ئه بجهدى)
به شيعر ميژووى روون كردوونه ته وه. ئه م رووداوانه، يان ميژووى كوچى
دوايى پياويكى ناسراو، يان دروستكردنى مزگهوت و زيارهتگان.

میژووی دروستکردنی زیاره‌تگای به‌رمائی پیغه‌مبهر

به‌رمائی پیغه‌مبهر که له‌لای فامیلیای (خادم السجاده) بوو له مائی حاجی ئەمینی خادم ئەلسه‌جاده دانرا بوو. سولتان عه‌بدولحه‌میدی دووم فەرمانی دروستکردنی ئابیده‌یه‌ک، که لایقی به‌رمائی پیغه‌مبهر بیت له که‌رکووک، داویه‌تی. شیخ ره‌زا میژووی ئەمه‌ی له دوو به‌یته شیعره‌که‌ی مه‌دحی سولتاندان کردووه که ئەلئیت:

تاریخی مطابق واقع دیدی (رضا)

(سجادهء پیمبر ایچون خانه یا پدیلر)

له‌وی تریان دیسان له به‌یتکی تورکیدا ئەلئیت:

پک گوزهل دشمش (رضا) جوهرلی بو تاریخز

(امجد پیغمبر)ک موقف سجاده‌سی

به‌پتی ژماره‌ی تیپی ئەبجهدی میژووی دروستکردنی له‌سالی ۱۳۰۲دا

هه‌بووه

میژووی دروستکردنی مزگه‌وتی حاجی مسته‌فا ئاغا له که‌رکووک

مزگه‌وتی حاجی مسته‌فا ئاغا له که‌ره‌کی (بلاغ)ی شاری که‌رکووک. حاجی مسته‌فا ئاغا خه‌لکی شیرهدر بوو. له که‌رکووک بازرگانی تووتن بوو و له فرۆشتنی تووتن پارهی‌کی زۆری ده‌س که‌وتبوو و ئەم مزگه‌وته دروست ده‌کا. مه‌لای دانا، مه‌لا‌عه‌لی حکمه‌ت له‌م مزگه‌وته مامۆستا بوو و گه‌لی مه‌لای کورد زانیاری لی‌ ده‌سکه‌وتبوو. که مسته‌فا ئاغای کوری حاجی ئەحمده‌د ئاغا مزگه‌وته‌که دروست ده‌کات، شیخ ره‌زا له‌م شیعره‌ فارسییه‌دا میژووی دروستکردنی داده‌تی:

اگر خواهی سعادت سعیها کن در نیکوکاری

که یزدان (لیس للانسان الا ماسعی) فرمود

بیر رنج و بیفشان گنج در راه خداوندی
که در پاداش نیکی بندگانرا وعدها فرمود

واتا:

ئه‌گەر به‌خته‌وه‌ریت ئه‌وێ ته‌قه‌لای زۆر بده بۆ چاکه‌کردن
چونکه‌ خوا فرموویه‌تی (که‌س له‌به‌ری ره‌نجی خۆی زیاتری ده‌سگیر نابێ)
ره‌نج بکێشه‌ و گه‌نج دابه‌ش که‌ له‌ ریگه‌ی خوداوه‌نددا
چونکه‌ خوا گه‌فتی زۆری داوه‌ به‌ بنده‌کان له‌ وه‌لامی چاکه‌دا

مگو زحمت کشید و ساخت مسجد مصطفی آغا
بگو جنت خرید و باخدا بیع وشرا فرمود
جواهر پاش شد طبع (رضا) وگفت تاریخش
(مزین معبدیرا مصطفی آغا بنا فرمود)

واتا:

مه‌لێ زحمه‌تی کیشاوه‌ و مزگه‌وتی دروست کردووه‌ مسته‌فا ئاغا
بلی به‌هه‌شتی کریوه‌ و له‌گه‌ل خوا ئالوگۆزی بووه‌
ته‌بیعه‌تی (ره‌زا) گه‌وه‌ری به‌خشییه‌وه‌ و له‌ میژووی ئه‌م مزگه‌وته‌دا وتی:
(مسته‌فا ئاغا عیباده‌تگایه‌کی رازاوه‌ی دروست کرد)
به‌پیتی ژماره‌ی پینه‌کانی دوا به‌یت، له‌ ساڵی ۱۲۹۱هـ دروست کراوه‌.

نوێکردنه‌وه‌ی مه‌رقه‌دی شیخی گه‌یلانی له‌ به‌غدا

سه‌ید عه‌بدوهره‌مانی نه‌قیب، که‌ سه‌ره‌ک وه‌زیرانی حکومه‌تی عێراق بوو.
مه‌رقه‌دی شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی نوێ کرده‌وه‌ و دیمه‌نیکی لایق به‌پایه‌ی
ئهو زاته‌ی دایی. شیخ ره‌زا له‌م شیعه‌ره‌ فارسییه‌دا میژووی ئه‌وه‌ی داناوه‌.
ئه‌وه‌ی شایانی باسه‌، له‌ هه‌ردوو ده‌رگه‌ی مه‌رقه‌دی گه‌یلانی شیعی شیخ ره‌زا
دانرابوو.

چون شد بامر مظهر رحمن نقیب غوث.
تعمیر اشیانہء شہباز کبریاء
تاریخی تام خواند بگوش (رضا) سروش
(آراستند بارگاہ شاہ اولیا)

واتا:

کہ بہ فرمانی دیارگہی خوا نہ قیبی حہزرتی غہوسی
ہیلانہی شابازی گہورہیی ناوہدان کرایہوہ
سروش میژوی تہواوی ئەو رووداوی دا بہ گوئی (رہزا) دا
بارگہی شای ئەولیاپان پازاندہوہ
بہ پیتی ئەمہ لہ سالی ۱۲۹۹ ھ بووہ.

میژوی مردنی شاکر ئەفەندی مہکتووبچی

شاکر ئەفەندی مہکتووبچی (مدیر تحریرات)ی بہغدا بوو و لہ نہوہی
(شیخ جاکری)یہ. ئەم شیخہ، وەکو د. مستەفا جەواد لہ وتاریکدا لہ
تەلەفزیونی بہغدا وتی، ناوی (شیخی جہانگیر)ہ و لہ رەسەندا کوردہ و لہ
سامہرا بہ خاک سپێرداوە. شاکیر ئەفەندی زۆر دۆستی شیخ رەزا بوو. لہ
میژوی مردنیدا لہم شیعرہ فارسییہ ئەئیت:

ایام چو پروردہء خودرا کشد آخر
ای دوست دل آن بەکە بہ ایام نبندی
دیدى کہ چسان بستہء فرمان اجل باشد
مکتوبچی بغداد بآن پایہ بلندی

واتا:

مادام کہ زمانہ سەرہنجام کەسانی پەروردہی دەستی خۆی دہکوژئ
ئەى دۆست وا چاکترہ دل بہ زمانہ نہبەستئ

دیت مهکتووچی بهغدا بهو پایه بهرزهشییهوه،
چۆن بهسراییهوه به فرمانی ئهجهلییهوه!

سید نسب از سلسلهء خواجهء جاگر
معروف بخوش خلقی ومشهور برندی
تاریخ مجوهر ز(رضا) خواستم و گفت
(شد زیب گلستان جنان شاکر افندی)
۱۳۰۲ هـ

واتا:

یهکئیک له ئهولادی پیغمبهه له نهوهی خواجهی جاگیر
که به رهوشت باشی و زیرهکی ناسرابوو
میژووی گوهه رینم له (رهزا) داوا کرد و وتی:
(شاکر ئهفندی بوو بهمایهی رازاندنهوهی باغچهی بهههشت)

مردنی حاجی عومهری یه عقووبی که رکووی

حاجی عومهری یه عقووبی دهچپته هج و له گه رانه و هدا کۆچی دوایی دهکا.
لهو سه رده مه دا، چوونه هج زۆر ئاسان نه بوو. چوون و گه رانه وه چه ند
مانگیکی پی دهچوو. بنه ماله ی یه عقووبی له که رکووک، هه رچه نیک له ره سه ندا
دهچنه سه ر ئیلی زهنگنه ی کورد، به لام خویمان به تورکمان داناوه. له میژووی
مردنی حاجی عومهر شیخ رهزا به تورکی ئه م میژووه داده نیت:

حجدن گلوب کیچندی تاریخ ایچون دینلدی
باغ جنانه اندی (حاجی عومهر افندی)

به پیتی دوا ډیری ئه م شیعره میژووی مردنی له سالی ۱۲۹۸ هـ بووه.

مردنی سەید محەمەدی کاکەیی

وەکو لە پیشەوێ، لەسەر باسی کاکەیی وتمان، کاکەیی ئێلێکی کوردە لەسەر رێبازی (ئەهلی حەق) ه. لەبەرئەوێ ناکۆکی عەشایەری لە نێوان عەشیرەتی تالەبانی و کاکەیییدا بوو، شیخ رەزا بە شیوەیەکی عەشیرەتپەرستی و ناپەسند میژووی خوا لێخۆشبوو سەید محەمەدی کاکەیی نووسیو. ئەم ناکۆکییە ئیستا پامال بوو و بووئە پووداویکی کۆن. شیخ رەزا لەم شیعرە تورکییەدا ئەلێت:

مطبخ نار جحیمه شد رحل ایتدی او کیم
لحم خنزیری کباب ایچون چکردی مطبخه
نعش ناپاکی گورنجه سویلدم تاریخ تام
(کاکەیی سید محمد گیتندی دوز دوز دۆزەخه)

واتا:

(!) بۆ ئاگری جەهەننەم کۆچی کرد ئەوێ کۆ بوون
گۆشتی بەرازی بۆ کەباب رادەکێشایە مەتەبەخەو
کە تەرمی ناپاکیم دی میژووی تەواوم وت
(کاکەیی سەید محەمەد راسته و راست چووێ دۆزەخەو)
میژووی کۆچی دواویی لە سالی ۱۳۲۳ هـ بوو.

میژووی هاتنی کەمالی پاشای مۆتەسەریفی کەرکووک

کەمالی پاشا یەکێک بوو لە مۆتەسەریفە تورکەکان دەوری عوسمانی لە کەرکووک. شیخ رەزا رۆژی گەیشتنی لەم شیعرە فارسی تورکییەدا بەیان دەکا:

مژده آمدن اصف ثانی چ و رسید
شاعران جمله فاندند ب فکر انشا

أرایوب بولدی (رضا) تام اولهقی تاریخی
(گلدی کرکوککه سلامتله کمالی پاشا)
دهکاته ۱۳۲۶هـ.

واتا:

که مژدهی هاتنی ئاسهفی دووم گه پشت
شاعیران هه موو که وتنه بیرى شیعردانان
(رهزا) گه را و به ته واوی میژووی دۆزییه وه
(به سه لامهت هاته که رکوک که مالی پاشا)

درمیان دو شیر مرد خدا
عار باشد کسی رسد بجزا
شیخ (رضا) گفت بهر تأریخش
جای او گشت (جنت لمأوی)
میژووکه سالی ۱۲۸۴ بووه.

واتا:

له نیوان دوو پیاوی خوادا که وهک شیروان
شورهبییه پیاو به سزا بگا
شیخ رهزا له میژوودا وتی
به هه شتی به رین بوو به جیگه ی ئه و
(بویمان ساغ نه بووه وه که شیخ رهزا ئه م میژووییه ی بو کی داناهه)

شیخ رهزا و پیری

پیری، له پاش ژیانیکی خووش، وهکو ئیوارهی رۆژیکی به هاری خووشه.
شیخ رهزا هه رچه ندیک له ژیانى خوئی رازی نه بوو هه ژاری کۆسپیکی گه وره ی
ژیانى بوو، به لام ژیانیکی له به ره می هونه ری ده وله مه ند و له ده وله مه ندى بی

به رهه م چاکتره. ئەم ههژارییهی شیخ رهزا، وهکو کانی بارانه سال بههره ی
هونهری تهقاندبووهوه. بهلام پیری هه پیرییه.

پیری بهتهنها نیعمهته

پیری و فهقیری زهمهته

پیریکی زۆر گهورهههیه

لهگهڵ مندا بی رحمهته

لهو پیره گهورهیه، مهبهستی شیخ علیی کاکییتهی، که لێی بهگلهیی بوو،
بهلام پیریش هه بهگالتهوه رادهبویریت که ئەلێت:

شیخ (رهزا) پیر بووه رووی مهجلیسی یاران نییه

تاقهتی کهشمهکesh و گهردشی شارانی نییه

دهس بهگۆچان دهگهڕی ئیسته لهبهز زوعفی وجود

مهترهقه سهز زلهکهی قووهتی جارانی نییه

ناشیهویت سهز بۆ پیری شوۆر کات و ئەلێت:

عومرم گهیی به ههشتا کیرم بهکاره هیشتا

ئهگهز تهسدیق نافهرمووی، ههستم بهرم بهرهشتا؟

کهچی بهعیزهتی تهله ئەلێت:

پیر که کۆکی و نهتری، دووره له مردن هیشتا

ورده ئاههنگیکی دواي کۆکه نیشانهی ئهجهله

پیر که کۆکی یو تری دهنگی وهکو بارهزهله

شاهیدی موعتهبهرم عیزهتی مهئمووری تهله

به ناجی ئهفهندی قریگهیش ئەلێت:

پیر بووه ناجی ئهفهندی، بووه پشتی به کهمان

چرچ و ژاکار و موولهوهس، وهکو کیری پاش گان

* مامۆستا محهمه دجهمیل رۆژبهیانی ئەلێت ناجی ئهفهندی له عهشیرهتی
(شوان)ه.

ئەم كەسانەى كە باسى شېخ پەزايان كەردووه

گەلىك له ئەدىب و رۆشنبـيرانى كورد و بـيگانە باسى زيرەكى و
هونەرمەندى شېخ پەزايان كەردووه، له وانهى كە دەستمان كەوتوون ئەمانەن:

مامۆستا مەحمودى شوكرى ئەلئالووسى

مامۆستا مەحمود شوكرى ئەلئالووسى بەزوبانى عەرەبى ئەلئيت:

(شعر الشيخ رضا الطالباني اكثره بغير اللغة العربية، بل
بعضه باللغة التركية والبعض منه باللسان الفارسي ومنه ما هو
بالكردي. فهو ينظم على حسب رواج ذلك اللسان في البلد.
وشعره العربي لا عيب فيه ولاركة تعتريه، بل هو شاعر بكل
لسان يعترف له بذلك اهل الادب والفصاحة والبيان. وشعره
مشمتمل على مضامين ونكات غريبة لم يسبقه بها أحد من
الشعراء ولاحامت على خاطر احد من الادباء مع ما اشتملت
عليه من الحكم والفوائد التي لم يجر بها قلم. وقد رزق شعره
الشهرة بحيث اذا نطق بالبيت او البيتين، شاع باقرب زمان في
المشرقين والمغربين. وما اصدق من قال فيه القائل مستعرضاً
شعره:

شعر الرضا الطالباني كله حكم
كأنه جـوهر بالدر منتظم
ان قال بيتاً ترى الأذان مصغية
وللبرايا روته العرب والعجم
كم من حقائق ابداهـا وبينها
كالشمس ينجاب عنها الغيم والظلم
جزا مولاه عنا كل صالحة
ومن اعاديه رب العرش ينتقم

تبارك الله ما ابهى سناه فتى
آلت على فضله الاحكام والهمم

والحاصل ان هذا الرجل منزلته في الادب شهيرة ومزاياه بين
الانام مذكورة وشعره الفارسي احسن شعره حتى يقال انه
مدح ناصر الدين شاه ايران بقصيدة فارسية عجز عن
معارضتها شعراء الفرس في طهران. وشعره في التركي
والكردي ايضاً من المرتبة العالية وله شعر عربي جيد وهو قليل
النظم فيه.

شيخ محمدي خال

نووسەر و ئەدیبی ناسراوی کورد شیخ محمەدی خال که باسی شیخ رەزا
و حاجی توفیق بەگ (پیرەمێرد) دەکات ئەلێت:

(بێگومانم چۆن شیخ پیرەمێرد و شیخ رەزا شان بەشانی
یەک دەپۆن لە کوردی و فارسیدا هەر و ایش شان بەشانی
یەک دەپۆن لە تورکیدا. بەلام شیخ رەزا لە عەرەبیشدا وەک
سێ زوبانەکەمی تر بەرز و بالایە، که پیرەمێرد لێرەدا دەفی
دەنگ نادات. بەراستی هەردوولا مەشخەلێکی پووناکن بۆ
ویژەران و نووسەران و بوێژان. (شیخ محمەدی خال - کۆواری
کۆری زانیاری - ۱۹۸۷).

لهوانه‌ی باسی زیره‌کی و بلیمه‌تی شیخ ره‌زایان کردووهرۆژه‌لاتناسی
ئه‌لمان ئۆسکارمانه‌. به‌داخوه‌ ئه‌و کتێبه‌ی که باسی تیندا کردووهرده‌ستمان
نه‌که‌وت .

